

ŘÍMSKÝ MISÁL

PŘELOŽIL

A POZNÁMKAMI LITURGICKÝMI

OPATŘIL

P. MARIAN SCHALLER,

BENEDIKTIN V EMAUZÍCH

V PRAZE 1925

Nákladem Dra Ant. Podlahy ve prospěch „Dědicví Svatojanského“
Tiskem Arcibiskupské knihtiskárny

Imprimi potest.

Pragae, in Abbatia Emautina, die 11. Junii 1925.

P. ERNESTUS VYKOUKAL O. S. B.,
Prior-Administrator.

Imprimatur.

Pragae, die 15. Junii 1925.

✠ ANTONIUS PODLAHA,
episcopus Paphiensis,
vicarius generalis.

Nr. 6451.

PŘEDMLUVA

S pomocí Boží, po mnohých překážkách, můžeme věřícím vložit do rukou tento nový překlad římského misálu. Zásahu o jeho vydání má v první řadě Jeho biskupská Milost Dr. Ant. Podlaha, jemuž překladatel je velkými díky povinován.

První český překlad misálu vyšel r. 1891 z pera zvěčnělého spolubratra P. Prokopa Baudyše. Náklad jeho jest již rozebrán; i byli jsme často už vyzváni, abychom pořídili nové vydání, které by zároveň vyhovovalo potřebám dnešním.

Toto nové vydání bylo pořízeno nezávisle na prvním vydání, s překladem a poznámkami samostatnými. Překladatel odhodlal se po zralé úvaze položit vedle sebe text latinský a český celého mešního formuláře, neboť kniha má sloužit nejen prostému lidu, ale i vzdělanci, jenž se bude vždycky zajímat také o originál. Srovnáváním obou textů naučí se vnikat do církevní mluvy, která má své krásy i své zvláštnosti, a může dokonaleji stopovat latinské obřady, jak jich Církev svatá po celém světě užívá.

Překlad sám, jak každý odborník ví, je věc velice nesnadná, má-li pokud možno vystihnout původní krátké znění i jeho rytmus. Snažil jsem se zachytit hlavně rytmus modliteb (t. zv. cursus), jenž činí originál tak libozvučným a jednoduším. Tím si může čtenář vysvětlit některý slovosled překladu. Liturgické texty a modlitby vůbec se musejí brát jako básnické útvary jedinečné krásy, která kotví v inspiraci — tedy

v díle samé absolutní Krásy, již je Bůh. Mluví-li člověk s Bohem nebo o Bohu, přestává prósa. Proto je misál a breviář nejkrásnější modlitební knihou. Ostatní modlitební knihy nesou na sobě úzká pouta osobní zbožnosti, která ne vždycky a ne každého dovede uspokojiti. Slova Ducha Svatého jsou však nedočerpatelná. Jediné slovo Boží hodí se pro všechny duševní stavy a všechny nálady srdce. To jest také hlavní důvod, proč předkládáme věřícím tento misál. Každému nejsou přístupny latinské texty a jejich význam; pro duchovní život křesťana jest to však postrádáním té nejrozkošnější a nejvíc osvěžující stravy duchovní.

Pro povznesený a básnický sloh misálových textů přejal jsem do překladů (hlavně žalmů) vědomě některá rčení hebrejská, řecká nebo latinská, která svými obrazy vystihují živě krásné myšlenky. —

Překladatel má milou povinnost poděkovati rovněž vldp. P. Arnoštu Vykoukalovi, O. S. B. za jeho liturgicko-historický příspěvek do Úvodu („O církevním roce“, „O Misálu“), p. Dru Alfredu Fuchsovi za překlady Sekvencí a dp. Antonínu Štřížovi, jenž bedlivě pročítal korektury a mnohými opravami i pokyny přispěl ke zdokonalení díla.

Jediným přáním doprovázíme tuto práci — aby každý čtenář osvěžil svou duši doušky z nejčistších pramenů, ke kterým nás vodí Církev svatá.

V PRAZE-EMAUŽÍCH, o svátku Božího Těla 1925.

Překladatel.

OBSAH

ÚVOD

	Strana
Oběť mše svatě	11*
O církevním roce	17*
O misálu	22*
Církevní kalendář	25*
Tabulka pohyblivých svátků	32*
Obřady přede mší sv. v neděli	1

MŠE SVATÁ

Řád mešní (Ordo Missae)	3
Kánon mešní (Canon Missae)	17
Preface	31

ZVLÁŠTNÍ MŠE CÍRKEVNÍHO ROKU (Proprium Missarum de Tempore)

Advent	51
První neděle adventní	52
Roráty	59
Druhá neděle adventní	64
Třetí neděle adventní	69
Suché dni v Adventě (Středa, pátek, sobota)	73
Čtvrtá neděle adventní	73
Svalvečer Narození Páně (Štědrý den)	77
Doba vánoční	80
Hod Boží vánoční	81
Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	94
Jiné svátky mezi oktávem vánočním	99
Neděle mezi oktávem vánočním	99
Obřezání Páně - Nový rok (Oktáv Narození Páně)	103
Zjevení Páně (Svatých Tří Králů)	105
Neděle v oktávě Zjevení Páně	110
Neděle 2. po Zjevení Páně	114

	Strana
Neděle 3. po Zjevení Páně	119
Neděle 4. po Zjevení Páně	123
Neděle 5. po Zjevení Páně	126
Neděle 6. po Zjevení Páně	131
Doba předpostní	135
Neděle „Devítník“ (Dominica in Septuagesima)	136
Neděle první po Devítniku (Dominica in Sexagesima)	142
Neděle druhá po Devítniku (Dominica in Quinquagesima)	149
Doba svatopostní	154
Popeleční středa	155
Neděle první postní (Invocabit)	166
Neděle druhá postní (Reminiscere)	172
Neděle třetí postní (Oculi)	177
Neděle čtvrtá postní (Laetare)	182
Neděle pátá postní (Smrteľná)	188
Svatý týden	193
Květná neděle	194
Zelený čtvrtek	228
Veliký pátek	240
Bílá sobota	261
Doba velikonoční	289
Hod Boží velikonoční	290
Velikonoční pondělí	295
Neděle první po Velikonocích	301
Neděle druhá po Velikonocích	306
Neděle třetí po Velikonocích	310
Neděle čtvrtá po Velikonocích	314
Neděle pátá po Velikonocích	318
Křížové či prosebné dni	323
Nanebevstoupení Páně	328
Neděle mezi oktávem Nanebevstoupení Páně	332
Hod Boží Svatodušní	342
Doba po Svatém Duchu	346
Svátek Nejsvětější Trojice (1. neděle po Svatém Duchu)	346

	Strana
Slavnost Božího Těla	352
Neděle druhá po Svatém Duchu	359
Neděle třetí po Svatém Duchu	363
Neděle čtvrtá po Svatém Duchu	367
Neděle pátá po Svatém Duchu	372
Neděle šestá po Svatém Duchu	376
Neděle sedmá po Svatém Duchu	380
Neděle osmá po Svatém Duchu	384
Neděle devátá po Svatém Duchu	389
Neděle desátá po Svatém Duchu	393
Neděle jedenáctá po Svatém Duchu	397
Neděle dvanáctá po Svatém Duchu	401
Neděle třináctá po Svatém Duchu	406
Neděle čtrnáctá po Svatém Duchu	411
Neděle patnáctá po Svatém Duchu	415
Neděle šestnáctá po Svatém Duchu	419
Neděle sedmnáctá po Svatém Duchu	424
Neděle osmnáctá po Svatém Duchu	428
Neděle devatenáctá po Svatém Duchu	432
Neděle dvacátá po Svatém Duchu	436
Neděle dvacátá prvá po Svatém Duchu	440
Neděle dvacátá druhá po Svatém Duchu	445
Neděle dvacátá třetí po Svatém Duchu	449
Neděle 3., 4., 5. a 6., které přebývají po Zjevení Páně	453
Neděle dvacátá čtvrtá a poslední po Svatém Duchu	454

ZVLÁŠTNÍ SVÁTKY CÍRKEVNÍHO ROKU (Proprium Missarum de Sanctis)

Nejsvětějšího Jména Ježíš	459
Svaté Rodiny	463
Slavnost Očišťování blahosl. Panny Marie čili Hromnic	468
Svatého Josefa, vyznavače, snoubence blahosl. Panny Marie	480

	Strana
Zvěstování Panny Marie	484
Svatého Vojtěcha, biskupa pražského, mučedníka	489
Svatého Jana Nepomuckého, mučedníka	493
Nejsvětějšího Srdce Ježíšova	497
Svatých Apoštolů Petra a Pavla	502
Navštívení Panny Marie	507
Sv. Prokopa, opata, patrona Českého	511
Sv. Cyrila a Metoděje, biskupů, vyznavačů, apo- stolů slovanských	515
Nanebevzetí blahoslav. Marie Panny	529
Narození blahoslav. Panny Marie	523
Jména Panny Marie	528
Sedmibolestné Panny Marie	533
Sv. Lidmily, vdovy, mučednice, patronky České	539
Sv. Václava, vévody, mučedníka, patrona Českého	544
Panny Marie-Královny sv. Růžence	549
Slavnost Všech Svatých	553
Památka všech věrných zemřelých (Dušiček)	558
Neposkvrněného Početí blah. Panny Marie	569

VŠEOBECNÉ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH (Commune Sanctorum)

Ve svatvečer svátku Apoštola	575
I. V den mučedníka-biskupa (mimo čas ve- likonoční)	579
II. V den mučedníka-biskupa (Jiná mše)	583
III. V den mučedníka, který nebyl biskupem	587
IV. V den mučedníka, který nebyl biskupem (Jiná mše)	592
V den několika mučedníků (mimo čas veliko- noční)	596
II. V den několika mučedníků (Jiná mše)	601
III. V den několika mučedníků (Třetí mše)	604
Všeobecné mše ve dny mučedníků v době ve- likonoční. I. V den mučedníka	609
II. V den několika mučedníků	612

	Strana
Všeobecné mše v den vyznavače biskupa	
I. V den vyznavače biskupa	615
II. V den vyznavače biskupa (Jiná mše)	620
Všeobecná mše v den Učitele Církve	625
Všeobecná mše v den vyznavače, který nebyl biskupem	630
II. V den vyznavače, který nebyl biskupem (Jiná mše)	634
V den opata	638
Všeobecné mše ve dny panen	
I. V den panny-mučednice	642
II. V den panny-mučednice (Jiná mše)	647
III. V den panny, která nebyla mučednicí	653
IV. V den panny, která nebyla mučednicí (Jiná mše)	658
Ve dny svatých žen	
I. V den svaté ženy-mučednice	663
II. V den několika svatých žen-mučednic	668
III. V den svaté ženy, která nebyla mučednicí	669
Ve výročí posvěcení chrámu	674
O svátcích nejbl. Panny Marie	681
Mše svaté v sobotu ke cti nejbl. Panny Marie	684
Různé modlitby	692
Litanie ke všem Svatým	713
Litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu	723
Litanie k nejsv. Jménu Ježíšovu	726
Litanie Lorelánská	729
Litanie k sv. Josefu	732
Sv. Zpověď	734
Sv. Přijímám	738
Modlitba sv. Růžence	742
Anděl Páně	743
Vesel se	743

OBĚŤ MŠE SVATÉ

Nejvznešenější způsob, kterým Boha prohlašujeme za svého nejvyššího Pána, jest přinášení oběti. Obětí jest každý viditelný dar, jež podáváme Bohu a jehož přeměněním nebo zničením znemožňujeme jeho užití pro sebe nebo pro druhé. Tím je tento dar Bohu cele věnován a Bůh od nás takto prohlášen a uctěn za nejvyššího našeho Pána, jež má na všechno neomezené právo a rozhoduje i o našem životě i smrti. Bohu neviditelnému nemůžeme vložit své obětní dary v ruku — a také žádných darů od nás nepotřebuje ten, jež sám všechno stvořil — ale jejich přinesením ukazujeme, že se Bohu úplně podrobujeme a že jsme ochotni jemu v oběť přinést i svůj vlastní život, který pouze jemu bez výhrady patří.

Oběti jsou tak staré, jako samo lidstvo. I pohané přinášeli svým vymyšleným bůžkům oběti. To souvisí s přirozeností lidskou, neboť duši člověka je vrozeno vědomí závislosti na Bytosti, která je vyšší a dokonalejší, než člověk sám. Jelikož je člověk složen z duše a těla, projevuje se vědomí závislosti na Bohu i na venek, což se děje jednak modlitbou, v níž se rozumný tvor svými myšlenkami, city a zevnějšími projevy povznáší k Bohu, jednak oběťmi, jimiž se odříká něčeho, nač má právo, aby to věnoval svému svrchovanému Pánu.

Ve Starém Zákoně byly oběti Bohem samým skrze Mojžíše přísně nařízeny. Jako nejstarší oběť ve Starém Zákoně je známa oběť Kaina a Abela, synů Adamových. Noe vystavěl oltář, na němž obětoval; také patriarchové židovského národa Abraham, Isák a Jakob obětovali. Všecky krvavé i nekrvavé oběti Starého Zákona sám Bůh od Židů vyžadoval za

tím účelem, aby si Židé stále připomínali, že Bůh jest jejich nejvyšším Pánem, kterému za všechno vděčí a jehož musí bezpodmínečně poslouchati; ale hlavně proto, aby ukazovaly stále na zaslíbeného Vykupitele, který měl Bohu přinést jedině pravou a libou oběť. Byly tedy pouze předobrazem oběti, kterou za nás Pán Ježíš na kříži přinesl. Pouze jeho oběť měla sílu a moc zbavití člověčenstvo hříchů a usmířiti je s Bohem. Židovské oběti měly jenom připravovati na tuto dokonalou oběť; kajicné obětníky ospravedlnily teprve v okamžiku, kdy oběť Bůh byla na kříži dokonána. Přinesením Oběti nejvyšší ztratily oběti starozákonní svůj význam a přestaly mít svou platnost.

Naši prarodičové v Ráji, Adam a Eva, měli přinášeti Bohu oběť poslušnosti tím, že si měli odpírati jísti ovoce se zapovězeného stromu; byli by touto poslušností dali na jevo, že Bůh jest jejich nejvyšší Pán, jenž jim může cokoliv naříditi. Když tuto oběť odepřeli, uvalili na sebe a své potomstvo hněv Boží, jenž mohl býti usmířen pouze nekonečným zadosťučiněním — a to mohl podati jenom Bůh. Aby tato nekonečná zásluha mohla však býti přivlastněna lidstvu, bylo potřebí, aby prostředníkem mezi Bohem a lidmi byl někdo, kdo byl zároveň Bůh a člověk. Tím byl Pán Ježíš.

Kristus podal svému Otci plně zadosťučinění svou poslušností a tím, že prolil za nás svou krev a nechal se ukřížovati. Tato dvojí oběť Kristova (poslušností a života) byla Bohu nekonečně milá a otevřela nám opět bránu ztraceného Ráje.

Láska Kristova k nám vymyslila však ještě způsob, kterým by se tato krvavá oběť nekrvavě opakovala a připomínala ustavičně vykupitelskou smrtí i přivlastňovala nám bez ustání její užítky, které nám Kristus svým utrpením zasloužil. Večer před svou smrtí vzal Pán Ježíš chléb do svých svatých rukou, proměnil jej v tělo své, lámal a podával svým Apoštolům se slovy: „Vezměte a jezte, toť je tělo mé, které za

vás vydáno bude!“ Potom vzal kalich s vínem, proměnil ve svou krev a dal jej učedníkům, řka: „Vezměte a pijte z toho všichni, toť jest krev má nového zákona, která za vás a za mnohé vyлита bude na odpuštění hříchů. To číňte na mou památku!“ Těmito úkony a slovy byla ustanovena oběť mše svaté.

Mše svatá není pouhou upomínkou na oběť kříže, nýbrž skutečnou oběť, ve které sám Ježíš Kristus se pod způsoby chleba a vína svému nebeskému Otci nekrvavě obětuje. Smrt a oběť Kristova je při mši sv. vyjádřena odděleným proměňováním chleba a vína. Při mši sv. je viditelná oběť — Kristus pod způsoby chleba a vína — kterou se uctívá Bůh jako nejvyšší Pán, jemuž Syn Boží našim jménem prokazuje úctu a poslušnost, aby jej usmířil. Kristus se při mši sv. obětuje skrze ruce kněze, jenž zastupuje jeho místo obětníka a jeho jménem mluví. Jelikož Pán Ježíš při mši svaté už neumírá, není tato oběť naprostou, jako byla oběť kříže, nýbrž vztažnou k oné oběti kříže, kterou představuje.

Mezi oběti kříže a oběti mše svaté není však podstatného rozdílu, neboť v obojí je stejná oběť i stejný obětující kněz — Ježíš Kristus. Jenom co do způsobu obětování je mezi těmito oběťmi rozdíl. Na kříži se obětoval Pán Ježíš krvavě a vypustil při tom svou lidskou duši. Při mši svaté netrpí a neumírá, nýbrž vítězný a oslavený přináší pod způsoby chleba a vína svému nebeskému Otci své Tělo a svou Krev v oběť. Ve mši sv. se obětuje stejný Vykupitel, který zohaven a utýrán pněl na kříži, se stejným láskou k nám planoucím srdcem, se stejnou pokornou poslušností k svému nebeskému Otci.

Jelikož Bůh na něm už nezádá, aby se znovu k jeho cti a usmíření obětoval na kříži, tu obětuje Spasitel opět a opět ve mši sv. své Tělo a svou Krev, které za nás byly kdysi vydány, a tím i všemchnu poslušnost a čest, kterou vzdal Otci svým životem a svou smrtí. Na Kříži nás jednou pro vždy vykoupil a učinil za-

dost za všechny hříchy celého světa; ve mši sv. nufí Otce, aby nám na Kříži zasloužené odpuštění a milostí přivlastňoval. Křesťanství nemá tedy dvojí Oběti, nýbrž jedinou Oběť Ježíšovu, kterou přinesl krvavě na Kříži a opakuje nekrvavě na oltáři, aby nám přivlastňoval její účinky.

Ve Starém Zákoně byla mše svatá předobrazena různými nekrvavými oběťmi, velikonocním beránkem a obětí Melchisedechovou. Jinými slovy byla už čtyři sta let před Kristem předpověděna posledním prokolem Malachiášem: „Od východu slunce až na západ veliké bude jméno mé mezi národy; a na každém místě bude obětována jménu mému oběť čistá“ (Malach. 1, 11).

Poprvé přinesena byla oběť mše sv. Kristem, když při poslední večeři před svým ukřižováním proměnil chléb a víno v Tělo a Krev svou. Od tohoto okamžiku neustalo slavení mše svaté. Sv. Pavel v listě k Židům mluví o oltáři, s něhož nemají moc jísti, kteří slouží stánku (Žid. 13, 10). Z toho vysvitá, že apoštolové přinášeli oběti mše svaté, na kterou neměli práva služebníci stánku — Židé. Podle staré tradice byl sv. Matouš, proboden kopím právě, když sloužil mši svatou. V Římě chová se dosud dřevěný oltář, na němž sv. Petr a jeho nástupcové na trůně papežském až do sv. Sylvestra přinášivali oběť mše svaté. Sv. Klement, společník sv. Pavla, sv. Ignác z Antiochie, učedník sv. Petra a Jana, mluví o slavení mše svaté. Svatí Otcové a církevní učitelové často píší o nejvyšší a pravé oběti. Pojem oběti mše svaté má již „Didache“ z 1. století po Kr.

Cílem mše svaté jest dokonalá chvála a uctění Boha (oběť chvály), dikůvzdání za prokázaná dobrodiní (oběť diků), smír s Bohem a odpuštění trestů za hříchy (oběť smírná), prosba za milosti pro duši a tělo (oběť prosebná). Toho všeho bychom nemohli Bohu přinést ze svého, neboť jsme bídní, chudí a ubozí; ve mši svaté to za nás vykonává Ježíš Kristus,

kterého nebeský Otec nekonečně miluje. Jediná mše svatá přináší Bohu více pocty, nežli by byli s to jí prokázatí všichni andělé a svatí po celou věčnost; a ten, kdo jí přináší ve mši sv., jest nejen bratrem našim, ale i Synem Nejvyššího.

Úkon obětní sám o sobě je velice jednoduchý, Církev svatá jej však opředla mnohými překrásnými modlitbami a obřady, které nás mají připravit na nejposvátnější okamžik — sestoupení Božství na zemi, proměnění prostého chleba a vína v nejdrahocennější Tělo a Krev Bohočlověka.

Kněz v posvátná roucha oděn s čistou duší a horecím srdcem přistupuje k oltáři. Dříve než se odváží počítí svatý úkon, vyjadřuje u stupňů oltářních svou touhu po oltáři Páně a vyznává zkroušeně svou hříšnost (Stupňová modlitba). Po krátké modlitbě, kterou vstupuje před tvář Boží, aby počal obětní úkon (Introit — Vstup), prosí opět naléhavě o smilování (Kyrie eleison — Pane, smiluj se nad námi). Dovoluje-li to liturgická doba, jme se chváliti a děkovati Bohu modlitbou, jejímuz počátku nás naučili andělé ve Svaté noci (Gloria — Sláva na výsostech Bohu). Následující modlitbou vyjádří prosby, s kterými se toho dne zvláště obrací k Bohu (Orace — Modlitba). Poté čte výňatek z Pisma svatého; bývá to obyčejně část některého apoštolského listu (Epistola — Čtení z listu). Po ní čte výňatek z Evangelia; lid při tom stojí na důkaz úcty k slovu Božím, jež je hotov ochotně plnit. Dle určitých pravidel říká po Evangeliu někdy Vyznání Viry (Credo). Tim končí část mše, která se nazývá mši katechumenů, neboť až do tohoto okamžiku směli při nejsv. Oběti býti přítomni nekřtěnci, kteří se připravovali na přijetí křesťanství (katechumeni).

Obětováním (Offertorium), při němž kněz nepřináší dosud vlastní Obětinu, nýbrž zatím jenom chléb a víno neproměněné, počíná se první hlavní část mše svaté. Do Obětování vkladáme i svou vůli obětovati

Bohu s Kristem všecko, co jsme a co máme. K Obětování se pojí vznešený zpěv chvály a díky (Preface a Sanktus), jímž se všemi Anděly a Svatými chválíme třikrát svatého Boha a vítáme Spasitele, jenž v nejbližším okamžiku sestoupí se svého nebeského trůnu na oltář.

Teď se počíná druhá hlavní část mše svaté — Proměňování. Kněz vzpomene si ještě na všechny živé, jímž má tato Oběť prospěti (Memento vivorum) a potom ve společenství se všemi Svatými proměňuje slovy Ježíše Krista před sebou ležící chléb a víno v Tělo a Krev Páně a ukazuje je věřícím, kteří se jím hluboce klanějí.

Po Proměňování vzpomíná si kněz na mrtvé věřící a odvažuje se v Otčenáši důvěrně obracet se k Bohu (Pater noster). Beránka před sebou ležícího, jenž na sebe vzal všechny hříchy světa, prosí o smilování (Agnus Dei).

Tím se počíná třetí hlavní část — Přijímání (Communio). Nejdříve kněz prosí o milost, aby hodně přijímal a pak třikrát opakovanými slovy pokorného setníka z Evangelia přijímá Nejsvětějšího do svého srdce. Věřící, pakli nepřijímají s knězem, mají vzbuditi alespoň v duši žhavou touhu po spojení s Kristem (duchovní sv. přijímání). Blahoslavený však člověk, který s láskou v srdci často — ba denně — skutečně přijímá Tělo Páně! Co nás od toho zdržuje?

Po těchto andělských hodech děkuje kněz několika modlitbami za milost, kterou právě ve sv. přijímání obdržel, udělí lidu ve jménu Ježíšově požehnání a říká ještě počátek sv. Evangelia podle Jana, v němž se vypráví, že Syn Boží stal se člověkem. Tím končí nejsvětější Oběť.

Ta výprava celé mše svaté, jakož vůbec všechny obřady povstaly za účasti Ducha Svatého; vždyť základ mše svaté je položen samým Kristem. Naši snahou tedy musí býti, abychom mši svatou stále lépe chápali a vníkali do jejích tajemství a krás.

Mši svaté obcovali znamená býti přítomnu s horoucím srdcem při všem, co kněz u oltáře činí. Tím dokonalejší pak bude naše přítomnost, čím lépe se můžeme připojit k modlitbám, které kněz koná. To jest nejjednodušší a nejpřirozenější způsob spojení s obětujícím knězem a s obětovaným Beránkem.

Povázíme-li, že na oltáři tajemným způsobem odehrává se podstatně všecko, co se stalo kdysi na Kalvarii, že kněz má v ruce stejné tělo Vykupitelovo, které rozdrásáno a hřeby probodeno pšlo na kříži, stejnou krev Spasitelovu, která v proudech vytékala ze svatých jeho ran a že také naše hříchy toto Tělo ukřižovaly a tuto Krev prolily, musí nám býti jako Magdaleně, která pod křížem zřela Ježíše vykvráceti.

Tato myšlenka nás přivede k tomu, že budeme nejsvětější Oběti přítomni s hlubokou uctivostí, upřímnou lítostí a vroucí zbožností. Slibme Pánu Ježíši pokaždé, že budeme stále lepšími a věrnějšími jeho služebníky. Nebeského Otce pak prosme, aby nám pro zásluhy této Oběti odpustil a otevřel nám opět brány Ráje.

Nenechme se vybízeti k plnění své nedělní povinnosti, která nám ukládá přítomnost při mši svaté, nýbrž ještě častěji spěchejme k oltáři, kde se obnovuje nekrvavě kalvarské drama, které zničilo dlužní úpis Pekla a spojilo nás s Nebem.

O CÍRKEVNÍM ROCE

Vedle občanského roku, jenž se zakládá na stvoření hmotném, má Církev svatá zvláštní „čas milosti — tempus visitationis“, „rok vykoupení — annus redemptionis“ a „dny spásy — dies salutis“, které jsou podmíněny druhým stvořením nadpřirozeným. Vše ovládajícím a určujícím středem tohoto posvát-

ného kruhu jest „slunce spravedlnosti, Kristus, Bůh náš“. Církevní rok není tedy ničím jiným než opakováním a předstáváním nejdůležitějších událostí ze života a vykupitelské činnosti Páně, které se ke cti a slávě Boží a ke spáse duší liturgií zevně předvádějí a od věřících vnitřně znova prožívají.

Křtí Kristus, „který jest týž včera i dnes i na věky“ (Žid. 13, 8), dodává jako slunce svému systému Církvi katolické její stejnoměrný rytmus a nepřekonatelný klid, jak se jeví právě v jejím posvátném roce. Mezi hřímáním děl světové války slavila své svátky a zpívala klidně dnes své Miserere, zítra své Aleluja. I kdyby se země třásla a hory se řítily, Církev bude oslavovati třebas chudou dívku některého kouta světa, jejíž svátek na ten den připadá, nebo některého zebračka, jako Benedikta Labre, s klidem, který má z věčnosti. Památky občanského roku ustupují často mocnějším událostem nebo propadají zapomenutí; Církev počítá vždy své dny dle svých svátků, na nikoho nezapomene.

Život Kristův jest tedy bohatým obsahem církevního roku. Kristův život jest však dvojitý: první, jeho život boho-lidský, jak jest nám zaznamenán v historických pramenech Nového Zákona, druhý, život mystický, ježž žije Kristus v Církvi, svém to mystickém těle, jehož údy jsou všickni, v nichž proudí míza božského života, milost posvěcující; ličí nám jej letopisy Církve a životopisy Svatých. Prvním životem jest dán celý kruh slavnosti Páně, druhým kruh slavnosti Svatých, v nichž milost dozrála v dokonalost. Tak se podobá církevní rok obloze, na níž září Slunce spravedlnosti Kristus, tichá luna Panna Maria a nepřehlédlné zástupy hvězd, Svatí.

Záplavy tohoto svělla bychom najednou nepostřehli. Proto na ně patříme v církevním roce takřka rozložen v jednotlivé paprsky a tím je poznáváme mnohem jasněji. Přírozený vývoj Boho-člověka a jeho spasilské činnosti se nám představuje v hlavních rysech:

„tak očekávání Krista jako zaslíbeného Vykupitele a jeho Vtělení v plnosti času; jeho narození z Panny v Bellémě a jeho zjevení se světu pohanskému; jeho dlouhý, skrytý život v ústraní; po pokořujícím křtu a přísném postu na poušti jeho veřejná činnost učitelská a dobré, které činil; stupňující se utrpení Páně, zaviněné zatvřelostí a nepřátelstvím vedoucích kruhů jeho vlastního vyvoleného národa; jeho zrada skrze jednoho z vyvolených dvanácti apoštolů a vydání pohanskému, římskému soudci; hodiny probdění na hoře Olivetské po poslední večeři, při níž dal svým milým všech dob tajuplný odkaz sama sebe v oběti a svátosti eucharistické; křížová cesta a velebněšská smrt; jeho vzkříšení a nanebevstoupení; seslání Ducha Svatého o israelských letnicích; konečně nejvznešenější, co nám Kristus zjevil, tajemství nejsvětější Trojice. Pak v dalším postupu církevního roku před námi září jásavá památka Božího Těla; boho-lidské Srdce Páně, prazdroj všeho toho, co bylo vykonáno pro naše vykopení; dále drahocenná obětní Krev Nového Zákona a obětní oltář, svatý kříž; neustálé působení Krista v jeho Církvi skrze Ducha Svatého, jehož nám dal.“ A mezi těmito zářivými památkami a činy neskonale lásky Kristovy se objevují pravidelně v církevním roce Svatí, brzy jednotlivě, brzy ve skupinách, několikrát v celých zástupech, jako svatí Andělé; a ke konci církevního roku nastupuje celá Církev vítězná a trpící a všichni volají a jásají: „Vykoupil jsi nás krví svou pro Boha a učinil jsi nás Bohu našemu královstvím“ (Zjev. 5, 9).

Abyste tyto stále nové a nové paprsky a dojmy nerozpřítily a bezúčinně neztrácely, jsou v církevním roce opět spojeny ve skupiny či církevní období. Vnitřně jest odůvodněno jen dělení církevního roku na dobu vánoční a velikonoční. Je-li Kristus obsahem církevního roku, pak tento začíná zcela správně Narozením Páně, jak tomu jest v mešních knihách již 7. století. Neboť Vánoce jsou „začátkem

a dovršením kultu“, jak praví nejstarší mešní kniha římská, tak zvané Sacramentarium Leonianum z konce 5. století. Narození Páně předchází doba přípravy, Advent, který nás upomíná na dobu očekávání Spasitele. Po Narození Páně končí se doba vánoční vlastně oktávem Zjevení Páně, ačkoliv slavnost Obětování Páně 2. února, to jest v 40. den po Narození, souvisí dějinně s Narozením Páně.

Druhé, delší období v církevním roce jest doba velikonoční. Má taktéž dvě části: Dobu přípravy čili postní, již ovládá myšlenka pokání a vzpomínka na utrpení Páně, a dobu velikonoční v užším smyslu, v níž oslavujeme slavné zmrtvýchvstání Spasitelova. V době přípravné lze opět rozeznávat, jak to činí liturgie, předpostí, to jest tři neděle Devítňkové — Dominica in Septuagesima, Sexagesima, Quinquagesima — a vlastní dobu svatopostní čili Quadragesima, to jest plných čtyřicet dní postu, počínajících Popeleční středou a končících Bílou sobotou. Doba velikonoční v užším smyslu zahrnuje čtyřicet dní až do Nanebevstoupení Páně, deset dní přípravě a očekávání Ducha Svatého a konečně oktáv svátků svatodušních.

Dlouhá řada neděl po době velikonoční, či jak mají nyní název po Svatém Duchu (Post Pentecosten) — může jich býti až 28, tedy přes polovinu církevního roku — nemá již vnitřního rozčlenění, ačkoliv nám dějiny církevního roku takové pokusy ukazují. Tak se počítaly někdy skupiny neděl „po Svatém Duchu“, „po svátku Apoštolů“ (t. j. sv. Petra a Pavla, 29. června), „po sv. Vavřinci“ (10. srpna), „po svátku Anděla“ (sv. Michaela, 29. září). Ale důsledným provedením jediné oprávněné myšlenky, že život Kristův ovládá a naplňuje úplně církevní rok, zanikly tyto podružné skupiny samy sebou. Obsahem neděl po Svatém Duchu jest postupné rozvinutí účinků Vzkříšení Kristova a Duchá jím seslaného.

Mezi jednotlivými slavnostmi událostí ze života

Kristova, které tvoří již od 4. století pevnou kostru církevního roku, a zvláště v dlouhé době po Svatém Duchu slaví Církev svátky Svátých: Panny Marie, Apoštolů, Mučedníků a jiných vynikajících světců. Oni jsou uzrálými plody milosti Kristovy, jeho věčnými následovníky a našimi vzory. Jejich svátky mají často dějinný nebo ideový vztah ke slavnostem Páně takřka jako oběžnice k svému slunci (na př. Zvěstování P. Marie, Narození sv. Jana Křtitele, 3 svátky po Božím Hodu vánočním), což jejich význam a obsah podivuhodně zesiluje a obohacuje. Nemohouc slaviti všechny své Svaté jednotlivě, Církev na zemi bojující oslavuje 1. listopadu celou Církev oslavenou, otvírajíc takřka nebe a volajíc: „Vidi turbam magnam — Viděl jsem zástup veliký, jehož spočítati nikdo nemohl, ze všech národů a pokolení a kmenů a jazyků, ani stojí před trůnem a před Beránkem, oděni v roucha bílá a mají palmy v rukou svých“ (Zjev. 7, 9). A hned na to otvírá očištec a slaví Památku všech věrných zemřelých a snaží se trojí obětí a nesčetnými modlitbami a odpustky uhasiti očistné plameny duší trpících. Když takto během církevního roku oslavila a uctila celé mystické tělo Kristovo ve všech jeho údech, tu brzy, o poslední neděli po Svatém Duchu, nám Církev ukazuje v mohutném myšlenkovém pochodu to celé shromáždění kolem Krista-Soudce a opět novým sdrúžením pojmů a věcí, pojíc poslední příchod Kristův s prvním, kruh církevního roku velkolepě uzavírá a zahajuje.

Chápeme, že hlubiny života Kristova v církevním roce takto pojatého nikdy nevyčerpáme. Proto slavíme rok co rok a sta a tisíc let s Církví tytéž události a činy Boží pro naši spásu a účinky milosti v duších Svátých, a přece jest nám vše opět nové a všem dobám a lidem skýtá liturgie něco, co žádný sebe větší lidský genius nemůže dáti. Církevní rok jest podivuhodné dílo vytvořené spolupůsobením Ducha Svatého. Opravdu onen „strom života, který přináší

dvanáctero plodů, vydávající každého měsíce plod svůj“ (Zjev. 22, 2).

Přidejme k tomu dějiny církevního roku, to znamená staletý často vývoj jednotlivých období, každé slavnosti, každého sebe menšího liturgického obřadu, někdy i jednotlivých vět a výrazů — a žasneme nad tou velkou stavbou, na níž budovala staletí a tisíciletí, k níž dodávali stavivo jednotlivci a národové nejen křesťanští, ale i Židé a pohaní. Dle zásady sv. Pavla: „Vše zkoumejte, dobré podržte“ (1. Thes. 5, 21) vzala Církev svatá čisté zbytky původního Zjevení a projevy duše od přirozenosti všude křesťanské i od pohanů jako na příklad průvody na posvěcení polí 25. dubna a ve dnech křížových a leccos jiného v obřadech.

Tak jest církevní rok mohutným Credem všech věků i národů a jejich velebným hymnem, jenž neustále hlaholí po okrsku zemském ke spáse duší a stoupá k nebi ke slávě Boží — opravdový výraz katolické víry a katolické bohoslužby.

O MISÁLU

Kniha, která obsahuje veškeré modlitby mše svaté, jmenuje se latinsky liber missalis nebo Missale, to jest mešní kniha. Dějinný vývoj římského misálu jest velmi složitý a zajímavý. K používání misálu stačí několik poznámek. Tento misál má čtyři hlavní části:

1. Mešní řád a kanon (Ordo et Canon Missae), to jsou neproměnlivé částky a modlitby, jak při každé mši svaté za sebou jdou: Str. 3—50.

2. Proprium de tempore, t. j. mše svaté na neděle a svátky Páně přes celý rok; tato část začíná první nedělí adventní a končí poslední nedělí po Svatém Duchu: Str. 51—458.

3. Proprium Sanctorum, t. j. zvláštní mše na svátky Svatých a některá tajemství na př. Nejsv. Jména Ježíš: Str. 459—574.

4. Commune Sanctorum, t. j. společné částky a modlitby pro slavnosti Svatých, které nemají formulářů zvláštních. Obsah této části jest uspořádán ve mše svatých apoštolů, mučedníků, vyznavačů-biskupů, církevních učitelů, vyznavačů, panen, žen, posvěcení chrámu a mše Panny Marie: Str. 575—684.

Po Commune Sanctorum následují votivní mše svaté ke cti P. Marie a modlitby za rozmanité potřeby denního života (Orationes diversae): Str. 684—743.

Kalendář upravený dle všeobecného kalendáře římského a ukazovatel obsahu usnadní prospěšné používání tohoto českého misálu.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ

Zkratky: Ap. = Apoštol, Ev. = Evangelista, M. = mučedník nebo mučednice, Mm. = několik mučedníků, Pp. = papež, Ppp. = papežové, B. = biskup, V. = vyznavač, C. u. = církevní učitel, O. = opat, P. = panna, Vd. = vdova.

LEDEN

1. Nový rok — Obřezání Páně. V neděli mezi Obřezáním Páně a Zjevením Páně nebo 2. ledna: Slavnost nejsv. Jména Ježíš.	13. Oktáva Zjevení Páně. V neděli mezi Obřezáním Páně a Zjevením Páně nebo 2. ledna: Slavnost nejsv. Jména Ježíš.
2. Oktáva sv. Štěpána.	14. Sv. Hilaria, B., V. a C. u.
3. Oktáva sv. Ap. Jana.	15. Sv. Felice, kněze a M. Sv. Pavla, poustevníka, V.
4. Oktáva Nemluvňátek.	16. Sv. Maura, O.
5. Vigilie Zjevení Páně. Sv. Telesfora, Pp. a M.	17. Sv. Marcela I., Pp. a M.
6. Zjevení Páně. — Tří Králů.	18. Sv. Antonína, O.
11. Sv. Hygina, Pp. a M.	19. Nastolení sv. Petra v Římě.
	20. Sv. Prisky, P. a M.
	21. Sv. Maria a spol. Mm. Sv. Klementa, krále, M.

20. Sv. Fabiana, Pp. a Šebastiana, Mm.
 21. Sv. Anežky, P. a M.
 22. Sv. Vincence a Anastazia, Mm.
 23. Zasnoubení blah. Panny Marie.
 Sv. Rajmunda z Peñafort, V.
 Sv. Emerenciány, P. a M.
 24. Sv. Timothea, B. a M.
25. Obrácení sv. Pavla Apoštola.
 26. Sv. Polykarpa, B. a M.
 27. Sv. Jana Zlatoustého, B., V. a C. u.
 28. Sv. Anežky, P. a M. (podruhé).
 29. Sv. Františka Sal., B., V. a C. u.
 30. Sv. Martiny, P. a M.
 31. Sv. Petra z Nolasky, V.

ÚNOR

1. Sv. Ignáce, B. a M.
 2. Očišťování bl. Panny Marie (Hromnic).
 3. Sv. Blažeje, B. a M.
 4. Sv. Ondřeje Kor., B. a V.
 5. Sv. Agathy (Háty), P. a M.
 6. Sv. Tita, B. a V.
 Sv. Doroty, P. a M.
 7. Sv. Romualda, O.
 8. Sv. Jana z Máty, V.
 9. Sv. Cyrilla z Alex., B. a C. u.
 Sv. Apolonie, P. a M.
 10. Sv. Školastiky, P.
 11. Slavnost prvního zjev. P. Marie v Lurdech.
12. Bl. sedmi zakladatelů řádu Servitů, V.
 13. Sv. 40 mučed. japonských.
 14. Sv. Valentina, kněze a M.
 15. Sv. Faustina a Jovity, Mm.
 18. Sv. Simeona, B. a M.
 22. Nastolení sv. Petra, Apoštola, v Antiochii.
 23. Sv. Petra Damianského, B., V. a C. u.
 Vigilie sv. Matěje.
 24. Sv. Matěje, Apoštola.
 26. Sv. Markety Kor., ka-jicnice.

BŘEZEN

2. Bl. Anežky České, P.
 3. Sv. Kunhuty, císař., P.
 4. Sv. Kazimíra, V.
 Sv. Lucia I., Pp. a M.
4. Přenesení ostatků sv. Václava.
 6. Sv. Perpetuy a Felicity, Mm.

7. Sv. Tomáše Akvinsk., V. a C. u.
 8. Sv. Jana z Boha, V.
 9. Sv. Františky Řím., Vd.
 12. Sv. Řehoře I. Velkého, Pp., V. a C. u.
 15. Sv. Longina, M.
 Sv. Klementa Marie Hofbauera-Dvořáka, V.
 17. Sv. Patricia, B. a V.
 18. Sv. Cyrilla Jerusal., B., V. a C. u.
18. Bl. Jana Sarkandra, M.
 19. Sv. Josefa, Ženicha Bl. P. Marie, V.
 21. Sv. Benedikta, O.
 24. Sv. Gabriele, Archan.
 25. Zvěstování P. Marie.
 26. Sv. Haštala, M.
 27. Sv. Jana Damaš., V. a C. u.
 28. Sv. Jana Kapistrána, V.
 V pátek po Smrtné neděli: Sedmibolestné Panny Marie.

DUBEN

2. Sv. Františka z Pauly, V.
 3. Sv. Marie Egypt., kajíc.
 4. Sv. Isidora, B., V., C. u.
 5. Sv. Vincence Fer., V.
 11. Sv. Lva I. Velkého, Pp., V. a C. u.
 13. Sv. Hermenegilda, krále a M.
 14. Sv. Justina, M.
 Sv. Tiburcia, Valeriana a Maxima, Mm.
 17. Sv. Aniceta, Pp. a M.
 Bl. Petra Kanisia, V.
 21. Sv. Anselma, B., V. a C. u.
 22. Sv. Sotera I. a Kaja I., Pp. a Mm.
23. Sv. Vojtěcha, B. a M.
 24. Sv. Jiří, M.
 25. Sv. Marka, Evangel.
 26. Sv. Kleta a Marcelina I., Pp. a Mm.
 27. Sv. Fidelisa ze Sigm., M.
 28. Sv. Pavla od Kříže, V.
 Sv. Vitalise, M.
 29. Sv. Petra, M.
 30. Sv. Kateřiny Sienské, P.
- Třetí středu po Velikonoc.: Ochrany sv. Josefa.
 Čtvrtou středu po Velikonocích: Oktáva Ochrany sv. Josefa.

KVĚTEN

1. Sv. Filipa a Jakoba, Ap.
 2. Sv. Zikmunda, krále a M.
 3. Nalezení sv. Kříže.

3. Sv. Alexandra a sp. 19. Sv. Pudenciany, P.
Sv. Gotharda, B. a V. 20. Sv. Bernardina Sien.,
V.
4. Sv. Moniky, Vd. 24. Bl. Panny Marie pod
5. Sv. Pia V., Pp. a V. názvem: Pomocnice
6. Sv. Jana, Evangelisty, křesfanů.
před Lat. branou.
7. Sv. Stanislava, B. a M. 25. Sv. Řehoře VII., Pp.
8. Zjevení sv. Michaela, a V.
Archanděla. Sv. Urbana I., Pp. a M.
9. Sv. Řehoře Naz., B., 26. Sv. Filipa z Neri, V.
V. a C. u. Sv. Eleutheria, Pp. a
M.
10. Sv. Antonína, B. a V. 27. Sv. Bedy Ctihodného,
Sv. Gordiana a Epi- M. a C. u.
macha, Mm. Sv. Jana I., Pp. a M.
12. Sv. Nerea a sp., Mm. 28. Sv. Augustína, B. a V.
14. Sv. Bonifáce, M. 29. Sv. Maří Magdaleny
15. Sv. Jana Křtit. de la z Pazzi, P.
Salle, V. 30. Sv. Felixe I., Pp. a M.
16. Sv. Ubalda, B. a V. 31. Sv. Anděly z Merici,
Sv. Jana Nepom., M. a P.
patr. Českého. Sv. Petronilly, P.
17. Sv. Paškala Bayl., V. Třetí pátek po Sv. Duchu:
18. Sv. Venancia, M. Nejsv. Srdce Páně.
19. Sv. Petra Celest., Pp. a V.

ČERVEN

2. Sv. Marcellina, Petra 12. Sv. Jana z Fac., V.
a Erasma, Mm. Sv. Basilida a spol.,
Mm.
4. Sv. Františka Carac- 13. Sv. Antonína Paduán-
ciolo, V. ského, V.
5. Sv. Bonifáce, B. a M. 14. Sv. Basila Velkého, B.,
6. Sv. Norberta, B. a V. V. a C. u.
9. Sv. Prima a Felicianá, Mm.
10. Sv. Markety, královny, 15. Sv. Víta, Modesta a
Vd. Krescencie, Mm.
11. Sv. Barnabáše, Apošt. 16. Sv. Bennona, B. a V.

18. Sv. Efrema Syrského, 23. Vigilie Narození sv.
Jáhna, V. a C. u. Jana Křtitele.
Sv. Marka a Marcel- 24. Narození sv. Jana Křt.
liana, Mm. 25. Sv. Viléma, O.
19. Sv. Juliany Falc., P. 26. Sv. Jana a Pavla, Mm.
Sv. Gervase a Protase, 28. Sv. Ireneá, B. a M.
Mm. Vigilie sv. Petra a
20. Sv. Silveria, Pp. a M. Pavla.
21. Sv. Aloisia z Gonzagy, 29. Sv. Petra a Pavla, Ap.
V. 30. Památka sv. Pavla,
22. Sv. Paulina, B. a V. Apoštola.

ČERVENEC

1. Slavnost nejdr. Krve 14. Sv. Bonaventury, B.,
Pána našeho Ježíše V. a C. u.
Krista. 15. Sv. Jindřicha, císaře, V.
2. Navštívení P. Marie. 16. Památka bl. P. Marie
Sv. Processa a Marti- Karmelské.
niana, Mm. 17. Sv. Alexia, V.
3. Sv. Lva II., Pp. a V. 18. Sv. Kamilla z Lellis, V.
4. Sv. Prokopa, O., pa- Sv. Symforysy a synů,
trona Čes. Mm.
5. Sv. Cyrila a Metoděje, 19. Sv. Vincence z Pauly,
B. a V., patr. Čes. V.
6. Oktáva sv. Apoštolů 20. Sv. Jeronyma Emilia-
Petra a Pavla. na, V.
8. Sv. Alžběty, královny, 21. Sv. Praxedy, P.
Vd. 22. Sv. Maří Magdaleny,
Sv. Kiliana a sp., Mm. kajícnice.
10. Sv. sedmi Braří a sv. 23. Sv. Apolináře, B. a M.
Rufiny a Sekundy, Sv. Liboria, B. a V.
Mm. 24. Vigilie sv. Ap. Jakuba.
11. Sv. Pia I., Pp. a M. Sv. Kristiny, P. a M.
12. Sv. Jana Kvalb., O. 25. Sv. Jakuba Staršího,
Sv. Nabora a spol., Apoštola.
Mm. Sv. Křištofa, M.
13. Sv. Anakleta, Pp. a M. 26. Sv. Anny, matky blah.
Sv. Markety, P. a M. P. Marie.

27. Sv. Pantaleona, M.
 28. Sv. Nazaria, Celsa a Viktora I., Pp., Mm. a Innocence I., Pp. a V.
 29. Sv. Marty, P.
29. Sv. Felixe II., Pp., a spol., Mm.
 30. Sv. Abdona a Senne- na, Mm.
 31. Sv. Ignáce z Loyoly, V.

SRPEN

1. Sv. Petra v okovech.
 2. Sv. Alfonsa M. z Li- guori, B., V. a C. u. Sv. Štěpána I., Pp. a M.
 3. Nalezení ostatků sv. Štěpána, Prvomuč.
 4. Sv. Dominika, V.
 5. Bl. P. Marie Sněžné.
 6. Proměnění Pána na- šeho Ježíše Krista. Sv. Xysta II., Pp. a spol., Mm.
 7. Sv. Kajetana, V. Sv. Donata, B. a M.
 8. Sv. Cyriaka, Larga a Smaragda, Mm.
 9. Vigilie sv. Vavřince. Sv. Romana, M.
 10. Sv. Vavřince, M.
 11. Sv. Filomeny, P. a M. Sv. Tiburcia a Susany, Mm.
 12. Sv. Kláry, P.
 13. Sv. Hyppolita a Kas- siana, Mm.
 14. Vigilie Nanebevzetí P. Marie. Sv. Eusebia, V.
 15. Nanebevzetí P. Marie.
16. Sv. Joachyma, otce nejbl. P. Marie. Sv. Hyacinta, V. Sv. Rocha, V.
 17. Oktáva sv. Vavřince. Sv. Agapita, M.
 18. Sv. Ludvíka Tol., B. a V.
 19. Sv. Bernarda, O., V. a C. u.
 20. Sv. Johanny Františky de Chantal, Vd.
 21. Oktáva Nanebevzetí bl. P. Marie. Sv. Timothea asp., Mm.
 22. Sv. Filipa Benicia, V. Vigilie sv. Bartolomě- je, Apoštola.
 23. Sv. Bartoloměje, Ap.
 24. Přenesení ostatků sv. Vojtěcha, Gauden- cia a 5 bratrů, Mm.
 25. Sv. Ludvíka, krále. Sv. Zefirina, Pp. a M.
 26. Sv. Josefa Kalas., V. Sv. Rufa, B. a M.
 27. Sv. Augustina, B., V. a C. u.
 28. Sv. Hermeta, M.
 29. Stětí sv. Jana Křtitele. Sv. Sabiny, M.

30. Sv. Rosy z Limy, P.
 Sv. Felixe a Adaukta, Mm.
 31. Sv. Raymunda Nonna- ta, V.

Z Á Ř Í

1. Sv. Jiljí, O.
 Sv. 12 bratrů, Mm.
 2. Sv. Štěpána, krále, V.
 4. Sv. Rosalie, P.
 5. Sv. Viktorina, B. a M.
 6. Sv. Vavřince Justinia- na, B. a V.
 8. Narození bl. P. Marie. Sv. Adriana, M.
 9. Sv. Gorgonia, M.
 10. Sv. Mikuláše Tolent., V.
 11. Sv. Prota a Hyacinta, Mm.
 12. Jména bl. P. Marie.
 14. Povýšení sv. Kříže. Sv. Materna, B. a V.
 15. Oktáva Naroz. Panny Marie. Sedmibolestné Panny Marie. Sv. Nikomeda, M.
 16. Sv. Lidmily, Vd. a M., patronky České. Sv. Kornelia, Pp. a Cypriana, B., Mm.
 Sv. Eufemie a spol., Mm.
 17. Jizev sv. Františka Ass.
18. Sv. Josefa Kup., V.
 19. Sv. Januaría, B. a spol., Mm.
 20. Sv. Eustacha a spol., Mm.
 Vigilie sv. Matouše.
 21. Sv. Matouše, Apoštola a Evangelisty.
 22. Sv. Maurícia a spol., Mm.
 23. Sv. Lina I., Pp. a M. Sv. Tekly, P. a M.
 24. Bl. Panny Marie pod názvem: Odplaty za vysvobození zajatých (de Mercede).
 25. Sv. Tomáše z Villano- vy, B. a V.
 26. Sv. Cypriana a Justiny, Mm.
 27. Sv. Kosmy a Damiana, patronů Českých.
 28. Sv. Václava, vévody a M., patr. Českého.
 29. Posvěcení kostela sv. Michaele Archan.
 30. Sv. Jeronyma, kněze, V. a C. u.

Ř Í J E N

1. Sv. Remigia, B. a V.
 2. Sv. Andělů Strážných,
 4. Sv. Františka z Assisi, V.

5. Sv. Placida a sp., Mm.
Oktáva sv. Václava.
6. Sv. Brunona, V.
7. Slavnost Sv. Růžence.
Sv. Marka I., Pp. a V.
Sv. Sergia a sp., Mm.
8. Sv. Brigity, Vd.
9. Sv. Diviše, B. a spol.,
Mm.
10. Sv. Františka Borgia-
še, V.
Sv. Gereona a spol.,
Mm.
13. Sv. Eduarda, krále, V.
14. Sv. Kallista I., Pp. a M.
15. Sv. Teresie, P.
16. Sv. Havla, O.
17. Sv. Hedviky, Vd.
18. Sv. Lukáše, Evangel.
19. Sv. Petra z Alk., V.
20. Sv. Jana Kensk., V.
21. Sv. Hilariona, O.
Sv. Voršily a spol., P.
a Mm.
23. Nejsv. Vykupitele.
24. Sv. Rafaela, Archan.
Mm.
25. Sv. Chrysanta a Darie,
Mm.
26. Sv. Evarista I., Pp. a
M.
27. Vigilie sv. Šimona a
Judy.
28. Sv. Šimona a Judy,
Apoštolů.
31. Sv. Volkfanga, B. a V.
Vigilie Všech Svatých.

LISTOPAD

1. Všech Svatých.
2. Všech věrných Dušiček.
3. Z oktávu Všech Svatých.
4. Sv. Karla Borrom., B. a V.
Sv. Vitalise a spol.,
Mm.
6. Sv. Leonarda, V.
8. Oktáva Všech Svatých.
Sv. čtyř Korunovaných,
Mm.
9. Posvěc. basiliky nejsv.
Spasitele (Salvator).
Sv. Theodora, M.
10. Sv. Ondřeje Av., O.
10. Přenesení sv. Lidmily,
Vd. a M., patronky
České.
- Sv. Trifona a sp., Mm.
11. Sv. Martina, B. a V.
Sv. Menny, M.
12. Sv. Martina I., Pp. a M.
Sv. Benedikta, Matou-
še, Jana, Isáka a
Kristina, bratří a
Mm., patronů Čes.
V.
13. Sv. Stanislava Kostky,
V.
14. Sv. Josefata, B. a M.
15. Sv. Gertrudy Velké, P.
Sv. Leopolda, V.
16. Sv. Otmaro, O.

17. Sv. Řehoře Divotvor-
ce, B. a V.
18. Posvěcení basilik sv.
Petra a Pavla, Ap.
19. Sv. Alžběty, Vd.
Sv. Pontiana I., Pp. a
M.
20. Sv. Felixe z Valois, V.
21. Obětování nejbl. Pan-
ny Marie.
22. Sv. Cecilie, P. a M.
23. Sv. Klementa I., Pp.
a M.
23. Sv. Felicity, M.
24. Sv. Jana od Kříže, V.
Sv. Chrysozona, M.
25. Sv. Kateřiny, P. a M.
26. Sv. Silvestra, O.
Sv. Petra Alex., B. a
M.
27. Sv. Didaka, V.
29. Vigilie sv. Ondřeje,
Apoštola.
Sv. Saturnina, M.
30. Sv. Ondřeje, Apoštola.
a M.

PROSINEC

2. Sv. Bibiany, P. a M.
3. Sv. Františka Xav., V.
4. Sv. Barbory, P. a M.
5. Sv. Petra Chrysologa,
B., V. a C. u.
Sv. Sabby, O.
6. Sv. Mikoláše, B. a V.
7. Sv. Ambrože, B., V. a
C. u.
Vigilie Neposkv. Po-
četí.
8. Neposkvrněného Po-
četí nejbl. P. Marie.
10. Sv. Melchiada, Pp. a
M.
11. Sv. Damasa I., Pp. a V.
13. Sv. Lucie, P. a M.
Sv. Ottilie, P.
15. Oktáva Neposkvrně-
ného Početí.
16. Sv. Eusebia, B. a M.
18. Očekávání porodu nej-
blah. Panny Marie.
20. Vigilie sv. Tomáše,
Apoštola.
21. Sv. Tomáše, Apoštola.
24. Vigilie Narození Páně
(Štědrý den).
25. Narození Pána našeho
Ježíše Krista.
26. Sv. Štěpána, Prvomuč-
edníka.
27. Sv. Jana, Apoštola a
Evangelisty.
28. Mládátek.
29. Sv. Tomáše Kant., B.
a M.
31. Sv. Silvestra I., Pp. a
V.

Obřady přede mši sv. v neděli

Před slavnou mši sv. kropí kněz oltář, sebe, jáhna, podjáhna a lid svěcenou vodou (o Velikonocích a Svatodušních svátcích dokonce křestní vodou), aby naznačil, že k slavení nejsvětější Oběti má být všecko čisté a neposkrvněné.

Svěcená voda je svátostina, a tak nejenom slouží svým symbolem k touze po očistění, nýbrž také přináší milosti těm, kdož s věřícím srdcem jí používají.

Kněz při tom zanotuje:

Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor; lavábis me, et super nivem dealbábor.

Ps. 50, 3. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ť. Gloria Patri...

Potom se opakuje: Pokrop mne...

Ť. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. (Alleluja.)

Ř. Et salutáre tuum da nobis. (Alleluja.)

Ť. Dómine, exáudi oratiónum meam.

Ř. Et clamor meus ad te veniat.

Ť. Dóminus vobiscum.

Ř. Et cum spirítu tuo.

Orémus. Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus:

et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de coelis;

Pokrop mne, Pane, hyssópem a budu očistěn; obmyj mne, a nad sním zbědlím.

Ž. 50, 3. Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého.

Ť. Sláva Otci...

Potom se opakuje: Pokrop mne...

Ť. Zjev nám, Pane, milosrdenství své. (Aleluja.)

Ř. A spasení své nám uděl. (Aleluja.)

Ť. Pane, vyslyš modlitbu mou.

Ř. A volání mé nechť k tobě přijde.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Modleme se! Vyslyš nás, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože,

a rač seslati svatého Anděla svého s nebe, jenž by

TABULKA POHYBLÝCH SVÁTKŮ

Rok	Neděle Devítik	Popelční středa	Velikonoce	Nanebevstoupení Páně	Svatodušní svátky	Božho Těla	Neděle po Svatém Duchu	První Neděle adventní
1925	8. února	25. února	12. dubna	21. května	31. května	11. června	25	29. listop.
1926	31. ledna	17. února	4. dubna	13. května	23. května	5. června	26	28. listop.
1927	13. února	2. března	17. dubna	26. května	5. června	16. června	24	27. listop.
1928	5. února	22. února	8. dubna	17. května	27. května	7. června	26	2. pros.
1929	27. ledna	13. února	31. března	9. května	19. května	30. května	27	1. pros.
1930	16. února	5. března	20. dubna	29. května	8. června	19. června	24	30. listop.
1931	1. února	18. února	5. dubna	14. května	24. května	4. června	26	29. listop.
1932	24. ledna	10. února	27. března	5. května	15. května	26. května	27	27. listop.
1933	12. února	1. března	16. dubna	25. května	4. června	15. června	25	5. pros.
1934	28. ledna	14. února	1. dubna	10. května	20. května	31. května	27	2. pros.
1935	17. února	6. března	21. dubna	30. května	9. června	20. června	24	1. pros.

qui custodiát, fóveat, próte-
gat, visitet, atque defén-
dat omnes habitántes in
hoc habitáculo. Per Chri-
stum Dóminum nostrum.
Ř. Amen.

sřežil, opatroval, chráníl,
navštěvoval a bráníl vše-
cky, kteří přebývají v to-
mto příbytku. Skrze Krista,
Pána našeho.
Ř. Amen.

V době velikonoční pje se následující antífona, která v sobě
obsahuje narážku na křest, jenž se o Bílou sobotu udílel, a na vodu,
která s krví vytekla z probodeného srdce Spasitelova:

Vidi aquam egredién-
tem de templo, a látere
dextro, allelúja: et omnes,
ad quos pervénit aqua
ista, salvi facti sunt, et
dicent, allelúja, allelúja.

Viděl jsem vodu, ana vy-
tékala z chrámu po pravé
straně, aleluja. A všichni,
ke kterým voda ta došla,
spaseni jsou a praví, ale-
luja, aleluja.

Ps. 117, 1. Confitémini
Dómino, quoniam bonus:
quoniam in saeculum mi-
sericórdia ejus. V. Gloria
Patri...

Ž. 117, 1. Velebte Pána,
neboť jest dobrý, neboť
na věky trvá milosrdenství
jeho. V. Sláva Otcí...

Opakuje se: Viděl jsem vodu... Ostatní všecko jako po „Pokrop
mne“, s připojením Aleluja.

MŠE SVATÁ

ŘÁD MEŠNÍ

(Ordo Missae)

Modlitba u stupňů oltáře

Když se kněz zcela oblékl ke mši sv., přistupuje s jáhnem a
podjáhmem nebo jenom s ministranty k oltáři. Dole u stupňů vy-
jadruje nejprve svou touhu po milostiplném oltáři:

Sacerdos: In nómine † **Kněz:** Ve jménu Otce †
Patris, et Filii, et Spíritus i Syna i Ducha Svatého.
sancti. Amen. Amen.

Introíbo ad altáre Dei. Vstoupím k oltáři Bo-
žímu.

Minister: Ad Deum **Ministrant:** Před Boha,
qui laetificat juventútem **jenž je původcem radosti**
meam. **mé od mladosti mojí.**

Následující žalm 42., jenž tak radostně vyznívá, vynechává se
ve všech mších zádušních a po celou dobu pašijovou (od Smrtné
neděle do Zeleného čtvrtku) vyjímaje svátky:

Ps. 42, 1-5.

Žalm 42, 1-5.

**S. Júdica me Deus, et
discerne causam meam de
gente non sancta: ab hó-
mine iníquo, et dolóso
érué me.**

**K. Zjednej mi právo,
Bože, a rozhodni při mou
proti bezbožnému lidu; od
člověka nespravedlivého
a lstivého vysvobod' mne.**

**M. Quia tu es Deus
fortitúdo mea: quare me
repulísti, et quare tristis
incédo, dum affligit me
inimícus?**

**M. Neboť tys, Bože, síla
má! Proč mne zapuzuješ,
a proč smuten chodím,
když mne souží nepřítel?**

**S. Emitte lucem tuam,
et veritátem tuam: ipsa
me deduxérunt, et addu-**

**K. Sešli světlo své a
pravdu svou; ty mne po-
vedou a dovedou ke sva-**

xérunt in montem sanc-
tum tuum, et in taberná-
cula tua.

M. Et introíbo ad altáre
Dei: ad Deum qui laetíf-
icat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in
cithara Deus, Deus meus:
quare tristis es ánima mea,
et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quón-
iam adhuc confitébor illi:
salutáre vultus mei, et
Deus meus.

S. Glória Patri, et Filio,
et Spíritui sancto.

M. Sicut erat in princí-
pio, et nunc, et semper,
et in saecula saeculórum.
Amen.

S. Introíbo ad altáre
Dei.

M. Ad Deum, qui laetíf-
icat juventútem meam.

Kněž vidí, že jediným naším útočištěm je Bůh, a proto se za-
mená sv. křížem a praví:

S. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini.

M. Qui fecit coelum et
terram.

Pln radostí a touhy chce již vystoupiti k oltáři, ale v tom oka-
mžiku si vzpomene na svou a svých spolubratří hříšnost, jež nesní
se odvážiti bez pokání vstoupiti před tvář Boží, i vyznává se po-
korně ze svých hříchů; po něm ministrant tak činí jménem ostatních
věřících:

S. Confíteor Deo omni-
poténti, beátae Maríae

té hoře tvé a do stánků
tvých.

M. I vstoupím k oltáři
Božimu; před Boha, jenž
je původcem radosti mé
od mladosti mojí.

K. Oslavovati tě budu
na cítěři, Bože, Bože můj.
Proč se rmoutíš, duše má,
a proč mne znepokojuješ?

M. Doufej v Boha, ne-
boť opět budu jej oslavo-
vati — spasitele svého a
Boha svého.

K. Sláva Otci i Synu i
Duchu Svatému.

M. Jakož bylo na po-
čátku, i nyní i vždycky, a
na věky věkův. Amen.

K. Vstoupím k oltáři Bo-
žimu.

M. Před Boha, jenž je
původcem radosti mé od
mladosti mojí.

K. Pomoc naše ve jmé-
nu Páně.

M. Jenž učinil nebe i
zemí.

K. Vyznávám se Bohu
všemohoucímu, blahosla-

semper Vírghini, beáto Mi-
chaéli Archángelo, beáto
Joánni Baptístae, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo,
ómnibus Sanctis, et vobis
fratres: quia peccávi ní-
mis cogitátione, verbo, et
ópere: (Perculit sibi pectus
ter, dicens:) mea culpa, mea
culpa, mea máxima cul-
pa. Ideo precor beátam
Mariam semper Vírghinem,
beátum Michaélem Arch-
ángelum, beátum Joán-
nem Baptístam, sanctos
Apóstolos Petrum et Pau-
lum, omnes Sanctos, et
vos fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nos-
trum.

M. Misereátur tui omni-
potens Deus, et dimissis
peccátis tuis, perdúcat te
ad vitam aetérnam.

S. Amen.

M. Confíteor Deo omni-
poténti, beátae Maríae
semper Vírghini, beáto Mi-
chaéli Archángelo, beáto
Joánni Baptístae, sanctis
Apóstolis Petro et Paulo,
ómnibus Sanctis, et tibi pa-
ter: quia peccávi nimis co-
gitátione, verbo, et ópere:
(Perculit sibi pectus ter, dicens:)
mea culpa, mea culpa,
mea máxima culpa. Ideo
precor beátam Mariam

vené Marii, vždy Panně,
svatému Michaeli Archán-
dělu, svatému Janu Křtiteli,
svatým Apoštolům Petru a
Pavlu, všem Svatým a vám,
bratří, že jsem zhřešil pře-
velice myšlením, slovy a
skutky (bije se třikrát v prsa)
— svou vinou, svou vinou,
svou převelkou vinou! Pro-
to prosím blahoslavené
Marie, vždy Panny, svaté-
ho Michaela Archanděla,
svatého Jana Křtitele, sva-
tých Apoštolů Petra a
Pavla, všech Svatých a
vás, bratří, orodujte za
mne u Pána Boha na-
šeho.

M. Smilujž se nad tebou
všemohoucí Bůh a odpu-
stě hříchy tvoje, uvediž tě
do života věčného.

K. Amen.

M. Vyznávám se Bohu
všemohoucímu, blahosla-
vené Marii, vždy Panně,
svatému Michaeli Archán-
dělu, svatému Janu Křtiteli,
svatým Apoštolům Petru a
Pavlu, všem Svatým a tobě,
oče, že jsem zhřešil pře-
velice, myšlením, slovy i
skutky (bije se třikrát v prsa)
— svou vinou, svou vinou,
svou převelkou vinou! Pro-
to prosím blahoslavené

semper Virgínem, beatúm Michaélem Archángelum, beatúm Joánnem Bapfistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

S. Misereátur vestri omnipotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcať vos ad vítam aetérnam.

M. Amen.

S. Indulgéntiam, absolutíonem, et remissíonem peccátorum nostrórum, tríbuat nobis omnipotens, et miséricors Dóminus.

M. Amen.

S. Deus tu convérsus vivificábis nos.

M. Et plebs tua laetábitur in te.

S. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

M. Et salutáre tuum da nobis.

S. Dómine exaúdi oratíonem meam.

M. Et clamor meus ad te véniat.

S. Dóminus vobíscum.

M. Et cum spírítu tuo.

Ještě dvě jiné prosby za odpuštění vysílá k Bohu a při tom vstupuje k oltáři; tam pak polibkem uctívá ostatky svatých:

Orémus. Aufer a nobis, quaesumus Dómine, ini-

Marie, vždy Panny, svatého Michaela Archanděla, svatého Jana Křtitele, svatých Apoštolů Petra a Pavla, všech Svatých a tebe, otče, orodujte za mne u Pána Boha našeho.

K. Smiluj se nad vámi všemohoucí Bůh a odpustě hříchy vaše, uveď vás do života věčného.

M. Amen.

K. Promínutí, rozhrěšení a odpuštění hříchů našich nechť udělí nám všemohoucí a milosrdný Hospodin.

M. Amen.

K. Bože, obrať se k nám a oživ nás.

M. A lid tvůj radovati se bude v tobě.

K. Zjev nám, Pane, milosrdenství své.

M. A spasení svoje nám uděl.

K. Pane, vyslyš modlitbu mou.

M. A volání mé nechť k tobě přijde.

K. Pán s vámi.

M. I s duchem tvým.

M. Modleme se! Sejmi nás, prosíme, Pane, ne-

quitates nostras: ut ad Sancta sanctorum puris mereamur mentibus introire. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orámus te, Dómine, per mérita Sanctorum tuorum, (osculatur Altare in medio) quorum reliquiae hic sunt, et ómnium Sanctorum: ut indulgére digneris ómnia peccata mea. Amen.

Oltář, jenž je zároveň obětním místem, hodovním stolem, symbolem Krista a hrobem svatých, bývá knězem při slavné mši zahalován oblaky vonného kouře, jenž značí naše k Bohu vystupující modlitby a oběti. Zrnka kadidla, jež sype na žhavé uhlí, kněz zěhná:

Ab illo bene dicáris, in cuius honóre cremaberis. Amen.

pravosti naše, abychom hodni byli do svatyně svatých s čistou vejíti myslí. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Prosíme tě, Pane, pro zásluhu Svatých tvých, (líbá oltář) jejichž ostatky zde jsou, a všech Svatých, abys všechny moje hříchy prominouti ráčil. Amen.

Ten nechť tě požehná, k jehož cti budeš spáleno! Amen.

Vstup - Introitus

Vstup (introit) má skoro každá mše zvláštní. Druhdy jej zpíval chór, když biskup s kněžstvem se ubíral k oltáři; obsahu některého Vstupu rozumíme jen tehdy, máme-li na mysli tento bývalý zvyk. Nyní říká jej kněz z knihy na epistolní straně. Když byl kněz vzdal na konci Vstupu chválu Nejsvětější Trojici, obrací se k Ni devaterou prosbou, v níž jej podporují příslušující knězi nebo ministranti:

Kyrie eléison.
Kyrie eléison.
Kyrie eléison.

Christe eléison.
Christe eléison.
Christe eléison.

Kyrie eléison.
Kyrie eléison.
Kyrie eléison.

Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi!

Andělský chvalozpěv - Gloria

Vyzaduje-li toho doba církevního roku nebo svátek, který se právě slaví, následuje vznešený zpěv, jehož počáteční slova pěli andělé při Narození Páně. (V Adventě, pak od neděle Devátíku až do Velikonoc, slouží-li kněz mši ve fialové barvě, jakož i při mších za zemřelé Gloria se vynechá.)

Glória in excelsis Deo. Sláva na výsostech Bo-
Et in terra pax hominibus hu a na zemi pokoj lidem
bonae voluntátis. Laudá-
mus te. Benedícimus te. Dobře vůle! Chválíme tě.
Adorámus te. Glorificá-
mus te. Grátias ágimus tobě. Dobrořečíme tobě. Klaní-
tibi propter magnam glóri-
am tuam. Dómine Deus, me se tobě. Oslavujeme
Rex coeléstis, Deus Pater tě. Díky vzdáváme tobě
omnipotens. Dómine Fili pro velikou slávu tvou.
unigénite Jesu Christe. Pane Bože, Králi nebeský,
Dómine Deus, agnus Dei, Bože Otče všemohoucí!
Filius Patris. Qui tollis Ježíši Kriste! Pane, Synu
cáta mundi, miserére nobis, Beránku Boží, Synu Otce!
Qui tollis peccáta mundi, smiluj se nad námi. Jenž
miserére nobis. Quóniam snímáš hříchy světa,
Cum sancto Spírítu, in glória smiluj se nad námi. Jenž
Dei Patris. Amen. se nad námi. Neboť ty je-
diný jsi Svatý. Ty jediný jsi
Dóminus. Tu solus Altíssim-
us, Jesu Christe. Cum Svrchovaný, Ježíši Kriste,
sancto Spírítu, in glória se Svatým Duchem ve slá-
Dei Patris. Amen. vě Boha Otce. Amen.

Kněz políbí oltář a obrácen k lidu, zdraví jej:

S. Dóminus vobiscum. K. Pán s vámi.

Lid mu pak ústy přísluhujících odpovídá:

M. Et cum spírítu tuo. M. I s duchem tvým.

Modlitba

Kněz se vrátí ke knize na epistolní straně a modlí se jednu nebo více modliteb, které se nazývají také kolekty (collectae), což značí tolik jako modlitby, jež v sobě zahrnují všechno, oč věřící v tento den Boha prosí. Jsou pro každou mši zvláštní.

Epistola

Rovněž epistola bývá pro každou mši zvláštní. Jméno nese tato část od toho, že se většinou čte část z některého apoštolského listu (epistola). Někdy se však na tomto místě čte také nějaké místo ze Starého zákona nebo ze Skutků apoštolských. Na konci epistoly odpovídá se: Bohu díky! Pak následují mezizpěvy (Stupňový zpěv, Aleluja s veršem, Traktus, Sekvence), kterých se používá dle určitých liturgických pravidel.

Evangelium

Proroci a Apoštolové, jejichž slova jsme slyšeli v epistole, byli pouze připravovatelé cest Páně, v evangeliu však zřime samého Vykupitele jednatí a mluvití. To dává Církev už zevně na jeho, neboť knize, z které se čte Evangelium, prokazuje počtu okouřování, kněžstvo a lid uctivé při čtení evangelia stojí. Jáhen, dříve než-li vezme s oltáře knihu evangelní, modlí se (v tiché mši se to modlí sám kněz):

Munda cor meum, ac Očisť srdce moje a ryt
lábía mea, omnipotens mé, všemohoucí Bože, jenž
Deus, qui lábía Isaíae jsi rty proroka Isajáše zha-
Prophétae cálculo mun-
dásti igníto: ita me tua vým očistil uhlem; rač
grata miseratióne dignáre mne tak svým milostivým
mundáre, ut sanctum Evan- slitováním očistíš, abych
gélium tuum digne váleam důstojně svaté Evange-
nuntiáre. Per Christum lium tvé zvěstovati mohl.
Dóminum nostrum. Amen. Skrze Krista, Pána našeho.
Amen.

Jáhen vezme knihu a prosí kněze o požehnání: „Rač, pane, požehnatí!“ Kněz mu pak udělí požehnání (v zádušní mši se neudílí):

Dóminus sit in corde Pán budiž v srdci tvém
tu (meo), et in lábíis tuis (mém) a na rtech tvých
(meis): ut digne et com- (mých), abys (abych) dů-
peténter annúnties (annú- stojně a náležitě zvěstoval
ntiem) Evángélium suum: Evangelium jeho. Ve jmé-
et Spírítu sancti. Amen. Svatého. Amen.

Ve slavné mši Jáhen nejprve knihu evangelní okurkuje. Jaký rozdíl mezi Novým zákonem, jenž je ohlašován za vůně kadidla, a Starým zákonem, jenž byl ohlášán za hromu a blesku! — Jáhen zpívá: „Pán s vámi!“ Lid: „I s duchem tvým!“ Jáhen: „Slova (počátek) sv. Evangelia podle sv. Matouše (Marka, Lukáše, Jana)!“ Lid: „Sláva tobě, Pane!“ Po přečtení Evangelia lid praví: „Chvála tobě, Kriste!“ Kněz líbá evangelní stať se slovy: „Slovy Evangelními budtež shlazeny naše viny!“

Vyznání víry - Credo.

Je-li předepsáno, modlí se kněz Vyznání víry (nicaeno-konstantinopolské), kterým dává na jevo, že věří všem slovům sv. Evangelia a těm tajemstvím, k jichž slavení se právě chystá.

Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem coeli et terrae, visibilium omnium, et invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de coelis. (Hic genuflectitur.) Et incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine: Et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis: sub Pontio Pilato passus, et sepultus est. Et resurrexit tertia die, secundum Scripturas. Et ascendit in caelum: sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria, iudicare vivos, et mortuos: cuius regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum, Dominum, et vivificantem: qui ex Patre, Filioque pro-

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. I v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího a z Otce zrozeného před všemi věky. Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého. Zplozeného, neučiněného, jedné podstaty s Otcem; skrze něhož všechno učiněno jest. Jenž pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil s nebes. (Kněz pokleká.) I vtělil se Duchem Svatým z Marie Panny a člověkem se stal. Ukřížován také za nás, trpěl pod Pontským Pilátem a pohřben byl. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písem. A vstoupil na nebesa, sedí po pravici Otce a opět přijde se slávou soudit živé i mrtvé, jehož království nebude konce. A v Ducha Svatého, Pána a oživovatele, jenž s Otcem a Synem je zároveň uctíván a oslavován, jenž mluvil

cédit. Qui cum Patre, et Filio simul adoratur, et conglorificatur: qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam Catholicam, et Apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi saeculi. Amen.

skrze Proroky. A jednu, svatou, katolickou a apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů a očekávám vzkříšení mrtvých a života příštích věků. Amen.

Obětování

Až do tohoto okamžiku byli dříve přítomni i ti, kdož se teprve připravovali na křest (katechumeni); nebyli dosud schopni zúčastnit se tajemství oběti, církev však naplnila jejich srdce bohatými plody Písma sv. Starého i Nového Zákona, jež jim před propuštěním předčítala. Pak musily odejít a zůstali pouze pokřtění věřící. Kněz je pozdravuje slovy: „Pán s vámi!“ Lid se s ním spojuje: „I s duchem tvým!“ Po té je vyzývá: „Modleme se!“ Zatím co chór zpívá (v tiché mši předčítá kněz sám)

Offertorium (obětování), při každé mši jiné, jež nalezneš v další části, přináší k oltáři podjahan kalich s hostií. Kněz běže hostii na patěně do rukou, pozvedne zrak a obětuje:

Suscipe sancte Pater, hanc immaculatam Hostiam, quam ego indignus famulus tuus offero tibi Deo meo vivo, et vero, pro innumerabilibus peccatis, et offensionibus, et negligentiis meis, et pro omnibus circumstantibus, sed et pro omnibus fidelibus Christianis vivis atque defunctis: ut mihi, et illis proficiat ad salutem in vitam aeternam. Amen.

Přijmi, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, tuto neposkvrněnou obětinu, kterou já, nehodný sluha tvůj, přináším tobě, Bohu svému živému a pravému za nesčíslné hříchy, urážky a nedbalosti své a za všechny přítomné, jakož i za všechny věřící křesťany, živé i zesnulé, aby mně i jim prospěla k spasení pro život věčný. Amen.

Pak nalévá víno do kalicha a vpusťí do něho kapku vody, kterýžto prastarý zvyk připomíná nejen vodu, jež vytekla s krví z otevřeného boku Spasitelova, ale také naše lidství, které se v Kristu spojuje s Božstvím a tím nabývá jeho lahodných vlastností. Kněz při tom praví:

Deus, qui humanae substantiae dignitate mirabiliter condidisti, et mirabilius reformasti: da nobis per hujus aquae et vini mysterium, ejus divinitatis esse consortes, qui humanitatis nostrae fieri dignatus est particeps, Jesus Christus Filius tuus Dominus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus: per omnia saecula saeculorum. Amen.

Při obětování kalicha praví:

Offerimus tibi Domine, Calicem salutaris, tuam deprecantes clementiam: ut in conspectu divinae majestatis tuae, pro nostra, et totius mundi salute cum odore suavitatis ascendant. Amen.

Chléb a víno jest obětováno, nyní přináší kněz v obět i sebe a své spolubratry a sestry. Skloněn modlí se:

In spiritu humilitatis, et in animo contrito suscipiamur a te Domine: et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, ut placeat tibi, Domine Deus.

Bože, jenž jsi důstojnost lidské podstaty podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil, dej nám skrze tajemství této vody a vína Božství toho se státi společníky, jenž člověčenství našeho ráčil státi se účastným, Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje v regnotě Ducha Svatého, Bůh po všechny věky věkův. Amen.

Obětujeme ti, Pane, kalich spasení, vzývající tvou milostivost, aby před tváří božské velebnosti tvé pro naši a celého světa spásu s vůní líbeznou se vznesl. Amen.

V duchu pokory a se srdcem zkroušeným nechť jsme přijati tebou, Pane, a tak děj se dnes obět naše před tváří tvou, aby se ti líbila, Pane Bože.

Žehná dary a vyzývá Ducha Svatého:

Veni sanctificator omnipotens aeternae Deus: et bene dic hoc sacrificium tuo sancto nomini praeparatum. Přijď, Posvětiteli, vše-mohoucí, věčný Bože, a poť žehnej tuto obět, připravenou tvému svatému jménu.

Při slavné mši žehná kněz kadidlo:

Per intercessionem beati Michaelis Archangeli stantis a dextris altaris incensi, et omnium electorum suorum, incensum istud dignetur Dominus benedicere, et in odorem suavitatis accipere. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Okurjuje obětiny:

Incensum istud a te benedictum, ascendant ad te, Domine, et descendant super nos misericordia tua.

Okurjuje oltář:

Ps. 140, 2-4. Dirigatur Domine oratio mea, sicut incensum, in conspectu tuo: elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circumstantiae labiis meis: ut non declinet cor meum in verba malitiae, ad excusandas excusationes in peccatis.

Vraceje kadidelnici:

Ascendant in nobis Do-

Na přímlovu svatého Michaela Archanděla, stojícího po pravici oltáře zápalného, a všech svých vyvolených nechť Hospodin ráčí zápal tento poť žehnatí a za vůni líbeznou přijmouti. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Zápal tento tebou požehnaný, nechť vystoupí k tobě, Pane, a sestoupí na nás milosrdenství tvé.

Ž. 140, 2-4. Modlitba má se vznes jako vůně kadidla před oblíčením tvým, pozdvížení rukou mých jako obět večerní. Postav, Pane, stráž k mým ústům, pevné dveře ke rtům mým, aby srdce mé se neuchýlilo ke zlým slovům, k omlouvání hříchů.

Nechť zanítí v nás Ho-

minus ignem sui amoris, et flammam aeternae caritatis. Amen.

Když vrátil kadidelnicí, myje si ruce, což mělo za dřívějších dob, kdy lid k obětování přinášel dary a kladl je do rukou kněze, praktický význam. Nyní umývání rukou napomíná kněze i věřící, aby neposkvrněni na duši a na těle slavili nejsvětější Obět.

P s. 25, 6-12.

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine. Ut aúdíam vocem laudis: et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuae: et locum habitationis glóriae tuae.

Ne perdas cum impiis, Deus, ánimam meam: et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dírecto: in ecclésiis benedícám te, Dómine.

Glória Patri, et Filio...

Kněz vrací se ke středu oltáře, klade naň sepiaté ruce a modlitbou vyjadřuje, že mše svatá slouží se na památku Kristovu a ku cti Svatých, které vyzývá o přímluvu a pomoc:

Súscipe sancta Trínitas, tuanc oblatiónem, quam tibi offerimus ob memóriam passiónis, resurrec-

spodin oheň svého milování a plamen věčné lásky. Amen.

Ž. 25, 6-12.

Umyji mezi nevinnými ruce své a choditi budu kolem oltáře tvého, Pane.

Abych slyšel hlas chvály a vyprávěl o všech dívech tvých.

Pane, miluji krásu domu tvého a místo, kde přebývá sláva tvá.

Nehubíš, Pane, s bezbožným duši mou, s vražedníky život můj.

Na jejichž rukou lpí neřesti, pravice jejich plna jest úplatných darů.

Já však v nevinnosti své jsem kráčel; spas mne a smiluj se nade mnou.

Noha má stála na cestě přímé. Ve shromáždění chci tě oslavovati, Pane.

Sláva Otci i Synu...

Přijmi, svatá Trojice, tuanc obět, kterou ti přináším na památku umučení, vzkříšení a nanebevslou-

tionis, et ascensionis Jesu Christi Dómini nostri: et in honórem beátae Mariae semper Virginis, et beáti Joánnis Baptistae, et sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, et istorum: et ómnium Sanctorum: ut illis proficiat ad honórem, nobis autem ad salútem: et illi pro nobis intercedere dignéntur in coelis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Kněz políbí oltář a obrátiv se k věřícím, vyzývá je, aby jej modlitbou podporovali, by jejich společná obět byla bohubila:

Oráte fratres: ut meum, ac vestrum sacrificium acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Ministrant tlučoci odpověď přítomného lidu:

Suscipiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis ad laudem, et glóriam nómínis sui, ad utilitátem quoque nostram, toliúsque Ecclésiiae suae sanctae.

Kněz odpoví: Amen:

Tichá modlitba - Secreta

Pro různé mše je různá. Její zakončení přechází přímo do Předmluvy.

Preface - Předmluva

Skládá se ze tří částí, z nichž střední je dle doby a svátků proměnlivá. Ostatní části jsou vždy stejné. Předmluvy jsou nádherné a poesieplně zpěvy děkované a chvalné.

První část:

Per ómnia saecula saeculórum.

Ř. Amen.

Ť. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Ť. Sursum corda.

Ř. Habémus ad Dóminum.

Ť. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Ř. Dignum, et iustum est.

Druhá část. — Kněz jí zpívá nebo říká s pozdviženými rukama. Texty všech Prefací nalézají se na konci Ordo missae.

Třetí část (Sanctus) — v této části se spojují zeměští poutníci s andělskými kůry ve společný chvalozpěv na třikrát svalého Boha:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedictus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Po všechny věky věkův.

Ř. Amen.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Ť. Vzhůru srdce.

Ř. Máme k Hospodinu.

Ť. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

Ř. Hodno a spravedlivost jest.

KÁNON MEŠNÍ

(Canon Missae)

Touto částí počíná neproměnný a směrnatý díl mše sv. (slovo „canon“ značí „směrnice“), který je svým obsahem tak starý, jako sama Církev, a jehož modlitby se skládají ze slov Páně, z podání apoštolských nebo z přídatků papežů. Od dob Řehoře Vel. (r. 600) neděly se však už žádné změny na kánonu. První slovo kánonu jest Te (= tebe); velké písmeno T má podobu kříže, což zavdalo brzy příčinu, že se toto písmeno všelijak zdobilo náměty z ukřížování. Výzdoba nabývala stále větších rozměrů, až se ustálila na celostránkový obraz Krista Pána na kříži pnicích před počátkem kánonu. — První modlitba kánonu vyjadřuje prosbu za Církev, za její pastýře a údy:

Te igitur, clementissime Pater, per Jesum Christum Filium tuum Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pécimus, (osculatur Altare) uti accépta hábeas, et benedícas, haec † dona, haec † múnera, haec † sancta sacrificia ilibáta; in primis, quae tibi offérimus pro Ecclesia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et ómnibus orthodoxis, atque cathólicae, et Apóstolicae fidei cultóribus.

Tebe tedy, nejlaskavější Otče, skrze Ježíše Krista, Syna tvého, Pána našeho, pokorně prosíme a žádáme, (líbá oltář) abys mile přijal a požehnal tyto † dary, tato † věnování, tyto † svaté, neposkvrněné oběti, které tobě přinášíme zvláště za tvou svatou Církev katolickou, kterouž mírem obdaříti, chrániti, sjednotiti a řídití rač po celém okrsku zemském, zároveň se služebníkem svým, papežem naším N., biskupem naším N. i se všemi pravověrnými, jakož i katolické a apoštolské víry ctíteli.

Vzpomínka na živé

I na jednollivé žijící věřící, sobě drahé nebo odporučené, vzpomíná si kněz; rovněž i na ty, kdož právě nejsvětější Oběti jsou přítomni:

Meménto, Dómine, famulórum, famularumque tuórum N. et N. et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio: pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi offé- runt hoc sacrificium lau- dis pro se, suisque ómni- bus: pro redemptióne ani- márum suórum, pro spe sa- lútis, et incolumitátis suae: tibi que reddunt vota sua aetérno Deo, vivo et vero.

Před úkonem

Těsně před úkonem proměňování vzpomíná kněz na společenství, které máme se svatými v nebi, již nám mohou svými přímluvami pomáhati. Tato modlitba je pokračováním modlitby předchozí (o některých svátcích je jiná, což nalezneš u příslušných Prelací):

Communicántes, et me- móriam venerántes, in pri- mis gloriósae semper Vir- ginis Mariae, genitricis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philippi, Bartholomaei, Matthaee, Simónis et Thaddaei: Li- ni, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lau- réntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Da- miáni: et ómnium Sanctó- rum tuórum: quorum mé- ritis, precibusque concé-

Pomni, Pane, služební- ků a služebnic svých N. a N. i všech vůkol stojících, jejichž víra je tobě známa a povědoma zbožnost, za které ti přinášíme nebo kteří tobě přinášejí tuto obět chvály za sebe a všechny své, za vykoupení duší svých, za naději spá- sy a bezpečnosti své, a kteří plní své sliby učiněné tobě, Bohu věčnému, ži- věmu a pravému.

Ve společenství jsouce a památku uctívající pře- devším slavné vždy Panny Marie, Rodičky Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Ma- touše, Simona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xy- sta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Ja- na a Pavla, Kosmy a Da- miana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač uděliti, aby- chom ve všem pomocnou

das, ut in ómnibus pro- tecciónis tuae muniámur auxilio. Per eúdem Chri- stum Dóminum nostrum. Amen.

Kněz klade ruce nad obětny, jako to činil ve Starém zákoně velekněz nad obětí, na kterou chtěl přenéstí všechny viny svoje a svého lidu. Vždyť v nejbližším okamžiku bude pod způsoby mše a vina ukryt Beránek, jenž na sebe běře hříchy celého světa:

Hanc igitur oblatiónem Tuto tedy obět služeb- servitútis nostrae, sed et nosti naší, ale i veškeré cunctae famíliae tuae, čeledi své, prosíme, Pane, quaesumus Dómine, ut pla- abys usmířen přijal, a dny nostros in tua pace dispón- naše ve svém pokoji spra- nas, atque ab aetérna dam- voval a kázal, abychom natione nos éripi, et in vobození a ke stádcí electórum tuórum júbeas tvých vyvolených připoč- grege numerári. Per Chri- tení byli. Skrze Krista, stum Dóminum nostrum. Pána našeho. Amen. Amen.

Žehná obětny a prosí Boha, aby je proměnil v tělo a krev svého Syna:

Quam oblatiónem tu Kterouž obět, prosíme, Deus in ómnibus, quae- rač ty, Bože, ve všem poť sumus, bene † dictam, ad- žehnanou, při†vlastněnou, scri†ptam, ra†tam, ra- plat†nou, důstojnou a při- tionábilem, acceptabilém- jemnou učiníti, aby se nám que fácere dignéris: ut no- stala Tě†lem a Kr†ví nej- bis Cor†pus, et San†guis milejšího Syna tvého, Pána fiat dilectíssimi Filii tui našeho Ježíše Krista. Dómini nostri Jesu Christi.

Proměňování a pozdvihování

Kněz běře do rukou hostií a ztotožňuje se v okamžiku promě- ňování úplně s Kristem. Slova následující jsou pokračováním před- chozí modlitby:

Qui pridie quam pate- Jenž den před tím, než rétur, accépit panem in trpěl, vzal chléb do svých

sanctas, ac venerabiles manus suas, et elevatis oculis in coelum ad te Deum Patrem suum omnipotentem, tibi gratias agens, bene dixit, fregit, deditque discipulis suis, dicens: Accipite, et manducate ex hoc omnes. Hoc est enim Corpus meum.

Kněz pokleká, aby uctil proměněnou hostii a pozdvihuje ji pak, aby i lid se poklonil. Potom běže do rukou kalich s vínem a pokračuje:

Simili modo postquam coenatum est, accipiens et hunc praeclarum Calicem in sanctas, ac venerabiles manus suas: item tibi gratias agens, bene dixit, deditque discipulis suis, dicens: Accipite, et bibite ex eo omnes. Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi et aeterni testamenti: mysterium fidei: qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum.

Haec quotiescúmque feceritis, in mei memóriam faciétis.

Slovy „tajemství víry“ upozorňoval dříve jáhen lid, že proměna darů v Tělo a Krev Páně, toto velké tajemství víry, se právě stala; později to přešlo přímo do konsekrčních slov.

Po proměňování

Když kněz s lidem poklonil se i Krvi Páně, pokračuje, navazuje

svatých a ctihodných rukou a pozdvihnuv oči k nebi (kněz pozdvihuje oči k nebi), k tobě, Bohu, Otci svému všemohoucímu, díky tobě čině, poťžehnal, rozlomil a dal učedníkům svým, řka: Vezměte a jezte z toho všichni, neboť toto jest tělo mé.

Podobným způsobem, když bylo po večěři, bera i tento přeslavný kalich do svých svatých a ctihodných rukou, zase tobě díky čině, poťžehnal a dal učedníkům svým, řka: Vezměte a pijte z toho všichni, neboť toto jest Kalich Krve mé, nové a věčné úmluvy — tajemství víry — kteráž rá za vás a za mnohé vyлита bude na odpuštění hříchů.

Kolikrátkoliv toho činití budete, na mou památku budete činití.

na předchozí napomenutí Spasitelova a obětuje ve společné vzpomínce proměněné dary Bohu Otci.

Unde et mémoires, Domine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejusdem Christi Filii tui, Domini nostri, tam beatæ passionis, nec non et ab inferis resurrectionis, sed et in coelos gloriosæ ascensionis: offerimus praeclaræ majestati tuæ de tuis donis, ac datis, Hostiam puram, hostiam sanctam, hostiam et immaculatam, Panem sanctum vitæ æternæ, et Calicem salutis perpétuæ.

Proto také pamětlivi jsouce, Hospodine, my služebníci tvoji, ale i lid tvůj svatý, jak blahého utrpení a zmrtyvýchstání, tak i slavného nanebevstoupení téhož Krista, Syna tvého, Pána našeho, přinášíme přejasné velebnosti tvé z tvých darů a údělů Obět čistou, obět svatou, obět neposkvrněnou, svatý Chléb života věčného a Kalich trvalého spasení.

Kněz prosí Boha, aby milostivě přijal naši obět, jako přijal kdysi předobraznou obět Abelovu, Abrahamovu a Melchisedechovu:

Supra quæ propitio ac sereno vultu respicere digneris: et accepta habere, sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui justi Abel, et sacrificium Patriarchæ nostri Abrahamæ: et quod tibi obtulit summus sacerdos tuus Melchisedech, sanctum sacrificium, immaculatam hostiam.

Na něž s milostivou a vlídnou tváří rač shlédnouti a je sobě oblíbiti, jakož jsi sobě ráčil oblíbiti dary spravedlivého sluhu svého Abela a obět Praotce našeho Abrahama a onu svatou obět, neposkvrněnou obětinu, kterou tobě přinesl nejvyšší kněz tvůj Melchisedech.

Hluboce skloněn prosí kněz, aby Bůh Otec tuto obětinu, jejímž mystickým tělem jsme my, dal svým Andělem přenést na mystický oltář v nebi. V této, jakož i předcházející modlitbě neprosí tedy kněz, aby Otec pohlédl milostivě na svého Syna, nýbrž na nás, kteří Mu Jež podáváme a za Ním se ukrýváme:

Súplices te rogámus, Pokorně tě žádáme, všemohoucí Bože: jube

haec perférrí per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínae majestátis tuae: ut quotquot, ex hac altáris participatióne, sacrosánctum Filii tui, Corþus, et Sánþ guinem sumpsérimus, omni benedictióne coelésti et grátia repleámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Vzpomínka na mrtvé

Oběť mše sv. spojuje v sobě všechny údy Církve, živé i mrtvé. Za živé se kněz modlil už před Proměňováním, nyní vzpomíná i zesnulých a přimlouvá se za ně, aby jim Bůh dal sladké odpočívání u sebe:

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum N. et N. qui nos praecessérunt cum signo fidei, et dórmíunt in somno pacis. Ipsí, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Pak prosí kněz, aby Bůh i nás hříšné služebníky své, kteří hledáme spásu v jeho milosrdenství, přijal do blažené společnosti našich svatých bratří a sester:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multítudinē miseratiónum tuárum sperántibus, partem áliquam, et societátem do-

toto bylo rukama svatého Anděla tvého přeneseno na vznešený oltář tvůj před obličejem tvé velebnosti božské, avšak, bychom, kdožkoliv (políbí oltář) z tohoto podílnictví na oltáři svato-svaté Těþlo a Krþev Syna tvého přijmeme, všelikým poþehnáním nebeským a milostí naplněni byli. Skrze téhoþ Krista, Pána našeho. Amen.

Pomni také, Pane, služebníkú a služebnic svých N. a N., kteří nás předešli se znamením víry a odpočívají spánkem pokoje. — Jim, Hospodine, a všem v Kristu odpočívajícím, abys místa občerstvení, světla a pokoje popřál, prosíme. Skrze téhoþ Krista, Pána našeho. Amen.

I nám hříšným služebníkú svým, kteří doufáme v hojnost slitování tvých, rač udělití nějakého podílu a společenství se

náre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martyribus: cum Joánne, Stéphano, Matthia, Bárnaba, Ignátió, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Caecília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non aestímator mériti, sed véniaē, quaesumus, largítor admítte. Per Christum Dóminum nostrum.

Per quem haec ómnia, Dómine, semper bona creas, sanctiþficas, viviþficas, beneþdícis, et praestas nobis.

Per ipþsum, et cum ipþso, et in ipþso, est tibi Deo Patri þ omnipoténti, in unitáte Spíritus þ Sancti, omnis honor, et glória.

S. Per ómnia saecula saeculórum. Amen.

svými svatými Apoštoly a Mučedníky: s Janem, Štěpánem, Matějem, Barnabášem, Ignácem, Alexandrem, Marcellinem, Petrem, Felicitou, Perpetuou, Hátou, Lucií, Aneþkou, Cecilíí, Anastasií a všemi svými Svatými, v jejichž společnost nás, prosíme, rač připustití, ne jakoþto cenitel zásluhy, nýbrþ jakoþto štědrý dárcé smilování. Skrze Krista, Pána našeho.

Skrze téhoþ toto všechno dobré, Hospodine, vždycky tvoříš, poþsvecuješ, oþ živuješ, poþþehnáváš a nám uděluješ.

Skrze þ něho, s þ ním a v þ něm jest tobě, Bohu Otci þ všemohoucimu, v jednoþ Duchu þ Svatého všechna čest a chvála.

K. Po všechny věky věkův.
M. Amen.

Modlitba Páně

Až do tohoto okamžiku zabývaly se mešní modlitby Proměňováním obětních darů; od tohoto místa připravují na obětní hostinu — sv. Přijímání. První z těchto modliteb jest Otčenáš, vlastní slova Kristova, jeñz na oltáři pod zpásobami chleba a vína jest přítomen. Neñ krásnější a mocnější modlitby. V jejich slovech je krátce vysloveno, co Boha uctívá a nám pomáhá. Ve slavně mši kněz tuto modlitbu hlasitě zpívá:

Orémus: Praecéptis salutáribus móniti, et divína spásitelnými povzbuzení a

institutióne formáti, audé-
mus dicere: Pater noster,
qui es in caelis: Sancti-
ficétur nomen tuum: Ad-
véniat regnum tuum: Fiat
volúntas tua, sicut in caelo,
et in terra. Panem nostrum
quotidiánum da nobis hód-
die: Et dimitte nobis dé-
bita nostra, sicut et nos
dimittimus debitoribus no-
stris. Et ne nos indúcas in
tentatióne. **Ř.** Sed líbera
nos a malo.

Kněz odpoví „Amen“ a rozvádí ještě dále poslední prosbu:

Líbera nos, quaesumus
Dómine, ab ómnibus mal-
lis, praetérítis, praesénti-
bus, et futúris: et inter-
cedénte beáta, et gloriósa
semper Virgine Dei ge-
nitricé Maríá, cum beátis
Apóstolis tuis Petro et
Paulo, atque Andréa, et
ómnibus Sanctis, da prop-
tius pacem in díebus
nostris: ut ope misericór-
diae tuae adjúti, et a pec-
cáto simus semper líberi,
et ab omni perturbatióne
secúri.

Per eúndem Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum.

Qui tecum vivit et reg-
nat in unitáte Spiritus

božským naučením vede-
ni, osmělujeme se praviti:
Otče náš, jenž jsi na ne-
besích. Posvěť se jméno
tvé. Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi,
tak i na zemi. Chléb náš
vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny,
jakož i my odpouštíme
naším vinníkům. A neuvod'
nás v pokušení. **Ř.** Ale
zbav nás od zlého.

Zbav nás, prosíme, Ho-
spodine, všeho zla: minu-
ného, přítomného i bu-
doucího; a na přimluvu
blahosladené a přeslavné
vždy Panny, Rodičky Boží
Marie, a tvých svatých
Apoštolů Petra a Pavla,
Ondřeje i všech Svatých
(dělá patenou kříž od čela k prstům
a políbí ji) uděľ milostivé po-
koje za dnů našich, aby-
chom, přispěním milosr-
denství tvého podporování
jsouce, byli i hříčhů vždy
proští i zabezpečeni přede
vším zmatkem.

Skrze téhož Pána na-
šeho, Ježíše Krista, Syna
tvého.

Jenž s tebou živ jest a
králuje v jednotě Ducha

sancti Deus. Per ómnia Svatého Bůh, po všechny
sáecula saeculórum. věky věkův.

Ř. Amen.

Ř. Amen.

Za těchto slov rozlomil kněz hostii, jako lálal Kristus chléb.
Toto lámání, jako před tím proměňování pod různými způsoby
značí mystickou obětní smrt Kristovu. Malý zlomek hostie pošl
kněz do proměněného vína, což připomíná opět spojení Těla a Krve
Krista při Vzkříšení. Spasitel se tehdy zjevil Apóstolům s pozdravem
pokoje. To činí teď i kněz:

Pax † Dómini sit † sem-
per vobis † cum.

Pokoj † Páně budíž †
vždycky s † vámi.

Ř. Et cum spíritu tuo.

Ř. I s duchem tvým.

Haec commixtio, et con-
secrátió Córporis et Sán-
guinis Dómini nostri Jesu
Christi, fiat accipiéntibus
nobis in vitam aetérnam.
Amen.

Toto smíšení a posvě-
cení Těla a Krve Pána
našeho Ježíše Krista budíž
nám přijímajícím k životu
věčnému. Amen.

Agnus Dei

Kněz bije se třikráte v prsa, vyjímaje při zádušní mši, kde na
místo „smiluj se nad námi“, říká „dej jim odpočinuti“:

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, miserére
nobis (dona eis réquiem).

Beránku Boží, který sni-
máš hříchy světa, smiluj
se nad námi (dej jim od-
počinuti).

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, miserére
nobis (dona eis réquiem).

Beránku Boží, který sni-
máš hříchy světa, smiluj
se nad námi (dej jim od-
počinuti).

Agnus Dei, qui tollis
peccáta mundi, dona no-
bis pacem (dona eis ré-
quiem sempitérnam).

Beránku Boží, který sni-
máš hříchy světa, uděľ
nám pokoj (dej jim od-
počinuti věčné).

Přijímání

V následujících modlitbách připravuje se kněz ku přijetí Těla
a Krve Páně. Požitím obětních darů je obětí skončena. V první
modlitbě prosí kněz o mír pro celou církev, jež Kristus nám
slíbil zanechat (při mších zádušních se tato modlitba nefiká):

Dómine Jesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis; ne respicias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ; eamque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: qui vivis et regnas Deus, per ómnia saecula saeculórum. Amen.

Prosí, aby spojení se svátostným Kristem bylo pro něho pramenem očistným a štítem proti veškerému zlu:

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spírítu sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: libera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sanguinem tuum ab ómnibus iniquitatibus meis, et universis malis: et fac me tuis semper inhaerére mandáti, et a te numquam separáři permittas: qui cum eódem Deo Patre, et Spírítu sancto vivis et regnas Deus in saecula saeculórum. Amen.

Pokorně žádá, aby mu požívání Těla Páně nebylo k odsouzení, nýbrž ke spasení:

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indignus súmere prae-súmo, non mihi provéniat in iudícium et condemna-

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi pravil Apoštolům svým: Pokoj zůstavuji vám, pokoj svůj dávám vám, nehleď na hříchy mé, nýbrž na víru Církvě své a rač jí podle vůle své udělití mír a jednotu, jenž jsi živ a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův. Amen.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého, jenž jsi z vůle Otce spolupůsobením Ducha Svatého smřil svou svěť oživil, sprosť mne tímto svatosvatým Tělem a Krví svou všech nepravostí mých a veškerých bĕd a učíň, abych lnul vždy ke tvým příkázáním, a nedopusť, abych se kdy od tebe odloučil, jenž s tímž Otcem a Duchem Svatým živ jsi a kraluješ Bůh na věky věkův. Amen.

Požítí Těla tvého, Pane Ježíši Kriste, jež já nehodný odvažuji se přijmouti, nebudiž mi k odsouzení a zatracení, nýbrž

tiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et corpóris, et ad medélam percipiéndam: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. Amen.

Panem coeléstem accípíam, et nomen Dómini invocábo.

Věřící, nepřijímá-li ve skutečnosti Tělo Páně, má alespoň v duchu po něm zatoužil. Takové duchovní přijímání je zdrojem mnohých milostí. — Přímou před přijetím sváté Hostie bije se kněz třikrát v prsa a s pokorným římským setníkem vyznává:

Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Kněz žehná se svatou Hostií a praví: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam aetérnam. Amen.

Po přijetí Těla Páně trvá okamžik v tiché modlitbě. Potom patenou s korporálu sbírá oddrobené částčky Hostie; při tom se modlí se žalmistou:

Quid retribuam Dómino pro ómnibus, quae retríbuit mihi? Cálicem salutaris accípíam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimicis meis salvus ero.

Žehná sebe kalichem, modle se: Sanguis Dómini nostri

pro dobrotivost tvou prospivejž mi k ochraně duše a těla a k vyléčení, jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův. Amen.

Chléb nebeský přijmu a jméno Páně vzývati budu.

Pane, nejsem hoden, abys vešel pod sřechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdravena bude duše má.

Tělo Pána našeho Ježíše Krista zachovej duši mou k životu věčnému. Amen.

Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi udělil? Kalich spasení vezmu a jméno Páně vzývati budu. Chválu vzdáváje budu vzývati Pána a od nepřátel svých osvobozen budu.

Krev Pána našeho Je-

Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam aetérnam. Amen.

Po požití Krve Páně rozdílí sv. Přijímání věřícím. — Mezitím, co čistí kalich a na oltáři jej rovná, prosí za trvalý účinek sv. Přijímání:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhaereat viscéribus meis, et praesta: ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecerunt sacraménta: Qui vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Po přijímání

Kněz vrátí se ke knize na epištolní straně a modlí se tam dvě děkovné modlitby (Přijímání a Po přijímání), které jsou v různých mších různé. Po každé z nich jde ke středu oltáře, políbí jej, obrátí se k lidu a zdraví:

Ť. Dóminus vobíscum. Ť. Pán s vámi.

Ř. Et cum spírítu tuo. Ř. I s duchem tvým.

Jsou-li nějaké Připomínky, modlí se je po druhé modlitbě a pak teprve jde ke středu oltáře. Když dostal odpověď na svůj pozdrav, propouští (ve slavné mši jáhen) lid slovy:

Ť. Ite missa est. Ť. Jděte, jste propuštěni.
Ř. Deo grátias. Ř. Bohu díky.

Slovo „missa“ je zkrácenina latinského slova „missio — propuštění“. Ve mších bez Gloria neřiká kněz „Ite, missa est“, nýbrž zve k další modlitbě:

Ť. Benedicámus Dómino. Ť. Dobrořečme Pánu.

Ř. Deo grátias. Ř. Bohu díky.

V zádušních mších prosí však za zemřelé:

Ť. Requiéscant in pace. Ť. Nechť odpočívají
Ř. Amen. v pokoji. Ř. Amen.

Ještě jednou prosí skloněn před oltářem, aby se Bohu líbila oběť, kterou právě dokonal:

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meae, et praesta: ut sacrificium, quod óculis tuae majestátis indignus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihi que, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Jako zástupce velekněze Krista, žehná lid před odchodem:
Benedicat vos omnipotens Deus, Pater † et Fílius, et Spírítus Sanctus. Ť. Amen.

Na konec ještě jednou předvede kněz sobě a lidu Krista v celé jeho velikosti a lásce, říká je počátek sv. Evangelia podle sv. Jana. — Někdy podle liturgických pravidel běže se místo tohoto evangelia evangelium jiné.

Ť. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Inítium sancti Evangelíi secúndum Joánnem. c. 1, 1-14.

In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita

Nechť se ti líbí, svatá Trojice, služba poddanosti mé a dej, aby oběť, kterou jsem já nehodný božské velebnosti své přinesl, tobě byla příjemna, mně pak a všem, za které jsem ji přinesl, aby pro tvé milosrdenství byla na odpuštění. Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Žehná lid před odchodem:
Požehnej vás všemohoucí Bůh, Otec † i Syn i Duch Svátý. Ť. Amen.

Na konec ještě jednou předvede kněz sobě a lidu Krista v celé jeho velikosti a lásce, říká je počátek sv. Evangelia podle sv. Jana. — Někdy podle liturgických pravidel běže se místo tohoto evangelia evangelium jiné.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Počátek Evangelia podle sv. Jana 1, 1-14.

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic (z toho), co učiněno jest. V něm byl život, a ten

erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebrae eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Ř. Deo grátias.

Život byl světlem lidí, a Světlo ve tmě svítí, a tma ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všickni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali. Kolikokoli však jej přijali, dal jim moc státi se dítkami Božími, těm (totiž), kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde kněz pokleká.) A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako jednorozného od Otce, plného milosti a pravdy.

Ř. Bohu díky.

PREFACE

1. Vánoční

Této Preface se používá od Božího Hodu vánočního až do svátku Zjevení Páně (vyjímaje oktáv sv. Apoštola Jana), o svátku Očišťování Panny Marie, o Božím Těle (po celý oktáv), o svátku Proměnění Páně, o svátku nejsv. Jména Ježíš a ve mších o Nejsvětější Svátosti.

Ť. Per ómnia saecula saeculórum. Ř. Amen. Ť. Dóminus vobiscum. Ř. Et cum spíritu tuo. Ť. Sursum corda. Ř. Habémus ad Dóminum. Ť. Grátias agámus Dómino Deo nostro. Ř. Dignum, et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Quia per incarnáti Verbi mystérium, nova mentis nostrae óculis lux tuae claritátis infúlsit: ut dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus, cumque omni militia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicéntes.

Ť. Po všechny věky věků. Ř. Amen. Ť. Pán s vámi. Ř. I s duchem tvým. Ť. Vzhůru srdce. Ř. Máme k Hospodinu. Ť. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. Ř. Hodno a spravedливо jest.

Věru hodno a spravedливо jest, slušno a spasitelné, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, neboť tajemstvím vtěleného Slova nové světlo jasnosti tvé očím myslí naší zářilo, abychom, poznávající Boha viditelně, jím uchvacováni byli k milování neviditelných věcí. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajíce:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua. Hosanna in excélsis. Benedictus qui venit in nómine Dómini, Hosanna in excélsis.

Před úkonem

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo beátae Mariae intemeráta virginitas, huic mundo edidit Salvatórem: sed et memóriam venerántes, in primis ejúsdem gloriósae semper Virginis Mariae, genitricis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártýrum tuórum Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philippi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Laurentíi, Chrysógoni, Joánis et Pauli, Cosmae et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsq; concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxilio.

Per eúdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Toto „Communicantes“ říká se až do oktávu vánočního.

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

Ve společenství jsouce a den přesvatý oslavující, o němž neporušené panenství blahoslavené Marie tomuto světu Spasitele vydalo, ale také památku uctívající především téže slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Simona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač udělití, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

2. O Zjevení Páně

Říká se na Zjevení Páně a po celý oktáv:

Ů. Per ómnia saecula Dóminus vobiscum. R. Et cum spíritu tuo. Ů. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum. Ů. Grátias agámus Dómino Deo nostro. R. Dignum, et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus. Quia, cum Unigénitus tuus in substántia nostrae mortalitátis apparuit, nova nos immortalitátis suae luce reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatió nibus, cumque omni milítia coeléstis exércitus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicétes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua. Hosanna in excélsis. Benedictus qui venit in nómine Dómini. Hosanna in excélsis.

Před úkonem

Communicántes, et diem

Ů. Po všechny věky věkův. R. Amen. Ů. Pán s vámi. R. I s duchem tvým. Ů. Vzhůru srdce. R. Máme k Hospodinu. Ů. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. R. Hodno a spravedlivo jest.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spasitelné, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, neboť Jednorozený tvůj v podstatě naší smrtelnosti se zjeviv, novým světlem své nesmrtnosti nás obnovil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska přejeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkající:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

Ve společenství jsouce

sacratissimum celebrán-
tes, quo Unigénitus tuus
in tua tecum glória coae-
térnus, in veritaté carnis
nostrae visibíliter corpo-
rális apparuit: sed et me-
móriam venerántes, in pri-
mis gloriósae semper Vir-
ginis Maríae, genitricis
ejúsdem Dei, et Dómini
nostri Jesu Christi: sed et
beatórum Apostolórum, ac
Mártýrum tuórum, Petri et
Pauli, Andréae, Jacóbi,
Joánnis, Thomae, Jacóbi,
Philíppi, Bartholomaei,
Matthaei, Simónis et Thad-
dae: Lini, Cleti, Clemen-
tis, Xysti, Cornélii, Cypri-
áni, Lauréntii, Chrysógoni,
Joánnis et Pauli, Cosmae
et Damiáni, et ómnium
Sanctórum tuórum: quo-
rum méritis, precibúsque
concedás, ut in ómnibus
protectiónis tuae muniá-
mur auxilió.

Per eúndem Christum Skrze téhož Krista, Pána
Dóminum nostrum. Amen. našeho. Amen.

Toto „Communicantes“ říká se až do oktávu Zjevení Páně.

3. V postní době

Říká se od Popeleční středy až do Smrtné neděle, vyjímaje
svátky, které mají zvlášť označenou Prefaci.

Ť. Per ómnia saecula Ť. Po všecky věky vš-
saeculórum. Ř. Amen. Ť. kův. Ř. Amen. Ť. Pán
Dóminus vobiscum. Ř. Et s vámi. Ř. I s duchem
cum spírítu tuo. Ť. Sur- tvým. Ť. Vzhůru srdce.

sum corda. Ř. Habémus
ad Dóminum. Ť. Grátias
agámus Dómino Deo no-
stro. Ř. Dignum, et ju-
stum est.

Vere dignum et justum
aequum et salutáre,
nos tibi semper, et ubi-
que grátias ágere: Dómi-
ne sancte, Pater omnípo-
tens, aetérne Deus. Qui
corporáli jejúnio vítia cóm-
primis, mentem élevas, vir-
tútem largírís et praemia:
per Christum Dóminum
nostrum. Per quem ma-
jestátem tuam laudant An-
geli, adórant Dominatió-
nes, tremunt Potestátes.
Coeli, coelórúmque virtú-
tes, ac beáta Séraphim,
sócía exultatióne concé-
lebrant. Cum quibus et no-
stras voces, ut admítiti jú-
beas deprecámur, spíllici
confessióne dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanc-
tus Dóminus Deus Sá-
bath. Pleni sunt coeli, et
terra glória tua. Hosánna
in excélsis. Benedictus qui
venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

4. O svatém Kříži

Říká se od Smrtné neděle do Zeleného čtvrtku (vyjímaje svátky,
které mají zvlášť označenou Prefaci), při mších o Kříži, Umučení,
o svátcích Nejsvětějšího Srdce a Nejdražší Krve Páně.

Ř. Máme k Hospodinu. Ť.
Díky vzdejme Hospodinu,
Bohu svému. Ř. Hodno a
spravedlivo jest.

Věru hodno a spraved-
livo jest, slušno a spasi-
telno, abychom ti vždy a
všude díky vzdávali, Ho-
spodine svatý, Otče vše-
mohoucí, věčný Bože, jenž
tělesným postem neřesti
potlačuješ, mysl povzná-
šší, ctnost uděluješ i od-
měny, skrze Krista, Pána
našeho. Skrze něhož ve-
lebnost tvou chválí Andě-
lé, koří se Panstva, chvějí
se Mocností, nebasa a ne-
beské Síly, i svatí Sera-
fové společným plesáním
oslavují; s nimiž rač, pro-
síme, připustíli i hlasy na-
še, kteřížto u pokorném
vznávání pravíme:

Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh zástupů. Plna jsou
nebasa i země slávy tvé.
Hosanna na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází
ve jménu Páně. Hosanna
na výsostech.

Ť. Per ómnia saecula
saeculorum. Ř. Amen. Ť. Dóminus vobiscum. Ř. Et
cum spiritu tuo. Ť. Sur-
sum corda. Ř. Habémus
ad Dóminum. Ť. Grátias
agámus Dómino Deo no-
stro. Ř. Dignum, et ju-
stum est.

Vere dignum et justum
est, aequum et salutáre,
nos tibi semper, et ubique
grátias ágere: Dómine
sancte, Pater omnipotens,
aetérne Deus. Qui salutem
humáni géneris in ligno
Crucis constituisti: ut unde
vita resúrgeret: et qui in
ligno vincébat, in ligno
quoque vincerétur: per
Christum Dóminum no-
strum. Per quem majestá-
tem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, trem-
tunt Potestátes. Coeli,
coelorumque virtútes, ac
beáta Séraphim, sócia
exultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostras
voces, ut admítiti júbeas
deprecámur, súpplici con-
fessióne dicétes.

Sanctus, Sanctus, Sanc-
tus Dóminus Deus Sá-
bath. Pleni sunt coeli, et
terra glória tua. Hosánna
in excélsis. Benedictus

Ť. Po všechny věky vě-
kův. Ř. Amen. Ť. Pán
s vámi. Ř. I s duchem
tvým. Ť. Vzhůru srdce. Ř.
Máme k Hospodinu. Ť.
Díky vzdejme Hospodinu,
Bohu svému. Ř. Hodno a
spravedливо jest.

Věru hodno a spraved-
ливо jest, slušno a spasi-
telno, abychom ti vždy a
všude díky vzdávali, Ho-
spodine svatý, Otče vše-
mohoucí, věčný Bože, jenž
jsi spásu pokolení lidské-
ho na dřevě Kříže založil,
aby odkud smrt vzešla,
odtud život povstal, a aby
ten, jenž na dřevě zvítězil,
na dřevě byl též přemo-
žen, skrze téhož Krista,
Pána našeho. Skrze něhož
velebnot tvou chválí An-
dělé, koři se Panstva,
chvějí se Mocností, ne-
besa a nebeské Síly, i
svatí Serafové společným
plesáním oslavují; s nimiž
rač, prosíme, připustiti i
hlasy naše, kteřížto u po-
korném vyznávání pra-
víme:

Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh zástupů. Plna jsou
nebesa i země slávy tvé.
Hosanna na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází

qui venit in nómine Dó-
mini. Hosánna in excélsis.
na výsostech.

5. O Velikonocích

Říká se od svatvečeru velikonočního až do Nanebevstoupení
Páně, i o svátcích (vyjímaje ty, které mají zvláštní Prefaci).

Při mši na Bílou sobotu říká se v této Prefaci: „Zvláště však
léto noci“, na Hod Boží velikonoční až do soboty před Bílou nedělí:
„Zvláště však v tento den“, od této doby pak „zvláště však v tento“.

Ť. Per ómnia saecula
saeculorum. Ř. Amen. Ť. Dóminus vobiscum. Ř. Et
cum spiritu tuo. Ť. Sur-
sum corda. Ř. Habémus
ad Dóminum. Ť. Grátias
agámus Dómino Deo no-
stro. Ř. Dignum, et ju-
stum est.

Vere dignum et justum
est, aequum et salutáre:
Te quidem Dómine omni-
témpace, sed in hac po-
tíssimum die (vel: in
hoc potíssimum) glorió-
sius praedicáre, cum Pa-
scha nostrum immolátus
est Christus. Ipse enim
verus est Agnus, qui ábs-
tulit peccáta mundi. Qui
mortem nostram moriéndo
destrúxit, et vitam resur-
géndo reparávit. Et ideo
cum Angelis et Archánge-
lis, cum Thronis et Domi-
natióibus, cumque omni
militiá coeléstis exércitus,
hymnum glóriae tuae cá-
nimus, sine fine dicétes.

Ť. Po všechny věky vě-
kův. Ř. Amen. Ť. Pán
s vámi. Ř. I s duchem
tvým. Ť. Vzhůru srdce.
Ř. Máme k Hospodinu.
Díky vzdejme Hospodinu,
Bohu svému. Ř. Hodno a
spravedливо jest.

Věru hodno a spraved-
ливо jest, slušno a spasi-
telno, abychom tebe, Pa-
ne, po všechem čas, zvláště
však v tento den (nebo:
hoc potíssimum) glorió-
zněji vlebili, kdy Kri-
stu obětován jest jakožto
beránek náš velikonoční.
Onť jest pravý Beránek,
jenž snal hříchy světa,
jenž smrt naši svou smrtí
zničil a život svým zmrt-
výchvstáním obnovil. A
proto s Anděly a Archan-
děly, s Trůny a Panstvy
a s celým zástupem ne-
beského vojska přejeme
chvalozpěv slávy tvé, bez
ustání říkájice:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua. Hosanna in excelsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosanna in excelsis.

Před úkonem

Communicántes, et diem sacratissimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósae semper Virginitatis Maríae, genitricis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolorum, ac Mártýrum tuórum, Petri et Pauli, Andréae, Jacóbi, Joánnis, Thomae, Jacóbi, Philíppi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddae: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis, precibúsq; concédas, ut in ómnibus protectiónis tuae muniámur auxílio.

Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.
Hanc igitur oblatiónem

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

Ve společenství jsouce a oslavující den přesvatý Vzkříšení Pána našeho Ježíše Krista podle těla, ale také památku uctívající především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apoštolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech Svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač udělit, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Skrze téhož Krista, Pána našeho. Amen.

Tuto tedy obět služeb-

servitútis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus pro his quoque, quos regenerare dignatus es ex aqua et Spíritu sancto, tribuens eis remissionem ómnium peccatórum, quaesumus Dómine, ut placatus accipias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab aeterna damnatione nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Toto „Communicantes“ a „Hanc igitur“ říká se od Bílé soboty až do soboty po Velikonocích.

6. O Nanebevstoupení Páně

Říká se od Nanebevstoupení Páně až do svatvečera svato-dušního.

Ů. Per ómnia saecula saeculórum. Ř. Amen. Ů. Dóminus vobiscum. Ř. Et cum spíritu tuo. Ů. Sursum corda. Ř. Habémus ad Dóminum. Ů. Grátias agámus Dómino Deo nostro. Ř. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutáre, si tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum.

nosti naši, ale i veškeré čeledi své, kterou ti obětujeme také za ty, jež jsi z vody a z Ducha Svatého znovu zroditi ráčil, uděliv jim odpuštění všech hříchů, prosíme, Pane, abys usmířen přijal a dny naše ve svém pokoji spravoval a kázal, abychom od věčného zatracení vysvobozeni a ke stádcí tvých vyvolených připočteni byli.

Skrze Krista, Pána našeho. Amen.

Ů. Po všechny věky věkův. Ř. Amen. Ů. Pán s vámi. Ř. I s duchem tvým. Ů. Vzhůru srdce. Ř. Máme k Hospodinu. Ů. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. Ř. Hodno a spravedlivo jest.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho,

Qui post resurrectionem suam omnibus discipulis suis manifestus apparuit et, ipsis cernentibus, est elevatus in coelum, ut nos divinitatis suae tribueret esse participes. Et ideo cum Angelis et Archangelis, cum Thronis et Dominationibus, cumque omni militia coelestis exercitus, hymnum gloriae tuae canimus, sine fine dicentes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Pleni sunt coeli et terra gloria tua. Hosanna in excelsis. Benedictus, qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Před úkonem

Communicantes, et diem sacratissimum celebrantes, quo Dominus noster, unigenitus Filius tuus, unitam sibi fragilitatis nostrae substantiam, in gloriae tuae dextera collocavit: sed et memoriam venerantes, in primis gloriosae semper Virginis Mariae, genitricis ejusdem Dei et Domini nostri Jesu Christi: sed et beatorum Apostolorum, ac Martyrum tuorum, Petri et Pauli, Andraeae, Jacobi, Joannis,

jenž po Vzkříšení svým zřejmě se učedníkům ukázal a před zraky jejich vznesl se do nebe, aby nás svého Božství účastnými učinil. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkajice:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

Ve společenství jsouce a den přelavný oslavující, o němž Pán náš, Jednorozený Syn tvůj, spojenou se sebou podstatu naší křehkosti na pravici slávy tvé usadil, ale také památku uctívající především slavné vždy Panny Marie, Rodičky téhož Boha a Pána našeho Ježíše Krista, ale i svatých Apostolů a Mučedníků tvých: Petra a Pavla, Ondřeje, Jakuba, Jana, Tomáše, Jakuba, Filipa, Bartolomě-

Thomae, Jacobi, Philippi, Bartholomaei, Matthaei, Simónis et Thaddaei: Lini, Cleli, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánis et Pauli, Cosmae et Damiáni, et ómnium Sanctorum tuorum: quorum méritis, precibusque concedas, ut in ómnibus protectionis tuae muniámur auxilio.

Per eúndem Christum Skrze téhož Krista, Pá-
Dóminum nostrum. Amen. na našeho. Amen.

7. Svatodušní

Říká se od svatvečera svatodušního až do příští soboty a ve votivních mších o Duchu Svatém (s vypuštěním slov „dnešního dne“).

Ť. Per ómnia saecula
saeculorum. Ť. Amen. Ť. Dominus vobiscum. Ť. Et cum spíritu tuo. Ť. Sursum corda. Ť. Habémus ad Dóminum. Ť. Grátias agámus Dómino Deo nostro. Ť. Dignum et justum est.

Veré dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui ascéndens super omnes coelos, sedénsque ad dexteram tuam, promís-

je, Matouše, Šimona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klimenta, Xysta, Kornelia, Cypriana, Vavřince, Chrysogona, Jana a Pavla, Kosmy a Damiana i všech svatých tvých, pro jejichž zásluhy a prosby rač udělit, abychom ve všem pomocnou záštitou tvou byli chráněni.

Ť. Po všechny věky věs-
kuv. Ť. Amen. Ť. Pán
s vámi. Ť. I s duchem
tvým. Ť. Vzhůru srdce.
Ť. Máme k Hospodinu. Ť.
Díky vzdějme Hospodinu,
Bohu svému. Ť. Hodno a
spravedlivo jest.

Věru hodno a spravedlivo jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, jenž vstoupiv nade všecka nebesa a usednuv po pravici tvé, slíbeného Ducha

sum Spíritum sanctum (ho-
diérna die) in filios adop-
tiónis effúdit. Quaprópter
profúsus gaúdiis, totus in
orbe terrárum, mundus
exúllat. Sed et supérnae
virtútes, atque Angélicae
potestátes, hymnum gló-
riae tuae cóncinunt, sine
fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus
Dóminus Deus Sáb-
aoth. Pleni sunt coeli et
terra glória tua. Hosánna
in excélsis. Benedictus,
qui venit in nómine Dómi-
ni. Hosánna in excélsis.

Před úkonem

Communicántes, et diem
sacratíssimum Pentecós-
tes celebrántes, quo Spí-
ritus sanctus Apóstolis, in-
númeris linguis apparuit:
sed et memóriam véné-
rántes, in primis gloriósae
semper Vírginis Maríae,
genitricis Dei et Dómini
nostri Jesu Christi: sed
et beatórum Apostolorum,
ac Mártýrum tuórum, Petri
et Pauli, Andréae, Jacóbi,
Joánnis, Thomae, Jacóbi,
Philíppi, Bartholomaei,
Matthaei, Simónis et Thad-
dae: Lini, Cleti, Clemén-
tis, Xysti, Cornélii, Cy-
priáni, Lauréntii, Chrysó-

Svatého (dnešního dne) na
přivlastněné dítky vyhl.
Proto oplývající radostí
celý svět na okrsku zem-
ském vjásá. Ale i nebeské
Síly a andělské Mocnosti
chvalozpěv slávy tvé pějí,
bez ustání říkajíce:

Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh zástupů. Plna jsou
nebesa i země slávy tvé.
Hosanna na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází
ve jménu Páně. Hosanna
na výsostech.

Ve společenství jsouce
a den přesvatý Letnic
oslavující, o němž Duch
Svatý Apoštolům nesčet-
nými jazyky se zjevil, ale
také památku uctívající
slavné jízdy Panny Marie,
Rodičky téhož Boha a Pá-
na našeho Ježíše Krista,
ale i svatých Apoštolů a
Mučedníků tvých: Petra
a Pavla, Ondřeje, Jakuba,
Jana, Tomáše, Jakuba,
Filipa, Bartoloměje, Ma-
touse, Šimona a Tadeáše,
Lina, Kleta, Klimenta, Xy-
sta, Kornelia, Cypriana,
Vavřince, Chrysogona, Ja-
na a Pavla, Kosmy a Da-

goni, Joánnis et Pauli,
Cosmae et Damiáni, et
ómnium Sanctórum tuó-
rum: quorum méritis, pre-
cibúsque concédas, ut in
ómnibus protectiúnis tuae
muniámur auxilio.

Per eúndem Christum
Dóminum nostrum. Amen.

Hanc igitur oblatiém
servitútis nostrae, sed et
cunctae famíliae tuae,
quam tibi offerimus pro
his quoque, quos regene-
ráre dignátus es ex aqua,
et Spíritu sancto, tribuens
eis remissionem ómnium
peccatórum, quaesumus
Dómine, ut placátus ac-
cipias, diésque nostros in
tua pace dispónas, atque
ab aetérna damnatióne
nos éripi, et in electórum
tuórum júbeas grege nu-
merári.

Per Christum Dóminum
nostrum. Amen.

Toto „Communicantes“ a „Hanc igitur“ říká se až do soboty
po Svatém Duchu.

8. O Nejsvětější Trojici

Říká se o svátku Nejsvětější Trojice, v záslibných mších o Nejsv.
Trojici, jakož i po všechny neděle v roce, když není jiná Preface
označena.

Ť. Per ómnia saecula
saeculórum. Ř. Amen. Ť.
Dóminus vobiscum. Ř. Et
cum spíritu tuo. Ť. Sur-
sum corda. Ř. Habémus

miana i všech Svatých
tvých, pro jejichž zásluhy
a prosby rač udělití, aby-
chom ve všem pomocnou
zástitou tvou byli chrá-
něni.

Skrze téhož Krista, Pána
našeho. Amen.

Tuto tedy obět služeb-
nosti naší, ale i veškeré
čeledi své, kterou ti obě-
tujeme také za ty, jež jsi
z vody a z Ducha Sva-
tého znovu zroditi ráčil,
uděliv jim odpuštění všech
hříchů, prosíme, Pane, a-
bys usmířen přijal a dny
naše ve svém pokoji spra-
voval a kázal, abychom
od věčného zatracení vy-
svobození a ke stádcí
tvých vyvolených připo-
čtení byli.

Skrze Krista, Pána na-
šeho. Amen.

Skrze Krista, Pána na-
šeho. Amen.

Skrze Krista, Pána na-
šeho. Amen.

Skrze Krista, Pána na-
šeho. Amen.

Ť. Po všechny věky vě-
kův. Ř. Amen. Ť. Pán
Dóminus vobiscum. Ř. Et
s vámi. Ř. I s duchem
tvým. Ť. Vzhůru srdce.
Ř. Máme k Hospodinu. Ť.

ad Dóminum. *Ů.* Grátias agámus Dómino Deo nostro. *Ř.* Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Qui cum Unigénito Filio tuo, et Spírítu sancto, unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónae, sed in unius Trinitáte substántiae. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Spírítu sancto, sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne verae, sempiternaeque Deitátis, et in persónis proprietatis, et in esséntia únitas, et in majestáte adóretur aequálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Cherubím quoque, ac Séraphim: qui non cessant clamáre quotidie, una voce dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. *Ř.* Hodno a spravedlivu jest.

Věru hodno a spravedlivu jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž s jednorozeným Synem svým a Duchem Svatým jeden jsi Bůh, jeden jsi Pán; ne v jedinnosti jedné osoby, nýbrž v Trojici jedné podstaty. Neboť, co o tvé slávě podle tvého zjevení věříme, to o Synu tvém, to o Duchu Svatém bez rozdílu v rozeznávání smýšlíme, takže právě a věčné Božství vyznávající klaníme se i zvláštnoti v osobách i jednotě v bytosti i rovnosti ve velebnosti, kterou chválí Anděl a Archanděl, Cherubové a Serafové, kteří bez ustání den ze dne volají, jednohlasně pravíce:

Svatý, Svátý, Svátý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

9. O Panně Marii

Říká se o svátcích a ve volních mších o blahoslavené Panně Marii.

Ů. Per ómnia saecula saeculorum. *Ř.* Amen. *Ů.* Dóminus vobiscum. *Ř.* Et cum spírítu tuo. *Ů.* Surrexerunt corda. *Ř.* Habémus ad Dóminum. *Ů.* Grátias agámus Dómino Deo nostro. *Ř.* Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Et te in (Annuntiatióne, Visitatióne, Assumptióne, Nativitáte, Praesentatióne, Conceptióne immaculáta, Transfixióne, Solemnitáte, Festivitaté, Veneratióne) beatae Mariae semper Virginis collaudáre, benedícere et praedicáre. Quae et Unigénitum tuum sancti Spírítus obumbratióne concépit: et virginitátis glória permanénte, lumen aetérnum mundo effúdit, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adorant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, ac

Ů. Po všechny věky věkův. *Ř.* Amen. *Ů.* Pán s vámi. *Ř.* I s duchem tvým. *Ů.* Vzhůru srdce. *Ř.* Máme k Hospodinu. *Ů.* Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. *Ř.* Hodno a spravedlivu jest.

Věru hodno a spravedlivu jest, slušno a spásitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a tebe o (Zvěstování, Navštívení, Nanebevzetí, Narození, Obětování, Neposkrvněném Početí, Probodění, Památce, Slavenosti, Uctívání) blahoslavené Marie, vždy Panny, společně chválili, blahoslavili a velebili, kterážto i Jednorozeného tvého zastíněním Ducha Svatého počala, i v ustavičné slávě panství světu věčné svělo vydala, Ježíše Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Anděl, koň se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným

beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas, deprecámur, súpplici concessióne dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

10. O sv. Josefu

Řiká se o všech svátých sv. Josefa.

Ť. Per ómnia saecula saeculórum. Ř. Amen. Ť. Dóminus vobiscum. Ř. Et cum spírítu tuo. Ť. Sursum corda. Ř. Hábemus ad Dóminum. Ť. Grátias agámus Dómino Deo nostro. Ř. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Et te in Festivitaté (Veneratióne) beáti Joseph débitis magnificáre praecóniis, benedicere et praedicáre. Qui et vir justus, a te Deiparae Virgini Sponsus est datus: et fidélis servus ac prudens,

plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

Ť. Po všechny věky věkův. Ř. Amen. Ť. Pán s vámi. Ř. I s duchem tvým. Ť. Vzhůru srdce. Ř. Máme k Hospodinu. Ť. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. Ř. Hodno a spravedливо jest.

Věřu hodno a spravedливо jest, slušno a spasitelno, abychom ti vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, a tebe o Slavnosti (Uctívání) sv. Josefa povinnými velebili chválami, blahoslávili a hlásali. Onť jako muž spravedливý tebou Bohorodičce Panně za Snoubence byl dán a jako věr-

super Familiam tuam est constitutus: ut Unigénitum tuum, Sancti Spírítus obumbratióne concéptum, patérna vice custodíret, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adorant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Coeli, coelórúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

ný a moudrý služebník nad Rodinou tvou byl ustanoven, aby Jednorozeného tvého, zastíněním Ducha Svatého počatého, na místě otce opatroval, Ježíše Krista, Pána našeho, skrze něhož velebnost tvou chválí Andělé, koř se Panstva, chvějí se Mocnosti, nebesa a nebeské Síly, i svatí Serafové společným plesáním oslavují; s nimiž rač, prosíme, připustiti i hlasy naše, kteřížto u pokorném vyznávání pravíme:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

11. O sv. Apoštolech

Řiká se o svátých a ve votivních mších o Apoštolech a Evangelistech.

Ť. Per ómnia saecula saeculórum. Ř. Amen. Ť. Dóminus vobiscum. Ř. Et cum spírítu tuo. Ť. Sursum corda. Ř. Hábemus ad Dóminum. Ť. Grátias agámus Dómino Deo nostro. Ř. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum

Ť. Po všechny věky věkův. Ř. Amen. Ť. Pán s vámi. Ř. I s duchem tvým. Ť. Vzhůru srdce. Ř. Máme k Hospodinu. Ť. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. Ř. Hodno a spravedливо jest.

Věřu hodno a spraved-

est, aequum et salutáre: Te Dómine suppliciter exoráre, ut gregem tuum Pastor aetérne non deseras: sed per beátos Apóstolos tuos continúa protectióne custódias. Ut iisdem rectóribus gubernetur, quos óperis tui vicários eidem contulisti praeesse pastóres. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominationíbus, cumque omni militía coeléstis exercitus, hymnum glóriae tuae cánumus, sine fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

livo jest, slušno a spasi-
telno, tebe, Pane, pokorně
vzývati, abys stádce svého,
Pastýři věčný, neopouštěl,
ale skrze svaté Apoštoly
tvé ustavičnou ochranou
opatroval, aby těmi vůdci
bylo řízeno, kteréž jsi je-
mu za náměstky díla svého
dal, by mu v čele stáli
jakožto pastýři. A proto
s Anděly a Archanděly,
s Trůny a Panstvy a s ce-
lým zástupem nebeského
vojska pějeme chvalozpěv
slávy tvé, bez ustání ří-
kající:

Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh zástupů. Plna jsou
nebesa i země slávy tvé.
Hosanna na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází
ve jménu Páně. Hosanna
na výsostech.

12. Obyčejná

Říká se o všech svátcích a všedních dnech, které nemají zvláštní Preface.

Ů. Per ómnia saecula
saeculórum. Ř. Amen. Ů. Dóminus vobiscum. Ř. Et cum spírítu tuo. Ů. Sursum corda. Ř. Habémus ad Dóminum. Ů. Grátias agámus Dómino Deo nostro. Ř. Dignum et justum est.

Ů. Po všechny věky vě-
kův. Ř. Amen. Ů. Pán s vámi. Ř. I s duchem tvým. Ů. Vzhůru srdce. Ř. Máme k Hospodinu. Ů. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. Ř. Hodno a spravedливо jest.

Vere dignum et justum

Věru hodno a spraved-

est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestátes. Coeli, coelórumque virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admitti júbeas, deprecámur, súpplici confessione dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

13. Ve mších za mrtvé

Ů. Per ómnia saecula saeculórum. Ř. Amen. Ů. Dóminus vobiscum. Ř. Et cum spírítu tuo. Ů. Sursum corda. Ř. Habémus ad Dóminum. Ů. Grátias agámus Dómino Deo nostro. Ř. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique

livo jest, slušno a spasi-
telno, abychom ti vždy a
všude díky vzdávali, Ho-
spodine svatý, Otče vše-
mohoucí, věčný Bože,
skrze Krista, Pána naše-
ho, skrze něhož velebnost
tvou chválí Andělé, koří
se Panstva, chvějí se Moc-
ností, nebesa a nebeské
Síly, i svatí Serafové spo-
lečným plesáním oslavují;
s nimiž rač, prosíme, při-
pusťtí i hlasy naše, kte-
řížto u pokorném vyzná-
vání pravíme:

Svatý, Svatý, Svatý Pán,
Bůh zástupů. Plna jsou
nebesa i země slávy tvé.
Hosanna na výsostech.
Požehnaný, jenž přichází
ve jménu Páně. Hosanna
na výsostech.

Ů. Po všechny věky vě-
kův. Ř. Amen. Ů. Pán s vámi. Ř. I s duchem tvým. Ů. Vzhůru srdce. Ř. Máme k Hospodinu. Ů. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému. Ř. Hodno a spravedливо jest.

Věru hodno a spraved-
livo jest, slušno a spasi-
telno, abychom ti vždy a

grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. In quo nobis spes beatae resurrectiónis effúlsit, ut quos contrístat certa moriéndi condítio, eósdem consolétur futúrae immortalitátis promissio. Tuis enim fidélibus, Dómine, víta mutátur, non tollitur, et dissolúta terréstris hujus incolátus domo, aetérna in coelis habitátio comparátur. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatióibus, cumque omni milítia coeléstis exercítus, hymnum glóriae tuae cánimus, sine fine dicétes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze Krista, Pána našeho, v němž nám naděje blaženého vzkříšení zaslítila, aby ty, které rmoutí jistý úděl smrti, poěšilo zaslíbení budoucí nesmrtnosti. Tvým věrným, Pane, život se mění, nikoliv odnímá; a když se rozpadne dům tohoto pozemského přebývání, věčný příbytek v nebesích připraven bývá. A proto s Anděly a Archanděly, s Trůny a Panstvy a s celým zástupem nebeského vojska pějeme chvalozpěv slávy tvé, bez ustání říkaje:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plni jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výsostech. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výsostech.

ZVLÁŠTNÍ MŠE CÍRKEVNÍHO ROKU

(Proprium Missarum de Tempore)

ADVENT

O Vánocích Církev sv. si připomíná Narození svého Spasitele. Jak po něm lidstvo toužilo, to nám šťastným, kteří jsme spatřili světlo světa už vykoupeného, dává tušiti v přípravě době na Vánoce — v Adventě! Jako v tuto dobu celá příroda je chladná, světla stále ubývá a noc hrozí pohltiti den, tak tomu bylo také v lidských srdcích před narozením Ježíše Krista. Vyvolený národ židovský, jenž uctíval jednoho a pravého Boha, ústy svých praotců a proroků opakovalo ustavičně slova žhavé touhy po zaslíbeném Vykupiteli, neboť není hroznější myšlenky, nežli žítí v zavržení od nejvyššího Dobra. Nikdo jiný pak než Syn Boží nebyl schopen podati dostatečné výkupné z tohoto hněvu.

Také pohanský svět se potácel v zoufalství. Jeho kamenní bohové neslyšeli slov nářků a jeho nejlepší filosofové klesali vyčerpání u hranic lidského rozumu. I oni výskali, když myslili, že nalezli svého „spasitele“! Jejich jásoť však se brzy proměnil ve větší ještě úpění, neboť ti to „spasitelé“ byli stejně bídní tvorové, jako všichni ostatní!

Celý svět tehdy čekal, že se musí něco státi! Mělo-li Božství zasáhnouti kdy v osudy lidstva, pak to byl právě tento okamžik! Byl očekáván „příchod“ (to jest význam slova „advent“) Vykupitele lidí. Slyšme jen slova té touhy, jak nám je Církev sv. ve své adventní bohoslužbě předkládá!

Spasitel už přišel a vykoupil naše duše z moci ďábla. Čekáme však dosud na spasení těla a na zabezpečení spásy duše a ještě mnoho lidstva čeká vůbec na svělo Viry a spásu duše; zvěšť o této spásě k nim dosud nepronikla! Kristus přijde v poslední den světa a pak ustane všechen pláč a všechna bolest. Pro ty, kdož se bojí Boha a jej milují, bude tento příchod nejvyšší radostnou a vytouženou událostí, pro hříšníky pak hodinou hrůzy a odsouzení. Na tento Příchod Církev nyní se těší a abychom věděli zároveň, jak vážný a rozhodující okamžik to bude, dává hned na první neděli adventní předčítati evangelium o konci světa.

A ještě na jeden Příchod se máme připravovati — na příchod Spasitele do našich srdcí ve sv. Přijímání! Kdo často přijímá svého Soudce, může být jist, že On jej při svém konečném Příchodu milostivě přijme. Jakým způsobem však můžeme se hodně připra-

vítí ku přijímání Krista, tomu nás učí právě adventní liturgie Církve. Kolik touhy, pokorné kajcnosti a vroucí lásky jest v ni uloženo! Cerpejme tedy z této čisté a osvěžující studnice!

*

Naše duše přijímá všechny svoje pojmy z viditelného světa; proto Církev snaží se působiti na všechny naše tělesné smysly svými hlu- boce významnými a krásnými obřady, aby podporovaly uslechť- lými dojmy let duše. V Adventě užívá liturgické barvy fialové, která svou vážností a teplem má nám připomínati potřebu pokání a zároveň nadějí na odpuštění. Také vyzdoba oltáře jest jednodušší a ve vlastní adventní bohoslubně nehrají varhany. Ve mši svaté jáhen a podjáhen nenosi obyčejného liturgického roucha (dalmat- ky a tunicelky), nýbrž kasuli napřed svnutou; a i tu odkládají před čtením epistolů a evangelia. Na konci mše kněz zve lid k další modlitbě slovy: „Benedicamus Domino — chvalme Pána!“ Jako by se bál vyrušiti věřící z jejich toužných modliteb!

Zvláštní pozornosti se těší v Adventě Panna Maria, která svým „stanízí mi se podle slova tvého“ přispěla k uskutečnění naší spásy. Při mši sv. se činí zvláštní připomínka Matky Boží a v našich kra- jinách jsou obvyklé i. zv. „orátý“, mše sv. ke ctí Bohorodičky.

Použijme adventní doby k tomu, abychom se v klidné kajcnosti a vroucí lásce připravili i na příchod Spasitele ve sv. přijímání i na konečný příchod k Soudu, a vyprose „příchod“ milosti Evan- gelia těm, kdož ho dosud nepoznali!

První neděle adventní

Shromáždění u P. Marie Větší

„Vzbuď, Pane, moc svou a přijď!“

Věříme, že pro každého z nás nastane den Soudu: v okamžiku naší smrti a pak společný soud na konci světa. Bůh se nám ukáže ve vsí své slávě a moci, před kterou se chvějí i andělé; jak bychom se tedy my slabí a hříšní tvorové nechvěli! Kdo však všechnu svou naději vkládá ve svého Soudece, nemá se čeho báti! Modleme se pokorně se žalmistou, by nám Pán ukázal své cesty, aby náš život vstúpil do jeho Království! Odevzdáme-li se do jeho vůle, bude nás svou mocí chrániti před následky našich hříchů, které by jinak ohrožovaly naši spásu.

Introitus. Ps. 24, 1-3.

Ad te levávi animam
meam: Deus meus, in te
confido, non erubescam:
neque irideant me inimici
mei: étenim univérsi,
qui te exspéctant, non con-
fundentur.

Vstup. Žalm 24, 1-3.

K tobě pozdvihuji duši
svou; Bože můj, v tebe
doutám, nedopusť, abych
byl zahanben a aby jásali
nade mnou nepřátelé moji.
Vždyť žádný, kdo v tebe
doutá, zahanbení nepozná.

Psalm. ib. 4. Vias
tuas, Dómine, demónstra
mihí: et sémitas tuas édo-
ce me.

Ť. Glória Patri, et Filio,
et Spirítu sancto. Sicut
erat in principio, et nunc,
et semper, et in saecula
saeculorum. Amen.

Opakuje se: K tobě pozdvihuji atd. až k žalmu. Tímto způ- sobem se říká „Vstup“ po celý rok.

Oratio

Orémus. Excita, quae-
sumus Dómine, potentiam
tuam, et veni: ut ab im-
minéntibus peccatorum
nostrorum periculis, te me-
reámur protegéntes éripi, te
liberántes salvári. Qui vivis
et regnas cum Deo Patre
in unitate Spirítus sancti
Deus, per ómnia saecula
saeculorum.

Ť. Amen.

Až do svatvečera Vánočního se ještě přidává modlitba k Panně Marii a za Církev neb za Papeže.

Ke cti Panny Marie

Deus, qui de beatae Ma-
riae Virginis útero Verbum
tuum, Angelo nuntiánte,
carnem suscipere voluísti:
praesta supplicibus tuis;
ut, qui vere eam Genitri-
cem Dei crédimus, ejus
apud te intercessiónibus
adjuvémur.

Žalm tamt. 4. Cesty
své mi ukáž, Hospodine,
a po stezkách svých nauč
mne choditi.

Ť. Sláva Otci i Synu i
Duchu Svatému. Jakož bý-
lo na počátku, i nyní i
vždycky a na věky věkův.
Amen.

Modlitba

Modleme se. Vzbuď, pro-
síme, Hospodine, moc svou
a přijď, abychom z nebez-
pečí, jímž nás ohrožují na-
še hříchy, zasloužili tvou
záštitou vytržení a tvým vy-
kopením spasení býti.
Jenž jsi živ a kraluješ
s Bohem Otcem v jednotě
Ducha Svatého Bůh, po
všecky věky věkův.

Ť. Amen.

Až do svatvečera Vánočního se ještě přidává modlitba k Panně Marii a za Církev neb za Papeže.

Ke cti Panny Marie

Bože, jenž jsi chtěl, aby
Slovo tvé z lůna blahosla-
vené Marie Panny za zvě-
stování Anděla tělo na se-
be přijalo, popřej nám, po-
korně tě prosícím, aby-
chom, kteří ji vpravdě Bo-
horodičkou vyznáváme, je-
jí přímlouvou a tebe podpo-
rování byli.

Proti pronásledovatelům Církve

Ecclésiae tuae, quaesumus Dómine, preces plácatus admítte: ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum. **Ě.** Amen.

Nebo za Papeže

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluísti, propítius respice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praestet, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, perveniat sempitérnam. Per Dóminum...

Léctio

Epístolae beáti Pauli Apóstoli ad Romános. c. 13.

Denně blíží se chvíle příchodu Soudece! Teď ještě dopřává nám času k napravení našich provinění. Vstaňme tedy rychle ze spánku hříchů a opásejme se zbraněmi světla — ctínoští!

Fratres: Sciéntes, quia hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus. Non praecessit, dies autem

Církve své, prosíme, Pane, modlitby milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protivenství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužití mohla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův. **Ě.** Amen.

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, shlédni milostivě na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil; dej mu, prosíme, těm, jež řídí, prospívatí slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 13, 11-14.

Braťři, víte, že jest čas, abychom již ze sna ponořstali; neboť nyní jest blíže naše spása, než (byla) když jsme uvěřili. Noc pokročila, den pak se při-

appropinquávit. Abjiciamus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus: non in commessationibus et ebrietatibus, non in cubilibus et impudiciis, non in contentione et aemulatione: sed induimini Dóminum Jesum Christum.

Graduale. Ps. 24, 3 et 4.

Univérsi, qui te expéctant, non confundéntur, Dómine. **Ť.** Vias tuas, Dómine, notas fac mihi: et sémitas tuas édoce me.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 84, 8. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: et salutáre tuum da nobis. Allelúja.

blížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblecme se v oděni světla. Jako ve dne počestně chodme: ne v hodování a opilství, ne v smilstvu a nestydatostech, ne ve sváru a závistí, nýbrž oblecte se v Pána Ježíše Krista.

Stupňový zpěv. **Ž.** 24.

Žádný, kdo v tebe doufá, zahanbení nepozná, Pane. **Ť.** Seznam mne, Hospodine, s cestami svými a po stezkách svých nauč mne choditi.

Aleluja, aleluja.

Ť. **Ž.** 84, 8. Ukaž nám, Pane, milosrdenství své a spasení své nám daruj. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi sécúndum Lucam. c. 21. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 21, 25-33.

Den Soudu bude hrozný pro ty, kdož naň nikdy nemyslíli, kdož sloužili peklu, světu nebo svým žádostem. Tehdy jejich pýcha dojde nevýslovně zdrcujícího pokoření. Bude je souditi ten, ježž oni odsoudili a o nějž nedbali! Pro dobré to však bude den vysvobození z časných béd a vstup do radosti věčné. Tehdy uvidí dobří i zlí, že Bůh splní všechny svoje sliby i hrozby!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium prae confusione a na zemi bude úzkost

sónitus maris et flúctuum; arescéntibus homínibus prae timóre et exspectatióne, quae supervénient univérso orbi: nam virtútes coelórum movebúntur: et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum potestáte magna, et majestáte. His autem fieri incipiéntibus, respicite, et leváte cápita vestra: quóniam appropínquat redéemptio vestra. Et dixit illis similitúdinem: Vidéte ficúlneam, et omnes árbores: cum producunt jam ex se fructum, scitis, quóniam prope est aestas. Ita et vos cum vidéritis haec fieri, scitóte, quóniam prope est regnum Dei. Amen dico vobis, quia non praeteribit generatio haec, donec ómnia fiant. Coelum et terra transibunt: verba autem mea non transibunt.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 24.
Ad te levávi ánimam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei: étenim univérso, qui te exspectant, non confundentur.

mezi národy pro nesnázi nad hukotem moře a přibojů, takže lidé budou trnouti od strachu a očekávání těch věcí, které přijdou na veškeren okresek zemský; neboť moci nebeské budou se pohybovat. A tehdy uvidí Syna člověka, an přichází v oblace s velikou mocí a velebností. Když pak se to počne dít, pohleďte vzhůru a pozdvihněte hlav svých, neboť se přibližuje vykoupení vaše. "I pověděl jim podobenství: „Pařtě na fíkový strom a na všecko stromoví, když již vyhánějí ze sebe pupence, poznáváte, že blízko jest léto. Tak i vy, když uvidíte, že tyto věci se dějí, vezte, že blízko jest království Boží. Amen pravím vám, že nepomine pokolení toto, až se všecko stane. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.

Následuje Credo (str. 10).

Obětování. Ž. 24, 1-3.
K tobě pozdvihuji duši svou; Bože můj, v tebe doufám, nedopusť, abych byl zahanben a aby jásalí nade mnou nepřátelé moji. Vždyť žádný, kdo v tebe doufá, zahanbeni nepozná.

Secreta

Haec sacra nos, Dómine, poténti virtúte mundáto, ad suum faciánt puriôres veníre principium. Per Dóminum nostrum...

Ke cti Panny Marie

In méntibus nostris, quaesumus Dómine, verae fidei sacraménta confirma: ut, qui concéptum de Virgine Deum verum et hóminem confitémur, per ejus salútferrae resurrectiônis poténtiam, ad aetérnam mereámur pervenire laelítiam.

Proti pronásledovatelům Církve

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis servientes, ut divinis rebus inhaeréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum...

Nebo za Papeže

Oblátis, quaesumus Dómine, placare munéribus, et famulum tuum N. quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluísti, assídua protectiône guberná. Per Dóminum...

Communio. Ps. 84, 13.
Dóminus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.

Tichá modlitba

Nechť nás tyto posvátné dary, Hospodine, mocnou silou poskrvn zbaví a čistší ke svému původci přivedou. Skrze Pána našeho...

V myslích našich, prosíme, Pane, tajemství pravé víry utvrď, abychom, kteří Počatého z Panny pravým Bohem a člověkem vyznáváme, mocí spasného jeho zmrtvýchvstání zasloužili věčné dojíti radosti.

Chraň, Pane, nás, tvých tajemství služebníky, abychom k božským věcem lnuli a tělem tobě sloužili i duši. Skrze Pána...

Usmíř se, prosíme, Hospodine, obětovanými dary a služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrze Pána...

K přijímání. Ž. 84, 13.
Hospodin dá požehnání a země naše vydá plod svůj.

Postcommunio

Suscipiámus, Dómine, misericórdiam tuam in médio templi tui: ut reparatiónis nostrae ventúra solémnia cóngruis honóribus praecedámus. Per Dóminum nostrum Jesum...

Ke cti Panny Marie

Grátiam tuam, quaesumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angeli nuntiánte, Christi Filiu tu incarnatióne cognóvimus; per passióne ejus et cruce ad resurrectiós glóriam perducámur.

Proti pronásledovatelům Církve

Quaesumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tribuis participatióne gaudere, humánis non sinas subjacere periculis. Per Dóminum nostrum...

Nebo za Papeže

Haec nos, quaesumus Dómine, divini Sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclesiæ tuæ praeesse voluísti, una cum commissio sibi grege salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Kěž se nám dostane, Hospodine, milosrdenství tvého uprostřed tvého chrámu, abychom se na příští slavnost svého vykoupění s patřičnou přípravou účastou. Skrze Pána...

Milost svou, prosíme, Pane, v mysl naši vlej, abychom, kteří jsme zvěstováni Andělovým vtělením Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž ke slávě vzkříšení přivedeni byli.

Prosíme, Hospodine, Bože náš, abys nás, kterýmž dopráváš z božského účastenství se radovati, lidským nebezpečím podléhati nenechával. Skrze...

Toto přijetí božské svátosti, prosíme, Hospodine, nechť nás ochraňuje a služebníka tvého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ať zároveň se stádcem jemu svěřeným zachová povždy a chrání. Skrze Pána...

Mše ke cti blahoslavené Panny Marie od Adventu až do Narození Páně, zvaná „Roráty“

„Rosu dejte nebesa shůry
a oblakové dštěte Spravedlivého!“

V našich krajinách jest ve zvyku čísti v Adventě denně (mimo oktáv Neposkv. Početí) tuto mši sv. ke cti Panny Marie. Lid ji nazývá dle prvního slova latinského Vstupu „roráty“. Kněz užívá roucha barvy bílé.

Panna Maria nesla už pod svým neposkvřeným srdcem Spásu světa, kdy svět o tom neměl ještě tušení! Ona jediná ze všech lidí věděla, že se počalo vykoupění světa z moci ďábla. V tuto nepokornější Pannu uložil se Syn Boží jako krupěj rosy v bělostnou lilii. Ona byla tou panenskou zemí, z níž měl vypučeti nejkrásnější květ všeho stvoření. Není divu, neboť Bůh požehnal tuto zemi nevýslovnými milostmi. — Věme pevně, že Maria jest neposkvřenou a panenskou Bohorodičkou a milujeme Ji uctívou láskou; není slycháno, že by svoje cítěle kdy opustila.

Introitus. Is. 45, 8. Vstup. Is. 45, 8.

Rorate coeli desuper, et nubes pluant justum: aperiatúr terra, et gérminet Salvatórem. Rosu dejte nebesa shůry a oblakové dštěte Spravedlivého. Otevři se země a vypuč Spasitele.

Ps. 84, 2. Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Hospodine, zemi své; odvrátil jsi zajetí Jakobovo.

Ť. Glória Patri... Ť. Sláva Otcí...

Oratio

Deus, qui de beatae Mariae Virginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti: praesta supplicibus tuis; ut, qui vere eam genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiósibus adjuvémur. Per eúdem Dóminum...

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby Slovo tvé z lůna blahoslavené Marie Panny za zvěstování Anděla, tělo na sebe přijalo, popřej nám, pokorně tě prosícím, abychom, kteří jsi vpravdě Bohorodičkou vyznáváme, její přímluvou u tebe podporováni byli. Skrze téhož...

2. Připomínka minulé neděle, str. 53.

3. Připomínka Ducha svatého:

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper conso-latióne gaudére. Per Dó-minum... in unitáte ejús-dem Spíritus sancti Deus..

Bože, jenž jsi srdce vě-sáncích osvícením Ducha svatého učil, dej nám v témž Duchu, co správné jest, chápati a povždy se radovati z jeho útěchy. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha svatého...

Léctio

Isaiae Prophetae. c. 7, 10-15. z proroka Isaiaše 7, 10-15.

Bůh vyslovil ústy proroka Isaiaše, že matka Vykupitele bude Pannou. Její panenské mateřství mělo být znamením, že Bůh se smíval nad námi a svého Syna nám poslal. To znamení už bylo dáno a „Bůh je s námi“ (toť význam jména „Emanuel“). Těšme se tedy jeho přítomností v nejsv. Svátosti!

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsus supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmanuel. Bútyrum et mel cómedet, ut sciat repro-báre malum, et elígere bonum.

Čtení

V těch dnech mluvil Hospodin k Achazovi a řekl: „Požádej si znamení od Hospodina, Boha svého, (buď) hluboko, v podzemí, neb vysoko, na výsostech.“ I řekl Achaz: „Nebudu žádati, abych nepokoušel Hospodina.“ I řekl: „Slyš-te tedy, (příslušníci) domu Davidova. Jest vám málo roztrpčovati lidi, že i Boha mého roztrpčujete? Proto sám Hospodin dá vám znamení. Aj, panna počne a porodí syna, zván bude jménem „Emmanuel“, mlé-ko a med bude jísti, až dovede zavrci zlé a volíti dobré.“

Graduale. Ps. 23, 7.

Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini por-tae aeternáes, et introíbít Rex glóriae.

Ž. Ps. ibid. 3-4. Quis ascéndet in montem Dó-mini, aut quis stabít in loco sancto ejus? Inno-cens mánibus, et mundo corde.

Allelúja, allelúja.

Ž. Luc. 1, 28. Ave Ma-ria, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 23.

Zvyšte, knížata, brány svoje. Zvedněte se věko-vité brány, aby mohl vejítí král vítězoslavný.

Ž. Ž. tamt. 3-4. Kdo smí vysloupiti na horu Páně a kdo postaví se na místě jemu svatém? Ten, jehož ruce jsou nevinné a jehož srdce jest čistě.

Aleluja, aleluja.

Ž. Luk. 1, 28. Zdráva's, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secúndum Lucam. c. 1. podle Lukáše. 1, 26-38.

Naše nejdobrotivější Matko, jak Ti jsme vděční, že jsi řekla své „Staň se“! Strhla jsi jím nebe na zem a urychlila hodinu naší Spásy! Nikdy nepřestaneme Tě za to milovati! Nauč nás všemu, co se líbí Tvému synu, neboť Ty znáš všechna Jeho přání!

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitaté Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virgi-nem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de do-mo David, et nomen vir-ginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in mu-liéribus. Quae cum audís-set, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat qualis

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Bo-ha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně, zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešel k ní anděl, řekl: Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná's ty mezi žena-mi. Ona pak (uzfěvši jej) užasla nad řečí jeho a my-slila, jaké by to bylo po-

esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua: et hic mensis sextus est illi, quae vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Offertorium. Luc. 1.

Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

zdravení. I řekl jí anděl: Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Až počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš. Ten bude veliký a Synem Nejvyššího slouží bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, otce jeho, a bude kralovati v domě Jakobově na věky, a království jeho nebude konce. I řekla Maria k andělu: Kterak se to stane, když muže nepoznávám? A odpověděv anděl řekl jí: Duch svatý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svatě, co se z tebe narodí, slouží bude Syn Boží. A až, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna ve stáří svém, a nyní jest již v šestém měsíci, ta, která slove neplodná, neboť nemožná není u Boha nižádná věc. I řekla Maria: Až já dívka Páně, staníš mi se podle slova tvého.

Obětování. Luk. 1, 28 a 42.

Zdráva's, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého.

Secreta

In mentibus nostris, quaesumus Domine, verae fidei sacramenta confirma: ut, qui conceptum de Virgine Deum verum, et hominem confitemur; per ejus salutiferae resurrectionis potentiam, ad aeternam mereamur pervenire laetitia. Per eundem Dominum...

2. Připomínka minulé neděle, str. 57.

3. Připomínka Ducha svatého:

Múnera, quaesumus Domine, oblata sanctifica: et corda nostra sancti Spiritus illustratione emunda. Per Dominum... in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus...

Communio. Is. 7, 14.

Ecce virgo concipiet, et pariet filium: et vocabitur nomen ejus Emmanuel.

Postcommunio

Gratiam tuam, quaesumus Domine, mentibus nostris infunde: ut qui, Angelo nuntiante, Christi Filii tui incarnationem cognovimus; per passionem ejus et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem Dominum...

2. Připomínka minulé neděle, str. 58.

Tichá modlitba

V myslích našich, prosíme, Pane, pravé víry tajemství utvrd', abychom, kteří Počatého z Panny pravým Bohem a člověkem vyznáváme, mocí spasného jeho zmrtvýchvstání zasloužili věčné dojíti radosti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Dary obětované, prosíme, Pane, posvěť, a srdce naše osvícením Svatého Ducha očisť. Skrze Pána... v jednotě téhož Ducha svatého Bůh...

K přijímání. Is. 7, 14.

Hle, Panna počne a porodí syna a jméno jeho bude sloužit Emanuel.

Po přijímání

Milost svou, prosíme, Pane, v mysl naši vlej, abychom, kteří jsme zvěstováním Andělovým vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž ke slávě vzkříšení a přivedeni byli. Skrze téhož Pána našeho...

3. Připomínka Ducha svatého:

Sancti Spíritus, Dómine, Vlití Svatého Ducha, Pa-
corda nostra mundet in- ne, nechť srdce naše o-
fúsio: et sui roris íntima čisí a zúrodní hluboko vni-
aspersióne fecúndet. Per kajícím zkropením jeho ro-
Dóminum . . in unitáte ejús- sy. Skrze Pána . . v jednotě
dem Spíritus sancti Deus . . téhož Ducha svatého . .

Druhá neděle adventní

Shromáždění u sv. Kříže v Jerusalemě

„Pán přijde spasit národy!“

Prorok Isaiáš vyzýval lid Israelský ku přípravě na brzký příchod Páně. Tato nebem a peklem hýbající událost se už stala. Slova starozákonního proroka však platí i dnes, kdy Vykupitel pod zpusobou chleba čeká ve svatostánku, že zatoužíme po jeho příchodu. — Spasitel přichází, kdykoliv mu otevřeme svoje věci a dychtivé srdce. Vtělil se, ne aby nás potrestal za naše hříchy, ale aby nás z nich vykoupil. Jsme teď jeho lidem, On je našim dobrým pastýřem, jenž dal život svůj za ovečky své. Jeho přítomnost v našem nitru je zdrojem nového štěstí a klidné radosti. Naše srdce touží tolik po štěstí, proč je tedy neslytíme tím, co jediné je schopno otevřít mu brány ztraceného Ráje? — Hříchy naše nás učinily malomocnými, nechť tedy přijde Bůh a svou milostí povzbudí nás, abychom s radostí se připravili na příchod Kristův do našich srdcí!

Introitus. Is. 30, 30.

Pópulus Sion: ecce Dóminus véniet ad salvándas gentes: et audítam faciét Dóminus glóriam vocis suae in laetitia cordis vestri.

Ps. 79, 2. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph.

Ť. Glória Patri . . .

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!“

Oratio

Excita, Dómine, corda nostra ad praeparándas

Vstup. Is. 30, 30.

Lide Sionský, hle, Hospodin přijde spasit národy a pro radost vašeho srdce učiní, abyste slyšeli veliký hlas jeho.

Ž. 79, 2. Slyš, pastýři Israelův, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš.

Ť. Sláva Otci . . .

Modlitba

Pohni, Pane, srdce naše k připravení cest pro své-

Unígeniti tui vias: ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur. Qui tecum vivit et regnat . . .

Ostatní modlitby jako v předchozí neděli.

Léctio

Epístola b. Pauli Apóstoli ad Románům. c. 15, 4-13.

Chceme-li věděti, co se Bohu líbí a jak se máme připravit na příchod Vykupitele, pohlédněme do Pisma sv., neboť jest psáno pro naše poučení. Nejdrahocennější před Bohem jest láska, která všechny spojuje v jedno duchovní tělo a přináší Bohu společnou chválu všech. — Nezapomeňme také nikdy, že všichni lidé jsou povoláni do království Kristova a vyprosmě těm, kteří dosud vězí ve tmách bludu, aby jim zazářilo svělo Evangelia.

Fratres: Quaecúmque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt: ut per patióntiam, et consolatiónem Scripturarum, spem habeamus. Deus autem patióntiae et solátii det vobis idípsum sáperem in alterútrum secúndum Jesum Christum: ut unánimes uno ore honorificétis Deum et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscipite invicem, sicut et Christus suscépít vos in honórem Dei. Dico enim, Christum Jesum mínistrum fuisse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: Gentem autem super mise-

Čtení

z lžtu sv. Pavla Apoštola k Řimanům. 15, 4-13.

Braťi! Cokoli bylo napsáno, k našemu poučení bylo napsáno, abychom trpělivostí a útěchou Pisma naději měli. Bůh pak, dárcem trpělivosti a útěchy, dej vám jednotně smýšleti vespolek podle Ježíše Krista. Proto přijímejte se vespolek, jakož i Kristus přijal vás ke slávě Boží. Pravím totiž, že Kristus Ježíš, stal se přísluhovatelem Židů pro pravdu Boží, aby potvrdil zaslíbení otcům (daná), pohané však že pro milosrdenství oslavují Boha, jakož jest psáno: „Proto budu tě vyznávatí mezi národy, Hospodine, a jménu tvému zpěvovatí.“ A opět dí: „Ve-

ricórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Propterea confitébor tibi in Génibus Dómine, et nómíni tuo cantábo. Et iterum dicit: Laetámini Gentes cum plebe ejus. Et iterum: Laudáte omnes Gentes Dóminum: et magnificáte eum omnes pópuli. Et rursus Isaiás ait: Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere Gentes, in eum Gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gaúdio et pace in credéndo: ut abundétis in spe, et virtúte Spiritus sancti.

Graduale. Ps. 49, 2-3.

Ex Sion spécies decóris ejus: Deus manifesté veniet. *Ů.* Congregáte illi sanctos ejus, qui ordináverunt testaméntum ejus super sacrificia.

Alleluja, alleluja.

Ř. Ps. 121, 1. Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: In domum Dómini íbimus. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secúndum Matth. c. 11. † podle Matouše. 11, 2-10.

Sv. Jan Křtítel poslal ke Kristu svoje učedníky, aby z jeho vlastních úst slyšeli, že jest pravým a očekávaným Vykupitelem.

selte se pohané s lidem jeho.“ A opět: „Chvalte Hospodina všickni národové, a veleďte ho všickni lidé.“ A opět Isaiás pravit: „Bude výhon kořený z Jesse, a (to) ten, jenž povstane, aby vládl nad národy; v něho národové budou doufati.“ Bůh pak naděje naplní vás veškerou radostí a pokojem u víře, abyste oplývali v naději a moci Ducha svatého.

Stupňový zpěv. Ž. 49.

Ze Sionu vyjde skvělost jeho řasy; Bůh přijde zjevně. *Ů.* Shromážděte mu učitele jeho, kteří smlouvu s ním dotvrzují oběti.

Aleluja, aleluja.

Ů. Ž. 121, 1. Zaradoval jsem se proto, že mi bylo řečeno: „Půjďme do domu Páně!“ Aleluja.

Ulyžněný Předchůdce Páně byl pro svou osobu pevně o tom přesvědčen, jeho učedníci však měli z vlastního názoru přijíti k této víře a proto je k němu poslal. Pouze Bůh může konati takové zázraky, jež se děly před zraky celého národa židovského. Kristus je skutečně zaslíbeným Vykupitelem lidstva; nelehdejme tedy jiných spasitelů a s pokornou věrou poklekáme u svatostánku, kde jediné nalezneme uzdravení od všech svých béd!

In illo témpore: Cum audisset Joánes in vinculis ópera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an álium expectamus? Et respóndens Jesus, ait illis: Eúntes renuntiáte Joánni, quae audístis et vidístis. Caeci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi aúdiunt, mórtui resúrgunt, paúperes evangelizántur: et beátus est, qui nó fuerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, coepit Jesus dicere ad turbas de Joáne: Quid existis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Sed quid existis vidére? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid existis vidére? Prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam Prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui

Za onoho času Jan uslyšev ve vězení o skutcích Kristových, poslal (k němu) dva z učedníků svých a vzkázal mu: „Ty-li jsi ten, který přijít má, či-li jiného čekáme?“ A Ježíš odpovídaje řekl jim: „Jděte a zvěstujte Janovi, co jste slyšeli a viděli: slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní se očisťují, hluší slyší, mrtví vstávají z mrtvých, chudým zvěstuje se evangelium, a blahoslavený jest, kdo se nebude horšiti nade mnou.“ Když pak oni odcházeli, počal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? třtinu-li větrem se klátící? Ale co jste vyšli vidět? člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj ti, kteří měkká roucha nosí, v domech královských jsou. Ale co jste vyšli vidět? Prorokali? Zajisté; pravím vám, i více nežli proroka; neboť tento jest to, o němž jest psáno: Aj já posílám

praeparábit viam tuam ante te.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 84.

Deus tu convértens vivificábis nos, et plebs tua laetábitur in te: osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

Secreta

Placáre, quaesumus Dómine, humilitátis nostrae precíbus et hóstiis: et ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum, tuis nobis succúrre praesídiis. Per Dóminum nostrum...

Ostatní tiché modlitby jako v

Communio. Bar. 5, 5; 4, 36.

Jerúsalem, surge et sta in excélsio, et vide iucunditátem, quae véniet tibi a Deo tuo.

Postcommunio

Repléti cibo spirituális alimóniae, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut huius participatióne mystérii, dóceas nos terréna despicere, et amáre coeléstia. Per Dóminum...

Ostatní modlitby po přijímání jako v

anděla svého před tváří tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.“

Následuje Credo (str. 10).

Obětování. Ž. 84, 7-8.

Bože, když se k nám obrátíš, opěť nás oživíš, a lid tvůj radovali se bude z tebe. Ukaž nám, Hospodine, milosrdenství své a spasení své nám daruj.

Tichá modlitba

Usmíř se, prosíme, Pane, prosbami a obětmi naší pokory; a kde nedostává se přímluvných zásluh, svou nám přispěj pomoci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

předešlou neděli.

K přijímání. Bar. 5.

Jerusaleme, povstaň a postav se na výši a viz potěšení, které přijde k tobě od Boha tvého.

Po přijímání

Nasyceň potravou duchovní krmě, pokorně tě, Pane, prosíme, abys nás účastenstvím na tomto tajemství učil pohrdati věcmi pozemskými, milovati pak nebeské. Skrze Pána...

Ostatní modlitby jako v

Třetí neděle adventní

Shromáždění u sv. Petra

„Radujte se, Pán blízko jest!“

Příprava na příchod Kristův musí se díti v upřímné lítosti nad spáchanými hříchy. Tento duchovní zármutek však nevylučuje duchovní radosti, neboť rmoutíme se nad hříchy proto, že Boha milujeme; láska pak jest základem veškeré radosti a blaha. Naše lítost nesmí vésti k zoufalství, nýbrž k radosti, neboť Bůh kajícím slíbil odpuštění. Nemůže býti zajisté větší radosti nad myšlenku, že Bůh se s námi chce usmířiti! To nám chce Církev sv. připomenouti a proto ty radostně zpěvy dnes, hubba varhan, květin na oltáři a růžová liturgická roucha! — Kéž Milost vpustí svoje světlé paprsky i v ty kouly našich srdcí, kam dosud neproniklo její oblažující světlo!

Introitus. Phil. 4, 4-6.

Gaudéte in Dómino semper: iterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus hominibus: Dóminum enim prope est. Nihil solíciti sitis: sed in omni oratióne petitiónes vestrae innotéscant apud Deum.

Ps. 84, 2. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

Ť. Glória Patri...

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!“

Oratio

Aurem tuam, quaesumus Dómine, precibus nostris accómmoda: et mentis nostrae ráte nebras grátia tuae visitatiónis illústra. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus...

Ostatní modlitby jako v první neděli adventní (str. 53).

Vstup. Filip. 4, 4-6.

Radujte se v Pánu neustále; opěť pravím, radujte se. Vlídnost vaše budiž známa všem lidem. Vždyť Pán blízko jest. O nic nepečujte úzkostlivě, nýbrž ve všem žádosti vaše přicházejtež modlitbou ve známost Bohu.

Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Hospodine, zemi své, odvrátil jsi zajetí Jakobovo.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Sluchu svého, prosíme, Pane, k prosbám našim nakloň a duše naší temnoty milostí svého navštívení osvěť. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého...

Epistolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola ad Philippenses. c. 4, 4-7. k Filippenským. 4, 4-7.

Radost a mír, jež převyšují všechny naše očekávání, ty jsou možny pouze skrze Krista a v něm!

Fratres: Gaudete in Dómino semper: iterum dico, gaudete. Modestia vestra nota sit ómnibus hominibus: Dóminus enim prope est. Nihil solíciti sitis: sed in ómni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actiÓne, petitiÓnes vestrae innotescant apud Deum. Et pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, custodiát corda vestra, et inteligéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 79, 5, 3 et 2.

Qui sedes, Dómine, super Chérubim, excita poléntiam tuam, et veni. *Ů.* Qui regis Israel, inténde: qui deducis, velut ovem, Joseph.

Allelúja, allelúja.

Ů. Excita, Dómine, poléntiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Allelúja.

Bratři, radujte se v Pánu vždycky, opět pravím, radujte se. Vlidnost vaše budiž známa všem lidem; Pán blízko jest. O nic nepečujte úzkostlivě, nýbrž ve všem žádosti vaše přicházejtež Bohu ve známost modlitbou a prosbou s důkličněním, a pokoj Boží, který převyšuje všecko pomýšlení, ochrání srdce vaše i myšlenky vaše v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 79.

Pane, Ty, jenž trůníš nad cheruby, vzbud' moc svou a přijď. *Ů.* Pastýři Israeľův, poslyš, ty, jenž jako ovečku vedeš Josefa.

Aleluja, aleluja.

Ů. Vzbud', Pane, moc svou a přijď, abys nás spasil. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangéliei † Slova sv. Evangéliea secúndum Joánnem. c. 1. podle Jana. 1, 19-28.

Sv. Jan Křtitel dostal za úkol upozorňovati lidstvo na blízkost Spasitele. Neplatí také pro nás jeho výčitka: „Uprostřed vás stojí,

jehož vy neznáte“? Tak blízko máme svou Spásu! Prostřed nás, v každém svatoštanú dlí Spasitel a čeká, zda-li si Ho všimneme a zda-li chceme Jím býti spaseni. Můžeme zůstati ještě tak chladnými a slepými pro své štěstí? Praháme žití chodíce kolem stůdanky? Hladovíme v blízkosti bohatě prostřehého stolu?

In illo témpore: Misérunt Judaei ab Jerosólymis sacerdotés et levitas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et confessus est, et non negávit: et confessus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogáverunt eum: Quid ergo? Eliás es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respósum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in deserto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaias Prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex Pharisaeis. Et interrogáverunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Eliás, neque Prophéta? Respóndit eis Joánnes, dicens: Ego baptizo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus, ut solvam ejus corrigiam calceaménti. Haec in Bethánia

Za onoho času židé z Jerusalema poslali k Janovi kněze a levity, aby se ho otázali: „Ty kdo jsi?“ i vyznal a nezapřel a vyznal: „Já nejsem Kristus.“ I otázali se ho: „Co tedy? Eliáš jsi ty?“ A řekl: „Nejsem.“ (Onen-li) prorok jsi ty? A odpověděl: „Ne.“ Tedy řekli jemu: „Kdo jsi? ať odpověď dáme těm, kteří nás poslali. Co pravíš sám o sobě?“ Pravil: „Já jsem hlas volajícího na poušti: ‚Spravte cestu Páně,‘ jakož pověděl prorok Isaiáš.“ A ti, kteří byli poslání, z fariseů byli. I otázali se ho a řekli jemu: „Proč tedy křtíš, nejsi-li ani Kristus, ani Eliáš, ani prorok?“ Jan odpověděl jim řka: „Já křtím vodou, ale uprostřed vás stojí, jehož vy neznáte, (jest to ten), jenž po mně přijíti má, (jenž přede mnou jest), jemuž já nejsem hoden rozvázati řemenky u obuvi jeho.“ — Toto stalo se v Betánii

facta sunt trans Jordánem,
ubi erat Joánnes baptizans.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 84, 2.

Benedixisti Dómine ter-
ram tuam: avertisti capti-
vitatem Jacob: remisisti
iniquitatem plebis tuae.

Secreta

Devotiónis nostrae tibi,
quaesumus Dómine, hóstia
júgiter immolétur: quae et
sacri péragat instilita mys-
téríi, et salutáre tuum in
nobis mirábiliter operétur.
Per Dóminum...

Ostatní tiché modlitby jako v první neděli adventní (str. 57).

Communio. Is. 35, 4.

Dícite pusillánimis: Con-
fortámini, et nolíte timére:
ecce Deus noster véniet,
et salvábit nos.

Postcommunio

Implorámus, Dómine, cle-
méntiam tuam: ut haec
divína subsidia, a vitíis
expiátos, ad festa ventúra
nos praeparent. Per Dó-
minum nostrum...

Ostatní modlitby po přijímání jako v první neděli adventní
(str. 58).

za Jordánem, kdežto Jan
křtil.

Následuje Credo (str. 10).

Obětování. Ž. 84, 2.

Požehnal jsi, Pane, zemi
svě, odvrátil jsi zajejí Ja-
kubovo. Odpustil jsi ne-
pravost lidu svému.

Tichá modlitba

Oddaností naší oběť,
prosíme, Pane, budiž tobě
stále přinášena, aby i sta-
novení tajemství svatého
vykonávala, i podivuhodně
v nás uskutečňovala tvou
spásu. Skrze Pána...

Ostatní tiché modlitby jako v první neděli adventní (str. 57).

K přijímání. Is. 35, 4.

Rcete: „Malomyslní,
vzmužte se a nebojte se.
Hle, Bůh náš přijde a
spasí nás.“

Po přijímání

Prosebně vzýváme, Pa-
ne, milostivost tvou, aby
tato božská posila nás od
hříchů očistěné k budou-
cím připravila slavnostem.
Skrze Pána našeho...

Ostatní modlitby po přijímání jako v první neděli adventní
(str. 58).

Suché dni v Adventě

(Středa, pátek, sobota)

Suché dni či kvatembr (quatuor tempora) vracejí se čtyřikrát
do roka (po třetí neděli adventní, po první neděli postní, ve svato-
dušním lýdnu a po svátku Pozdvžení sv. Kříže 14. září). Jsou za-
svčeny postu a modlitbě, které nám mají připomínati naši hříšnost
a potřebu očistění. Tento zvyk lze stopoval až do prvních dob
křesťanských.

Naše příprava na příchod Vykupitele má být sice především
vnitřní, nesvědčilo by však o upřímné snaze, kdyby se to nepro-
jevilo i na venek kajícími skutky.

V těchto dnech bývají také udělena svěcení. Proto se modleme
a posme s Církví sv., aby Pán ráčil poslati hojně pracovníky na
vínici svou, aby nám daroval hodné kazatele Evangelia, ctnostně
udělovatele Svátostí, svaté sluhy oltáře a pravé pastýře.

Čtvrtá neděle adventní

Shromáždění u Dvanácti svatých apoštolů

„Otevři se země a vpuč Spasitele!“

Jeden pouze je Spravedlivý, jeden jen bez hříchu. Ten může
za nás zaplatiti výkupné, aby se nám otevřely opět brány ztrace-
ného Nebe! Jak něžně po Ném upěl prorok Isaiáš a s ním očeká-
vající lidstvo! Takovou něžnou touhu Bůh nenechá nikdy oslyšenu!
Tak máme také toužiti po Ježíši v nejsvětější Svátosti! — Modleme
se s Církví, aby Bůh svou Milostí odstranil ty překážky, jež za-
braňují, aby Pán k nám mohl přijít!

Introitus. Is. 45, 8.

Roráte coeli désuper, et
nubes pluant justum: ape-
riátur terra, et gérmínet
Salvatórem.

Ps. 18, 2. Coeli enár-
rant glóriam Dei: et ópera
mánuum ejus annúnciát fir-
máméntum.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Excita, quaesumus Dó-
mine, poténtiam tuam, et

Vstup. Isaiáš 45, 8.

Rosu dejte nebesa shů-
ry a oblakové dšlete Spra-
vedlivého; otevři se země
a vpuč Spasitele.

Ž. 18, 2. Nebesa vypra-
vují slávu Boží a díla ru-
kou jeho hlásá obloha.

Ź. Sláva Otcí...

Modlitba

Vzbuď, prosíme, Pane,
moc svou a přijď, a silou

veni, et magna nobis vir-
tute succurre: ut per auxi-
lium grátiae tuae, quod no-
stra peccáta praepédiunt,
indulgéntia tuae propitia-
tionis accéleret. Qui vivis..

Ostatní modlitby jako v první neděli adventní (str. 53).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corínthios. 1. Cor. 4.

O věrejší sobotě byli svěceni vyvolení věřící na sluhu Boží. Dnes jim Církev slovy sv. Pavla předvádí důstojnost jejich úřadu a nabádá je k věrnému plnění jejich povinností. Toto napomenutí platí i pro ostatní věřící, neboť věrně vykonávání povinností nás uschopňuje k dokonale přípravě na příchod Kristův ve sv. přijímání i k poslednímu Soudu.

Fratres: Sic nos existi-
met homo, ut ministros
Christi, et dispensatóres
mysteriúrum Dei. Hic jam
quaeritur inter dispensa-
tóres, ut fidélis quis in-
veniátur. Mihi autem pro
mínimo est, ut a vobis jú-
dicer, aut ab humáno díe:
sed neque me ipsum jú-
dico. Nihil enim mihi cón-
scius sum: sed non in hoc
justificátus sum: qui autem
júdicat me, Dóminus est.
Itaque nolíte ante tempus
júdicáre, quoadúsque vé-
niat Dóminus: qui et illú-
minábit abscondíta tene-
brárum, et manifestábit
consília córdium: et tunc
laus erit unicuique a Deo.

velikou nám přispěj, aby
pomocí milostí Tvé, co
hříchů naše zdržují, sho-
vívavě slitování Tvé uspi-
šilo. Jenž jsi živ a kraluješ
s Bohem Otcem...

Ostatní modlitby jako v první neděli adventní (str. 53).

Čtení

z prvního listu sv. Pavla
Apoštola ke Korint. 4, 1-5.

Bratři, tak suď každý o
nás, jako o služebnících
Kristových a správcích ta-
jemství Božích. Tu však
se vyžaduje na správcích,
aby každý byl shledán věr-
ným. Mně pak pramálo
záleží na tom, abych byl
souzen od vás neb od
soudu lidského, avšak ani
sám sebe nesoudím; vždyť
ničeho nejsem si vědom,
ale tím nejsem ospravedl-
něn; ten však, jenž mě
soudí, jest Pán. Proto ne-
sudte (o ničem) před ča-
sem, dokavad nepřijde
Pán, jenž nejen osvítlí vě-
ci skryté v temnosti, nýbrž
i na jevo uvede rady srdcí;
a tehdy dostane se chvály
každému od Boha.

Graduale. Ps.144,18et21. Stupňový zpěv. Ž. 144.

Prope est Dóminus ó-
mnibus invocántibus eum,
omnibus, qui invocant eum
in veritate. V. Laudem Dó-
mini loquétur os meum: et
benedícat omnis caro no-
men sanctum ejus.

Allelúja, allelúja.

V. Veni Dómine, et noli
tardáre: reláxa facinora
plebis tuae Israel. Allelúja.

Blízko jest Pán všem,
kdož jej vzývají, všem,
kdož vzývají jej v pravdě.
V. Chválu Hospodinu hlá-
sejtež ústa moje a všecko
tělo blahoslav jméno sva-
té jeho.

Aleluja, aleluja.

V. Přijď, Pane, a nepro-
dlévej; odpoutej lid svůj i-
sraelský od hříchů. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 3, 1-6. podle Lukáše. 3, 1-6.

Připravme cestu Páně a vyplňme upřímnou lítostí údolí za-
nedbaných povinností k Bohu, k bližnímu a sobě! Nesme skrom-
ností a pokorou pahrbky své pýchy, nadutosti a povyšování se
nad druhé. Vedme cestu svého srdce přímo ke svému nejvyššímu
cíli a nebudme vědomě oklikami! Uhladme drsnost své povahy
láskou obětavou a milosrdnou! Pak můžeme býti jisti, že Pán
k nám zavítá a obdaruje nás hojnou milostí!

Anno quintodécimo im-
périi Tibérii Caesaris, pro-
curánte Póntio Piláto Ju-
daeam, tetrárcha autem
Galilaeae Heróde, Philip-
po autem fratre ejus tet-
trárcha Ituraeae et Tra-
chonítidis regiónis, et Ly-
sánia Abilinae tetrárcha,
sub princípibus sacerdotum
Anna et Cáípha: factum
est verbum Dómini
super Joánnem, Zacharía-
e filium, in desérto. Et venit
in omnem regiónem Jor-

Roku patnáctého pano-
vání císaře Tiberia, když
Pontius Pilát spravoval
Judsko a Herodes byl tet-
rarchou v Galilei, Filip
pak, bratr jeho, tetrarchou
krajiny iturejské a trachon-
itníské, a Lysanias tetrar-
chou abilinským, za nej-
vyšších kněží Annáše a
Kaifáše stalo se slovo Ho-
spodinovo k Janovi, synu
Zachariášovu, na poušti.
I přišel do veskeré krajiny
jordánské a kázal křest po-

dánis, praedicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaiae prophetae: Vox clamantis in deserto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus: omnis vallis implébitur: et omnis mons et collis humiliábitur: et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas: et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28.

Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui.

Secreta

Sacrificiis praesentibus, quaesumus Dómine, placátus inténde: ut et devotióni nostrae proficiant, et salutí. Per Dóminum...

Ostatní tiché modlitby jako v první neděli adventní (str. 57).

Communio. Is. 7, 14.

Ecce Virgo concipiet, et páriet filium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Postcommunio

Sumptis munéribus, quaesumus Dómine: ut cum fre-

kání na odpuštění hříchů, jakož psáno jest v knize řečí proroka Isaiaše: Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, přímé údolí budíž vyplněno a každá hora i každý pahrbek budíž ponížen, a místa křivá budíž přímými; a místa drsná cestami rovnými; a veškeré lidstvo zakusí spasení Božího.

Následuje Credo (str. 10).

Obětování. Luk. 1, 28.

Zdrávas Maria, milosti plná; Pán s tebou. Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého.

Tichá modlitba

Na oběti přítomné, prosíme, Pane, usmířen shlédni, aby zbožností naší prospívaly i spásě. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Is. 7, 14.

Hle, Panna počne a porodí syna a jméno jeho bude slouti Emanuel.

Po přijímání

Přijavše dary nebeské, prosíme, Pane, aby s opě-

quantatióne mystérii; cres-továním tajemství, vzrůstal cat nostrae salutis effectus. i účinek pro naši spásu. Per Dóminum nostrum... Skrze Pána našeho...

Ostatní modlitby po přijímání jako v první neděli adventní (str. 58).

Svatvečer Narození Páně

(Štědrý den)

Shromáždění u Panny Marie Větší

„Dnes zvíte, že přijde Pán a spasí nás; a ráno uvidíte slávu jeho!“

Slova na počátku dnešního Vstupu vyslovil Mojžíš, když oznamoval lidu, že příští den bude přest nebeská manna. Církev jimi těší věřící, že v dnešní noc dostane se nám nebeského chleba, po němž nikdo nebude hladověti, kdo se jim bude živiti. Několik jenom hodin dělí nás od naší Spásy; oblecme svou duši ve sváteční roucho nevinnosti a rozpalme láskou srdce svoje, aby svítilo do svaté dnešní noci. Pusťme se bez váhání po proudu radosti a sladkého očekávání, který prýští v dnešní mši sv. ze srdce Církev.

Introitus. Exod. 16, 6 et 7. Vstup. 2. Mojž. 16, 6 a 7.

Hodie sciétis, quia veniet Dóminus, et salvábit nos: et mane vidébitis glóriam ejus.

Ps. 23, 1. Dómini est terra, et plenitúdo ejus; orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Ź. Glória Patri...

Neříká se „Sláva na výsostech Bohu!“

Oratio

Deus, qui nos redemptiόνem nostrae ánnuae expectatióne laetificas: praesta, ut Unigénitum tuum, quem Redemptórem laeti suscipimus, veniéntem quoque

Dnes zvíte, že přijde Pán a spasí nás; a zítra uvidíte slávu jeho.

Ž. 23, 1. Hospodinova jest země i to, co jí naplní; je; okřek zemský i všichni, kdož v něm obývají.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž nás každým rokem očekáváním spásy naší těšíš, dej, abychom Jednorozeného tvého, jež jako Vykupitele radostně vítáme, klidně viděli při-

judicem securi videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 1, 1-6.

V listě k Římanům upozorňuje sv. Pavel na vznešenost Evangelia či „radostné zvěsti“, která jest prastará ve svém zaslíbení a odvěká v Božím úřadu; předmětem jejím jest Syn Boží, který podle těla jest potomek Davidův.

Paulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangelium Dei, quod ante promiserat per Prophétas suos in Scriptúris sanctis de Filio suo, qui factus est ei ex semine David secundum carnem, qui praedesinátus est Filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépi-mus grátiam, et Apostolatúm ad obediéndum fidei in ómnibus Géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri.

Graduale. Exod. 16, 6, 7.

Hódie sciétis, quia vé-niet Dóminus, et salvábit nos: et mane vidébitis glóriam ejus.

cházelí také jako soudce, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje...

Čtení

z listu svatého Pavla Apóstola k Římanům. 1, 1-6.

Pavel, služebník Ježíše Krista, povoláný apoštol, vyvolený k evangelium Božiu, které (Bůh) byl zaslíbil skrze proroky své v Písmech svatých o Synu svém, (který) podle těla povstal z potomstva Davidova, podle ducha svatosti však osvědčen byl zmrtvýchvstáním jako Syn Boží (v moci), totiž o Ježíši Kristu, Pánu našem, skrze něhož jsme obdrželi milost i apoštolství k tomu, abychom zjednali poslušnost víry mezi všemi národy pro jméno jeho, z nichžto jste i vy, povolanci Ježíše Krista, Pána našeho.

Stupňový zpěv. 2. Mojš.

Dnes zvíte, že přijde Pán a spasí nás; a ráno uvidíte slávu jeho.

Ť. Ps. 79, 2-3. Qui regis Israel, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph: qui sedes super Chérubim, appáre coram Ephraim, Bénjamine, et Manásse.

Ť. Ž. 79, 2-3. Pastýři Israelův, poslyš, ty, jenž jako ovečku Josefa vedeš; ty, jenž trůníš nad cheruby, objev se před Efraimem, Benjaminem a Manassem.

Připadne-li Štědrý den na neděli, říká se následující Aleluja:

Allelúja, Allelúja.

Aleluja, aleluja.

Ť. Crástina die delébi-grnábit super nos Salvátor mundi. Allelúja.

Ť. Zítva vyhlazena bude nepravost země a panovati bude nad námi Spasitel světa. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secundum Matthaem. c. 1, 18-21. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 1, 18-21.

Těšme se, neboť panenská Matka porodí dnes v noci syna, počatého mocí Ducha svatého, který spasí člověčenstvo od jeho hříchů.

Cum esset desponsáta mater Jesu Maria Joseph, ántequam convenirent, inventa est in útero habens de Spíritu Sancto. Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, voluit occúlte dí-mittere eam. Haec autem eo cogítánte, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Mariam cónjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem filium: et vocábis nomen ejus Je-

Když matka Ježíšova Maria byla zasnoubena Josefovi, nalezena jest prve než se sešli, těhotnou z Ducha Svatého, Josef pak, muž její, jsa spravedlivý a nechťje postaviti ji na odív, odhodlal se propustiti ji tajně. Když však o tom přemýšlel, hle anděl Páně ukázal se mu ve snách a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se přijmouti Marii, manželku svou, neboť co se v ní počalo, z Ducha Svatého jest. Porodí pak syna, a nazveš jméno jeho Ježíš (Spasi-

sum: ipse enim salvum tel), neboť on spasí lid svůj
faciet pópulum suum a od hříchů jejich.“
faciatis eórum.

Offertorium. Ps. 23, 7. Obětování. Ž. 23, 7.

Tóllite portas, principes, Zvyšte, knížata, brány
vestras, et elevámini por- svoje; zvedněte se, věko-
tae aeternáles: et introíbit víté brány, aby mohl vejít
Rex glóriae. král vítězoslavný.

Secreta

Da nobis, quaesumus
omnípotens Deus: ut, si-
cut adoránda Filii tui nata-
lita praevenimus, sic ejs-
múnera capiámus sempit-
terna gaudéntes. Qui te-
cum vivit et regnat...

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, vše-
mohoucí Bože, abychom
jako úctyhodné narozeniny
tvého Syna předem slavi-
me, tak i dosáhli v radosti
jeho darů věčných. Jenž
s tebou živ jest a kraluje..

Communio. Is. 40, 5.

Revelábitur glória Dó-
mini: et vidébit omnis caro
salutáre Dei nostri.

K přijímání. Is. 40, 5.

Objeví se sláva Páně a
všeliké tělo uzří spasení
našeho Boha.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus
Dómine, unigéniti Filii tui
recensíta natalivitate respi-
ráre: cuius coelésti mysté-
rio páscimur, et potámur.
Per eúdem Dóminum...

Po přijímání

Popřej nám, prosíme,
Pane, pookrátí vzpomín-
kou na narození jedno-
rozeného Syna tvého, jehož
nebeské tajemství nás na-
pájí a živí. Skrze téhož...

DOBA VÁNOČNÍ

Takto se nazývá celá skupina slavností Páně a nejbl. Panny
Marie od Hodu Božihó vánočního až do svátku Zjevení Páně.
V nich Církev sv. dává propukání své radosti z narození Spasite-
lova, jenž jest pravý Bůh a zároveň pravý člověk, narozený z nepo-
skvrněné Panny. Tajemství Vtělení a chvála panenského mateřství

Marína, toť jsou sladká tajemství, která se nám v této době připo-
mínají.

Barva kostelních rouch jest teď většinou bílá, aby nám její
jasnost ukazovala radost z příchodu tak touženého Vykupitele,
čistotu panenské Matky a neposkvrněnost věřících duší, které se
kolem jeslí lísní.

Hod Boží vánoční

„Děťátko narodilo se nám a syn dán jest nám!“

Konečně jsme se dočkali této toužené chvíle! Bůh a Spasitel
nás jest už mezi námi! Přišel jako útlé děčko, aby nás nepostrašil
svým nekonečným velebným leskem. Položil se do jeslí, abychom
se nebáli přiblížit se k němu se svou lidskou bídou. Vzal na sebe
lidské tělo, aby mohl v něm vykoupiti lidstvo, které Jeho Otec
tolik miluje, že poslal na svět svého jednorozeného Syna, aby za
nás trpěl. Poklekněme s pokorou a čistou láskou u jeslí a na-
bidněme nebeskému děťátku svoje srdce za přibýtek!

Církev svatá v dnešní den radosti překypuje! To moře slasti,
které jí plní, vyzpívá dnes ve třech nejsvětějších Obětech. V první
se raduje z časného narození Spasiteleva z jeho neposkvrněné
panenské Matky; v druhé těší se z duchovního narození jeho
v čistých duších pastýřů a ostatních věřících; v třetí se kochá
blahem z odvčkého narození Boha Syna z Boha Otce.

První mše svatá

půlnoční

Shromáždění u Panny Marie Větší u Jeslí

Ve Vstupu mluví Božský Otec ke svému Jednorozenému. Marně
chtějí národové se sebe svrhnouti jho poslušnosti k Bohu; ode
dneška jim bude vládnouti děčko, které drží na své dlaní celý
vesmír.

Introitus. Ps. 2, 7.

Dóminus dixit ad me:
Filius meus es tu, ego
hódie génuí te.

Vstup. Žalm 2, 7.

Hospodin řekl ke mně:
„Syn můj jsi ty, já dnes
zplodil jsem tebe.“

Ps. ib. 1. Quare fremu-
érunt Gentes: et pópuli
meditátí sunt inánia?

Ť. Glória Patri...

Ž. tamt. 1. Proč se bouří
lidská pokolení a národo-
vé marně osnují plány?

Ť. Sláva Otcí...

Dnes zazní opět zpěv „Gloria in excelsis Deo — Sláva na vý-
sostech Bohu“, neboť v této noci přeradosně andělské hlasy jej

po prvé člověčenstvu předzpívaly. Opakujme jej v srdci svém a děkujme bez ustání Bohu za jeho lásku k nám. Vzdáme-li mu svůj povinný hold, učiníme ten pokoj v duši, který byl při narození Vykupitelově slíben lidem pokorným a dobré vůle.

Oratio

Deus, qui hanc sacrificisimam noctem veri luminis fecisti illustratione clarificare: da, quaesumus; ut, cujus lucis mysteria in terra cognovimus, ejus quoque gaudiis in coelo perfruamur. Qui tecum vivit..

Lectio

Epistolae b. Pauli Apostoli ad Titum. c. 2, 11-15.

Ačkoliv Spasitel náš zjevil se jest přece veliký Bůh.

Charissime: Appáruit grátia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem, et saecularia desideria, sobrie, et juste, et pie vivamus in hoc saeculo, expectantes beatam spem, et adventum gloriae magni Dei, et Salvatoris nostri Jesu Christi: qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate; et mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. Haec loquere, et exhortare: in Christo Jesu Domino nostro.

Modlitba

Bože, jenž jsi tuto převsatou noc jasem pravého světla ozářil, dej, prosíme, abychom téhož světla, jehož tajemství jsme poznali na zemi, také radosti požívali v nebi. Jenž s tebou živ jest a kraluje...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Titovi. 2, 11-15.

mezi námi jako slaboucké děcko,

Graduale. Ps.109, 3 et 1. Stupňový zpěv. Ž. 109.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendorebus sanctorum: ex útero ante luciferum genui te. *Ź.* Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 2, 7. Dominus dixit ad me: Filius meus est tu, ego hodie genui te. Allelúja.

Ty vládni v den své moci v lesku svatém; z lůna před jitřenkou zplodil jsem tebe. *Ź.* Rekl Hospodin Pánu mému: „Usedni po pravici mé, dokud nedám nepřátel tvých za podnoží tvým nohám.“

Aleluja, aleluja.

Ź. Ž. 2, 7. Hospodin pravil ke mně: „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe.“ Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Lucam. c. 2, podle Lukáše. 2, 1-14.

Svaté Evangelium líčí prostými slovy úžasnou událost narození Spasitelova.

„In illo tempore: Exiit edictum a Caesare Augusto, ut describeretur universus orbis. Haec descriptio prima facta est a praeside Syriae Cyrino: et ibant omnes, ut profiterentur singuli in suam civitatem. Ascendit autem et Joseph a Galilaea de civitate Nazareth in Judaeam, in civitatem David, quae vocatur Bethlehém: eo quod esset de domo et familia David, ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxó-

Za onoho času vyšel rozkaz od císaře Augusta, aby se vykonal soupis celé říše. Tento soupis konal se první za náčelnictví Quirinia v Syrii. I šli všickni, aby se dali zapsati, každý do města svého. Odešel pak i Josef z Galileje z města Nazareta do Judska do města Davidova, jež slove Betlem, poněvadž byl z domu a kmene Davidova, aby se dal zapsat s Marií, zasnoubenou manželkou svou, která byla těhotná.

re praegnante. Factum est autem, cum essent ibi, implēti sunt dies, ut páreret. Et péperit Filium suum primogénitum: et pannis eum involvit, et reclinávit eum in praesépio: quia non erat eis locus in diversório. Et pastóres erant in regione eádem vigilantes, et custodiētes vigiliās noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Dómini stetit iuxta illos, et cláritas Dei circumfúlsit illos, et timuérunt timóre magno. Et dixit illis Angelus: Nolíte timére: ecce enim evangelízo vobis gáudium magnum, quod erit omni pópolo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitatē David. Et hoc vobis signum: Inveniētis infántem pannis involútum, et pósitum in praesépio. Et súbito facta est cum Angelo multitúdo militiæ coeléstis, laudántium Deum, et dicéntium: Glória in altíssimis Deo, et in terra pax homínibus bonae voluntátis.

Et dicitur Credo.

Stalo se pak, když tam byli, naplnili se dnové, aby porodila. I porodila syna svého prvorozeného a obvinula jej plénkami a položila ho v jeslích, poněvadž neměli místa v hospodě. A byli v téže krajině pastýři, ponocující a stráž noční držíce nad stádem svým. A hle, anděl Páně stanul u nich, a jasnost Boží obkličila je, a báli se velice. I řekl jim anděl: „Nebojte se, neboť aj zvěstuji vám radost velikou, která bude všemu lidu. Narodil se vám dnes Spasitel, to jest Kristus Pán, v městě Davidově. A toto bude vám znamením: Naleznete dítko plénkami obvinuté a položené v jeslích.“ A hned nato bylo s andělem množství zástupů nebeských, kteří chválili Boha říkajíce: „Sláva na výsostech Bohu, a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Následuje Credo (str. 10).

Když se dnes ve „Věřím v jednoho Boha“ zpívají slova „A vtělil se...“, poklekají kněží na nejnižším stupni oltáře a klanějí se v pokorném obdivu Bohu, který z lásky k nám stal se člověkem.

Offertorium. Ps. 95. Obětování. Ž. 95, 11 a 13.
Laetentur coeli, et exsultet terra ante faciē Dómini: quóniam venit.

Veselte se nebesa a plesej země před tváří Hospodinovou, neboť přichází.

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, quaesumus, hodiérnae festivitátis oblátio: ut tua grátia largiēte, per haec sacrosáncta commércia, in illius inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia. Qui tecum vivit et regnat in unitate...

Communio. Ps. 109, 3.

In splendóribus sanctorum ex útero ante luciferum géniui te.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus, Dómine Deus noster: ut, qui nativitatē Dómini nostri Jesu Christi mystériis nos frequentáre gaudémus; dignis conversatiónibus ad ejus mereámur pervenire consórtium. Qui tecum vivit et regnat...

Tichá modlitba

Přijemna budiž tobě, prosíme, Pane, dnešní slavnostní oběť, abychom štědrotou milosti tvé, skrze toto přelstvé obcování shledáni byli ku podobenství toho, v němž s tebou máme svoji podstatu. Jenž s tebou živ jest...

K přijímání. Ž. 109, 3.

V lesku svatém z lůna před jitřenkou zplodil jsem tebe.

Po přijímání

Dej nám, prosíme, Pane, Bože náš, abychom, kteří se radujeme, že narození Pána našeho Ježíše Krista svatými tajemstvími obnovujeme, hodným životem zasloužili společenství jeho dojíti. Jenž s tebou živ jest a kraluje...

Druhá mše svatá

jitřní

Shromáždění u sv. Anstasie

Ve Vstupu se oslavuje příchod Knížete pokoje, jehož božské světlo se na nás rozlilo.

Introitus. Is. 9, 2 et 6.

Lux fulgēbit hodie super nos: quia natus est nobis Dóminus: et vocabitur Admirabilis, Deus, Princeps pacis, Pater futuri saeculi: cuius regni non erit finis.

Ps. 92, 1. Dóminus regnabit, decorem indutus est: indutus est Dóminus fortitudinem, et praecinxit se.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Da nobis, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui nova incarnati Verbi tui luce perfundimur; hoc in nostro resplicendeat opere, quod per fidem fulget in mente. Per eundem...

Dnes uctívá Církev sv. také památku sv. Anastasie, která byla umučena právě na slavnost Narození Páně. V jejím kostele v Římě slavil kdysi papež druhou mši sv. o Vánocích.

Ke cti sv. Anastasie

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui beatae Anastasiae Mártiris tuae sollemniam colimus; ejus apud te patrocinia sentiamus. Per Dóminum...

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 3, 4-7.

Spása, která se nám objevila, není podmíněna lidskými zásluhami, ale Božím milosrdenstvím; jest to dílo Lásky, které nám jest ve křtu sv. přivlastněno.

Vstup. Is. 9, 2 a 6.

Světlo zazáří dnes nad námi, neboť narodil se nám Pán; a slouti bude Podivuhodný, Bůh, Kniže pokoje, Otec budoucího věku, jehož království nebude konce.

Ž. 92, 1. Pán kraluje, oděn jest krásou; oděn jest Pán silou a opásán.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Dej nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby nové světlo vtěleného Slova tvého, jímž jsme ozáření, v našem obraželo se díle, jako skrze víru plane v mysli. Skrze téhož Pána...

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří svatě Anastasie, mučednice tvé, svátek slavíme, její u tebe ochrany došli. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu svatého Pavla Apóstola k Titovi 3, 4-7.

není podmíněna lidskými zásluhami, ale Božím milosrdenstvím; jest to dílo Lásky, které nám jest ve křtu sv. přivlastněno.

Charissime: Appáruit benignitas et humanitas Salvatoris nostri Dei: non ex operibus iustitiae, quae fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit, per lavacrum regenerationis et renovacionis Spiritus Sancti, quem effudit in nos abunde per Jesum Christum Salvatorem nostrum: ut justificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem vitae aeternae: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 117, 26, 27, 23.

Benedictus, qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, et illuxit nobis. Ť. A Dómino factum est istud: et est mirabile in oculis nostris.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 92, 1. Dóminus regnabit, decorem induit: induit Dóminus fortitudinem, et praecinxit se virtute. Allelúja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secundum Lucam. c. 2. podle Lukáše. 2, 15-20.

Pokorná srdce věřících pastýřů poznávají tajemství vtělení Boha, jenž na sebe vzal nízkost a chudobu naší. Klanějí se dítěti, které zároveň zrodilo se v milujících jejích srdcích a tam vládne jako dobrý pastýř.

Nejmilejší, ukázala se do brota a lidumilnost Boha, Spasitele našeho; (a to) nikoli ze skutků (učiněných) ve spravedlnosti, které bychom byli vykonali my, nýbrž podle svého milosrdenství (Bůh) spasil nás skrze koupel znovuzrození a obnovy Ducha Svatého, jehož vylil na nás hojně skrze Ježíše Krista, Spasitele našeho, abychom byvše ospravedlněni milostí jeho, stali se podle naděje dědici života věčného; v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv.

Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně; Bůh jest Pán a dal nám světlo. Ť. Od Hospodina stalo se to a jest to podivuhodné v očích našich.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ž. 92, 1. Pán kraluje, oděn jest krásou; oděn jest Pán silou a opásán mocí. Aleluja.

In illo tempore: Pastores loquebantur ad invicem: Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et venerunt festinantes: et invenerunt Mariam et Joseph, et infantem positum in praesepio. Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes, qui audierunt, mirati sunt: et de his, quae dicta erant a pastoribus ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba haec, conferens in corde suo. Et reversi sunt pastores, glorificantes et laudantes Deum in omnibus, quae audierant et viderant, sicut dictum est ad illos.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 92, 1-2.

Deus firmavit orbem terrae, qui non commovebitur: parata sedes tua, Deus, ex tunc, a saeculo tu es.

Secreta

Munera nostra, quaesumus Domine, nativitate hodiernae mysteriis apta

Za onoho času pastýři pravili k sobě vespolek: „Pojďme až do Bellema a vimize tu událost, kterou Pán oznámil nám.“ I přišli s chvátáním a našli Marii a Josefa i dítě položené v jeslích. A uzřevše je, vypravovali věc, která jim byla pověděna o dítěti. A všickni, kteří to slyšeli, divili se těm věcem, které jim byly pověděny od pastýřů. Maria však zachovávala ta slova, uvažujíc je v srdci svém. I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, co byli slyšeli a viděli, tak, jak jim bylo pověděno.

Následuje Credo (str. 10).

Obětování. Ž. 92, 1-2.

Bůh opevnil okresek zemský, jenž sebou nepohne. Připraven jest trůn tvůj, Bože, ode dávna, od věčnosti ty jsi.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, nechť tajemstvím narození dnešního odpoví-

proveniant, et pacem nobis semper infundant: ut, sicut homo genitus idem refulsit et Deus, sic nobis haec terrēna substantia conferat, quod divinum est. Per eundem Dominum ...

Ke cti sv. Anastasie

Accipe, quaesumus Domine, munera dignanter oblata: et beatę Anastasie Mărtiris tuę suffragantibus meritis, ad nostrę salutis auxilium provenire concede. Per Dominum nostrum ...

Communio. Zach. 9, 9.

Exsulta filia Sion, lauda filia Jerusalem: ecce Rex tuus venit sanctus, et salvator mundi.

Postcommunio

Hujus nos, Domine, Sacramenti semper novitas natalis instauret: cujus nativitas singularis humanam repulit vetustatem. Per eundem Dominum ...

Ke cti sv. Anastasie

Satiasti, Domine, familiam tuam munibus sacris: ejus, quaesumus, semper interventione nos refove, cujus solēnnia celebramus. Per Dominum ...

dají a pokoj srdcím našim vřdycky vlévají, aby jako Člověk narozený spolu zastkvěl se i co Bůh, tak aby nám tato pozemská podstata poskytla, což božské jest. Skrze téhož ...

Ke cti sv. Anastasie

Přijmi, prosíme, Pane, blahosklonně dary obětované a dopřej, aby přímluvnými zásluhami svatě Anastasie, mučednice tvé, naši spásy pomoci se staly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

K přijímání. Zach. 9, 9.

Plesej, dcero Sionská, vesel se, dcero Jerusalemská. Hle, král tvůj přichází, Svatý a Spasitel světa.

Po přijímání

Toho svátostně znovuzrození vřdycky nás, Pane, obnovuj, jehož podivuhodné narození lidskou zničilo sešlost. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista ...

Ke cti sv. Anastasie

Nasytil jsi, Pane, rodinu svou dary svatými; prosíme, občerstvuj nás vřdycky přímluvou té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Třetí mše svatá ve dne

Shromáždění u P. Marie Věšší

Ve třetí mši sv. se slaví odvěké narození Syna z Otce. Syn Panny Marie jest zároveň Synem Božím; jest Světlelem ze Světla, Bohem z Boha, andělem úradku Nejsv. Trojice, jež se rozhodla zachrániti kleslé lidstvo.

Introitus. Is. 9, 6. Vstup. Isaiáš 9, 6.

Puer natus est nobis, et filius datus est nobis: cujus impérium super humerum ejus: et vocabitur nomen ejus, magni consilii Angelus.

Děťátko narodilo se nám a Syn dán jest nám, jehož knížectví spočívá na ramení jeho; a slouiti bude jméno jeho „veliké rady Anděl.“

Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabilia fecit.

Ž. 97, 1. Pějte Hospodinu píseň novou, neboť zázračné učinil věci.

Ź. Glória Patri... Ź. Sláva Otci...

Oratio

Concéde, quaesumus omnipotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem nativitas liberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 1. 1-12.

z listu svatého Pavla Apóstola k židům. 1, 1-12.

Dnešní epístola a evangelium nás povznášejí až k největšímu Světle, které totiž dítko, jež bezmocně leží v jeslích, nazývá svým Synem.

Multifárium, multisque modis olim Deus loquens pátribus in Prophétis: novissime diébus istis locútus

Druhdy Bůh na mnoho kráte a mnoha způsoby mluvil k otcům (naším) skrze proroky, v těchto

est nobis in Filio, quem constituit heredem universórum, per quem fecit et saecula: qui cum sit splendor glóriae, et figura substántiae ejus, portáns suae purgatióne peccatórum faciéns, sedet ad dexteram majestátis in excélsis: tanto mélior Angelis effectus, quanto differéntius prae illis nomen hereditávit. Cui enim dixit aliquando Angelórum: Filius meus es tu, ego hódie génuí te? Et rursus: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in filium? Et cum iterum introducít primogénitum in orbem terrae, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spiritus, et ministros suos flammam ignis. Ad Filium autem: Thronus tuus, Deus, in saeculum saeculi: virga aequitátis virga regni tui. Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exultatiónis prae participibus tuis. Et: Tu in principio, Dómine, terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt coeli. Ipsi

však dnech doby poslední mluvil k nám skrze Syna (svěho), kteréhož ustanovil dědicem všech věcí, skrze něž i světy učinil, kterýžto jsa výbleskem slávy i výrazem podstaty jeho a udržuje všecho mocným slovem svým, zasedl na pravici velebnosti na výsostech, když byl vykonal očistu od hříchů. On stal se tím přednějším nad anděly, čím znamenitější jméno zdědil než oni. Neboť kterému z andělů řekl kdy (Bůh): „Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe?“ A opět: „Já budu otcem, a on mi bude synem.“ Ale když opět uvede prvorozence (svěho) na svět, řekne: „Klanějte se mu všickni andělé Boží.“ Též o andělech praví: „Jenž činíš anděly své větry a služebníky své plamenem ohně,“ o Synu však: „Trůn Tvůj, ó Bože, (trvá) na věky věkův; žezlo pravosti jest žezlo království tvého; miluješ spravedlnost a nenávidíš nepravosti; proto pomáže tě, Bože, Bůh tvůj olejem radosti nad účastníky tvé.“ A (opět): „Ty jsi, Hospodine, na počátku založil

peribunt, tu autem permanébis: et omnes ut vestiméntum veteráscunt, et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur. Tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Graduale. Ps. 97, 3 et 2.

Vidérunt omnes fines terrae salutáre Dei nostri: jubilate Deo omnis terra. *V.* Notum fecit Dóminus salutáre suum: ante conspéctum Géntium revelávit iustíliam suam.

Allelúja, allelúja.

V. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, et adoráte Dóminum: quia hódie descendit lux magna super terram. Allelúja.

E v j a n g e l i u m]

† Inítium sancti] Evangélii secundum Joánnem. c. 1.

In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípío apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est. In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris

zemi, a dílem rukou tvých jsou nebesa; ona zahýnou, Ty však zůstaneš, a všechna sestárnou jako roucho, i změníš je jako oděv a změněna budou. Ty však jsi (stále) tentýž, a léta tvá nepřestanou.“

Stupňový zpěv. Ž. 97.

Viděly všechny končiny země spásu Boha našeho. Plesejte Bohu všechny kraje. *V.* Ohlásil Hospodin Spásu svou; před zraky národů zjevil spravedlnost svou.

Aleluja, aleluja.

V. Den posvěcený zaslívil nám; pojdte, národové, a klanějte se Hospodinu, neboť dnes sestoupilo světlo veliké na zemi. Aleluja.

† Počátek [svatého Evangelia podle Jana. 1, 1-14.

Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u Boha. Všecky věci povstaly skrze ně, a bez něho nepovstalo nic (z toho), co učiněno jest. V něm byl život, a ten Život byl světlem lidí, a Světlo ve tmě svítí, a tma

lucet, et ténebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhiberet de lúmine. Erat lux vera, quae illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genufleclitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 88. Tui sunt coeli, et tua est terra: orbem terrárum, et plenitúdinem ejus tu fun-

ho nepojala. Vystoupil pak jeden člověk, byv poslán od Boha, jméno jeho bylo Jan; ten přišel na svědectví, aby vydal svědectví o Světle, by všickni uvěřili skrze něho. On nebyl Světlem, nýbrž aby svědectví vydal o Světle. Bylo však Světlo pravé, kteréž osvécuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě bylo, a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali. Kolikokoli však jej přijali, dal jim moc státi se dítkami Božími, těm (totiž), kteří věří ve jméno jeho, kteří se zrodili nikoli z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, nýbrž z Boha. (Zde se pokleká.) A Slovo tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi, a viděli jsme slávu jeho, slávu jako Jednorozeného od Otce, plného milosti a pravdy.

Následuje Credo (str. 10).

Obětování. Ž. 88, 12 a 15. Tvá jsou nebesa a tvá jest země, okrsek zemský a výplň jeho ty jsi založil;

dásti: justítia et judícium
praeparátio sedis tuae.

Secreta

Obláta, Dómine, múne-
ra, nova Unigéniti tui na-
tívitáte sanctífica: nosque
a peccátórum nostrórum
máculis emúnda. Per eúm-
dem Dóminem nostrum ...

Communio. Ps. 97, 3.

Vidérunt omnes fines ter-
rae salutáre Dei nostri.

Postcommunio

Praesta, quaesumus om-
nípotens Deus: ut natus
hódie Salvátor mundi, si-
cut divínae nobis genera-
tíónis est auctor, ita et im-
mortalitátis sit ipse largí-
tor. Qui tecum vivit ...

Poslední evangelium jest ze svátku Zjevení Páně.

Svátek sv. Štěpána,

prvomučedníka

Shromáždění u sv. Štěpána na Caeliu

„Zasedla knížata a proti mně se umlouvala
a hříšníci pronásledovali mne!“

Církev sv. shromáždila kolem jesliček nebeského dítěte jeho
vyvolené — světce. (Historicky jest to vysvětlitelné tím, že svátky
těchto světců se v tyto dny už slavily, dříve ještě nežli se slavnost
Narození Páně ustálila na den 25. prosince.) Jako prvního si všimá
sv. Štěpána, jenž krví svou první dosvědčil smrt Kristovu za nás.

Včera jsme slavili narození Spasitelovo pro svět, dnes slavíme
narození prvního mučedníka pro nebe, neboť smrtí se počíná nový
život.

spravedlnost a právo zá-
kladem trůnu tvého.

Tichá modlitba

Obětované dary, Hospo-
dine, Jednorozeného tvého
znovuzrozením posvěť; nás
pak od poskvrn hříchů
našich očisť. Skrze téhož
Pána našeho ...

K přijímání. Ž. 97, 3.

Viděly všechny končiny
země Spásu Boha našeho.

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, aby narozený
dnes Spasitel světa, jako
jest nám božského zrození
původcem, tak také ne-
smrtelností byl dárce.
Jenž s tebou živ jest ...

Introitus. Ps. 118.

Sedérunt príncípes, et
adversum me loquebántur:
et iníqui persecúti sunt me:
ádjuva me, Dómine Deus
meus, quia servus tuus
exercebátur in tuis justí-
ficatíónibus.

Ps. i. b. 1. Beáti imma-
culáti in via: qui ámbulant
in lege Dómini.

Ť. Glória Patri ...

Oratio

Da nobis, quaesumus
Dómine, imitári, quod có-
limus, ut discámus et in-
ímicos diligere: quia ejus
natalítia celebrámus, qui
novit étiam pro persecu-
tóriibus exoráre Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum. Qui tecum ...

Připomínka Narození Páně (str. 90).

Lectio

Actum Apostolórum.
c. 6, 8-10 et 7, 54-60.

In diébus illis: Stépha-
nus plenus grátia et forti-
túdine, faciébát prodígia
et signa magna in pó-
pulo. Surrexérunt autem
quidam de synagóga, quae
appellátur Libertínórum, et
Cyrénensium, et Alexan-
drínórum, et eórum, qui
erant a Cilícia et Asia,

Vstup. Ž. 118, 23, 86 a 23.

Zasedla knížata a proti
mně se umlouvala a hříš-
níci pronásledovali mne!
Pomoz mi, Pane, Bože
můj, neboť služebník tvůj
exercebátur in tuis justí-
ficatíónibus.

Ž. tamt. 1. Blahoslavení
bezúhonní na cestě (život-
ní), kteří chodí dle zákona
Páně. Ť. Sláva Otcí ...

Modlitba

Dejnám, prosíme, Pane,
následovati, co uctíváme,
abychom se učili i ne-
přátele milovati, ježto sla-
víme narozeniny toho, jenž
i za pronásledovatele při-
mlouvati se uměl u Pána
našeho Ježíše Krista, Syna
tvého, jenž s tebou živ ...

Čtení

ze Skutkův apoštolských.
6, 8-10 a 7, 54-60.

V těch dnech Štěpán jsa
pln milosti a síly, činil ve-
líké divy a zázraky v lidu.
I povstali někteří ze syna-
gogy zvané Libertinských
a Cyrenských a Alexan-
drijských a z těch, kteří by-
li z Kilikie a Asie, a se
hádali se Štěpánem, ale
nemohli odolat moudrosti

disputantes cum Stéphano: et non poterant resistere sapientiae, et spiritui, qui loquebatur. Audiētes autem haec, dissecabantur cōrdibus suis, et stridēbant dēntibus in eum. Cum autem esset Stéphanus plenus Spiritu sancto, intēdēns in coelum, vidit glōriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce video coelos apertos, et Filium hominis stantem a dextris Dei. Exclamantes autem voce magna, continuērunt aures suas, et impetum fecērunt unanimitē in eum. Et ejiētes eum extra civitatem, lapidābant: et testes deposuērunt vestimēta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus. Et lapidābant Stēphanum invocāntem, et dicēntem: Dōmine Jesu, suscipe spiritum meum. Pōsitis autem gēnibus, clamāvit voce magna, dicens: Dōmine, ne státuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in Dōmino.

Graduale. Ps. 118, 25, 86, 117. Stupňový zpěv.

Sedērunt principes, et Zasedla knížata a proti advēsum me loquebānt- mně se umlouvala, a hřis-

a Duchu, kterým mluvil. Slyšice to pukali hněvem ve svém srdci a skřípali zuby na něho. On však jsa pln Ducha svatého, pohleděl k nebi a uzřel slávu Boží a Ježíše, an stojí na pravici Boží. I řekl: „Aj, vidím nebesa otevřená a Syna člověka státi na pravici Boží.“ Ale oni vzkřikše hlasem velkým, zacpali si uši a jednomyslně obořili se na něj. A vyvrhše ho ven z města, kamenovali jej; při tom svědkové odložili vrchní roucha svá k nohám mladence, který slul Šavel. I kamenovali Štěpána, který se modlil a pravil: „Pane Ježíši, přijmi ducha mého.“ A poklek na kolena, zvolal hlasem velkým: „Pane, nepokládej jim toho za hřích.“ A to pověděv zesnul v Pánu.

tur: et iniqui persecuti sunt me. *Ź.* Adjuva me, Dōmine Deus meus: saluum me fac propter misericōrdiam tuam.

Allelúja, allelúja.

Ź. Act. 7, 56. Video coelos apertos, et Jesum stantem a dextris virtutis Dei. Allelúja.

Evangelium

† Sequēntia s. Evangelii secūndum Matth. c. 23.

In illo tempore: Dicēbat Jesus Scribis et Phariseis: Ecce ego mitto ad vos Prophētas, et sapientes, et scribas, et ex illis occidētis, et crucifigētis, et ex eis flagellābitis in synagōgis vestris, et persecuēmini de civitate in civitate: ut veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zachariae, filii Barachiae, quem occidistis inter templum et altāre. Amen dico vobis: venient haec omnia super generatiōnem istam. Jerūsalem, Jerūsalem, quae occidis Prophētas, et lapidas eos, qui ad te missi sunt, quō-

nici pronásledovali mne. *Ź.* Pomoz mi, Pane, Bože můj; spas mne pro milosrdenství svoje.

Aleluja, aleluja.

Ź. Sk. ap. 7, 56. Vidím nebesa otevřená a Ježíše stojícího po pravici moci Boží. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše 23, 24-39.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zákoníkům a fariseům: „Aj, já posílám k vám proroky a moudré a učitele zákona, a z těch některé zabijete a ukřižujete a některé z nich budete bičovati ve svých synagogách a pronásledovali z města do města, aby přišla na vás veškerá krev spravedlivá, která vylita jest na zemi od krve Abela spravedlivého až do krve Zachariáše, syna Barachášova, kterého jste zabili mezi chrámem a oltářem. Amen pravím vám: Přijdou všechny věci tyto na pokolení toto. Jerusaleme, Jerusaleme, jenž zabíjíš proroky a kamenuješ ty, kteří jsou posláni k to-

ties vólui congregare filios tuos, quemádmódu galina cóngregat pullos suos sub alas, et nolúisti? Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis: non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedictus, qui venit in nómine Dómini.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Act. 6, 5, 7, 59.

Elegérunt Apóstoli Stéphanum levítam, plenum fide et Spíritu Sancto: quem lapidavérunt Judaei orántem, et dicéntem: Dómine Jesu, áccipe spíritum meum, allelúja.

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, pro tuórum commémoratióne Sanctórum: ut sicut illos pássio glorióso effécit, ita nos devotio reddat innocuos. Per Dóminum nostrum Jesum...

Připomínka Narození Páně (str. 94).

Communio. Act. 7, 56, 59, 60.

Vídeo coelos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei: Dómine Jesu, áccipe spíritum meum, et ne státuas illis hoc peccátum.

bě; kolikrát chtěl jsem shromáždití díky tvé, jako slepice shromáždíje pod křídla kuřátka svá, a nechtěl jsi? Aj, zanechá se vám dům váš pustý; neboť pravím vám: neuzříte mě od této chvíle, dokavad neřeknete: „Požehnaný, jenž se běře ve jméno Páně.“

Následuje Credo (str. 10).

Oběťování. Skut. ap.

Zvolili apoštolové Štěpána za jáhna, muže to plného víry a Ducha Svátého; jehožto kamenovali židé, modlícího se a řkoucího: „Pane Ježíši, přijmi ducha mého!“ Aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary na památku tvých Svátých, aby jako utrpení je proslavilo, tak nás zbožnost bezúhonnými učinila. Skrze Pána našeho Ježíše Krista Syna tvého...

K přijímání.

Vidím nebesa otevřená a Ježíše stojícího pro pravici moci Boží. Pane, Ježíši, přijmi ducha mého a nepokládej jim toho za hřích.

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáto Stéphanu Mártýre tuo, sempitérno protectiõe confirment. Per Dóminum nostrum...

Připomínka Narození Páně (str. 94).

Po přijímání

Nechť nám jsou, Pane, přijatá tajemství ku pomoci a necht' nás na přímluvu sv. Štěpána, mučedníka tvého, uslavičnou ochranou silí. Skrze Pána...

Jiné svátky mezi oktávem vánočním

Církev svatá staví k jesličkám ještě jiné světky, které počítá ke svým největším pokladům. Jest to po rudém květu mučednictví bílý květ panictví — sv. Jan, jinak Miláček Páně zvaný. Tento zástupce všech paniců a panen byl hozen spočívati na prsou Spasitelových a jeho neposkvrněnou Matku pokládali za svou.

Potom jest u novorozeného Božského Dítka shromážděn zástup nevinných „Mládětek“, šťastných děcek, která mají hlavičky ozdobeny dvojí korunou — nevinností a mučednictví. Církev svatá však o jejich svátku dává též na jevo soustrast s jejich ubohými matkami, jimž byly od prsou urvány, a proto se halí do rouch fialových.

Neděle mezi oktávem vánočním

„Hospodin kraluje — krásou jest oděn!“

Připadají-li v některém roce Vánoce, svátek sv. Štěpána, sv. Jana nebo Mládětek na neděli, čte se následující mše sv. po svátku sv. Tomáše z Canterbury.

Introitus. Sap. 18, 14-15.

Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter habéret, omnipotens sermo tuus, Dómine de coelis a regálibus sédibus venit.

Ps. 92, 1. Dóminus regnávit, decórem indútus est: indútus est Dóminus fortítudinem, et praecínxit se.

Ź. Glória Patri.

Vstup. Moudr. 18, 14-15.

Zatím, co všechno v hlubokém mlčení trvalo a noc ve svém běhu k polovici cesty dospěla, všemohoucí Slovo tvé, ó Pane, s nebe od královských sídel přišlo.

Ž. 92, 1. Hospodin kraluje, krásou jest oděn; oděn jest Hospodin silou a opásán.

Ź. Sláva Otci...

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, dirige actus nostros
in beneplácito tuo: ut in
nómine dilécti Filii tui,
mereámur bonis opéribus
abundáre. Qui tecum vivit
et regnat in unitáte...

Připomínka Narození Páně (str. 90).

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Gálatas. c. 4, 1-7.

Starý zákon byl dědicem zaslíbení, ale až do příchodu Kristova byl jako nedospělý a podrobený; teprve v Kristu jsme se stali svobodnými dítkami Božími.

Frares. Quanto tēmpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dōminus ómnium: sed sub tutóribus et actoribus est usque ad praefinítum tempus a patre: ita et nos cum essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus servíentes. At ubi venit plenitúdo tēmporis, misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiōnem filiórū recipérémus. Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Filii sui in corda vestra, clamántem: Abba, Pater. Itaque jam non est servus,

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, řiď činy naše podle zálibení svého, abychom ve jménu milovaného Syna tvého hodni byli dobrými oplývati skutky. Jenž s tebou živ jest a kraluje...

Čtení

ke Galatům 4, 1-7.

Bratři! Pokud dědic jest nedospělý, nic se neliší od služebníka, ač jest pánem všeho, nýbrž jest pod poručníky a správci až do času ustanoveného napřed od otce. Tak i my, když jsme byli nedospělí, byli jsme podrobeni pod prvopočátky světa. Když však přišla plnost času, Bůh vyslal Syna svého, učiněného ze ženy, podřízeného zákonu, aby vykoupil ty, kteří byli pod zákonem, abychom obdrželi přijetí za syny Boží. A poněvadž jste syny, Bůh poslal Duha Syna svého v srdce naše, který volá: Abba, Otče! Proto nejsi již slu-

sed filius; quod si filius, et heres per Deum.

žebníkem, nýbrž synem; jestli však synem, (tedy) i dědicem skrze Boha.

Graduale. Ps. 44, 3 et 2.

Speciósus forma prae filiis hóminum: diffusa est grátia in lábiis tuis. *Ů.* Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus scribae, velóiter scribéntis.

Allelúja, allelúja.

Dominus regnávit, decórem induit: induit Dóminus fortitúdinem, et praecinxit se virtúte. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Krásnější jsi podobou nad syny lidské; rozlita jest milost na rtech tvých. *Ů.* Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo králi; jazyk můj buď jako pero písaře rychle písčícího.

Aleluja, aleluja.

Ů. Ž. 92, 1. Hospodin kraluje, krásou jest oděn; oděn jest Hospodin silou a opásán. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 2. podle Lukáše 2, 35-40.

Božské děťátko, po kterém proroci tolik toužili, stane se pyšným lidem kamenem úrazu a pokorným zárukou zmrtvýchvstání. Ono jest znamením, kterému se budou hříšníci protiviti, avšak ke své vlastní záhubě.

In illo tēmpore: Erat Joseph, et Maria mater Jesu, mirántes super his, quae dicebántur de illo. Et benedixit illis Simeon, et dixit ad Mariám matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam, et in resurrectiōnem multórum in Israel: et in signum, cui contradicétur: et tuam ipsíus ánimam pertransibit glá-

Za onoho času Josef a Maria, matka Ježíšova, divili se těm věcem, které byly praveny o něm. A Simeon blahoslovil je a řekl k Marii, matce jeho: „Aj, tento jest ustanoven ku pádu a ku povstání mnohých v Israeli a na znamení, jemuž budou odpirati, a tvou vlastní duši pronikne meč, aby se zje-

dius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes. Et erat Anna Prophetissa, filia Phánuel, de tribu Aser: haec procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginítate sua. Et haec vídua usque ad annos octoginta quátuor: quae non discedébat de templo, jejúniis et obsecratióibus sérvians nocte ac die. Et haec, ipsa hora supervéniens, confitebátur Dómino, et loquebátur de illo ómnibus, qui exspectábant redemptiónem Israel. Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilaeam, in civitaté suam Náza-reth. Puer autem crescébat, et confortabátur, plenus sapiéntia: et grátia Dei erat in illo.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 92, 1-2.

Deus firmávit orbem terrae, qui non commovébitur: parátá sedes tua. Deus ex tunc, a saeculo tu es.

Secreta

Concéde, quaesumus omnipotens Deus: ut ócu-

vila smýšlení srdcí lid-ských.“ A byla (tamtéž) prorokyně Anna, dcera Fannuelova z pokolení Aserova; ta byla (již) pokročila ve věku vysokém, byvši živa s mužem svým sedm rokův od svého panenství, a ona byla vdovou až do let osmdesáti čtyř, a nevycházela z chrámu, sloužíc (Bohu) posty a modlitbami dnem i nocí. A ta přišedši v touž hodinu, velebila Boha; a mluvila o něm všechněm, kteří očekávali vykoupení Izraelova. A když byli vykonali všecko podle zákona Páně, navrátili se do Galileje do svého města Nazareta. Dítě pak rostlo a sílilo, jsouc plno moudrosti, a milost Boží byla v něm.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 92, 1-2.

Bůh opevnil okrasek země, jenž sebou nepohne. Přípraven jest trůn tvůj, Bože, ode dávna, od věčnosti ty jsi.

Tichá modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby očím

lis tuae Majestátis munus velebnosti tvé dar obětovaným nám jak milost zbožnosti vroucí zjednal, tak i její účinek, blaženou věčnitátis acquírat. Per Dóminum nostrum ...

Připomínka Narození Páně (str. 94).

Communio. Matth. 2, 20. K přijímání. Mat. 2, 20.

Tolle puerum, et matrem ejus, et vade in terram Israel: defuncti sunt enim, qui quaerébant ánimam pueri. Vezmi dítě i matku jeho a jdi do země israelské; neboť zemřeli, kdož hledali bezživotí dítěte.

Postcommunio

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vitia nostra purgéntur, et iusta desideria compleántur. Per Dóminum nostrum ...

Po přijímání

Hospodine, nechť působením tohoto tajemství hříchy naše se shladí a oprávněně tužby se splní. Skrze Pána našeho ...

Připomínka Narození Páně (str. 94).

Obřezání Páně - Nový rok (Oktáv Narození Páně)

Shromáždění u Panny Marie v Trastevere

„V těchto dnech poslední doby mluvil k nám Bůh skrze Syna.“

Kristus nepřišel zrušit Starý zákon, ale naplnit. Podrobuje se v pokoře a poslušnosti obřezce, která zastupovala až do té doby křest. Tento jest teprve od Syna Božího ustanoven za podmínku přijetí do Církve svaté.

Dnes se slaví ten přešastný okamžik, kdy Kristu bylo dáno jméno Ježíš, které jest nejsladším jménem na nebi i na zemi. Vstupme na rtech s ním do Nového roku a poznáme, jakou mocí krolí peklo a otevírá Nebe!

I Panna Maria má velké úcastenství na dnešní slavnosti; Církev svatá velebí její panenské mateřství, které bylo hodno státi se božským mateřstvím.

Všecko jako ve třetí mši sv. o Vánocích, vyjímaje následující:

Oratio

Deus, qui salúfis aetér-
nae, beatae Mariae virgini-
tate fecúnda, humáno
géneri praemia praestiti-
sti: tríbue, quaesumus; ut
ipsam pro nobis inter-
cedere sentiamus, per
quam merúimus auctórem
vitae suscipere, Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum. Qui tecum
vivit et regnat...

Modlitba

Bože, jenž jsi plodným
panenstvím blahoslavené
Marie lidskému pokolení
udělil dar věčné spásy,
dej, prosíme, abychom po-
cífovali, že se za nás při-
cedere sentiamus, per
zasloužili obdržeti původ-
ce života, Pána našeho
Ježíše Krista, Syna tvého,
jenž s tebou živ jest a
kraluje...

Epištola

(jako v první mši sv. o Vánocích str. 82)

Dnes, kdy začíná nový občanský rok, jsou slova epištoly významným napomenutím, abychom dobře využili času, jehož nám Bůh k našemu posvěcení dopřává.

Allelúja, allelúja.

Ť. Hebr. 1, 1-2, Multi-
fárie olim Deus loquens
pátribus in Prophétis, no-
vissime diébus istis lo-
cútus est nobis in Fílio.
Allelúja.

Aleluja, aleluja.

Ť. Hebr. 1, 1-2. Mno-
hým způsobem kdysi Bůh
mluvil k Otčům skrze Pro-
roky; v těchto však dnech
poslední doby k nám mlu-
vil skrze Syna. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 2. podle Lukáše 2, 21.

Spasitel podrobuje se bolesti obřezání, aby nám zasloužil milost k obřezání našich srdcí — tím, že z nich odstraníme všechnu nepravost.

In illo tempore: Post-
quam consummátii sunt
diés octo, ut circumcide-
rétur puer: vocátum est
Za onoho času, když se
naplnilo dní osm, aby dit-
ko bylo obřezáno, nazvali
jméno jeho Ježíš, kterým

nomem ejus Jesus, quod
vocátum est ab Angelo,
prve než se počalo v ži-
votě.
bylo nazváno od anděla,
prve než se počalo v ži-
votě.
Následuje Credo.

Secreta

Munéribus nostris, quae-
sumus Dómine, precibús-
que susceptis: et coelés-
tibus nos munda mysté-
riis, et cleménter exaúdi.
Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pa-
ne, i modlitby přijmi, a ne-
beskými nás očisť tajem-
stvími i milostivě vyslyš.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

Postcommunio

Haec nos commúnio,
Dómine, purget a crimine:
et intercedénte beata Vir-
gine Dei Genitricé María,
coeléstis remédii fáciat
esse consórtes. Per eúm-
dem Dóminum nostrum..

Po přijímání

Toto přijímání, Pane,
nechť nás očistí od viny
a na přimluvu Panny Bo-
horodičky Marie učiní ú-
častnými nebeského léku.
Skrze téhož Pána našeho
Ježíše Krista...

Zjevení Páně

(Svatých Tří Králů)

Shromáždění u sv. Petra

„Viděli jsme hvězdu jeho na Východě
a přišli jsme s dary klaněti se Pánu!“

Název dnešního svátku „Zjevení“, ukazuje na úmysl Církve svaté — uctíti zvláštní slavnosti zjevení se Boha mezi lidmi.

Trojí tajemství jest v bohoslužbách dnešního dne zahrnuto, i trojí zjevení božské velebnosti Kristovy: 1. klanění Tří Mudrců, kterým hvězda v dalekém Východě prozradila královskou důstojnost dítky betlemského, 2. křest Kristův, při němž hlas nebeského Otce označil Krista za Syna Božího, 3. svatba v Káně, kdy Kristus při proměnění vody ve víno ukázal se jakožto pán veškeré přírody.

Přinesme i my dnes božskému Dítku zlato své lásky, kadidlo své modlitby a myrhu svého sebezapírání!

Introitus. Mal. 3, 1.

Ecce advénit Dominátor
Dóminus: et regnum in
manu ejus, et potestas, et
impérium.

Ps. 71, 1. Deus iudici-
um tuum regi da: et iustí-
tiam tuam Fílio regis.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui hodierna die
Unigénitum tuum Gén-
tibus stella duce revelásti:
concede propítius; ut, qui
jam te ex fide cognóvimus,
usque ad contemplándam
spécíem tuae celsitúdinis
perducámur. Per eúmdem
Dóminum nostrum...

Léctio

Isaíae Prophétae. c. 60.

Prorok Isaíáš oslovuje v dnešním čtení Církev sv. jakožto nový Jerusalem, na němž se vyplnilo vznešené zaslíbení.

Surge, illumináre Jeru-
salem, quia venit lumen
tuum, et glória Dómini
super te orta est. Quia
ecce ténebrae opérient
terram, et caligo pópulos:
super te autem oriétur
Dóminus, et glória ejus
in te vidébitur. Et ambu-
lábunt Gentes in lúmine
tuo, et reges in splendóre
ortus tui. Leva in circúitu
óculos tuos, et vide: om-

Vstup. Malach. 3, 1.

Hle, přišel jakožto vlád-
ce Pán; a království v ruce
jeho, moc a vláda.

Ž. 71, 1. Bože, pravo-
moc svou králi dej; soud-
ní moc svou Synu králov-
skému.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního
dne Jednorozeného svého
pohanům hvězdou vede-
ným zjevil, popřej milosti-
vě, abychom, kteří jsme
tě už věrou poznali, až
k patření na krásu tvé
velebnosti přivedeni byli.
Skrze téhož Pána našeho...

Čtení

z proroka Isaíáše 60, 1-6.

Vstaň a sviť, ó Jerusa-
leme, vzešlof tvé světlo a
velebnost Boží je nad te-
bou! Nebof, hle, temno
zemi přikrývá, a mrákota
(zahaluje) národy, ale nad
tebou vzešel Hospodin, a
jeho slávu lze v tobě vidě-
ti. Pohané chodí ve tvém
světle, i vládci v lesku,
kterým jsi zazářil. Po-
zdvihni vůkol oči své a
viz: všichni ti pospolu

nes isti congregátii sunt,
venérunt tibi: filii tui de
longe vénient, et filiae tuae
de látere surgent. Tunc
vidébis, et áfflués, et mi-
rábitur, et dilatábitur cor
tuum, quando convérsa
fúerit ad te multitúdo ma-
ris, fortitúdo Géntium vé-
nerit tibi. Inundátio cam-
elórum opériet te, dro-
medárii Mádián et Epha:
omnes de Saba vénient,
aurum et thus deferéntes,
et laudem Dómino annun-
tiántes.

Graduale. ib. 6 et 1.

Omnes de Saba véni-
ent, aurum et thus defe-
réntes, et laudem Dómino
annuntiántes. Ť. Surge, et
illumináre Jerusalem: quia
glória Dómini super te
orta est.

Allelúja, allelúja.

Ť. Math. 2, 2. Vidimus
stellam ejus in Oriénte:
et vénimus cum munéri-
bus adoráre Dóminum.
Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 2, 1-12. podle Matouše 2, 1-12.

Řídme se odhodlaností, vytrvalostí, věrou a pokorou Tří Mudrců
a nalezneme i my svého Spasitele!

Cum natus esset Jesus Když Ježíš narodil se
in Bethléhem Juda in dié- v Betlemě judském za dnů

bus Heródis regis: ecce Magi ab Oriente venérunt Jerosólymam, dicentes: Ubi est, qui natus est Rex Judaeórum? vídimus enim stellam ejus in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Aúdiens autem Heródes rex, turbátus est, et omnis Jerosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdotum, et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi díxerunt ei: In Bethlehem Judae. Sic enim scriptum est per Prophétam: Et tu Bethleme terra Juda, nequáquam mínima es in princípibus Juda: ex te enim éxíet dux, qui regat pópulum meum Israel. Tunc Heródes, clam vocáttis Magis, diligénter dídidit ab eis tempus stellae, quae apparúit eis: et mitemens illos in Bethlehem, díxit: Ite, et interrogáte diligénter de puero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abierunt. Et ecce stella, quam viderant in Oriénte, antecédébat eos, usque dum véniens staret supra, ubi erat puer. Vídentes autem stellam, ga-

Heroda krále, aj mudrci od východu prišli do Jerusalema, řkouce: „Kde jest ten novorozený král židovský? Neboť viděli jsme hvězdu jeho na východě, i přišli jsme poklonit se jemu.“ Uslýšev to Herodes král, vzrúšil se, a všecken Jerusalem s ním. I shromáždív všechny velekněze a zákoníky lidu, tázal se jich, kde se má Vykupitel naroditi. Oni pak řekli jemu: „V Betlemě judském; neboť takto jest psáno skrze proroka: A ty Bethleme, území judské, nikoli nejsi nejmenší mezi knížecími městy judskými: neboť z tebe vyjde vévoda, který bude spravovati lid můj israelský.“ Tu Herodes, povolav tajně mudrce, vpytav se jich bedlivě na čas, kdy hvězda svítíla, a poslav je do Betlema, řekl: „Jděte a ptejte se plně po dítěti, a když je naleznete, zvěstujte mi, abych i já příjda poklonil se jemu.“ Oni pak vyslechnuvše krále, odjeli; a hle, hvězda, kterou byli uzřeli na východě, předcházela je, až přišedši stanula nad místem, kde bylo dítě. Uzřevše

vísi sunt gáudio magno valde. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus (Hic genuflectitur), et procidéntes adoravérunt eum. Et apértis thesauris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per álíam viam revérsi sunt in regióne suam.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 71.

Reges Tharsis et insularum múnera offerent: reges Arabum et Saba dona addúcent: et adorábunt eum omnes reges terrae, omnes gentes sérvient ei.

Secreta

Ecclésiiae tuae, quaesumus Dómine, dona propitius intuere: quibus non jam aurum, thus, et myrrha profértur; sed quod eisdem munéribus declarátur, immolátur et súmitur, Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat...

Communio. Matth. 2, 2.

Vídimus stellam ejus in Oriénte: et vénimus cum

hvězdu, zaradovali se radostí velmi velikou. I vešedše do domu, nalezli dítko s Marií, matkou jeho (Zde se pokleká), a padše, klaněli se jemu, a oběvřevše poklady své, obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. A dostavše napomenutí ve snách, aby se nevraceli k Herodovi, navrátili se jinou cestou do vlasti své.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 71, 10-11.

Králové tharsičtí a ostrovy dary obětovati budou; králové arabští a sabbéjšť dary přinesou. I budou se mu klaněti všichni králové země, všichni národové budou sloužiti jemu.

Tichá modlitba

Na dary Církve své, prosíme, Pane, milostivě pohlédni, jimižto ne již zlato, kadidlo a myrha se podává, nýbrž to, co těmito dary se znázorňuje, obětuje a přijímá — Ježíš Kristus, Syn Tvůj, Pán náš, jenž s Tebou živ jest a kraluje...

K přijímání. Mat. 2, 2.

Viděli jsme hvězdu jeho na Východě a přišli

munéribus adorare Dóminum.

Postcommunio

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut, quae solémni celebrámus officio, purificátae mentis intelligentia consequámur. Per Dóminum nostrum...

jsme s dary klaněti se Pánu.

Po přijímání

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom toho, co slavnou konáme bohoslužbou, dosáhli porozuměním očistěné mysli. Skrze Pána našeho...

Neděle v oktávu Zjevení Páně

„Plesejte Bohu všechny země, služte Pánu s radostí.“

Neděle po Zjevení Páně rozvádějí tajemství, která se slavila o tomto svátku: Zjevení Božství Kristova a jeho nebeského království.

Slova Vstupu první neděle otevírají nám pohled do Nebe, kde je uctíván Bůh v naší lidské podobě. Žalmista nás zve, abychom i my vzdali hold svému Pánu a Bohu.

Introitus

In excélsio throno vidi sedére virum, quem adorant multitúdo Angelórum psalléntes in unum: ecce cujus impérii nomen est in aetérnum.

Ps. 99, 1. Jubilate Deo omnis terra: servite Dómino in laetitia.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Vota, quaesumus Dómine, supplicántis pópuli coelésti pietátae proséquere: ut, et quae agénda

Vstup

Na vznešeném trůně viděl jsem seděti člověka, jemuž se klaní množství andělů prospěvujících jednomyslně: „Hle ten, jméno jehož říše potrvá na věky.“

Ž. 99, 1. Plesejte Bohu všechny země, služte Pánu s radostí.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Modlitby snažně prosícího lidu, prosíme, Pane, nebeskou dobrotivostí prosvěť, aby, co činiti jest,

sunt, videant; et ad impléndam, quae viderint, convaléscant. Per Dóminum nostrum...

Připomínka Zjevení Páně (str. 106).

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 12, 1-5.

Sv. Pavel nám ve svém listě ukazuje, co činiti máme a žít v dnešní modlitbě prosíme. Zřiči se sebestásky a žiti pro druhé jest nejlibější obětí před Bohem.

Fratres. Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic saeculo, sed reformámmini in novitate sensus vestri: ut probétiis, quae sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfectá. Dico enim per grátiam, quae data est mihi, ómnibus, qui sunt inter vos: Non plus sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: et unicuique sicut Deus divisit mensúram fidei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem

poznávali a k vyplnění poznáneho dostávali síly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům 12, 1-5.

Bratři, napomínám vás skrze milosrdenství Boží, abyste vydali tělo své v obětí živou, svatou, Bohu libou, by to bylo duchovní bohoslužbou vaší. A nepřipodobňujte se tomuto světu, nýbrž přeměňujte se obnovou mysli své, abyste zkoušeli, co jest vůle Boží, co totiž jest dobré a příjemné a dokonalé. Neboť skrze milost mi danou pravím každému, jenž jest mezi vámi, aby nemyslí (o sobě) více, než sluší mysliti, nýbrž aby myslil skromně, a to podle úměry víry, kterou Bůh jednomu každému udělil. Jako totiž v jednom těle máme mnoho údů, ale všichni údové nemají téhož úkonu, tak i my (počtem) mnozí jsme jedním tělem v Kristu, každý

alter altérius membra: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 71, 18 et 3.

Benedictus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus a saeculo. *Ź.* Suscípiant montes pacem pópulo tuo, et colles justítiam.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 99, 1. Jubilate Deo omnis terra: servíte Dómino in laetítia. Allelúja.

jednotlivec však údem jeden druhého v Kristu Ježíši Pánu našem.

Stupňový zpěv. *Ž.* 71.

Pochválen buď Hospodin, Bůh Israelův, kterýž činí divy veliké sám jediný od věčnosti. *Ź.* Nechať přinašejí hory pokoj lidu tvému a pahrbky spravedlnost.

Aleluja, aleluja.

Ź. *Ž.* 99, 1. Plesejte Bohu všechny země, služte Pánu s radostí. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 2.

Dvanáctiletý Ježíš nás učí plnití neustále vůli nebeského Otce. Jeho vystoupení v chrámě jest novým zjevením jeho božství.

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, summátisque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognóverunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveníentes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 42-52.

Když byl Ježíš ve dvanácti letech, a oni podle obyčeje svátkového šli do Jerusalema a dokonavše dny sváteční se vraceli, pacholík Ježíš zůstal v Jerusalemě, aniž to zpozorovali rodiče jeho. Domnívajíce se pak, že jest v družině, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými, a nenalezše, navrátili se do Jerusalema, hledajíce ho. I stálo se, po třech dnech našli ho ve chrámě, an sedí mezi učiteli, poslou-

trídium invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego dolétes quaerebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quaerebátis? nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descendit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba haec in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et aetáte, et grátia apud Deum et hómines. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 99.

Jubiláte Deo omnis terra, servíte Dómino in laetítia: intráte in conspéctu ejus in exultatióne, quia Dóminus ipse est Deus.

Secreta

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium vivíficet nos

chaje a otazuje se jich. Zaslí pak všichni, kteří ho slyšeli, nad rozumělostí a odpověďmi jeho. A uzřevše jej (rodiče jeho) podivili se. I řekla k němu matka jeho: „Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.“ I řekl k nim: „Co jest, že jste mě hledali? Zdali jste nevěděli, že já musím býti v tom, co jest otce mého?“ Ale oni neporozuměli slovu, které k nim mluvil. I odebral se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A matka jeho uchovávala všechna slova ta v srdci svém. A Ježíš prospíval moudrostí a věkem a milostí u Boha i u lidí.

Následuje Credo.

Obětování. *Ž.* 99, 1 a 2.

Plesejte Bohu všechny země, služte Pánu s radostí. Předstupte před obličej jeho s jásáním, neboť Pán sám jest Bůh.

Tichá modlitba

Přinesená tobě, Pane, obět živuj nás stále a

semper, et múniat. Per Dóminum nostrum...
ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Připomínka Zjevení Páně (str. 109).

Communio. Luc. 2, 48 et 49. Fili, quid fecisti nobis sic? ego et pater tuus doléntes quaerebámus te. Et quid est, quod me quaerebátis? nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse?

K přijímání. Luk. 2. „Synu, proč jsi nám tak učinil? já a Otec tvůj s bolestí hledali jsme tebe.“ — „Co jest, že jste mne hledali? Nevěděli jste, že v tom, což Otce mého jest, musím být?“

Postcommunio

Súpplícés te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácílis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum...

Připomínka Zjevení Páně (str. 110).

Po přijímání

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys nám, které svými obcerstvuješ svátostmi, tobě také libými mravy hodně sloužili opřál. Skrze Pána našeho...

Neděle 2. po Zjevení Páně

„Předstupte před obličej jeho s jásáním, neboť Pán sám jest Bůh!“

Jest celkem 6 neděl po Zjevení Páně. Podle toho, případnou-li v církevním roce Velikonoce dříve nebo později, počítá se bezprostředně po Zjevení Páně více nebo méně neděl. Vynechané neděle se vsunují mezi 23. a 24. neděli po Svatém Duchu, ale tak, že mše sv. určená pro 24. neděli, bývá se vždy jako poslední v církevním roce. — Od dnešní neděle až do 6. po Zjevení Páně nás Církev sv. ve Vstupu zve, abychom následovali příkladu sv. Tří Králů, klaněli se vládnému Spasiteli a zvyáli jeho jméno.

Introitus. Ps. 65, 4. Vstup. Ž. 65, 4.

Omnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Altíssime.

Všeka země klaněj se tobě, Bože, a plesej tobě; píseň pěj jménu tvému, Nejvyšší.

Ps. ib. 1-2. Jubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nómini ejus: date glóriam laudi ejus.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui coeléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exaúdi, et pacem tuam nostris concéde tem-póribus. Per Dóminum...

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (viz modlitbu o svátku Obřez. Páně str. 104), 2. proti pronásledovatelům Círky nebo za Papeže (viz 1. neděli adventní str. 54).

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 12. 6-16. z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 12, 6-16.

V dnešním čtení listu sv. Pavla dostáváme rady a pokyny, jakým způsobem máme zaříditi svůj život křesťana a jak plnit svoje stavovské povinnosti.

Fratres. Habéntes donatiónes secúndum grátiam, quae data est nobis, differéntes: sive propheetiam secúndum ratiónem fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortá-tur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui praeest in solícitudine, qui miserétur in hilaritáte. Diléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhaeréntes bono. Charitáte

Ž. tamt. 1-2. Plesejte Bohu všecy země, píseň pějte jménu jeho; vzdějte čest ke chvále jeho.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nebeské jakož i pozemské věci řídíš, snažné prosby lidu svého milostlivě vyslyš a mír svůj našim časům uděl. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 12, 6-16.

Bratři, majíce podle mi-livosti nám udělené dary rozdílné, ať proroctví, (užívejme ho) podle úměry víry, ať úrad, (pracujeme) v tom úradě, kdo má dar povzbuzování, povzbuzová-ním; kdo uděluje, (udě-luj) v prostnosti, kdo jest představeným, (buď jím) s pečlivostí, kdo činí mi-losrdenství, (čiň je) s veselím. Lásku mějte nelí-čenou, nenávidíce zlého a přidružíce se toho, co

fraternitátis invicem diligétes: honóre invicem praeveniétes. Sollicitúdi-ne non pigri: spírítu fer-vétes: Dómino serviétes: spe gaudétes: in tribulatióne patiétes: oratióni instátes: necessitá-tibus sanctorúm commu-nicátes: hospitalitátem sectátes. Benedicite persequéntibus vos: benedí-cite, et nolite maledicere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus. Idípsum invicem sentiétes. Non alta sapiétes, sed humilibus consenti-étes.

Graduale. Ps. 106, 20-21.

Misit Dóminus verbum suum, et sanávit eos: et erípuit eos de interítu eórum. *Ů.* Confiteántur Dómino misericórdiae ejus: et mirabilia ejus filiis hóminum.

Allelúja, allelúja.

Ů. Ps. 148, 2. Laudáte Dóminum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes Virtútes ejus. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secundum Joánnem. c. 2.

jest dobré. V příčině lásky bratrské vespolek se milujte srdečně, v uctivosti předcházejte druh druhá, co do pečlivosti nebudte liknaví; duchem buďte vroucí sloužící Pánu; v naději se radujte, v souzení buďte trpěliví, na modlitbě vytrvalí; s věřícími v potřebách jejich se sdílejte, pohostlnívní ochotně prokazujte. Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Buďte stejného smýšlení k sobě vespolek, nemysliče vysoko, nýbrž sklánějící se k nízkým.

Stupňový zpěv. Ž. 106.

Poslal Hospodin Slovo své, a uzdravil je a vytrhl je ze zkázy jejich. *Ů.* Nechť oslavují Hospodina milosrdenství jeho a ázraky jeho vůči synům lidským.

Aleluja, aleluja.

Ů. Ž. 148, 2. Chvalte Hospodina všichni Andělové jeho, chvalte jej všechny Síly jeho. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 2, 1-11.

Dnešním Evangeliem počínají se zprávy o Ježíšově veřejném životě, který byl vyplněn učitelskou činností a zázraky. Zázrakem v Káně počíná se trvalé „Zjevení“ Božství Kristova, jeho zázračná moc a láska k lidem.

In illo témpore: Nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae: et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discipuli ejus, ad nuptias. Et deficiente vino, dicit mater Jesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Jesus: Quid mihi et tibi est mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus ministris: Quodcúmque dixerit vobis, fácite. Erant autem ibi lapideae hydrae sex posítae, secundum purificationem Judaeórum, capientes singulae metretas binas vel ternas. Dicit eis Jesus: Impléte hydras aqua. Et impleverunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus: Haurite nunc, et ferte architriclino. Et tulérunt. Ut autem gustávit architriclinus aquam vinum factam, et non sciebat, unde esset (ministri autem sciebant, qui háserant aquam), vocat sponsum architriclinus, et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: et cum inebriáti fuerint, tunc id, quod detérius est: tu

Za onoho času byla svatba v Káně galilejské, a byla tam matka Ježíšova. Byl pak pozván na svatbu také Ježíš a učenci jeho. A když se nedostávalo vína, matka Ježíšova řekla k němu: „Nemají vína.“ I řekl jí Ježíš: „Co mně a tobě, ženo? Ještě nepřišla hodina má.“ Dí matka jeho služebníkům: „Cokoli vám řekne, učíte.“ Bylo pak tam postaveno podle očekávání židovského šest kamenných štoudví, z nichž každá brala do sebe míry dvě neb tři. Dí jim Ježíš: „Naplňte štoudve vodou.“ I naplnili je až do vrchu. A Ježíš řekl jim: „Nyní nalijte a neste správci svatby.“ I nesli. Když pak správce svatby okusil vody vínem učiněné a nevěděl, odkud jest, — služebníci však, kteří vážili vodu, to věděli, — správce svatby zavolal ženicha a řekl jemu: „Každý člověk dává nejprve dobré víno, a když se podnapili, tehdy ty však zachoval jsi dobré víno až dosavad.“ Tím učí-

autem servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit iníñium signórum Jesus in Cana Galilaeae: et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discipuli ejus. Credo.

Offertorium. Ps. 65.

Jubiláte Deo univérsa terra: psalmum dícite nómini ejus: veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes, qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimae meae, allelúja.

Secreta

Obláta, Dómine, múnera sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum nostrum...

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (viz Tichou modlitbu v záslibných mších Panny Marie), 2. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (viz 1. neděli adventní str. 57).

Communio. Joan. 2, 7-11. K přijímání. Jan 2, 7-11.

Dicit Dóminus: Impléte hydrias aqua, et ferte architriclino: cum gustasset architriclinus aquam vinum factam, dicit sponso: Servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc signum fecit Jesus primum coram discipulis suis.

nil Ježíš počátek divů v Káni galilejské a zjevil slávu svou; i uvěřili v něho učenci jeho.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 65, 1-2 a 16.

Plesejte Bohu všechny země, píseň pějte jménu jeho. Pojdte a slyšte, i budu vyprávěti vám, vy všichni, kteří se bojíte Boha, kolik učinil Pán duši mé. Aleluja.

Tichá modlitba

Obětované, Pane, dary posvěť a nás od poskvrn hříchů našich očisť. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Řekl Pán: „Naplněte štoudve vodou a neste správci svatby!“ Když okusil správce svatby vody vinem učiněné, řekl ženichovi: „Zachoval jsi dobré víno až dosavad.“ — Toto znamení učinil Ježíš jakožto prvé před učedníky svými.

Postcommunio

Augeátur in nobis, quae sumus Dómine, tuae virtutis operatio: ut divinis vegetáli Sacraméntis, ad eórum promissa capiéndam, tuo múnere praeparémur. Per Dóminum nostrum...

Připomínky: 1. ke cti Panny Marie (viz modlitbu o svátku Obřez. Páně str. 105), 2. proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže (viz 1. neděli adventní str. 58).

Po přijímání

Nechť se rozmnoží v nás, Pane, prosíme, tvé síly působení, abychom božskými živěni svátostmi, k dosažení toho, co přislubují, tvým darem připraveni byli. Skrze Pána našeho...

Neděle 3. po Zjevení Páně

„Všichni národové, kterékoliv jsi stvořil, přijdou a klaněti se budou před tebou, Pane!“

Pán kraluje — a my jsme povinni Jemu jedinému sloužiti a Jej poslouchati. Milost k tomu dostáváme od Boha Otce skrze zaslubu Ježíše Krista.

O nedělich po Zjevení Páně jsou připomínky jako o 2. neděli (str. 115); po Hromnicích však jest 2. modlitba za přimluvu Svätých (viz 5. neděli po Zjevení Páně str. 127) a 3. podle libosti.

Introitus. Ps. 96, 7-8. Vstup. Ž. 96, 7-8.

Adoráte Deum omnes Angeli ejus: audívit et laetáta est Sion: et exultáverunt filiae Judae.

Ps. ib. 1. Dóminus regnávít, exúltet terra: laeténtur insulae multae.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque a pat protegéndum nos, dex-

Klanějte se Bohu všichni Andělové jeho. Uslyšel a zaradoval se Sion a plešaly dcery judské.

Ž. tamt. 1. Pán kraluje, plešej země. Radujte se, ostrovy četné.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, na naši bezmocnost milostivě shlédni a k ochraně naší pravici své

teram tuae majestátis ex- Velebnosti vztáhni. Skrže
ténde. Per Dóminum... Pána našeho...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 115).

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola
ad Romános. c. 12, 16-21. k Římanům. 12, 16-21.

Dnešní epístola přináší bohatý výčet křesťanských povinností. Jelikož jsme slyšeli už tolik o nesmírnosti vtělené Lásky, jest přiměřeno, abychom si uvědomili také své povinnosti k Bohu a bližnímu.

Fratres. Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli malum pro malo redéntes: providéntes bona non tantum coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes. Non vosmetípsos defendéntes, charissimi: sed date locum irae. Scriptum est enim: Mihi vindícta; ego retribuam, dicit Dóminus. Sed si esurierit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Graduale. Ps. 101, 16-17. Stupňový zpěv. Ž. 101.

Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terrae glóriam tuam. Báti se budou národové jména tvého, Pane, a všichni králové země slávy tvé. V. Neboť vzdělal

Dóminus Sion, et vidébitur Pán Sion a viděn bude
in majestáte sua. ve Velebnosti své.

Allelúja, allelúja. Aleluja, Aleluja.

Ž. Ps. 96, 1. Dóminus regnávít, exsúltet terra: plesej země; radujte se, laeténtur ínsulae multae. ostrovy četné. Aleluja. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 8. podle Matouše. 8, 1-13.

Nebeský divotvůrce dokazuje zázraky svoje poslání a svou velkou lásku k nám, nepatrným tvorům. Vyznejme Ježíši svou vlastní ubohost a hříšnost, jak to učinil onen setník, jehož slova se stala prosbou, s kterou se blížíme ke sv. přijímání.

In illo témpore: Cum descendisset Jesus de monte, secútae sunt eum turbae multae: et ecce leprósus véniens, adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Jesus manum, téligit eum, dicens: Volo: mundáre. Et conféssim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus: Vide, némini díxeris: sed vade, osténde te sacerdotí, et offer munus, quod praecépit Moyses in testimónium illis. Cum autem introisset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, ac céssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquetur. Et ait illi

Za onoho času, když Ježíš sestoupil s hory, šli za ním zástupové mnozí. A hle, malomocný přišed, klaněl se mu řka: „Pane, chceš-li, můžeš mě očistiti.“ I vztáhl Ježíš ruku a dotekl se ho řka: „Chci, buď čist.“ A hned byl uzdraven od malomocnosti svého. I dí mu Ježíš: „Viz, abys toho nepravil nikomu, ale jdi, ukáž se knězi a obětuj dar, který přikázal Mojžíš na svědectví jim.“ Když pak vešel do Kafarnaum, přistoupil k němu setník a prosil ho řka: „Pane, služebník můj leží doma ochrnulý a hrozně se trápí.“ I dí mu Ježíš: „Já přijdu a u zdravím ho.“ Odpověděv

Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intrés sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestate constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequentibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israél. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recumbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno coelórum: filii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

pak setník, řekl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod střechu mou, ale toliko rci slovem, a uzdraven bude služebník můj. Neboť i já jsem člověk pod mocí postavený, maje pod sebou vojáky; a dím tomuto: ‚Jdi‘, i jde, a jímému: ‚Přijď‘, a přijde, a služebníku svému: ‚Učiň toto‘, i učini.“ Uspěšně to Ježíš, podivil se a řekl těm, kteří šli za ním: „Amen pravím vám, nenalezl jsem tak veliké víry v Israeli. Pravím pak vám, že mnozí přijdou od východu i od západu a slovatí budou s Abrahamem a s Isákem a s Jakobem v království nebeském; synové království však budou vyvrženi do temnosti vnější; tam bude pláč a skřipění zubů.“ I řekl Ježíš setníkovi: „Jdi a jak jsi uvěřil, staň se tobě.“ A uzdraven jest služebník v tu hodinu.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Páně prokázala moc, pravice Páně vyvýšila mne; neumru, ale zůstanu živ a budu vyprávěti skutky Páně.

Secreta

Haec hóstia, Dómine, quaesumus, emúndet nostra delicta: et ad sacrificium celebrándum, subditórum tibi córpora mentisque sanctificet. Per Dóminum nostrum...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 118).

Communio. Luc. 4, 22. K přijímání. Luk. 4, 22.

Mirabántur omnes de his, quae procédebant de ore Dei.

Tichá modlitba

Tato obět, Pane, prosíme, nechť očistí nás od poklesků a ke slavení oběti nechť těla a duše poddaných tobě posvěti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 118).

Communio. Luc. 4, 22. K přijímání. Luk. 4, 22.

Mirabántur omnes de his, quae procédebant de ore Dei.

Divili se všichni slohům, která vycházela z úst Božích.

Postcommunio

Po přijímání

Quos tantis, Dómine, largiris uti mystériis: quaesumus, ut efféctibus nos eórum veráciter aptáre dignéris. Per Dóminum..

My, kterým takových do-
přáváš uzívatí tajemství,
prosíme, abys pro účinky
jejich nás vpravdě uschop-
nil ráčil. Skrze Pána...

Připomínky jako o neděli 2. po Zjevení Páně (str. 119).

Neděle 4. po Zjevení Páně

„Klanějte se Bohu všichni Andělové jeho!“

Introitus. Ps. 96, 7-8.

Vstup. Ž. 96, 7-8.

Adorate Deum omnes Angeli ejus: audívit, et laetáta est Sion: et exultavérunt filiae Judae.

Klanějte se Bohu všichni
Andělové jeho. Uspěšně a
zaradoval se Sion a ple-
saly dcery judské.

Ps. ib. 1. Dóminus regnávit, exúlteť terra: laeténtur ínsulae multae.

Ž. tamt. 1. Pán kraluje,
plesej země. Radujte se,
ostrovy četné.

†. Glória Patri...

†. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui nos in tantis periculis constitutos, pro humána scis fragilitate non posse subsistere: da nobis salutem mentis et corporis; ut ea, quae pro peccatis nostris patimur, te adjuvante vincamus. Per Dóminum nostrum...

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 115); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 127).

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 13, 8-10.

Je-li Ježíš králem také pro nás, jsme povinni zachovávatí jeho zákon Lásky, jak nám to připomíná skrze apoštola.

Fratres. Némíni quidquam debeátis, nisi ut invicem diligátis: qui enim diligit próximum, legem implévit. Nam: Non adulterábis: Non occides: Non furáberis: Non falsum testimoniúm dices: Non concupísces: et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Diliges próximum tuum sicut teipsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Graduale. Ps. 101, 16-17. Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, et omnes

Modlitba

Bože, jenž víš, že my, takovým nebezpečím vystaveni, pro lidskou křehkostí nemůžeme sami obstátí, uděľ nám zdraví duše a těla, abychom to, co pro hříchů své zakoušíme, překonali pomocí tvojí. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 13, 8-10.

Bratři, nikomu nezůstávejte nic dlužní, leč abyste se milovali vespolek: neboť kdo miluje bližního, zákon naplnil, (přikázání) zajisté „nesesmilníš, nezabiješ, nepokradeš, nepromluvíš křivého svědectví, nepožádáš,“ a je-li které přikázání jiné, zahrnují se ve slově tomto: „Milovati budeš bližního svého jako sebe samého.“ Láska bližnímu zlého nečiní. Vyplněním zákona jest tedy láska.

Stupňový zpěv. Ž. 101. Bátí se budou národové jména tvého, Pane, a vši-

reges terrae glóriam tuam. Quóniam aedificávit Dóminus Sion, et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 96, 1. Dóminus regnávít, exsúlet terra: laeténtur insulae multae. Allelúja.

chni králové země slávy své. Neboť vzděľal Pán Sion a viděn bude ve Velebnosti své.

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 96, 1. Pán kraluje, plesej země; radujte se, ostrovy četné. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi secúndum Matth. c. 8. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 8, 23-27.

Náš Spasitel jest mocný Král; jeho poslouchají moře i vichry! Činí tak i naše srdce, která od něho přijímají tolik důkazů Lásky?

In illo témpore: Ascendénte Jesu in naviculam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navicula operirétur flúctibus. Ipse vero dormiébát. Et accessérunt ad eum discípuli ejus, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perimus. Et dicit eis Jesus: Quid tímídestis, módicæ fidei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquillitas magna. Porro hómines mirátí sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei?

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini

Za onoho času, když Pán Ježíš vstoupil na lodičku, brali se za ním učedníci jeho. A hle, bouře velická povstala na moři, tak že lodička se pokrývala vlnami; On však spal. I přistoupili k němu (učedníci jeho) a vzbudili ho řkouce: „Pane, zachovej nás, hyneme.“ I dí jim Ježíš: „Proč se bojíte, malověrní?“ Tehdy vstal a přikázal větrům i moři, a nastalo ticho veliké. Lidé pak divili se řkouce: „Kdo jest tento, že větrové i moře ho poslouchají?“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17. Pravice Páně prokázala moc, pravice Páně vyvř-

exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta

Concéde, quaesumus, omnipotens Deus: ut hujus sacrificii munus oblátum, fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum ..

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 118); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 150).

Communio. Luc. 4, 22.

Mirabántur omnes de his, quae procedébant de ore Dei.

Postcommunio

Múnera tua nos, Deus, a delectatióibus terrénis expédiant, et coeléstibus semper instántur aliméntis. Per Dóminum ...

Připomínky jako o neděli druhé po Zjevení Páně (str. 119); po 2. únoru jsou připomínky jako o neděli páté po Zjevení Páně (str. 127).

Neděle 5. po Zjevení Páně

„Pán kraluje, plesej země!“

Introitus. Ps. 96, 7-8.

Adoráte Deum omnes Angeli ejus: audívit et laetáta est Sion: et exultavérunt filiae Judae.

šila mne; neumru, ale zůstanu živ a budu vyprávěti skutky Páně.

Tichá modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby přinesený dar této oběti křehkost naši ode všeho zlého stále očisťoval a ochránil. Skrze Pána našeho ...

K přijímání. Luk. 4, 22.

Divili se všichni slovům, která vycházela z úst Božích.

Po přijímání

Dary tvoje nechť nás, Bože, od zálib světských oprostí a občerství stále nebeskými pokrmy. Skrze Pána našeho ...

Vstup. Ž. 96, 7-8.

Klanějte se Bohu všichni Andělové jeho. Uslyšel a zaradoval se Sion a plešaly dcery judské.

Ps. ib. 1. Dóminus regnávít, exúltet terra: laetén-tur ínsulae multae.

Ž. Glória Patri ...

Oratio

Famíliam tuam, quaesumus Dómine, continúa pietáte custódi: ut, quae in sola spe grátiae coeléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum nostrum ...

Za přimluvu Svatých

A cunctis nos, quaesumus Dómine, mentis et córporis defénde periculis: et intercedénte beáta et gloriósa semper Virgine Dei Genitricé María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitatibus et erróribus univérsis, Ecclesia tua securá tibi sérviat libertáte. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum ...

Třetí modlitba podle libosti.

Lectio

Epístola b. Pauli Apóstoli ad Colossén. c. 3, 12-17.

Dnešní epístola přináší ještě výčet povinností, které berou na sebe poddaní nebeského Krále. Dnes slyšíme, co všechno máme

Ž. tamt. 1. Pán kraluje, plesej země. Radujte se, ostrovy četné.

Ž. Sláva Otci ...

Modlitba

Rodinu svou, prosíme, Pane, ustavičnou dobrotivostí ochraňuj, aby, která jediné v naději na milost nebeskou spoléhá, tvou vždycky záštitou chráněna byla. Skrze Pána ...

Ode všech nás, prosíme, Pane, duše a těla ochraňuj nebezpečí a na přimluvu blahoslavené a přeslavné vždy Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštoly svými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. (jméno sv. patrona chrámu) a všemi Svatými, uděl nám dobrotivě spásu a mír, aby po zničení protivenství a bludů všelikých, Církev tvoje s bezpečnou svobodou tobě sloužiti mohla. Skrze téhož Pána našeho ...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Kolosským. 3, 12-17.

konati, kdežto na třetí a čtvrtou neděli po Zjevení Páně jsme byli spíše varování před tím, čeho se musíme vystríhati.

Frares. Indúite vos sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiae, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes invicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam. Sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem haec charitátem habéte, quod est vinculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituáli-bus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo et Patri, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

Graduale. Ps. 101, 16-17.

Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terrae glóriam tuam.

Braťi, oblecte se jako vyvolenci Boží, svatí a milí, v srdečnou milosrdnost, dobrotu, pokoru, mírnost, shovívavost, snašejíce jeden druhého a odpouštějíce si vespolek, má-li kdo žalobu proti jinému; jakož i Pán odpustil vám, tak i vy; ke všemu tomu však mějte lásku, která jest svazem dokonalým. A pokoj Kristův, ke kterému také jste byli povoláni, (abyste byli) v jednom těle, vládní v srdcích vašich, a buďte vděčni. Slovo Kristovo přebývej ve vás hojně, tak abyste ve vši moudrosti poučovali a napomínali se vespolek žalmy, chvalozpěvy a písněmi duchovními, v milosti je zpívající ve svých srdcích Bohu. A cokoli činíte slovem neb skutkem, všechno (čiňte) ve jménu Pána Ježíše Krista, děkující Bohu Otci skrze Ježíše Krista Pána našeho.

Stupňový zpěv. Ž. 101.

Báti se budou národové jména tvého, Pane a všichni králové země slávy

†. Quóntiam aedificávit tvé. †. Neboť vzdělal Pán Dóminus Sion, et vidébitur in majestáte sua. Sion a viděn bude ve Velebnosti své.

Allelúja, allelúja.

†. Ps. 96, 1. Dóminus regnávit, exsúltet terra: laeténtur insulae multae. Allelúja.

Alleluja, alleluja.

†. Ž. 96, 1. Pán kraluje, plesej země, radujte se ostrovy četné. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 13. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 24-30.

Pán sám poučuje o svém Království, o jeho založení na světě a jeho osudech, které mu připraví nepřítelé; o jeho řízení a zachování pro věčné časy.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Simile factum est regnum coelórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus ejus, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset, tunc apparúerunt et zizánia. Accedéntes autem servi patrisfamilias, dixérunt ei: Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, et colligimus ea? Et ait: Non: ne forte colligéntes zizánia,

Za onoho času Pán Ježíš předložil zástupům podobnoství toto: „Podobno jest království nebeské člověku, který nasel dobrého semene na poli svém; a když lidé spali, přišel jeho nepřítel, nasel kóukole mezi pšenici a odešel. Když pak bylina vyrostla a vydala plod, tu ukázal se i kóukol. I přistoupili služebníci hospodáfovi a řekli jemu: ‚Pane, zdali jsi nenasel dobrého semene na poli svém? Odkud tedy má kóukol?‘ On pak pravil jim: ‚Nepřítel to učinil.‘ I řekli mu služebníci: ‚Chceš-li, abychom šli a vytrhali jej?‘ A on pravil: ‚Ne, abyste snad trahjíce kóukol, nevytrhali spolu

eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite útraque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Colligite primum zizánia, et alligáte ea in fasciculos ad comburéndum, triticum autem congregáte in hórréum meum. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delicta nostra miserátus absolvas, et nutántia corda tu dirigas. Per Dóminum ...

Za přímlyvu Svatých

Exaúdi nos, Deus salutaris noster: ut per hujus Sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris; grátiam tríbens in praesenti, et glóriam in futúro. Per Dóminum nostrum ...

Třetí tichá modlitba dle libostí.

Communió. Luc. 4, 22. Mirabántur omnes de his, quae procedébant de ore Dei.

s ním i pšenice. Nechte, ať oboje spolu roste až do žní; a v čas žní řeknu žencům: Seberte nejprve koukol a svažte jej ve snopky ke spálení; pšenici však shromážděte do stodoly mé.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Pravice Páně prokázala moc, pravice Páně vyvýšila mne; neumru, ale zůstanu živ a budu vyprávěti skutky Páně.

Tichá modlitba

Oběti usmíření tobě, Pane, přinášíme, abys i poklesky naše milostivě prominul i kolísající srdce řídil. Skrze Pána našeho ...

Za přímlyvu Svatých

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, a mocí této Svátosti nás ode všech nepřátel duše a těla ochraňuj, nyní milost uděluje a v budoucnu slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

K přijímání. Luk. 4, 22.

Divili se všichni slohvům, která vycházela z úst Božích.

Postcommunio

Quaesumus omnipotens Deus: ut illius salutaris capiamus effectum, cujus per haec mysteria pignus accipimus. Per Dóminum ...

Za přímlyvu Svatých

Mundet et múniat nos, quaesumus Dómine, divini Sacraménti munus oblátum: et, intercedénte beáta Virgine Dei Genitricé María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et omnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et perversitáribus expiátos, et adversitáribus expeditos. Per eúndem Dóminum ...

Třetí modlitba po přijímání dle libostí.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abychom dosáhli ovoce onoho spasení, jehož záruku jsme skrze tato tajemství přijali. Skrze Pána ...

Nechť očistí a ochrání nás, prosíme, Pane, obětovaný dar božské Svátosti; a na přímlyvu blahoslavené Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštolými Petrem a Pavlem, jakož i se sv. N. a všemi Svatými, ať nás ze všech zvráceností vyhojí a všech protiventství sprosí. Skrze téhož Pána našeho ...

Neděle 6. po Zjevení Páně

„Báti se budou národové jména tvého, Pane; všichni králové země slávy tvé!“

Introitus. Ps. 96, 7-8.

Adorate Deum omnes Angeli ejus: audívit et laetáta est Sion; et exultaverunt filiae Judae.

Ps. ib. 1. Dóminus regnávít, exsúltet terra: laeténtur insulae multae.

Ť. Glória Patri ...

Vstup. Ž. 96, 7-8.

Klanějte se Bohu všichni Andělové jeho. Uslyšel a zaradoval se Sion a plešaly dcery judské.

Ž. tamt. 1. Pán kraluje, plešej země. Radujte se, ostrovy četné.

Ť. Sláva Otcí ...

Oratio

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut semper rationabilia meditantés, quae tibi sunt placita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba jako předešlou neděli (str. 127).

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Thessalon. 1, 2-10.

Nejlepší dary, které můžeme přinést Králi-Vykupiteli, jsou Víra, Naděje a Láska, jak to Apoštol Pavel tvrdí o Thesalonických.

Fratres. Grátias ágimus Deo semper pro omnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratióibus nostris sine intermissióne, mémoires óperis fidei vestrae, et labóris, et charitátis, et sustinéntiae spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum. Sciéntes fratres, dilécti a Deo, electi ónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spiritu sancto, et in plenitudine multa, sicut scitis, quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gaudio Spiritus sancti: ita

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom vždy rozumné věci uvažující, co tobě se líbí i slovy plnili i skutky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla k Thesalonickým 1, 2-10.

Bratři, děkujeme Bohu vždycky za vás za všechny, připomínající si vás na svých modlitbách; bez ustání zajisté pamatujeme před Bohem a Otcem naším na dílo vaší lásky i na vytrvalost vaší naděje v Pána našeho Ježíše Krista, neboť víme, bratři milovaní od Boha, o vyvolení vašem. Vždyť evangelium naše nepřišlo k vám toliko v slově, nýbrž i v moci a v Duchu svatém i v přesvědčení mnohém, jakož víte, jakými jsme byli mezi vámi pro vás, a vy jste se stali následovníky našimi i Páně, přijavše slovo přimnoha soužení s radostí Ducha svatého, takže jste se stali vzorem všem věřícím v Macedonii a v Achai.

ut facti sitis forma omnium vobis credentibus in Macedonia, et in Achaia. A vobis enim diffamatus est sermo Domini, non solum in Macedonia, et in Achaia, sed et in omni loco fides vestra, quae est ad Deum, profecta est, ita ut non sit nobis necesse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annuntiant, qualem introitum habuerimus ad vos: et quomodo conversi estis ad Deum a simulacris, servite Deo vivo et vero, et expectate Filium ejus de coelis (quem suscitavit ex mortuis), Jesum, qui eripuit nos ab ira ventura.

Graduale. Ps. 101, 16-17.

Timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terrae glóriam tuam. *Ů.* Quóniam aedificávit Dóminus Sion, et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja.

Ů. Ps. 96, 1. Dóminus regnávit, exsúltet terra: laeténtur insulae multae. Allelúja.

Nebo od vás rozhlásila se řeč Páně netoliko v Macedonii i v Achai, ale i po všelikém místě roznesla se víra vaše, kteráž jest v Bohu, tak že není nám potřeba nic mluvit. Oniť zajisté sami o nás vypravují, jaký jsme příchod měli k vám a kterak jste se obrátili k Bohu od model, abyste sloužili Bohu živému a pravému a očekávali Syna jeho s nebes, kteréhož byl vzkřísil z mrtvých, (totiž) Ježíše, kterýž nás vysvobodil od hněvu budoucího.

Stupňový zpěv. Ž. 101.

Báti se budou národové jména tvého, Pane, a všichni králové země slávy tvé. *Ů.* Neboť vzdělal Pán Sion a viděn bude ve velibnosti své.

Alleluja, aleluja.

Ů. Ž. 96, 1. Pán kraluje, plesej země; radujte se, ostrovy četné. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 13. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 31-35.

Kristus zasadil semeno nebeského učení na světě, jehož jest Pánem. Jeho Prozřetelnost dává hořčíčnemu seménku Církve vzrůstatí v mohutný strom. Moc jeho Milosti přivádí do kvasu nepatrný základ.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis parabolam hanc: Simile est regnum coelórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: quod mínimum quídem est ómnibus seminibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut volúcris coeli veníant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parabolam locútus est eis: Simile est regnum coelórum fermento, quod accéptum múlier abscondit in farinae satis tribus, donec fermentátum est totum. Haec ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut implerétur, quod dictum erat per Prophétam dicentem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscondíta a constitutióne mundi. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117. Dextera Dómini fecit virtútem, dextera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Za onoho času Pán Ježíš řekl zástupům podobenství toto: Podobno jest království nebeské zrna hořčíčného, které vzav člověk jeden, zasel na poli svém; ono jest sice nejmenší mezi všemi semeny, ale když vzroste, větší jest nežli (všecky) byliny a stává se stromem, takže ptáci nebeští přilétají a bydlí na ratolestech jeho. Jiné podobenství pověděl jim: Podobno jest království nebeské kvasu, který vzavši žena jedna, zadělala do tří měříc mouky, až zskynulo všecko. To všecko mluvil Ježíš zástupům v podobenstvích, a bez podobenství nemluvil jim, aby se naplnilo, co bylo pověděno skrze proroka slovy: „Otevru v podobenstvích ústa svá, vypravovati budu věci skryté od ustanovení světa.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 117, 16 a 17. Pravice Páně prokázala moc, pravice Páně vyvyšila mne; neumru, ale zůstanu živ a budu vyprávěti skutky Páně.

Secreta

Haec nos oblatio, Deus, mundaet, quaesumus, et rénovet, gubérnet, et prótegat. Per Dóminum...

Ostatní modlitby jako předešlou neděli (str. 150).

Communio. Luc. 4, 22. Mirabántur omnes de his, quae procedébant de ore Dei.

Postcommunio

Coeléstibus, Dómine, passtí delíciis: quaesumus, ut semper éadem, per quae veráciter vívimus, apéltámus. Per Dóminum...

Ostatní modlitby jako předešlou neděli (str. 131).

Tichá modlitba

Tato oběť, Bože, prosímud, nechť nás očistí a obnoví, řídí a ochrání. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Luk. 4, 22. Divili se všichni slohům, která vycházela z úst Božích.

Popřijímání

Nebeskými, Pane, nasytíš sladkostmi, prosím, abychom vždy po tom, čím vpravdě žijeme, toužili. Skrze Pána našeho...

Ostatní modlitby jako předešlou neděli (str. 131).

DOBA PŘEDPOSTNÍ

Prožili jsme se Spasitelem několik blahých neděl, rozjímajíce o jeho tichém a skrytém dětství a těšíce se z moci, kterou ovládá veškerou stvoření. Srdce naše se naplnila sladkou nadějí, že jednou budeme věčně se radovati s tímto Králem králů.

Avšak tato chvíle věčné radosti dosud nenastala! I u jesliček při veškeré radosti cítíme, že stojíme ještě na zemi, že jest nám dosud bojovati krušný boj se světem, dáblem a tělem. Církev svatá, která byla předobrazena Starým zákonem, připadá si zde na odvěden jako národ židovský, jenž ze svatého města Jerusalema byl odveden a po 70 let držán v zajetí Babylonském. Co jsme zde na zemi jiného, než vyhnanci, zajatci a kořist všech možných nebezpečí, která na nás číhají na světě, tomto Boha nenávědčijícím Babyloně!

Církev svatá, která nás má vychovávatí pro Nebe a utužiti do životního boje, chce nám v předpostní době připomenouti naše vyhnanství, na něž bychom si bezmála už zvykli — k své vlastní záhubě.

Jako židé po 70 let truchlili v Babyloně, tak ona nás k tomu vede, abychom po 70 dní v roce sobě připomínali svoje otroctví pod mocí dábla a tím zatoužili po svém vlastním domově — po Nebi.

Proto všechna bohoslužba v nynějším období církevního roku nám slouží k této připomínce. Neslyšime radostného „Aleluja“, kterým jsme se těšili po celý rok. Ani krásný zpěv Andělů „Sláva na výsostech Bohu“ nezalehne v náš sluch. Na konci mše sv. kněz nepropuští lid slovy: „Jděte, jste propuštěni!“, ale zve k další modlitbě: „Chvalme Pána!“ Na místě „Aleluja“ zpívá se Tractus. A aby také náš zrak byl zaujat myšlenkou na naše truchlivé poslavení ve světě, užívá se bohoslužebných rouch fialové barvy, vyjímaje svátky Svatých, které se však nikdy neslaví v neděli.

První neděle v předposlední době sluje „Devítník“. České jméno „Devítník“ pochází odtud, že tato neděle jest 9. před Velikonocemi. V latině se jmenuje „Septuagesima“ (dies ante Pascha), t. j. „sedmdesátý“ (den před Velikonocemi). Dvě následující neděle nazývají se „Sexagesima“ a „Quinquagesima“, t. j. 60ty a 50ty den dle starého počítání před slavností velikonoční. U nás říkáme: neděle první a druhá po Devítniku.

Učme se ve třech předposledních týdnech odříkat se pozemských radovánek, aby neudusily v nás oheň lásky k Bohu, a siraíme se světského hluku, abychom slyšeli, co k nám mluví Duch Svatý.

Neděle „Devítník“

(Dominica in Septuagesima)

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

„V soužení svém vzýval jsem Pána,
i vyslyšel z chrámu svatého svého hlas můj!“

Se všech stran jsme obklopeni nebezpečím a všeliká soužení na nás doléhají. Jest to spravlivý trest na nás, neboť tak často zapomináme na své povinnosti k Bohu! Neztrácejme však mysl ani v největším trápení; stačí obrátit se upřímně k Bohu a pomoc jeho máme zajištěnu!

Introitus. Ps. 17. Vstup. Ž. 17, 3, 6 a 7.

Circumdedérunt me gé- Obklopily mne steny
mitus mortis, dolóres in- smrtelné, bolesti pekelné
férni circumdedérunt me: obklíčily mne; ale v sou-
et in tribulatióne mea in- žení svém vzýval jsem Pá-
vocávi Dóminum, et exau- na, i vyslyšel z chrámu
divit de templo sancto suo svatého svého hlas můj.
vocem meam.

Ps. ib. 2-3. Diligam te, Ž. tamt. 2-3. Milovati tě
Dómine, fortitúdo mea: budu, Pane, sílo má. Pán

Dóminus firmaméntum jest tvrz moje a útočiště
meum, et refúgium meum, mé a osvoboditel můj.
et liberátor meus.

Ž. Glória Patri... Ž. Sláva Otci...

Od této neděle až do Velikonoc neřiká se „Sláva na výsostech“, vyjímaje Zelený čtvrtek, Bílou sobotu a svátky Svatých.

Oratio

Preces pópuli tui, quae-
sumus Dómine, cleméner
audí: ut, qui iuste pro
peccátis nostris affligimur,
pro tui nóminis glória
misericórditer liberémur.
Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých (viz str. 127).

Třetí modlitba dle libosti.

Modlitba

Prosby lidu svého, pro-
síme, Pane, dobrotivě vy-
slyš, abychom, kteří spra-
vedlivě za hříchy svoje
vedlivě pro slávu jména
truchlíme, pro slávu jména
misericórně osvobo-
zeni byli. Skrze Pána...

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla
ad Corinthios. 9, 24-10, 5. ke Korintským. 9, 24-10, 5.

Jako každý zápasník musí svoje tělo zocelovat střídmostí, tak i my pro svůj zápas se světem musíme se vyssíhlati všeho, co by naše tělo a naši vůli oslabovalo. Cenu věčné blaženosti získá pouze vítěz v tomto boji!

Fratres. Nescítis, quod Bratři, nevíte-li, že ti,
ii, qui in stádio currunt, kteří běží o závod, všickni
omnes quidem currunt, sice běží, ale (jen) jeden
sed unus áccipit bravium? dostává cenu vítězství?
Sic curríte, ut comprehen- Tak běžte (i vy), abyste
dáti. Omnis autem, qui dosáhli. Každý však, kdo
in agóne conténdit, ab závodí, zdržuje se všeho;
ómnibus se ábstinet: et a oni (činí to), aby ob-
illi quidem, ut corruptibi- drželi věnec porušitelný,
lem corónam accipient; my však korunu neporu-
omnes autem incorruptam. šitelnou. Já tedy běžím ni-
Ego ígitur sic curro, non koli tak, jako na nejisto,
quasi in incértum: sic zápolím ne jako do vzdu-
pugno, non quasi áerem chu bije, nýbrž trestám

vérberans: sed castígo corpus meum, et in servitútem rédigo: ne forte, cum aliis praedicáverim, ipse réprobus efficiar. Nolo enim vos ignoráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spirítálem manducáverunt, et omnes eúmdem potum spirítálem bibérunt (bibébant autem de spirítáli, consequénte eos, petra: petra autem erat Christus). Sed non in plúribus eórum benedíctum est Deo.

Graduale. Ps. 9, 10-11 et 19-20.

Adjútor in opportunítibus, in tribulatióne: sperent in te, qui novérunt te: quóniam non derelínquis quaeréntes te, Dómine. *V.* Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: patiéntia paúperum non peribit in aetérnum: exsúrge, Dómine, non praevaléat homo.

Tractus. Ps. 129, 1-4.

De profúndis clamávi ad te, Dómine, Dómine,

tělo své a podrobuji v služebnost, abych snad kázav jiným, sám nebyl zavřzen. Nechci zajisté bratři, abyste nevěděli, že otcové naši byli pod oblakem a všickni prošli mořem a všickni v oblace a moři byli pokřtěni v Mojžíše a všickni jedli týž pokrm duchovní a všickni pili týž nápoj duchovní; pili jej totiž z duchovní skály, která šla s nimi, tou skalou pak byl Kristus. Avšak ve většině jich nezalíbilo se Bohu.

Stupňový zpěv. Ž. 9.

Pomocniku v čas pravý, v soužení, nechť doufají v tebe, kdož tě znají, neboť neopouštíš hledajících tebe, Pane. *V.* Nebo nezůstane na vždy v zapomenutí ubohý; trpělivost utištěných nepřijde ve zmar na věky. Povstaň, Pane, ať příliš nezmohutní člověk.

Traktus. Ž. 129, 1-4.

Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš hlas

exaúdi vocem meam. *V.* Fiant aures tuae intendentes in orationem servitui. *V.* Si iniquitates observáveris Dómine, Dómine, quis sustinébit? *V.* Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam susínui te, Dómine.

V. Budtež uši tvoje pozorny na modlitbu služebníka tvého. *V.* Budeš-li nepravosti nepromíjeti, Pane, Hospodine, kdož obstojí? *V.* Nebo u tebe jest odpuštění a pro zákon tvůj spoléhám na tebe, am susínui te, Dómine.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secúndum Matth. c. 20. podle Matouše. 20, 1-16.

Pán volá nás na vinici svou, do Církve svatě, abychom ji vzdělavali činnostnými skutky. Když se nachýli večer našeho života, dostane každý z nás svou odměnu, život věčný, za všechny útrapy a odříkání, jež jsme zde na světě snášeli. Na vinici Páně naleznе každý práci a každého Bůh odmění ze své štedrosti denárem — věčně blažeností.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc: Simile est regnum coelórum hómíni patrifámílias, qui exiit primo mane conducere operários in vineam suam. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in vineam suam. Et egressus circa horam tértiam, vidit alios stantes in foro otíósos, et dixit illis: Ite et vos in vineam meam, et quod justum fuérit, dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterum autem exiit circa sextam et nonam horam: et fecit simíliter. Circa

Za onoho času Pán Ježíš řekl učeníkům svým parábolu hanc: Podobno jest totiž království nebeské hospodáři, který vyšel na úsvitě, aby najal dělníky na vinici svou. Smluviv pak s dělníky denár na den, poslal je na vinici svou. A vyšel okolo třetí hodiny, uzřel jiné, ani stojí na trhu zahálejíce. I řekl jim: „Jdětež i vy na vinici mou, a co bude spravedlivou, dám vám.“ A šli. Opět však vyšel o šesté i deváté hodině, a učinil taktěž. Ale vyšel o hodině jedenácté, nalezl jiné, ani stojí. I řekl jim: „Proč tu stojíte, celý

undécimam vero éxiit, et invénit álios stantes, et dicit illis: Quid hic statis tota die otíosi? Dicunt ei: Quia nemo nos condúxit. Dicit illis: Ite et vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dómínus vineae procuratóri suo: Voca operários, et redde illis mercédem, incípiens a novíssimis usque ad primos. Cum venissent ergo, qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt singulos denários. Veniéntes autem et primi, arbitrátii sunt, quod plus essent accep-túri: accepérunt autem et ipsi singulos denários. Et accipiéntes murmurábant advérsus patremfamilias, dicéntes: Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi et aestus. At ille respóndens uni eórum, dixit: Amíce, non fácio tibi injúriam: nonne ex denário convenísti mecum? Tolle, quod tuum est, et vade: volo autem et huic novíssimo dare, sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fá-cere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus

den zahálejíce?“ Řkou je-mu: „Nikdo nás nenajal.“ Dí jim: „Jdětež i vy na vinici mou.“ A když byl večer, řekl pán vinice správci svému: „Zavolej dělníky a dej jim mzdu, počna od posledních až do prvých.“ Přišedše tedy ti, kteří nastoupili o jedenácté hodině, obdrželi každý po jednom denáru. Přišedše pak i první, domnívali se, že obdrží více; dostali však i oni po jednom denáru. A do-stavše, reptali proti ho-spodáři řkouce: „Tito poslední pracovali jedinou hodinu, a rovnými učinil jsi je nám, kteří jsme nesli břímě dne i horko.“ Ale on odpověděv jedno-mu z nich pravil: „Pří-teli, nečiním tobě krív-dy; zdali nesmluvil jsi se mnou jednoho denáru? Vezmi, co jest tvoje, a odejdi. Chci však také to-muto poslednímu dáti jako i tobě. Aneb snad nesmím učiniti (ve věcech svých), co chci? Či oko tvé jest zlé, že já dobrým jsem?“ Tak budou poslední prvni-mi a první posledními; neboť mnoho jest povov-

sum? Sic erunt novíssimi primi, et primi novíssimi. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti. *Credo.*

Offertorium. Ps. 91, 2.

Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime.

Secreta

Munéribus nostris, quae-sumus Dómine, precibús-que suscéptis: et coelé-stibus nos munda mysté-riis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 30, 17-18.

Illúmina fáciem tuam super servum tuum, et salvum me fac in tua misericórdia: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Postcommunio

Fidéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem et percipiéndó re-quirant, et quaeréndo sine fine percípiant. Per Dó-minum nostrum...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

laných, ale málo vyvole-ných.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 91, 2.

Dobré jest oslavovati Boha; opěvovati jméno tvoje, Svrchovaný.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pa-
ne, a modlitby přijma, ne-
beskými nás očisť tajem-
stvími i dobrotivě vyslyš.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

K přijímání. Ž. 30, 17-18.

Zasvitni tváří svou nad služebníkem svým a spas mne ve svém milosrdenství. Pane, ať nejsem zahanben, neboť vzýval jsem tebe.

Po přijímání

Věrní tvoji, Bože, tvými dary nechť se posílí, aby přijímající, jich vyhledá-
vali, a vyhledávající, bez
ustání přijímali. Skrze Pá-
na našeho Ježíše Krista...

Neděle první po Devětníku (Dominica in Sexagesima)

Shromáždění u sv. Pavla

„Přilnulo k zemi tělo naše; povstaň, Pane,
pomoz nám a vysvobod nás!“

Svou pokazenou přirozeností lneme tolik k zemi, že z prachu a bláta hříchu sotva povstáváme. Přiznejme svou slabost a nemohoucnost k dobrému a prosme za přimluvu sv. Pavla, učitele národů, abychom mohli jako kdysi on povstati k bohuděmu životu. Od svých předků víme, že Bůh pokornému spěchá na pomoc. (Ž. 43, 2.)

Introitus. Ps. 43, 23-26. Vstup. Ž. 43, 23-26.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? exsúrge, et ne repéllas in finem: quare fáciem tuam avértis, oblivísceris tribulatiónem nostram? adhaesit in terra venter noster: exsúrge, Dómine, ádjuva nos, et líbera nos.

Ps. ib. 2. Deus, aúribus nostris audívimus: patres nostri annuntiavérunt nobis.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius: ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectiōne muniámur. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Povstaň, proč spíš, Pane? Povstaň a nezapuzuj (nás) na vždy. Proč tvář svou odvracíš, zapomínáš soužení našeho? Přilnulo k zemi tělo naše; povstaň, Pane, pomoz nám a vysvobod nás.

Ž. tamt. 2. Bože, na své uši jsme slyšeli, předkové naši vypravovali nám.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž vidíš, že na žádání svůj skutek nespo-léháme, popřej milostivě, abychom přimluvou Učitele národů chráněni byli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z druhého listu sv. Pavla ad Corínthios. 11, 19-12, 9. ke Koríntským. 11, 19-12, 9.

Naše bída na světě povstává útoky nepřátel Božích. Proti těm se musíme brániti v prospěch svých vlastni i bližního. Vzorem takového bojovníka pro věc Boží byl sv. Pavel, který nám dnes popisuje svoje útrapy. Poslední slova epístoly nám jsou velikou útěchou. Nezáleží na naší slabosti; za pokorného bojuje Bůh.

Fratres. Libénter suffér-tis insipiéntes, cum sitis ipsi sapiéntes. Suslinétis enim, si quis vos in servitútem rédigít, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos caedit. Secúndum ignobilitátem dico, quasi nos infírmí fuérimus in hac parte. In quo quis audeť (in insipiéntia dico), aúdeo et ego. Hebraei sunt: et ego, Israelítæ sunt: et ego. Semen Abra-hæ sunt: et ego. Ministri Christi sunt (ut minus sápiens dico): plus ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus fréquentér. A Judæis quínquies quadragénas, una minus, accépi. Ter virgis caesus sum, semel lapidátus sum, ter naufragium feci, nocte et die in profúndo maris fui: in itinéribus saepe, perículis flúminum, perículis

Bratři, rádi snášíte netís moudré, sami jsouce moudří; snášíte zajisté, jestli vás někdo v porobu vrhá, jestli vás kdo strajuje, jestli vás kdo jímá, jestli kdo (nad vás) se vypíná, jestli vás někdo bije v tvář. Ke svému zahanbení vy-znávám, že (v té věci) byli jsme slabými. Ale v čem kdo se osměluje (chlubiti se), v nemoudrosti pravím, v tom osměluji se (chlubiti se) i já. Hebrejští jsou? Já také. Israeliti jsou? Já také. Počtemstvím Abrahamovým jsou? Já také. Služebníky Kristovými jsou? Jako nesmýslný pravím: Já více. V pracích (jsem býval) přehojně, v žalářích přehojně, v ranách nad míru, v nebezpečenství smrti častokrát. Od židů pětkrát jsem dostal čtyřicet ran bez jedné, třikrát jsem byl metlami mrskán, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem ztrosko-

latrónum, periculis ex gé-
nere, periculis ex Génti-
bus, periculis in civitate,
periculis in solitúdine, pe-
riculis in mari, periculis
in falsis fratribus. In la-
bóre et aerúmna, in vigi-
liis multis, in fame et siti,
in jejúniis multis, in frí-
gore et nuditate. Praeter
illa, quae extrínsecus sunt,
instántia mea quotidiana,
solicítudo ómnium eccle-
siárum. Quis infirmátur,
et ego non infirmor? quis
scandalizátur, et ego non
uror? Si gloriári opórtet:
quae infirmitátis meae
sunt, gloriábor. Deus et
Pater Dómini nostri Jesu
Christi, qui est benedictus
in saecula, scit, quod non
méntior. Damásci praepó-
situs gentis Aetáe regis
custodiébat civitátem Da-
mascenórum, ut me com-
prehénderet: et per fené-
stram in sporta dimissus
sum per murum, et sic
effúgi manus ejus. Si glo-
riári opórtet (non éxpedít
quidem), véniam autem ad
visiónes et revelatiónes
Dómini. Scio hómínem in
Christo ante annos qua-
tuórdecim (sive in córpore,
néscio, sive extra corpus,
néscio, Deus scit), raptum

tal, noc a den byl jsem
v hlubokosti mořské, na
cestách často, v nebezpe-
čenstvích od lidí svého ná-
roda, v nebezpečnostvích
od pohanů, v nebezpeč-
nostvích v městě, v nebezpe-
čenstvích na poušti, v ne-
bezpečnostvích na moři,
v nebezpečnostvích mezi
falešnými bratry, v práci
a námaze, v nočních bdě-
ních často, v hladě a žízni,
v postech často, v zimě a
nahotě. (K tomu přistupu-
je) mimo jiné denní nával
ke mně, péče o všechny
církvní obce. Kdo jest
sláb, abych já nebyl sláb
(také)? Kdo se pohoršuje,
abych já nehořel? Mám-li
se chlubití, budu se chlu-
bití tím, co se vztahuje
ke mně slabosti. Bůh a Otec
Pána našeho Ježíše Krista,
jenž jest veleben na věky,
ví, že nelžu. V Damašku
místodržitel krále Arey
ostříhal města Damašku,
aby mě zajal, ale oknem
jsem byl spuštěn v koši
skrze hradbu a tak jsem
ušel rukám jeho. Mám-li
se chlubití, (prospěšno to
ovšem není), přijdu k vidě-
ním a zjevením Páně. Zná-
m člověka v Kristu, jenž před
čtrnácti roky byl vržen

hujúsmodi usque ad tér-
tium coelum. Et scio hu-
júsmodi hómínem (sive in
córpore, sive extra corpus,
néscio, Deus scit), quó-
niam raptus est in paradí-
súm, et audivit arcána
verba, quae non licet hó-
mini loqui. Pro hujúsmodi
gloriábor: pro me autem
nihíl gloriábor, nisi in in-
firmitátibus meis. Nam et
si volúero gloriári, non
ero insipiens, veritátem
enim dicam. Parco autem,
ne quis me existimet supra
id, quod videt in me, aut
áliquíd audit ex me. Et
ne magnítudo revelatió-
num extóllat me, datus
est mihi stímulus carnis
meae, ángelus sátanae,
qui me colaphízet. Propter
quod ter Dóminum rogávi,
ut discéderet a me: et
dixit mihi: Súfficit tibi
grátia mea: nam virtus
in infirmitáte perficitur.
Libénter igitur gloriábor
in infirmitátibus meis, ut
inhábitet in me virtus
Christi.

až do třetího nebe, zdali
v těle, nevím, aneb-li kromě
těla, nevím; Bůh to ví.
A vím o tomto člověku,
že byl, zdali v těle aneb-li
kromě těla, nevím, Bůh to
ví, vržen do ráje a uslyšel
slova nevypravitelná, kte-
rých nepřislúší člověku
mluviti. Takovýto (člo-
věkem) budu se chlubití,
sám sebou však nebudu
se chlubití, leč jen svými
slabostmi. Budu-li totiž
chtít se chlubití, nebudu
nemoudrým, neboť povím
pravdu; uskovňuji se však,
aby někdo nemyslíl o mně
více, nežli co při mně vidí
aneb ode mne slyší. A a-
bych pro nesmírnost zje-
vení se nevyvyšoval, byl
mi dán osten pro tělo,
anděl to satanův, aby mě
poličkoval. Pro něj jsem
prosil třikráte Pána, aby
odstoupil ode mne. Ale on
mi řekl: „Postačí ti moje
milost; neboť síla v slabo-
sti se zdokonaluje.“ Budu
tedy (spíše) velmi rád se
chlubití svými slabostmi,
aby síla Kristova ve mně
přebývala.

Graduale. Ps. 82, 19 et 14.

Sciant Gentes, quóniam
nomen tibi Deus: tu solus

Stupňový zpěv. Ž. 82.
Nechť poznají národo-
vé, že jméno tobě „Bůh“;

Altissimus super omnem terram. *Ź.* Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stíplam ante faciém venti.

Tractus. Ps. 59, 4 et 6.

Commovísti, Dómine, terram, et conturbásti eam. *Ź.* Sana contritiónes ejus, quia mota est. *Ź.* Ut fugiant a facié arcus, ut liberéntur elécti tui.

tys jediný Svrchovaný nade vši zemi. *Ź.* Bože můj, učiní je jako kolo a jako stěblo před tváří větru.

Traktus. *Ž.* 59, 4 a 6.

Zatřásl jsi, Pane, zemi a rozviklal jsi ji. *Ź.* Zahoj trhliny její, neboť se rozkymácela. *Ź.* Necht uprchnou před lukem, aby vysvození byli vyvolení tvoji.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secundum Lucam. c. 8. podle Lukáše. 8, 4-15.

† Slova sv. Evangelia

Jak přijímáme my slovo Boží? Nedotýká se snad pouze sluchu a do srdce nám nevchází? Nebo nepadá na tvrdé a nemilosrdné srdce? Anebo nenecháváme je udusití trním starostí a vášní? Prosme Pána, aby svou Milostí zkypřil půdu neplodných srdcí našich, abychom přinášeli užitek stonásobný!

In illo témpore: Cum turba plúrima convenirent, et de civitatibus properarent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui sémínat, semináre semen suum: et dum sémínat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres coeli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram: et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtat spinas suffocáverunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit

Za onoho času, když se scházel zástup četný a od měst brali se k Ježíšovi, pravil podobestvím: „Vyšel rozsevač, aby rozseval símě své, a když rozseval, některá zrna padla vedle cesty, a byla pošlapána, a ptáci nebeští sezobali je. A jiné padlo na skálu, a vzešedší uschlo, poněvadž nemělo vláhy. A jiné padlo mezi trní, a trní spolu vzrostlé udusilo je. A jiné padlo v zemi dobrou a vzešedší vydalo užitek stonásobný.“ To pověděv zvonal: „Kdo má uši k slyšení,

fructum céntuplum. Haec dicens, clamábat: Qui habet aures audiéndi, audiát. Interrogábat autem eum discipuli ejus, quae esset haec parábola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mystérium regni Dei: céteris autem in parábolis, ut vidéntes non videant, et audiéntes non intélligant. Est autem haec parábola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt, qui audiunt: deinde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt verbum: et hi radices non habent: qui ad tempore credunt, et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit, hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudinibus, et divitiis, et voluptátibus vitae, eúntes suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono et óptimo, audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in partíentia.

Eti dicitur Credo.

slyš.“ I otázali se ho učeníci jeho, co by to podobeství znamenalo. On pak řekl: „Vám dáno jest znáti tajemství království Božího, ostatním však v podobestvích, aby hledíce neviděli: a poslouchajíce nesrozuměli. Tento pak jest rozum podobeství: Símě jest slovo Boží. Těmi, kteří (jsou) vedle cesty, rozumějí se ti, kteří slyší: potom přichází dábel a odnímá to slovo ze srdce jejich, aby uvěřice spasení nebyli. Těmi pak, kteří na skále (jsou, rozumějí se ti), kteří, když uslyší, přijímají slovo s radostí; ale ti nemají kořene: na čas uvěří a v čas pokušení odstupují. Oním pak, jež padlo do trní, ti se rozumějí, kteří uslyšeli, ale na cestě udušování bývajjí od péči a bohatství a rozkoši života, a nepřinášejí užitku. A tím, jež jest v zemi dobré, rozumějí se ti, kteří uslyševše slovo, uchovávají je v srdci dobrém a v ýborném a přinášejí užitek v trpělivosti.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 16. Obětování. Ž. 16, 5, 6-7.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestigia mea: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Upevni kroky mé na cestách tvých, aby neoklísaly šlépěje moje. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má, divotvorným učiníš milosrdenství svoje, jenž vysvobozuješ doufající v tebe, Pane.

Secreta

Tichá modlitba

Oblátum tibi, Dómine, sacrificium vivificet nos semper et múniat. Per Dóminus nostrum...

Přinesená tobě, Pane, obět, obživuj nás stále a ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba za přímlyvu Svátých, str. 130.

Třetí tichá modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 42, 4. K přijímání. Ž. 42, 4.

Introíbo ad altáre Dei, ad Deum qui laetificat juventútem meam.

Přistoupím k oltáři Bohému, k Bohu, jenž obveseluje mne od mladosti mojí.

Postcommunio

Po přijímání

Supplices te rogámus, omnipotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Snažně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys nám, jež svými obcerstvuješ Svátostmi, tobě také libeznými mravy důstojně sloužití dopřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba za přímlyvu Svátých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle druhá po Devítáku (Dominica in Quinquagesima)

Shromáždění u sv. Petra

„Budíž mi Bohem ochráncem a místem útočiště, abych byl spasen!“

Hřích a špína tohoto světa na nás dorážejí neustále. Byli bychom ztraceni, kdybychom byli odkázáni na své vlastní síly. Jenom pod ochranou Boží a s Jeho pomocí zbavíme se pout hříchu!

Dnes a po oba následující dny bývá vystavena nejsvětější Svátost Oltární. Utečme se pod ochranu neposkvrněného Beránka, aby nás chránil tyto dny hříšného veselí, které právě před postem stává se tak bezuzdným! (Kdo v době mezi 2. nedělí po Devítáku a Popelčnické středou jde ke sv. zpovědi a sv. přijímání a pomodlí se před vystavenou Nejsvětější Svátostí na úmysl sv. Otce, získá plnohodnotný odpustek.)

Introitus. Ps. 30, 3-4.

Vstup. Ž. 30, 3-4.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias: quóniam firmaméntum meum, et refúgium meum est tu: et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me.

Budíž mi Bohem ochráncem a místem útočiště, abych byl spasen, neboť síla má a útočiště moje jsou ty. A pro jméno své vůdcem mi buď a živ mne.

Ps. ib. 2. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in aetérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me.

Ž. tamt. 2. V tebe jsem, Pane, doufal, ať nejsem zahanben na věky; pro spravedlnost svou vysvoboď mne a vytrhni mne.

Ť. Glória Patri...

Ť. Sláva Otci...

Oratio

Modlitba

Preces nostras, quaesumus Dómine, cleménter exaúdi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitaté custódi. Per Dóminum...

Prosby naše, prosíme, Pane, dobrotivě vyslyš: a nás, pout hříchů zproštěné, ode všeho protiventství ochraň. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Modlitba za přímlyvu Svátých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Epistolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla ad Corinthios. c. 13, 1-13.

Všechn náš boj a všechna naše vítězství jsou bezcenná, nejsou-li podnikána z Lásky. Jakými vlastnostmi se musí křesťanská láska honositi, to nám ukazuje sv. Pavel v dnešním svém nádherném listě. Pouze taková láska k Bohu a k bližním nás osvobodí od všech pout a učiní z nás dítky Boží.

Fratres. Si linguis hóminum loquar et Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum velut aes sonans, aut cýmbalum tíniens. Et si habúero prophetiam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, charitátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos paúperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdéam, charitátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cháritas pátiens est, benígna est. Cháritas non aemulátur, non agit pérperam: non inflátur, non est ambióiosa: non quaerit quae sua sunt, non irritátur: non cógitat malum: non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti. Ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cháritas num-

ke Korintským. 13, 1-13.

Bratři, kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, lásky však neměl, byl bych jako měď zvučící a jako zvonec znějící. A kdybych měl prorocství a znal všechna tajemství a veškerou vědu a kdybych měl všechnu víru, takže bych hory přenášel, lásky však kdybych neměl, ničím bych nebyl. A kdybych rozdál na pokrmu chudých veškeren statek svůj a vydal své tělo k spálení, lásky však kdybych neměl, nic by mi to neprospělo. Láska jest showivavá, dobrotivá; láska nezávidí, nechlubí se, nenadává se, není cizízářlivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje se, nemyslí o zlém, neraduje se z nepravosti, nýbrž raduje se s pravdou; všechno snáší, všemu věří, všechno se naděje, všechno přetrpívá. Láska nikdy nepřestává; buďte (jest u koho dar) prorocství, zanikne,

quam éxcidit: sive prophetiae evacuabúntur, sive linguae cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit, quod perfectum est, evacuábitur, quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquebar ut párvulus, sapiébam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi, quae erant párvuli. Vidémus nunc per speculum in aenígmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognóscó ex parte: tunc autem cognóscam, si cut et cógnitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, cháritas, tria haec: major autem horum est cháritas.

Graduale. Ps. 76, 15, 16.

Tu es Deus, qui facis mirabilia solus: notam fecisti in Géntibus virtutem tuam. *Ť.* Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Israel et Joseph.

Tractus. Ps. 99, 1-2.

Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in laetitia. *Ť.* Intráte in conspectu ejus in exsultatióne: scitóte, quod Dóminus ipse

aneb (dar) jazyků, přestane, aneb poznání, zanikne. Neboť částečně (jen) poznáváme, částečně prorokujeme: když však přijde to, co jest dokonalé, přestane to, co jest částečné. Když jsem byl dítkem, mluvil jsem jako dítě, smýšlel jsem jako dítě, soudil jsem jako dítě; když však jsem se stal mužem, odložil jsem, co bylo dětinské. Nyní patřime skrze zrcadlo v záhadě, ale tehdy tváří v tvář; nyní poznávám částečně, ale tehda poznám úplně, jakož i úplně poznán jsem. Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři; ale největší z nich jest láska.

Stupňový zpěv. Ž. 76.

Ty jsi Bůh, který jediný činíš divy; proslavil jsi mezi národy moc svou. *Ť.* Vysvobodil jsi rame-nem svým národ svůj, syny Israele a Josefovy.

Traktus. Ž. 99, 1-2.

Plesejte Bohu všechny země; služte Pánu s radostí. *Ť.* Předstupte před obličej jeho s jásáním; vězte, že Pán sám jest Bůh. *Ť.* On

est Deus. Ψ . Ipse fecit nos, učinil nás a ne my sami;
et non ipsi nos: nos autem my pak jsme lid jeho a
pópulus ejus, et oves pá- ovce pastvy jeho.
scuae ejus.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 18. podle Lukáše. 18, 31-43.

Děkujeme Božskému Spasiteli pokorně za jeho umučení a smrt, k nimž se v dnešním Evangeliu dobrovolně ubírá a jimiž nás 'osvobodí od pout hříchů a otevře říši Lásky. Prosme ho o světlo duše a rozjímáme, co všechno pro nás napravotá Láška podnikla. Ukazujeme jí vzorným životem svou vděčnost?

In illo témpore: Assúmp-
sit Jesus duódecim, et ait
illis: Ecce ascéndimus Je-
rosólymam, et consumma-
búntur ómnia, quae scripta
sunt per Prophétas de Fi-
lio hóminis. Tradétur enim
Géntibus, et illudétur, et
flagellábitur, et conspuétur:
et postquam flagellá-
verint, occidént eum, et
tértia die resúrget. Et ipsi
nihil horum intellexérunt,
et erat verbum istud abs-
scónditum ab eis, et non
intelligébant, quae dice-
bántur. Factum est autem,
cum appropinquáret Jéri-
cho, caecus quidam se-
débat secus viam, mendí-
cans. Et cum audíret tur-
bam praetereúntem, inter-
rogábat, quid hoc esset.
Dixérunt autem ei, quod
Jesus Nazaréus transíret.
Et clamávit, dicens: Jesu,

Za onoho času Pán Je-
žíš pojav k sobě dvanáct
(učedníků), řekl jim: „He,
vstupujeme do Jerusalema,
a dokoná se (tam) všechno,
co psáno jest skrze pro-
roky o Synu člověka; bude
totiž vydán pohanům a bu-
dou se mu posmívati a ho
bičovati a na něj plivati,
a když jej zbičují, zabijí
ho; ale třetího dne vstane
zmrtvých.“ Oni však nesro-
zuměli z toho ničemu, a
bylo to slovo skryto před
nimi, a nepoznali, co bylo
řečeno. Stalo se pak, když
se přibližoval k Jerichu,
slepec jeden seděl podle
cesty a žebrał. A uslyšev
zástup mimo jíti, tázal se,
co to jest. A řekli mu, že
Ježíš Nazarelský tudy jde.
I zvolal, řka: „Ježíši, synu
Davidův, smiluj se nade
mnou!“ Ale ti, kteří šli na-

fili David, miserére mei.
Et qui praebant, increpá-
bant eum, ut taceret. Ipse
vero multo magis clamá-
bat: Fili David, miserére
mei. Stans autem Jesus,
jussit illum addúci ad se.
Et cum appropinquáset,
interrogávit illum, dicens:
Quid tibi vis fáciam? At
ille dixit: Dómine, ut ví-
deam. Et Jesus dixit illi:
Réspice, fides tua te sal-
vum fecit. Et conféstim ví-
dit, et sequebátur illum,
magnificans Deum. Et om-
nis plebs, ut vidit, dedit
laudem Deo. Credo.

Offertorium. Ps. 118.
Benedíctus es Dómine,
doce me justificatiónes
tuas: in lábiis meis pronun-
tiávi ómnia júdicia oris tui.

Secreĭta

Haec hóstia, Dómine
quaesumus, emúndet no-
stra delícta: et ad sacri-
fícium celebrándum, sub-
ditórum tibi córpora men-
tésque sanctíficet. Per Dó-
minum nostrum . . .

Druhá modlitba za přímlovu Svatých, str. 130.
Třetí modlitba dle libostí.

Communio. Ps. 77. K
Manducavérunt, et satu-
ráti sunt nimis, et desidé-

před, domlouvali mu, aby
mlčel. On však více křičel:
„Synu Davidův, smiluj se
nade mnou.“ I zastavil se
Ježíš a kázal ho k sobě
přivést. A když se při-
blížil, otázal se ho (řka):
„Co chceš, abych ti učí-
nil?“ On pak řekl: „Pane,
ať vidím.“ I řekl mu Ježíš:
„Prohlédni; víra tvá tě
uzdravila.“ A ihned pro-
hlédl, a šel za ním ve-
lebě Boha. A veškeren
lid uzřev to, vzdal chválu
Bohu.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 118, 12-13.
Požehnaný jsi, Pane, uč
mne ustanovením svým;
rty svými prolašoval jsem
všecka ustanovení úst tvých.

Tichá modlitba

Tato obět, Pane, prosí-
me, nechť smyje naše viny
a ke slavení oběti nechť
těla a duše tobě podda-
ných posvětí. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista, Syna
tvého . . .

K přijímání. Ž. 77, 29 a 30.
Jedli a nasýtli se do
vůle a touhu jejich vy-

rium eorum áttulit eis Dóminus: non sunt fraudáti a desiderio suo.

plnil jim Pán; nejsou zklamáni v touze své.

Postcommunio Po přijímání
Quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui coeléstia aliménta percépimus, per haec contra ómnia advérsa uniamúr. Per Dóminum ..
Prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří jsme nebeské pokrmy přijali, jimi proti všemu protivenství chráněni byli. Skrze Pána ..

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 151.

Třetí modlitba dle libosti.

DOBA SVATOPOSTNÍ

„Hle, nyní jest čas příhodný;
hle, nyní jest den spasení!“

V době předpostní nám církev svatá ukázala naši duchovní bídu a hříšnost a přesvědčila nás o naší nemohoucnosti povstali vlastními silami k novému a bohublému životu.

V době postní sesiluje ještě předchozí myšlenky a burcuje nás ze spánku hříchu poukazem na věčné tresty. Předvádí nám život plný námahy a utrpení Spasitele, jenž z lásky k nám byl hotov trpět za nás. Dává nám však také návod, jak bychom se mohli zprostiti poul hříchů a jak nabýt sil k novému životu. Jest to hlavně půst, ke kterému nás vede a od něhož nese celá doba své jméno.

Naše všechna bída povstala tím, že tělo nabylo převahy nad duší, že žádosti těla umlčují touhu duše po Bohu. Musíme se tedy naučit přemáhati tělo tím, že mu odíráme podati, po čem tak neztřízeně touží. A není to jen jídlo, jimž získává nadbytek nepotřebných sil, jest to také jeho touha po pohodlí a žádostivost všech pěti smyslů.

Postem se stáváme mistry v ovládnání svých žádostí a toto mistrovství je základem pro naše věčné blaho. Církev svatá však chce postem získati pro nás ještě něco — odpuštění hříchů. Svými hříchy nahromadili jsme si tolik trestů a nikdy jim neunikneme! Odčinění všech vin žádá nekonečnou svatost Boha, která hříchy našimi byla pohaněna. Všichni z nás musíme zaplatiti do posledního haléře! Bůh jest však při své nekonečné Spravedlnosti také nekonečně milosrdný. Proto čeká na naše obrácení, dopřává nám života, abychom se mohli ze svých hříchů káti a dobrými skutky smýt své viny: „Hle, nyní jest čas příhodný; hle, nyní jest den spasení!“

Půst jest jedním z těch dobrých skutků, jehož cena jest nesmírná. Člověk jest složen z duše a těla a obojí musí sloužiti Bohu. Byla by to špatná kajícínost, která by pozůstávala pouze z lítosti a zkroutěnosti srdce a na tělo se nevztahovala; všechny naše duševní stavy obrážejí se na našem těle. Tělo bylo hlavní příčinou naší vzpoury proti Bohu, nemůžeme je tedy vyjmouti z pokání!

Druhým dobrým skutkem, k němuž nás církev v tuto dobu vybízí, jest modlitba. Tak jako slovem „půst“ církev rozumí nejen odejmutí potravy, ale i přemáhání zlých náklonností, útek před hříchem a snahu o ctnost, tak slovem „modlitba“ rozumí každou přiležitost, při níž se duše obrací k Bohu. Jest to hlavně návštěva chrámu, obcování mši svaté, vyslechnutí kázání, křížová cesta a rozjímání o utrpení Kristově. Nejkrásnější modlitbou jest zbožné přijímání Svátostí.

Jiným dobrým skutkem jest almužna. To, co jsme postem a jiným odříkáním ušetřili na sobě, to rozdáváme těm, kterým bylo neustálé odříkání dáno již do kolébky — chudým. Almoužnou smyjeme mnoho svých vin a cvičíme se v lásce k bližnímu, v němž milujeme Krista samého. Slovem „almužna“ myslí církev svatá opět všechno milosrdenství, jež prokazujeme druhým; může tedy i nejchudší rozdávati almužnu.

Posní dobou označuje církev 40denní přípravu na Velikonoce. Tímto číslem nám chce připomenouti 40denní půst Spasitele, jenž vzal na sebe naše hříchy a postem se připravoval na zvěstování radostného Evangelia; 40 dní omýval při polopě dešť hříšnou zemi, 40 roků musili Izraelité blouditi v poušti, dříve než směli vstoupiti do zaslíbené země, 40 dní se musil postiti Mojžíš a potom dostal pro lid desky Zákona, 40 dní postě se putoval prorok Eliáš k hoře Horeb, kde se mu dostalo významného Zjevení. Tímto způsobem bylo číslo 40 ve Zjevení posvěceno kajícíností, postem, očištěním a milostí.

Církev sv. snaží se vším možným způsobem dovést nás k pokání. Nepředpřevuje nám radostného „Aleluja“; místo něho zpívá vážný nápev (Traktus). Ani „Sláva na výsostech Bohu“ se nedotkne našeho sluchu. Varhany zmlknou, s oltářů zmizí relikvie i květiny a kněz se obléká ve fialová roucha. Tím způsobem nás chce církev soustřediti k oplakávání našich hříchů a ukázati, jak vzpomínka na ně nás má přimět k pokání a k trpělivému nesení denního kříže. — V prvních dobách křesťanství byla doba postní nejen přípravou na Velikonoce, ale i přípravou katechumenů na křest sv. Tím si vysvětlíme narážky na křest, jež v době postní v liturgiích přicházejí.

Popeleční středa

„Smilováváš se nade všemi, Pane,
a nic nenávidíš z toho, co jsi učinil!“

Postní doba nese v latině své jméno od příští neděle Quadagesima, t. j. čtyřicátý den (před Vzkříšením Páně), která jest

šestým týdnem před Velikonoce. Jelikož dle nynějšího počítání by půst trval pouze 36 dní, přidává Církev ještě 4 dny nazpět a počíná tedy půst dnešní středou. Středa tato se nazývá Popeleční, neboť přede mší sv. světi kněz popel z ratolesti, které byly svěceny na Květnou neděli minulého roku, a znamená jím čela věřících nebo na hlavy jejich jej sype, říká: „Pomni člověče, že prach jsi a v prach se obrátíš!“ Jest to slavnostní uvedení do postní doby.

Zvyk ten se zachoval z dávných dob křesťanství, kdy na počátku postní doby veřejní kajníci byli tímto úkonem zasvěceni postu a pokání. Později tento významný obřad přenesl se na všechny věřící.

Připomeňme si tedy dnes, že jsme pouhý prach a že každé chvíle se může náš život skončit. Využijme času, jehož nám Bůh dopřává a zničme své hříchy upřímnou lítostí a ohněm Lásky k Bohu!

Svěcení popelu

Antiphona. Ps. 68, 17. Antifona. Ž. 68, 17.

Exaúdi nos, Dómine, Vyslyš nás, Pane, neboť quóniam benigna est misericórdia tua: secúndum multítudinem miseratiónum tuárum réspice nos, Dómine. dobrotvě jest milosrdenství tvé; podle množství slitování svých shlédni na nás, Pane.

Ps. ib. 2. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquae usque ad ánimam meam. Ž. tamt. 2. Spas mne, Bože, neboť dostoupily vody až k duši mojí.

Ť. Glória Patri... Repetitúr: Exaúdi nos, Dómine. Ť. Sláva Otci... Opakuje se: Vyslyš nás...

Ť. Dóminus vobíscum. Ť. Pán s vámi.
Ř. Et cum spírítu tuo. Ř. I s duchem tvým.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, parce poeniténtibus, propitiáre supplicántibus: et mittere dignéris sanctum Angelum tuum de coelis, qui bene tídicat, et sanctí tídicet hos cinéres, Všemohoucí, věčný Bože, odpusť kajícím, slituj se nad pokorně prosícím. Rač seslati svatého Anděla svého s nebe, aby tí poželnal a tí posvětil tento popel, by byl lékem spas-

ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semelípso pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínae cleméntiae tuae facinora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam supplicíter obnixéque flagitántibus: et praesta per invocatióne sanctíssimí nómínis tui: ut, quicúmque per eos aspérsi fuerint, pro redemptióne peccatórum suórum, córporis sanitátem, et ánimae tutelam percípiant. Per Christum, Dóminum nostrum. Ř. Amen.

ným všem, kteří jméno svaté tvoje pokorně vzývají a sebe samy pro vědomí hříchů svých obviňují, před tváří božské dobrotivosti tvé nepravosti svoje oplakávají, aneb přetjasně dobrotivosti tvé pokorně a vroucně se doprošují. Propůčť na zývání nejsvětějšího jména svého, aby všem, kdož jím (popel) posypání budou, vysvobození z hříchů jejich, zdraví těla a ochrany duše se dostalo. Skrze Krista, Pána našeho.

Ř. Amen.

Orémus:

Deus, qui non mortem, sed poeniténtiam desidéras peccatórum: fragilitátem conditiónis humánae benigníssime réspice: et hos cinéres, quos causa proferéndae humilitátis, atque promeréndae véníae, capítibus nostris impóni decérnimus, bene tídicere pro tua pietáte dignáre: ut, qui nos cinérem esse, et ob pravitátis nostrae deméritum in púlverem reversúros cognóscimus, peccatórum ómnium véniam, Modleme se: Bože, jenž ne smrti, ale pokání sobě přeješ hřisníků, na křehkost přirozenosti lidské nejdobrotivěji shlédni a tento popel, jež na vyznání pokory a na zasloužení odpuštění na hlavy své sypati jsme se rozhodli, tí poželnali ve své dobrotivosti rač, abychom, kteří popelem býti a pro vinu nešlechtnosti své v prach opět obrácenu býti se poznáváme, odpuštění všech hříchů a odměny kajícím zaslíbené

et praemia poenitentibus repromissa, misericórditer consequi mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus:

Deus, qui humiliatióne flécteris, et satisfactiõe placáris: aurem tuae pietátis inclína precibus nostris: et capitibus servórum tuórum, horum cinerum aspersiõe contactis, effúnde propitiũ grátiam tuae benedictiõnis: ut eos et spírítu compunctiõnis répleas, et quae juste postuláverint, efficaciter tríbuas: et concessa perpétuo stabilita, et intácta manére decérnas. Per Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus:

Omnípotens spíritérne Deus, qui Ninivítis in cinere et cilício poenitentibus, indulgéntiae tuae remédia praestítisti: concède propitiũ; ut sic eos imitémur hábitu, quátenus véniæ prosequámur obténu. Per Dóminum nostrum ...

Po té pokropí kněz popel svčenuou vodou, okuřuje kadídem a sype na hlavy věřících se slovy: „Pomni, člověče, že prach jsi a že v prach se obrátíš!“ Mezi tím se zpívá:

milostivě dosáhnouti zasloužili. Skrze Krista, Pána našeho.

R. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž pokořením se býváš přemáhán a dosti učiněním usmířován, nakloň ucha své dobrotivosti k prosbám našim a na hlavě služebníků svých, tohoto popelu posypáním dotknutých, blahosklonně milost svého požehnání vylej. Naplň je duchem zkroušenosti a oč by spravedlivě žádali, skutečně uděl; a ustanov, ať udělené věčně zajištěno a neporušeno zůstane. Skrze Krista, Pána našeho. **R.** Amen.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi Ninivetským, v popelu a žiněném rouchu se kajícím, léčivé odpuštění své udělil, popřej milostivě, ať tak je napodobíme v chování, bychom (jako oni) odpuštění došli. Skrze Pána našeho ...

Antiphona. Joel 2, 13.

Immutémur hábitu, in cinere et cilício: jejúnemus, et plorémus ante Dóminum: quia multum miséricors est dimittere peccáta nostra Deus noster.

Alia Antiphona ibid. 17.

Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce populo tuo: et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Sequitur:

R. Esth. 13, Joel 2. Emenémus in mélius, quae ignoránter peccávimus: ne súbito praeoccupáti die morlis, quaerámus spátium poenitentiae, et invenire non possímus. * Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

V. Ps. 78, 9. Adjuva nos, Deus salutaris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, libera nos. Atténde, Dómine...

V. Glória Patri... Atténde, Dómine...

V. Dóminus vobiscum!
R. Et cum spírítu tuo!

Orémus:

Concède nobis, Dómine, praesidia militiae christi-

Antifona. Joel 2, 13.

Zaměňme roucha svá. V popelu a rouchu žiněném posfme se a plačme před Pánem, neboť velmi milosrdný jest a odpustí hříchy naše, Bůh náš.

Jiná antifona tamt. 17.

Mezi síní a oltářem nechť lkají kněží, služebníci Páně, a řkou: Ušestř, Pane, ušestř lidu svého a nezavírej úst oslavujících Tebe, Pane.

Následuje:

R. Est. 13, Joel 2. Napravme, v čem nerozvázně jsme zhřešili, abychom, náhle překvapení dnem smrti, nehledali času k pokání a naléztí nemohli. * Popať, Pane, a smiluj se, neboť jsme zhřešili tobě.

V. Ž. 78, 9. Pomoz nám, Bože, Spasiteli náš, a pročest jména svého, Pane, vysvoboď nás. Popať, Pane, a smiluj se...

V. Sláva Otci... Popať, Pane, a smiluj se...

V. Pán s vámi!
R. I s duchem tvým!

Modleme se:

Dej nám, Pane, službu bojovnictví křesfanského

stíānae sanctis inchoāre
jejūniis: ut contraspirítales
nequítias pugnatūri, conti-
nēntiae muniāmur auxiliis.
Per Christum, Dóminum
nostrum. Ẁ. Amen.

zahájíti svatými posty, a-
bychom, proti duchovním
neřestem majíce bojovati,
pomocí zdrželivosti byli
chráněni. Skrze Krista, Pá-
na našeho. Ẁ. Amen.

Mše svatá

Shromáždění u sv. Sabiny

Bůh jest nekonečně milosrdný a rád odpouští tomu, kdo svých hříchů lituje. Vstupme tedy do postní doby s vroucí zbožností a se-
trvejme v ní až do konce, plínice, k čemu nás Církev svatá vybízí!

Introitus. Sap. 11, 24, 25, 27.

Misereris ómnium, Dó-
mine, et nihil odisti eórum,
quae fecisti, dissimulas
peccáta hóminum propter
poenitēntiam, et parcens
illis: quia tu es Dóminus
Deus noster.

Ps. 56, 2. Miserere mei
Deus, miserere mei: quón-
iam in te confidit ánima
mea.

Ẁ. Glória Patri...

Oratio

Praesta, Dómine, fideli-
bus tuis: ut jejúniórum ve-
neránda solémnia, et con-
grua pietáte suscipiant, et
secúra devotióne percúr-
rant. Per Dóminum...

Ode dneška až k neděli Smrtné přibírají se ještě následující
dvě modlitby:

Za p římluvu Svatých, str. 127.

Omnípotens sempiterné Všemohoucí, věčný Bo-
Deus, qui vivórum domi- ze, jenž nad živými vlád-
naris simul et mortuórum, neš zároveň i nad mrtvý-
omniúmque misereris, mi a smilováváš se nade
quos tuos fide et ópere všemi, jež věrou a skutky
futúros esse praeóscis: jednou svými býti předví-
te súpplices exorámus; ut, dáš; pokorně tebe vzývá-
pro quibus effúndere pre- me, aby ti, pro něž vysí-
ces decrévimus, quosque lati modlitby jsme se roz-
vel praesens saeculum ad- hodli a které buď časný
huc in carne rétinet, vel věk v těle dosud zdržuje,
futúrum jam exútos cór- nebo budoucí těla zbave-
pore suscēpit, intercedén- né již přijal, na přímluvu
tibus ómnibus Sanctis tuis, všech Svatých tvých z mi-
pietátis tuae clemēntia, lostlivé dobrotivosti dosáh-
ómnium delictórum súo- li odpouštění všech hříchů.
rum véniam consequántur. Skrze Pána našeho Ježíše
Per Dóminum nostrum... Krista, Syna tvého...

Lectio

Joélis Prophetae. c. 2, 12-19. z proroka Joele 2, 12-19.

Slova dnešní epístoly jsou výzvou pro všechny, aby činili pokání z hříchů. Toto má být však vnitřní a upřímné, a ne jen zevně projevované, aniž srdce při tom cítí opravdové lítosti. Čiňte pokání s velkou ochotou, neboť hle, Pán čeká dychtivě na to, aby nám očistěným mohl prokazovati opět dobro!

Haec dicit Dóminus: Toto praví Hospodin:
Convertimini ad me in toto „Obraťte se ke mně celým
corde vestro, in jejúnio, et svým srdcem, (a to) s po-
in fléto, et in planctu. Et stem, a s pláčem, i s kví-
Et lením. Roztrhněte však
scindite corda vestra, et srdce svá a ne roucha, a
non vestimēta vestra, et tak vraťte se k Pánu, Bohu
convertimini ad Dóminum, Deum vestrum: quia be-
nignus et misericors est, pátiens et multae miseri-
et misericors est, pátiens cordiae, et praestabilis su-
per malítia. Quis scit, si per malítia. Quis scit, si
Kdo ví, zda neobráčí se,

convertátur, et ignóscat, et relinquat post se benedictiónem, sacrificium, et libámen Dómino Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte coetum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte párvulos, et sugéntes úbera: egrediátur sponsus de cubili suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdotés ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in opprobrium, ut dominéntur eis nátiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, et vinum, et óleum, et replebimini eis: et non dabo vos ultra opprobrium in Géntibus: dicit Dóminus omnipotens.

Graduale. Ps. 56, 2 et 4.

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confidit ánima mea. *V.* Misit de coelo, et liberávit

by odpustil, a zda nenechá po sobě požehnání k oběti, k úlibě Pánu, vašemu Bohu? Trubte troubou na Sionu, ustanovte půst svatý, svolajte schůzi; ať se lid sejde, ať posvěti se obec, shromážďte starce, seberte děti, také ty, které prsů požívají; ať vyjde ženich z pokojíka svého a také nevěsta ze své ložnice. Mezi síní a oltářem ať pláčou kněží, sluhové Hospodinovi. Ať řeknou: „Odpusť, Pane, lidu svému, neďávej majetku svého v pohanění, aby nad ním pohané panovali; proč by mělo se říkati mezi národy: „Kde jest Bůh jejich?“ I počal řevnit Pán na svou zemi a — odpustil lidu svému. Vyslyšel Hospodin lid svůj a řekl: „Ejhle, já vám pošlu obilí, vína i oleje — do sytosti, a nedám vás již v potupu mezi pohany!“ praví Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Ž. 56.

Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se nade mnou, neboť v tebe doufá duše má. *V.* Poslal s nebe a

me: dedit in opprobrium vsvobodil mne, dal v opovržení šlapající po mně.

Tractus. Ps. 102, 10.

Dómine, non secúndum peccáta nostra, quae fé-cimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras re-tribuas nobis.

V. Ps. 78, 8-9. Dómine, ne memineris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito anticipent nos misericórdiae tuae, quia paúperes facti sumus nimis. *V.* (Ad hunc versum genuflectitur.) Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secúndum Matth. c. 6. podle Matouše. 6, 16-21.

Spasitel sám nám ukazuje, jaký má býti půst náš. Kajcnost naše má sice hořekovati nad úrážkami, které jsme učinili Bohu, má však býti provázena blahou nadějí na odpuštění, neboť Bůh kajcníka nezavrhuje; k čemu tedy zasmušovali tváře? Konejme svá postní cvičení z lásky k Bohu, jehož nekonečnou Dobrotivost jsme svými hříchy urazili a nechťejme býti za to obdivováni; tvář naše nechť prozrazuje radostnou ohotu všecko v této posvátné době napravili, čím jsme se proti nejvyšš dobrému Bohu prohrášili!

In illo témpore: Dixit Za onoho času Pán Je-Jesus discipulis suis: Cum žiž řekl učedníkům svým: jejunátis, nolite fieri sicut „Když se postíte, nebuďte hypócritae, tristes. Extér- jako pokrytí zasmušili; minant enim fácies suas, neboť pošmuřují tváře své, ut appareant hominibus je- aby zjevno bylo lidem,

Traktus. Ž. 102, 10.

Pane, ne podle hříchů našich, kterých jsme se dopustili my, aniž podle nepravostí našich splácej nám.

V. Ž. 78, 8-9. Pane, ne- vzpomínej nepravostí na- nostřím starých. Nechť rychle předejde nás milosrden- ství tvé, neboť ubohými velice jsme se stali. *V.* (Zde se pokleká.) Pomoz nám, Bože, Spáso naše, a pro slávu jména svého, Pane, vsvobod' nás a milostiv buď hříchům našim pro jméno své.

junántes. Amen dico vobis, quia receperunt mercédem suam. Tu autem, cum jejúnas, unge caput tuum, et fáciem tuam lava, non videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolíte thesaurizáre vobis thesauros in terra, ubi aerúgo et tinea demolítur: et ubi fures effódiunt, et furántur. Thesaurizáte autem vobis thesauros in coelo: ubi neque aerúgo, neque tinea demolítur; et ubi fures non effódiunt, nec furántur. Ubi enim est thesaúrus tuus, ibi est et cor tuum.

Offertorium. Ps. 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimicos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Secreta

Fac nos, quaesumus Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: quibus ipsíus venerábilis Sacraménti celebrámus exórdium. Per Dóminum nostrum...

Za přimlúvu Svátých, str. 127.

že se posíš. Amen pravím vám, vzali odplatu svou. Ty však, když se posíš, pomaz hlavu svou a tvář svou umyj, aby nebylo zjevně lidem, že se posíš, nýbrž Otci tvému, jenž jest ve skrytí; a Otec tvůj, jenž vidí ve skrytí, odplatí tobě. Neskládejte sobě pokladů na zemi, kde rez a mol kazí, a kde zloději vykopávají a kradou; ale skládejte sobě poklady v nebi, kdežto ani rez ani mol nekazí, a kde zloději nevykopávají aniž kradou. Neboť kde jest poklad tvůj, tam jest i srdce tvé.“

Obětování. Ž. 29, 2-5.

Velebíti budu tebe, Pane, neboť jsi mne přijal a nedal jsi jásat nepřítelům mým náde mnou. Pane, volal jsem k tobě a uzdravil jsi mne.

Tichá modlitba

Učiň nás, prosíme, Pamine, náležitě způsobilými k obětování těchto darů, jimiž slavíme počátek této doby velebné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou...

Za živé i mrtvé

Deus, cui soli cónitus est númerus electórum in supérna felicitáte locándus: tribue, quaesumus, ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendáto suscépimus, et ómnium fidélium nómína, beátae praedestinátiónis liber adscrípta refíneat. Per Dóminum nostrum...

Communio. Ps. 1, 2 et 3.

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in tempore suo.

Postcommunio

Percépta nobis, Dómine, praebeant Sacraménta subsidiúm: ut tibi grata sint nostra jejúnia, et nobis proficiant ad medélam. Per Dóminum nostrum...

Za přimlúvu Svátých, str. 131.

Za živé i mrtvé

Puríficent nos, quaesumus, omnipotens et miséricors Deus, Sacraménta, quae súmpsimus: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis praesta; ut hoc tuum Sacraméntum non sit nobis reátus ad poenam, sed intercessió salutáris ad

Bože, jemuž jedinému znám jest počet vyvolených pro svrchovanou blaženost určených; dej, prosíme, aby na přimlúvu všech Svátých tvých jména všech, již nám v modlitbu doporučení byli, jakož i jména všech věřících, kniha blaženého předurčení obsahovala vepsaná. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Ž. 1, 2 a 3.

Kdo rozjímatí bude o zákoně Páně dnem i nocí, vydá ovoce své v čas svůj.

Po přijímání

Přijaté Svátosti, Pane, nechť nám poskytnou pomoc, aby naše posty byly tobě příjemny a nám sloužily za lék. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Nechť očistí nás, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, Svátosti, jež jsme přijali a na přimlúvu všech Svátých svých uděl, aby tato tvoje Svátost nebyla nám obviněním pro trest, nýbrž přimlúvou za spásu; budiž smýtlím vin,

véniam: sit ablútio scéle-
rum, sit fortitúdo fragílium,
sit contra ómnia mundi
perícúla firmaméntum: sit
vivórum atque mortuórum
fidélium remissio ómnium
delictórum. Per Dóminum..
Krista, Syna tvého...

Po té říká se ještě zvláštní kajcná modlitba; podobně děje se
o všech mších sv. ve všední dny doby postní.

Modlitba za lid

Ť. Orémus.

Ř. Humiliáte cápita ve-
stra Deo.

Oratio

Inclinántes se, Dómine,
Majestáti tuae, propitiátus
inténde: ut, qui dívino mú-
nere sunt refécti, coeléstí-
bus semper nutriántur au-
xíliis. Per Dóminum...

Na konci mše sv. říká se:

Ť. Benedicámus Dómino.
Ř. Deo grátias.

Neděle první postní

(Invocabit)

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

„Ochránce můj jsi ty, Bože, a útočiště mé,
doutfati budu v tebe!“

Všeliké starosti tohoto života udupávají v našich srdcích oheň
lásky Boží a na duši usazuje se prach světa; proto Církev svatá
z vnuknutí Ducha svatého ustanovila čas, v němž se máme opět
očistíti a zažehnouti a roznýchati v srdcích nový oheň. Naše
všecka spása, pomoc a sláva je u Boha. Bůh však nás nechce spa-
síti bez nás, snažme se tedy pokáním dosáhnouti Milosti, abychom
byli schopni konati dobré a tak se Bohu líbiti!

Introitus. Ps. 90, 15 et 16.

Invocábit me, et ego ex-
aúdiám eum: erípiám eum,
et gloriificábo eum: longi-
túdine diérum adimplébo
eum.

Ps. ib. 1. Qui hábitat
in adjutório Altíssimi: in
protectióne Dei coeli com-
morábitur.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui Ecclesiám
tuam ánnua quadragesimá-
li observatióne purificas:
praesta familiae tuae; ut,
quod a te obtínere absti-
nénde nítitur, hoc bonis
opéribus exsequátur. Per
Dóminum nostrum...

Za přímlyvu Svatých, str. 127.

Za živé i mrtvé, str. 161.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corínthios. 2, c. 6, 1-10.

Svatý Pavel nám ukazuje, k jakým dobrým skutkům máme použiti
té Milosti, o níž jsme v dnešní modlitbě prosili.

Fratres. Exhortámur vos,
ne in vácuum grátiam Dei
recipiátis. Ait enim: Tém-
pore accépto exaudívi te,
et in die salutis adjúvi te.
Ecce nunc tempus accep-
tábile: ecce nunc dies sa-
lútis. Némini dantes ullam

Vstup. Ž. 90, 15 a 16.

Vzývati mne bude a já
vyslyším jej; vyprostím jej
a oslavím ho. Délkou dnů
(života) nasytím jej.

Ž. tamt. 1. Kdo přebý-
vá v pomoci Nejvyššího,
pod ochranou Boha nebe
dlíti bude.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž Církev svou
každoročním zachovává-
ním čtyřicetidenního postu
očisťuješ, uděl rodině své,
aby, čeho od tebe zdrže-
livostí dosíci se snaží,
to v dobrých uplatňovala
skutcích. Skrze Pána...

Čtení

z druhého listu sv. Pavla
ke Korintským. 6, 1-10.

Svatý Pavel nám ukazuje, k jakým dobrým skutkům máme použiti
té Milosti, o níž jsme v dnešní modlitbě prosili.

Bratři, napomináme (vás),
abyste nepřijímali milosti
Boží nadarmo. Neboť pra-
ví: V čas příjemný vysly-
šel jsem tě, a v den spa-
sení pomohl jsem tobě.
Aj nyní jest čas příjem-
ný, aj nyní jest den spa-

offensíonem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa paciéntia, in tribulatióibus, in necessitatibus, in angústis, in plagis, in carceribus, in seditiõibus, in labóribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in sciéntia, in longanimitate, in suavitate, in Spíritu Sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei: per arma justitiae a dextris et a sinistris; per glóriam, et ignobilitatem: per infamiam, et bonam famam: ut seductores, et veraces: sicut qui ignóti, et cõgniti: quasi morientes, et ecce vivimus: ut castigati, et non mortificati: quasi tristes: semper autem gaudentes: sicut egentes, multos autem locupletantes: tamquam nihil habentes, et ómnia possidentes.

Graduale. Ps. 90, 11-12. Stupňový zpěv. Ž. 90.

Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in ómnibus viis tuis. *Ů.* In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum.

sení. Nikomu v ničem nedáváme pohoršení, aby se nepohaněla služba naše, nýbrž ve všem se prokazujeme jako služebníci Boží mnohou trpělivostí v souženích, v nesnázích, v úzkostech, v ranách, v žalářích, v nepokojích, v námáhách, v bděních, v postech, čistotou, poznáním, shovívavostí, dobrotivostí, Duchem Svatým, láskou nelícenou, slovem pravdy, mocí Boží, zbrojí spravedlnosti vpravo i vlevo, za pocty i potupy, při zlé i dobré pověsti, jako svůdcové a jsouce pravdomluvní, jako neznámí a jsouce dobře známí, jako umírající, a hle živíme, jako trestaní, ale nejsouce usmrcováni, jako smutní, ale vždy se radujeme, jako chudí, ale mnohé obohacující, jako nic nemající, ale všemi věcmi vládnouce.

Andělům svým Bůh přikázal o tobě, aby chránili te na všech cestách tvých. *Ů.* Na rukou poneseš tebe, abys snad neporanil o kámen nohy své.

Tractus. Ps. 90, 1-7, 11-16.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei coeli commorabitur. *Ů.* Dicet Domino: Susceptor meus es tu, et refugium meum, Deus meus: sperabo in eum. *Ů.* Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, et a verbo aspero. *Ů.* Scapulis suis obumbrabit tibi: et sub pennis ejus sperabis. *Ů.* Scuto circumdabit te veritas ejus: non timebis a timore nocturno. *Ů.* A sagitta volante per diem: a negotio perambulante in tenebris, a ruina et daemónio meridiano. *Ů.* Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: tibi autem non appropinquabit. *Ů.* Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in ómnibus viis tuis. *Ů.* In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. *Ů.* Super aspitem et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem et draconem. *Ů.* Quoniam in me speravit, liberabo eum: propterea eum, quoniam cognovit nomen meum. *Ů.* Invocabit me, et ego exaudiam eum: cum

Traktus. Ž. 90, 1-7, 11-16.

Kdo přebývá v pomoci Nejvyššího, pod ochranou Boha nebe dlíti bude. *Ů.* Řekne Pánu: Obránce můj jsi ty a útočiště moje. Bůh můj, budu doufat v něho. *Ů.* Neboť on vysvobodil mne z osidla lovců a od slova drsného. *Ů.* Plecemi svými zastíní tě, i budeš pod jeho křídly doufat. *Ů.* Jako štít obklopí tě pravda jeho; nebudeš se báti před hrůzou noční. *Ů.* Před střelou letící za dne, před věcí plížící se za tmy, před zkázou a zloduchem o polednách. *Ů.* Padne jich po boku tvém tisíc a deset tisíců po pravici tvou, k tobě však se nepřiblíží. *Ů.* Neboť Andělům svým přikázal o tobě, aby tě chránili na všech cestách tvých. *Ů.* Na rukou poneseš tebe, abys snad neporanil o kámen nohy své. *Ů.* Po zmiji a bazilišku budeš kráčet i šlapati budeš po lvu a draku. *Ů.* Poněvadž ve mne doufal, osvobodím jej; chránili jej budu, neboť se znal k jménu mému. *Ů.* Vyzývá mne bude a já vyslyším jej; při něm jsem v nesnazi. *Ů.* Vy-

ipso sum in tribulatióne. prostím jej a oslavím jej;
 7. Eripiam eum, et glorificábo eum: longitúdine dérum adimplébo eum, et osténdam illi salutáre meum.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangéllii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 4. podle Matouše. 4, 1-11.

Spasitel sám nás předchází příkladem a učí nás přemáhati pokušení.

In illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diabolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei: Si Filius Dei es, dic, ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens, dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pináculum templi, et dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deórsus. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandávit de te, et in má nibus tollent te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum. At illi Jesus: Rursum scriptum est: Non

Za onoho času Ježíš byl uveden na poušť od Duchá, aby byl pokoušen od ďábla. A postavil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, počem zláčněl. I přistoupil pokušitel a řekl jemu: „Jsi-li Syn Boží, rci, ať kamení tolo stane se chleby.“ On pak odpovídáje, řekl: „Přáno jest: Ne samým chlebem živ jest člověk, nýbrž každým slovem, které vychází z úst Božích.“ Tu pojal ho ďábel do svatého města a postavil jej na vrchol chrámu a řekl jemu: „Jsi-li Syn Boží, spusť se dolů, neboť přáno jest: „Andělům svým přikázal o tobě, a na ruce uchopí tebe, abys snad neurazil o kámen nohy své.“ Dí jemu Ježíš: „Také přáno jest: Nebudeš pokoušeti Pána Boha svého.“ Opět

tentábis Dóminum Deum tuum. Iterum assúpsit eum diábolus in montem excélsus valde: et osténdit ei ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei: Haec ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade sátana: scriptum est enim: Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Tunc reliquit eum diábolus: et ecce Angeli accessérunt, et ministrábant ei.

pojal ho ďábel na horu velmi vysokou a ukázal mu všechna království světa i slávu jejich a řekl: „Toto všechno tobě dám, jestliže padneš se mi klaněti.“ Tu řekl mu Ježíš: „Odejdi, satane, neboť přáno jest: Pánu Bohu svému budeš se klaněti a jemu jedině počtu božskou vzdávati.“ I opustil ho ďábel, a hle, Andělé přistoupili a sloužili jemu.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 90. Scápulissuis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis ejus sperábis: scuto circumdabit te véritas ejus.

Secreta

Sacrificium quadragesimális inítií solémniter immolámus, te, Dómine, deprecántes: ut cum epulárum restrictióne carnálium, a nóxiis quoque voluptátibus temperémus. Per Dóminum nostrum...

Za přímlyvu Svatých, str. 130.

Třetí za živé i mrtvé, str. 165.

Communio. Ps. 90, 4-5. Scápulissuis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis

Následuje Credo. Obětování. Ž. 90, 4-5. Plecemi svými zastíni tebe Pán, a pod jeho křídly budeš doufati; jako štít obklopí tě pravda jeho. Tichá modlitba Oběť svatopostního počátku slavně přinášíme, prosíce tebe, Pane, abychom na pokrmech ujímající si tělesných, škodlivých rovněž žádosti se zdržovali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Ž. 90, 4-5. Plecemi svými zastíni tebe Pán, a pod jeho křídly

ejus sperábis: scuto cir- budeš doufat; jako štít
cúmdabit te véritas ejus. obklopí tě pravda jeho.

Postcommunio

Tui nos, Dómine, Sacra- Tvé Svátosti obět svatá,
ménti libátio sancta re- Pane, nás obnov a od
stítaret: et a vetustáte pur- starého člověka očistěné
gátos, in mystérii salufáris k účastenství přived' ta-
fáciat transire consórtium. jemství spasného. Skrze
Per Dóminum nosstrum... Pána našeho...

Za přímlyvu Svátých, str. 151.
Třetí za živé i mrtvé. str. 165.

Neděle druhá postní

(Reminiscere)

Shromáždění u sv. Marie v Domnice

„Bože můj, v tebe doufám; nebudu zahanben!“

Prvním krokem k naší spáse jest pokora, ve které poznáváme a přiznáváme svou ubohost a nemohoucnost vzhopití se vlastními silami. Toto poznání nás však nesmí strhnouti k zoufalství, nýbrž k modlitbě, v níž pokorně vyznáme svou hříšnost a prosíme o pomoc Boha nejvyšší milosrdného. Pouze On nás může vytrhnouti z nebezpečí, jež nás hrozí na duši a na těle zničití.

Introitus. Ps. 24, 6, 3, 22. Vstup. Ž. 24, 6, 3 a 22.

Reminiscere miseratió- Rzpomeň se na slito-
num tuárum, Dómine, et vání svá, Pane, a na mi-
misericórdiae tuae, quae losrdenství svoje, jež od
saeculo sunt: ne umquam věčnosti trvají; nechť ni-
dominéntur nobis inimici dky nepanují nad námi ne-
nostri, libera nos, Deus přátelé naši. Osvoď nás,
Israel, ex ómnibus angú- Bože, Israele, ze všech
stíis nostris. úzkostí našich.

Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómi- Ž. tamt. 1-2. K tobě,
ne, levávi ánimam meam: Pane, pozdvihl jsem duši
Deus meus, in te confido, svou. Bože můj, v tebe dou-
non erubescam. fám, nebudu zahanben.

✠. Glória Patri...

✠. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui cónspicis omni- nos virtúte desftíui, interius
teriúsque custódi: ut exteriúsque custódi: ut
ab ómnibus adversitatibus muniámur in córpore, et a
pavis cogitatióibus mun- demur in mente. Per Dómi-
num nostrum Jesum Chri- stum, Fílium tuum...

ostatní modlitby jako předešlou neděli, str. 167.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla
ad Thessalon. 1, c. 4, 1-7. k Thesalonickým 4, 1-7.

Bůh od nás v pokání nežádá ničeho, co by naši lidskou přiro- zensost znehodnotilo, naopak — to jest vůle Boží, naše posvěcení!
S jakou radostí a ochotou musíme tedy v sobě ničítí stopy po hříchul

Fratres. Rogámus vos, Braří, prosíme vás a
et obsecrámus in Dómino napomináme v Pánu Ježíši,
Jesu, ut, quemádmódum abyste podle toho vždy vi-
accepstís a nobis, quó- jali od nás poučení o tom,
modo opórtet vos ambu- kterak máte žítí a Bohu
lære, et placére Deo; sic se líbiti, jakož i žijete. Ví-
et ambulétis, ut abundétis te zajisté, která prikázání
magis. Scitis enim, quae jsem vám dal skrze Pána
praecépta déderim vobis Ježíše. To jest totiž vůle
per Dóminum Jesum. Haec Boží, vaše posvěcení: aby-
est enim volúntas Dei, ste se držovali od smil-
sanctificatió vestra: ut stíví, aby každý z vás do-
abstíneátis vos a fornicatió- vedl tělo své držeti ve
ne, ut sciat unusquisque svatosti a ve cti, nikoli
vestrum vas suum possi- dře in sanctificatióne, et
dère in sanctificatióne, et honóre, non in passióne
desidérii, sicut et Gentes, quae ignórant Deum: et
ne quis supergrediátur, ne

Modlitba

Bože, jenž vidíš, že veš- keré síly jsme zbaveni,
vniř i zevně nás opatruj, abychom ode všech pro-
tívenství byli chráněni na těle a od zvrácených my-
šlenek očistěni na duši. Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

Čtení

que circumveniat in negotio fratrem suum: quoniam vindex est Dominus de his omnibus, sicut praediximus vobis, et testificati sumus. Non enim vocavit nos Deus in immunditiam, sed in sanctificationem: in Christo Jesu, Domino nostro.

Graduale. Ps. 24, 17-18.

Tribulationes cordis mei dilatatae sunt: de necessitatibus meis eripe me, Domine. *V.* Vide humilitatem meam, et laborem meum: et dimitte omnia peccata mea.

Tractus. Ps. 105, 1-4.

Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus. *V.* Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus? *V.* Beati, qui custodiunt iudicium, et faciunt iustitiam in omni tempore. *V.* Memoro nostris, Domine, in beneplacito populi tui: visita nos in salutari tuo.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Matth. c. 17.

Kristus, jenž jest vzorem pro náš život a jenž nás svým příkladem učí odciňovali příkoří vůči Bohu, dává nám dnes tušiti slávu, která i nás očistěné jednou očekává. Přinesme tedy rádi ty oběti sebezapírání, k nimž nás Církev svatá v postě vybízí!

stitelem toho jest Pán, jakož jsme vám byli dříve pověděli a osvědčili. Vždyť nepovolal nás Bůh k nečistotě, nýbrž k posvěcení, v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 24.

Soužení srdce mého se rozmnožila; z běd mých vytrhni mne, Pane. *V.* Popať na ponížení moje a na trápení mé a odpusť všechny hříchy moje.

Traktus. Ž. 105, 1-4.

Chvalte Pána, neboť jest dobrý, neboť na věky (trvá) milosrdenství jeho. *V.* Kdož vylíčí veledíla Páně, oznámí všecku chvályhodnost jeho? *V.* Blahoslaveni, kdož zachovávají práva a konají spravedlnost každého času. *V.* Pamatuji na nás, Pane, v milostivosti na lid svůj; navštív nás se spásou svou.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 17, 1-9.

In illo tempore: Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem fratrem ejus, et duxit illos in montem excelsum seorsum: et transfiguratus est ante eos. Et respénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Móyses et Elias cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Domine, bonum est nos hic esse. Si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Eliae unum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácuti: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, ceciderunt in fácies suam, et timuérunt valde. Et accessit Jesus, et téligit eos, dixitque eis: Súrgite, et nolite timére. Levántes autem oculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, praecépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Filius hóminis a mórtuis resúrgat.

Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš pojal Petra, Jakuba a Jana, bratra jeho, a vedl je na horu vysokou v soukromí a proměnil se před nimi. I zaskvěla se tvář jeho jako slunce a roucho jeho učiněno jest bílé jako sníh, a aj, ukázal se jim Mojžíš a Eliáš rozmlouvající s ním. Petr pak promluviv řekl Ježíšovi: „Pane, dobře jest nám zde býti; chceš-li, udělejme tu tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.“ Když ještě mluvil, hle, oblak světlý zastínil je. A aj, hlas s oblaku řkoucí: Tento jest Syn můj milý, v němž se mi zalíbilo, toho poslouchajte. A učedníci uslyševše to, padli na svou tvář a báli se velmi. I přistoupil Ježíš a dotek se jich pravil: „Vstaňte a nebojte se.“ Pozdvihše pak oči svých, neviděli nikoho, leč samého Ježíše. A když sestoupovali s hory, prikázal jim Ježíš řka: „Nepovídejte nikomu o tom vidění, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 118. Obětování. Ž. 118, 47 a 48.

Meditábor in mandátis tuis, quae diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quae diléxi.

Rozjímáti budu o přikázáních tvých, která jsem si zamiloval velice a pozdvihnu rukou svých k přikázáním tvým, jež jsem si zamiloval.

Secreta

Sacrificiis praesentibus, Dómine quaesumus, inténde placátus: ut et devotióni nostrae proficiant et salúti. Per Dóminum...

Ostatní tiché modlitby jako předešlou neděli, str. 171.

Communio. Ps. 5, 2-4.

Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meae, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Postcommunio

Súplices te rogámus, omnipotens Deus: ut, quos tuis réficis Sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservire concédas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Ostatní modlitby po přijímání jako předešlou neděli, str. 172.

Tichá modlitba

Na oběti přítomné, Pane, prosíme, pohlédni usmířen, ať zbožností naší prospějí i spásé. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Ž. 5, 2-4.

Všimni si volání mého; pozoruj hlas modlitby mé, Králi můj a Bože můj, neboť k tobě modlití se budu, Pane.

Po přijímání

Pokorně tě prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, které svými obcerstvuješ Svátostmi, tobě rovněž líbeznými mravy důstojně sloužili popřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Neděle třetí postní (Oculi)

Shromáždění u sv. Vavřince před hradbami

„K tobě jsem pozdvihl oči svých, kterýž přebýváš na nebesích!“

V tuto neděli konalo se v prvních dobách křesťanství před celou obcí věřících skrutinium, čili zkouška katechumenů, již toužili po křtu svatém. To mělo vliv také na formulář dnešní mše sv. Církev svatá nám líčí, jak život křesťana jest ustavičný boj světla proti tmě. Proto jest nám tolik potřeba Milostí, o níž na začátku mše prosíme.

Introitus. Ps. 24, 15-16.

Oculi mei semper ad Dóminum: quia ipse evélet de láqueo pedes meos: respice in me, et miserere mei: quóniam únicus et pauper sum ego.

Ps. ib. 1-2. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Quaesumus, omnipotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defénsionem nostram, dexteram tuae majestátis exténde. Per Dóminum nostrum...

Ostatní modlitby jako na první neděli postní, str. 167.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu svatého Pavla Apo- ad Ephésios. c. 5, 1-9. štola k Efeským. 5, 1-9.

V době postní pracujeme na své spásé. Kajičnost svou musíme dáti najevo svým obráčením a návratem k Bohu, jakož i následováním jeho lásky. Varujme se především nečistoty a lakotnosti,

Vstup. Ž. 24, 15-16.

Oči moje povždy obráceny jsou k Pánu, neboť on vyprosí z osidla nohy moje. Pohleď na mne a smiluj se nade mnou, neboť opuštěn a ztrápen jsem já.

Ž. tamt. 1-2. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nebudu zahanben.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, na prosby pokorných shlédni a k naší onem nostram, dexteram braně pravici své velebtuae majestátis exténde. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

kterými poskvrňujeme nejen sebe, ale dopouštíme se nespravedlnosti i vůči bližnímu.

Fratres. Estote imitatores Dei, sicut filii charissimi: et ambuláte in dilectione, sicut et Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis oblationem, et hostiam Deo in odorem suavitatis. Fornicatio autem, et omnis immunditia, aut avaritia, nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitudó, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quae ad rem non pertinet: sed magis gratiam actio. Hoc enim scitote intelligentes: quod omnis fornicator, aut immundus, aut avarus, quod est idolorum servitus, non habet hereditatem in regno Christi et Dei. Nemo vos seducat inanibus verbis: propter haec enim venit ira Dei in filios diffidentiae. Nolite ergo effici participes eorum. Eratis enim aliquando tenebrae: nunc autem lux in Domino. Ut filii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitate, et iustitia, et veritate.

Graduale. Ps. 9, 20 et 4.
Exsurge, Domine, non praevaleat homo: iudicent

Braťi, buďte následovníky Božími jako dítky milé a žijte v lásce, jakož i Kristus miloval nás a vydal sebe sama za nás v dar, a to v oběť krvavou Bohu k vůni líbezné. Smilství však a všeliká nečistota neb lakota nebudí ani jmenována mezi vámi, jakož sluší na věřící; takéž ani mrzkost a prázdné tlačání neb vtipkování, která se nesluší, nýbrž spíše děkování. Toto pak vezte a znejte, že žádný smilník neb nečistý neb lakotník, to jest modloslužebník, nemá dědictví v království Kristově a Božím. Nikdo vás nesváděj marnými řečmi, neboť pro tyto věci hněv Boží přichází na neposlušníky; nestávejte se tedy účastníky jejich. Byli jste někdy tmou, nyní však jste světlem v Pánu; jako účastníci světla žijte — neboť ovoce světla (záleží) ve všeliké dobrotě a spravedlnosti a pravdě.

Stupňový zpěv. Ž. 9.
Povstaň, Pane, aby se nestal příliš mocným člo-

tur Gentes in conspectu tuo. *Ů.* In convertendo inimicum meum retrorsum, infirmabuntur, et peribunt a facie tua.

Tractus. Ps. 122, 1-3.

Ad te levavi oculos meos, qui habitas in coelis. *Ů.* Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum. *Ů.* Et sicut oculi ancillae in manibus dominae suae: ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri. *Ů.* Miserere nobis, Domine, miserere nobis.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secundum Lucam. c. 11. podle Lukáše. 11, 14-28.

Posledý v dnešním Evangeliu jest obrazem hříšníka, který dostal se pod moc zlého ducha. Jako onen oněmí, to jest zatvrdil se a hřích svůj nevyzná. — Obraceme se s důvěrou ke Kristu, našemu lékaři a on nás vysvobodí z moci satana. Nebudme však po svém smíru s Bohem lehkomyšlni a bděme, abychom se nestali znovu kořisti pekla!

In illo tempore: Erat Jesus eiciens daemónium, et illud erat mutum. Et cum eiecisset daemónium, locutus est mutus, et admiratae sunt turbae. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe daemóniorum eicit daemónia. Et alii tentantes, signum de coelo quaerebant ab

věk. Buďtež souzeni národově před tváří tvou. *Ů.* Když obrátíš nepřátele mé na útěk, klesnou a zahynou před tváří tvou.

Traktus. Ž. 122, 1-3.

K tobě pozdvihl jsem oči svých, jenž přebýváš na nebesích. *Ů.* Hle, jako oči služebníků na ruce pánu jejich. *Ů.* A jako oči děvečky na ruce paní její, tak oči naše na Pána Boha našeho, až by se smiloval nad námi. *Ů.* Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi.

Za onoho času Pán Ježíš vymítal ducha zlého, a ten byl němý. A když vyvrhl ducha zlého, němý mluvil; i podivili se zástupové. Někteří z nich však řekli: „V Belzebubu, náčelníku duchů zlých, vymítá zlé duchy.“ A jiní pokoušeje ho, žádali na něm zname- ní s nebe. Ale on znaje

eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum desolabitur, et domus supra domum cadet. Si autem et satanas in seipsum divisus est, quomodo stabit regnum ejus? quia dicitis, in Beelzebub me ejicere daemonia. Si autem ego in Beelzebub ejicio daemonia: filii vestri in quo ejiciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. Porro si in digito Dei ejicio daemonia: profecto pervenit in vos regnum Dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quae possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, et spolia ejus distribuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quaerens requiem: et non inveniens, dicit: Revertar in domum meam, unde exivi. Et cum venerit, invenit eam scopis mundatam, et ornata. Tunc vadit, et assumit septem alios spiritus secum, nequiores

smýšlení jejich řekl jim: „Každé království proti sobě rozdělené zpustne a dům na dům padne. Jestli tedy také satan proti sobě rozdělen jest, kterak obstojí království jeho? Neboť pravíte, že já v Belzebubu vymítám duchy zlé. A vymítám-li já duchy zlé v Belzebubu, v kom vymítají je synové vaši? Protož oni budou soudci vašimi. Jestli však prstem Božím vymítám duchy zlé, tož přišlo k vám království Boží. Když silák ozbrojen hlídá dvoru svého, v pokoji jest majetek jeho. Když však silnější než on přijde, přemůže ho, odejme veškerou jeho zbroj, na niž spoléhá, a rozdělí kořist jeho. Kdo není se mnou, proti mně jest, a kdo neshromáždí se mnou, rozptýlí. Když duch nečistý vyjde od člověka, chodí po místech suchých, hledaje odpočinutí, a nenalézaje praví: Navrátím se do domu, z něhož jsem vyšel. A přijde nalezne jej vymetený a ozdobený. Tu jde a vezme s sebou sedm jiných duchů horších, než jest sám, a vejdouce přebývají tam. I slávají se

se, et ingressi habitant ibi. Et fiunt novissima hominis illius pejora prioribus. Factum est autem, cum haec diceret: extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit, et útera, quae suxisti. At ille dixit: Quinimo beati, qui audíunt verbum Dei, et custodiunt illud. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 18.

Iustitiae Domini rectae, laetificantes corda, et iudicia ejus dulciora super mel et favum: nam et servus tuus custodit ea.

Secreta

Haec hostia, Domine, quaesumus, emundet nostra delicta: et ad sacrificium celebrandum, subditorem tibi corpora mentesque sanctificet. Per Dominum nostrum...

Ostatní tiché modlitby jako na první neděli postní, str. 171.

Communio. P. 83, 4-5. K přijímání. Ž. 83, 4-5.

Passer invenit sibi domum, et turtur nidum, ubi a hrdlička hnízdo, kam by repónat pullos suos: altaria tua, Domine virtutum, Rex meus, et Deus meus: zástupů, Králi můj a Bože

poslední věci člověka toho horšími, než byly první.“ I stalo se, když to pravil, jedna žena ze zástupu, pozdvihla hlasu a řekla jemu: „Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval.“ Ale on pravil: „Ovšem blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a osťihají ho.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 18, 9-12.

Rozsudky Boží jsou spravedlivé, rozradostňující srdce; a soudy jeho sladší medu a strdí. Také služebník tvůj zachovává je.

Tichá modlitba

Tato obět, Pane, prosíme, nechť zahladí naše viny a těla i duše tobě poddaných ku slavení oběti posvěti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Vrabcem nalezl si domov, a hrdlička hnízdo, kam by uložila mláďata svoje; já pak nalezl oltáře tvé, Pane zástupů, Králi můj a Bože můj. Blahoslavení, kteří

tua, in saeculum saeculi
laudábunt te. přebývají v domě tvém;
na věky věkův chválí ti
budou tebe.

Postcommunio

A cunctis nos, quaesumus
Dómine, reátibus et perí-
culis propitiátus absolve:
quos tanti mysterií tribuis
esse partícipes. Per Dó-
minum nostrum...

Ostatní modlitby po přijímání jako na první neděli postní, str. 172.

Po přijímání

Ode všech, prosíme, Pa-
ne, vin a nebezpečí mi-
lostivě osvobod' nás, kte-
rýmž dáváš účastniti se tak
velikého tajemství. Skrze
Pána našeho...

Neděle čtvrtá postní

(Laetare)

Shromáždění u sv. Kříže Jerusalemského

„Chvalte Pána, neboť dobrotivý jest;
opěvujte jméno jeho, neboť sladké jest!“

Dnes nás Církev svatá vyrušuje na okamžik ze smutku nad na-
šími hříchy, aby nám ukázala, že cílem a odměnou vši kajcnosti
jest radost v Bohu. Proto se obléká kněz dle možnosti v růžové
roucho a také zvuk varhan snaží se v nás vzbuditi radostnou naději.
V prvých dobách křesťanství byla tato neděle radostnou zvláště
pro katechumeny, neboť následující středu jim mělo být svěženo
Evangelium, Vyznání víry a Otčenáš a křest jejich každým dnem
se blížil. Nyní světlí papež na tuto neděli zlatou růží, jež jest
znakem duchovní radosti; posílá jí pak darem nějaké vynikající
osobnosti, kterou chce zvláště vyznamenati.

Introitus. Is. 66, 10 et 11. Vstup. Is. 66, 10 a 11.

Laetare Jerusalem, et
convéntum fácite omnes,
qui diligitis eam: gaudete
cum laetitia, qui in tristitia
fuistis: ut exsultetis, et sa-
tiémini ab ubéribus con-
solatiónis vestrae.

Ps. 121, 1. Laetátus sum
in his, quae dicta sunt
Vesel se, Jerusaleme a
shromážděte se všichni,
kteří jej milujete. Radujte
se a veselte se, kteří jste
truchlili byli; plesajte
a nasyc'te se plností útechy
svoji.

Ž. 121, 1. Zaradoval jsem
se nad tím, co mi bylo

mihi: in domum Dómini
íbimus. řečeno: „Do domu Páně
půjdeme!“

Ť. Glória Patri...

Ť. Sláva Otci...

Oratio

Concéde, quaesumus,
omnipotens Deus: ut, qui
ex mérito nostrae actiónis
affligimur, tuae grátiae con-
solatióne respirémus. Per
Dóminum nostrum...

Ostatní modlitby jako na první neděli postní, str. 167.

Modlitba

Popřej, prosíme, všemo-
hucí Bože, abychom, kteří
po zásluze za své počínání
trpíme, útěchou tvé milosti
opět pookřáli. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Gálatas. c. 4, 22-31. z listu sv. Pavla Apoštola
ke Galatům. 4, 22-31.

Sv. Pavel ukazuje v Epištole, že syn nevolnice jest obrazem
synagogy, syn pak paní obrazem Církve svaté. Jsme tedy synové
svobodni, svobodné dítky Boží, kterým Kristus vymohl právo na
nebe. Ta svoboda, po níž tolik tisíc let lidstvo úpělo, byla nám
dána do vinku; nezaměňme ji tedy za otroctví ďáblu!

Fratres. Scriptum est: Fratři, psáno jest: Abra-
ham měl dva syny, jedno-
filios hábuit: unum de an-
cilla, et unum de líbera. ham z nevolnice, druhého ze
svobodnice. Ale ten, jenž
Sed, qui de ancilla, secún-
dum carnem natus est: qui byl z nevolnice, narodil se
autem de líbera, per re- podle těla, ten pak, který
promissionem: quae sunt byl ze svobodnice, skrze
per allegoriam dicta. Haec zaslíbení (se narodil). To
enim sunt duo testaménta. jest předobrazné. Jsou to
Unum quidem in monte zákony, jeden (daný) na
Sina, in servitútem gène- hoře Sinaj, který plodí ke
rans: quae est Agar: Sina služebnosti, to jest Agar;
enim mons est in Arabía; Sinaj totiž jest hora v Ara-
qui conjunctus est ei, quae bii, ale srovnává se s ny-
nunc est Jerusalem, et ser- nějším Jerusalemem, ne-
vit cum filiis suis. Illa au- boř (také on) slouží s dí-
tem, quae sursum est Je- kami svými. Hoření však

rúsaľem, libera est, quae est mater nostra. Scriptum est enim: Laetáre stérilis, quae non parís: erúmpe, et clama, quae non párturis: quia multi filii desértae, magis quam ejus, quae habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissionis filii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndum carnem natus fúerat, persequébatur eum, qui secúndum spíritum: ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Ejice ancíllam, et filium ejus: non enim haeres erit filius ancíllae cum filio líberae. Itaque, fratres, non sumus ancíllae filii, sed líberae: qua libertáte Christus nos líberávit.

Graduale. Ps. 121, 1 et 7.

Laetátus sum in his, quae dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. *V.* Fiat pax in virtúte tua; et abundántia in túrribus tuis.

Tractus. Ps. 124, 1-2.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in aetérnum, qui hábitat in Jerú-

Jerusalem jest svoboden, to jest naše matka, neboť jest psáno: „Rozvesel se, neplodná, která nerodíš; zajásej a zaplesej, která neznáš bolesti porodních; neboť mnoho dítek bude mítí ta, která jest opuštěná, více nežli ta, která má muže.“ My však, bratři, jsme podle Izáka dítkami zaslíbení. Ale jako tehda ten, který se byl narodil podle těla, pronásledoval toho, který byl podle ducha, tak i nyní. Avšak co dí Písmo? „Vyvrz nevolnici i syna jejího, neboť nebude dědití syn nevolnice se synem svobodnice.“ Proto, bratři, nejsme dítkami nevolnice, nýbrž svobodnice; k té svobodě osvobodil nás Kristus.

Stupňový zpěv. Ž. 121.

Zaradoval jsem se nad tím, co mi bylo řečeno: „Do domu Páně půjdeme.“ *V.* Budiž pokoj ve tvém hradu a hojnost ve věžech tvých.

Traktus. Ž. 124, 1-2.

Kdož doufají v Pána, jsou jako hora Sion; nezaťkolisá na věky, kdo přebývá v Jerusalemě. *V.* Ja-

salem. *V.* Montes in circuitu ejus: et Dóminus in circuitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in saeculum. ko hory jsou okolo něho, tak Pán jest vůkol lidu svého, od toho času až na věky.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secúndum Joánnem. c. 6. podle Jana. 6, 1-15.

Zázračné nasycení zástupů v poušti chlebem jest předobrazem ještě vznešenějšího syčení chlebem andělů, kterého se dostává dítkám Církve svaté. Budeme-li jej duchovně přijímati, neuprchneme před námi Pán Ježíš, ale nechá se od nás provolati králem, neboť touží právě po tom, aby mohl královati v našich duších a srdcích.

In illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilaeae, quod est Tiberiadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quae faciébát super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jesus: et ibi sedébat cum discipulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Judaeórum. Cum sublevásset ergo óculos Jesus, et vidísset, quia multitúdo maxima venít ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicebát tentans eum: ipse enim sciébát, quid esset factúrus. Respóndit ei Philíppus: Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque módicum quid accípiat.

Za onoho času odešel Ježíš za moře Galilejské, to jest Tiberiádské, a veliký zástup šel za ním, neboť viděli divy, které činil na nemocných. I vystoupil Ježíš na horu a posadil se tam s učedníky svými. Byly pak blízko velikonoce, slavnost židovská. Tedy Ježíš pozdvihl oči a spatřiv, že zástup veliký jde k němu, pravil k Filipovi: „Odkud nakoupíme chlebů, aby pojedli títo?“ To však řekl, zkoušeje ho, neboť sám věděl, co hodlá činiti. Filip mu odpověděl: „Za dvě stě denárů chlebů nestačí jim, aby každý něco málo dostal.“ Dí jemu jeden z učedníků jeho, (toťiž) Ondřej, bratr Šimona Petra: „Jest zde jeden pacholik, který má pět

Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andréas frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces: sed haec quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Fácile hómines discumbere. Erat autem foenum multum in loco. Discubuerunt ergo viri, número quasi quinque millia. Accépit ergo Jesus panes: et cum grátias egísset, distribuit discumbéntibus: simíliter et ex piscibus, quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discipulis suis: Collígite, quae superáverunt, fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergo, et impleverunt duodecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis, quae superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidíssent, quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Jesus ergo cum cognovíssent, quia ventúri essent, ut ráperent eum, et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus.

Et dicitur *Credo*.

chlebů ječných a dvě ryby, ale co jest to na tak mnohé? Tedy řekl Ježíš: „Rozkažte lidem, ať se posadí.“ Bylo pak mnoho trávy na tom místě. I posadilo se mužů počtem asi pět tisíc. Tu Ježíš vzal chleby a díky učiniv rozdál sedícím; podobně i z ryb, kolik chtěli. Když však se nasýtili, řekl učedníkům svým: „Seberte pozůstalé drobty, ať nezhyoun.“ I sebrali a naplnili dvanáct košů drobty, z pěti chlebů ječných, kteréž pozůstaly po těch, kteří byli jedli. Tedy ti lidé užřevše div, kterýž byl učinil Ježíš, pravili: „To jest jistě ten prorok, který má přijíti na svět.“ Proto Ježíš, poznav, že chtějí přijíti a chopiti ho, aby jej učinili králem, uchýlil se opět na horu sám jediný.

Následuje *Credo*.

Offertorium. Ps. 134. Obětování. Ž. 134, 3a6.

Laudáte Dóminum, quia benignus est: psállite nómini ejus, quóniam suávis est: ómnia, quaecúmque voluít, fecit in coelo et in terra.

Chvalte Pána, neboť dobrotivý jest; opěvujte jméno jeho, neboť sladký jest. Všecko, cožkoliv chtěl, učinil na nebi i na zemi.

Secreta

Sacrificiis praesentibus, Dómine, quaesumus, inténde placátus: ut et devotióni nostrae proficiant, et salúti. Per Dóminum . .

Tichá modlitba

Na oběti přítomné, Pane, prosíme, pohlédni usmířen, aby i zbožnosti naší prospívaly i spáse. Skrže Pána našeho . .

Ostatní tiché modlitby jako na první neděli postní, str. 171.

Communio. Ps. 121, 3-4. K přijímání. Ž. 121, 3-4.

Jerúsalem, quae aedificátur ut civitas, cujus participátio ejus in idípsum: illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Jerusalem jest zbudován jako město, jehož části jsou vespolek spojení; neboť tam putují pokolení, pokolení Páně oslavovat jméno tvé, Pane.

Postcommunio

Da nobis, quaesumus misericors Deus: ut sancta tua, quibus incessanter explémur, sinceris tractémus obséquii, et fidéli semper mente sumámus. Per Dóminum nostrum . .

Po přijímání

Dej nám, prosíme, milosrdný Bože, abychom se Svátostmi tvými, kterými jsme neustále syceni, s u přímou zacházeli úctou a s věřící je povždy přijímali myslí. Skrže Pána . .

Ostatní modlitby po přijímání jako na první neděli postní, str. 172.

Neděle páta postní (Smrtelná)

Shromáždění u sv. Petra

„Buď pozdraven, o Kříži,
naděje jediná v tomto čase utrpení!“

Až dosud nám Církev svatá v postních nedělích připomínala naši hříšnost, aby v nás vzbudila touhu po vyproštění z osidel pekla a naučila nás cenit si Vykoupení, které budeme o Velikonocích slaviti. Dva poslední týdny před Velikonocemi věnuje všecko své rozjímání utrpení a smrti vítěné Lásky; proto se dnešní neděle nazývá v češtině „smrtelná“. Všecka slova liturgie jakoby vycházela přímo z úst Vykupitele, jenž úpí pod nesmírnou tíhou našich hříchů — On, jenž nemá na sobě nejmenší viny! Stále žalostněji a bolestněji znějí jeho slova, až o Velkém pátku vytryskne z umučeného Srdce poslední kapka Krve, která byla za nás vylita! Za nás! Myslíme na to, že my jsme si zasloužili všecka ta muka duše a těla, která za nás trpěl Beránek Boží? Jak tedy musíme misiti svůj vděk do chvalozpěvů o Kříži, které Církev svatá v tomto čase pjele!

Ve Stupňové modlitbě neříká se žalm „Judica“, jenž se zpívá ve Vstupu. Vstup není zakončen obvyklou chválou na nejsv. Trojici: „Sláva Otci i Synu i Duchu svatému...“ Všecky kříže a obrazy jsou zakryty, aby nás nic nevytlouhalo z rozjímání muk Páně.

Ve Vstupu, Stupňovém zpěvu a Traktu naríká Spasitel nad nepravdělností a ukrutností svých nepřátel.

Introitus. Ps. 42, 1-2. Vstup. Ž. 42, 1-2.

Júdica me, Deus, et disceréne causam meam de gente non sancta: ab homine iniquo et doloso eripe me: quia tu es Deus meus, et fortitúdo mea.

Ps. ib. 3. Emitte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua. Júdica me...

Oratio

Quaesumus, omnipotens Deus, familiam tuam pro-

Sud' mne, Bože, a rozhodni při mou proti lidu nesvatému. Od člověka nespravedlivého a lstivého vysvobod' mne, neboť ty jsi, Bůh můj a síla má.

Ž. tamt. 3. Sešli světlo své a pravdu svou; ty mne budou provázeti a přivedou k hoře svaté tvé a do stánků tvých. Sud' mne, Bože...

Modlitba

Prosíme, všemohoucí Bože, na rodinu svou mi-

pítius réspice: ut, te largiénte, regátur in corpore: et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Ode dneška až do Zeleného čtvrtku říká se druhá modlitba buď proti pronásledovatelům Církev nebo za Papeže (viz 1. neděli adventní, str. 54).

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 9, 11-15.

Kristus jest neposkvrněný velekněz a obětní Beránek, jenž svou vlastní krví smývá naše viny.

Fratres. Christus assisens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectíus tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vilulórum, sed per próprium sánguinem introivit semel in Sancta, aetérna redemptióne in-vénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vitulae aspérsus, inquinátos sanctificat ad emundatióne carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum Sanctum semetípsum obtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ideo novi testaménti mediátor est, ut morte intercedénte, lostlivě shlédni, aby tvoji dobrotivostí bylo vedeno její tělo a tvou ochranou zachována její duše. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 9, 11-15.

Bratři, Kristus vystoupil jako velekněz budoucích statků, skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto tvorstva, ani skrze krev kozlů neb telat, nýbrž skrze vlastní krev vešel jednou pro vždy do vele-svatyně, zjednav vykoupení věčné. Neboť jestli krev kozlů a býkův a pokrope-ní popelem z jalovice posvěcuje poskvrněné k čistotě tělesné, čím spíše krev Kristova, jenž skrze Ducha Svatého sebe sama obětoval jako obět bezúhonnou Bohu, očistí svědomí naše od mrtvých skutků, abychom sloužili Bohu živému. A proto jest prostředníkem nové úmluvy (závěti), aby skrze mrtvou, podstoupenou na vykoupe-

in redemptionem eorum
praevaricationum, quae
erant sub priori testamen-
to, repromissionem acci-
pian, qui vocati sunt aeternae
hereditatis: in Christo
Jesu, Domino nostro.

Graduale. Ps. 142, 9-10.

Eripe me, Domine, de
inimicis meis: doce me
facere voluntatem tuam.

† Ps. 17, 48-49. Libe-
rator meus, Domine, de
gentibus iracundis: ab in-
surgentibus in me exaltab-
is me: a viro iniquo eri-
pies me.

Tractus. Ps. 128, 1-4.

Saepe expugnauerunt me
a iuventute mea. † Dicit
nunc Israel: saepe expug-
nauerunt me a iuventute
mea. † Etenim non po-
tuerunt mihi: supra dorsum
meum fabricauerunt pec-
catos. † Prolongaverunt
iniquitates suas: Do-
minus iustus condidit cer-
vices peccatorum.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii
secundum Joannem. c. 8.

Lidé nenávidí Krista tolik, že mu vyčítají dokonce spojení s ďáblem. On však s božskou důstojností ukazuje na svou bezhříšnost a na své věčné trvání. Zaslepený dav jej chce za tuto radostnou zvěst kámenovat; on jim však unikne, neboť nepřišel dosud jeho čas.

ni přestupů (spáchaných)
pod první úmluvou, obdr-
želi zaslíbené dědictví věč-
né ti, kteří jsou povoláni,
v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 142.

Vysvobod mne, Pane,
od nepřátel mých; nauč
mne plnit vůli tvou.

† Ž. 17, 48-49. Tys o-
svoboditel můj, Pane, od
zástupů zuřivých; nad pro-
středníky vyvýšíš mne, od
člověka nešlechtného o-
svobodíš mne.

Traktus. Ž. 128, 1-4.

Často doráželi na mne
od mladosti mé. †. Ať to
řekne nyní Israel: často
doráželi na mne od mla-
dosti mé. †. Avšak ne-
přemohli mne. Na hřbetě
mém kovali hříšníci. †.
Dlouho páchali nepravosti
své; spravedlivý Pán však
zlomil šíje hříšníků.

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 8, 46-59.

In illo tempore: Dicébat
Jesus turbis Iudaeorum:
Quis ex vobis arguet me
de peccato? Si veritatem
dico vobis, quare non cre-
ditis mihi? Qui ex Deo
est, verba Dei audit. Pro-
pterea vos non auditis,
quia ex Deo non estis. Re-
sponderunt ergo Iudaei, et
dixerunt ei: Nonne bene
dicimus nos, quia Samaritanus es tu, et daemónium
habes? Respondit Jesus:
Ego daemónium non há-
beo: sed honorifico Pa-
trem meum, et vos inho-
norastis me. Ego autem
non quaero glóriam meam:
est, qui quaerat, et júdicet.
Amen, amen dico vobis:
Si quis sermónem meum
serváverit, mortem non vi-
debit in aeternum. Dixerunt
ergo Iudaei: Nunc cognó-
vimus, quia daemónium ha-
bes. Abraham mortuus est,
et Prophetae: et tu dicis:
Si quis sermónem meum
serváverit, non gustábit
mortem in aeternum. Num-
quid tu major es patre no-
stro Abraham, qui mortuus
est? et Prophetae mortui
sunt. Quem teipsum facis?
Respondit Jesus: Si ego
glorifico meipsum, glória
mea nihil est: est Pater

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl k zástupům ži-
dovským a k velekněžím:
„Kdo z vás bude mne viniti
z hřichu? Jestliže pravdu
mluvím (vám), proč mi ne-
věříte? Kdo z Boha jest,
slova Boží slyší; proto vy
neslyšíte, že z Boha ne-
jsute.“ Tu židé odpověděli
a řekli jemu: „Zdaliž my
dobře nepravíme, že Sa-
maritán jsi a zlého ducha
máš?“ Ježíš odpověděl:
„Já zlého ducha nemám,
ale ctím Otce svého, a vy
mě zneuctíváte. Já však
nehledám slávy své; jestliž,
kdo (ji) hledá a soudí.
Amen, amen pravím vám:
Bude-li kdo zachovávatí
slovo mé, neumře na vě-
ky.“ I řekli mu židé: „Ny-
ni jsme poznali, že zlého
ducha máš. Abraham u-
mřel i proroci, a ty pravíš:
„Bude-li kdo zachovávatí
slovo mé, nezemře na vě-
ky.“ Zdaliž jsi ty větší nežli
otec náš Abraham, který
zemřel? Také proroci ze-
mřeli. Kým činíš sebe sa-
ma?“ Ježíš odpověděl:
„Oslavuji-li se já sám,
sláva má nic není. Jest
to Otec můj, jenž mne
oslavuje, o němž vy pra-
víte, že jest Bohem vašim.

meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, quia Deus vester est, et non cognovistis eum: ego autem novi eum: et si dixero, quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermone ejus servo. Abraham pater vester exultavit, ut videret diem meum: vidit, et gavisus est. Dixerunt ergo Judaei ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti? Dixit eis Jesus: Amen, amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum: Jesus autem abscondit se, et exivit de templo. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 118.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: retribue servo tuo: vivam, et custodiam sermones tuos: vivifica me secundum verbum tuum, Domine.

Secreta

Haec munera, quaesumus Domine, et vincula nostrae pravitalis absolvant, et tuae nobis misericordiae dona concilient. Per Dominum nostrum ...

A (přece) nepoznali jste ho, ale já ho znám, a řeknu-li, že ho neznám, budu podoběn vám, lhářem. Avšak znám jej a slovo jeho zachovávám. Abraham, otec váš, zaplesal, aby viděl den můj: i viděl a radoval se.“ Tu řekl k němu žid: „Padesáte roků ještě nemáš, a Abraham jsi viděl?“ Ježíš řekl jim: „Amen, amen pravím vám: Prve než Abraham byl, jsem já.“ I chápali se kamení, aby házeli na něho. Ale Ježíš se skryl a vyšel z chrámu.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 118, 17, 107.

Oslavovati tě budu, Pane, z celého srdce svého; buď milostiv služebníku svému. Budu žít i osířhati slov tvých; obživ mne podle slova svého, Pane.

Tichá modlitba

Tyto dary, prosíme, Pane, nechť pout nepravosti nás zbaví a tvého milosrdenství dary nám zjednají. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Druhá modlitba buď proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže. (Viz 1. neděli adventní, str. 57.)

Communio. 1. Cor. 11, 24, 25. K přijímání. 1. Kor. 11.

Hoc corpus, quod pro vobis tradetur: hic calix novi Testamenti est in meo sanguine, dicit Dominus: hoc facite, quotiescúmque sumitis, in meam commemorationem.

„Toto jest tělo, které se za vás vydává; toto jest kalich nového úmluvy v moji krev,“ praví Pán. „To číňte, kolikrátkoli přijímáte, na mou památku.“

Postcommunio

Adesto nobis, Domine Deus noster: et quos tuis mysteriis recreasti, perpetuis defēde subsidiis. Per Dóminum nostrum ...

Post přijímání
Přispěj nám, Pane Bože náš, a které jsi svými tajemstvími občerstvil, ustavičnou ochraňuj pomocí. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba buď proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže. (Viz 1. neděli adventní, str. 58.)

SVATÝ TÝDEN

„Svatý“ týden neboli „velký“ (hebdomada sancta, maior), také „pašijový“, počíná se Květnou nedělí a končí na Bílou sobotu před započatím svatvečera velikonočního. Svá jména má odtud, že se v něm slaví velká a přesvatá tajemství našeho Vykoupení. Pašijový je v české řeči nazýváme proto, že se v něm čtou ze všech čtyř evangelistů zprávy o umučení (passio) a smrti Pána Ježíše.

Celá liturgie tohoto týdne nese na sobě ráz něčeho nesmírně velkého a úžasného. Bůh jest rozhněván na lidstvo a přece posílá svého nejmilejšího Syna, aby za ně trpěl! Toho je schopna pouze nekonečná Láska! A Spasitel bez reptání přijímá úkol svého Otce a nechá se mučiti od těch, které přišel vykoupiti. Naše hříchy jež přibýli na kříž a přece nám zde zanechává nejsladší pokrm, jež může Láska svým milým připravit! — Nejsvětější Svátost! To dovede také pouze nekonečná Láska! Jsme-li lidé se srdcem a krví, musí nás tato velká tajemství Svatého týdne ohromiti a strhnouti k nejpokornějším díkům za naši Spásu! Naše srdce musí se hroziti hříchy a nenáviděti je, ježto žádal takové vykupně!

Církev svatá plna soustrastí prožívá všechna muka Spasitele. Její smutek dostupuje v posledních třech dnech (triduum sacrum) nejvyššího stupně. Umlčuje zvony a zbavuje oltáře všech ozdob —

jsou jí oltaře symbolem pro Krista — v temných hodinách (te-nebrae) pláče ústy proroka Isaiaše nad mukami toho, jenž za Lásku dostal rány, trny a hřeby.

Křesťané dřívějších věků zdřizovali se v tento týden rukodělné práce, aby mohli věnovati správně chvíli soucinného rozjímání; křesťanští císařové zastavovali soudní řízení, zakazovali vymáhání důlných částek a často dávali milost zajatcům a trestancům. Kéž by nevyčerpitelná velikost a svatost těchto dní byla zdrojem velikého a svatého povznesení našich duší, které si uvědomily hnusnost hříchu a nekonečnost Lásky Boží!

Květná neděle

Dnešní bohoslužba vyjadřuje zároveň radost i smutek, což se jeví ve dvou samostatných částech: ve svěcení palem s průvodem a ve mši svaté. V první části přidáváme se k radostnému volání slávy, jímž byl Pán Ježíš uvítán, když vjížděl na oslátku do Jerusalema; náš Jásol, jímž vítáme Krista jako svého Krále, nesme si však jako Jásot židů proměnití po několika hodinách ve spílání a rány. V druhé části, ve mši svaté, probouzí se v nás vzpomínka na utrpení, které Kristu tehdy nastávalo.

Obřad svěcení palem podobá se svou formou jakési mši svaté (missa sicca); jsou při něm zpěvy, modlitby, čtení a zvláštní preface. Zakončen jest tento obřad pěti modlitbami; po něm následuje průvod a pak vlastní mše svatá. Palmy, které se nesou v průvodu a které upomínají na přivítání Krista před Jerusalemem, značí vítězství Páně nad nepřáteli naší spásy. Olivové ratolesti značí Boží milosrdenství a mír s Bohem a nabádají k něžnosti a mírumilovnosti. Zelené ratolesti pak vůbec jsou symbolem ctnostného života spravedlivých; také dobrých skutků, s nimiž musíme předstoupiti jednou před tvář Boží. Posvěcené ratolesti nejsou však pouhými symboly, nýbrž nositeli skutečných milostí, neboť Církev svatá svým zehánáním předává jim vyšší síly ku prospěchu věřících.

Svěcení palem

Sbor pje nejprve Antifonu:

Hosanna filio David: Hosanna Synu Davidovu.
benedictus, qui venit in Požehnaný, jenž přichází
nómine Dómini. O Rex jménu Páně. Ó, králi
Israel: Hosanna in ex- israelský. Hosanna na vý-
celsis. sestech.

Ť. Dóminus vobiscum. Ť. Pán s vámi.

Ř. Et cum spiritu tuo. Ř. I s duchem tvým.

Orémus:

Deus, quem diligere et amare, justitia est: ineffabilis gratia tuae in nobis dona multiplicata: et qui fecisti nos in morte Filii tui sperare, quae credimus; fac nos, eodem resurgente, pervenire, quo tendimus. Qui tecum vivit...

Lectio

libri Exodi. c. 15, 27-16-1-7.

In diébus illis: Venérunt filii Israel in Elim, ubi erant duodecim fontes aquarum, et septuaginta palmae, et castrametati sunt juxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiúrum Israel in desértum Sin, quod est inter Elim et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egressi sunt de terra Aegypti. Et murmurávit omnis congregatio filiúrum Israel contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixéruntque filii Israel ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Aegypti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitate! Cur eduxistis nos

Modleme se:

Bože, jež z celého srdce milovati jest spravedливо, dary nevýslovné milosti své v nás rozmnož; a jako jsi v nás smrti Syna svého vzbudil naději na to, več věřime, tak nám dej pro jeho vzkříšení dospěti tam, kam toužíme. Jenž s tebou živ jest...

Čtení

z 2. Mojž. 15, 27-16, 1-7.

V těch dnech přišli synové Israelovi do Elimu, kdež bylo dvanácte studnic a sedmdesáte palem: tam u vod tábořili. Vytrhnuvši z Elimu všecko množství synů Israelových táhlo na poušť Sin, která jest mezi Elimem a Sínajem, patnáctého dne druhého měsíce po východu z Egypta. Tu na poušti reptala všechna obec synů Israelových proti Mojžišovi a Aronovi. Synové Israelovi jim pravili: „Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v Egyptě, když jsme sedávali nad hrnci masa a jídali chleba do sytosti. [Proč] jste nás vyvedli na tuto poušť, abyste umořili všechno množství hladem?“ Tu pravil

in desértum istud, ut occiderétis omnem multítudí-
nem fame? Dixit autem
Dóminus ad Móysen: Ec-
ce, ego pluam vobis panes,
de coelo: egrediátur pó-
pulus, et cólligat, quae sú-
ficiunt per singulos dies:
ut tentem eum, utrum ám-
bulet in lege mea, an non.
Die autem sexto parent,
quod inferant: et sit du-
plum, quam colligere so-
lebant per singulos dies.
Dixerúntque Móyses et
Aaron ad omnes filios
Israel: Véspere sciétis,
quod Dóminus edúxerit
vos de terra Aegýpti: et
mane vidébitis glóriam
Dómini.

Poté zpívá se místo Stupňového zpěvu Responsorium:

Ř. Joan. 11, 47-49, 50 et 53.

Collegérunt Pontífices
et Pharisaei consílium, et
dixerunt: Quid fácimus,
quia hic homo multa signa
facit? Si dimittimus eum
sic, omnes credent in eum:
* Et vénient Románi, et
tollent nostrum locum et
gentem. *Ź.* Unus autem ex
illis, Cáiphás nómine, cum
esset Póntifex anni illíus,
prophetávit, dicens: Expe-
dit vobis, ut unus moriátur
homo pro pópulo, et non

Hospodin k Mojžíšovi:
„Hle, já vám budu dšítí
s nebe chléb; ať vychází
lid a sbírá, co stačí na
každý den; chci ho zkou-
šet, zda bude jednatí dle
mého zákona či ne. Dne
pak šestého ať uschovají,
co přinesli domů; budiž
toho dvakrát tolik, co každ-
dodenně sbíratí budou.“
I řekl Mojžíš a Áron ku
všem synům Israelovým:
„Večer poznáte, že Hos-
podin vás vyvedl z Egypta
a ráno uzříte slávu jeho.

Ř. Jan. 1, 47-49, 50 a 53.

Velekněží a fariseové
shromáždili veleradu a
řekli: „Co učiníme, neboť
tento člověk koná mnohé
divy? Necháme-li ho tak,
všichni uvěří v něho. I
přijdou Římané a uzmou
naše místo a lid.“ *Ź.* Je-
den pak z nich, jménem
Kaifáš, jsa nejvyšším kně-
zem toho roku, prorokoval
řka: „Jest užitečno pro
vás, aby jeden člověk u-
mřel za lid a ne aby celý

totá gens péreat. Ab illo
ergo die cogitáverunt in-
terficere eum, dicéntes: Et
vénient Románi, et tollent
nostrum locum et gentem.

Nebo jiné Responsorium:

Ř. Matth. 26, 39 et 41.

In monte Olivéti orávit
ad Patrem: Pater, si fieri
potest, tránseat a me ca-
lix iste. * Spíritus quidem
promptus est, caro autem
infirma: fiat volúntas tua.
Ź. Vigilate et oráte, ut
non intrétis in tentantió-
nem. Spíritus quidem...

národ zahynul!“ — Od to-
ho tedy dne pomýšleli ho
usmrtili, řkouce: „I přijdou
Římané a uzmou naše mí-
sto i lid.“

Ř. Mat. 26, 39 a 41.

Na hoře Olivetské mod-
lil se k Otci: „Otče, je-li
možno, ať odejde ode mne
kalich tento. * Duch sice
hotov jest, ale tělo slabé;
staň se vůle tvá. *Ź.* Bděte
v. Vigilate et oráte, ut
non intrétis in tentantió-
nem. Spíritus quidem...
hotov jest, ale tělo slabé.“

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi
secúndum Matth. c. 21.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 21, 1-9.

In illo témpore: Cum
appropinquasset Jesus Je-
rosólymis, et venisset Běth-
phage ad montem Olivéti:
stul cum duos discípulos
suos, dicens eis: Ite in ca-
stéllum, quod contra vos
est, et statim invenietis
ásinam alligátam, et pul-
lum cum ea: sólvite et ad-
ducite mihi: et si quis vo-
bis áliquid dixerit, dícite,
quia Dóminus his opus
habet: et conféstim dimit-
tet eos. Hoc autem totum
factum est, ut adimpleré-
tur, quod dictum est per

Za onoho času, když se
přiblížili k Jerusalemu a
přišli do Bětfagy k hoře
Olivetské, tehda Ježíš po-
stal dva učedníky řka jim:
„Jděte do městečka, které
jest proti vám, a hned na-
leznete oslíci přivázanou
a oslátko s ní. Odvažte je
a přiveďte ke mně. A řek-
ne-li vám kdo co, rcete:
„Pán jich potřebuje,“ a
hned je propustí.“ Toto
pak stalo se, aby se na-
plnilo, co bylo pověděno
skrze proroka slovy: Po-
vzte dceři sionské: Aj,

Prophétam dicentem: Dícite filiae Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásina, et pullum, filium subjugális. Eúntes autem discipuli, fecérunt, sicut praecepit illis Jesus. Et adduxérunt ásina, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum desuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stráverunt vestiménta sua in via: álíi autem caedébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbae autem, quae praecedébant, et quae sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosanna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.

Poté světí se ratolesti:

Ť. Dóminus vobiscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Orémus:

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exáudi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene † dicántur et hi pálmities palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclésiae multiplicásti Noe egrediéntem de arca, et

král tvůj běře se k tobě lichý, sedě na oslici a oslátku jhu podrobené. Odešedše pak učedníci a učinivše, jak jim byl přikázal Ježíš, přivedli oslici i oslátko a vložili na ně roucha svá; i posadil se na ně. Přemnohý pak zástup prostřel roucha svá na cestu, a jiní sekali ratolesti se stromův a prostírali na cestu, zástupové pak, kteří šli vpředu i kteří vzadu byli, volali řkouce: „Hosanna Synu Davidovu! Požehnaný, jenž se běře ve jménu Páně, hosanna na výsostech!“

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Modleme se:

Rozmnož víru v tebe doufajících, Bože, a prosby snažně tě vyzývajících milostlivě vyslyš. Nechť sestoupí na nás mnohonásobné milosrdenství tvoje. Buďtež † požehnaný i tyto ratolesti palmové nebo olivové. A jako jsi, předobrazuje Církev, zahrnul po-

Móysen exeúntem de Aegýptu cum filiis Israel; ita nos portántes palmas, et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gáudium introeámus aetérnum. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spírítus Sancti Deus.

žehnaním Noe, vystupujícího z archy, a Mojžíše, vycházejícího z Egypta se syny israelskými, tak dej i nám, kteří neseme palmy a ratolesti olivové, ať s dobrými skutky vyjdeme vstříc Kristu a skrze něho do radosti vstoupíme věčně. Jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh.

Preface

Ť. Per ómnia saecula saeculórum.

Ř. Amen.

Ť. Dóminus vobiscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Ť. Sursum corda.

Ř. Habémus ad Dóminum.

Ť. Grátias ágámus Dómino, Deo nostro.

Ř. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Qui gloriáris in consílio sanctórum tuórum. Tibi enim sérviunt creatúrae tuae: quia te solum auctórem et Deum cognóscunt, et omnis fa-

Ť. Po všechny věky věkův.

Ř. Amen.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Ť. Vzhůru srdce.

Ř. Máme k Hospodinu.

Ť. Vzdejme díky Pánu, Bohu svému.

Ř. Hodno jest a spravedливо.

Vpravdě hodno a spravedливо jest, slušno a spasitelné, abychom tobě vždy a všude díky vzdávali, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž veleben jsi ve sboru svatých svých. Toběž slouží tvorové tvoji, neboť tebe jediného za původce a Boha uznávají. A všechno

clúra tua te collaudat, et benedicunt te sancti tui. Quia illud magnum Unigeniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus saeculi, libera voce confiténtur. Cui assistant Angeli et Archángeli, Throni et Dominatiónes; cumque omni militiá coeléstis exercitus, hymnum glóriæ tuæ concinunt, sine fine dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus, Deus Sábaoth. Pleni sunt coeli, et terra glória tua. Hosanna in excelsis. Benedictus, qui venit in nómine Dómini. Hosanna in excelsis.

Ť. Dóminus vobiscum.
Ř. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Pétimus, Dómine Sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: ut hanc creatúram olivæ, quam ex ligni matéria prodire jussisti, quamque columba rédiens ad arcam próprio pertulit ore, beneŤdicere, et sanctiŤficare digneris: ut, quicumque ex ea recéperint, accipiant sibi protectioném animæ et corpóris: fiatque, Dómine, nostræ sa-

dilo tvé tě vespol chválí a blahořečí ti svatí tvoji, neboť hlasitě vyznávají ono veliké jméno tvého Jednorozeného před králi a mocnostmi tohoto světa. Jemuž slouží Andělé i Archandělé, Trůnové a Panstva a s celým zástupem nebeského vojska chvalozpěv slávy tvé prozpěvují, bez ustání říkajíce:

Svatý, Svatý, Svatý Pán, Bůh zástupů. Plna jsou nebesa i země slávy tvé. Hosanna na výstěch. Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně. Hosanna na výstěch.

Ť. Pán s vámi.
Ř. I s duchem tvým.

Modleme se:

Prosíme, Hospodine Svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, abys tento výtvor olivy, jemuž jsi dal ze hmoty dřeva vyrůstí a její holubice vracející se do archy ve svém zobáčku přinesla, poŤžehnatí a poŤsvětítí ráčil, by těm, kdož přijali, dostalo se ochrany duše a těla. Staň se tedy, Pane, toto znamení milosti

lútis remédium, tuæ grátiae sacraméntum. Per Dóminum... Ř. Amen.

Orémus:

Deus, qui dispérsa congregas, et congregáta consérvas: qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixisti: beneŤdic étiam hos ramos palme et olivæ, quos tui fámulí ad honórem nóminis tui fidéliter suscipiunt: ut, in quemcúmque locum intróducti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illius consequántur: et omni adversitaté effugáta, dextera tua prótegat, quos redémit Jesus Christus, Filius tuus, Dóminus noster. Qui tecum vivit...

Orémus:

Deus, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispositiónem nostræ salutis osténdere voluísti: da, quaesumus; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mystice désignat in facto, quod hódie coeléstis lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestigiis ejus turba sub-

tvé prostředkem naší spásy. Skrze Pána našeho... Ř. Amen.

Modleme se:

Bože, jenž rozptýlené shromažďuješ a shromážděné zachovááš, jenž jsi zástupům, nesoucím rátolesti vsříc Ježíšovi, požehnal, poŤžehnej také tyto větve palmové a olivové, jež tvoji služebníci ke cti jména tvého s věrou přijímají, aby — na kterékoliv místo vneseny budou — obyvatelé místa toho požehnání tvého dosáhli. Pravice tvá pak zapud' všeliké protivenství a chraň ty, které vykoupil Ježíš Kristus, Syn tvůj, Pán náš. Jenž s tebou živ jest...

Modleme se:

Bože, jenž jsi podivuhodným řádem svých úradků i na věcech neživých rozdílení spásy naší znázorniti chtěl, dej, prosíme, aby zbožná srdce tvých věřících ke svému užítku porozuměla, co v duchovním smyslu znamená v té události, že dnes nebeským osvicením nadchnutý zástup vycházející vsříc Vykupiteli, palmové a olivové větve pod jeho

strávit. Palmárum igitur rami de mortis príncipe triúmphos expéctant: súrculi vero olivárum, spiri- tuále unctiónem advenísse quodámodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hómínus beáta Rel- tido praefigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro to- tius mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ideo tália óbse- quens administrávit, quae in illo et triúmphos vic- tóriae, et misericórdiae pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum, et signifi- cárum retinéntes, te, Dó- mine sancte, Pater omni- potens, aetérne Deus, per eúdem Dóminum no- strum Jesum Christum sup- pliciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cu- jus nos membra fieri vo- luísti, de mortis império vic- tóriam reportántes, ipsius gloriósae resurrecciónis partícipes esse mereámur. Qui tecum vivit...

Orémus:

Deus, qui per olivae ramum, pacem terris co-

cročeje prostíral. Palmové tedy ratolesti dávají nám tušiti budoucí vítězství nad knížetem smrti; snítky pak olivové jakoby oznamo- valy, že duchovní poma- zání už nadešlo. Poroz- uměl totiž už tehdy onen blažený zástup lidí, že se tím předobrazuje, jak Vy- kupitel náš ze soucitu nad lidskými bédami bude za život celého světa s kní- žetem smrti zápasiti a svou smrtí zvítězí. A proto přie- nesl na počest tyto věci, jež by naznačovaly i jeho vítězoslávu i hojnost milo- srdenství. Také my i udá- lost i její význam plně věříme a na mysl máme a tebe, Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, skrze téhož Pána na- šeho Ježíše Krista snažně prosíme, abychom v něm a skrze něho, jehož údy jsi nás chtěl míti, nad vlá- dou smrti zvítězili a jeho slavného vzkříšení zaslou- žili účastnými se státi. Jenž s tebou živ jest...

Modleme se:

Bože, jenž jsi holubici nařídil, olivovou ratolestí

lúmbam nuntiáre jussisti: praesta, quaesumus; ut hos olivae, ceterarúmque árborum ramos, coelésti benedictione sanctífices; ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salútem. Per Christum, Dóminum no- strum. R. Amen.

Orémus:

Bene+dic, quaesumus Dómine, hos palmárum seu olivárum ramos: et praesta; ut, quod pópulus tuus in tui veneratióne hodiérna die corporaliter agit, hoc spiri tuáliter sum- ma devotióne perficiat, de- hoste victóriam reportán- do, et opus misericórdiae summóperé diligéndo. Per Dóminum nostrum...

Ź. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus:

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum, pro salúte nostra in hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem ve- níret, ut adimpléret Scrip- túras, credéntium popu- lórum turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua

pokoj zemi zvěstovati, rač, prosíme, tyto olivové i j- ho stromoví ratolesti nebeským + požehnáním posvětili, aby všemu lidu tvému prospívaly k spáse. Skrze Krista, Pána na- šeho.

R. Amen.

Modleme se:

Požehnej, prosíme, Pa- ne, tyto palmové nebo oli- vové ratolesti a dej, aby, co lid tvůj k uctění tvému dnešního dne viditelně či- ní, to duchovně s největší zbožností dokonal tím, že bude nad nepřitelem vítě- ziti a dílo milosrdenství svrchovaně milovati. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

R. Pán s vámi.

Ź. I s duchem tvým.

Modleme se:

O Bože, tys Syna svého Ježíše Krista, Pána naše- ho, pro spásu naši na tento svět poslal, aby se snížil k nám a nás opět přivedl k tobě; jemu také, když vcházal do Jerúsalema, aby naplnil Písmo, zástup věřícího lidu v nejpřím- nější oddanosti roucha své a větve palmové na cestu

cum ramis palmárum in
via stérnábant: praesta
quaesumus; ut illi fidei
viam praeparémus, de qua,
remóio lápide offensiónis,
et petra scándali, frón-
deant apud te ópera no-
stra justítiae ramis; ut ejus
vestígia sequi mereámur.
Qui tecum vivit...

Ř. Amen.

Za rozdávání ratolestí zpívá se Antifona:

Púeri Hebraeorum, por-
tantes ramos olivárum, ob-
viavérunt Dómino, clamán-
tes, et dicétes: Hosánna
in excélsis.

Alia Antiphona

Púeri Hebraeorum ve-
stiménta prosternábant in
via, et clamábant dicétes:
Hosánna filio David: be-
nedíctus, qui venit in nó-
mine Dómini.

Po rozdílení modlí se kněz:

Ů. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Orémus:

Omnípotens sempitérne
Deus, qui Dóminum no-
strum Jesum Christum su-
per pullum ásinae sedére
fecísti, et turbas populó-
rum vestiménta, vel ramos
árborum in via stérnea,

prostíral. Dej, prosíme,
bychom mu víry cestu při-
pravili, na níž by po od-
stranění kamene urážky a
skály pohoršení zelenaly
se před tebou skutky naše
jako ratolesti spravedlno-
sti, abychom jeho šlépějí
následovati byli hodní.
Jež s tebou živ jest...

Ř. Amen.

Pacholata hebrejská ne-
sła ratolesti olivové a vy-
šla vsíříc Pánu, volajíce a
řkouce: „Hosanna na vý-
sostech!“

Jiná Antifona

Pacholata hebrejská pro-
stírala roucha na cestu a
volala, řkouce: „Hosanna
synu Davidovu! Požehna-
ný, jež přichází ve jménu
Páně.“

Ů. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bo-
že, tys chtěl, aby Pán náš
Ježíš Kristus na oslátko se
posadil a tys vnukl zástu-
pům lidu, aby roucha ne-
mu ratolesti stromové na
cestu prostírali a jemu Ho-

et Hosánna decantáre in
laudem ipsius docuísti: da,
quaesumus; ut illórum in-
nocéntiam imitári possi-
mus, et eórum méritum
cónsequi mereámur. Per
eúndem Christum Dómi-
num nostrum. Ř. Amen.

sanna zpívali. Dej, prosí-
me, abychom je v nevin-
nosti následovati uměli a
jejich zásluh dosáhnouti
byli hodni. Skrže tohož
Krista, Pána našeho.

Ř. Amen.

Průvod

Už před r. 400 bylo v Jerusalemě zvykem, že věřící s biskupem v čele kráčeli v průvodě s hory Olivelské a pěli při tom hymny. Brzo na začátku středověku přistupuje k tomu ještě zvláštní svěcení ratolesti, které se při průvodě nesou. Průvod představuje slavný vjezd Kristův do Jerusalema před umučněním. Církev svatá tím sice napodobuje proradné židy, vkládá však na rozdíl od nich do tohoto obřadu všecku svou lásku, obdiv a vděčnost pro vítěze nad smrtí a hříchem. Takovým způsobem kráčí Církev za Kristem všemi ze-
měmi a všemi národy až do skonání světa.

Diaconus dicit: Proce-
dámus in pace.

Ř. In nómine Christi.
Amen.

Jáhen praví: Vyjděme
v pokoji.

Ř. Ve jménu Kristově.
Amen.

Za průvodu se zpívají některé z následujících Antifon:

Antiphona. Matth. 21. Antifona. Mat. 21, 1-3, 7-9.

Cum appropinquáret Dó-
minus Jerosólymam, misit
duos ex discípulis suis, di-
cens: Ite in castéllum, quod
contra vos est: et inve-
niétis pullum ásinae alli-
gátum, super quem nullus
hóminum sedit: sólvíte,
et addúcite mihi. Si quis
vos interrogáverit, dicite:
Opus Dómino est. Solvén-
tes adduxérunt ad Jesum:

Když se přiblížil Pán
k Jerusalemu, poslal dva
z učedníků svých řka:
„Jděte do městečka, které
leží před vámi a naleznete
oslátka přivázané, na němž
(dosud) nikdo z lidí ne-
seděl; odvažte je a při-
vedte ke mně. Bude-li se
vás někdo tázati, řekněte:
Pán ho potřebuje.“ Odvá-
zavše je, přivedli k Ježí-

et imposuerunt illi vestimenta sua, et sedit super eum: alii expandebant vestimenta sua in via: alii ramos de arboribus sternebant: et qui sequebantur, clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, benedictum regnum patris nostri David: Hosanna in excelsis: miserere nobis, fili David.

Antiphona. Joann. 12, 12 et 13. Jiná Antifona.

Cum audisset populus, quia Jesus venit Jerosolymam, acceperunt ramos palmorum: et exierunt ei obviam, et clamabant pueri, dicentes: Hic est, qui venturus est in salutem populi. Hic est salus nostra, et redemptio Israel. Quantum est iste, cui Throni et Dominaciones occurrunt? Noli timere, filia Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum asinae, sicut scriptum est. Salve Rex, fabricator mundi, qui venisti redimere nos.

Alia Antiphona

Ante sex dies sollemniter Paschae, quando venit Dominus in civitate Jerusa-

šovi; i položili na ně roucha svá a (on) se na ně posadil. Druzí rozprostírali roucha svá na cestu; jiní trousili na zemi ratolesti stromové a ti, kteří je následovali, volali: „Hosanna, požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Požehnáno buďží království otce našeho Davida! Hosanna na výsostech! Smiluj se nad námi, synu Davidův!“

Když uslyšel zástup, že Ježíš přichází do Jerusalema, vzal ratolesti palmové a vyšel mu vstříc; i volaly dívky řkouce: „Tentof jest, jenž přijíti má ke spáse lidu! Tento jest pása naše a vykopení Israelovo! Jak veliký jest ten, jemuž Trůnové a Panstva spěchají v ústrety! Neboj se, dcero Sionská; hle, Král tvůj přichází k tobě sedě na oslátku, jakož psáno jest. Zdráv buď, Králi, tvůrce světa, jenž jsi přišel nás vykoupiti!“

Jiná Antifona

Šest dní před slavností velikonoční, když se bral Pán do města Jerusalema,

lem, occurrerunt ei pueri: et in manibus portabant ramos palmorum, et clamabant voce magna, dicentes: Hosanna in excelsis: benedictus, qui venisti in multitudine misericordiae tuae: Hosanna in excelsis.

Alia Antiphona

Occurrunt turbae, cum floribus et palmis Redemptori obviam: et victori triumphanti digna dant obsequia: Filium Dei ore gentes praedicant: et in laudem Christi voces tonant per nubila: Hosanna in excelsis.

Alia Antiphona

Cum Angelis et pueris fideles inveniamur, triumphatori mortis clamantes: Hosanna in excelsis.

Alia Antiphona

Turba multa, quae convenerat ad diem festum, clamabat Domino: Benedictus, qui venit in nomine Domini: Hosanna in excelsis.

Při návratu průvodu uzavrou se dveře kostela a několik zpěváků z vnitřku chrámu zpívá stídně s chórem, jenž stojí přede dveřmi:

Hymnus

Glória, laus, et honor, Sláva, chvála a čest tobě, Králi, Kriste, Vykupitelu,

spěchaly mu v ústrety dítky; v rukou pak nesly ratolesti palmové a volaly: „Hosanna na výsostech! Požehnan buď, jenž jsi přišel s hojností milosrdenství! Hosanna na výsostech!“

Jiná Antifona

Spěchají zástupové s kvítím a palmami Vykupiteli v ústrety a vítězi slavnému důstojný vzdávají hold. Syna Božího ústy národové velebí a ke chvále Kristově hlasy hřmí k oblakům: „Hosanna na výsostech!“

Jiná Antifona

Buďme věřícími jako andělé a slavnému vítězi nad smrtí volejme: „Hosanna na výsostech!“

Jiná Antifona

Zástup četný, jenž sešel se ke dni slavnostnímu, volal na Pána: „Požehnan buď, jenž přichází ve jménu Páně! Hosanna na výsostech!“

démpťor: Cui puerile decus
prompsit Hosanna pium.

Ř. Glória, laus...

Israel es tu Rex, Davídus et ínclýta proles: Nómíne qui ín Dóminí, Rex benedícté, venís.

Ř. Glória, laus...

Coetus ín excélsis te laudat coelícus omnis, Et mortálís homo, et cuncta creáta simul.

Ř. Glória, laus...

Plebs Hebraea tibi cum palmis óbvía venít: Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.

Ř. Glória, laus...

Hi tibi passúro solvébant múnía laudís: Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.

Ř. Glória, laus...

Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra: Rex bone, Rex clemens, cui bona cuncta placent.

Ř. Glória, laus...

Poté podjáhen zatluče patou kříže na dveře chrámové, které se íhned otevrou. Tímto obřadem se naznačuje, že Kristus nám svou smrtí na kříži otevřel opět nebe, které nám hříchem bylo uzamčeno.

Když vstupuje průvod do chrámu, zpívá se:

Ř. Ingrediénte Dómino in sanctam civítatem, Hebraeorum púeri resurrec-

teli — jemuž výkvět mládí Hosanna pěl zbožně.

Ř. Sláva, chvála...

Israele ty's Král, Davídův potomek slavný. Ve jménu přicházíš Páně, pozehnaný Králi.

Ř. Sláva, chvála...

Na výsostech chválí tebe všechen nebesťanův zástup, také člověk ve smrtelném těle a s ním všechno tvorstvo. Ř. Sláva, chvála...

Lid ti hebrejský vstříc vyšel s palmami; hle, my prosbou, slibem, zpěvem tebe cííme.

Ř. Sláva, chvála...

Oni tobě k mukám připravenému vzdali chválu povinnou; my, hle, tobě vládnoucímu písně libě zpějeme. Ř. Sláva, chvála...

Jako oni líbili se tobě, tak i naše libá ti buď zbožnost. Králi dobrý, Králi mírný, jenž libuješ si ve všem, co jest dobré.

Ř. Sláva, chvála...

tioném vitae pronuntiátes, * Cum ramis palmárum: Hosanna, clamábant, ín excélsis.

Ť. Cum audísset pópulus, quod Jesus veníret Jerosólymam, exiérunt óbviám ei. Cum ramis palmárum...

šení života; * s ratolestmi palmovými volaly: „Hosanna na výsostech!“

Ť. Když uslyšel lid, že Ježíš přichází do Jerusalema, vyšel mu vstříc. S ratiolestmi palmovými...

Mše svatá

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

„O Bože, Bože můj, shlédni na mne! Proč mne opouštíš?“

Čírkev svatá nám při průvodě dala nahlédnouti na jeden paprsek slávy Vykupitele po jeho zmrtvýchvstání, abychom snáze snesli pohled na jeho nesmírné ponížení před dokonáním díla naší spásy. Ustly proroka volá Kristus ve Vstupu úpěnlivě k Otci o pomoc ve své bezedné úzkosti a sklíčenosti. Nechme otřásti nitro svého srdce tímto bédováním a rozjímejme, co to znamená, že Kristus sám sebe ponížil, aby nás mohl spasiti! Vezměme si za příklad jeho pokoru a vezme, že nejen Spasitele s nebe svedla, ale také nás opět do něho přivede.

Introitus. Ps. 21, 20 et 22.

Dómine, ne longe fácias auxiliúm tuum a me, ad defénsionem meam áspice: líbera me de ore leónís, et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ps. íb. 2. Deus, Deus meus, respice ín me, quare me dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Dómine, ne longe...

Oratio

Omnípotens sempítérne Deus, qui humáno géneri

Vstup. Ž. 21, 20 a 22.

Pane, nezústávej daleko ode mne se svou pomocí; ku pomoci mi přispěj! Vysvoboď mne z tlamy lví a od rohů bývolích — mne ztrápeného.

Ž. tamt. 2. Bože, Bože můj, shlédni na mne. Proč jsi mne opustil? Daleko od spásy své nařikám nad vinami svými. Pane, nezústávej daleko...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dal Spasiteli

ad imitandum humilitatis
exemplum, Salvatorem no-
strum carnem sumere, et
crucem subire fecisti: con-
cede propitius; ut et pa-
tientiae ipsius habere do-
cuménta, et resurrectionis
consortia mereámur. Per
eúdem Dóminum...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Philippén. c. 2, 5-11.

Kristus vzdal se dobrovolně práv svého Božství a vzal na sebe lidskou podobu, aby mohl podstoupiti za nás potupnou smrt na kříži. Proto musíme se mu klaněti! — Jak musíme býti teprve my pokorní, když jsme si vědomi svých hříchů!

Frates: Hoc enim sen-
tite in vobis, quod et in
Christo Jesu: qui cum in
forma Dei esset, non rap-
inam arbitrátus est esse
se aequalem Deo: sed se-
metípsam exinanívit for-
mam servi accipiens, in si-
militúdinem hóminum fac-
tus, et hábitu invéntus ut
homo. Humiliávit semet-
ípsam, factus obediens us-
que ad mortem, mortem
autem crucis. Propter quod
et Deus exaltávit illum:
et donávit illi nomen, quod
est super omne nomen:
(Hic genuflectitur.) ut in nó-
mine Jesu omne genu flec-
tatur coeléstium, terré-
strium, et infernórum: et

našemu vtěliti se a pod-
stoupiti smrt kříže, aby po-
kolení lidské mělo k ná-
sledování příklad pokory,
uděl nam milostivě, aby-
chom sobě zasloužili od je-
ho trpělivosti se učiti a na
jeho vzkříšení účastenství
míti. Skrze téhož Pána...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Filippenským. 2, 5-11.

Bratři, to zajisté smý-
šlení mějte v sobě, které
bylo i v Kristu Ježíši, jenž
jsa ve způsobě Boží, ne-
pokládal toho za věc ulou-
penou, že jest rovný Bohu,
nýbrž sebe sama zmařil
přijav způsobu služebníka
tím, že podobným se stal
lidem a ve vnějším zjevu
svém byl shledán jako člo-
věk. Ponižil sebe sama
stav se poslušným až k
smrti, a to k smrti kříže.
Proto také Bůh povýšil ho
a dal mu jméno, kteréž
jest nadě všechno jméno,
(Zde se pokleká.) aby ve jmé-
nu Ježíšově pokleklo všé-
keré koleno, nebesaňu,
pozemšaňu i těch, kteří

omnis lingua confiteatur,
quia Dóminus Jesus Chri-
stus in glória est Dei
Patris.

Graduale. Ps. 72, 24 et 1-3.

Teñuísti manum dexte-
ram meam: et in voluntáte
tua deduxísti me: et cum
glória assumpsísti me. *V.*
Quam bonus Israel Deus
reclis corde! mei autem
pene moti sunt pedes: pe-
ne effúsi sunt gressus mei:
quia zelávi in peccatóri-
bus, pacem peccatórum
videns.

Tractus. Ps. 21, 2-9, 18, 19, 22, 24, 32. Traktus.

Deus, Deus meus, ré-
spice in me: quare me de-
reliquisti? *V.* Longe a sa-
lute mea verba delictórum
meórum. *V.* Deus meus
clamábo per diem, nec
exáudies: in nocte, et non
ad insipiéntiam míhi. *V.*
Tu autem in sancto hábi-
tas, laus Israel. *V.* In te
speravérunt patres nostri:
speravérunt, et liberásti
eos. *V.* Ad te clamávi-
runt, et salvi facti sunt:
in te speravérunt, et non
sunt confúsi. *V.* Ego autem
sum vermis, et non homo:
oppróbrum hóminum, et

jsou v podsvětí, a aby
každý jazyk vyznal, že
Pánem jest Ježíš Kristus
ke slávě Boha Otce.

Stupňový zpěv. Ž. 72.

Pojal jsi mne za mou
pravici a dle vůle své jsi
mne vedl a se slávou jsi
mne přijal. *V.* O jak dobrý
jest, Izraeli, Bůh těm, kdož
jsou upřímného srdce! Mo-
je nohy tehdy málem by
byly poklesly a kročeje
moje málem by byly u-
klouzly, neboť jsem se roz-
horlil nad bezbožníky, vida
blahobyt hříšníků.

Bože, Bože můj, shlédni
na mne! Proč jsi mne o-
pusťil? *V.* Daleko od spásy
své vzdychám nad vinami
svými. *V.* „Bože můj,“ vo-
lám přes den a neyslý-
cháš mne — v noci. Ó, ne-
dopusť, aby se mi (proto)
smáli, že jsem nerozumný.
V. Vždyť ty přebýváš ve
svatyni, chválo Israele. *V.*
V tebe doufali otcové naši;
doufali a tys je vysvobo-
zoval. *V.* K tobě volávali
a docházeli spásy; v tebe
doufali a nebyvali zahan-
beni. *V.* Já pak jsem červ
a ne člověk; lidem na po-

abjéctio plebis. **Ů.** Omnes qui vidébant me, aspernábantur me: locúti sunt lábiis, et movérunt caput. **Ů.** Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum faciát eum, quóniam vult eum. **Ů.** Ipsi vero consideravérunt, et conspexérunt me: diviserunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem. **Ů.** Líbera me de ore leónis: et a cónribus unicórnium humilitátem meam. **Ů.** Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob magnificáte eum. **Ů.** Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt coeli justítiam ejus. **Ů.** Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Budto kněz a dva jáhnové nebo tři jáhnové zpívají zprávu o umučení našeho Vykupitele. Jáhen nezdraví obvyklým „Pán s vámi.“ Také se nepřinesou ke kníže rozžaté svíce, aby se vyjádřil smutek nad tím, co se bude předčítati. Drží se však v rukou posvěcené ratolesti na označení naší víry a věrnosti k trpícímu Pánu. — Může naše srdce zůstati chladno při zprávě o tom, jak Bůh nás miloval? — Křížek † značí Krista, C (Chorista nebo Cantor) Evangelistu, S (Succentor nebo Synagoga) ostatní mluvčí osoby.

Pássio Dómini nostri
Jesu Christi
secúndum Matthaeum. †
cap. 26 et 27.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: † Scítis quia post bídum Pascha

směch a vyvrhel chátry. **Ů.** Všichni, kdož mne viděli, pohrdali mnou; sklebili pysky a potřásali hlavou. **Ů.** „Důvěřoval v Pána,“ (pravili), „ať jej vyprostí; ať mu pomůže, když jest jeho miláčkem.“ **Ů.** Divají se a číhají na mne; dělí sobě roucha moje a o můj oděv metají los. **Ů.** Vysvobod' mne z tlamy lví a od rohů būvolích — mne ztrápeného. **Ů.** Kdož se bojíte Pána, chvalte jej; všecko semě Jakubovo, velejte je. **Ů.** Vypravovati sobě bude o Pánu pokolení budoucí a nebesa budou zvěštovati spravedlnost jeho. **Ů.** Pokolení příštímu, které Pán učiní.

Umučení Pána našeho
ho Ježíše Krista
podle Matouše, †
kap. 26 a 27.

Za onoho času Pán Ježíš pravil učedníkům svým: † „Víte, že po dvou dnech

fiet, et Filius hóminis tradétur, ut crucifigátur? **C** Tunc congregáti sunt príncipes sacerdotum, et senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdotum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecérunt, ut Jesum dedo tenérent, et occiderent. Dicébant autem: **S** Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. **C** Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accessit ad eum mulier habens alabástrum unguénti pretiósí, et effúdit super caput ipsius recumbéntis. Vidéntes autem/discípulos, indignáti sunt, dicéntes: **S** Ut quid perdídit haec? potuit enim istud venúndari multo, et dári paupéribus. **C** Sciéns autem Jesus, ait illis: † Quid moléstis estis huic mulieri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper paúperes habétis vobiscum: me autem non semper habétis. Mittens enim corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque praedicátum fuérit hoc Evangélium in toto mundo, dicé-tur et quod haec fecit in

budou Velikonoce a Syn člověka bude vydán, aby byl ukřižován?“ **C** Tehdy sešli se velekněží a starší lidu v domě nejvyššího kněze, jménem Kaifáše, a urádili se, aby Ježíše Isi- vě jali a zabili; ale pravili: **S** „Ne v den sváteční, aby snad nenastal rozbroj v lidu.“ **C** Když pak Ježíš byl v Betanii v domě Šimona malomocného, přistoupila k němu žena s nádobou alabastrovou masti drahé a vylila ji na hlavu jeho, když byl za stolem. Vidouce to učedníci, rozmrzeli se a řekli: **S** „K čemu ztráta tato? Vždyť se to mohlo draze prodati a dáti chudým.“ **C** Věda pak to Ježíš řekl jim: † „Proč tě ženě činíte obtíže? Dobrý skutek zajisté vykonala nade mnou. Vždyť chudé máte vždycky s sebou, mne však vždycky nemáte; neboť vylivší masti tu na mé tělo, učinila to k mému pohřbení. Amen pravím vám: kdekoli bude kázáno evangelium toto po celém světě, tam bude se vypravovati na památku její také to, co učinila ona.“ **C** Tehdy jeden z dvanácti, jménem Jidáš

memóriam ejus. C Tunc ábilít unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdotum, et ait illis: S Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C At illi constituérunt ei triginta argénteos. Et exinde quærébat opportunitátem, ut eum tráderet. Prima autem die Azymórum accessérunt discipuli ad Jesum, dicéntes: S Ubi vis páremus tibi comédere Pascha? C At Jesus dixit: † Ite in civitatém ad quemdam, et dicite ei: Magíster dicít: Tempus meum prope est, apud te fácio Pascha cum discipulis meis. C Et fecérunt discipuli, sicut constituit illis Jesus, et paravérunt Pascha. Véspere autem factó, discumbébat cum duódecim discipulis suis. Et edéntibus illis, dixit: † Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditúrus est. C Et contristáti valde, coepérunt singuli dicere: S Numquid ego sum, Dómine? C At ipse respóndens, ait: † Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Filius quidem hómínis vadit, sicut scriptum est de illo:

Iškariotský, odešed k velenkněžim řekl: S „Co mi chcete dáti, a já vám ho zradím?“ C I ustanovili mu dáti třicet stříbrných. A od té chvíle hledal času příhodného, aby ho zradil. Prvního pak dne přesnic učedníci přistoupili k Ježíšovi řkouce: S „Kde chceš, ať připravíme tobě, abys jedl beránka?“ C A on řekl: † „Jděte do města k jistému člověku a rečeťe jemu: Mistr praví: Čas můj jest blízko; u tebe budu jísti beránka s učedníky svými.“ C I učinili učedníci tak, jakož jim uložil Ježíš, a připravili beránka. Když pak byl večer, zaujal místo u stolu se dvanácti učedníky svými. A když jedli, řekl: † „Amen pravím vám: jeden z vás mne zradí.“ C I zarmoutivše se velmi, počali jeden každý říkati jemu: S „Zdali já jsem to, Pane?“ C On pak odpovídatě řekl: † „Kdo se mnou omáčí ruku v mise, ten mě zradí. Syn člověka sice jde, jakož psáno jest o něm, ale běda člověku tomu, skrze něhož Syn člověka bude zrazen; lépe by mu bylo, kdyby se byl

vae autem hómíni illi, per quem Filius hómínis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. C Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: S Numquid ego sum, Rabbi? C Ait illi: † Tu dixísti. C Coenántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedixit, ac fregit, dedítque discipulis suis, et ait: † Accípíte, et comédíte: hoc est corpus meum. C Et accípiens cálicem, grátias egit: et dedit illis, dicens: † Bibíte ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissioném peccatórum. Dico autem vobis: non bibam ámodo de hoc genimine vitis, usque in diem illum, cum il-lud bibam vobiscum novum in regno Patris mei. C Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc dicit illis Jesus: † Omnes vos scándalum patiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim: Percútiám pastórem, et dispergéntur oves gregis. Postquam autem resurréxero, praecedam vos in Galilaeam. C Respóndens autem Petrus, ait illi: S Et si omnes scan-

nenarodil člověk ten.“ C I promluvil Jidáš, kterýž ho zradil, a řekl: S „Zdali já jsem to, mistře?“ C Dí mu Ježíš: † „Ty jsi řekl.“ C Když pak večereli, Ježíš vzal chléb a požehnav rozlámal jej a dav učedníkům svým řekl: † „Vezměte a jezte: toto jest tělo mé.“ C A vzav kalich, poděkoval a dal jim řka: † „Pijte z toho všickni, neboť toto jest krev má Nového zákona, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů. Ale pravím vám: Od této chvíle nebudu pít z tohoto vinného kmene až do onoho dne, kdy jej budu pít s vámi v království Otce mého.“ C A chválu vzdavše vyšli na horu Olivetskou. Tehdy dí jim Ježíš: † „Vy všickni pohoršíte se nade mnou jest: Níci budu pastýře a rozprchnou se oves stáda. Ale když vstanu z mrtvých, předejdu vás do Galileje.“ C Odpovídaje pak Petr řekl jemu: S „Byť se oves gregis. Postquam autem resurréxero, praecedam vos in Galilaeam. C Respóndens autem Petrus, ait illi: S Et si omnes scan-

dalizáti fúerint in te, ego numquam scandalizábor. C Ait illi Jesus: † Amen dico tibi, quia in hac nocte, ántequam gallus cantet, ter me negábis. C Ait illi Petrus: S Etiam si oportúerit me móri tecum, non te negábo. C Similiter et omnes discipuli dixerunt, Tunc venit Jesus cum illis in villam, quae dicitur Gethsémani, et dixit discipulis suis: † Sedéte hic, donec vadam illuc, et orem. C Et assumpto Petro, et duóbus filiis Zebedaei, coepit contristári, et moestus esse. Tunc ait illis: † Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum. C Et progressus pusillum, prócidit in fáciem suam, orans, et dicens: † Pater mi, si possibile est, tránseat a me calix iste. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu. C Et venit ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes: et dicit Petro: † Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatióne. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma. C Iterum secúndo ábiit, et orávit, di-

hout zazpívá, třikrát mne zapřeš.“ C Dí jemu Petr: S „Bych měl umřiti s tebou, nezapru tebe.“ C Podobně pravili též všickni učedníci. Tehdy Ježíš přišel s nimi na popluží, které slove Getsemany, a řekl učedníkům svým: † „Poseďte tuto, až odejda tamto se pomodlím.“ C A povaj Petra a dva syny Zebedeovy, počal se rmoutiti a teskliv býti. Tu řekl jim: † „Smutná jest duše má až k smrti! pozůstaňte tuto, a bděte se mnou.“ C A poPOSED maličko padl na tvář a modlil se řka: † „Otče můj, je-li možno, ať odejde kalich tento ode mne; ale ne jak já chci, nýbrž jak ty.“ C I přišel k učedníkům svým a nalezl je, ani spí; i řekl Petrovi: † „Tak-li jste nemohli jedné hodiny bdíti se mnou? Bděte a modlete se, abyste nevěšli v pokušení; duch zajisté hořov jest, ale tělo nemocno.“ C Opět podruhé odešel a modlil se řka: † „Otče můj, nemůže-li kalich tento minouti mne, leč bych jej pil, staň se vůle tvá.“ C A přišed opět, nalezl je, ani spí, neboť

cens: † Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua. C Et venit iterum, et invénit eos dormiéntes: erant enim oculi eorum graváti. Et relictis illis, iterum ábiit, et orávit tertio, eúdem sermóne dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: † Dormíte jam, et requiescite: ecce appropinquávit hora, et Filius hóminis tradetur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce appropinquávit, qui me tradet. C Adhuc eo loquente, ecce Judas unus de duódecim venit, et cum eo turba multa cum gládiis, et fústibus, missi a principibus sacerdotum, et senióriibus pópuli. Qui autem tradídit eum, dedit illis signum, dicens: S Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. C Et conféstim accédens ad Jesum, dixit: S Ave, Rabbi. C Et osculátus est eum. Dixitque illi Jesus: † Amice, ad quid venísti? C Tunc accessérunt, et manus injecerunt in Jesum, et tenuerunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, exténdens manum, exémit

oči jejich byly obtíženy. I nechal jich a odešel opět modlit se potřetí, táž slova řikaje. Poté přišel k učedníkům svým a řekl jim: † „Spěte již a odpočívejte; aj přiblížila se hodina, a Syn člověka bude vydán v ruce hříšníků. Vstáňte, pojďme! Hle přiblížil se ten, který mě zradí.“ C A když ještě mluvil, hle Jidáš, jeden ze dvanacti, přišel a s ním zástup veliký s meči a kyji (posláni byvše) od velekněží a starších lidu. Ten pak, který jej zrazoval, dal jim znamení řka: S „Kterého políbím, ten jest to, chopte se ho.“ C A hned přistoupiv k Ježíšovi řekl: S „Zdráv buď, mistře!“ C A zulibal jej. I řekl mu Ježíš: † „Příteli, nač jsi přišel?“ C Tu přistoupivše vztáhli ruce na Ježíše a jali ho. A hle, jeden, z těch, kteří byli s Ježíšem, vztáhu ruku vytasil meč svůj a udeřiv služebníka nejvyššího kněze, uřal mu ucho. Tu řekl mu Ježíš: † „Vtas svůj meč na jeho místo; neboť všickni, kteří berou meč, od meče zahynou. Ói myslíš, že nemohu prositi Otce svého, a dá mi nyní

gládium suum, et percútiens servum principis sacerdotum, amputávit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: † Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio peribunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiões Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúrae, quia sic opórtet fieri? C In illa hora dixit Jesus turbis: † Tamquam ad latrónem existis cum gládiis, et fústibus comprehendere me: quótidie apud vos sedébam docens in templo, et non me tenuistis. C Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúrae Prophetárum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenéntes Jesum, duxérunt ad Cáipham principem sacerdotum, ubi Scribae, et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedébat cum ministris, ut vidéret finem. Principes autem sacerdotum, et omne concilium,

více než dvanáct plukův andělů? Kterak tedy naplní se Písma, že musí se tak státi?“ C V tu hodinu Ježíš řekl zástupům: † „Jako na loira vyšli jste s meči a kyji zajmout mě. Denně sedával jsem (u vás) uče ve chrámě, a nejali jste mne.“ C Ale toto všechno se stalo, aby se naplnila Písma prorocká. V všechny učedníci opustivše ho utekli. Ti však, kteří jali Ježíše, odvedli ho k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde zákoníci a starší se byli shromáždili. Petr šel za ním z daleka až ku paláci nejvyššího kněze a vešel dovnitř seděl se služebníky, aby viděl konec. Velekněží pak a velerada celá hledali falešného svědectví proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt, a nenalezli, ačkoliv mnoho svědků falešných přistoupilo. Naposled přišli dva (svědkové falešní) a řekli: S „Tento pravil: ‚Mohu zbořiti chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavěti.‘“ C Tu povstal nejvyšší kněz a řekl jemu: S „Nic-li neodpovídáš k těm věcem, kteréž tito proti tobě svědčí?“ C Ale

quaerébant falsum testimoniúm contra Jesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt, cum multi falsi testes accessissent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes, et dixerunt: S Hic dixit: Possum destruere templum Dei, et post trídium reaedificáre illud. C Et surgens princeps sacerdotum, ait illi: S Nihil respóndes ad ea, quae isti advérsus te testificántur? C Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdotum ait illi: S Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus, Filius Dei. C Dicit illi Jesus: † Tu dixísti. Verútmidemo dico vobis, ámodo vidébitis Filium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem in núbibus coeli. C Tunc princeps sacerdotum scidit vestiménta sua, dicens: S Blasphemávit: quid adhuc egémus tēstibus? Ecce nunc audístis blasphemiam: quid vobis vidéatur? C At illi respondétes, dixerunt: S Reus est mortis. C Tunc expuérunt in fáciem ejus, et colaphis eum caecidérunt, alii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicétes: S

Ježíš mlčel. I řekl mu nejvyšší kněz: S „Zapísa-hám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li Kristus, Syn Boží?“ C Dí mu Ježíš: † „Ty jsi řekl; avšak pravím vám: Od tohoto času uzříte Syna člověka seděti na pravici Boží a přicházeti v oblacích nebeských.“ C Tu nejvyšší kněz roztrhl roucha svá a řekl: S „Rouhal se! Což ještě potřebujeme svědků? Aj nyní jste slyšeli rouhání. Co se vám zdá?“ C A oni odpovídající řekli: S „Hoden jest smrti.“ C Poté plivali na jeho tvář a bili jej pěstí, jiní poličkovali ho říkajíce: S „Hádej nám, Kriste, kdo jest to, který tě udeřil?“ C Petr pak seděl venku ve dvoře. I přistoupila k němu jedna děvečka a řekla: S „I ty jsi byl s Ježíšem Galilejským.“ C Ale on zapřel přede všemi řka: S „Nevím, co pravíš.“ C A když vyšel do brány, uzřela ho jiná děvečka a řekla těm, kteří tam byli: S „Také tento byl s Ježíšem Nazaretským.“ C A opět zapřel s přísahou: „Neznám toho člověka.“ A po malé chvíli při-

Prophétiza nobis Christe, quis est, qui te percússit? CPetrus vero sedébat foris in átrio: et accessit ad eum una ancilla, dicens: S Et tu cum Jesu Galilaeo eras. C At ille negávit coram ómnibus, dicens: SNescio quid dicis. C Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancilla, et ait his, qui erant ibi: S Et hic erat cum Jesu Nazaréno. C Et iterum negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusillum accessérunt, qui stabant, et dixerunt Petro: S Vere et tu ex illis es: nam et loquéla tua manifestum te facit. C Tunc coepit detestári, et juráre quia non novisset hóminem. Et continuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priúsqvam gallus cantet, ter me negábis. Et egressus foras, flevit amáre. Mane autem facto, consilium inierunt omnes principes sacerdotum, et senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vincum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Piláto praesidi. Tunc videns Judas, qui eum trádidit, quod damnátus es-

stoupili okolostojící a řekli Petrovi: S „Vpravdě i ty jsi z nich, neboť také mluvíváš též prozrazuje.“ C Tu počal se proklínati a přísahati, že nezná člověka toho. A hned kohout zazpíval. I rozpomenul se Petr na slovo Ježíšovo, kteréž byl řekl: Prve než kohout zazpívá, třikrát mě zapřeš. A vyšed ven plakal hořce. Když pak bylo ráno, všickni velekněží a starší lidu učinili nález proti Ježíšovi, aby ho vydali na smrt. I svázavše ho přivedli a vydali jej vladaři Pontiu Pilátovi. Tehda Jidáš, jenž ho zradil, vida, že jest odsouzen, pojal lítostí navracel třicet stříbrných velekněžím a starším řka: S „Zhrěšil jsem zradiv krev spravedlivou.“ C Ale oni řekli: S „Co nám do toho? Ty viz.“ C I povrhl stříbrné ve chrámě a vzdálil se; a odešel osidlem se oběsil. Velekněží však zvavše stříbrné pravili: S „Nesluší je vložit do pokladny, neboť jest to mzda krve.“ C A poradivše se koupili za ně pole hrncířovo ku pohřbívání poutníků. Proto nazváno jest

set, poenitentia ductus rétu- lit triginta argenteos principibus sacerdotum, et seníoribus, dicens: S Pec- cávi, tradens sáanguinem justum. C At illi dixerunt: S Quid ad nos? Tu videris. C Et projectis argenteis in templo, recessit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacer- dótum, accéptis argenteis, dixerunt: S Non licet eos mittere in córbonam: quia prétium sáanguis est. C Consílio autem iníto, emé- runt ex illis agrum figuli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille, Hacéldama, hoc est, ager sáanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremíam Prophétam, dicentem: Et accepérunt triginta argén- teos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a filiis Israel: et dedérunt eos in agrum figuli, sicut con- stítuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante Praesi- dem, et interrogávit eum Praeses, dicens: S Tu es Rex Judaeórum? C Dicit illi Jesus: † Tu dicis. C Et cum accusarétur a prin- cipibus sacerdotum, et se-

pole to Hakeldama, to jest pole krve, až do dnešního dne. Tehda se naplnilo, co bylo povéděno od proroka Jeremiáše slovy: „A vzali třicet stříbrných, mzdu to muže proceněného, jehož procenili synové israelští, a dali je za pole hrncířovo, jakož mi ustanovil Pán.“ Ježíš pak byl postaven před vladařem. I otázal se ho vladař řka: S „Ty-li jsi král židovský?“ C A Ježíš řekl jemu: † „Ty pravíš.“ C A když velekněží a starší na něj žalovali, neodpověděl ničeho. Tu řekl mu Pilát: S „Neslyšíš-li, jak veliké věci proti tobě vy- povídají?“ C Ale on neodpověděl mu k žádnému slovu, takže vladař divil se velmi. O slavnosti však vladař propouštíval lidu jednoho vězně, kterého chtěli. Měl pak tehdy věz- ně pověstného, který slul Barabáš. Když se tedy se- šli, řekl jim Pilát: S „Kte- rého chcete, abych vám propustil, Barabáše-li či Ježíše, jenž slove Kristus?“ C Neboť věděl, že ho vy- dali ze závisli. Ale když seděl na soudné stoliči, manželka jeho poslala

nióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: S Non audis quanta advérsus te dicunt testimónia? C Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur Praeses veheménter. Per diem autem solémnem consuérat Praeses pópulo dimítttere unum vinculum, quem voluissent. Habébat autem tunc vinculum insignem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: S Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C Sciébat enim, quod per invídiám tradidissent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxorem ejus, dicens: S Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hódie per visum propter eum. C Principes autem sacerdotum, et senióres persuasérunt pópulis, ut péterent Barábbam, Jesum vero péderent. Respóndes autem Praeses, ait illis: S Quem vultis vobis de duóbus dimítti? C At illi dixerunt: S Barábbam. C Dicit illis Pilátus: S Quid igitur fáciam de Jesu, qui dicitur Christus? C Dicunt omnes:

k němu, řkouc: S „Nic neměj se spravedlivým tímto; neboť jsem mnoho vytrpěla dnes ve snách pro něho.“ C Velekněží však a starší přemluvili lid, aby prosili za Barabáše, Ježíše pak aby zahubili. I promluvil vladař a řekl jim: S „Kterého chcete z těch dvou, abych vám propustil?“ C A oni řekli: S „Barabáše.“ C Dí jim Pilát: S „Co tedy mám učiniti s Ježíšem, jenž slove Kristus?“ C Rkou všichni: S „Ukřižován buď.“ C Dí jim vladař: S „I co zlého učinil?“ C Ale oni více křičeli řkouce: S „Ukřižován buď.“ C Vida tedy Pilát, že nic neprospívá, nýbrž rozbroj větším se stává, vzal vodu a umyl si ruce před lidem řka: S „Nevinen jsem krví spravedlivého tohoto; vy vizte.“ C A všecken lid odpověděv řekl: S „Krev jeho na nás i na naše syny.“ C Tu propustil jim Barabáše, Ježíše pak ubíčovav vydal jim, aby byl ukřižován. Tehda vojáci vladařovi vzavše Ježíše do soudního dvora, shromáždili k němu celou tlupu a svlékše ho přioděli jej pláštěm šarla-

S Crucifigátur. C Ait illis Praeses: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamábant, dicéntes: S Crucifigátur. C Videns autem Pilátus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus moveret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: S Innocens ego sum a sanguine justí hujus: vos vidéritis. C Et respóndens univérsus pópulus, dixit: S Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. C Tunc dimísit illis Barábbam: Jesum autem flagellátum tradidit eis, ut crucifigerétur. Tunc milites Praesidis suscipiéntes Jesum in praetórium, congregavérunt ad eum univérsam cohórtém: et exuéntes eum, chlámymdem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: S Ave Rex Judaeórum. C Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illuérunt ei, exuérunt eum chlámymde, et induérunt eum vestiméntis ejus, et

tovým; a splešle korunu z trní, vložili mu ji na hlavu a (dali) třtinu v pravici jeho, a pokleknuvše před ním posmívali se mu řkouce: S „Zdráv buď, králi židovský!“ C A vyplivše se na něj, vzali třtinu a bilj ho do hlavy. A když se mu posmívali, svlékli s něho plášť a oblékli jej v roucha jeho a odvedli jej, aby ho ukřižovali. Vycházejíce pak nalezli človeka cyrenského, jménem Šimona; toho přinutili, aby nesl kříž jeho. A přišli na místo, které slove Golgotha, to jest místo lebčí. I dali mu pítí vína smíšeného se žlučí; a okusiv nechtěl pítí. Když pak jej ukřižovali, rozdělili si roucha jeho, meta-neam circumedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: S Ave Rex Judaeórum. C Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illuérunt ei, exuérunt eum chlámymde, et induérunt eum vestiméntis ejus, et se mu potřásajíce hlavou

duxerunt eum ut crucifigerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenaem, nómine Simónem: hunc angariavérunt, ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dicitur Gólgotha, quod est, Calváriae locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mistum. Et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur quod dictum est per Prophétam dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsius scriptam: Hic est Jesus, Rex Judaeórum. Tunc crucifíxi sunt cum eo duo latrónes; unus a dextris, et unus a sinistris. Praeteréúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: S Vah, qui déstruis templum Dei, et in trídulo illud reaedificas; salva temetípsum. Si Filius Dei es, descénde de cruce. C Similiter et príncipes sacerdotum illudéntes cum Scribis et senióri-

svou a říkajíce: S „Ha, jenž boříš chrám Boží a ve třech dnech jej zase vystavuješ, pomoz sám sobě. Jsi-li Syn Boží, sestup s kříže.“ C Podobně i velekněží posmívajíce se mu se zákoníky a staršími říkali: S „Jiným pomohl, sám sobě pomoci nemůže; je-li králem israelským, ať nyní sestoupí s kříže, a uvěříme v něho. Doufal v Boha, ať ho nyní vysvobodí, miluje-li ho; neboť pravil: Syn Boží jsem.“ C Taktéž rouhali se mu i loři, kteří byli s ním ukřižováni. Od šesté hodiny pak nastala tma po vše zemi až do hodiny deváté. A okolo hodiny deváté Ježíš zvolal hlasem velikým řka: † „Eli, Eli, lamma sabaktani,“ C to jest: † „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ C Někteří pak z těch, kteří tam stáli, uslyševše to pravili: S „Eliáše volá tento.“ C A hned jeden z nich běžel a vzav houbu naplnil ji octem a vloživ ji na třtinu dával mu pít. Ostatní však říkali: S „Nechej, ať uvidíme, přijde-li Eliáš, aby ho vysvobodil.“ C Ale Ježíš zvolav hla-

bus, dicébant: S Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israel est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confídit in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Filius Dei sum. C Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, impropérábant ei. A sexta autem hora ténébrae factae sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: † Eli, Eli, lamma sabacthání? C Hoc est: † Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? C Quidam autem illic stantes, et audiéntes, dicébant: S Elíam vocat iste. C Et continuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implevit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: S Sine, videámus, an veníat Elías líberans eum. C Jesus autem íterum clamans voce magna; emísit spíritum. (Hic genuflectitur, et pausat aliquid.) Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra

sem velikým vypustil duši. (Zde se poklekne a chvíli sečká. — Nejohrožnější skutek pod sluncem je dokonán: člověk zabil Boha, tvor Stvořitele. Dábel dovršil svoje dílo pomocí rukou lidských. Ale tím sám sebe zničil. Z rukou vypadlo mu žezlo, jímž až dosud vládl nad lidmi. Brány předpekli se otevřely a vypustily ze svého vězení duše spravedlivých, jež se nemohly tohoto okamžiku dočkat. Praotec Adam přivítal druhého Adama, jenž vykoupil to, co prvý promrhal. Syn Boží vyplnil svoje vykupitelské dílo. Otec nebeský usmířen hledí na zem, která je obmyta krví nejčistší, nejspravedlivější a nejsvětější. Myslime však na to, co stálo Krista naše vykoupení? On, na němž nebylo nejmenší skvrny, nedokonalosti a hříchu, odpykával za nás všechny tresty, svedl na své nevinné tělo všechny rány, které patřily nám, vpusť do své přestaté duše všechny úzkosti a hrůzy, které jsme svými hříchy na sebe pošťvali. Nalezeme ještě větší lásky? Cím se odměníme tomuto svému prorozenému Bratru? Jak obůvzeme jeho rány, selfeme krvavý pot? Nežádá od nás ničeho, než jen lásku k Bohu, k sobě a k bližnímu, která nezapomíná, jak hřích je hnušný a prokletý před Bohem, k němuž se nedostane nic, co není čisté, dokonale a svaté.) A aj, opona chrámová se roztrhla na dvě půle od hora až dolů, a země se rozpukly a skály se rozpukly, a hroby se otevřely. A mnoho těl zesnulých světců vstalo a vyšedše z hrobů po jeho vzkříšení, vešli do svatého města a

mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt: et multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurrectionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio autem, et qui cum eo erant, custodientes Jesum, viso terraemotu, et his, quae fiebant, timuerunt valde, dicentes: S Vere Filius Dei erat iste. C Erant autem ibi mulieres multae a longe, quae secutae erant Jesum a Galilaea, ministrantes ei: inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Joseph mater, et mater filiorum Zebedaei. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathaea, nomine Joseph, qui et ipse discipulus erat Jesu. Hic accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Tunc Pilatus jussit reddi corpus. Et accepit corpore, Joseph involvit illud in sindone munda. Et posuit illud in monumento suo novo, quod exciderat in petra. Et advoluit saxum magnum ad ostium monumenti, et abiit. Erat autem

ukázali se mnohým. Setník pak a ti, kteří byli s ním hlídající Ježíše, vidouce zeměřesení a to, co se dělo, báli se velice a pravili: S „Jistě Syn Boží byl tento.“ C Byly pak tam ženy mnohé, zdaleka se dívající, které byly šly za Ježíšem z Galilee, posluhující mu; mezi nimi byla Maria Magdalena a Maria, matka Jakubova a Josefova, a matka synů Zebedeových. Když pak se bylo připozdilo, přišel jeden člověk bohatý z Arimathie, jménem Josef, který byl také učedníkem Ježíšovým. Ten přistoupil k Pilátovi a prosil o tělo Ježíšovo. Tedy Pilát rozkázal dáti mu tělo. A Josef vzav tělo, obvinul je v plátno čisté a položil je do nového hrobu svého, který byl vytesal ve skále, a přivaliv kámen veliký ke dveřím hrobovým odešel. Byla pak tam Maria Magdalena a druhá Maria sedíce proti hrobu.

Nyní říká se „Očišť srdce mé“; při mši slavné Jáhna dostává požehnání od celebranta, přináší se kadidlo, avšak bez svíce; okružuje se kniha. Neříká se „Pán s vámi“ a celebrant neb Jáhna nezname-

ibi Maria Magdalene, et altera Maria, sedentes contra sepulchrum.

Altera autem die, quae est post Pascuam, convenerunt principes sacerdotum, et Pharisaei ad Pilatum, dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam. Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli ejus, et furentur eum: et dicant plebi: Surrexit a mortuis: et erit novissimus error peior priore. At illis Pilatus: Habetis custodiam: ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 68.

Improprium expectavi cor meum, et miseriam et sustinui qui simul mecum contristaretur, et non fuit: consolantem me quae-sivi, et non inveni: et de-dērunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

nají knihy křížem, ani sebe, nýbrž čte se neb zpívá na způsob Evangelia závěr Pašlji.

Druhého pak dne, který je po pátku, velekněží a fariseové sešli se k Pilátovi řkouce: „Pane, my jsme se rozpomenuli, že ten svůdce jsa ještě živ řekl: ‚Po třech dnech vstanu.‘ Rozkaž tedy ostříhati hrobu až do třetího dne, aby snad učedníci jeho nepřišli a neukradli ho a neřekli lidu: ‚Vstal zmrtyvých.‘ I bude poslední blud horší nežli první.“ Řekl jim Pilát: „Máte stráž, jděte, ostříhejte ho, jak rozumíte.“ I odešli a osadili hrob strážnými zapčetivše kámen.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 68, 21-22.

Potupu očekávalo srdce moje a bídu: a vyčkával jsem, kdo by se spolu se mnou rmoutil, avšak nebylo nikoho. Hledal jsem, kdo by mne potěšil, a nenašel jsem. Dali mi za pokrm žluč a v žízni mě napájeli mne octem.

Secreta

Concéde, quaesumus
Dómine: ut óculis tuae
majestátis munus oblátum,
et grátiam nobis devoti-
nis obtíneat, et effectum
beátæ perennitátis acqui-
rat. Per Dóminum...

Communio. Matth. 26.

Pater, si non potest hic
calix transire, nisi bibam
illum: fiat volúntas tua.

Postcommunio

Per hujus, Dómine, ope-
ratióem mystérii, et vilita
nostra purgántur, et justa
desidéria compleántur. Per
Dóminum nostrum...

Zelený čtvrtek

Shromáždění u sv. Jana v Lateraně

„Neumru, ale žítí budu
a vypravovati budu o dílech Hospodinových!“

Dnes Církev svatá pláče a raduje se zároveň. Pláče proto, že si připomíná počátek vlastního utrpení Vykupitelova, jenž smrtelnou úzkostí v zahradě Getsemanské počal krůpějemi své krve spláceti náš dluh. Raduje se, neboť právě v tento den Kristus dal Církvi záruku své Lásky — sám sebe v Nejsvětější Svátosti. Jest jí to také znamením a důkazem, že smrt se nestala konečným vítězmem nad Spasitelem. Avšak plné radosti z tohoto Ustanovení si dnes nedopřává, neboť Pán Ježíš po své první mystické Oběti musil přinést skutečnou Obět na Kříži — a ta jí v tuto dobu zaměstnává v první řadě.

Tento dvojitý pocit Církve se dnes jeví také v celé liturgii. Kněz obléká bílá roucha a zpívá se radostně „Gloria“, při němž se rozzevují varhany a zvony. Po tomto výbuchu radosti nastává však tichý zármutek a varhany a zvony neozvou se svými vážnými, ale měkkými a něžnými zvuky, až teprve na Bílou sobotu. Kněz nedává

Tichá modlitba

Uděl, prosíme, Pane, aby
dar, jež před zraky veleb-
nosti Tvé jsme obětováni,
milost pobožnosti nám vy-
mohl a účinek její — bla-
ženou věčnost — nám zá-
skal. Skrze Pána...

K přijímání. Mat. 26, 42.

Otče, nemůže-li kalich
tento mne minouti, leč bych
jej pil, staň se vůle tvá.

Po přijímání

Působením tohoto ta-
jemství, Pane, nechť jsou
smyty naše hříchy a spl-
něny spravedlivé tužby.
Skrze Pána našeho...

jáhnovi polibku míru, neboť právě tuto noc Jidáš přátelským poli-
bením zradil svého Mistra. Na konci mše sv. Církev zabvuje oltaře
dokonce i poslední plátěné pokrývky, aby naznačila, jak její za-
kladatel opuštěn a zhanoben leží v úzkostech a bolesti. Ani jeden
paprsek Božství jeho neozařuje úpějí jeho člověčenství.

Abý Církev svým údem ukázala celou vznešenost a jednotnost
svátostné hostiny, dovoluje dnes v každém kostele pouze jednu
mši sv. Kněží, kteří nesloužili mše sv., přistupují společně s věři-
cími ke Stolu Páně.

V biskupských chrámech světi se dnes sv. oleje. 1. Olej ne-
mocných, s kterým přichází kněz k těžce nemocným, aby svátost-
ným mazáním tímto olejem je zbavil zbytků hříchů a posílil k po-
slední cestě, a je-li to vůle Boží, také vrátil opět i zdraví těla.
2. Sv. Křížmo, kterým jsme mazání při křtu sv., abychom si uvě-
domili, že máme od té chvíle účast na královské důstojnosti Poma-
zaného. Stejného oleje užívá se také při svěcení biskupů, oltářů,
zvonů a kalichů, jakož i při bířmování. 3. Olej katechumenů, jehož
se používá při křtu sv. a svěcení na kněze, také k pomazání na
krále nebo královnu.

Ve Vstupu holduje Církev svatá Kristu, jenž nás svou smrtí na
kříži vykoupil, svým tělem v Nejsv. Svátosti žíví a svým Zmrtvých-
vstáním zajistil i naše Vzkříšení.

Introitus. Gal. 6, 14.

Nos autem gloriárii opór-
tet in cruce Dómini nostri
Jesu Christi: in quo est
salus, vita, et resurrectio
nostra: per quem salváti
et liberáti sumus.

Ps. 66, 2. Deus misereá-
tur nostri, et benedicat no-
bis: illúminet vultum suum
super nos, et misereátur
nostri.

Nos autem...

Ríká se „Sláva na výsostech“ a zvoní se při tom zvony. Poté
zvony umlkají až do Bílé soboty.

Oratio

Deus, a quo et Judas
reátus sui poenam, et con-
fessiónis suae latro prae-

Vstup. Gal. 6, 14.

My pak honositi se mu-
síme v kříži Pána našeho
Ježíše Krista, v němž je
spása, život a vzkříšení
naše, skrze něžž spasení
a vykoupení jsme.

Ž. 66, 2. Bůh budiž nám
milostiv a žehnej nám;
nechej zřítí obličej svůj
nad námi a smiluj se nad
námi.

My pak honositi se...

Modlitba

Bože, od něhož Jidáš
trest za svou vinu a lotr
odměnu za své vyznání

mium sumpsit: concéde nobis tuae propitiatiónis effectum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster dívérse utrisque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectionis suae grátiam largiátur. Qui tecum vivit et regnat...

Lectio

Epištolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. cap. 11.

Svatý Pavel mluví v dnešní Epištole o ustanovení Nejsvětější Svátosti a zdůrazňuje uctivost, s kterou se musíme ke Stolu Páně blížit. Odsouzení nad sebou vyslovuje, kdo se srdcem pokáleným odvažuje se přijímat Chléb nebeský.

Fratres. Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Dominicam coenam manducare. Unusquisque enim suam coenam praesumit ad manducandum. Et alius quidem esurit: alius autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? in hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et tradiði vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradébatur,

obdržel, uděl nám úcinek své slitovnosti. A jako v umučení svém Ježíš Kristus, Pán náš, oběma po zásluze rozdílné odplaty udělil, tak nechť nám po odstranění bludu starého člověka uštědří svého vzkříšení milost. Jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla Apošt. ke Korint. 11, 20-32.

Bratři, když se scházíte na jedno (místo), není to již slavení večeře Páně; neboť každý beře napřed svoji večeři při jídle, a jeden lační, druhý pak jest opilý. Nemáte-liž domů k jídlu a pití? Či-li pohrdáte církví Boží a zahanbujete ty, kteří (nic) nemají? Co mám říci vám? Mám-li vás chváliti? V této věci (vás) nechválím. Neboť já jsem přijal od Pána to, co jsem též podal vám, (totiž) že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, „vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej

accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratió-nem. Similiter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo Sanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratió-nem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis; mortem Dómini annuntiábitis donec veniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne, reus erit Córporis et Sanguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, júdicium sibi manducat et bibit: non dijúdicans Corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicáremus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dómino corripimur, ut non cum hoc mundo dam-némur.

a řekl: Toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to čiňte na mou památku. Taktéž (vzal) i kalich po jídle a řekl: Tento kalich jest nová úmluva (potvrzená) mou krví; to čiňte, kolikrátkoli (jej) pítí budete, na mou památku.“ Kdykoli totiž jíte chléb tento a pijete kalich, smrt Páně zvěstujete, dokavad nepřijde. Proto kdokoli bude jísti chléb tento aneb pítí kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusíš však každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij; neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně. Proto jest mezi vámi mnoho nemocných a slabých, a mnozí zesnuli. Kdybychom sami sebe posuzovali, nebyli bychom souzeni. Jsouc však souzeni, od Pána jsme trestáni, abychom s tím světem nebyli zavrženi.

Graduale. Phil. 2, 8-9. Stupňový zpěv. Fil. 2.

Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Kristus stal se pro nás poslušným až k smrti, a to k smrti kříže. Proto také Bůh povýšil ho a dal mu jméno, které jest nade všecko jméno.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 13. podle Jana. 13, 1-15.

Když přijímáme vtěleného Boha, nesmíme se spokojiti, je-li naše srdce čisto od těžkých hříchů, nýbrž musíme se snažiti i lehké dobrovolné hříchy odložit a utlumiti nezřízenou touhu po světských věcech: t. zn. „mýti nohou!“ A ještě jedno důležité poučení nám Spasitel tímto obřadem chce dáti: svého bližního máme milovati pokornou láskou a touto se skvíti, zvláště když jdeme k andělské hostině!

Ante diem festum Paschae, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et coena facta, cum diábolus jam misisset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a coena, et ponit vestiménta sua: et cum accepisset línteam, praecínxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, et coepit lavare pedes discipulorum, et extérgere línteo, quo erat prae-

Před slavností velikonoční Ježíš věda, že přišla hodina jeho, aby z toho světa odešel, měv v lásce (vždycky) svoje (kteří byli) ve světě, projevil jim svou lásku měrou nejvyšší. Když totiž večere nastala a ďábel byl již vnikl v srdce, aby jej zradil Jidáš, syn Šimona Iškariotského, (Ježíš) jsa vědom si toho, že Otec dal mu v ruce všecko a že vyšel od Boha a jde k Bohu, vstal od večere a odložil roucha svá a vzav šat líný přepásal se. Potom nalil vody do umyvadla a počal umývati učedníkům nohy a utírali je šatem,

cínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in aetérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simón Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eorum, et accépit vestiménta sua: cum recubuisset íterum, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocábitis me, Magister, et Dómine: et bene dicitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus, et Magíster: et vos debétis alter altérius lavare pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmódum ego feci vobis, ita et vos faciátis. Et dicitur Credo.

kterým byl přepásán. Přišel tedy k Šimonu Petrovi. I řekl mu Petr: „Pane, ty mně myješ nohy?“ Ježíš odpověděl a řekl jemu: „Co já činím, ty nevíš nyní, ale víš potom.“ Dí mu Petr: „Nebudeš mně mýti nohou na věky.“ Ježíš mu odpověděl: „Nemyji-li tebe, nebudeš mítí dílu se mnou.“ Dí jemu Šimon Petr: „Pane, netoliko nohy mé, nýbrž i ruce a hlavu.“ Dí mu Ježíš: „Kdo se vykoupal, nepotřebuje leč jen nohy si umýti, ale jest čist celý; i vy jste čisti, ale ne všickni.“ Věděl totiž, kdo jest ten, jenž ho zradí. Proto řekl: „Nejste čisti všickni.“ Když jim tedy nohy umyl a své rouchou vzal a se opět posadil, řekl jim: „Víte-li, co jsem vám učinil? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem; a dobře pravíte: jsemť zajisté. Jestliže tedy já, Pán a Mistr váš, umyl jsem vám nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývati. Příklad zajisté dal jsem vám, abyste i vy činili tak, jako jsem já učinil vám.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 117. Obětování. Ž. 117, 16 a 17.

Déxtera Dómini fecit Právce Hospodinova či-
virtútem, déxtera Dómini
nina divy, pravice Hospodi-
exaltávit me: non móriar; ne-
vna mne vyvýšila; ne-
sed vivam, et narrábo umru, ale zůstanu živ a
ópera Dómini. vyprávěti budu skutky Ho-
spodinovy.

Secreta

Ipsé tibi, quaesumus Dó- Prosíme tě, Hospodine
mine sancte, Pater omní-
potens, aetérne Deus, sa-
crificium nostrum reddat
accéptum, qui discipulis
suis in sui commemora-
tíone hoc fieri hodiérna
traditíone monstrávit, Je-
sus Christus Filius tuus
Dóminus noster: Qui te-
cum vivit et regnat...

Communio. Joan. 15, 12, 15, 17. K přijímání. Jan 13.

Dóminus Jesus, post- Pán Ježíš, když byl po-
quam coenávit cum disci-
pulis suis, lavit pedes
eórum, et ait illis: Scitis
quid fécerim vobis ego
Dóminus, et Magíster?
Exémplum dedi vobis, ut
et vos ita faciátis.

Postcommunio

Refécit vitálibus alimén- Občerstvení oživujícími
tis, quaesumus Dómine
pokrmý, prosíme, Pane,
Deus noster: ut, quod tém-
pore nostrae mortalitátis
Bože náš, abychom, co
exséquimur, immortalitátis
ve dnech své smrtelnosti
tuae múnere consequá-
mur. Per Dóminum... konáme, toho darem ne-
smrtelnosti tvé dosáhli.
Skrze Pána našeho...

Potom koná se průvod s Nejsvětější Svátostí do kaple nebo k postrannímu oltáři. Zpívá se hymnus: Pange lingua.

Když se vrátil průvod z kaple, kam byla odnesena Nejsvětější Svátost, říkají se nešpory. Po nich kněz s jáhnem a podjáhнем obnází všechny oltáře, odkřikávající žalm 21., v němž už královský pěvec prorokuje potupné obnažení Spasitelova: „Děli mezi sebou roucha má a metají los o můj oděv!“ Teď jest dům Boží zpustošen úplně a Církev svatá hořekuje nad utrpením umírajícího Vykupitele.

Dnes koná se také obřad mytí nohou. Papež, biskupové, opatí a katolická knížata napodobují příklad Krista, jenž při Poslední večeři myl nohy svým apoštolům, aby jim hluboko v srdce vtisknul obraz pokory a lásky k bližnímu (mytí nohou je v Orientě výrazem úcty a lásky).

Když byl jáhen přečetl ještě jednou Evangelium z dnešní mše, opáše se ten, kdo tento obřad koná, plátěnou zástěrou a myje chudým starcům nebo kněžím nohy, aby následoval příkladu svého Mistra. Mezi tím zpívá chór následující antifony (od prvního slova první antifony „mandatum“ nazývá se celý obřad umývání nohou „mandatum“):

Antiphona. Joan. 13, 34. Antifona. Jan 13, 34.

Mandátum novum do v- „Příkázání nové vám
bis: ut diligátis invicem, dávám, abyste se milovali
sicut diléxi vos, dicit Dó-
minus. vespolek, jako jsem já mi-
loval vás,“ praví Pán.

Ps. 118, 1. Beáti imma-
culáti in via: qui ámbu-
lant in lege Dómini.

Mandátum novum...

Antiphona. Joan. 13. Antifona. Jan 13, 4, 5 a 15.
Postquam surrexit Dómi- Když povstal Pán od ve-
nus a coena, misit aquam
in pelvim, et coepit lavare
pedes discipulorum suó-
rum: hoc exémplum reli-
quit eis.

Ps. 47, 2. Magnus Dó-
minus, et laudábilis nimis: in
civitáte Dei nostri, in
monte sancto ejus.

Postquam surrexit...

Ž. 47, 2. Veliký jest Pán
a nadmíru chvályhoden;
v městě Boha našeho, na
svatě hoře jeho.

Když povstal Pán...

Antiphona. Joan. 13.

Dóminus Jesus, postquam coenávit cum discipulis suis, lavit pedes eorum, et ait illis: Scitis quid fecerim vobis? Dóminus, et Magíster? Exéplum dedi vobis: ut et vos ita faciátis.

Ps. 84, 2. Benedixísti Dómine terram tuam: averísti captivitátem Jacob.

Dóminus Jesus...

Antiphona. Joan. 13.

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et dixit ei Petrus.

A opakuje se Antifóna:

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. V. Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea.

Po třetí se opakuje Antifóna:

Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. V. Si ego Dóminus, et Magíster ve-

Antifona. Jan 13, 12, 13 a 15.

Pán Ježíš, když byl po večereš s učedníky svými, umyl nohy jejich a pravil jim: „Víte-liž, co jsem vám učinil já, Pán a Mistr? Příklad dal jsem vám, aby ste i vy tak činili.“

Ž. 84, 2. Požehnal jsi Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí Jakubovo.

Pán Ježíš, když byl...

Antifona. Jan 13, 6-7 a 8.

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neumyji nohou, nebudeš mítí podílu se mnou.“ V. Přišel tedy k Šimonu Petrovi, pravil pak mu Petr.

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neumyji nohou, nebudeš mítí podílu se mnou.“ V. Co já činím, ty nevíš nyní, ale zvíš potom.“

„Pane, ty mi myješ nohy?“ Odpověděl Ježíš a řekl mu: „Jestliže ti neumyji nohou, nebudeš mítí podílu se mnou.“ V. „Jestliže já, Pán a Mistr vás,

ster lavi vobis pedes: quanto magis debétis alter alterius lavare pedes?

Ps. 48, 2. Audíte haec omnes Gentes: auribus percipite qui habitátis orbem.

Si ego Dóminus...

Antiphona. Joan. 13, 35.

In hoc cognóscet omnes, quia discipuli mei estis, si dilectiónem habuerítis ad invicem. V. Dixit Jesus discipulis suis. In hoc cognóscet...

Antiphona 1. Cor. 13.

Máneant in vobis fides, spes, caritas, tria haec: major autem horum est caritas. V. Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria haec: major horum est caritas.

Máneant in vobis...

Antiphona

Benedicta sit sancta Trinitas, atque indivisa unitas: confitébimur ei, quia fecit nobiscum misericórdiam suam. V. Benedicámus Patrem, et Filium, cum Sancto Spíritu.

Ps. 83, 2-3. Quam dilecta tabernacula tua, Dómine virtutum! concupis-

umyl jsem vám nohy, čím spíše vy máte jeden druhému nohy umývatí.“

Ž. 48, 2. „Slyšte to všichni národové; ušima vnímejte, obyvatelé světa.“

Jestliže já, Pán...“

Antifona. Jan 13, 35.

„Po tom poznají všichni, že jste učedníci moji, budete-li mítí lásku jedni k druhým.“ V. Rekl Ježíš učedníkům svým: „Po tom poznají všichni...“

Antifona 1. Kor. 13, 13.

Nechť zůstanou ve vás víra, naděje, láska, tyto tři; největší z nich však je láska. V. Nyní však trvají víra, naděje, láska, tyto tři; největší z nich je láska.

Nechť zůstanou...

Antifona

Velebena budíž svatá Trojice a nerozdílná Jednota; chválí ji budeme, neboť učinila s námi milosrdenství své. V. Velebme Otce i Syna s Duchem Svatým.

Ž. 83, 2-3. Jak milé jsou přibytky tvé, Pane zástupů! Duše má touží a prah-

cit, et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Benedícta sit...

Antiphona. 1. Joan. 2-4.

Ubi caritas, et amor,
Deus ibi est. *Ů.* Congrega-
vít nos in unum Christi
amor. *Ů.* Exsultémus, et in
ipso jucundémur. *Ů.* Ti-
meámus, et amémus Deum
vivum. *Ů.* Et ex corde di-
ligámus nos sincéro.

A opakuje se Antifona:

Ubi caritas, et amor,
Deus ibi est. *Ů.* Simul ergo
cum in unum congregá-
mur. *Ů.* Ne nos mente di-
vidámur, caveámus. *Ů.*
Cessent júrgia maligna,
cessent lites. *Ů.* Et in
medio nostri sit Christus
Deus.

A opakuje se Antifona:

Ubi caritas, et amor,
Deus ibi est. *Ů.* Simul quo-
que cum beátis videámus.
Ů. Gloriánte vultum tuum,
Christe Deus. *Ů.* Gáudium,
quod est imménsum, atque
probum. *Ů.* Saecula per in-
finita saeculorum. Amen.

Potom říká se potichu: „Otče náš“.

Ů. Et ne nos inducas in
tentaciónem.

ne po nádvořích Hospo-
dinových.

Velebena budiž...

Antifona. 1. Jan 2, 3, 4.

Kde dobrota a láska,
tam je Bůh. *Ů.* Shromá-
dila nás v jedno láska
Kristova. *Ů.* Radujme a
veselme se v něm. *Ů.* Boj-
me se a milujme Boha ži-
vého. *Ů.* A milujme se ve-
spol srdcem upřímným.

Kde dobrota a láska,
tam je Bůh. *Ů.* Když se
tedy shromažďujeme v jed-
no. *Ů.* Sřezme se, aby-
chom se myslí nepoltili.
Ů. Nechť ustanou zlé svá-
ry, nechť ustanou boje.
Ů. A uprostřed nás budiž
Kristus Bůh.

Kde dobrota a láska,
tam je Bůh. *Ů.* Nechť tá-
ké zároveň se svatými pa-
trfíme. *Ů.* Ve slávě na tvář
tvou, Kriste Bože. *Ů.* Ra-
dost, která nezměrná jest
a čistá. *Ů.* Na věky neko-
nečné věkův. Amen.

Ů. A nevod' nás v po-
kušení.

Ř. Sed líbera nos a
malo.

Ů. Tu mandásti mandá-
ta tua, Dómine.

Ř. Custodíri nimis.

Ů. Tu lavásti pedes di-
scipulorum tuorum.

Ř. Opera mánuum tuá-
rum ne despicias.

Ů. Dómine, exaúdi ora-
tiónem meam.

Ř. Et clamor meus ad
te veniat.

Ů. Dóminus vobíscum.

Ř. Et cum spíritu tuo.

Orémus:

Adésto, Dómine, quae-
sumus, officio servitútis
nostrae: et quia tu discí-
pulis tuis pedes laváre
dignátus es, ne despicias
ópera mánuum tuárum,
quae nobis retinéndam man-
dásti: ut, sicut hic nobis,
et a nobis exterióra ab-
luúntur inquinaménta; sic
a te ómnium nostrum in-
terióra lavéntur peccáta.
Quod ipse praesláre dig-
nérís, qui vivís et regnas
Deus, per ómnia saecula
saeculorum. *Ř.* Amen.

Ř. Ale zbav nás od
zlého.

Ů. Nařídil jsi, Pane, při-
kázání tvá.

Ř. Aby byla věrně za-
chovávána.

Ů. Ty jsi myl nohy u-
čedníků svých.

Ř. Díly rukou tvých ne-
pohrdej.

Ů. Pane, vyslyš modlit-
bu mou.

Ř. A volání mé nechť
k tobě přijde.

Ů. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Modleme se:

Buď milostivě přítomen,
prosíme, Pane, pokorné
službě naší a jelikož jsi
ráčil učedníkům svým no-
hy mýti, nepohrdej díly
rukou svých, která jsi nám
zachovávatí nařídil; a ja-
ko zde na nás a námi
vnější poskvny se smý-
slu, tak nechť tebou nás
všech vnitřní smyty jsou
hříchy. Což ty rač udě-
lit, jenž jsi živ a kralu-
ješ Bůh, po všechny věky
věkův.

Ř. Amen.

Veliký pátek

Shromáždění u sv. Kříže Jerusalemského

„Klaníme se tobě, Kriste, a dobrořečíme tobě,
neboť jsi skrze kříž svůj vykoupil svět!“

Dnes slavíme památku té nejruchlivější události, která se kdy na světě přihodila! Syn Boží z lásky k Otci a z lásky k nám podstoupil ukrutnou a nejvyšší potupnou smrt křížem! On — Bůh jest takřka rozsápan lidmi, kterým přinesl zvěst, že Otec nebeský je přes jejich hříšnost miluje! Pravda, jeho Božství nemohlo trpět, ale právě proto vzal na sebe člověčenství, aby zaplatil svou bolestí spravedlivému Otci, co od světa za jeho hříchy žádal. A jelikož Láska se neplá na cenu, zaplatil nekonečně více nežli musil! Uvědomme si tuto nesmírnost Lásky Kristovy! Co mu za ni dáme? Vždyť to byly naše hříchy, které pažim katanů Spasitele dodaly síly, aby jej trýznily, naše upadání do hříchů to bylo, které ho cestou na Kalvarii vrhalo na zem, naše viny to byly, které daly takovou váhu jeho kříži, naše sobectví a nemilosrdenství to bylo, které ukovalo pro něho hřeb, naše ješitnost to byla, která zohydila nejkrásnějšího ze synů lidských, náš nevděk to byl, jenž mu vrazil v srdce kopl! Na to na všechno myslíme v tenlo tak žalostný, ale pro nás přec tak spásonosný den! —

V dnešní bohoslužbě lze rozeznávat čtyři části: 1. čtení z Písma svatého, 2. přímluvy, 3. uctívání Kříže, 4. t. zv. „Missa praesantificatorum“, i. j. mše, při níž se neproměňuje, nýbrž požívá hostie, která už předešlého dne byla proměněna. Není to tedy vlastní mše, neboť při ní schází to nejdůležitější — Proměňování; z toho důvodu se nazývá také mše „zkrácenou, nevlasní“.

Církev svatá žije dnes pouze ve vzpomínkách na krvavou Oběť Vykupitelovu. Proto neslaví také žádné skutečné oběti mše sv., v níž se nebeským Otci podává už oslavené tělo Kristovo. Po-patřme blíže, jak svými zástupci, kněžími, vyjadřuje svůj hluboký bol a smutek! K oltáři, na němž nehoří jediné svíce a jenž jest pouze jediným kusem plátna pokryt (jindy třemi), přistupuje kněz s jáhnem a podjáhнем v černém rouše, bez radostného světla svíce, bez vonného dýmu kadidla, mlčky se vřhají před oltářem na své tváře a setrvávají tak po nějakou dobu v modlitbě, tak jako jejich Mistr a Pán před počátkem svého umučení na hoře Olivetské. Potom následují:

Čtení z Písma svatého

Tato čtení s oběma Trakty a prosbami tvoří nejstarší část dnešní bohoslužby římské liturgie. Takovým způsobem se konávaly v prvých dobách bohoslužby, když se věřící scházeli pouze k modlitbám a neslavili při tom nejsvětější Oběti.

V prvním čtení naznačuje prorok Oseáš, jak se Hospodin smiluje nad pohany a zavrhné židy, kteří mu sice přinášeli oběti, jejich srdce však byla prázdna lásky. To jest také výstrahou nám, kteří jsme už tolik hřešili! Poklekněme s kajícíností u kříže, u tohoto trůnu umučené Lásky, abychom se nemusili jednou třásti před stolicem spravedlivého Soudice! Nedopustíme, aby naše ústa mluvila o Lásce, již bychom v srdci neměli!

Lectio

Oseae. 6, 1-6.

Čtení

z proroka Oseáše 6, 1-6.

Haec dicit Dominus: In tribulatione sua mane con-surgens ad me: Venite, et revertamur ad Dominum: quia ipse cepit, et sanabit nos: percutiet, et curabit nos. Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, et vivemus in conspectu ejus. Sciemus, sequemurque, ut cognoscamus Dominum: quasi diluculum prae paratus est egressus ejus, et veniet quasi imber nobis temporaneus, et serotinus terrae. Quid faciam tibi Ephraim? Quid faciam tibi Juda? misericordia vestra quasi nubes matutina: et quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolavi in prophetis, occidi eos in verbis oris mei: et judicia tua quasi lux egre dientur. Quia misericordiam volui, et non sacrificium, et scientiam Dei, plus quam holocausta.

(Toto praví Hospodin:) „V tísni své snažně budou mne hledat (řkouce): „Pojďte, a navraťme se k Hospodinu; onť (nás) rozšlehal, a uzdraví nás, poraní, a vyhojí nás. Navrátí nám život po dvou dnech, třetího dne vzkřísí nás, a žítí budeme před jeho tváří. Poznejme, o to usilujme, abychom poznali Hospodina; jako zora jistě on vysvitne, přijde nám jako dešť ranní, a jako dešť pozdní na zemi.“ Jak s tebou naložiti, Efraime? Jak s tebou naložiti, Judo? Vaše láska jest jako ranní mráček, a jako rosa, která záhy prchá. Proto jsem prorokům ká-pětiš, by (je) tesali, zabíjel jsem je slovy úst svých, a že tě trestám, jak slunce bylo jasno. Neboť lásku chtěl jsem a ne oběť, znalost Boha spíše než celopaly.“

Tractus. Habacuc. 3.

Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considérávi ópera tua, et expávi. *Ź.* In médio duórum animálium innotescéris: dum appropinquáverint anni, cognoscéris: dum advénerit tempus, ostendéris. *Ź.* In eo, dum conturbáta fúerit ánima mea: in ira, misericórdiae memor eris. *Ź.* Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso, et condénso. *Ź.* Opérui coelos majéstas ejus: et laudis ejus plena est terra.

Sacerdos: Orémus.

Diaconus: Flectámus génua.

Subdiaconus: Leváte.

Oratio

Deus, a quo et Judas reátus sui poenam, et confessiónis suae latro praemium sumpsit: concéde nobis tuae propitiatiónis effectum; ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster diversá utrisque intulit stipéndia meritórum: ita nobis, rebeláto vetustátis errore, resurrectionis suae grátiám largiátur. Qui tecum...

Traktus. Hab. 3.

Hospodine, slyšel jsem hlas tvůj a bojím se; pozoroval jsem díla tvá a hrozím se. *Ź.* Mezi dvěma zvířaty jsi se zjevil. Až se přiblíží roky, budeš poznán; až přijde čas, ukážeš se. *Ź.* Až duše má zkormoucena bude za (tvého) hněvu, pamětliv buď milosrdenství (svého). *Ź.* Báh přijde s Libanu; Svatý s hory stinné a husté porostlé. *Ź.* Jeho velebnost přikryla nebesa a chvály jeho plna je země.

Kněz: Modleme se.

Jáhen: Skloňme kolena.

Podjáhen: Povstaňte.

Modlitba

Bože, od něhož Jidáš trest za svou vinu a ložr odměnu za své vyznání obdržel, uděl nám účinek své slitovnosti. A jako v umučení svém Ježíš Kristus, Pán náš, oběma po zásluze rozdílné odplaty udělil, tak nechť nám po odstranění bludu starého člověka uštědří svého vzkríšení milost. Jenž s tebou živ jest a kraluje...

Druhé čtení předvádí nám velikonočního beránka, jenž jest předobrazem Beránka, který snál hříchy světa. Všimněme si, s jakou pečlivostí musili židé připravit svou velikonoční hostinu — a přec to byl pouze předobraz té hostiny, která je připravena nám na oltářích! S jakou pečlivostí, důstojností, zbožností a láskou musíme tedy k této hostině chodit!

Lectio Exod. 12, 1-11. Čtení 2. Mojž. 12, 1-11.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Aegypti: Mensis iste, vobis principium mēnsium: primus erit in mēnsibus anni. Loquimini ad univēsum coetum filiórum Israel, et dícite eis: Dēcima die mēnsis hujus tollat unusquisque agnum per familias, et domos suas. Sin autem minor est nūmerus, ut sufficere possit ad vescēndum agnum, assūmet vicinum suum, qui junctus est domui suae, juxta nūmerum animárum, quae sufficere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartamdecimam diem mēnsis hujus: immobilábitque eum univērsa multitúdo filiórum Israel ad vésperam. Et sument de ságuine ejus, ac ponent super utrúmq; postem, et in superlimináribus domó-

V těch dnech pravil Hospodin v Egyptě Mojžíšovi a Aronovi: „Tento měsíc bude vám počátkem měsíců; bude prvním mezi měsíci roku. Mluvte k celému shromáždění synů Israelových a řcete jim: Desátého dne tohoto měsíce vezmi každý pro svou rodinu, pro svůj dům beránka. Je-li však počet (rodiny) menší, než kolik by stačilo snísti beránka, ať se přibere z nejbližšího sousedství tolik osob, kolik by stačilo ho snísti. Budiž pak beránek (ten) bez chyby, samec, roček; podle téhož řádu smíte vzít i též kozelce. Budeťe ho chovati až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, načež večer ho bude celé shromáždění synů Israelových obětovati. Ať vezmou z jeho krve a pomazou jí obě veřeje a horní podvoje domů, ve kterých budou ho požívat. Ať jedi noci té maso pečené na

rum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázýmos panes cum lactúciis agrésibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébít quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedétis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter, est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

V Traktu slyšíme úpěnlivé volání Spasitelovo o pomoc z rukou pronásledovatelů a mučitelů. Nechme tyto bolestné zvuky zalehnouti do nejskrytějších hlubin svého srdce, ať se zachvěje nad touto ohromností muk, které byly pro nás vytrpěny!

Tractus. Ps. 139, 2-10 et 14.

Erije me Dómine ab hómine malo: a viro iníquo líbera me. *Ź.* Qui cogitavérunt malítias in corde: tota die constituébant praelia. *Ź.* Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: venénium áspidum sub lábiis eórum. *Ź.* Custódi me Dómine de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis líbera me. *Ź.* Qui cogitavé-

ohni a nekvašené chleby s polními saláty. Nesmíte jísti z něho nic syrového, ani ve vodě vařeného, nýbrž jen to, co jest na ohni upečeno; také hlavu s nožkami a droby sníte. Nic nesmí z něho zůstatí do rána; kdyby něco zbylo, zničíte (to) ohněm. Budete pak jísti jej takto: Majíce bedra opásána, obuv na nohách a hole v rukou, budele jísti rychle, jeť fase (to jest přejítí) Hospodinovo.“

Traktus. Ž. 139, 2-10 a 14.

Vyprostí mne, Hospodíne, od člověka zlého; od muže zločinného vysvobodí mne. *Ź.* Od těch, kteří obmyslejí zlé věci v srdci, každodenně boje vyvolávají. *Ź.* Ostří jazyk svůj jako hadi; jed zmijí jest pode rty jejich. *Ź.* Ostříhej mne, Pane, před rukou hříšníka; od lidí zlých osvobodí mne. *Ź.* Od těch,

runt supplantáre gressus meos: abscondérunt super fíbri láqueum mihi. *Ź.* Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis: juxta iter scándalum posuerunt mihi. *Ź.* Dixi Dómino, Deus meus es tu; exaúdi Dómine vocem oratiónis meae. *Ź.* Dómine, Dómine, virtus salútis meae, obúmra caput meum in die belli. *Ź.* Ne tradas me a desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsus me: ne derelínquas me, ne umquam exalténtur. *Ź.* Caput circúitus eórum: labor labiórum ipsórum opériet eos. *Ź.* Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: et habitábunt recti cum vultu tuo.

V třetím čtení nám vypravuje sv. Jan o umučení Páně. Nechme ve svých myšlenkách přejítí všechny ty bolestné obrazy a pak se zpleťme svého srdce, čím splatilo už svůj dluh u Beránka Božího, který za ně byl mučen. Dokažme svou vděčností tím, že často budeme rozjímati o tom, co naše vykoupení stálo!

Páasio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem. cap. 18, 1-40 et 19, 1-42.

In illo témpore: Egrésus est Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem

kteří obmyslejí podraziti nohy mé. Pyšní nalíkali na mne osidlo. *Ź.* Roztáhli tenata pro nohy mé; poděl cesty položili mi léčky. *Ź.* Říkám k Hospodínu: Bůh můj jsi ty, vyslyš, Pane, hlas mého úpění. *Ź.* Hospodíne, Pane, spásná sílo má, zastíň hlavu mou v den boje. *Ź.* Nevydej mne proti vůli mé hříšníku; chystají se na mne, neopustí mne, aby snad nezvítěžili. *Ź.* Hlavy těch, kteří mne obklíčují, nechť překryje nepravost vlastních rtů. *Ź.* Ale spravedliví vyznávají budou jméno tvé a upřímní přebývají budou před tváří tvou.

Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle Jana cap. 18, 1-40 a 19, 1-42.

Za onoho času Ježíš vyšel s učedníky svými přes potok Cedron, kde byla zahrada, do které vešel on i učedníci jeho. Věděl o tom místě i lidáš, který

et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. Judas ergo cum accepisset cohórtem, et a Pontificibus, et Pharisaeis ministros, venit illuc cum latéris, et fáciibus, et armis. Jesus itaque sciens ómnia, quae ventúra erant super eum, processit, et dixit eis: † Quem quaeritis? C Respondérunt ei: S Jesum Nazarénum. C Dicit eis Jesus: † Ego sum. C Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsus, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: † Quem quaeritis? C Illi autem dixerunt: S Jesum Nazarénum. C Respondit Jesus: † Dixi vobis, quia ego sum. Si ergo me quaeritis, sinite hos abíre. C Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum; et percússit Pontíficis servum: et abscidit aurículam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: † Mitte

ho zrazoval, neboť Ježíš scházel se tam často s učedníky svými. Jidáš tedy pojav četu (vojáků) a služebníky od velekněží a fariseů, přišel tam se svítilnami a pochodněmi a zbraní. Ježíš pak věda všechno, co na něj mělo přijít, vyšel (jim vsříc) a řekl jim: † „Koho hledáte?“ C Odpověděli je mu: S „Ježíše Nazaretského.“ C Rekl jim Ježíš: † „Já jsem to.“ C Stál pak s nimi též Jidáš, který ho zrazoval. Jak jim tedy řekl: „Já jsem to,“ ustoupili zpět a padli na zem. I otázal se jich opět: † „Koho hledáte?“ C Oni pak řekli: S „Ježíše Nazaretského.“ C Ježíš odpověděl: † „Rekl jsem vám, že já jsem to. Hledáte-li tedy mne, nechte těchto, ať odejdou.“ C Aby se naplnilo slovo, kteréž byl řekl: Neztratil jsem nikoho z těch, které jsi mi dal. Tu Simon Petr maje meč, vytasil jej a udeřil služebníka veleknězova a uťal mu pravé ucho. Bylo pak jméno služebníka toho Malchus. I řekl Ježíš Petrovi: † „Schovej meč svůj do pochvy. Nemám-liž pítí ka-

gládium tuum in vaginam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? C Cohors ergo, et tribúnus, et ministri Judaeórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum: erat enim socer Cáiphae, qui erat Póntifex anni illius. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judaeis: Quia éxpediit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discipulus. Discipulus autem ille erat notus Pontífici, et introívit cum Jesu in átrium Pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discipulus álius, qui erat notus Pontífici, et dixit ostiáriae: et introduxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: S Numquid et tu ex discipulis es hóminis istius? C Dicit ille: S Non sum. C Stabant autem servi, et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus quem se calefaciéns se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discipulis suis, et de doctrína ejus. Re-

lich, který mi dal Otec?“ C Tu četa a tisícník a služebníci židovští jali Ježíše a svázali ho. I přivedli ho nejprve k Annášovi, neboť byl tchánem Kaifáse, kterýž byl nejvyšším knězem toho roku. Byl to (onen) Kaifás, kterýž byl dal židům radu, že jest užitečno, aby jeden člověk zemřel za lid. Šel pak za Ježíšem Simon Petr a jiný učedník. Tento učedník byl znám nejvyššímu knězi a vešel s Ježíšem do dvora nejvyššího kněze, ale Petr stál u dveří venku. I vyšel učedník druhý, jenž byl znám nejvyššímu knězi, a promluvív s vrátnou, uvedl (tam) Petra. Tu děvečka vrátná pravila k Petrovi: S „Nejsi-liž i ty jedním z učedníků toho člověka?“ C On řekl: S „Nejsem.“ C Stáli pak tam posluhové a služebníci u ohně, poněvadž byla zima, a ohříváli se; byl však s nimi také Petr stoje a ohřívaje se. Velekněz tedy otázal se Ježíše o jeho učednících a o jeho učení. Ježíš mu odpověděl: † „Já jsem mluvil světu zjevně; já jsem učil vždy v synagoze a ve chrámě, kde vši-

spóndit ei Jesus: † Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócuí in synagóga, et in templo, quo omnes Judaei convéniunt: et in occúltu locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt, quae dixerim ego. C Haec autem cum dixisset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: S Sic respóndes Pontífici? C Respóndit ei Jesus: † Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me caedis? C Et misit eum Annas ligátum ad Cáiphum Pontíficem. Erat eulem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei: S Numquid et tu ex discipulis ejus es? C Negávit ille, et dixit: S Non sum. C Dicit ei unus ex servis Pontíficis, cognátus ejus, cujus abscedit Petrus aurículam: S Nónne ego te vidi in horto cum illo? C Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addú-cunt ergo Jesum a Cáipha in praetórium. Erat autem mane: et ipsi non introi-erunt in praetórium, ut non

ckni židé se scházejí, a tajně jsem nemluvil nic. Proč se mne ptáš? Zeptej se těch, kteří slyšeli, co jsem mluvil; aj, ti vědí, co jsem já mluvil.“ C Když však to pověděl, jeden ze služebníků, stojí tu, dal Ježíšovi políček řka: S „Tak-li odpovídáš nejvyššímu knězi?“ C Ježíš mu odpověděl: † „Mluvil-li jsem zle, vydej svědectví o zlem; jestliže však dobře, proč mě tepeš?“ C I poslal jej Annáš svázaného k nejvyššímu knězi Kaifášovi. Stál pak Simon Petr a ohřival se. I řekli jemu: S „Nejsi-li také ty z učedníků jeho?“ C On zapřel a řekl: S „Nejsem.“ C Dí mu jeden ze služebníků nejvyššího kněze, příbuzný toho, jemuž Petr ufal ucho: S „Zdali jsem tě neviděl s ním v zahradě?“ C Tu zapřel Petr opět a hned kohout zazpíval. I přivedli Ježíše od Kaifáše do soudního dvora. Bylo ráno; a oni nevěšli do soudního dvora, aby se neposkvrnili, nýbrž aby mohli jísti z velikonočních obětí. Tedy Pilát vyšel k nim ven a řekl: S „Kterou žalobu

contaminaréntur, sed ut manducarént Pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: S Quam accusationem affértis advérsus hóminem hunc? C Respondérunt, et dixerunt ei: S Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. C Dixit ergo eis Pilátus: S Accipite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. C Dixérunt ergo ei Judaei: S Nobis non licet interficere quemquam. C Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo iterum in praetórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: S Tu es Rex Judaeórum? C Respóndit Jesus: † A Temetípso hoc dicis, an álíi dixérunt tibi de me? C Respóndit Pilátus: S Numquid ego Judaeus sum? Gens tua, et Pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? C Respóndit Jesus: † Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertárent, ut non tráderer Judaeis: nunc autem regnum meum non est hinc. C Di-

vedete proti člověku tomuto?“ C Odpověděli a řekli jemu: S „Kdyby tenras, et dixit: S Quam accusationem affértis advérsus hóminem hunc? C Respondérunt, et dixerunt ei: S Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. C Dixit ergo eis Pilátus: S Accipite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. C Dixérunt ergo ei Judaei: S Nobis non licet interficere quemquam. C Ut sermo Jesu implerétur, quem dixit, significans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo iterum in praetórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: S Tu es Rex Judaeórum? C Respóndit Jesus: † A Temetípso hoc dicis, an álíi dixérunt tibi de me? C Respóndit Pilátus: S Numquid ego Judaeus sum? Gens tua, et Pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? C Respóndit Jesus: † Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei útique decertárent, ut non tráderer Judaeis: nunc autem regnum meum non est hinc. C Di-

xit itaque ei Pilátus: S Ergo Rex es tu? C Respondit Jesus: † Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati: omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. C Dicit ei Pilátus: S Quid est veritas? C Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Judaeos, et dicit eis: S Ego nullam invenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis Regem Judaeorum? C Clamaverunt ergo rursus omnes, dicentes: S Non hunc, sed Barrabam. C Erat autem Barabbas latro. Tunc ergo apprehendit Pilátus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes corónam de spinis, imposerunt cápitum ejus: et veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, et dicebant: S Ave, Rex Judaeorum. C Et dabant ei álapas. Exiit ergo iterum Pilátus foras, et dicit eis: S Ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam. C (Exiit ergo Jesus portans corónam spineam,

svědectví pravdě. Každý, kdo jest z pravdy, slyší hlas můj.“ C Dí mu Pilát: S „Co jest pravda?“ C A když to pověděl, vyšel opět k židům a řekl jim: S „Já na něm žádné viny nenalézám. Jest však u vás obyčej, abych vám propustil jednoho (vězně) o velikonocích. Chcete-li tedy, abych vám propustil krále židovského?“ C I vzkřiklo opět všickni řkouce: S „Ne toho, nýbrž Barabáše.“ C Byl pak Barabáš lotr. Tu Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat. A vojáci, spleše korunu z trní, vložili mu ji na hlavu a přioděli ho rouchem šarlatovým. A přicházeli k němu a říkali: S „Zdráv buď, králi židovský!“ C A dávali mu poličky. I vyšel Pilát opět ven a řekl jim: S „Hle, vedu vám ho ven, abyste poznali, že na něm žádné viny nenalézám.“ (Tu vyšel ven Ježíš nesa korunu trnovou a roucho šarlatové.) I řekl jim: S „Ejhle, člověk!“ C Jak ho tedy uzřeli velekněží a sluhové, zvolali řkouce: S „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ C Dí jim Pilát: S „Vezměte ho vy a

et purpureum vestimentum.) Et dicit eis: S Ecce homo. C Cum ergo vidissent eum Pontifices, et ministri, clamabant, dicentes: S Crucifige, crucifige eum. C Dicit eis Pilátus: S Accipite eum vos, et crucifigite: ego enim non invenio in eo causam. C Respondérunt ei Judaei: S Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit. C Cum ergo audisset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingressus est praetórium iterum: et dixit ad Jesum: S Unde es tu? C Jesus autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: S Mihi non loqueris? nescis quia potestátem hábeo crucifigere te, et potestátem hábeo dimittere te? C Respondit Jesus: † Non haberes potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Propterea, qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. C Et exinde quaerebat Pilátus dimittere eum. Judaei autem clamabant, dicentes: S Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Caesaris. ukřižujte, neboť já na něm viny nenalézám.“ C Židé mu odpověděli: S „My máme zákon, a podle zákona má umřít, neboť se činil Synem Božím.“ C Když Pilát uslyšel toto slovo, obával se více. I vyšel opět do soudního dvora a řekl Ježíšovi: S „Odkud jsi ty?“ C Ale Ježíš nedal mu odpovědi. I řekl mu Pilát: S „Se mnou nemluvíš? Nevíš-li, že mám moc tebe propustiti a mám moc tebe „ukřižovati?“ C Ježíš mu odpověděl: † „Neměl bys žádné moci proti mně, kdyby ti nebylo dáno shůry; proto větší hřích má ten, kdo mě tobě vydal.“ C Odtud Pilát hledal ho propustiti, ale židé křičeli řkouce: S Propustíš-li tohoto, nejsi přítel císařův, neboť každý, kdo se činí králem, protiví se císaři.“ C Tedy Pilát uslyšev ta slova, uvedl Ježíše ven a posadil se na soudnou stolicí na místě, které slove Lithostrotos, hebrejsky Gabbatha. Byl pak pátek velikonoční, okolo hodiny šesté; i řekl židům: S „Ejhle, král váš!“ C Ale oni facit, contradicit Caesaris. vzkřikli: S „Pryč s nám,

C Pilátus autem cum audisset hos sermões, addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco, qui dicitur Lithóstrotos, Hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschae, hora quasi sexta, et dicitur Judaeis: S Ecce Rex vester. C Illi autem clamabant: S Tolle, tolle, crucifige eum. C Dicit eis Pilátus: S Regem vestrum crucifigam? C Respondérunt Pontífices: S Non habémus regem, nisi Caesarem. C Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Susceperunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriae, locus, Hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixerunt eum, et cum eo álíos duos, hinc, et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et título Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazaráenus, Rex Judaeórum. Hunc ergo título multi Judaeórum legérunt, quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebráice, Graece, et Latíne. Dicébant ergo Pilátó Pontífices Judaeórum.

prýč s ním, ukřížuj ho!“
C Řekl jim Pilát: S „Krále vašeho ukřížují?“ C Velekněží odpověděli: S „Nemáme krále, leč jen císaře.“ C Tu vydal jim ho, aby byl ukřížován. I pojali Ježíše a vyvedli ho. A nesa sobě kříž vyšel na místo, které slove lebčí, hebrejsky Golgotha. Tam ukřížovali jej a s ním dva jiné po obou stranách, uprostřed pak Ježíše. I napsal Pilát také nápis a dal jej na kříž. Bylo pak napsáno: Ježíš Nazaretský, král židovský. Tento nápis tedy četli mnozí ze židů, neboť blízko města bylo místo, kde Ježíš byl ukřížován; a bylo (to) napsáno hebrejsky, řecky a latinsky. I řekl velekněží židovští Pilátovi: S „Nepiš ‚král židovský‘, nýbrž ze ‚on řekl: Jsem král židovský‘.“ C Pilát odpověděl: S „Co jsem napsal, to jsem napsal.“ C Když tedy vojáci ukřížovali Ježíše, vzali roucha jeho a učinili čtyři díly, každému vojínu díl, a sukni. Byla pak ta sukně nesešitá, odvrchu všechna veskrze utkaná. Proto řekli mezi sebou: S „Neroztrhujme

S Noli scribere, Rex sum Judaeórum, sed quia ipse dixit: Rex sum Judaeórum. C Respondit Pilátus: S Quod scripsi, scripsi. C Milites ergo cum crucifixissent eum, acciperunt vestimenta ejus (et fecerunt quatuor partes: unicuique militi partem) et tunicam. Erat autem tunica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad invicem: S Non scindámus eam, sed sortiamur de illa, cujus sit. C Ut Scriptúra impletur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: et in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem haec fecerunt. Stabant autem juxta crucem Jesu, mater ejus, et soror matris ejus Maria Cléophae, et María Magdaléne. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suae: † Múlier, ecce filius tuus. C Deinde dicit discipulo: † Ecce mater tua. C Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptúra, dixit: † Sítio. C Vas ergo erat po-

ji, nýbrž losujme o ni, či bude.“ C Aby se naplnilo Písmo, které praví: „Rozdělili sobě roucha má a o můj oděv metali los.“ Vojáci to tedy učinili. Stály pak u kříže Ježíšova jeho matka a sestra matky jeho Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tedy Ježíš uzřev matku a toho učedníka, kterého miloval, an tu stojí, řekl matce své: † „Ženo, hle syn tvůj.“ C Potom řekl učedníkovi: † „Hle matka tvá.“ C A od té chvíle přijal ji ten učedník k sobě. Potom Ježíš, vida, že jest již všechno dokonáno, aby se naplnilo Písmo, pravil: † „Žizním.“ C Byla pak tam postavena nádoba plná octa. I nasadili na yzop houby plnou octa a podali ji k ústům jeho. A když Ježíš ocet přijal, řekl: † „Dokonáno jest.“ C A nakloniv hlavu, vypustil duši. (Zde se poklekne a chvíli sečká.) Poněvadž byl pátek, tedy židé, aby nezůstala těla na kříži v sobotu, neboť den té soboty byl veliký, prosili Piláta, aby se jim zlámaly nohy a (oni) snáli se (s kříže). Přišli tedy vojáci a zlámali nohy jednomu i dru-

situm aceto plenum. Illi autem spongiae plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: † Consummatum est. C Et inclinatio capite tradidit spiritum. (Hic genuflectitur, et pausat aliquantulum.) Judaei ergo (quoniam Parascève erat) ut non remanerent in cruce corpora sabbato (erat enim magnus dies ille sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Venierunt ergo milites: et primi quidem fregerunt crura, et alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderent eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exiit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credatis. Facta sunt enim haec, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Vidébunt in quem transfixerunt.

hému, jenž s ním byl ukřižován. Když však přišli k Ježíšovi a uztřeli ho již mrtvého, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů bodl jej kopím v bok, a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž (to) viděl, vydal svědectví (o tom), a pravdivě jest svědectví jeho, a on ví, že pravdivě věci mluví, abyste i vy uvěřili. Stalof se to zajisté, aby se naplnilo Písmo: Kosti mu nezlomíte. A opět jiné Písmo dí: Budou patřiti na toho, v něhož bodli.

(Od té doby, co pňel Spasitel na kříži, stal se kříž kotvou naší Věry, odúvodněním naší Naděje a zřídlem naší Lásky. Všecka naše radost i bolest stává se pohledem na kříž duchovnějši a vznešenější; naše smrt počíná býti u paty kříže životem. Rozjímání o utrpení Krista je mannou, která pro všechny stavy naší duše přináší něco lahodného, vždycky to, co právě potřebujeme, co nás může zcela nasýtití a ukojiti. Kříž je kniha, ve které můžeme bez ustání obracetí a vždycky se dozvíme něco nového, úžasného a dojemného. Činíme to?)

Post haec autem rogavit Pilatus Joseph ab Arimathaea (eo quod esset discipulus Jesu, occultus autem propter metum Judaeorum), ut tolleretur corpus Jesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodemus, qui venerat ad Jesum nocte primum, ferens mixturam myrrhae, et aloes, quasi libras centum. Acceperunt ergo corpus Jesu, et ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judaeis sepelire. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: et in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter Parascēven Judaeorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Jesum.

Po příkladě Ježíše Krista, jenž svou smrtí na kříži za celý svět trpěl, přimlouvá se kněz za blaho celého lidstva. Stojí na straně epistolní, počíná bezprostředně:

Přímluvy

Orémus, dilectissimi nobis, pro Ecclesiis sancta za Církev svatou Boží, aby Dei: ut eam Deus et Dominus noster, pacificare, pokoj dáti, v jednotě ji adunare, et custodire dignetur toto orbe terrarum: čil po celém okrsku zemském, podřizuje jí knížetství a mocnosti; nám pak

quiétam et tranquillam vi-
tam degéntibus, glorificá-
re Deum Patrem omnipo-
téntem.

Orémus:

Diaconus: Flectámus
génua.

Subdiaconus: Leváte.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui glóriam tuam
ómnibus in Christo génti-
bus revelásti: custódi
ópera misericórdiae tuae;
ut Ecclesiá tua toto orbe
diffúsa, stábili fide in con-
fessióne tui nóminis per-
sevéret. Per eúmdem Dó-
minum ... *R.* Amen.

Orémus et pro beatís-
simo Papa nostro N. ut
Deus, et Dóminus noster,
qui elégit eum in órđine
Episcopátus, salvum, atque
incólumem custódiat Ec-
clesiáe suae sanctae, ad
regéndum pópulum sanc-
tum Dei.

Orémus:

Flectámus génua.

R. Leváte.

Omnípotens sempitérne
Deus, cujus iudicio uni-
vérsa fundántur: réspice
propítius ad preces nos-
tras, et eléctum nobis
Antístitem tua pietáte con-

aby dal, bychom klidně
a pokojně žijíce, oslavo-
vali Boha Otce všemohou-
cího.

Modleme se:

Jáhen: Skloňme svá ko-
lena!

Podjáhen: Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jenž jsi v Kristu slávu
svou všem národům zjevil,
opatruj díla milosrdensví
svého, aby Církev tvá po
celém okrsku rozšířena,
pevnou věrou setrvala ve
vyznávání jména tvého.
Skrze téhož Pána ...

R. Amen.

Modleme se i za sva-
tého Otce, papeže našeho
N., aby Bůh a Hospodin
náš, jenž jej vyvolil k (nej-
vyšší) hodnosti biskupské,
bez úhony jej a neporuše-
ného zachoval Církvi své
svaté, aby mohl řídití lid
svatý Boží.

Modleme se:

Skloňme svá kolena!

R. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bo-
že, na jehož ustanovení
všecko se zakládá, shlédni
milostivě na prosby naše
a vyvoleného nejvyššího
pastýře dobrotivosti svou

sérva: ut Christiána plebs,
quae te gubernátur auctó-
re, sub tanto Pontífice, cre-
dulistátis suae méritis au-
geátur. Per Dóminum nos-
trum Jesum Christum ...

R. Amen.

Orémus et pro ómni-
bus Episcopis, Presbíte-
ris, Diacónibus, Subdia-
cónibus, Acólythis, Exor-
cistis, Lectoribus, Ostiá-
riis, Confessóribus, Virgí-
nibus, Víduis: et pro omni
pópulo sancto Dei.

Orémus:

Flectámus génua.

R. Leváte.

Omnípotens sempitérne
Deus, cujus spírítu totum
corpus Ecclesiáe sanctifi-
cátur, et régitur: exaúdi
nos pro univérsis ordini-
bus supplicántes: ut grá-
tiae tuae múnere, ab ómni-
bus tibi grádibus, fidéliter
serviátur. Per Dóminum ..

R. Amen.

Orémus et pro catechú-
menis nostris: ut Deus et
Dóminus noster adapériat
aures praecordiúrum ipsó-
rum, januámque misericór-
diae; ut per lavácrum re-
generatiónis accépta re-

nám zachovej, aby kře-
stfánský lid, jenž podle
tvého nařízení jest spra-
vován, pod takovým Vele-
knězem zásluhy víry své
množil. Skrze Pána ...

R. Amen.

Modleme se i za všechny
Biskupy, Kněze, Jáhny,
Podjáhny, Akolyty, Exor-
cisty, Lektory, Ostiáře,
Vyznavače, Panny, Vdovy
a za všechen svatý lid
Boží.

Modleme se:

Skloňme svá kolena!

R. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jehož duchem veškeré
tělo Círky jest posvěco-
váno a řízeno, vyslyš nás,
kteří za všechny řády du-
chovní prosíme, aby daro-
vanou milostí tvou vše-
cky řády tobě věrně slou-
žily. Skrze Pána ...

R. Amen.

Modleme se i za kate-
chumény naše, by Bůh
a Pán náš otevřel sluch
srdcí jejich a bránu mi-
losrdensví, aby koupelí
obrození přijali odpustění
všech hříchů a také oni

missiōne omnium peccatōrum, et ipsi inveniāntur in Christo Jesu Dōmino nostro.

Orémus:

Flectámus genua.
Ř. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiám tuam nova semper prole fecundas: auge fidem, et intellectum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiōnis tuae filiis aggregēntur. Per Dōminum nostrum...
Ř. Amen.

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnípotentem, ut cunctis mundum purget erróribus: morbos auferat: famem depéllat: aperíat cárceres: vincula dissólvat: peregrinántibus réditum: infirmántibus sanitátem: navigántibus portum salutis indúlgeat.

Orémus:

Flectámus genua.
Ř. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, moestórum consolatío, laborántium fortitúdo: perveniant ad te precē de quacúmque tribula-

nalézali se v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Modleme se:

Skleňme svá kolena!
Ř. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž Církev svou stále novým položením zárodků, rozmnož vřív a poznání katechumenů našich, aby obrozeni jsoucí pramenem křesťním, k vyvoleným synům tvým připojeni byli. Skrze Pána...
Ř. Amen.

Modleme se, nejmilejší, k Bohu Otci všemohoucímu, aby očistil svět ode všech bludů, nemoci odvrátil, hlad zapudil, zotavil žaláři, poula rozvázal; aby daroval pocestným návrat, nemocným zdraví, plavícím se přístav spasitý.

Modleme se:

Skleňme svá kolena!
Ř. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, zarmoucených útěchy, trpících posilo, nechť dojdou k tobě prosby volajících v kterémkoliv souže-

tiōne clamántium; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gaudeant affuisse. Per Dōminum... Ř. Amen.

Orémus et pro haereticis, et schismaticis: ut Deus, et Dōminus noster éruat eos ab erróribus univérsis; et ad sanctam matrem Ecclésiám Cathólicam, atque Apostólicam revocáre dignétur.

Orémus:

Flectámus genua.
Ř. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis perire: respice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni haerética pravitate depósita, errántium corda resipiscant: et ad veritátis tuae rédeant unitátem. Per Dōminum... Ř. Amen.

Orémus et pro perfídís Judaéis: ut Deus, et Dōminus noster auferat velámen de córdibus eórum; ut et ipsi agnoscant Jesum Christum Dōminum nostrum.

Neodpovídá se ani Amen ani není lid vybídnut k pokleknutí, aby se nepřipomínala ta potupa, kdy židé na posměch před Kristem poklekali.

ni, aby se všichni radovali mohli, že v jejich pořebovách jim milosrdenství tvé přispělo. Skrze Pána...
Ř. Amen.

Modleme se i za bludáři a rozkolníky, aby je Bůh a Pán náš ze všech bludů vytrhnul a k svatě matce, Církevi katolické a apoštolské, nazpět povolati ráčil.

Modleme se:

Skleňme svá kolena!
Ř. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi spásou všech a nechceš, aby kdo zahynul, pohleď na duše dábelkou lsi svedené, aby srdce bloudících zvrátenost bludařskou odložila a vzpamatovala se a vrátila k jednotě tvé pravdy. Skrze Pána... Ř. Amen.

Modleme se i za nevěrné židy, aby Bůh a Pán náš odňal clonu jejich srdcí, by i oni uznali Ježíše Krista, Pána našeho!

Uctívání svatého Kříže

Omnípotens sempitérne
Deus, qui étiam Judáicam
perfidiam a tua misericórdia
non repéllis: exaúdi
preces nostras, quas pro
illius pópuli obcaecatióne
deférimus; ut, ágnota veritáti
sue luce, quae Christus est,
a suis ténébris eruántur.
Per eúmdem Dóminum
nostrum ...

Ř. Amen.

Orémus et pro pagánis:
ut Deus omnípotens aufferat
iniquitátem a córdibus
eorum; ut relicti idólis
suis, convertántur ad Deum
vivum, et verum, et únicum
Fílium ejus Jesum Christum
Deum et Dóminum nostrum.

Orémus:

Flectámus génua.
Ř. Leváte.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui non mortem peccatórum,
sed vitam semper inquiris,
súscipe propítius oratióne
nostram, et líbera eos ab
idolórum cultúra: et ággrega
Ecclesiáe tuae sanctae, ad
laudem, et glóriam nóminis tui.
Per Dóminum nostrum ...

Ř. Amen.

Všemohoucí, věčný Bože,
jenž ani nevěry židů ze
svého milosrdenství nevy-
vlučuješ, vyslyš prosby
naše, jež za zaslepený
onen národ přednášíme,
aby uznali světlo tvé pravdy,
jímž jest Kristus, a ze
svých temnot vytrženi byli.
Skrze téhož Pána našeho
Ježíše Krista ...

Ř. Amen.

Modleme se i za pohan-
y, aby Bůh všemohoucí
odstranil nepravost ze srd-
cí jejich, by zanechali
model svých a obrátili se
k Bohu živému a pravému
i jedinému Synu jeho Je-
žíši Kristu, Bohu a Pánu
našemu.

Modleme se:

Skleňme svá kolena!
Ř. Povstaňte!

Všemohoucí, věčný Bože,
jenž ne smrt hříšníků, ale
život stále vyhledáváš,
přijmi milostivě modlitbu
naši a vysvobď je od
modloslužebnictví a přidru-
ž je k Církvi své svaté
ke chvále a cti jména
svého. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista ...

Ř. Amen.

Církev svatá prosila teď za všechny: za své dítky i za své ne-
přátele. Vyplnila tak úkol, který jí byl Spasitelem uložen. Nyní
obrací se ke svým dítkám a zve je, aby s ní odčinily ta pohanění,
kterých se dostalo Vykupiteli. Vystavuje jim k uctívání Kříž, který
byl „židům pohoršením, pohanům bláznovstvím“. Od té doby však,
kdy na něm pněla Spása světa, stal se křesťanům vítězným a spas-
ným znamením! Tento dojemný obřad uctívání Kříže povstal v Je-
rusalemě, když byl pravý kříž svatou Helenou nalezen; byl pak
každým rokem o Velký pátek vystaven věřícím k uctění, kteří před
ním klekali a s velkou vděčností jej líbali. Z Jerusalema se tento
zvyk rozšířil po celé Církvi.

Kněž odloží mešní roucho, sestoupí na straně epískopální se stupňů
oltářních a odhaluje fialovou rouškou zastřený kříž. Při tom po-
třikrát zpívá stífidavě s chórem, pokaždé o ton výše:

Ecce, lignum Crucis, in Ejhle, dřevo Kříže, na
quo salus mundi pepéndit. němž Spása světa pněla!
Ř. Veníte, adorémus. Ř. Pojdte, klanějme se!

Kdykoliv se zpívá „Pojďte, klanějme se“, vrhají se věřící na
kolena. Potom kněz položí kříž na stupně oltáře, zuje svou obuv
a třikrát pokleknuv, políbí rány Ukřižovaného. Po něm činí tak i
ostatní přítomní. Mezitím se zpívají t. zv. Improprie, Zaloby, v nichž
Vykupitel něžným způsobem vypočítává svému lidu, co pro něj
všecko učinil a jak on mu odplatil. Tyto výčitky platí i nám,
jestliže zůstáváme chladnými nad tolikým nám prokázaným do-
brodíním od Bohočlověka. Na slova kněze, jenž zastupuje Krista,
odpovídá řecky a latinsky jáhen a podjáhne nebo ostatní zpěváci.
Tím se vyjadřuje, že židé Krista zavrhlí, kdežto pohané (Řekové a
Římané) jej uznali; jest to také znamením, že po křížem se sjed-
nocuje veskeré lidstvo. A konečně jest to i historická upomínka,
že ve starých dobách konala se v Římě bohoslužba také řecky.

Celebrans: ✠. Pópule Kněz: ✠. Lide můj, co
meus, quid feci tibi? aut jsem ti učinil? Nebo v čem
in quo contristávi te? jsem tě zarmoutil? Odpo-
respónde mihi. ✠. Quia věz mi! ✠. Ze jsem tě vy-
eduxi te de terra Aegýpti: vedl ze země Egyptské,
parásti crucem Salvatóři připravil's Kříž Spasiteli
svému.

Po každé z prvních tří slok následuje t. zv. Trisagion, modlitba
k třikrát svalému Bohu - Kristu, jenž jest silný, ačkoliv se stal pro
nás slabým, jenž je nesmrtelný, ačkoliv za nás zemřel.

Diaconus: Ř. Agios o Theós.

Subdiaconus: Ř. Sanctus Deus.

D. Ř. Agios íschyros.

S. Ř. Sanctus fortis.

D. Ř. Agios athánatos, eléison imas.

S. Ř. Sanctus immortalis, miserére nobis.

C. V. Quia edúxi te per desértum quadraginta annis: et manna cibávi te, et introduxi te in terram satís bonam, parásti cruce[m] Salvatóri tuo.

D. Ř. Agios o Theós.

S. Ř. Sanctus Deus.

D. Ř. Agios íschyros.

S. Ř. Sanctus fortis.

D. Ř. Agios athánatos, eléison imas.

S. Ř. Sanctus immortalis, miserére nobis.

C. V. Quid ultra débui fácere tibi, et non feci? Ego quidem plantávi te vínem meam speciosíssimam: et tu facta es mihi nemis amára: acéto namque sitim meam potásti: et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

D. Ř. Agios o Theós.

S. Ř. Sanctus Deus.

Jáhen: Ř. Svatý Bože!

Podjáhen: Ř. Svatý Bože!

J. Ř. Svatý, Silný!

P. Ř. Svatý, Silný!

J. Ř. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

P. Ř. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

K. V. Že jsem tě vodil pouští po čtyřicet let a mannou tě sytil a uvedl tě do země úrodné, připravil's Kříž Spasiteli svému.

J. Ř. Svatý Bože!

P. Ř. Svatý Bože!

J. Ř. Svatý, Silný!

P. Ř. Svatý, Silný!

J. Ř. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

P. Ř. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

K. V. Co jsem ti ještě mělučiniti, a neučinil jsem? Já štípil jsem tebe jako vinici svou překrásnou; ty však stala jsi se mi přehořkou, neboť octem jsi mne v žízni mé napojila a kopím probodla jsi bok Spasiteli svému.

J. Ř. Svatý Bože!

P. Ř. Svatý Bože!

D. Ř. Agios íschyros.

S. Ř. Sanctus fortis.

D. Ř. Agios athánatos, eléison imas.

S. Ř. Sanctus immortalis, miserére nobis.

C. V. Ego propter te flagellávi Aegyptum cum tu me flagellátum tradidisti.

D. et S. Ř. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi.

C. V. Ego edúxi te de Aegýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum: et tu me tradidisti princípibus sacerdotum.

D. et S. Ř. Pópule meus...

C. V. Ego ante te aperuí mare: et tu aperuísti láncea latus meum.

D. et S. Ř. Pópule meus...

C. V. Ego ante te praeívi in columna nubis: et tu me duxísti ad praetórium Piláti.

D. et S. Ř. Pópule meus...

C. V. Ego te pavi manna per desértum: et tu

J. Ř. Svatý, Silný!

P. Ř. Svatý, Silný!

J. Ř. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

P. Ř. Svatý, Nesmrtelný, smiluj se nad námi!

K. V. Já pro tebe jsem trestal Egypt s jeho prvorození, a tys mne zbičovaného vydal.

J. a P. Ř. Lide můj, co jsem ti učinil? Nebo v čem jsem tě zarmoutil? Odpověz mi!

K. V. Já vyvedl jsem tě z Egypta, utopiv Faraona v moři Rudém, a tys mne vydal knížatům kněžským.

J. a P. Ř. Lide můj...

K. V. Já jsem před tebou otevřel moře, a tys otevřel kopím bok můj.

J. a P. Ř. Lide můj...

K. V. Já jsem před tebou kráčel v oblakovém sloupu, a tys mne dovedl do soudnice Pilátovy.

J. a P. Ř. Lide můj...

K. V. Já jsem tě krmil mannou na poušti, a tys

me caecidisti álapis et flagéllis.

D. et S. R̃. Pópule meus...

C. Ṽ. Ego te potávi aqua salutis de petra: et tu me potásti felle, et acéto.

D. et S. R̃. Pópule meus...

C. Ṽ. Ego propter te Chananaeorum reges percússi: et tu percussisti arúndine caput meum.

D. et S. R̃. Pópule meus...

C. Ṽ. Ego dedi tibi sceptrum regále: et tu dedísti cápiti meo spineam corónam.

D. et S. R̃. Pópule meus...

C. Ṽ. Ego te exaltávi magna virtúte: et tu me suspendísti in patíbulo Crucis.

D. et S. R̃. Pópule meus...

C. Ṽ. Crucem tuam adorámus Dómine: et sanctam resurrectionem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

mne týral políčky a šlehy.

J. a P. R̃. Lide můj...

K. Ṽ. Já jsem tě napájel vodou spásy ze skály, a tys mne napojil žlučí a octem.

J. a P. R̃. Lide můj...

K. Ṽ. Já pro tebe bil krále Kananejské, a tys bil třtinou hlavu mou.

J. a P. R̃. Lide můj...

K. Ṽ. Já ti dal žezlo královské, a tys dal na hlavu mou trnovou korunu.

J. a P. R̃. Lide můj...

K. Ṽ. Já tě povýšil mocí velikou, a tys mne pověsil na dřevo Kříže.

J. a P. R̃. Lide můj...

K. Ṽ. Kříži tvému se klaníme, Pane, a tvé svaté vzkříšení chválíme a oslavujeme; neboť hle, skrze dřevo stala se radost po celém světě.

Ps. 66, 2. Deus miseréatur nostri, et benedicat nobis.

D. et S. R̃. Illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

C. Ṽ. Crucem tuam adorámus Dómine: et sanctam resurrectionem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gáudium in univérso mundo.

Trvá-li uctívání Kříže déle, zpívá se ještě následující hymnus:

D. et S. R̃. Crux fidelis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, germine. Dulce lignum, dulce clavos, dulce pondus sustinet.

C. Hymnus Ṽ. Pange lingua gloriósi laúream nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, germine. Dulce lignum, dulce clavos, dulce pondus sustinet.

D. et S. R̃. Crux fidelis...

C. Ṽ. De paréntis protoplásti fraude Factor cóndolens, quando pomi nóbilis in necem morsu ruit: ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

Ž. 66, 2. Nechť smiluje se Bůh nad námi a požehná nám!

J. a P. R̃. Nechť nechá zářiti tvář svou nad námi a smiluje se nad námi!

K. Ṽ. Kříži tvému se klaníme, Pane, a tvé svaté vzkříšení chválíme a oslavujeme; neboť hle, skrze dřevo stala se radost po celém světě!

Trvá-li uctívání Kříže déle, zpívá se ještě následující hymnus:

J. a P. R̃. Kříži Vírý, mezi všemi stromy ušlechtilý jediný, takového les už nevydává žádný, co do listí, květů, ovoce; sladké dřevo, sladké hřeby sladké drží břemeno.

K. Hymnus Ṽ. Jazyku, pěj o vítězství v boji přeslavném, nad trofeji Kříže zpívej píseň vítěznou a vznešenou, obětovaný jak Vykupitel světa zvířel!

J. a P. R̃. Kříži Vírý...

K. Ṽ. Zarmoucen jsa obelstěním prvně stvořeného člověka, když se v propast smrti zřítíl soustem plodu škodlivým, Stvořitel sám označil strom, jenž by škodu stromu napravil.

D. et S. R. Dulce lignum...

C. V. Hoc opus nostrae salutis ordo depoposcerat: multifórmis proditoris ars ut artem falleret: et medélam ferret inde, hostis unde laeserat.

D. et S. R. Crux fidélis..

C. V. Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis, missus est ab arce Patris Natus, orbis Cónditor; atque ventre virgináli carne amictus pródiit.

D. et S. R. Dulce lignum...

C. V. Vagit infans inter arcia cónditus praesépia: membra pannis involúta Virgo mater álligat; et Dei manus, pedésque stricta cingit fáscia.

D. et S. R. Crux fidélis..

C. V. Lustra sex qui jam perégit, tempus implens córporis, sponte líbera Redémptor passióni déditus, Agnus in Crucis levátur immolándus stípíte.

D. et S. R. Dulce lignum...

C. V. Felle potus ecce languet, spina, clavi, láncea míte corpus perforá-

J. a P. R. Sladké dřevovo...

K. V. Toho díla vyžadoval naši spásy fád, by lest mnohonásobného zrádce byla oklamána lstí; odtud aby vzešla spása, odkud zranil nepřítel.

J. a P. R. Kříži Víry...

K. V. Když pak tedy přišla plnost doby posvátné, z nebeského hradu Otce poslán Syn, světa Stvořitel; a jsa v tělo zahalený, z lůna panny zrodil se.

J. a P. R. Sladké dřevovo...

K. V. Jako dítě pláče v úzké jesle položen, údy zavínuje Panna-Matka ple-nami, ruce tak a nohy Bo-ha poulo pevně stahuje!

J. a P. R. Kříži Víry...

K. V. Když už třicet let dovršil, konče svoji zemskou pouf, dobrovolně jako Vykupitel v utrpení vydal se, jak Beránek obětní je na kmen Kříže vyzdvížen.

J. a P. R. Sladké dřevovo...

K. V. Žluč okouší — hle, jak chřadne; hřeby, kopí, trní tělo něžné pro-

runt, unda manat, et cruor: terra, pontus, astra, mundus, quo lavántur flúmíne!

D. et S. R. Crux fidélis..

C. V. Flecte ramos arbor alta, tensa laxa víscera, et rigor lentéscat ille, quem dedit nářivitas; et supérni membra Regis tendé mlti stípíte.

D. et S. R. Dulce lignum...

C. V. Sola digna tu fuísti ferre mundi víctimam: atque portum praeparáre arca mundo náufrago; quam sacer cruor perúnxit, fusus Agni córpore.

D. et S. R. Crux fidélis..

C. V. Sempitérna sit beátae Trinitáti glória, ae-qua Patri, Filióque; par-decus Paráclito: Uníus, Trínique nomen laudet univérsitas.

D. et S. R. Dulce lignum...

Po učení svatého Kříže přináší se za zpěvu na oltář Hostie o Zeleném čtvrtku proměněná.

Pak následuje I. zv. Missa Praesantificatorum, t. j. mše předem posvěcených (proměněných) obětních darů. V římském ritu slaví se pouze v tento den, kdežto v Orientě v postní době častěji. Jelikož se při ní vynechává Obětování, Preface, Kánon, Proměňování a j., neslaví se vlastní mše sv. Před to však jest to skutečná eucharistická slavnost, při níž kněz za prastarých obřadů přijímá předem proměněnou hostii. Právě dnes, kdy vzpomínáme si na krvavou

nikly, voda a krev prýští! Ja-terra, pontus, astra, mundus, quo lavántur flúmíne!

J. a P. R. Kříži Víry...

K. V. Nakloň větve, strob- me velký, údy rozepiaté uvolní, a ta tvrdost nechť se zjemní, kterou od přirody máš; údy nebeského Krále napni měkkém na kmeni!

J. a P. R. Sladké dřevovo...

K. V. Tys jen byl jedině hoden nésti oběť za zemi, jako archa přístav připraruješ světu ztroskotálému, kterou svatá skropila krev, z těla Beránkova tekoucí!

J. a P. R. Kříži Víry...

K. V. Neustálá sláva budíž nejsvětější Trojici, stejná Otci jako Synu; stejná úcta Utěšiteli! Jméno Trojjediného nechť chválí celý svět!

J. a P. R. Sladké dřevovo...

obět na Kříži, chápeme, že Nejsv. Svátost oltářní jest sladký-plod, který nám je se stromu Kříže podáván.

Kadidlo syje se do kadidelnice bez požehnání. Po okouřování, když si byl kněz umyl ruce, modlí se:

In spiritu humilitatis (viz str. 12).

Ora te fratres (str. 15).

Pater noster (str. 25) a Libera nos (str. 24).

Potom kněz zvedá pravou rukou hostii. Neproměňuje vína, nýbrž modlí se hned:

Perceptio Corporis tui (str. 26), Panem coelestem;

Domine non sum dignus; Corpus Domini nostri (str. 27).

Quod ore sumpsimus (str. 28).

Pak odchází od oltáře. S oltáře snímá se opět plátěná pokrývka. Nešpory jsou beze zpěvu.

Bílá sobota

Shromáždění u sv. Jana v Lateráně

„Chvalte Pána, neboť dobrý jest, neboť na věky trvá milosrdenství jeho!“

Bohoslužba dnešního dne konávala se za starých dob v sobotu pozdě večer a trvala přes půlnoc; odtud mnohé narážky na noc, jako v modlitbě při mši sv., v Exultet a v Prefaci. Dnešní vigilie (svatvečer) velikonoční a vigilie, svatodušní bývaly dva nejhlavnější dny v roce, o nichž se křtilo. České jméno „Bílá sobota“ pochází od toho, že novokřtěnci byli oblékáni v bílá roucha na znamení čistoty duše, které dosáhli spásousoznou koupelí křtu.

Dnes Spasitel odpocívá v hrobě po své krvavé námaze, kterou jej stála spása našich duší. Původně nesloužila se ani dnes mše sv. A Církev svatá rozjímalá v tichu nad mrtvým tělem svého Vykupitele, které bylo sice opuštěno jeho duší, ne však jeho Božstvím. Učíme to, co udělaly tehdy nábožné ženy, když šly ke hrobu Kristovu: donesme drahých maslí (litosť nad hříchy) a vonného koření (modlitby ze srdce vděčného) a navštívme Beránka, který z lásky k nám trpěl!

Dnešní obřady obírají se tajemstvím Vzkříšení; a sice především Krista, naší hlavy, a pak duchovním Vzkříšením věřících, jeho údů. První Vzkříšení slaví se symbolicky svícením ohně a velikonoční svíce (paškálu), druhé svícením vody křestní a po případech křtem dospělých, jestliže žádali státi se křesťany. Ve křtu svatém je křtěnce se svými hříchy pohřben a vstává pak jako nový člověk z hrobu, v němž odumřel hřích. —

Obřady počínají svícením ohně a kadidla, po nich je svícena velikonoční svíce. Potom následují čtení z Proroků, načež ve farních kostelích svícení křestní vody; konečně mše svatá.

Svícení ohně a zrn kadidlových

Toto svícení koná se před kostelem. Před tím se vykřesají jiskry z kamene a zapálí jimi dřevo.

Smrtí Kristovou shaslo světlo Starého Zákona a jeho vzkříšením ukázalo se celému světu nové světlo — Nový Zákon, který od této chvíle stal se závazným pro veškeré lidstvo. Zvyk světlí oheň na Bílou sobotu pochází ještě z doby, kdy bohoslužba (lucernare) počínala večer. Zpustošený a sešelfý chrám měl se tuto noc zastříti novým světlem; toto mělo se však rozsvítiti na novém ohni, neboť při Vzkříšení Kristově jakoby se obnovila celá příroda. Jelikož Církev všecko, čeho při bohoslužbách užívá, zehná, aby to vynašla z profanního užívání a svými modlitbami povznesla, světlí také slavným způsobem i tento nový oheň. Ten jest zároveň symbolem Vzkříšeného Krista, neboť jako neživý kámen vydává jasnou jiskru, tak temný hrob vydal Světlo, které od té doby září všem národům. — Kromě toho světlí se ještě pět kadidlových zrn, které značí vonné masti, jež zbožné ženy připravily pro rány Spasitelovy.

Ź. Dóminus vobiscum.

Ź. Pán s vámi.

Ř. Et cum spiritu tuo.

Ř. I s duchem tvým.

Orémus:

Modleme se:

Deus, qui per Filium tuum, angulárem scilicet lapidem, claritátis tuae ignem fidélibus contulisti: productum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti†fica: et concéde nobis, ita per haec festa Paschália coelestibus desidériis inflam-mári; ut ad perpétuae claritátis, puris méntibus, valeámus festa perfingere. Pereúdem Christum, Dóminum nostrum. Ř. Amen.

Bože, jenž jsi skrze Syna svého, jenž jest úhel-ným kamenem, oheň jas-nou své věřícím udělil, po†svěť nový tento oheň z křemene k naší potřebě a užitku vykřesaný; a dej nám těmito velikonočními slavnostmi tak nebeskými tužbami roznicenu býti, bychom k slavnostem věč-né jasnosti s čistým srd-cem mohli dojíti. Skrze téhož Krista, Pána našeho. Ř. Amen.

Orémus:

Modleme se:

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefi-ciens, qui es conditor óm-

Pane Bože, Otče všemo-houcí, světlo nehybnoucí, jenž jsi stvořitel všech

nium luminum: béneťdic hoc lumen, quod a te sanctificatum, atque benedictum est, qui illuminasti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuae: et sicut illuminásti Mýsena exéuntem de Aegýpto, ita illúmines corda et sensus nostros: ut ad vitam et lucem aetérnam pervenire mereámur. Per Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus:

Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti, cooperári dignéris: et ádjuvanos contra igníta tela inimíci, et illústra grátia coelésti. Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu Sancto, Deus: per ómnia saeculóra. **R.** Amen.

Nyní světlí se pět kadidlových
Véniat, quaesumus, omnipotens Deus, super hoc incensum larga tuae benedictionis infusio: et hunc nocturnum splendorem in-

světél, poťžehnej toto světlo — které je tebou posvěceno a požehnáno, jenž jsi osvítil veškeren svět — abychom tímto světlem rozniceni a ohněm tvé jasnosti osvíceni byli; a jako jsi osvítil Mojžíše z Egypta odcházejícího, tak osvět srdce a smysly naše, abychom života a světla věčného dojíti byli hodni. Skrze Krista, Pána našeho.

R. Amen.

Modleme se:

Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, rač působiti s námi, jižto světime tento oheň ve jménu tvém a jednorozeného Syna tvého, Boha a Pána našeho Ježíše Krista, a Ducha Svatého; a pomáhej nám proti ohnivým šířpům nepřitele a osvěcuj nebeskou Milostí. Jenž jsi živ a kraluješ s týmž Jednorozeným svým a Duchem Svatým, Bůh po všechny věky věkův. **R.** Amen.

zrn pro paškál.

Nechť sestoupí, prosíme, všemohoucí Bože, na toto kadidlo hojně vyliší tvého požehnaní; zažehni, neviditelný obnoviteli,

visibilis regenerátor accende: ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana lúminis tui admixtione refúlgeat; sed in quocúmque loco ex huius sanctificationis mysterio áliquid fuerit deportátum, expúlso diabólicae fraudis nequítia, virtus tuae majestátis assistat. Per Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

tento lesk noční, aby ne-
toliko oběť, která je tuto
noc slavena, v lesku ta-
jemného světla tvého za-
táfila, ale i na každém
místě, kamkoliv by co z ta-
jemství tohoto posvěcení
se dostalo, nechť zloba
dábelské lsti je zapuzena
a moc tvé velebnosti pří-
tomna. Skrze Krista, Pána
našeho.

R. Amen.

Na posvěceném ohni rozsvítí se svíce, aby se zaneslo světlo do kostela. Jáhen odloží fitolovu planetu, kterou až dosud byl ođen, a obleče se v bílou dalmatiku — znamení radosti, neboť v nejbližším okamžiku bude zvěstovati shromáždění vzkříšení Kristovo. Do ruky vezme trojramennou svíci, která značí Nejsvětější Trojici. Průvod vsoupí do kostela a jáhen rozsvítí jedno rameno této svíce. Na to všichni klekají; jáhen vstane a zpívá: „Lumen Christi — světlo Kristovo!“ Ostatní odpovídají: „Deo gratias — Bohu díky!“ Tak se děje po třikrát, vždy o ton výše; po prvé u dveří chrámových, po druhé uprostřed kostela a po třetí v blízkosti oltáře. Celý tento krásný obřad měl značiti katechumenům, kteří byli tuto noc křtěni, jak světlo, které z Krista vyšlo, zjevilo světu tajemství Nejsvětější Trojice. Toto světlo lze však zřítí pouze v Církvi; a jenom zne-
náhla, stále hlasitěji a výmluvněji jest toto tajemství odhalováno.

Svěcení velikonoční svíce

Velikonoční svíce značí vzkříšeného Krista. Vosk, jenž jest větkelou tvořen z nejčistších látek, představuje tělo Bohočlověka, vzaté z nejčistší Panny. Knot je obrazem jeho duše, která svítí Božstvím. Svěcení děje se nádherným zpěvem, jenž je zároveň oznámením velikonoční radosti ze vzkříšení Vykupitelova — Praeconium paschale; podle prvního slova jmenuje se obyčejně „Exsultet.“ Básnický krásný ten chvalozpěv připisují mnozí svatému Augustínu. Možno na něm rozeznávat tři části: slavnostní oznámení, hlavní části je vznešená Předmluva, konec vyznává prosbami o velikonoční radost a mír.

Exsultet jam Angélica Plesej již andělský zá-
turba caelórum: exsultent stup na nebesích! Plesej-
divína mystéria: et pro tež Boží tajemství; a k ví-

tanti Regis victória tuba
insonet salutáris. Gáudeat
et tellus tantis irradiáta
fulgóribus: et aetérni Re-
gis splendóre illustráta, to-
lius orbis se séntiat ami-
sisse caliginem. Laetétur
et mater Ecclésia, tanti lú-
minis adornáta fulgóribus:
et magnis populórum vó-
cibus haec aula resúltet.
Quaprópter astántes vos,
fratres caríssimi, ad tam
miram hujus sancti lúmi-
nis claritátem, una mecum,
quaeso Dei omnipoténtis
misericórdiam invocáte.
Ut, qui me non meis mé-
ritis intra Levitárum núme-
rum dignátus est aggre-
gáre: lúminis sui claritá-
tem infúndens, Cérei hu-
jus laudem implére perfici-
at. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum, Fi-
lium suum: qui cum eo
vivit et regnat in unitáte
Spíritus Sancti Deus.

Ź. Per ómnia saecula
saeculórum.

Ř. Amen.

Ź. Dóminus vobiscum.

Ř. Et cum spíritu tuo.

Ź. Sursum corda.

Ř. Habémus ad Dómi-
num.

tězství tak velikého Krále,
nechť zazvučí polnice Spá-
sy! Raduj se i země, tak
oslňujícími ozářena jasy;
a věčného Krále leskem
osvícena nechť pozná, že
pozbyla temnoty na ce-
lém svém okrsku! Raduj
se i matka Církev, o-
krášlena leskem takového
světa; a velikým jásosem
lidu nechť se ozývá tento
chrám! Pročež prosím i
vás, nejdražší bratři, kteří
jste přítomni tak přepodiv-
né jasnosti tohoto svatého
světa; byste zároveň se
mnou vzývali milosrdenství
Boha všemohoucího, aby
On, jenž mne bez mých
zásluh do počtu svých slu-
hů ráčil vřaditi, světa své-
ho jasností mne naplnil a
ke chvále této Svíce mne
schopným učinil. Skrze Pá-
na našeho Ježíše Krista,
Syna svého, jenž s ním živ
jest a kraluje v jednotě
Ducha Svatého Bůh.

Ź. Po všechny věky vě-
kův.

Ř. Amen.

Ź. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Ź. Vzhůru srdce.

Ř. Máme k Hospodinu.

Ź. Grátias agámus Dó-
mino, Deo nostro.

Ř. Dignum et justum
est.

Vere dignum et justum
est, invisibilem Deum Pa-
trem omnipoténtem Filiúm-
que ejus unigénitum, Dó-
minum nostrum Jesum
Christum, toto cordis ac
mentis afféctu et vocis mi-
nistério personáre. Qui pro
nobis aetérno Patri Adae
débitum solvit: et vété-
ris piáculi cautionem pio
crúore detérsit. Haec sunt
enim festa paschália, in
quibus verus ille Agnus
occiditur, cujus sanguíne
postes fidélium consecrántur.
Haec nox est, in qua
primum patres nostros, lí-
lios Israel edúctos de Ae-
gýpto, Mare Rubrum sicco
vestígio transire fecisti.
Haec igitur nox est, quae
peccatórum ténebras, colú-
mnae illuminatióne pur-
gávit. Haec nox est, quae
hódie per univérsum mun-
dum in Christo credéntes,
a vítiis saeculi et caligine
peccatórum segregátos,
reddidit grátiae, sóciat sanc-
titáti. Haec nox est, in qua,
destrúctis vínculis mortis,
Christus ab inferis victor
ascéndit. Nihil enim nobis

Ź. Díky vzdejme Ho-
spodinu, Bohu svému.

Ř. Hodno a spravedli-
vo jest.

Vskutku hodno a spra-
vedlivo jest neviditelného
Boha, Otce všemohoucího,
a Syna jeho jednorozene-
ho, Pána našeho Ježíše
Krista, celou vroucností
srdce a myslí a zvucným
hlasem velebiti, toho, jenž
za nás věčnému Otci dluh
Adamův splatil a úpis sta-
rého hříchu svatou krví
smazal! Neboť toto je
slavnost oněch Velikonoc,
o nichž pravý Beránek se
zabíjí, jehož krví veřeje vě-
řících se posvěcují! Toto
jest ona noc, v kterou jsi
druhdy otcům našim, sy-
nům Israelským z Egypta
vyvedeným, dal suchou no-
vou Rudé moře přejítí!
Toto jest tedy noc, která
temnoty hříchů světelným
sloupem očistila! Tato noc
to jest, která dnes po veš-
kerém světě ty, kdož věří
v Krista, od nepravostí
světa a temnot hříchů od-
děluje, vrací milosti, snou-
bí se svatostí! Toto jest
ona noc, kdy Kristus pouta
smrti zlomil a jako vítěz
Christus z říše mrtvých vystoupil!
Neboť nic by nám nepro-

nasci prófuit, nisi redími profuisset. O mira circa nos tuae pietátis dignatio! O inaeestimábilis diléctio caritátis: ut servum redímeres, Filium tradidisti! O certe necessárium Adae peccátum, quod Christi morte deléctum est! O felix culpa, quae talem ac tantum méruit habere Redemptórem! O vere beáta nox, quae sola méruit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Haec nox est, de qua scriptum est: Et nox sicut dies illuminábitur: Et nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis fugat scélera, culpas lavat: et reddit innocéntiam lapsis et maestis laelítiis. Fugat ódia, concórdiam parat et curvat impéria.

Po těchto slovech zasazuje jáhen ve způsobě kříže do paškálu pět před tím posvěcených kadílových zrn, která připomínají pět ran Spasitelových, a pokračuje:

In hujus igitur noctis grátia, súscipe, sancte Pater, incénsi hujus sacrificium vespertinum: quod tibi in hac Cérei oblatióne sollémni, per ministrorum manus de opéribus apum, sacrosáncta reddit

spělo se zroditi, kdyby se nám nedostalo vykoupení! O přepodivná blahosklonnost tvé dobrovolnosti k nám! O neocenitelná něžnost lásky! Abys vykoupil otroka, Syna jsi vydal! O vpravdě nezbytný Adamův hřích, jenž smrtí Kristovou jest shlazen! O šťastná vina, která takového a tak vznešeného Vykupitele máti zasloužila! O vsutku blažená noc, kteréž jediné dáno bylo věděti čas a hodinu, kdy Kristus vstal z říše mrtvých! Toto jest noc, o níž psáno jest: „Noc jako den se rozjasní; a noc bude mi světlem v rozkoších mých.“ Posvěcení této noci tedy zahání nepravosti, smývá viny, vyrací kleslým nevinností, radost truchlícím. Zahání nenávisť, působí svornost a ohýbá mocnosti.

V této milostiplné noci tedy přijmi, svatý Otče, tohoto zápalu večerní oběť, kterou ti velesvatá Církev při tomto slavném obětování Svíce skrze ruce službých z díla všecek podává. Však známe již chvá-

Ecclesiá. Sed jam colúmae hujus praecónia nóvimus, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Jáhen rozsvítil paškál trojramennou svící. Tím je obrazně naznačeno vzkříšení Páně, když božská moc opět jeho tělo oživila. Jáhen pokračuje:

Qui licet sit divinus in partem, mutuati tamen luminis detriménta non novit. Aliter enim liquántibus ceris, quas in substántibus pretiósae hujus lámpadis apis mater edúxit.

Nyní se rozsvítil věčná lampa a pak ostatní světla v kostele. — Když Kristus umíral, zhasínalo světlo po světě; po jeho vzkříšení šíří se světlo Evangelia poznenáhlu do celého světa. — Jáhen dokončí poté svůj chvalozpěv:

O vere beáta nox, quae exspoliávit Aegýptios, ditávit Hebraeos! Nox, in qua terrénis caeléstia, humanis divína jungúntur. Orámus ergo te, Dómine: ut Céreus iste in honórem tui nóminis consecrátus, ad noctis hujus caliginem destruéndam, indeficiens persevéret. Et in odórem suavitátis accéptus, supérnis lumináribus misceátur. Flammas ejus lúcifer matutínus inveniat. Ille, inquam, lúcifer, qui nescit occásus. Ille, qui regrésus ab inferis, humanó géneri serénus illúxit. Precámur ergo te, Dómine:

lu tohoto sloupce, jež ke cti Boží zářný oheň rozžehá.

Kterému, ačkoliv je dělen, přec neubývá světla, jež sdílí, neboť jest živěn tekoucím voskem, jež pro podstatu této drahocenné lampy plodná včelka vyrobila.

Ó, vsutku blažená noc, kteréž oloupila Egypťany, Hebrejce pak obohatila! Noc, v níž se zemským nebeské, s lidským Božské se snoubí! Prosíme tě tedy, Pane, aby tato svíce, ke cti jména tvého posvěcená, k zahnání temnoty této noci svítiti neustávala a přijata jsouc jako vůně líbezná, nechť ke světlu oblohy se druží! Plamen její nechť zastihne ještě jitřenka! Ona totiž jitřenka, která nezná západu! Ten, jenž vstal z říše mrtvých, lidskému pokolení jasně zazářil. Voláme tudíž k tobě, Pane,

ut nos famulos tuos, omnemque clerum, et devotissimum populum: una cum beatissimo Papa nostro N. et Antistite nostro N., quiete temporum concessa, in his paschalibus gaudiis, assidua protectione régere, gubernare et conservare digneris. Per eundem Dóminum...

Ř. Amen.

Jelikož dnešní svatevečr (zároveň se svatodušním svatevečerem) byl v prvých dobách křesťanských určen za den křtu katechumenů, světila se také dnes slavným způsobem křestní voda. Mezi přípravou toho, čeho bylo potechbí k tomuto úkonu, četlo se 12 prorocství, v kterých je ukazováno buď na význam vody vzhledem k stvoření nebo na jiné pravdy, zvláště na duchovní obrození. Po každém čtení následuje odpovídající modlitba.

Obsah prorocství

1. Stvoření světa. (1 Mojž. 1, 1-31 a 2, 1-2.) Co se zde povídá o stvoření světa, patří obrazně i o novém stvoření ve křtu svatém. Z něho člověk vychází jako zcela nový tvor, jenž má opět právo na Nebe. Také nad křestní vodou se vznáší Duch Boží, oděluje světlo od tmy, pevnou půdu Viry od nejistého kolísání.

2. Potopa světa. (1 Mojž. 5; 6; 7 a 8.) Voda při potopě světa pohllila hříšné lidstvo, křestní voda smývá s naší duše hříchy. Jako Noe se zachránil s rodinou na korábě, tak křesťané v lodi Církve zachraňují se před věčným utonutím.

3. Obětování Isaka. (1 Mojž. 22, 1-19.) Isak je předobrazem Krista, jenž byl obětován na dřevě Kříže. Abraham, otec věřících, povzbuzuje novokřtěnce svým příkladem k poslušnosti, věrnosti a obětavosti.

4. Průchod Rudým mořem. (2 Mojž. 14, 24-31.) Jako židé z poroby faraonovy prošli mořem do zaslíbené země, tak lidstvo křestní vodou z poroby ďáblovy dostává se do zaslíbené země synů Božích. Kristus s berlou sv. Kříže vede nás krvavým mořem svého utrpení a utápí v něm satana a hříchy, jež jsou našimi největšími nepřáteli.

5. Prorocství Isaiášovo. (Is. 54, 17 a 55, 1-11.) Isaiáš zve všechny národy, aby přistoupili ke prameni (křtu sv.), jenž utišuje všecku žízeň po spáse, a líčí nádhru říše Kristovy.

abys nás, služebníky své, veškero duchovenstvo a nábožný lid zároveň se svatým Otcem našim Papežem N., a biskupem naším N., uděliv nám pokojné doby, v těchto velikonočních radostech stálou ochranou fidií, spravovati a zachovati ráčil. Skrze téhož Pána našeho...

Ř. Amen.

6. Moudrosti Boží. (Bar. 3, 9-38.) Slova proroka Barucha, která pronášá o přednostech a vznešenosti Moudrosi Boží, platí v plném smyslu o vtělené Moudrosti — Kristu. Kdo se Krista přidržuje, nechodí ve tmě, kdo se ho spouští, upadá v otroctví hříchů.

7. Vidění proroka Ezechiele. (Ezech. 37, 1-14.) Na pláni leží rozmelané kosti a haaty, oživnou však duchem Božím. Tak také křtěnci Duchem Svatým jsou křeseni k novému životu a Milost Boží je jednou oživi k slavnému životu po celou věčnost.

8. Ovoce vykoupění. (Is. 4, 1-6.) Mravni neplodnost dcer Sionských představuje vyprahlost duši před křtem svatým. Teprve povoláním ke svatbě Beránkové (do Církve svatě) přinášejí plody svatosti.

9. Beránek velikonoční. (2 Mojž. 12, 1-11.) Je předobrazem Krista, jenž svou krví zachraňuje křtěnce před trestajícími andělem (Bohem) a svým tělem je posilňuje na dalekou cestu do zaslíbené země v Nebesích.

10. Obrácení Ninive. (Jon. 3, 1-10.) Kristus — Božský Jonáš — aby nás zachránil od jisté smrti, vrhá se sám do moře bolesti a po 3 dni leží v útrokách hrobu. Hříšné lidstvo Ninive (světa) je jim voláno k pokání. Ve křtu jim zjednáva spásu a v pokání posílky k získání a zachování nevinnosti.

11. Poslední slova Mojžíšova. (5 Mojž. 31, 22-30.) Církev svatá jimi povzbuzuje novokřtěnce k zachování příkazání a velení děl Božích.

12. Mládenci v peci ohně. (Dan. 3, 1-24.) Kristus — Anděl velké rady — vyvádí nás křtem ohně Ducha Svatého z ohně peci pekla a občerstvuje nás svou přítomností v plamenech utrpení. Také my jsme sblížili na křtu svatém, že se nebudeme už klanět modlám, jimž se klaní svět. Budeme-li věrní v plnění svého slibu, bude i Bůh věren svému slibu a pomůže nám ze všech strasti.

Svěcení křestní vody

Toto koná se ve farních chrámech. Ke křtitelnicí se ubírá průvod, před nímž je nesena rozžatá velikonoční svíce. Jest to obraz onoho světelného oblaku, který vedl Izraelty mořem a pouští do zaslíbené země. Při tom se zpívá:

Tractus. Ps. 41, 2-4. Traktus. Ž. 41, 2-4.

Sicut cervus desiderat fontes aquarum: ita desiderat ánima mea ad te, Deus. *Ź.* Sítivít ánima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparébo ante

Jako jelen touží po bystřinách, tak touží duše má po tobě, Bože. *Ź.* Žízni duše má po Bohu živém; kdy smím přijíti a objeviti se před tváří Boha svého?

faciem Dei? *V.* Fuérunt mihi lácrimae meae panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

U vchodu do křestní kaple modlí se kněz:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotíonem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum éxpetiit fontem: et concéde propítius; ut fidei ipsius sitis, baptísmatis mystério, ánimam, corpúsque sanctíficet. Per Dóminum...

R. Amen.

Potom počíná vlastní svěcení:

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnaé pietátis tuae mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, Spírítum adoptíonis emítte: ut quod nostrae humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuae impleátur effectú. Per Dómi-

V. Slzy mé jsou mi pokrmem dnem i noci, neboť jsem ustavičně vysmíván: „Kde pak jest Bůh tvůj?“

R. Pán s vámi.

V. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, pohleď milostivě na vroucí zbožnost k znovuzrození povoláného lidu, jenž jako jelen touží po prameni tvých vod; a uděľ milostivě, aby žízeň jeho po Víře posvětila tělo a duši křtu tajemstvím. Skrze Pána našeho...

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, buď přítomen tajemstvím své velké lásky, buď přítomen svátostem; a k přetvoření nových národů, jež ti voda křestní rodí, ducha synovství sešli, by mocí tvé síly bylo vykonáno, co se má díti pokornou přísluhou naš. Skrze Pána našeho Ježíše

num nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spírítus Sancti Deus.

V. Per ómnia saécula saéculorum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias ágamus Dómino, Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere, Dómine sancte, Pater omípotens, aetérne Deus: Qui invisibili poténtia sacraméntorum tuórum mirabiliter operáris effectum: Et licet nos tantis mystériis exsequéndis simus indigni: Tu tamen grátiae tuae dona non desérens, étiam ad nostras preces aures tuae pietátis inclínas. Deus, cujus Spírítus super aquas inter ipsa mundi primórdia ferebátur: ut jam tunc virtútem sanctificatíonis aequárum natúra concíperet. Deus, qui, nocéntis mun-

Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh.

V. Po všechny věky věkův.

R. Amen.

V. Pán s vámi.

R. I s duchem tvým.

V. Vzhůru srdce.

R. Máme k Hospodinu.

V. Díky vzdejme Hospodinu, Bohu svému.

R. Hodno a spravedlivou jest.

Vskutku hodno jest a spravedlivou, slušno a spasitelnou, abychom ti vždy a všude děkovali, Hospodine svať, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž neviditelnou mocí způsobuješ účinek svých svátostí. My jsme sice nehodni vykonávatí taková vznešená tajemství, ty však darů své milosti neodnímáš, nýbrž naklániš ucho své dobrotlivosti k našim prosbám. Bože, jehož Duch vznášel se nad vodami při našem počátku světa, aby už tehdy přirozenost vody přijala moc posvěcení. Bože, jenž jsi zločiny hříšného světa vodou smyl a

di crimina per aquas áb-
luens, regeneratiónis spé-
ciem in ipsa dilúvii effu-
sióne signásti: ut, unius
ejusdémque elementí my-
stério, et finis esset vitis
et origo virtútibus. Réspi-
ce, Dómine, in faciém Ec-
clesíae tuae, et múltiplica
in ea regeneratiónes tuas,
qui grátiae tuae affluéntis
ímpetu laetíficas civitatém
tuam: fontémque baptis-
matis áperis toto orbe ter-
rarum géntibus innován-
dis: ut, tuae majestátis im-
perio, sumat Unigéniti tui
grátiam de Spíritu Sancto.

Kněz rozděljuje nyní rukou vodu v podobě kříže, aby tím naznačil, že s kříže roztekla se drahocenná krev do všech čtyř úhlů světa. Mocí kříže nabývá voda schopností sloužit i obnově duší. Kněz pokračuje:

Qui hanc aquam, rege-
nerándis homínibus prae-
parátam, arcána sui númi-
nis admixtióne fecúndet:
ut, sanctificatióne concép-
ta, ab immaculáto divíni
fontis útero in novam re-
nátá creatúram, progénies
caeléstis emérgat: Et quos
aut sexus in córpore aut
aetas discérnit in témpore,
omnes in unam páriat grá-
tia mater infántiam. Procul
ergo hinc, jubénte te, Dó-
mine, omnis spíritus im-
múndus abscédat: procul

obraz znovuzrození již vše-
obecnuo potopou označil,
aby tajemstvím jednoho z
téhož živlu zanikly neřesti
a povstaly ctnosti. Pohled,
Pane, na tvář své Církve
a zmnohonásob v ní znovu-
zrození svoje, jenžto moc-
ným proudem své milosti
město své občerstvuješ a
pramen křestní na celém
světě k obnově národů
otvíráš, aby na rozkaz tvé
velebnosti milost Jedno-
rozeného tvého z Ducha
Svatého přijal.

Jenž ať tuto vodu, za
obrození lidí připravenou,
tajemným přimísením své-
ho Božství oplodní, aby
posvěcením počato, z ne-
poskvrněného lůna bož-
ského pramene jako nové
stvoření zrozeno, nebeské
potomstvo se vynořilo, a
aby Milost všechny, již se
pohlavím liší tělesně a
věkem časově, jako matka
v jedno dětství zrodila.
Nechť tedy daleko odtud,
na tvůj rozkaz, Pane, vše-
chen nečistý duch odejde,

tota nequítia diabólicae
fraudis absistat. Nihil hic
loci hábeat contráriae vir-
tútis admixtio: non insi-
diándo circúmvolet: non
laténdo subrépat: non in-
ficiéndo corrúmpat.

Kněz dolýká se plochou rukou vody, aby ji svou kněžskou mocí posvětil a takřka v držení pojal, neboť jest určena teď jen pro svaté úkony.

Sit haec sancta et in-
nocens creatúra libera ab
omni impugnatóris incúrsu,
et totius nequítiae purgáta
discéssu. Sit fons vivus,
aqua régénerans, unda pu-
rificans: ut omnes hoc la-
vácro salutífero diluendi,
operánte in eis Spíritu
Sancto, perféctae purga-
tiónis indulgéntiam con-
sequántur. Unde benedic-
te, creatúra aquae, per
Deum † vivum, per Deum
† verum, per Deum † sanc-
tum: per Deum, qui te in
principio verbo separávit
ab árida: cujus Spíritus
super te ferebátur.

Kněz rozděljuje rukou vodu a vylévá ji na čtyři strany světové, aby znázornil rozkaz Kristův: „Jděte do celého světa, učte všechny národy a křtíte je . . . !“

Qui te de paradísi fonte
manáre fecit, et in quátuor
flumínibus totam terram ri-
gáre praecépit. Qui te in
desérto amáram, suavitate
índita, fécit esse potábi-

daleko všechny ničemnost
dábelské šalby odstoupí.
Nic ať zde nemá vměšo-
vání nepřátelské moci;
nechť záludně neobchází,
nechť skrytě se nevloudí,
nechť nákazou neporuší.

Budiž toto svaté a ne-
vinné stvoření prosto veš-
kerého útoku nepřitele a
očišťeno vzdálením zloby.
Budiž pramenem živým,
vodou obrodnou, vlnou
očisťnou, aby všichni, kdož
touto spásnou koupelí bu-
dou obmyti, působením
Ducha Svatého v nich do-
sáhli dokonalého očistění
a odpuštění. Proto tě žeh-
nám, stvoření vody, skrze
Boha † živého, skrze Boha
† pravého, skrze Boha †
svatého, skrze Boha, jenž
tě na počátku svým slovem
oddělil od souše, jehož
Duch nad tebou se vznášel.

Jenž ti dal vyproudití
z rajskeho pramene a ká-
zal, abys čtyřmi řekami ce-
logé zvlázila. Jenž na
poušti tebe hořkou slad-
kostí nadal a tak pitnou

lem, et sitiénti pópulo de petra prodúxit. Beñedico te et per Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui te in Cana Galiláeae signo admirábili sua poténtia convertit in vinum. Qui pédibus super te ambulávit: et a Joánné in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum ságuine de látere suo prodúxit: et discipulis suis jussit, ut credéntes baptizaréntur in te, dicens: Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Haec nobis praecépta servántibus, tu, Deus omnipotens, clemens adésto: tu benígnus aspíra.

Kněz dýchá v podobě kříže na vodu:

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: ut praeter naturálem emundatió-nem, quam lavándis pos-sunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus effícaces.

Nyní kněz třikrátě pokaždě hlouběji ponořuje do křestní vody paškál, jenž značí Krista, plného Ducha Svatého, a zpívá vždy o tón výše:

Descéndat in hanc ple-nitúdinem fontis virtus Spí-ritus Sancti.

učinil a žiznivému lidu ze skály vyvedl. Žehnám ť te i skrze Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž tě v Káně Galilejské zázračným znamenáním svou mocí ve víno proměnil. Jenž nohou svou po tobě kráčel a Janem v Jordáně v tobě pokřtěn byl. Jenž tě zároveň s krví z boku svého vypustil a učedníkům svým nařídil, aby věřící v tobě křtěni byli, řka: „Jděte, učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého!“

Jelikož tato tvoje příkázání, Bože všemohoucí, plníme, milostivě nám přispěj, dobrotivě nadchni.

Ty tuto pouhou vodu svými ústy požehnej, aby kromě přirozeného očišťování, které tělům může při mytí zjednati, také očišťování duší působila.

Nechť sestoupí v plnost tohoto pramene moc Ducha Svatého.

Pak dýchá opětě třikrátě nad vodou na způsob řeckého písmene Ψ, které upomíná na kříž a Ukřizovaného. Tím se naznačuje společně působící moc Krista a Ducha Svatého. A pokračuje:

Totámque hujus aquae substántiam regenerándi fecúndet efféctu.

Vyjme opět paškál z vody:

Hic ómnium peccatórum máculae deleántur: hic ná-túra ad imáginem tuam cóndita, et ad honórem sui reformáta principií, cunctis vetustátis squalóribus emundétur: ut omnis homo, sacraméntum hoc regeneratiónis ingræssus, in verae innocéntiae novam infántiam renascátur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Filium tuum: Qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et saeculum per ignem.

Ř. Amen.

Potom někdo z přísluhujících kropí touto vodou přítomný lid. Kněz liže do křestní vody olej katechumenů a praví:

Sanctificétur et fecundé-tur fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam aetérnam.

Ř. Amen.

Poté liže kněz do křestní vody trochu křizma, pravě:

Infúsio Chrísmatis Dó-mini nostri Jesu Christi, et Spíritus Sancti Parácliti,

Nechť oplodní celou podstatu této vody silou obrozovací.

Zde nechť skvrny všech hříchů jsou odstraněny, zde nechť přirozenost, k obrazu tvému stvořená a k původní důstojnosti přetvořená, od veškeré staré špiny je očištěna, aby všichni lidé, kteří svátost obrození přijmou, k novému děství pravě nevinosti opět se zrodili.

Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž přijde soudit živé i mrtvé a svět ohněm.

Ř. Amen.

Nechť posvěti a oplodní se Olejem spásy pramen tento pro všechny, kdož z něho znovuzrození budou k životu věčnému.

Ř. Amen.

Vliti Křizma Pána našeho Ježíše Krista a Ducha Svatého, Utěšitele, nechť

fiat in nómine sanctae Trinitátis.

Ř. Amen.

Pak lije zároveň oba oleje do Commixtio Chrismatis sanctificatiónis, et Olei unctiúnis, et Aqua baptis-matis, páriter fiat in nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Ř. Amen.

Po těchto obřadech (nebo po modlitbě po posledním proroctví, když se nekonalo svěcení křestní vody), zpívá se zkrácená litanie ke Všem Svátým. Mezilím leží kněz u oltáře na iváři až do té chvíle, kdy se v litanii praví: „My hříšníci . . .“

Mše svatá

Po stupňové modlitbě okouje kněz kadidlem oltář; pak zapěje „Sláva na výsostech“, při čemž se rozezvúčí radostně varhany a zvony se slavně rozhlaholí. V následující modlitbě prosí Církev svatá za novokřtěnce.

Oratio

Deus, qui hanc sacratissimam noctem glória Domínicae Resurrectiúnis illústras: conserva in nova familiae tuae progénie adoptiúnis spiritum, quem dedisti; ut corpore et mente renováti, puram tibi exhibeant servitútem. Per eúndem Dóminum . . .

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Colossénses. c. 3, 1-4.

Slova dnešní Epištoly obracejí se přímo k novokřtěncům, kteří z hrobu hříchů povstali tuto noc k novému životu; platí však pro

stane se ve jménu Svaté Trojice.

Ř. Amen.

Smíšení Křížma posvěcování a Oleje pomazání a Vody křestní staň se rovněž ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Ř. Amen.

Po těchto obřadech (nebo po modlitbě po posledním proroctví, když se nekonalo svěcení křestní vody), zpívá se zkrácená litanie ke Všem Svátým. Mezilím leží kněz u oltáře na iváři až do té chvíle, kdy se v litanii praví: „My hříšníci . . .“

Modlitba

Bože, jenž tuto přesvatomou noc slávou Vzkříšení Páně ozařuješ, zachovej v novém pokolení rodiny své ducha vyvolení, jež jsi dal, aby na těle i duši obnoveni, čistou tobě prokazovali službu. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apóstola ke Kolosským. 3, 1-4.

nás všechny, ježto křtem svatým jsme zrozeni pro život Milosti. Po Epištole zpívá kněz třikráte, vždy o ton výše, slavné Aleluja, které je vlastním velikonočním zpěvem a vyzváním k opětné radosti, ačkoli dnes ještě hrob Kristův je zavřen. Nebude však už trvat dlouho a uzzíme svého Spasitele v slávě.

Fratres: Si consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Mórui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparerit, vita vestra; tunc et vos apparebitis cum ipso in glória.

Ž. Ps. 117, 1. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Tractus. Ps. 116, 1-2.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: et collaudate eum omnes pópuli. Ž. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aeternum.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secundum Matth. c. 28. podle Matouše. 28, 1-7.

Evangelium líčí, jak anděl zvěstuje zbožným ženám Vzkříšení.

Vespere autem sabbati, quae lucéscit in prima sabbati, venit Maria Magda-

Bratři, jestliže jste povstali s Kristem, těch věcí hledejte, které jsou svrchu, kde jest Kristus, sedě na pravici Boží; o to pečujte, co svrchu jest, ne o to, co jest na zemi. Neboť jste zemřeli, a život váš jest skryt s Kristem v Bohu. Když se ukáže Kristus, váš to život, tehdy i vy se ukážete s ním ve slávě.

Ž. Ž. 117, 1. Oslavujte Pána, neboť je dobrotvín, neboť na věky trvá milosrdenství jeho.

Traktus. Ž. 116, 1-2.

Chvalte Pána všichni národové a velebte jej všichni lidé. Ž. Neboť zabezpečeno jest nám milosrdenství jeho a věrnost Páně trvá na věky.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 28, 1-7.

Evangelium líčí, jak anděl zvěstuje zbožným ženám Vzkříšení.

Po sobotě, když již svítalo na neděli, přišla Maria Magdalena a druhá

léne, et áltera María vidére sepúlchrum. Et ecce terraemótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descendit de coelo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Prae timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus. Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, quaeritis: non est hic: surrexit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discipulis ejus, quia surrexit: et ecce praecedet vos in Galilaeam: ibi eum vidébitis. Ecce praedixi vobis.

Neříká se „Věřím“ ani modlitba k Obětování.

Secreta

Súscipe, quaesumus Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiarum: ut Paschalibus inihiatá mystériis, ad aeternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum...

María, aby pohleděly na hrob. A hle, zemětřesení stalo se veliké; neboť anděl Páně sestoupil s nebe a přistoupiv odvalil kámen a posadil se na něm. Byl pak obličej jeho jako blesk, a roucho jeho bílé jako sníh. Ze strachu před ním strážní se zachvěli a stali se jako mrtví. I promluvil anděl a řekl ženám: „Nebojte se vy! Neboť vím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není ho tuto; vstalť jest zajiště, jak byl řekl; pojdte a vizte místo, kde Pán byl položen. A odejdouce rychle, povězte učedníkům jeho, že vstal zmrtvých; a aj, předchází vás do Galílee, tam jej užířte; hle, pověděl jsem vám.“

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s obětími dary, aby velikonočními posvěcenými tajemstvími, tvým působením nám lékem byly pro věčnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Když byl kněz přijal nejsv. Svátost, počnou se

Nešpory

Tvoří na tento den část mše svaté.

Antiphona. Allelúja, Allelúja, Allelúja.

Ps. 116, 1-2. Laudáte Dóminum omnes Gentes, laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in aeternum.

Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen.

Antiphona. Allelúja, Allelúja, Allelúja.

Hned poté připojí kněz následující Antifonu pro Magnificat:

Véspere autem sábbati, quae lucécit in prima sábbati: venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum, allelúja.

Magnificat

Magnificat ánima mea Dóminum: — Et exultávit spíritus meus in Deo salutarí meo. — Quia respéxit humilitátem ancillae suae: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia fecit

Antifona. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Ž. 116, 1-2. Chvalte Pána všichni národové a velebte jej všichni lidé.

Neboť zabezpečeno jest nám milosrdenství jeho a věrnost Páně trvá na věky.

Sláva Otci i Synu i Duchu Svátému!

Jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen.

Antifona. Aleluja, Aleluja, Aleluja.

Na sklonku pak soboty, když se rozbřeskovalo na první den týdne, přišla Marie Magdalena a druhá Marie podívatí se na hrob. Aleluja.

Velebí duše má Hospodina a duch můj plesá v Bohu, Spasiteli mém, že vzhlédnul na ponížení služebnice své; hle, od této chvíle blahoslaviti mě budou všechna pokolení! Neboť veliké věci učinil mi

mihi magna qui potens est: et sanctum nomen ejus. — Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Fecit poténtiam in bráchio suo: dispérsit supérbos mente cordis sui. — Depósuit poténtes de sede et exaltávit húmiles. — Esuriéntes implévit bonis et dívites dimísit inánes. — Suscépít Israél púerum suum: recordátus misericórdiae suae. — Sicut locútus est ad patres nostros, Abraham, et sémini ejus in saécula. — Glória Patri...

Opakuje se hořejší Antifona „Na sklonku pak soboty.“ — Následující modlitba platí i za modlitbu k nešporám i za konečnou modlitbu mše svaté.

Orémus:

Spíritum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus: per ómnia saecula saeculórum.

Ř. Amen.

Deinde dicit:

Dóminus vobiscum.

ten, jenž jest mocný a jehož jméno svaté. Milosrdenství jeho (trvá) od pokolení do pokolení, pro ty, kdož se jej bojí. On činí mocné věci ramenem svým; rozptyluje ty, kdož jsou pyšného smýšlení v srdci svém. Sesazuje mocné s trůnu a povyšuje nízké. Lačné naplňuje dobrými věcmi a bohaté propouští prázdné. Ujímá se Israele, služebníka svého, pamětliv jsa svého milosrdenství, jakož byl mluvil k otcům našim, k Abrahamovi a jeho potomstvu na věky. Sláva Otci...

Modleme se:

Ducha své lásky nám, Pane, vlej, abys ty, které jsi velikonočními svátostmi nasytil, svou dobrotivostí učinil svornými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živý jest a kraluje v jednotě téhož Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův.

Ř. Amen.

Poté dí:

Pán s vámi.

Jáhen obrácen k lidu zpívá:

Ř. Ite missa est, alleluja, alleluja.

Ť. Deo grátias, alleluja, alleluja.

Ř. Jděte, jste propuštěni, alleluja, alleluja.

Ť. Bohu díky, alleluja, alleluja.

DOBA VELIKONOČNÍ

Nastala nejslavnější doba církevního roku. Přípravou k ní bylo tužebné očekávání v Adventě, sladké radosti Vánoc, pokorná kajenost postní doby a ukrutné divadlo utrpení Boha ve Svatém týdnu. Všecko to by bylo marné, kdyby se Kristus nebyl stal vítězem nad smrtí! Zdrčení jsme ve Svatém týdnu pohlíželi na boj Spasitele s mocnostmi pekla. Vždyť On byl veškerou naší nadějí a na Ném záviselo naše vysvobození z drápů satanových! Věřili jsme však v jeho Božství a jeho naprostou vládu nade vším, co není Bohem. Trpěl jenom proto, že sám chtěl. Aby Otcova nekonečná Spravedlnost byla usmířena a abychom nemusili trpěti my.

Víra naše nebyla marna. Jak byl předpověděl, tak se stalo. Třetí den svou vlastní mocí shodil se sebe okovy smrti a jako vítěz nad ní a ďáblem otevřel svůj slavný hrob. Není zde na světě pro Církev slavnějšího dne. Vždyť je zárukou, že i její díky přemohou jednou v síle Kristově, spánek smrti. Po čtyřicet dní — doba, v které dli u ní její Ženich po svém Vzkříšení — nepostí se a tu chvíli propuká v jásavé Aleluja, což znamená tolik jako „chvalte Pána!“ — Tolo čtyřicetidenní prodávání Vykupitele u svých, jež svou přítomností těšil, oblažoval a poučoval, naznačeno je velikonoční svíci (páskákem), která v ty dny až do Nanebevstoupení Páně při všech bohoslužbách svítí.

Jest hluboce významné, že Kristovo Vzkříšení připadá právě v dobu, kdy také příroda probouzí se k novému životu! Louky a stráně oblékají se v novou zelen, stromy a keře otvírají své puky, plavto závodí v jásání a slunce hýří opět ve svém zlatém lesku. Kolik jemné a něžné výzvy pro nás, abychom také my ve své duši slavili vzkříšení nového života! Stejně významně Prozřetelnost vyvolila pro Vzkříšení doba prvního rozbrěsku jitra neděle, tohoto prvního dne v týdnu. V ten den nestvořené Slovo počalo před 4000 lety dílo stvoření tím, že oddělilo světlo od tmy a stvořilo tak první den světa. V neděli také zahnal „Světlo světa“ tmy smrti a dalo počátek novému stvoření — synům Světa. Od té doby přestala být sobota posvěceným dnem a na její místo nastoupila neděle. První křesťané hlásali o tomto dni radost Vzkříšení, jehož se mělo i jim jednou dostat, ve svých modlitbách tím, že při nich stáli. Ten zvuk se u nás dochoval ve „Zvěstování andělském“, které lid se až dosud v neděli modlí stále.

Velikonoční doba počíná se mší sv. na Bílou sobotu a končí mší svatou v sobotu svatodušního týdne. Jelikož jest to nejvýznamnější doba liturgického roku, byla nejdříve v bohoslužbě Církve vybudována. Kolem roku 200 slavili se už všeobecně nejen její počátek (Velikonoce) a její konec (Svatodušní svátky), ale i doba mezi těmito slavnostními brami byla prožívána ve zbožné radosti. S velkou oblibou počaly se brzo v tuto dobu slaviti vzpomínky na mučedníky, kteří už v bezpečí čekali na slavné svoje zmrtvýchvstání.

Celá liturgie této doby jest propletena radostnými zpěvy Aleluja. „Sláva na výsostech“ říká se i ve mších sv. všedních dnů (t. j. v takových mších, které nejsou slouženy ke ctí některého svěťce), což se v jinou dobu neděje. V těchto mších jest druhá modlitba vždy ke ctí nejláshavenější Panny Marie, s kterou nyní sdělujeme radost po těch žalostných dnech jejího bolu. Liturgická barva této doby je bílá; připomíná světlou slávu Vzkříšeného a naši budoucí.

Hod Boží velikonoční

Shromáždění u P. Marie Větší

„Tentof jest den, kterýž učinil Hospodin; radujeme se a veselme se v něm!“

Chceme-li porozuměti liturgii dnešní slavné neděle a vůbec celého velikonočního týdne, musíme mít také stále na mysli radost věřícího, jenž o velikonočním svatvečeru ve křtu svalém zdří se k novému životu. Po celý týden bývali novokřtěnci v bílém křestním rouše přítomni bohoslužbám; proto čini zvláště mešní liturgie časté narážky na nedávne znovuzrození z vody a Ducha Svatého. Předobrazem křtu byl přechod přes Rudé moře. Jako tam byli utopeni nepřátelé Židů, tak v křestní vodě byly zničeny hříchy, řito největší nepřátelé člověka. Hlavním předobrazem Velikonoc je však beránek, jež musili Židé před odchodem z Egypta zabít a jísti a jeho krvi pomazati veřeje domů, aby trestající anděl přibýtky jejich přešel. Od tohoto „přejítí“ anděla pochází latinské (podobně v jiných živých jazycích) jméno dnešní slavnosti — Pascha, které utvořeno je z hebrejského názvu židovských velikonoc „pesach“ — přechod“. Také křestan, jenž je poznamenán krví Kristovou — našeho velikonočního beránka — která jeho viny smazala, jest bezpečen před hněvem Božím. Nadto ještě je živěn tělem tohoto Beránka Božího, který mu zaručuje nesmrtelný život v nebi. Také narážky na mannu, na vodu vyraženou Mojžíšem ze skály a j., připomínají předobraz křtu svatého, kterým se z moci dábla krdle vodu křestní dostáváme do zaslibené země — Církve svatě.

Třebas jsme dle nynějších zvyků Církve nebyli pokřtěni zrovna o Velikonočních, máme přec v tyto dny příčin dost, abychom s vděčným srdcem vzpomínali i na svůj křest. Nedopoufme, abychom my, kteří jsme s Kristem a v Kristu ožili k novému životu, upadli do nové smrti hříchu, nýbrž zachovejme si čistotu duše, abychom

mohli slaviti jednou věčnē Velikonoce, kde radostné Aleluja nebude nikdy skončeno!

Zpěvy při kropení svěcenou vodou o velikonoční době vzpomínají také vděčně na přijatou milost křtu svatého (viz str. 2).

Introitus. Ps. 138. Vstup. Ž. 138, 18, 5-6.

Resurréxi, et adhuc tecum sum, allelúja; posuisti super me manum tuam, allelúja; mirábilis facta est sciéntia tua, allelúja, allelúja.

Vstal jsem a jsem teď s tebou, aleluja. Vztáhl jsi nade mnou ruku svou, aleluja, podivuhodné jest vědění tvé, aleluja, aleluja.

Ps. ib. 1-2. Dómine probásti me, et cognovisti me: tu cognovisti sessiónem meam, et resurrectionem meam.

Ž. tamt. 1-2. Hospodine, ty mne zpytuješ a znáš mne; ty znáš mé ulehnutí i vzkříšení mé.

Ť. Glória Patri...

Ť. Sláva Otci...

Oratio

Modlitba

Deus, qui hodierna die per Unigénitum tuum, aeternitatis nobis áditum devicta morte reserásti: vota nostra, quae praeveniéndó aspíras, étiam adjuvándo proséquare. Per eúndem Dóminum nostrum...

Bože, jenž jsi dnešního dne skrze Jednorozeného svého smrt přemohl a bránu věčnosti nám otevřel, prosby naše, které nám sám předem vnukáš, rovněž svou pomocí provázej. Skrze téhož Pána...

Lectio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla ad Corinthios. 1. c. 5, 7-8. ke Korintským. 5, 7-8.

Židé musili o Velikonočních vykliditi z domu všechna jídla z kvašené mouky a jísti k beránku pouze nekvašený chléb. Svátý Pavel srovnává hřích s kváskem a vyzývá nás, abychom všechen tento kvas ze svého srdce vyhostili, dříve než usedneme k velikonočním hostům.

Fratres. Expurgáte vetus fermentum, ut sitis novus, sicut estis ázyvým, jelikož jste přesní;

mi. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. Ita- que epulémur: non in fer- ménto véteri, neque in fer- ménto malítiae, et nequí- tiae: sed in ázymis sine- ritátis, et veritátis.

Graduale. Ps. 117, 24 et 1.

Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et laetémur in ea. *V.* Confi- témini Dómino, quóniam bonus, quóniam in saecu- lum misericórdia ejus.

Allelúja, allelúja.

V. 1. Cor. 5, 7. Pascha nostrum immolátus est Christus.

vždy i náš beránek jest obětován, (toťž) Kristus. Proto slavme hody nikoliv s kvasem starým, ani s kva- sem špatností a nešlech- tností, nýbrž s přesnicemi upřímnosti a pravdy.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Tentof jest den, jež u- činil Hospodin; plesejme a radujme se v něm. *V.* O- slavujte Hospodina, neboť jest dobrořiv, neboť na věky (trvá) milosrdenství jeho.

Aleluja, aleluja.

V. 1. Kor. 5, 7. Kristus jest obětován, jakožto náš beránek velikonoční.

Sekvence

Po celý velikonoční oktavě se po Aleluja zpívá ještě krásná sekvence, která zvěstuje velikonoční radost. Složil ji Wipo, dvorní kaplan Konráda II. († po r. 1048).

Victimae Paschali lau- des immolent Christiáni.

Agnus redémit oves: Christus innocens Patri recon- ciliávit peccatóres.

Mors et vita duéllo con- fluxére mirándo: dux vitæ, mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis María, quid vidisti in via?

Sepúlchrum Christi vi- ventis: et glóriam vidi re- surgéntis.

Oběti velikonoční chvá- ly ať křesfané oběťují.

Beránek ovce vykoupil; Kristus nevinný Otce se hříšníky smířil.

Smrt a život soubojem utkaly se podivným; kníže života zemřev, vládne živý.

Marie, o řeční nám, co jsi uviděla tam?

Hrob Krista živého a slávu viděla jsem zmrtvých- vstalého.

Angélicos testes, sudá- rium, et vestes.

Surréxit Christus spes mea: praecédet vos in Ga- lilaeam.

Scimus Christum sur- rexisse a mórtuis vere: tu nobis, victor Rex, miseré- re. Amen. Allelúja.

Svědky jeho, Anděly, rouška, šat tam ležely.

Vstal Kristus, moje na- děje; svoje předejde do Galileje.

Víme nyní o pravdivém zmrtvýchvstání; Vítězný ty Králi ukáž nám své smi- lování. Amen, Aleluja!

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Marcum. c. 16. † Slova sv. Evangelia podle Marka. 16, 1-7.

Radostnou událost Vzkříšení, která obrodila všechno stvoření, líčí Evangelium jednoduchými slovy.

In illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes ún- gerent Jesum. Et valde ma- ne una sabbatórum; ve- niunt ad monuméntum orto jam sole. Et dicébant ad invicem: Quis revólvet no- bis lápidem ab óstio monu- ménti? Et respiciéntes vi- dérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introeúntes in monumén- tum vidérunt júvenem se- déntem in dextris, cooper- tum stola cándida, et ob- stupuérunt. Qui dicit illis: Nolíte expavéscere: Jesum quaeritis Nazarénum, cru- cifixum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posué- runt eum. Sed ite, dícite

Za onoho času Maria Magdaléna a Maria (mat- ka) Jakubova a Salome nakoupily vonných věcí, aby přijdouce pomazaly Ježíše. A záhy zrána při- šly ke hrobu, když slunce již vyšlo. I pravily k sobě vespolek: „Kdo nám od- valí kámen ode dveří hro- bových?“ A pohlédše u- zřely, že kámen je odva- len. Byl toťž velmi veliký. A vešedše do hrobu, uzře- ly mládence, an sedí na pravici oděn rouchem bí- lým; i ulekly se. On pak řekl jim: „Nebojte se; hle- dáte Ježíše Nazaretského, ukřížovaného; vstal jest, není ho tuto; aj místo, kdež jej byli položili. Ale jděte a povězte učedníkům

discípulis ejus, et Petro, quia praecédet vos in Galilaeam: ibi eum videbitis, sicut dixit vobis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 75.

Terra trémuit, et quiévit, dum resúrgeret in iudicio Deus, allelúja.

Secreta

Súscipe, quaesumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiarum: ut Paschálibus initiáta mystériis, ad aeternitátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum...

Communio. 1. Cor. 5, 7-8.

Pascha nostrum immolátus est Christus, allelúja: itaque epulémur in ázymis sinceritátis, et veritátis, allelúja, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Spirítum nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spirítus Sancti...

jeho i Petrovi: „Předejde vás do Galilee, tam ho uvidíte, jakož vám byl pověděl.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 75, 9-10.

Země se zachvěla a ztichla, když Bůh povstal k soudu. Alleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s podanými dary obětními, aby velikonočními posvěceny tajemstvími, tvou mocí nám jako lék pro věčnost sloužily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. 1. Kor. 5.

Kristus jest obětován, jakožto beránek náš velikonoční, alleluja; proto slavme hody s přesnicemi upřímnosti a pravdy, alleluja, alleluja, alleluja.

Po přijímání

Ducha své lásky nám, Pane, vlej a všechny, jež jsi velikonočními svátostmi snavytil, svou dobrotivostí svornými učiň. Skrze Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Na konci dnes kněz říká:

Íte, missa est, allelúja, allelúja.

℞. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Jděte, propuštění jste, alleluja, alleluja.

℞. Bohu díky, alleluja, alleluja.

Velikonoční pondělí

Shromáždění u sv. Petra

„Uvedl vás Pán do země, která teče mlékem a medem, alleluja!“

My všichni jsme byli uvedeni ze země poroby, v níž vládne satan, do země, která přetéká sladkostí Milosti Boží. Za to jsme povinni bez ustání velebiti Pána, jenž svým Milosrdenstvím nám tolo štěstí připravil.

Introitus. Exod. 13, 5 et 9. Vstup. 2 Mojš. 13, 5 a 9.

Introdúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac, et mel, allelúja: et ut lex Dómini semper sit in ore vestro, allelúja, allelúja.

Uvedl vás Pán do země, jež oplývá mlékem a medem, alleluja, aby zákon Hospodinův byl stále v ústech vašich, alleluja, alleluja.

Ps. 104, 1. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiate inter Gentes ópera ejus.

℣. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulisti: pópulum tuum, quaesumus, coelésti dono prosequere; ut et perféc-tam libertátem consequi mereátur, et ad vitam proficiat sempiternam. Per Dóminum nostrum...

Ž. 104, 1. Chvalte Pána a vyzývejte jméno jeho; zvěstujte mezi národy dílo jeho.

℣. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi slavností velikonoční světu spasných prostředků uděлил, prosíme tě, abys dával lidu svému stále tento nebeský dar, by dokonalé svobody dojíti hoden byl a k životu věčnému dospěl. Skrze Pána našeho...

Actuum Apostolorum. ze Skutkův apoštolských.
cap. 10, 37-43.

Slova dnešní Epístoly pronesl sv. Petr, když pohanského setníka Kornelia a celý jeho dům připravoval ke křtu svatému. Poukazuje při tom na Vzkříšení Kristovo, jakožto záruku pravosti křesťanského učení. Všichni, kdož v božské posláni Kristovo věří, dojdou v jeho jméne odpuštění svých hříchů.

In diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis, quod factum est verbum per univérsam Judaeam: incipiens enim a Galilaea, post baptismum, quod praedicávit Joánnes, Jesus a Nazareth: quomodo unxit eum Deus Spíritu Sancto, et virtúte, qui pertransiit benefaciendo, et sanando omnes opprésos a diabolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quae fecit in regione Judaeórum, et Jerúsalem, quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc Deus suscitávit tertia die, et dedit eum manifestum fieri, non omni populo, sed téstibus praordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bibimus cum illo, postquam resurrexit a mórtuis. Et praecépit nobis praedicáre populo, et testificári, quia ipse est, qui consti-

ze Skutkův apoštolských.
10, 37-43.

V těch dnech Petr stoe před shromážděným lidem řekl: „Muži bratři, vy znáte tu událost, která se stala po celém Judsku počínajíc od Galilee po křtu, který hlásal Jan, totiž o Ježíši Nazaretském, kterak ho Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí, a kterak on chodil dobře čině a uzdravuje všechny posedlé od ďábla, neboť Bůh byl s ním. A my jsme svědky všeho toho, co činil v krajině judské i v Jerusalemě, jehož i usmrtili pověšivše na dřevo. Toho Bůh vzkřísil třetího dne a dal mu, aby se ukázal viditelně, nikoli všemu lidu, nýbrž svědkům od Boha předzřízeným, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. I přikázal nám, abychom hlásali lidu a svědčili, že on jest ten, jenž byl od Boha ustanoven soudcem živých i mrtvých.

tútus est a Deo iudex vivorum, et mortuorum. Huic omnes Prophetae testimónium pérhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Graduale. Ps. 117, 24 et 2. Haec dies, quam fecit Dóminus: exsultemus, et laetémur in ea. V. Dicat nunc Israel, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericórdia ejus.

Allelúja, allelúja.

V. Matth. 28, 2. Angelus Dómini descendit de caelo: et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum.

Sekvence jako v předešlou neděli (str. 292).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secundum Lucam. c. 24. podle Lukáše. 24, 13-35.

Jako oni dva učedníci, kteří zarmoucení kráčeli do Emaus, pocítili neobyčejnou radost a mír, když k nim Kristus — třebaš hned nepoznán — mluvil a jim své proměněné tělo podal, tak také my můžeme ve svatém Přijímání pocítili sladkost Boha, jež, neviditelného, milujeme.

In illo tempore: Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio studiórum sexaginta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebantur ad invicem de his

Jemu všickni proroci vydávají svědectví, že skrze jméno jeho dostanou odpuštění hříchů všichni, kdo v něho věří.“

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Tentof jest den, jež učinil Pán; veselme se a radujme se v něm. V. Rciž tedy, Israeli: „Ano, on jest dobrý; na věky trvá milosrdenství jeho.“

Aleluja, aleluja.

V. Mat. 28, 2. Anděl Páně sestoupil s nebe a přistoupiv, odvalil kámen a posadil se na něm.

ómnibus, quae acciderant. Et factum est, dum fabularéntur, et secum quaerént: et ipse Jesus appropinquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebantur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad invicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, quae facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quae? Et dixerunt: de Jesu Nazaréno, qui fuit vir Prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo, et omni pópulo: et quómmodo eum tradidérunt summi sacerdotés et princípés nostri in damnatióne mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptórus Israel; et nunc super haec ómnia, tértia dies est hódie, quod haec facta sunt. Sed et mulieres quaedam ex nostris terruerunt nos, quae ante lucem fuerunt ad monumentum, et, non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiám visiónem Angelórum vidís-

věcech, které se byly udávaly. I stálo se, když hořovali a sebe se dotazovali, že i Ježíš přiblíživ se bral se s nimi; ale oči jejich byly drženy, aby ho nepoznali. I řekl k nim: „Které jsou to řeči, jež spolu cestou vedete a jste smutní?“ A jeden z nich, jménem Kleofáš, odpověděl řekl jemu: „Ty-li jediný jsi cizincem v Jerusalemě a neseznal jsi těch věcí, které se tam staly v těchto dnech?“ I řekl jim: „Které?“ A oni pravili: „O Ježíši Nazaretském, jenž byl prorokem, mocným v činu i slově před Bohem a přede vším lidem; a kterak velekněží a náčelníci naši ho vydali, aby byl odsouzen k smrti, a ukřižovali jej. My však jsme se nadáli, že on to jest, jenž má vykoupit lid israelský; a nyní ke všemu tomu jest dnes třetí den od té doby, co se to stalo. Ale i některé ženy z našich poděsily nás; bylyž rána u hrobu a nenalezše těla jeho, přišly a pravily, že viděly také zjevení andělů, kteří praví, že jest živ. I odešli někteří z násinců ke hrobu a shledali

se, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monumentum: et ita invenérunt, sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti, et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quae locúti sunt Prophétae! Nonne haec opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Et incípiens a Móyse et ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus scriptúris, quae de ipso erant. Et appropinquavérunt castélló, quo ibant: et ipse se finxit longius ire. Et coegerunt illum dicéntes: mane nobiscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recumberet cum eis, accépit panem, et benedixit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum: et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixerunt ad invicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loqueretur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regressi sunt in Jerúsalem: et inve-

tak, jak byly ženy pravily, jeho však nespaffili.“ Tu on pravil k nim: „Ó bláhoví a váhaví srdcem k věření všemu tomu, co mluvili proroci! Zdali nemusil to Kristus trpěti a tak vejíti do slávy své?“ A počav od Mojžíše a všech proroků vykládal jim všecka Písma, která byla o něm. I přiblížili se k městečku, do něhož šli, a on se dělal, jako by chtěl jíti dále, ale oni přinutili ho říkouce: „Zůstaň s námi, neb se připozdívá a den se již nachýlil.“ I vešel s nimi. A stálo se, když byl s nimi za stolem, vzav chléb požehnal jej a rozlámav ho dával jim. I otevřely se oči jejich a poznali ho; ale on zmizel od nich. I řekli vespolek: „Zdali nehořelo v nás srdce naše, když k nám mluvil na cestě a vykládal nám Písma?“ A vstavše v touž hodinu vrátili se do Jerusalema a nalezli (tam) pohromadě jedennácte (apoštolů) i ty, kteří byli s nimi, ani praví: „Pán vstal skutečně a ukázal se Šimonovi.“ I vypravovali také oni, co se

nérunt congregátos únde- cim, et eos, qui cum illis erant, dicéntes: quod sur- réxit Dóminus vere, et ap- páruit Simóni. Et ipsi nar- rábant, quae gesta erant in via; et quómodo cogno- vérunť eum in fractiõe panis. Et dicitur Credo.

Offertorium. Mat. 28, 2, 5 et 6. Obětování. Mat. 28.

Angelus Dómini descen- dit de coelo, et dixit mu- liéribus: Quem quaeritis, surrexit sicut dixit, allelúja.

Secreta

Súscipe, quaesumus Dó- mine, preces pópuli tui cum oblatiõibus hostia- rum: ut Paschálibus ini- tiáta mystériis, ad aeterni- tátis nobis medélam, te operánte, proficiant. Per Dóminum nostrum...

Communio. Luc. 24, 34.

Surrexit Dóminus, et ap- páruit Petro, allelúja.

Postcommunio

Spirítus nobis, Dómine, tuae caritátis infúnde: ut quos sacraméntis Paschá- libus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dó- minum nostrum... in uni- táte ejúsdem Spirítus San- cti Deus...

stalo na cestě a kterak ho poznali v lámání chleba.

Následuje Credo.

Anděl Páně sestoupil s nebe a řekl ženám: „Ten, jehož hledáte, vstal, jakož byl řekl, aleluja.“

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, modlitby lidu svého s po- danými dary obětními, aby, velikonočními posvěcený tajemstvími, tvou mocí nám jako lék pro věčnost slou- žily. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Luk. 24, 34.

Vstal Pán a zjevil se Petrovi, aleluja.

Po přijímání

Ducha své lásky nám, Pane, vlej a všechny, jež jsi velikonočními svátostí nasytil, svou dobroti- vostí svornými učin. Skrze Pána našeho... v jedno- tě téhož Ducha Svatého Bůh...

Neděle první po Velikonocích

Shromáždění u sv. Pankráce

„Plesejte Bohu, pomocníku našemu; jásejte Bohu Jakobovu!“

Dnešní neděle se nazývá Bílou (in albis sc. depositis), jelikož tento den dříve novokřtění odkládali svůj bílý křestní šat, ve kte- rém po celý oktáv velikonoční byli bohoslužbám přítomni. Vyměnili pouze šat, ale o čistotu srdce musili pečovali po celý život. — U nás se tato neděle nazývá také „Provodní“ a sice od toho, že novokřtění se ubírali v průvodu ke chrámu. Pro mnohého z nás byla Bílá neděle dnem prvního svatého Přijímání. Obnovme v sobě ducha nevinnosti, s kterým jsme kdysi poprvé přijali ve své srdce Boha. Vstup mše svaté platí novokřtěncům, neboť oni jsou ty novoro- zené děti, které ssají duchovní mléko Víry. Od prvních latinských slov Vstupu nese dnešní den také jméno „neděle Quasi modo“.

Introitus. 1. Petr. 2, 2.

Quasi modo geníiti in- fántes, allelúja: ratiõabi- les, sine dolo lac concu- piscite, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. 80, 2. Exsultáte Deo, adjutori nostro: jubilate Deo Jacob.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Praesta, quaesumus om- nípotens Deus: ut qui Pa- schália festa perégimus; haec, te largiénte, móri- bus, et vita teneámus. Per Dóminum nostrum...

Léctio

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. Jo. 5, 4-10.

Svatý Pavel velebí v Epístole moc víry v Ježíše Krista, která přemáhá svět. Svědectví o svém Božství podává nejen Kristus sám, ale i Otec a Duch Svatý.

Vstup. 1. Petr. 2, 2.

Jakožto děti novoroze- né, aleluja, požadujte čis- tého mléka duchovního, aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. 80, 2. Plesejte Bohu, pomocníku našemu; já- sejte Bohu Jakobovu.

Ź. Sláva Otcí...

Modlitba

Uděl nám, prosíme, vše- mohoucí Bože, abychom, kteří jsme slavnosti veliko- noční dokonali, tvou ště- drostí v mravech a v životě je zachovali. Skrze Pána...

Čtení

z prvního listu sv. Jana Apoštola 5, 4-10.

Carissimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et haec est victoria, quae vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est Filius Dei? Hic est qui venit per aquam, et sanguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas. Quoniam tres sunt qui testimonium dant in coelo: Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimonium dant in terra: Spiritus, et aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei majus est: quoniam hoc est testimonium Dei, quod majus est: quoniam testificatus est de Filio suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se.

Allelúja, allelúja.

Ź. Matth. 28, 7. In die resurrectionis meae, dicit Dominus, praecedam vos in Galilaeam. Allelúja.

Ź. Joann. 20, 26. Post dies octo, januis clausis,

Nejmilejší, všechno, co se zrodilo z Boha, přemáhá svět, a to jest vítězství, které přemáhá svět, víra naše. Kdo jest však, jenž přemáhá svět, leč ten, kdo věří, že Ježíš jest Syn Boží? To jest ten, jenž přišel skrze vodu a krev, Ježíš Kristus, ne pouze vodou, nýbrž vodou a krví. Také Duch je to, jenž vydává svědectví, neboť Duch jest pravda. Jsou zajisté tři, kteří vydávají svědectví na nebi, Otec, Slovo a Duch Svätý, a tyto tři jedno jsou, kteří vydávají svědectví na zemi, Duch a voda a krev, a tyto tři v jedno jsou. Přijímáme-li svědectví lidské, svědectví Boží jest větší, neboť toto jest svědectví Boží, že vydal svědectví o Synu svém. Kdo věří v Syna Božího, má svědectví Boží v sobě.

Aleluja, aleluja.

Ź. Mat. 28, 7. „V den vzkříšení svého“, praví Pán, „předejdu vás do Galileje.“ Allelúja.

Ź. Jan 20, 26. Po osmi dnech přišel Ježíš zavře-

stetiti Jesus in medio discipulorum suorum, et dixit: Pax vobis. Allelúja.

nými dveřmi, postavil se uprostřed učedníků svých a pravil: „Pokoj vám.“ Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secundum Joannem. c. 20. podle Jana. 20, 19-31.

Malověrnost a pochybování svatého Tomáše o Zmrtvýchstání Kristově dalo podnět k důkazu, jenž přesvědčil o pravdivosti nejen Apoštola, ale i nás, kteří jsme rovněž nebyli přítomni slavným dnům po Vzkříšení.

In illo tempore: Cum sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati propter metum Judaeorum: venit Jesus, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, et latus. Gavisus sunt ergo discipuli, viso Domino. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Haec cum dixisset, insufflavit: et dixit eis: Accipite Spiritum Sanctum: quorum remisistis peccata, remittuntur eis: et quorum retinueritis, retenta sunt. Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis:

Za onoho času, když byl večer toho dne, prvniho to v týdnu, a prostrach před židy dveře byly zavřeny (tam), kde byli učedníci (shromážděni), Ježíš přišel a postavil se uprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“ A to pověděv, ukázal jim ruce i bok. I zaradovali se učedníci spatřivše Pána. Tu řekl jim opět: „Pokoj vám; jako mě poslal Otec, i já posílám vás.“ A to pověděv dechl (na ně) a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého; kterým odpustíte hříchů, odpouštějí se jim, a kterým zadržíte, zadrženy jsou.“ Tomáš však, jeden ze dvanácti, který slove Blíženec, nebyl s nimi, když přišel Ježíš. Tedy druzí učedníci řekli jemu: „Viděli jsme Pána.“ Ale

Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, iterum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus januis clausis, et stetit in medio, et dixit: Pax vobis. Deinde dicit Thomae: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, et dixit ei: Dominus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus: Quia vidisti me, Thoma, credidisti: beati, qui non vident, et crediderunt. Multa quidem, et alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorum, quae non sunt scripta in libro hoc. Haec autem scripta sunt, ut credatis, quia Jesus est Christus Filius Dei: et ut credentes, vitam habeatis in nomine ejus. Credo.

Offertorium. Matth. 28, 2, 5, 6. Obětování. Mat. 28.

Angelus Domini descendit de coelo, et dixit mulieribus: Quem quaeritis, surxerit, sicut dixit, alleluja.

on řekl jim: „Neuzřím-li v ruku jeho rány hřebův a nevpustím-li prstu svého na místo hřebův a nevloží-li ruky své v jeho bok, neuvěřím.“ A po osmi dnech byli učedníci jeho opět uvnitř a Tomáš s nimi. Tu přišel Ježíš zavřenými dveřmi a postavil se mezi ně řekl: „Pokoj vám.“ Potom dí Tomášovi: „Vlož prst svůj sem a viz ruce mé a vztáhni ruku svou a vpusť v bok můj: a nebudíš nevěřící, nýbrž věřící.“ Tomáš odpověděl a řekl jemu: „Pán můj a Bůh můj!“ Řekl mu Ježíš: „Že jsi mě uviděl, Tomáši, uvěřil jsi; blahoslavení, kteří neviděli a uvěřili.“ A mnoho jiných divů činil Ježíš před svými učedníky, které nejsou psány v knize této. Tyto však jsou napsány, abyste uvěřili, že Ježíš jest Vykupitel, Syn Boží, a abyste věřice měli život věčný ve jménu jeho.

Následuje Credo.

Anděl Páně sestoupil s nebe a řekl ženám: „Ten, jehož hledáte, vstal, jakož byl řekl, aleluja.“

Secreta

Suscipe múnera, Dómine, quaesumus, exsultántis Ecclesíae: et cui causam tantí gaúdii praestitísti, perpétuae fructum concéde laetitiae. Per Dóinum...

Communio. Joan. 20, 27.

Mitte manum tuam, et cognosce loca clavórum, alleluja: et noli esse incredulus, sed fidelis, alleluja, alleluja.

Postcommunio

Quaesumus Dómine Deus noster: ut sacrosánta mystéria, quae pro reparatiónis nostrae munímíne contulísti, et praesens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóinum nostrum...

Ostatní modlitby až do Nanebevstoupení Páně

Neřipadá-li svátek nějakého svěťce, přibírají se od pondělka po Bílé neděli až do pátku po oktávu Nanebevstoupení Páně ještě dvě další modlitby: ke cti Panny Marie a proti pronásledovatelům Církve nebo za Papeže.

2. Ke cti Panny Marie

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quaesumus Dómine Deus, perpétua mentis, et córporis sanitáte gaudere: et gloriósa beatae Mariæ

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane, dary jášající Církve; a již jsi poskytl příčinu takového veselí, dej také okusiti ovoce věčné radosti. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Jan 20, 27.

Vpusť ruku svou a seznam místa hřebů, aleluja; a nebuď nevěřícím, nýbrž věřícím, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Prosíme, Pane, Bože náš, abys nejsvětější tajemství, která jsi na ochranu znovuzrození našeho ustanovil, lékem nyní i v budoucnu pro nás učinil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Modlitba

Popřej nám, služebníkům tvým, prosíme, Pane Bože, abychom se těšili ze stálého zdraví duše a těla a na slavnou přímluvu

semper Virginitatis intercessionem, et praesentem liberam trinitatem, et aeterna perfrui laetitia.

Secreta

Tua Domine, propitiatio, et beatae Mariae semper Virginitatis intercessionem, ad perpetuam, atque praesentem haec oblatio nobis proferat prosperitatem, et pacem.

Postcommunio

Sumptis, Domine, salutis nostrae subsidiis: da quaesumus, beatae Mariae semper Virginitatis patrocinium nos ubique protegi; in cuius veneratione, haec tuae oblationis majestati.

3. Proti pronásledovatelům Církvě

(Viz první neděle adventní, str. 54)

Nebo za Papeže

(Viz první neděle adventní, str. 54)

Neděle druhá po Velikonocích

„Já jsem pastýř dobrý a znám ovečky své a znají me moje.“

V nedělích po Velikonocích zabývá se Církev svatá svou radostí nad Zmrtvýchstáním Kristovým. Dnes vyzývá spravedlivé, t. j. ty, kdož jsou obmyti v krvi Vykupitele, k plesání, neboť se přesvědčili, že milosrdenstvím Božím jsou naplněna nebesa i země. Prosí s námi, aby naše radost trvala bez konce.

Introitus. Ps. 32, 5-6.

Vstup. Ž. 32, 5-6.

Misericordia Domini Plna jest země milostí
plena est terra, allelúja: Páně, aleluja. Slovem Pá-

blahoslavené Marie, vždy Panny, od zármutku nynějšího života vysvobození byli a věčné požívali radosti.

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přímluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru.

Po přijímání

Přijavše, Pane, potravu spásy své, prosíme, abychom všude byli chráněni přispěním blahoslavené Marie, vždy Panny, na jejíž počest jsme tolo oblovali velebnosti tvoji.

verbo Domini coeli firmati sunt, allelúja, allelúja.

Ps. ib. 1. Exsultate justi in Domino: rectos decet collaudatio.

Ž. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui in Filii tui humilitate, jacentem mundum erexit: fidelibus tuis perpetuum concede laetitia: ut quos perpetuae mortis eripuisti casibus, gaudis facias perfrui sempiternis. Per eundem Dominum..

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Lectio

Epistolae beati Petri Apostoli. 1. cap. 2, 21-25.

Syn Boží se vtělil proto, aby nás vykoupil a aby nám dal příklad bohubilého života. Jestliže on — Spravedlivý — trpělivě nesl všechny urážky a bolesti, které jsme mu způsobili, jak musíme být my ochotni odpouštět těm, kteří nám zlé čini!

Carissimi. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus: qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur: tradebatur autem iudicanti se injuste: qui peccata nostra ipse

ně nebesa jsou upevněna, aleluja, aleluja.

Ž. tamt. 1. Jásejte, spravedliví, v Pánu, neboť na upřímné sluší se propěvovati chválu.

Ž. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi ponížím Syna svého, padlý svět pozdvihl, uděl věrným svým trvalého plesání, aby ti, jež jsi před pádem do věčné smrti zachránil, radostí požívali věčných. Skrze téhož Pána...

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 2, 21-25.

Miláčkové, Kristus trpěl pro nás, zůstává vám příklad, abyste následovali šlepků jeho. On hřichu nečinil, aniž se nalézla lesť v ústech jeho; když mu spílali, nespílal v odvetu; když trpěl, nebat: nýbrž odevzdával (se) tomu, jenž soudí spravedlivě. On vznesl naše hřichy sám na svém těle

pértulit in corpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiae vivámus: cuius livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem et episcopum animárum vestrárum.

Allelúja, allelúja.

Ť. Luc. 24, 35. Cognovérunt discipuli Dóminum Jesús in fractióne panis. Allelúja.

Ť. Joan. 10, 14. Ego sum pastor bonus: et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meae. Allelúja.

na dřevo, abychom odumrouce hříchům, žili spravedlností; jeho zsinalostí byli jste uzdraveni. Byli jste zajisté jako ovce bloudící, ale nyní jste se obrátili ku pastýři a biskupu duší svých.

Alleluja, alleluja.

Ť. Luk. 24, 35. Poznali učedníci Pána Ježíše při lámání chleba. Alleluja.

Ť. Jan 10, 14. Já jsem pastýř dobrý a znám ovce své a znají mne moje. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi secundum Joannem. c. 10. podle Jana. 10, 11-16.

Kristus může svrchovaným právem o sobě říci, že je pastýř dobrý, neboť dal za nás svůj život. Slova dnešního svatého Evangelia jsou pobídkou i vzorem pro všechny ty, kdož od Krista dostali úřad pastýře duší.

In illo témpore: Dixit Jesus Pharisaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, pacujus non sunt oves próprie, videt lupum veniéntem, et dimittit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispergit oves: mercenárius autem fugit, quia mercená-

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 10, 11-16.

Že o noho času Pán Ježíš řekl fariseům: „Já jsem pastýř dobrý. Dobrý pastýř dává život za ovce své. Nájemník však, totiž ten, kdo není (pravý) pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, opouští ovce a utíká; a vlk lapá a rozhání ovce. Nájemník pak utíká, poněvadž jest nájemník a

rius est, et non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus: et cognóscó meas, et cognóscunt me meae. Sicut novit me Pater, et ego agnóscó Patrem: et ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quae non sunt ex hoc ovili: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam audient, et fiet unum ovile, et unus Pastor.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 62.

Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Secreta

Benedictioném nobis, Dómine, cónferat salutárem sacra semper oblátio: ut, quod agit mystério, virtute perficiat. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum pastor bonus, allelúja: et cognóscó oves meas, et cognóscunt me meae, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus omnipotens Deus: ut

nezáleží mu na ovčích. Já jsem pastýř dobrý a znám své a znají mne moje. Jako mne zná Otec, i já znám Otce, a život svůj dávám za ovce své. Mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince; také ty musím přivést, a hlas můj slyšeti budou, a bude jeden ovčinec a jeden pastýř.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 62, 2 a 3.

Bože, Bože můj, toužím po tobě hned od svítání; a ve jménu tvém budu zdvíhati ruce své, alleluja.

Tichá modlitba

Požehnání spasné, Pane, nechť nám skýtá ustavičně svatá oběť, aby, co v tajemství předstává, to mocí svou dokonala. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Jan 10, 14.

Já jsem pastýř dobrý, alleluja; a znám ovce své a znají mne moje, alleluja, alleluja.

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, abychom

vivificatiónis tuae grátiam se po obdržení tvé milosti
consequéntes, in tuo semper oživující tvým povždy ho-
múnere glóriúmur. Per nosili darem. Skrže Pána
Dóminum nostrum... našeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Neděle třetí po Velikonocích

„Chváliti chci Pána, dokud jsem živ;
propězovali chci Bohu svému!“

Celý svět je nucen chváliti Boha pro jeho podivuhodná díla. I nepřátelé Boží, satan a jeho přívrženci, jsou nuceni vyznávali slávu Boží. Nám však nesmí úžas vynutiti hrůzu z Boží moci, nýbrž rozjímání o jeho nekonečné dobrodě, kterou si o Velikonocích zvláště připomínáme.

Introitus. Ps. 65, 1-2.

Jubiláte Deo omnis terra, allelúja; psalmum dicite nómini ejus, allelúja; date glóriam laudi ejus, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. ib. 3. Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! in multítudine virtútis tuae mentiéntur tibi inimíci tui.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redire justítiae, veritátis tuae lumen osténdis: da cunctis, qui christiána professione censéntur, et illa respúere, quae huic inimíca sunt nómini; et ea quae sunt apta,

Vstup. Ž. 65, 1-2.

Plesejte Bohu všechny země, aleluja! Opěvujte jméno jeho, aleluja; vzdějte čest na oslavu jeho, aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. tamt. 3. Rcete Bohu: „Jak úžasné jsou skutky tvoje! Pro nesmírnost moci tvé lichoťi tobě dokonce i nepřátelé tvoji.“

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž bloudícím zjevuješ světlo pravdy vě, aby se na cestu spravedlnosti vrátiti mohli, dej všem, kteří se ku křesťanskému vyznání hlásí, aby zavrhovali, co odporuje jménu křesťanskému a ná-

sectári. Per Dóminum nosledovali, co se s ním sho-
strum Jesum Christum... duje. Skrže Pána...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Lectio

Čtení

Epístolae beati Petri Apóstoli. z prvního listu sv. Petra
1. cap. 2, 11-19. Apóstola. 2, 11-19.

Tento svět není naším konečným sídlem. Proto ani Kristus po svém vítězství nad ďáblem a světem nám nedal tohoto v užívání; ústy sv. Petra nám dnes připomíná, že jsme pouze poutníky na této zemi. Život křesťana musí býti čistý a cudný, neboť jenom tak se přivedou k mlčení nerozumní lidé, kteří nechtějí v Cirkvi Kristově zřítí dílo Boží. Celým životem svým musíme chváliti Pána.

Carissimi: Obsecro vos Miláčkové, napomínám
tamquam ádvenas, et pe- vás, abyste jakožto cizinci
reginros abstinére vos a a poutníci zdržovali se tě-
carnálibus desidériis, quae lesných žádostí, které bo-
militant advérsus ánimam, juji proti duši; veďte život
conversatiónem vestram dobrý mezi pohany, aby
inter Gentes habéntes bo- v tom, v čem vám nyní
nam: ut in eo, quod de- utrhnají jako zločincům, pro
tréctant de vobis tamquam dobré skutky vaše, pozoro-
de malefactoribus, ex bo- rujice je, velebili Boha
nis opéribus vos conside- v den navštívení. Poddání
rántes, gloríficent Deum in buďte všelikému zřízení
die visitatiónis. Subjécti lidskému pro Boha, buďte
ígitur estóte omni humánae králi jako (pánu) nejvyš-
creatúrae propter Deum: šimu, aneb vladařům ja-
sive regi, quasi praecel- kožto těm, kteří jsou po-
lénti; sive dúcibus, tam- sláni od něho ku potre-
quam ab eo missis ad vin- stání zločinců a k pochva-
dictam malefactorum, lau- lile dobrých; neboť tak jest
dem vero bonórum: quia věle Boží, abyste dobře
sic est volúntas Dei, ut be- činice umlčovali nevědo-
nefaciéntes obmutescere most lidí nerozumných;
faciátis imprudéntium hó- jako svobodní, a ne jako
minum ignorántium: quasi lidé, kteří svobodu mají
libéri, et non quasi velá- za zástěru zloby, nýbrž ja-
men habéntes malítiae li- men služebníci Boží. Všecky

bertátem, sed sicut servi Dei. Omnes honoráte: fraternitátem diligíte: Deum timéte: regem honorificáte. Servi súbdítí estóte in omni timóre dómínis, non tantum bonis, et modéstis, sed étíam dýscolis. Haec est enim grátíá: in Christo Jesu Dómino nostro.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 110, 9. Redemptiónem misit Dóminus populo suo. Allelúja.

Ť. Lucae 24, 46. Oportébat pati Christum, et resurgere a mórtuis: et ita intráre in glóriam suam. Allelúja.

ctěte, brátrstvo milujte, Boha se bojte, krále v uctivosti mějte. Služebníci, poddáni buďte ve vši bázní pánům, nejen dobrým a mírným, nýbrž i zlým. To zajisté je milost (v Kristu Ježíši, Pánu našem).

Allelúja, allelúja.

Ť. Ž. 110, 9. Vykoupení poslal Pán lidu svému. Allelúja.

Ť. Lukáš 24, 46. Bylo třeba, aby Kristus trpěl a vstal zmrtvých a tak vešel do slávy své. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi secúndum Joannem. c. 16. † Slova sv. Evangelia podle Jana. 16, 16-22.

Dnešní odstavec sv. Evangelia líčí loučení Kristovo s apoštoly před jeho Nanebevstoupením, které pomalu připravoval a nabízel apoštolům útěchplné myšlenky. Musilo to být pro ně bolestné, když jejich nesmírná radost ze Vzkříšení měla tak krátce trvat! Touhu mít Krista neustále viditelně u sebe pocítuje v duši každý dokonale křesťan, proto i pro něho platí slova, pronesená k apoštolům. Po krátké bolesti a smutku nastane věčná radost.

In illo tempóre: Dixit Jesus discipulis suis: Módicum, et jam non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me: quia vado ad Patrem. Dixérunt ergo ex discipulis ejus ad invicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: módicum, et

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Maličko, a již neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě, poněvadž jdu k Otci.“ I řekli někteří z učedníků jeho k sobě vespolek: „Co jest to, co nám praví: „Maličko a ne-

non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me, et quia vado ad Patrem? Dicébant ergo: Quid est hoc, quod dicit, módicum? nescimus, quid loquítur. Cognóvit autem Jesus, quia volébat eum interrogáre, et dixit eis: De hoc quaeritis inter vos, quia dixi: Módicum, et non vidébitis me: et iterum módicum, et vidébitis me. Amen, amen dico vobis: quia plorábitis, et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos autem contristabímíni, sed tristítia vestra vertétur in gáudium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepererit púerum, jam non mémínit pressúrae propter gáudium, quia nafus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristítiam habétis, iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gáudium vestrum nemo tollet a vobis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 145, 2.

Lauda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo, quám diu ero, allelúja.

uzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě“ a „poněvadž jdu k Otci?“ Pravili tedy: „Co jest to, co dí: „Maličko?“ Nevíme co praví.“ I poznal Ježíš, že se ho chtěli tázati, a řekl jim: „Co tom se tážete mezi sebou, že jsem řekl: „Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mě?“ Amen, amen pravím vám: Vy budete kvíliti a plakati, ale svět se bude radovati; vy se budete rmoutit, ale zármutek váš obrátí se v radost. Žena, když rodí, má zármutek, neboť přišla hodina její; když však porodila dítko, již nepamatuje na bolest pro radost, že se narodil člověk na svět. Tak i vy máte nyní zármutek, avšak opět vás uzřím, a radovati se bude srdce vaše, a radostí vaší nikdo neodejme od vás.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 145, 2.

Chval duše má, Pána. Chválíti budu Pána v životě svém; oslavovati budu Boha svého, dokud živ budu, allelúja.

Secreta

His nobis Dómine, mystériis conferátur, quo terrena desideria mitigántes, discámus amáre coeléstia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Communio. Joan. 16, 16.

Módicum, et non vidébitis me, allelúja: iterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Sacraménta quae súmpsimus, quaesumus Dómine, et spirituálibus nos instraúrent aliméntis, et corporálibus tueántur auxiliis. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Neděle čtvrtá po Velikonocích

„Chvalte Pána všechny země; prozpěvujte jménu jeho!“

Nestačíme Bohu děkovati za dobrodiní spásy. Proto musí naše srdce novými a novými díky Boha velebiti. — Svět bude na nás neustále dorážeti a sváděti nás k nevděčnosti; proto musíme vyprošovati si stále pomoc s hůry, kde jediné sídlí naše všechno Blaho.

Introitus. Ps. 97, 1 et 2.

Cantáte Dómino cánticum novum, allelúja: quia mirabilia fecit Dóminus, allelúja: ante conspéctum

Tichá modlitba

Těmito tajemstvími, Pane, nechť se nám dostane, čímž bychom pozemské žádosti krotili a učili se milovati věci nebeské. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Jan 16, 16.

Maličko, a neuzříte mne, allelúja; opět maličko, a uzříte mne, neboť jdu k Otci, allelúja, allelúja.

Po přijímání

Svatosti, jež jsme přijali, prosíme, Pane, nechť nás obnoví jakožto pokrm pro duši a ochrání jakožto pomoc pro tělo. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Géntium revelávit justíttam suam, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. ib. 1. Salvábit sibi dextera ejus: et bráchium sanctum ejus.

Ź. Glória Patri.

Oratio

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod praecipis, id desideráre quod promittis: ut inter mundánas varietátes tibi nostra fixa sint corda, Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Lectio

Epistolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 17-21.

Naše díky musí býti proto bez konce, že to dobré, co snad na sobě pozorujeme, nemáme ze sebe, nýbrž jest to dar Boží. Není naší zásluhou, že jsme se stali křesťany, kteří jsou milovanými dítkami Božími; ze své vlastní vůle nám dal zroditi se Slovem na křtu svatém. Jak tedy musíme se snažiti ctnostným životem slouiti a býti syny Božími!

Carissimi. Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre líminum, apud quem non est transmutáttio, nec vicissitúdinis obumbráttio. Voluntárie enim génuít nos verbo veritátis, ut simus iníttium áliquod creatúrae

spravedlnost svou, allelúja, allelúja, allelúja.

Ž. tamt. 1. Pomáhala mu pravice jeho a rámě svaté jeho.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž činíš, že mysle věřících stejné jsou vůle, dej, ať lid tvůj miluje to, co prikazuješ, a po tom touží, co slibuješ, aby uprostřed změn tohoto světa srdce naše k tobě vera sunt gáudia. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Čtení

z listu svatého Jakuba Apóstoli. štola. 1, 17-21.

Miláckové, všechno dáni dobré a každý dar dokonalejší jest shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož není proměny ani z obratu zastínění. Dobrovolně zajiště zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi prvotinou tvorstva jeho. Víte to, milovaní

ejus. Scitis, fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, et tardus ad iram. Ira enim viri, justitiam Dei non operatur. Propter quod abjiciéntes omnem immunditiam, et abundantiam malitiae, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras.

Alleluja, alleluja.

Ž. Ps. 117, 16. Dextera Domini fecit virtutem: dextera Domini exaltavit me. Alleluja.

Ž. Rom. 6, 9. Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur: mors illi ultra non dominabitur. Alleluja.

bratři moji. Budíž však každý člověk rychlý k slyšení, ale zdlouhavý k mluvení, zdlouhavý ke hněvu, neboť hněv člověka nekoná spravedlnosti Boží. Proto odvrhnouce všecku nečistotu a všecken pozůstatek špatnosti, ujměte v tichosti všlípene slovo, které může spasiti duše vaše.

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 117, 16. Pravice Páně činí divy; pravice Páně mne povýšila, aleluja.

Ž. Řím. 6, 9. Kristus vstav zmrtvých neumírá již; smrt nad ním déle už nepanuje. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secundum Joánn. c. 16. podle Jana. 16, 5-15.

Dnes opět slyšíme, jak Vykupitel těšil před svým Nanebevstoupením apoštoly. Nebudou jim opuštěni, neboť sešle jim Ducha Svatého, který je teprve naučí tomu, co Kristus o sobě a Otci mluvil. Duch Svatý také světu ozřejmí, že nevěra je hřích, že Kristus byl Spravedlivý a že jeho zmrtvýchvstáním byl vynesena soud nad ďáblem a jeho následovníky.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis interrogat me: quo vadis? Sed quia haec locutus sum vobis,

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Jdu k tomu, jenž mě poslal, a nikdo z vás neptá se mě: ‚Kam jdeš?‘ Ale že jsem vám ty věci mlu-

tristitia implévit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis, ut ego vadam: si enim non abiero, Paráclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. Et cum vénerit ille, arguet mundum de peccato, et de justitia, et de judicio. De peccato quidem, quia non crediderunt in me: de justitia vero, quia ad Patrem vado, et jam non videbitis me: de judicio autem, quia princeps hujus mundi jam judicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potéstis portare modo. Cum autem vénerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Non enim loquétur a semetipso: sed quaecúmque audiet, loquétur, et quae ventúra sunt, annuntiábit vobis. Ille me clarificábit: quia de meo accipiet, et annuntiábit vobis. Credo.

Offertorium. Ps. 65.

Jubiláte Deo univérsta terra, psalmum dicite nómini ejus: veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimae meae, alleluja.

vil, zármutek naplnil srdce vaše. Ale já pravdu pravím vám: Jest vám užitečno, abych já odešel, neboť, neodejdu-li, Utěšitel nepřijde k vám; odejdu-li, pošlu ho k vám. A on přijda, usvědčí svět z hříchu a ze spravedlnosti a ze soudu; z hříchu, že nevěří ve mne: ze spravedlnosti, že jdu k Otci, a již neuzříte mne, ze soudu pak, že kníže tohoto světa již jest odsouzen. Ještě mnoho mám mluvit vám, ale nemůžete nyní snést. Když však přijde onen Duch pravdy, naučí vás všeliké pravdě, neboť nebude mluvit sám od sebe, nýbrž co uslyší, bude mluvit a příští věci zvěstuje vám. On mě oslaví, neboť z mého vezme a zvěstuje vám.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 65, 1-2 a 16.

Plesejte Bohu všechny země, pějte píseň jménu jeho. Pojdte a slyšte; i budu vypravovati vám všem, kteří se bojíte Boha, jak veliké věci Bůh učinil duši mé, aleluja.

Secreta

Deus, qui nos per hujus sacrificii veneranda commercia, unius summae divinitatis participes effecisti: praesta quaesumus; ut, sicut tuam cognoscimus veritatem, sic eam dignis moribus assequámur. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Communio. Joan. 16.

Cum vénerit Paráclitus Spíritus veritátis, ille arguet mundum de peccáto, et de justítia, et de iudicio, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Adesto nobis, Dómine Deus noster: ut per haec, quae fideliter súmpsimus, et purgémur a vitiis, et a periculís omnibus eruámur. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Neděle pátá po Velikonocích

„Prozpěvujte Pánu a hlásejte den po dni Spasení jeho!“

Celý svět by měl hláslit chválou, Bohu vzdávanou, neboť pro své nekonečné Milosrdenství nás spasil. Velebme Boha za to, že nás počítá mezi svůj lid! — Teď, když jest Bůh opět usmířen, můžeme mu směle předkládati své prosby. Jelikož však nevíme, co jest k našemu prospěchu, prosme, aby nám Bůh sám vnuknul, zač se máme modlíti.

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi nás skrze vznešené společenství s touto obětí učinil účastným jediného a nejvyššího Božství, dej, prosíme, abychom jako tvou poznáváme pravdu, tak jí důstojnými dosáhli mravy. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Jan 16, 8.

Až přijde Utěšitel Duch pravdy, on usvědčí svět z hříchů, spravedlnosti a soudu, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Prispěj nám, Pane, Bože náš, abychom tím, co jsme u víře přijali, od hříchů očistěni a ze všelikých nebezpečí vytrženi byli. Skrze Pána našeho...

Introitus. Is. 48, 20.

Vocem jucunditátis annuntiáte, et audiátur, allelúja: annuntiáte usque ad extrémum terrae: liberávit Dóminus pópulum suum, allelúja, allelúja.

Ps. 65, 1-2. Jubilate Deo omnís terra, psalmodicite nómini ejus: date glóriam laudi ejus.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, a quo bona cuncta procedunt, largire supplicibus tuis: ut cogitemus, te inspiránte, quae recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dóminum nostrum, ...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Lectio

Epístolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 22-27.

Víra bez dobrých skutků je neplodná. Nestačí pouze věřit, nýbrž je třeba poznané pravdy uvádět ve skutek. Nezapomeňme tedy po Velikonocích na své nadšení, v kterém se teď zrcadlíme, nýbrž použijme ho pro všeliký dobrý skutek.

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: fallétes vosmet ipsos. Quia si quis auditor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis

Vstup. Isaiáš 48, 20.

Hlasem radostným to zvěstujte, aby to bylo známo, aleluja. Zvěstujte to až do končin země: Pán vykoupil lid svůj, aleluja, aleluja.

Ž, 65, 1-2. Plesejte Bohu všechny země. Píseň pějte jménu jeho; vzdejte čest na oslavu jeho.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, od něhož všechno dobro pochází, uděl pokorně tě prosícím, abychom tvým vnukáním myslili, co pravé jest, a tvým vedením to konali. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu svatého Jakuba Apoštola. 1, 22-27.

suae in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim oblúitus est, qualis fuerit. Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permanserit in ea, non auditor obliuísus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiosus esse, non refracnans linguam suam, sed sedúcens cor suum, huius vana est religio. Religio munda, et immaculáta apud Deum, et Patrem, haec est: Visitáre pupillos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodire ab hoc saeculo.

Allelúja, allelúja.

Ÿ. Surrexit Christus, et illúxit nobis, quos redémit sanguine suo. Allelúja.

Ÿ. Joan. 16, 28. Exívi a Patre, et veni in mundum: iterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Allelúja.

rozenou tvárnost svou v zrcadle: on totiž na sebe popatří a odejde a hned zapomene, jaký byl. Kdo však prohlédne v dokonalý zákon svobody a při něm vytrvá, nejsa posluchačem zapomínavým, nýbrž činitelem díla, ten bude blahoslaveným ve svém klogiosum esse, ale nedrží na uzdě svého jazyka, nýbrž klame srdce své, toho nábožnost jest bez užitku. Nábožnost čistá a neposkvrněná před Bohem a Otcem je tato: Navštěvovati sirotky a vdovy v soužení jejich a zachováti se neposkvrněným od tohoto světa.

Aleluja, aleluja.

Ÿ. Kristus vstal zmrtvých a v záři zjevil se nám, které vykoupil krví svou. Aleluja.

Ÿ. Jan 16, 28. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; opět opouštím svět a jdu k Otci. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi † Slova sv. Evangelia
secúndum Joann. c. 16. podle Jana. 16, 23-30.

Kristus se nám slavně zapřisáhl, že nebeský Otec nám dá všechno, zač jej budeme pro zásluhy Spasitelovy prosíti. Budme tedy jeho dokonalými učedníky a pak s naprostou jistotou očekávejme, že se všechno naše přání splní.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiérítis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo: Pétiíte, et accipiétis, ut gaúdium vestrum sit plenum. Haec in provérbii locútus sum vobis. Venit hora, cum jam non in provérbii loquar vobis, sed palam de Patre annuntiábo vobis. In illo die in nómine meo petiétis: et non dico vobis, quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, quia ego a Deo exívi. Exívi a Patre, et veni in mundum: iterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Dicunt ei discipuli ejus: Ecce nunc palam loqueris, et provérbium nullum dicis. Nunc scimus, quia scis ómnia, et non opus est tibi, ut quis te interroget: in hoc crédimus, quia a Deo exísti.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 65.
Benedícite Gentes Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis

Za onoho času Pán Ješus řekl učedníkům svým: „Amen, amen pravím vám: Budete-li zač prosíti Otce ve jménu mém, dá vám. Až dosavad jste neprosili za nic ve jménu mém: prostě, a vezmete, aby radost vaše byla úplná. Toto jsem vám mluvil v podobenstvích; přichází hodina, kdy nebudu již mluvit vám v podobenstvích, nýbrž zjevně budu vám zvěstovati o Otci. V ten den budete prosíti ve jménu mém; a nepravím vám, že já budu prosíti Otce za vás, neboť Otec sám miluje vás, protože vy jste milovali mne a uvěřili jste, že jsem já vyšel od Boha. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět; opět opouštím svět a jdu k Otci.“ Řkou jemu učedníci jeho: „Aj, nyní mluvíš zjevně a žádného podobenství nepravíš; nyní víme, že znáš všechno a nemáš potřebí, aby se tě kdo tázal; proto věříme, že jsi od Boha vyšel.“ Credo.

Obětování. Ž. 65, 8-9 a 20.
Velebte, národové, Pána, Boha našeho, a rozhlášte mocně chválu je-

ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commoveri pedes meos: benedictus Dóminus, qui non amóvit deprecationem meam, et misericórdiam suam a me, allelúja.

Secreta

Súscipe, Dómine, fídelium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per haec piaev devotiónis officia, ad coeléstem glóriam transeámus. Per Dóminum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

Communio. Ps. 95, 2.

Cantáte Dómino, allelúja: cantáte Dómino, et benedicite nomen ejus: bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Tribe nobis, Dómine, coeléstis mensae virtúte satiátis, et desideráre quae recta sunt, et desideráta percípere. Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305.

ho, neboť duši mou zachoval při životě a nedopustil, aby poklesly nohy mé. Veleben budíž Pán, jenž nezamítl prosby mé a neodvrátil milosrdenství svého ode mne, aleluja.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, prosby věřících s obětními dary, abychom pomocí těchto úkonů zbožné oddanosti k nebeské dospěli slávě. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Ž. 95, 2.

Zpívejte Pánu, aleluja, zpívejte Pánu a velebte jméno jeho; blahoslavte den ze dne spásu jeho, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Uděl nám, Pane, kteří jsme silou nebeského stoloování nasyceni, abychom toužili po tom, co právě jest, a touženého dosáhli. Skrze Pána našeho...

Křížové či prosebné dni

(v pondělí, v úterý a ve středu)

„Každý, kdo prosí, běže; a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo lluče, bude otevřeno. Aleluja.“

Křížovými či prosebnými dny (Feriae rogationum) se nazývají tři poslední dni před Nanebevstoupením Páně. Svě jméno mají od toho, že věřící se ubírají s křížem v průvodě a za neustálých prosb a modliteb volají k Bohu o milosrdenství! Zavedl je v V. století biskup Mamertus z Vienne v jižní Francii, když byla tato krajina slhána Božími tresty. Odtud se tento zvyk velice rychle rozšířil po celé Církvi. Na rozdíl od staršího průvodu 25. dubna nazývá se tento průvod „Litaniae minores“. Kněžstvo vychází s lidem do poli a zahrad a prosí Boha o úrodu; za odvrácení moru, hladu, války, krupobíli, jakož i hříchu, bludu a nevěry, kteréžto tři poslední věci bývají příčinou trestů Božích. Ten sice ví, čeho potřebujeme, chce však na nás, abychom jej za to prosili, abychom si stále připomínali, že ve všem závisíme na Bohu. Litanie, které se při tom kněz s lidem modlí (viz Přídavek), jsou vzorem vytrvalé modlitby. Lid se ubírá v průvodě či procesí (od lat. slova procedere, kráčeti vpřed, putovati) na znamení, že hledá milosrdenství Božího. Do svého průvodu zve všechny svaté a svěťce, aby jejich přimlouvu byl spíše vyslyšen.

Při průvodě a následující mši sv. užívá se fialové barvy bohoslužebné na znamení kajcnosti, které máme zapotřebí, abychom došli vyslyšení.

Stejný průvod a mše sv. konají se také na sv. Marka 25. dubna (Litaniae maiores), kdy pučící úroda má nejvíce potřeby požehnání Božího. Tento průvod vznikl v Římě již před Řehořem Velkým a spojení s dnem sv. Marka jest jen nahodilé a pozdějšího data

Mše svatá prosebná

Nejvyšší Pán náš jest tvrzí naší a útočištěm, kam se můžeme bezpečně utéci před zlobou pekla a světa. Víme, že Jej nalezneme v posvěceném chrámu jeho, kde vyslychá všechny naše pokorné prosby. Hledejme Jej tam tedy a budme jisti, že se smiluje nad námi, zrovna jako se smiloval nad králem Davidem, jak to v dnešním Vstupu dosvědčuje.

Introitus. Ps. 17, 7.

Vstup. Ž. 17, 7.

Exaudivit de templo sancto suo vocem meam, allelúja; et clamor meus in conspectu ejus introivit in aures ejus, allelúja, allelúja. Vyslyšel z chrámu svatého svého volání mé, aleluja; a nářek můj před spěctem ejus introvit in aures jeho, aleluja, aleluja.

Ps. ib. 2-3. Diligam te
Dómine virtus mea: Dómi-
nus firmaméntum meum,
et refúgium meum, et li-
berátor meus.

Ť. Glória Patri...

V této mši se neříká ani „Sláva na výsostech Bohu“, ani „Věřím“.

Oratio

Praesta, quaesumus om-
nipotens Deus, ut qui in
afflictiónē nostra de tua
pietáte confidimus, contra
adversa ómnia, tua sem-
per protectiónē tuiámur.
Per Dóminum nostrum...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 305; ve velikonočním týdnu říká se pouze modlitba proti pronásl. Církve nebo za Papeže.

Lectio

Epistolae beáti Jacóbi
Apóstoli. c. 5, 16-20.

První podmínkou vyslyšení našich proseb jest lítost nad špatnými hříchy, kterou se vracíme opět k Bohu, jež jsme hříchy opusili. Druhou podmínkou pak jest vytrvalost v modlitbě, kterou dokážeme svou pokornou důvěru v nekonečné milosrdenství Boží. Svými modlitbami můžeme pomoci i druhým, jimž Bůh na naši přímluvu udílí svou Milost.

Caríssimi. Confitémíni
altérutrum peccáta vestra,
et oráte pro invicem, ut
salvémini: multum enim
valet deprecátio iustí as-
sídúa. Elías homo erat sí-
milis nobis passíbilis: et
oratióne orávit ut non plúe-
ret super terram, et non
pluít annos tres, et menses
sex. Et rursum orávit: et

Ž. tamt. 2-3. Miluji tě,
Pane, sílo má! Pán jest
tvrz má a útočiště mé a
vysvoboditel můj.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Dej, prosíme, všemo-
houcí Bože, abychom, kte-
ří v soužení svém ve tvou
dobrotivost doufáme, proti
všelikému protivensví po-
vždy tvou záštitou chrá-
něni byli. Skrze Pána...

Čtení

z listu svatého Jakuba
Apoštola. 5, 16-20.

Bratři, vyznávejte se
jedni druhým z hříchů
svých a modlete se za
sebe vespolek, abyste byli
uzdraveni. Mnoho může
modlitba spravedlivého u-
silovná. Eliáš byl člověk
podrobený utrpením jako
my, a prosil modlitbou,
aby nepršelo (na zemi);
i nepršelo po tři roky a

coelum dedit plúviam, et
terra dedit fructum suum.
Fratres mei, si quis ex vo-
bis erráverit a veritatē, et
convérterit quis eum: scire
debet, quóniam qui con-
vérti fécerit peccatórem
ab erróre viae suae, sal-
vábít ánimam ejus a mor-
te, et opériet multiúdinem
peccatórum.

Allelúja.

Ť. Ps. 117, 1. Confité-
mini Dómino, quóniam bo-
nus: quóniam in saeculum
misericórdia ejus.

šest měsíců. A opět se
modlil; i vydalo nebe dešť,
a země dala úrodu svou.
Bratři moji, jestliže by
kdo mezi vámi zbloudil
od pravdy, a někdo by
ho obrátil, věz, že kdo
odvrátí hříšníka od bludné
cesty jeho, vysvobodí du-
ši jeho od smrti a přikryje
množství hříchů.

Alelúja.

Ť. Ž. 117, 1. Oslavujte
Pána, neboť jest dobrotiv,
neboť na věky (trvá) mi-
lосrdenství jeho.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 11. † Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 11, 5-13.

Když lidé, kteří v přitvoření k nekonečnému dobrému Bohu jsou zlymi, dovedou na prosby svých přátel těmto prokazovali jenom dobro, čím spíše nám je prokáže Bůh, jenž touží nám dávatí ze svých pokladů! Mnohdy nás nechává trochu čekatí na vyslyšení, ale ne proto, že nám nechce činiti dobře, nýbrž, aby nás přiměl k větší pokoře a k uznání naší závislosti na něm. Jeho slova v dnešním Evangeliu však jsou slavnou přísahou, že vytrvale pro-
sichio nikdy neodmítne. Nesmíme tedy o tom pochybovatí!

In illo témpore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Quis
vestrum habébit amicum,
et ibit ad illum média nocte,
et dicet illi: Amice,
cómmoda mihi tres panes,
quóniam amicus meus ve-
nit de via ad me, et non
hábéo quod ponam ante
illum: et ille deíntus re-
spóndens, dicat: Noli mihi

Za onoho času Pán Je-
žiš řekl učedníkům svým:
„Kdo z vás bude mít při-
tele, jenž půjde-li k němu
o půlnoci a řekne-li mu:
„Příteli, půjč mi tři chleby,
neboť přítel můj přišel z
cesty ke mně, a nemám,
co bych mu předložil,“ od-
povídaje z vnitřka by mu
řekl: „Nečič mi obliže;

moléstus esse, jam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli, non possum súrgere, et dare tibi. Et si ille perseveráverit pulsans: dico vobis, etsi non dabit illi surgens, eo quod amícus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet neces-sários. Et ego dico vobis: Péтите, et dábitur vobis: quaerite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit: et qui quaerit, invenit: et pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petierit ovum: numquid pórriget illi scorpíonem? Si ergo vos cum sitis filii vestris: quanto magis Pater vester de coelo dabit spíritum bonum peténtibus se?

Offertorium. Ps. 108. Obětováni. Ž. 108, 30-31.

Confitébor Dómino nimis in ore meo: et in médio multórum laudábo eum, qui ástílit a dextris paúperis: ut salvam fáce-

dveře jsou již zavřeny a díky mé jsou se mnou na loži; nemohu vstáti a dáti tobě? (A jestliže on tlouci nepřestane), pravím vám: Ačkoli vstana nedá jemu proto, že jest přítelem jeho, přece pro neodbytnost jeho vstane a dá mu, kolik potřebuje. I já pravím vám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete; tluce a bude vám otevřeno; neboť každý, kdo prosí, běře; a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, otevře se. Zdali kdo z vás podá synu svému kámen, když ho jako otce bude prositi za chléb? Aneb jestli za rybu, zdali místo ryby dá jemu hada? Aneb bude-li ho prositi za vejce, zdali podá jemu šířa? Jestliže tedy vy, jsouce zlí, umíte dobré dary dávat dítkám svým, čím spíše Otec váš nebeský dá ducha dobrého těm, kteří ho prosí.“

Slaviti budu velmi Pána ústy svými a ve shromáždění valném chváliti jej budu, neboť postavil se chudému po pravici, aby

ret a persecúntibus áni-mam meam, allelúja. vysvobodil od pronásledovatelů duši mou, aleluja.

Secreta

Tichá modlitba

Haec múnera, quaesumus Dómine, et víncula nostrae pravitátis absolvant, et tuae nobis misericórdiae dona concilient. Per Dóminum nostrum... šeho Ježíše Krista...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 306; ve velikonočním týdnu říká se pouze modlitba proti pronás. Církve nebo za Papeže.

Communio. Luc. 11, 9-10. K přijímání. Luk. 11, 9-10.

Péтите, et accipiétis: quaerite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis: omnis enim qui petit, áccipit: et qui quaerit, invenit: et pulsánti aperiétur, allelúja. Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tluce a bude vám otevřeno, neboť každý, kdo prosí, běře; a kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno, aleluja.

Postcommunio

Po přijímání

Vota nostra, quaesumus Dómine, pio favóre proséquare: ut dum dona tua in tribulatióne percipimus, de consolatióne nostra in tuo amore crescámus. Per Dóminum nostrum... Prosby naše, prosíme, Pane, milostivou přízní provázej, abychom dary tvoje v soužení svém přijali a taktó svojí útěchou v lásce k tobě rostli. Skrze Pána našeho...

Druhá a třetí modlitba, viz str. 306; ve velikonočním týdnu říká se pouze modlitba proti pronás. Církve nebo za Papeže.

Nanebevstoupení Páně

Shromáždění u sv. Petra

„Vystupoval Bůh za plesání, Pán za zvuku polnic.“

Nanebevstoupením korunoval Kristus svůj boholidský život na světě. Vyšel od Olce svého, aby se nám učinil ve všem podobným a sňal s nás odsouzení, které na nás naši prarodičové uvalili. Svým umučením a svou smrtí zničil dluhopis, jímž jsme byli zapšáni peklu. Ukázal nám svým životem, čím jsme povinni Bohu a jak mu máme sloužit. Svým zmrtyčvstáním nám dokázal, že jest pravý Bůh a že všechna jeho slova zde na zemi mají věčnou platnost. Po skončeném díle odchází opět ke svému Otci, na jehož pravici sedí. Ještě jednou se objeví, ale pak zasedne k Soudu, jehož rozsudky budou po celou věčnost plátliti. Ti, kdož mu uvěřili a dle jeho slov žili, budou s ním po celou věčnost kralovati v nekonečné blaženosti. Ti, kdož jím povrhli, budou po celou věčnost zavrženi a mučičti budou sami sebe v peklu. Pro co se rozhodneme?

Radujme se s Cirkví svaou, která dnes jása nad triumfálním vstupem svého božského Chotě do Nebe a upřeme na toto místo blaženosti svou mysl a své srdce!

Introitus. Act. 1, 11.

Viri Galilaei, quid admiramini aspicientes in caelum? allelúja: quemádmódum vidístis eum ascendentem in caelum, ita veniet, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. 46, 2. Omnes gentes plaúdite mánius: jubilate Deo in voce exsultatiónis.

Ť. Glória Patri ...

Oratio

Concéde, quaesumus omnipotens Deus: ut qui hodierna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad coelos ascendisse crédimus: ipsi quoque mente in coeléstibus ha-

Vstup. Skut. 1, 11.

Muži galilejští, proč hledíte s úžasem do nebe? Aleluja. Jak jste ho viděli vstupovati na nebe, tak přijde, aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. 46, 2. Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s jásaním.

Ť. Sláva Otci ...

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, abychom, kteří věříme, že dnešního dne Jednorozený tvůj, Vykupitel náš, na nebesa vstoupil, sami také myslí v nebesích dleli. Skrze

bitémus. Per eúdem Dóminum nostrum ... téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Léctio

Actum Apostolórum.
c. 1, 1-11.

Svatý Apoštol Lukáš vypravuje ve Skutcích Apoštolských o radostné události Nanebevstoupení Páně.

Primum quidem sermó-nem feci de ómnibus, o Theóphile, quae coepit Iesus fácere et docére, us-que in diem, qua, praeci-piens Apóstolis per Spíritu Sanctum, quos elégit, assumptus est: quibus et post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadraginta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, praecépit eis, ab Jerosólymis ne dis-céderent, sed exspectá- rent promissionem Patris, quam audístis (inquit) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabimini Spíritu Sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interro-gábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restitúes regnum Israel? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel momenta, quae Pater pó-

Čtení

ze Skulků Apoštolských.
1, 1-11.

První knihu složil jsem, Theofile, o všech těch věcech, které Ježíš činil a učil od počátku až do dne, ve kterém byl vzat do nebe, dav příkaz skrze Duchu Svatého apoštolům, jež byl vyvolil a jimž se také ukázal živý po svém utrpení mnoha důkazy, zjevuje se jim po čtyřicet dní a mluvě o království Božím. A když s nimi jedl, poručil jim, aby neodcházel z Jerusalema, nýbrž aby očekávali zaslíbení Otcovo, kteréž (vece) „slyšeli jste z úst mých; neboť Jan křtil vodou, vy však budete pokřtěni Duchem Svatým po dnech nemnohých“. I tázali se ho ti, kteří se byli shromáždili, řkouce: „Pane, v tomto-li čase obnovíš království pro Israele?“ Ale on řekl jim: „Nepřislouží vám znáti časy neb chvíle, které Otec ustanovil mocí sobě vlastní,

suit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem super-veniéntis Spíritus Sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judaea, et Samaria, et usque ad últimum terrae. Et cum haec dixisset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in coelum eúntem illum, ecce duo viri asitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixerunt: Viri Galilaei, quid statis aspiciéntes in coelum? Hic Jesus, qui assumptus est a vobis in coelum, sic veniet, quemádmódum vidístis eum eúntem in coelum.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 46, 6. Ascéndit Deus in jubilatíone, et Dóminus in voce tubae. Allelúja.

Ź. Ps. 67, 18-19. Dóminus in Sina in sancto, ascéndens in altum, captivam duxit captivitátem. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secundum Marcum. c. 16. podle Marka. 16, 14-20.

Evangelium popisuje ještě krátce události po Zmrtvýchstání Vykupitele, kdy dává svým vyvoleným Apoštolům poslední naučení a rozkaz šířiti jeho učení po celém světě. Rovněž o Nanebevstoupení svatý Evangelista mluví. Po přečtení se zhasne velikonoční svíce

avšak obdržíte sílu, když na vás sestoupí Duch Svátý, a budete mi svědky v Jerusalemě a po všem Judsku i Samařsku a až do končin země.“ A to pověděv, byl vyzdvižen před jejich zraky, a oblak vzal jej s očí jejich. A jak hleděli upřené do nebe, když se tam ubíral, aj dva muži stáli u nich v rouše bílém a řekli: „Muži galilejští, proč stojíte hledíce do nebe? Ten Ježíš, který vzat jest od vás do nebe, přijde tak, jak jste ho viděli do nebe jíti.“

Aleluja, aleluja.

Ź. Ž. 46, 6. Vstoupil Bůh za plesání, Pán za zvuku polnic. Aleluja.

Ź. Ž. 67, 18-19. Pán (příchází) se Sinaje do svatyně, vstupuje na výsost a jako zajatce vede s sebou zajetí. Aleluja.

(paškál), která po 40 dní byla symbolem Vzkříšeného, jenž dnes opustil svoje vyvolené.

In illo tempore: Recumbéntibus úndecim discipulis, apparuit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, praedicáte Evangelium omni creatúrae. Qui crederit, et baptizátus fuérit, salvus erit: qui vero non crederit, condemnábitur. Signa autem eos, qui crederint, haec sequéntur: In nómine meo daemónia eijicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid biberint, non eis nocébit: super aegros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assumptus est in coelum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécí, praedicavérunt ubique, Dómino cooperánte, et sermóne confirmánte, sequéntibus signis. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 46, 6.

Ascéndit Deus in jubilatíone, et Dóminus in voce tubae, allelúja.

Za onoho času Ježíš ukázal se jedenácti učedníkům, když byli za stolem, a vytykal jim nevěru jejich a tvrdost srdce, že nevěřili těm, kteří jej byli viděli zmrtvých vstalého. A řekl jim: „Jdouce do veškerého světa, kažte evangelium všemu stvoření. Kdo uvěří a pokřtěn bude, spasen bude; kdo však neuvěří, bude zavržen. Těch pak, kteří uvěří, budou následovati tyto divy: ve jménu mém budou zlé duchy vymítati, novými jazyky mluvíti, hady bráti, a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim; na nemocné budou ruce vkládati, a ti se uzdraví.“ A když Pán (Ježíš) byl k nim domluvil, vzat jest do nebe a usedl po pravici Boží; oni pak vyšedše kázali všude, a Pán jim pomáhal a potvrzoval slova jejich zázraky, které potom následovaly.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 46, 6.

Vstoupil Bůh za plesání a Pán za zvuku polnic, aleluja.

Secreta

Súscipe Dómine múnere, quae pro Filii tui gloriosa Ascensione deférimus: et concéde propítius; ut a praeséntibus perículis liberémur, et ad vítam perveniámus aetérnam. Per eúmdem Dóminum...

Communio. Ps. 67, 33-34.

Psállite Dómino, qui ascéndit super coelos coelórum ad Oriéntem, allelúja.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus omnipotens et miséricors Deus: ut quae visibilibus mystériis suménda percépimus, invisibili consequámur efféctu. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, obětní darý, které pro slavné Nanebevstoupení Syna tvého přinášíme, a popřej milostivě, abychom od časných nebezpečí vysvobozeni byli a života věčného došli. Skrze téhož Pána...

K přijímání. Ž. 67.

Prozpěvujte Pánu, jenž vstoupil na nebesa nebes směrem k Východu, aleluja.

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, abychom, co jsme pod viditelnými tajemstvími jako pokrm přijali, toho i neviditelného účinku dosáhli. Skrze Pána...

Neděle mezi oktávem Nanebevstoupení Páně

„Pán kraluje nad všemi národy;
Bůh sedí na trůnu svém svalém.“

Ted už sídlí náš Vykupitel v Nebi. Chceme-li jeho tvář uzříti, musíme své pohledy odvrátiti od země a světa. K Nebi se musíme obracet ve všech svých útrapách, neboť tam sídlí naše Spása a Světlo našich duší. — Vyprose si na oslaveném Kristu milost věrnosti k jeho příkazům, jež nám zde na světě jako drahocenné dědictví zanechal!

Introitus. Ps. 26, 7, 8, 9.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te, allelúja: tibi dixit cor

Vstup. Ž. 26, 7, 8 a 9.

Vyslyš, Pane, hlas můj, kterýmž volám k tobě, aleluja. K tobě mluví srdce

meum, quaesívi vultum tuum, vultum tuum, Dómine requíram: ne avértas faciém tuam a me, allelúja, allelúja.

Ps. ib. 1. Dóminus illumínatio mea, et salus mea: quem tímébo?

Ť. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens sempítérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuae sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum...

Připomínka Nanebevstoupení Páně. (Ze mše předchozí.)

Lectio

Epístolae beáti Petri Apóstoli. 1. cap. 4, 7-11.

Nejněžnějším odkazem Kristovým jsou jeho neustálé pobídky k prokazování Lásky — k Bohu v modlitbě, k bližnímu v pokorné službě.

Caríssimi: Estóte prudentes, et vigiláte in oratió-nibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: quia caritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles invicem sine murmuratióne: unusquís-que, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam adminístrátes, sicut boni dispensatóres multíformis

mé, hledám tvář tvou. Po tváři tvé budu, Pane, toužít; neodvracej tváře své ode mne, aleluja, aleluja.

Ž. tamt. 1. Pán jest světlo mé a spása má, koho bych se měl báti?

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, učňi, abychom tobě povždy oddanou projevovali vůli a velebnosti tvé čistým sloužili srdcem. Skrze Pána našeho...

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 4, 7-11.

Nejmilejší, buďte opatrní a bděte na modlitbách. Předem mějte vytrvalou lásku k sobě vespolek, neboť láska přikrývá množství hříchů; (buďte) pohostinní jedni k druhým bez reptání. Posluhujte si vespolek každý podle milosti, kterou byl obdržel, jakožto dobří správcové rozličné milosti Boží; mluví-li kdo, (mluv) jako slo-

grátiae Dei. Si quis loquitur, quasi sermões Dei: si quis ministrat, tamquam ex virtúte, quam administrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 46, 9. Regnávit Dóminus super omnes gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. Allelúja.

Ť. Joann. 14, 18. Non vos relinqvam órphanos: vado, et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Joánnem. c. 15. Jana. 15, 26-27 a 16, 1-4.

Vykupitel neslilb lidstvu Ráj na zemí a svým nejevnějším předovídá pronásledování. Tato předpověď má nás povzbudit k důvěře v Boha, jenž o tom všem už předem ví a dovede všechno zlo svým vyvoleným obrátit v dobro. Abychom v těchto zkouškách vytrvali, sešle Ducha Svatého, jenž nám dosvědčí Božství Ježíše Krista.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritátis, qui a Patre procedít, ille testimoniúm perhibébit de me: et vos testimoniúm perhibébitis, quia ab initio mecum estis. Haec locútus

va Boží; přisluhuje-li kdo, (přisluhuje) jako z moci, kterou Bůh uděluje, aby ve všem byl oslaven Bůh skrze Ježíše Krista (Pána našeho).

Aleluja, aleluja.

Ť. Ž. 46, 9. Kraluje Pán nade všemi národy; Bůh sedí na trůnu svém svatém. Aleluja.

Ť. Jan 14, 18. Nezanechám vás sirotky; jdu a přijdu k vám a radovati se bude srdce vaše, aleluja.

sum vobis, ut non scandalizémíni. Absque synagogis fácient vos: sed venit hora, ut omnis qui interficit vos, arbitrétur obsequium se praestáre Deo. Et haec fácient vobis, quia non novérunt Patrem, necque me. Sed haec locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámíni, quia ego dixi vobis.

Et díctur Credo.

Offertorium. Ps. 46, 6.

Ascéndit Deus in jubilatíone: et Dóminus in voce tubae, allelúja.

Secreta

Sacrificia nos, Dómine, immaculáta purificent: et méntibus nostris supérnae grátiae dent vigórem. Per Dóminum nostrum...

Připomínka Nanebevstoupení Páně. (Ze mše předchozí.)

Commúnio. Joan. 17, 12-13 et 15. K přijímání. Jan 17.

Pater, cum essem cum eis, ego servábam eos, quos dedisti mihi, allelúja: nunc autem ad te vénio: non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo, allelúja, allelúja.

Postcommúnio

Repléti, Dómine, munéribus sacris: da quaesu-

se nepohoršili. Z náboženské obce své vyloučí vás, ano přichází hodina, že každý, kdo vás zabije, bude se domnívat, že by tím Bohu sloužil. A to vám učiní, poněvadž nepoznali Otce ani mne. Ale tyto věci mluvil jsem vám, abyste, když přijde hodina jejich, rozpomenuli se, že jsem je vám pověděl.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 46, 6.

Vstoupil Bůh za plesání a Pán za zvuku polnic, aleluja.

Tichá modlitba

Oběti neposkvrněné, Pane, nechť nás očistí a duším našim dodají nebeské milosti sílu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

(Ze mše předchozí.)

K přijímání. Jan 17.

Otče, když jsem byl s nimi, chránil jsem těch, které jsi mi dal, aleluja. Nyní však jdu k tobě; neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je ochránil od zlého, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Nasytění jsme, Pane, dary svými; dej, prosí-

mus; ut in gratiárum sem-
per actiõne maneámus. ným díkuicínění setrvali.
Per Dóminum nostrum... Skrze Pána našeho...

Připomínka Nanebevstoupení Páně. (Ze mše předchozí.)

Hod Boží Svatodušní

Shromáždění u sv. Petra

„Přijď, ó Duše přesvatý, naplň srdce svých věrných
a zapal v nich oheň své lásky!“

V době, kdy slunné teplo pohání v přírodě všechno ke zrání, připomíná si Církev příchod Ducha Svatého — Světla a ohně Lásky, — jenž přivádí do plodu sémě, které Kristus zasel do srdcí vyvolených. Jest to právě padesátý (řecky: pentecoste, toto slovo je v mnohých řečech základem pro pojmenování dnešního svátku) den po slavné noci Vzkříšení. Také Židé slavili v Letnicích padesátý den po vyjití z Egypta, jež bylo předobrazem pravých Velikonoc. Podle tradice dostal Mojžíš padesátého dne na hoře Sinaji za rachotu hromu a zvuku trub Desatero, vryté v kamenné desky. Duch Svatý však přichází sice poprvé do Církvě sv. s hukotem mocného víchru a v podobě ohně, ale ne, aby děsil a spaloval, nýbrž potěšil a zanítil k lásce. Od té doby zůstal duší Církvě sv., kterou oživuje, vede a chrání od bludů. Zázrak seslání Ducha Svatého se opakuje při svátosti sv. biřmování i v duši každého jednotlivce, jemuž vpaluje Plamen do srdce svůj zákon Lásky a zanechává v něm nebeské dary a plody svátosti.

Svatodušní svátky se staly brzo v Církvi sv. druhým dnem slavného udílení Křtu. Odtud ta podobnost svatvečera a týdne svatodušního se svatvečerem a týdnem velikonočním. Už za času sv. papeže Lva Velkého (440—461) následovaly tři ještě dnes obvyklé dny postu. Byly pokládány za svatý dar Ducha Svatého, jenž nás vyzývá k odříkávání. Toho však, čeho se v dnech postu odříkáváme, máme užiti k udílení láskyplné almužny těm nepolřebnějším z našich bratří. Jest tedy duch odříkání v mnohém smyslu plodným darem Ducha Svatého.

Děkujeme tyto dni Bohu, že nám dal zroditi se z lůna Církvě sv., která nedostala tvrdých zákonů od svého Zakladatele, nýbrž nejsladší zákony, po nichž lidská srdce prahnou — zákony Lásky. Vzpomeňme si také s vděčností na den svého sv. biřmování, kdy jsme se stali chrámem Ducha Svatého, a pečujme o to, abychom jej ničím neposkvřnili!

Liturgická barva svatodušních svátků jest červená — symbol ohně a Lásky.

*

Duch Svatý naplnil okrsek zemský a jako potvrzení své přítomnosti udělil Apoštolům znalost cizích řečí. Modleme se pokorně

o to, aby nám udělil znalost nebeské řeči, bychom rozuměli, co se Bohu líbí a jak k němu dospějeme!

Introitus. Sap. 1, 7.

Spiritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja: et hoc quod cõtinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. 67, 2. Exsúrget Deus, et dissipéntur inimici ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

†. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui hodiérna die corda fidélium Sancti Spiritus illustratiõne docuisti: da nobis in eõdem Spiritu recta sápere, et de ejus semper consolatiõne gaudere. Per Dóminum... in unitáte ejusdem...

Lectio

Actum Apostolorum. cap. 2, 1-11.

Ve Skutcích apoštolských čteme, jak Duch Svatý sestoupil na Apoštolu a učedníky ve zpísobě ohnivých jazyků a jak tyto udiveným cizincům hovořili v jejich mateřských jazycích.

Cum compleréntur dies Pentecõstes, erant omnes discipuli páriter in eõdem loco: et factus est repénte de coelo sonus, tamquam adveniéntis spirítus vehe-

Vstup. Moudr. 1, 7.

Duch Páně naplňuje okršlek země, aleluja; a ten, který všechno obsahuje, zná každý hlas, aleluja, aleluja, aleluja.

Ž. 67, 2. Povstaniž Bůh a rozprašeni budtež nepřátelé jeho; ať prchají, kdož jej nenávidí, před tváří jeho.

†. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešního dne srdce věřících osvěcením Ducha Svatého poučil, dej nám, abychom v témž Duchu pravé moudrosti došli a z jeho útěchy se vždy radovali. Skrze Pána... v jednotě téhož...

Čtení

ze Skutkův apoštolských. 2, 1-11.

V těch dnech, když přišel den letnic, byli všickni pohromadě na jednom místě. Tu povstal náhle s nebe hukot, jako když táhne vítr silný, a naplnil dům,

méntis: et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispersitáe linguae tamquam ignis, sedítque supra singulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et coepérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus Sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitátes Judaei, viri religiósi ex omni nátióne, quae sub coelo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébant unusquisque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilaei sunt? Et quómodo nos audívimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Aelamítáe, et qui hábitant Mesopotámiam, Judaeam, et Cappadóciám, Pontum, et Asiam, Phrýgiam, et Pamphýliam, Aegýptum, et partes Líbyae, quae est circa Cyrénem, et ádvenae Románi, Judaei quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

kde seděli; i ukázaly se jim jazyky jako ohnivé rozdělující se, a posadil se na každém z nich (jeden), a všickni byli naplněni Duchem Svatým a počali mluvití jinými jazyky, jak ten Duch dával jim promlouvati. Přebývali pak v Jerusalemě židé, muži nábožní, ze všelikého národu pod nebem. A když povstal ten zvuk, sešel se zástup a strnul, neboť slyšeli je mluvití jedenkaždý jazykem svým. I žasli všickni a divili se řkouce: „Nejsou-li tito všickni, kteří mluví, Galilejci? I kterak my každý slyšíme jazyk svůj vlasní, ve kterém jsme se zrodili? My Parthové a Medové i Elamité a obyvatele Mesopotamie, Judska i Kappadocie, Pontu i Asie, Frygie i Pamfylie, Egypta a končin Libye ležící při Cyreně, i příchozí Římané, jak židé tak novověrci, Křesťané i Arabové — my slyšíme je mluvití jazyky našimi o velikých skutcích Božích.“

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 103, 30. Emitte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terrae. Allelúja.

(Hic genufleclitur.) Ź. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Po celý oktáv svatodušní se říká ve mši sv. následující sekvence, která líčí milostiplné působení Ducha Svatého v duších lidských.

Sekvence

Veni Sancte Spíritus, et emitte coelitus lucis tuae rádiúm.

Veni pater paúperum, veni dator múnerum, veni lumen córdium.

Consolátor óptime, dulcis hospes ánimae, dulce refrigerium.

In labóre réquies, in aestu tempéries, in fletu solátium.

O lux beatíssima, reple cordis íntima tuórum fidélium.

Sine tuo númine, nihil est in hómíne, nihil est innóxiúm.

Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum, sana quod est saucium.

Flecte quod est rígídum, fove quod est frígídum, rege quod est dévium.

Aleluja, aleluja.

Ź. Ž. 103, 30. Sešli Duča svého a stvořeni budou; a obnovíš tvárnost země, aleluja.

(Poklekne se.) Ź. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněl.

Duše Svatý, sestup v nás, vyšli k nám svůj nebes jas, páprskem rač ozářit!

Otče chudých, sestup k nám, dárcе darů přijď ty sám, ty, kterýž jsi srdce svit!

Těšiteli ve strastech, sladký hosti duší všech, sladký's okřívání klid!

Odpočinek je tvůj dar, chládkem jsi, když páli žár, v pláči umíš potěšit.

Svělla zář tvá přebíhá ve hloub srdce zasahá — naplň jí svůj věrný lid!

Božstvím svým nám vyjdi vstříc, jinak v lidech není nic, všecko může uškodit.

Kalné očiš od kalu, zavlaž, co schne v úpalu, raněné rač vyléčit!

Ztuhlé račiž ohýbat, zahřej tam, kde studí chlad, na sceslí rač vůdcem býti!

Da tuis fidélibus, in te
confidéntibus, sacrum sep-
tenárium.

Da virtútis méritum, da
salútis éxítum, da perénne
gaúdium. Amen. Allelúja.

Tato sekvence hlubokého obsahu a dokonalé formy je pravdě-
podobně dílem buď papeže Innocence III. († 1216) nebo arci-
biskupa Štěpána Langtona († 1228).

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 14. podle Jana. 14, 23-31.

Duch Svätý byl k nám poslán, aby nás naučil Krista milovati a
jeho slova zachovávatí. Duch Pravdy nám připomíná a nás učí
všemu, co Vykupitel pro nás vykonal.

In illo témpore: Dixit
Jesus discipulis suis: Si
quis diligit me, sermónem
meum servábit, et Pater
meus diliget eum, et ad
eum veniémus, et mansi-
onem apud eum faciémus:
qui non diligit me, serm-
ones meos non servat. Et
sermónem quem audístis,
non est meus; sed ejus,
qui misit me, Patris. Haec
locútus sum vobis, apud
vos manens. Paráclitus au-
tem Spíritus Sanctus, quem
mittet Pater in nómine meo,
ille vos docébit ómnia, et
súggeret vobis ómnia quae-
cúmque dixero vobis. Pa-
cem relínquo vobis, pacem
meam do vobis: non quó-

Račič v tebe věřícím,
Duše Svätý, věrným svým
Sedmero své udělit!

Ctností zásluhu rač dát,
spasně dej nám umírat,
ve věčné dej slasti žít!
Amen. Aleluja.

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl učedníkům svým:
„Miluje-li kdo mne, slovo
mé zachovávatí bude. Otec
můj bude ho milovati, i
přijdeme k němu a přiby-
tek u něho si učiníme. Kdo
mě nemiluje, slov svých
nezachovává, a (přece)
slovo, které slyšíte, není
moje, nýbrž Otce, který
mě poslal. Toto mluvil
jsem vám u vás zůstávaje.
Utěšitel pak, Duch Svätý,
kteréhož Otec pošle ve
jménu mém, ten vás naučí
všem věcem a připomene
vám všechno, co jsem mlu-
vil vám. Pokoj svůj zůsta-
vuji vám, pokoj svůj dá-
vám vám; ne jako svět

modo mundus dat, ego do
vobis. Non turbétur cor
vestrum, neque formidét.
Audístis quia ego dixi vo-
bis: Vado, et vénio ad vos.
Si diligerétis me, gauderétis
útilique, quia vado ad
Patrem: quia Pater major
me est. Et nunc dixi vobis
priúsqvam fiat: ut cum fac-
tum fúerit, credátis. Jam
non multa loquar vobis-
cum. Venit enim princeps
mundi hujus, et in me non
habet quidquam. Sed ut
cognóscat mundus, quia dí-
ligo Patrem, et sicut man-
dátum dedit mihi Pater, sic
fáció. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 67.

Confirma hoc Deus;
quod operátus es in nobis:
a templo tuo quod est in
Jerúsalem, tibi offerent re-
ges múnera, allelúja.

Secreta

Múnera, quaesumus Dó-
mine, obláta sanctífica: et
corda nostra Sancti Spí-
ritus illustratióne emúnda.
Per Dóminum nostrum...
in unitáte ejúsdem...

Communio. Act. 2, 2 et 4.

Factus est repénite de
coelo sonus tamquam ad-

dává, já vám dávám. Ne-
rmutiž se srdce vaše, aniž
se strachuj. Slyšeli jste,
že já jsem vám řekl: „Jdu
a přijdu (zase) k vám.“
Kdybyste mě milovali, ra-
dovali byste se, že jdu
k Otci, neboť Otec větší
jest mne. A nyní pověděl
jsem vám to, prve než by
se stalo, abyste, když se
stane, uvěřili. Již nebudu
mnoho mluvit s vámi, ne-
boť přichází kníže tohoto
světa, a na mně nemá ni-
čeho, avšak aby svět po-
znal, že miluji Otce a tak
činím, jak mi Otec při-
kázal.“ Následuje Credo.

Obětování. Ž. 67, 29-30.

Upevni to, co jsi v nás
vykonal, Bože! Pro chrám
tvůj v Jerúsalemě budou
tobě králové přinášeti da-
ry, aleluja.

Tichá modlitba

Dary obětované, prosí-
me, Pane, posvěť a srdce
naše osvícením Ducha
Svätého očisť. Skrze Pá-
na našeho... v jednotě
téhož...

K přijímání. Sk. Ap. 2.

Povstal náhle s nebe
hukot, jako když vane

veniéntis spíritus vehemén-
tis, ubi erant sedéntes, alle-
lúja; et repléti sunt omnes
Spíritu Sancto, loquéntes
magnália Dei, allelúja, al-
lelúja.

Postcommunio

Sancti Spíritus, Dómine,
corda nostra mundet in-
fúsio, et sui roris íntima
aspersióne foecundet. Per
Dóminum nostrum... in
unitátem ejúsdem...

Pondělí Svatodušní

Shromáždění u sv. Petra v okovech

„Duch Svátý naučí vás cožkoli jsem řekl vám,
aleluja, aleluja.“

Liturgie svatodušního týdne vzpomíná často křtu sv., jež o svat-
večeru svatodušním katechumeni obdrželi. Tak slova dnešního Vstupu
připomínají, jak novokřtěnci, když vystoupili z křestní vody, nasy-
ceni byli chlebem z nebeské pšenice. — Modleme se za to, aby
Báh, jenž nám dal milost Víry, udělil nám i pokoj a mír duše, jež
Vira s sebou přináší.

Introitus. Ps. 80, 17.

Cibávit eos ex ádipe fru-
ménti, allelúja; et de petra
melle saturávit eos, alle-
lúja, allelúja.

Ps. ib. 2. Exsultáte Deo
adjutóri nostro: jubilate
Deo Jacob.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui Apóstolis tuis
Sanctum dedisti Spíritum:

vítř silný, tam kde seděli,
aleluja. A všichni naplně-
ni byli Duchem Svátým
a mluvili o velelích Bo-
žích, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Vlitií Ducha Svatého,
Pane, nechť srdce naše
očistí a svou rosou jejich
nitro skropí a zúrodní.
Skrze Pána našeho....
v jednotě téhož...

Vstup. Ž. 80, 17.

Krmil je nejlepší pře-
nicí, aleluja; a medem ze
skály je sytil, aleluja, ale-
luja.

Ž. tamt. 2. Plesejte Bo-
hu, pomocníku našemu;
jásejte Bohu Jakobovu.

Ť. Sláva Otcí...

Modlitba

Bože, jenž jsi apoštolům
svým dal Ducha Svatého,

concéde plebi tuae piae
petitiónis effectum; ut qui-
bus dedisti fidem, largiáris
et pacem. Per Dóminum..
in unitáte ejúsdem...

Lectio

Actuum Apostolorum.
cap. 10, 34, 42-48.

Skutkové apoštolšti líčí v dnešní Epístole radostnou událost, jak
křtem římského setníka Kornelia byla i pohanům otevírána brána
do království Božího na zemi — do Cirkve svaté.

In diébus illis: Apériens
Petrus os suum, dixit: Viri
fratres, nobis praecépit
Dóminus praedicáre pópulo:
et testificáři, quia ipse
est, qui constitútus est a
Deo iudex vivórum et mor-
tuórum. Huic omnes Pro-
phétae testimónium pérhi-
bent, remissionem pecca-
tórum accípere per nomen
ejus omnes, qui credunt in
eum. Adhuc loquente Petro
verba haec, cécidit Spíri-
tus Sanctus super omnes,
qui audiébant verbum. Et
obstupéerunt ex circumci-
sióne fidéles, qui vénerant
cum Petro: quia et in na-
tiónes grátia Spíritus Sanc-
ti effúsa est. Audiébant
enim illos loquéntes lin-
guis, et magnificántes
Deum. Tunc respóndit Pe-
trus: Numquid aquam quis
prohibére potest, ut non

popřej lidu svému splnění
zbožné prosby a udělív
jim víry, uštedří jim také
pokoj. Skrze Pána....
v jednotě téhož...

Čtení

ze Skutkův apoštolských.
10, 34, 42-48.

V těch dnech Petr ote-
vřev ústa svá řekl: „Muži
bratři, Pán přikázal nám,
abychom hlásali lidu a
svědčili, že on jest ten,
jenž byl od Boha usta-
noven soudcem živých i
mrtvých. Jemu všickni pro-
ci vydávají svědectví, že
skrze jméno jeho dosta-
nou odpuštění hříchů vši-
chni, kdo v něho věří.“
Když Petr ještě mluvil tato
slova, připadl Duch Svátý
na všechny, kteří to slovo
slyšeli. I užasli věřící z ob-
řízky, kteří byli přišli s Pe-
trem, že také na pohany
vyhlá se milost Ducha Sva-
tého; slyšeli je totiž, ani
mluví jazyky a velebí Boha.
Tu promluvil Petr: „Mů-
že-li kdo zabrániti vodě,
aby nebyli pokřtěni ti,
kteří přijali Ducha Sva-
tého, jakož i my? I roz-

baptizentur hi, qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut et nos? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

Allelúja, allelúja.

Ź. Act. 2, 4. Loquebántur váríis linguis Apóstoli magnália Dei. Allelúja.

(Hic genuflectitur.) Ź. Veni Sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde.

Sekvence z předešlé mše svaté.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia secundum Joánnem. c. 3. podle Jana. 3, 16-21.

V Evangellu mluví Kristus sám o tom, že víry v něho je nevyhnutelně třeba ke spasení. Kdo vlastní vinou nevěří, ten se už sám odsoudil k duchovní smrti. Mnozí Vykupitelé proto nevěří, že milují více tmu, která skrývá jejich zlé skutky.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Filium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam aetérnam. Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non júdicátur: qui autem non credit, jam júdicátus est: quia non cre-dit in nómine unigéniti Fi-

kázal je pokřtíti ve jménu Pána Ježíše Krista.

Aleluja, aleluja.

Ź. Skut. ap. 2, 4. Apóstolové mluvili rozličnými jazyky o veledělech Božích. Aleluja.

(Poklekne se.) Ź. Přijď, Svatý Duše, naplň srdce svých věrných a oheň své lásky v nich rozněž.

lii Dei. Hoc est autem júdicium: quia lux venit in mundum, et diléxerunt hómines magis ténébras, quam lucem: erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera ejus: qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus, quia in Deo sunt facta.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 17.

Intónuit de coelo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuérunt fontes aquárum, allelúja.

Secreta

Propítius, Dómine quaesumus, haec dona sanctífica: et hóstiae spiritalís oblatióne suscépta, nos metípsos tibi péfice munus aetérnum. Per Dóminus nostrum...

Communio. Joan. 14, 26.

Spíritus Sanctus docébit vos, allelúja: quaecúmque díxero vobis, allelúja, al-
lelúja.

Postcommunio

Adésto, quaesumus Dómine, quópulo tuo: et quem

ho. To pak jest soud, že světlo přišlo na svět, a lidé milovali více tmu nežli světlo; neboť skutkové jejich byli zlí. Každý zajisté, kdo činí zlé, nenávidí světla a nejde ke světlu, aby nebyli usvědčeni skutkové jeho. Kdo však činí pravdu, jde ke světlu, aby skutkové jeho se zjevili, neboť v Bohu jsou vykonáni.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 17, 14 a 16.

Pán zahrml s nebe a Svrchovaný vydal hlas svůj; i ukázaly se prameny vod, aleluja.

Tichá modlitba

Posvěť milostivě, Pane, prosíme, tyto dary a přijav tuto duchovní oběť, nás samy za obětní dar věčný sobě uprav. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání. Jan 14, 26.

Duch Svatý naučí vás, aleluja, cokoliv jsem vám mluvil, aleluja, aleluja.

Po přijímání

Přispěj, prosíme, Pane, lidu svému, a ježto jsi jej

mysteriis coeléstibus im- tajemstvími nebeskými o-
buísti, ab hóstiúm furóre milostnil, chraň jej před ne-
defénde. Per Dóminum no- přátelskou zlobou. Skrze
strum Jesum Christum... Pána našeho...

DOBA PO SVATÉM DUCHU

Mši svatou v sobotu oktávu svatodušního končí se v církevním roce doba velikonoční, která nám přinesla tolik nebeské radosti! O svatodušních svátcích byla založena Církev svatá, v době po Svatém Duchu se liturgie zabývá rozvojem a vybudováním tohoto království Božího na zemi.

Tato nejdelší část církevního roku nesoustřeďuje se sice kolem nějakého svátku, jako doba vánoční a velikonoční, a nedostává tedy nějakého zvláštního rázu, ale není nikterak chuda na význačné slavnosti. Právě v tuto dobu se Církev odívá velice často v slavnostní roucho; její slavnosti jsou teď však prožívány více v klidném rozjímání toho odkazu, jehož se jí dostalo po odchodu nebeského Chotě. Zcela krásně hodí se tato doba se svými myšlenkami o růstu, zrání a sklizni božské setby do doby, v které právě zraje a sklízí se i úroda v přírodě.

Liturgická barva této doby je zelená, barva života v přírodě a naděje na vzkříšení pro nikdy neuvadající život v nebeských luzích.

Počet neděl po Svatém Duchu je vzhledem k pohyblivým svátkům velikonočním různý; nejméně jich může být 23 a nejvíce 28.

Svátek Nejsvětější Trojice (První neděle po Svatém Duchu)

„Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému;
jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův.“

Dnes slavíme nehlubší tajemství svého náboženství. Jest tak úzasně, že bychom bez Zjevení Božího nemohli na ně přijít, a tak hluboké, že po celou Věčnost se ho nedočerpáme. Jsou tři božské Osoby, ale tyto tři jsou pouze jeden Bůh: Otec nestvořený, Syn od Věčnosti Otcem zrozený a Duch Svatý Otcem a Synem od Věčnosti jako Láska vydechovaný. Nejsvětější Trojice je zřídlem všeho stvoření, vykoupení a posvěcování.

Církev sv. tuto základní pravdu našeho náboženství nejen slovy vždycky hlásala, ale vyjadřovala v celé bohoslužbě. Na jméno nejsv. Trojice jsme křtění. Jejím jménem se nám dostává všech milostí ve svátostech. V Ješím jméně opouštíme tento život, abychom jí pohleděli tváří v tvář. Nesčetněkrátě opakuje Církev sv.

na konci svých modliteb chválu nebo zývání nejsvětější Trojice. Papežem Janem XXII. byl r. 1334 nařízen pro celou Církev ještě zvláštní svátek. Ovšem Církev sv. si je vědoma nesmírností toho tajemství a nemožnosti, abychom ho my lidé po zásluze oslavili, a proto opakuje v církevních hodinkách opět a opět slova bezmecného úžasu: „O beata Trinitas — o blažená Trojice!“

Liturgická barva je bílá; a má vyjádřiti nekonečnou Svatost a jasnost nejsvětější Trojice. —

Jméno Trojediného je obdivuhodné po celém světě. Děkujme Mu, že nám zjevil toto své Tajemství a prosíme Ho o milost, abychom z tohoto poznání odnášeli si i užitek pro všechny potřeby své duše!

Introitus. Tob. 12, 6.

Benedicta sit sancta Tri-
nitas, atque indivisa Uni-
tas: confitēbimur ei, quia
fecit nobiscum misericor-
diam suam.

Ps. 8, 2. Dómine Dómi-
nus noster, quam admirá-
bile est nomen tuum in
universa terra!

Ť. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens sempitérne
Deus, qui dedisti fámulis
tuis in confessione verae
fidei, aetérnae Trinitatis
glóriam agnóscere, et in
poténtia majestátis adorá-
re unitátem: quaesumus;
ut ejúdem fidei firmítate,
ab ómnibus semper mu-
niámur adversis. Per Dó-
minum nostrum...

Připomínka neděle 1. po Svatém Duchu.

Oratio

Deus in te sperántium
fortitúdo, adesto propítius

Vstup. Tob. 12, 6.

Velebena buď svatá Tro-
jice a nerozdílná Jednota.
Oslavujme ji, neboť učí-
nila s námi milosrdenství
své.

Ž. 8, 2. Hospodine, Pa-
ne náš, jak podivuhodné
jest jméno tvé po veške-
ré zemi!

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jenž jsi dal služebníkům
svým, vyznávajícím pravou
víru, slávu věčné Trojice
poznati a v moci veleb-
nosti klaněti se jednotě;
prosíme tě, abychom pev-
ností této víry ode všech
protivenství vždycky chrá-
něni byli. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista...

Modlitba

Bože, silo doufajících
v tebe, přispěj nám milo-

invocatióibus nostris: et quia sine te nihil potest mortális infirmitas, praesta auxiliúm grátiae tuae; ut in exsequendis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actiõe placeámus. Per Dóminum nostrum, . . .

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 11, 33-36.

Svatý Pavel píše ve svém listě k Římanům o nepochopitelnosti Tajemství všech tajemství. My nemůžeme než se před ním sklonit v hluboké úctě a pokorně čekati, až se našim odchodem z této země naše Víra obrátí v pašiení.

O altitúdo divitiárum sapiéntiae et sciéntiae Dei: quam incomprehensibília sunt iudícia ejus, et investigábiles viae ejus! Quis enim cognóvit sensum Dómini? Aut quis consiliárius ejus fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuétur ei? Quóniam ex ipso, et per ipsum, et in ipso sunt ómnia: ipsi glória in saecula. Amen.

Graduale. Dan. 3, 55-56.

Benedíctus es Dómine, qui intuéris abyíssos, et sedes super Chérubim. V. Benedíctus es Dómine in firmaménto coeli, et laudábilis in saecula.

Allelúja, allelúja.

stivě na volání naše; a jelikož bez tebe nic nemůže smrtelníků slabost, daruj nám pomoc milosti své, abychom v plnění přitůkazání tvých líbili se tobě vůlí i skutkem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista . . .

Čtení

z listu sv. Pavla Apóstola k Římanům. 11, 33-36.

Ó hlubokosti bohatství a moudrosti i vědomosti Boží! Jak nevyzpytatelní jsou soudové jeho a nevystihlé cesty jeho! Neboť kdo poznal mysl Páně? Aneb kdo byl jeho rádcem? Aneb kdo prve dal jemu, a bude mu odplaceno? Vždyť z něho a skrze něho a k němu jsou všechny věci; jemu sláva na věky. Amen.

Stupňový zpěv. Dan. 3.

Veleben buď, Pane, jenž hledíš do propastí a trůnů nad cheruby. V. Veleben buď, Pane, na obloze nebeské a chvály hoden na věky.

Aleluja, aleluja.

V. Ib. 52. Benedíctus es Dóminus Deus patrum nostrórum, et laudábilis in saecula. Allelúja.

V. Tamt. 52. Veleben buď, Pane, Bože otců našich a chvály hoden na věky. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secúndum Matth. c. 28. podle Matouše 28, 18-20.

Křesťanská víra v trojediného Boha je zabezpečena vlastními slovy Ježíše Krista, jenž vyslal své apóstoly do celého světa, aby křtili ve jménu Otce i Syna i Ducha Svätého.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Data est mihi omnis potestas in coelo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti: docétes eos serváre ómnia quaecúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobiscum sum ómnibus diébus, usque ad consummationem saeculi.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Tob. 12, 6.

Benedíctus sit Deus Pater, Unigenitúsque Dei Filius, Sanctus quoque Spíritus: quia fecit nobiscum misericórdiam suam.

Secreta

Sanctífica, quaesumus Dómine Deus noster, per tui sancti nóminis invocatiónem, hujus oblatiós

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Jdouce tedy, učte všechny národy, křtíce je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svätého, učíce je zachovávatí všecko, co jsem přikázal vám; a aj, já jsem s vámi po všechny dni až do skonání světa.“

Následuje Credo.

Obětování. Tob. 12, 6.

Veleben buď Bůh Otec a jednorozený Syn Boží, jakož i Duch Svätý, neboť učinil s námi milosrdenství svoje.

Tichá modlitba

Posvěť, prosíme, Pane, Bože náš, pro vzývání svätého svého jména tuto přitosenou oběť a skrze ni

hóstiam: et per eam nos-
metipsos tibi p[er]fice mu-
nus aet[er]num. Per D[omi]-
num nostrum...

Připomínka neděle 1. po Svatém Duchu.

Secreta

Hóstias nostras, quaesu-
mus D[omi]ne, tibi dicátas
placátus assúme: et ad
perpétuum nobis tríbue
proveníre subsidium. Per
D[omi]num nostrum...

Communio. Tob. 12, 6.

Benedícimus Deum coe-
li, et coram ómnibus vi-
v[en]tibus confitébimur ei:
quia fecit nobiscum mi-
sericórdiam suam.

Postcommunio

Proficiat nobis ad salú-
tem córporis et ánimae,
D[omi]ne Deus noster, hu-
jus sacraménti susceptio:
et sempit[er]nae sanctae Tri-
nitátis, ejusdémque indi-
viduae unitátis confessio.
Per D[omi]num nostrum...

Připomínka neděle 1. po Svatém Duchu.

Postcommunio

Tantis, D[omi]ne, repléti
mun[er]ibus, praesta quae-
sumus: ut et salutária do-
na capiamus, et a tua num-

nás samy zdokonal pro
sebe za obětní dar věčný.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

Tichá modlitba

Oběti naše, tobě zaslě-
cené, prosíme, Pane, u-
smířen přijmi a dej, aby
se nám staly ustavičnou
pomocí. Skrze Pána na-
šeho Ježíše Krista...

K přijímání. Tob. 12, 6.

Velebme Boha nebeské-
ho a přede všemi živou-
cími oslavujme jej, neboť
učinil s námi milosrden-
ství své.

Po přijímání

Nechť nám prospívá ke
zdraví těla i duše, Pane,
Bože náš, přijetí této svá-
tosti a vyznávání věčně
svatě Trojice a její ne-
rozdílné jednoty. Skrze
Pána našeho Ježíše Krista,
Syna tvého...

Po přijímání

Tak velkými, Pane, na-
plněni jsouce dary, pro-
síme, uděl, abychom spa-
sitelné dary přijímali a ni-

quam laude cessemus. Per
D[omi]num nostrum...

Na konci mše se čte Evangelium neděle 1. po Svatém Duchu.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 6.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Estóte
misericórdes, sicut et Pa-
ter vester miséricors est.
Nolíte iudicáre, et non iu-
dicabimini: nolíte condem-
náre, et non condemnabi-
mini. Dimittite, et dimitté-
mini. Date, et dabitur vo-
bis: mensúram bonam, et
confértam, et coagítatam,
et superfluéntem dabunt
in sinum vestrum. Eádem
quippe mensúra, qua men-
sifuéritis, remetiétur vobis.
Dicébat autem illis et si-
militúdinem: Numquid po-
test caecus caecum dúcere?
nonne ambo in fóveam
cadunt? Non est discipu-
lus super magístrum: perféctus
autem omnis erit,
si sit sicut magister ejus.
Quid autem vides festúcam
in óculo fratris tui,
trabem autem, quae in ócu-
lo tuo est, non consideras?
Aut quómodo potes dicere
fratri tuo: Frater, sine eji-
ciam festúcam de óculo

kdy neustali ve tvé chvále.
Skrze Pána našeho...

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 6, 36-42.

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl učedníkům svým:
„Budte milosrdní, jakož i
Otec váš milosrdný jest.
Nesudte, a nebudete sou-
zeni; neodsuzujte, a ne-
budete odsouzeni; odpou-
štějte, a bude vám odpu-
štěno. Dávejte, a bude
vám dáno; míru dobrou
a natlačenou a natřese-
nou a vrchovatou dají do
klína vašeho; neboť kte-
rou měrou měříte, tou bu-
de vám odměřeno. Pově-
děl pak jim i podobenství:
Zdali může slepec slepce
vésti? Nepadnou-liž oba
do jámy? Není učedník
nad mistra, ale dokona-
lým bude každý, bude-li
jako mistr jeho. Což pak
vidíš třísku v oku bratra
svého a trámu ve svém
oku nepozoruješ? Aneb
kterak můžeš říci bratru
svému: ‚Bratře, nechej, ať
vyvrhnu třísku z oka tvé-
ho, sám ve svém oku trá-
mu nevida? Pokrytče, vy-

tuo: ipse in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo: et tunc perspicies, ut edúcas festúcam de óculo fratris tui.

Slavnost Božího Těla

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“

Minulou neděli slavila Církev nejhlubší tajemství naší Víry; dnes obrací naši pozornost k stejné hlubokému tajemství přítomnosti Boží pod způsoby chleba a vína. Výročním dnem ustanovení Nejsv. Svátosti je vlastně Zelený čtvrtek. V ten den je však Církev zaujata skoro zcela počínajícím utrpením našeho Vykupitele a nemůže se oddat nesmírné radosti z ustanovení Velebné Svátosti.

Papež Urban IV. nařídil r. 1264 pro celou latinskou Církev, aby se památka této radostné události konala vždy ve čtvrtek po oktávě svatoúšním.

Svátost Oltářní je pramenem a symbolem veškeré jednoty v Církvi, která je mystickým tělem Kristovým. V ní se spojuje Vykupitel s námi a my s ním. V ní se spojuje lidstvo v jeden celek mezi sebou a dožívá se tak už něžného a sladkého spojení Lásky, kterým budeme jednou v Nebi v Bohu věčně žítí. Obě způsoby značí tuto jednotu, když chléb, utvořený z mouky mnoha rozemletých pšeničných zrn, a víno, vylisované z mnoha révových zrn, slovem kněze obrácení se veškerou svou podstatou v tělo a krev Kristovu. Tak si přeje Vykupitel, abychom i my s ním byli jedno mystické tělo, udržované vespolek Láskou.

Tuto jednotu věřících vyjadřuje také průvod s Božím Tělem, jenž se v ten den a někde po celý oktav konává. Všichni se v něm spojujeme k chvále Spasitele, jenž se nám dává ve Velebné Svátosti za pokrm duše. Tento průvod jest triumfem vířeného Boha, při němž věřící s mnohonásobenou láskou a chválou snaží se dáti zadoslučnění za všechny urážky, kterých se od lidí tomuto tajemství Lásky dostává.

Svatý Tomáš Akvinský († 1274) sestavil církevní hodinky a mši svatou dnešní slavnosti. Přítomnost při těchto bohoslužbách je odměněna bohatými odpustky.

Chodíme často k hostině, kterou nám dává na oltáři připravovati Bůh. Papež Pius X. vyzval dekretem z r. 1905, aby věřící po příkladu prvních křesťanů chodili si co nejčastěji pro svou posluhu k sv. Přijímání. Kdokoliv má dobrou vůli křesťanskou a bohubilě žítí, třebaž na sobě pozoroval ještě mnohé nedostatky, má právo se spojovati se svým Bohem ve Velebné Svátosti; která není ani tak

vrz nejprve trám z oka svého a potom přihlední, abys vyvrhl frísku z oka bratra svého.“

odměnou za ctnost, jako spíše účinným lékem pro naše slabosti. Nespokojme se tedy přijímatí pouze o nedělich a svátích, nýbrž živme se Láskou Boží pokud možno denně! Kdybychom nedávali denně svému tělu potravu, zhyznuli bychom brzo; naše duše bez této andělské stravy také nemohou býti. Nenechme jich tedy hynouti hladem!

Tělo Páně a jeho Krev jsou jediný pokrm nesmrtnosti.

Introitus. Ps. 80, 17. Vstup. Ž. 80, 17.

Cibávit eos ex ádipe fraterni, allelúja: et de petra, melle saturávit eos, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. ib. 2. Exsultáte Deo adjutóri nostro: jubilate Deo Jacob.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui nobis sub sacraménto mirábili, passiónis tuae memóriam reliquisti: tríbue quaesumus, íta nos Córporis, et Sanguinis tui sacra mysteria venerári, ut redemptionis tuae fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla ad Corinthios. 1, cap. 11.

Slovy: „To čítáte na mou památku!“ dostali Apoštolové a jejich nástupcové, biskupové a kněží, stejnou moc proměňovati chléb a víno v tělo a krev Páně. Svátý Pavel nás poučuje, že oběť mše svaté a Kristova oběť na kříži jsou jedno a totéž. Dříve tedy, než někdo přistoupí k této vznešené hostině, musí sám sebe zkoušet, zdali nemá duši poskvrněnou těžkým hříchem, jehož dosud nelhoval a z něho se nevyzpovidal. Takový by si nešel pro požehnaní ke stolu Páně, nýbrž pro vlastní odsouzení, protože se odvážil do špinavého a nekajícného srdce pozvatí Boha.

Krmil je nejlepší přeměti, allelúja, a medem ze skály je sytil, allelúja, allelúja.

Ž. tamt. 2. Plesejte Bohu, pomocník našemu; jásejte Bohu Jakobovu.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi nám v předivné svátosti památku svého umučení pozůstavil, popřej, prosíme, abychom svatá tajemství tvého těla a krve tvé tak uctívají, bychom ovoce vykoupění tvého stále v sobě znamenali. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem...

Čtení

ke Korintským. 11, 23-29.

Fratres: Ego enim accēpi a Dómino quod et tradidí vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accēpit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducáte: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Similiter et cálicem, postquam coenávít, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábítis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábítis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigné, reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bíbit indigné, judícium sibi manducat et bíbit: non dijúdicans corpus Dómini.

Graduale. Ps. 144, 15-16.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: et tu das illis escam in témpore op-

Bratři, já jsem přijal od Pána to, co jsem též podal vám, (totiž), že Pán Ježíš v té noci, ve které byl zrazen, vzal chléb a učiniv díky, rozlámal jej a řekl: „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává; to číňte na mou památku.“ Taktéž (vzal) i kalich po jídle a řekl: „Tento kalich jest nová úmluva (potvrzená) mou krví; to číňte, kolikrátkoli (jej) pítí budete, na mou památku.“ Kdykoli totiž jíte chléb tento a pijete kalich, smrt Páně zvěstujete, dokavad nepřijde. Proto kdokoli bude jísti chléb tento a neb pítí kalich Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně. Zkusíš však každý sám sebe a tak z toho chleba jez a z kalicha pij; neboť kdo jí a pije nehodně, odsouzení sobě jí a pije, poněvadž nerozeznává těla Páně.

Stupňový zpěv. Ž. 144.

Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v

portúno. *V.* Aperis tu manum tuam: et implem omne animal benedictióne.

Allelúja, allelúja.

V. Joan. 6, 56-57. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in eo.

V následující vznešené sekvenci sv. Tomáš Akvinský opěvuje v hlavních rysech všecko, čemu Církev sv. o Velebné Svátosti učí:

Sekvence

Lauda Sion Salvatorem, lauda ducem et pastorem, in hymnis et cánticis.

Quantum potes, tantum aude: quia major omni laude, nec laudare súfficis.

Laudis thema speciális, panis vivus et vitális hodie propónitur.

Quem in sacrae mensae coenae, turbae fratrum duodenae datum non ambigitur.

Sit laus plena, sit sonóra, sit jucúnda, sit decóra mentis jubilatio.

Dies enim solémnis ágitur, in qua mensae primae recólitur hujus institutio.

pravý čas. *V.* Ty otvíráš ruku svou a nasycuješ každého tvora požehnaním.

Aleluja, aleluja.

V. Jan 6, 56-57. Tělo mé vpravdě jest pokrm a krev má vpravdě jest nápoj; kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.

Chval Sione Spasitele, chval Pastýře, vůdce vřele, zpěvy, písně, hymny pěj!

Odvažuj se, jak jen možné, větší je, než chvály zbožné, nepostačíš chválit jej!

Zcela zvláštní látka chvály — živý chléb, zdroj žití stálý — pro den dnešní nastala.

Chléb, jež v hodech za večera bratří četa dvanáctěrá zcela jistě dostala.

Buď zpěv plný, buď zpěv jasný, buďž libý, buďž hlasný jásoť myslí, ples a vděk.

Dnes je slavnost, o níž se vzpomíná, kterák povstala prvně ta hostina, hodu toho počátek.

In hac mensa novi Regis,
novum Pascha novae legis,
Phase vetus términat.

Vetustátem nóvitas, um-
bram fugat véritas, noctem
lux elíminat.

Quod in coena Christus
gessit, faciéndum hoc ex-
pressit in sui memóriam.

Docti sacris institútis,
panem, vinum in salutis
consecrámus hóstiam.

Dogma datur Christiá-
nis, quod in carnem tran-
sit panis, et vinum in sán-
guinem.

Quod non capis, quod
non vides, animósa firmat
fides, praeter rerum órdi-
nem.

Sub diversis speciébus,
signis tantum, et non re-
bus, latent res eximiae.

Caro cibus, sanguis po-
tus: manet tamen Christus
totus, sub utráque specie.

A suménte non concí-
sus, non confráctus, non
divisus: integer accipitur.

Sumit unus, sumunt mille:
quantum isti, tantum ille:
nec sumptus consumitur.

Sumunt boni, sumunt ma-
li: sorte tamen inaequáli,
vítiae, vel intéritus.

Mors est malis, vita bo-
nis: vide paris sumptiónis,
quam sit dispar éxitus.

Oběť nové smlouvy vzni-
ká. Stůl nového Panovníka
odděluje starý čas.

Staré ničí novota, prchla
Pravdou Temnota, noc, již
zahnal denní jas.

Křístus při hosfině svaté
děl: Co činím, činit máte,
na Mne vzpomínající.

Svatá stanovení ctíme.
Chléb a vino přinášíme,
oběť spásy svělice.

Dogma křesťanům se dá-
vá, že se z chleba Tělo
stává, z vína, že se stává
Krev.

Nechápe duch, nedozí-
rá, horlivá však sílí víra,
ač je jiný věci zjev.

Pod různými vzezřeními
věcmi ne, leč znameními
výborný je Předmět skryt.

Nápoj Krve, pokrm Těla,
v obou Křístus je však zce-
la, nepřestává celý být.

Přijímáš-li, zůstal celý,
nezláme se, nerozdělí, ni-
kdy pranic neschází.

Bere jeden, tisíc bere.
Jako jeden, davy stéré,
aniž množství dochází.

Dobří, špatní přijímají,
nestejný však osud mají:
Život — smrti objeti.

Smrt je zlým a dobrým
žítí. Zřiš, jak různý může
býti účín téhož přijetí.

Fracto demum Sacra-
ménto, ne vacilles, sed me-
ménto, tantum esse sub
fragmento, quantum toto
tégitur.

Nulla rei fit scissúra:
signi tantum fit fractúra:
qua nec status, nec statúra
signáti minúitur.

Ecce panis Angelórum,
factus cibus viatórum: ve-
re panis filiórum, non mit-
tendus cánibus.

In figuris praesignátur,
cum Isaac immolátur: ag-
nus Paschae deputátur:
datur manna pátribus.

Bone pastor, panis vere,
Jesu nostri miserére: tu
nos pasce, nos tuére: tu
nos bona fac vidére in ter-
ra vivéntium.

Tu, qui cuncta scis et
vales: qui nos pascis hic
mortáles: tuos ibi com-
mensáles: cohaerédes et
sodáles fac sanctórum cí-
vium. Amen. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Joánnem. c. 6.

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 6, 56-59.

Tělo Páně a jeho Krev Jsou jediný pokrm nesmrtnosti.

In illo témpore: Dixit
Jesus turbis Judaeórum: žiš řekl zástupům židov-

Když se potom Svátost
láme, nechť se věrou ne-
vkláme, pod úlomkem to-
lik máme, kolik celek u-
hostí.

Netrpí věc těmi ději,
způsobu jen rozbíjejí, ale
věc a stavy její potrvají
v Svátosti.

Chléb, jenž blaží Ne-
bešťany, poutníkům, hle,
v pokrm daný, v pravdě
synům uchystaný, není po-
krm štěňátek.

Oběť v předobrazech
známá: Isak, žertva Abra-
hama, velkonoční oběť sa-
ma, manna Otčům v onen
věk.

Dobry's Pastýř, Chléb
jsi pravý! Smiluj se, slyš
hlas náš lkavý: Pasiž, hli-
dej naše davy, dobro dej
nám, Přelaskavý, v zemi
živých dej nám zřít!

Vševědoucí, Převeliký,
Jenž nás paseš, smrtelní-
ky. Svými spolustolovníky,
dědici a účastníky svatých
rač nás učinit! Amen.
Aleluja.

Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui manducat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de coelo descendit. Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mortui sunt. Qui manducat hunc panem, vivet in aeternum. Et dicitur Credo.

Offertorium. Levit. 21.

Sacerdotes Domini incensum et panes offerunt Deo: et ideo sancti erunt Deo suo, et non polluent nomen ejus, alleluja.

Secreta

Ecclesiae tuae, quaesumus Domine, unitatis et pacis propitius dona concede: quae sub oblationibus munerebus mystice designantur. Per Dominum...

Communio. 1. Cor. 11, 26-27.

Quotiescumque manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis, donec veniat: itaque quicumque

ským: „Tělo mé v pravdě jest pokrm a krev má v pravdě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. Jako mne poslal živý Otec, a já živ jsem pro Otce, tak i ten, kdo jí mne, živ bude pro mne. Toto jest chléb, jenž s nebe se sloupi, ne jako otcové (vaši) jedli (mannu) a zemřeli. Kdo jí chléb tento, živ bude na věky.“

Následuje Credo.

Obětování. 3 Mojš. 21, 6.

Kněží Páně obětují kadidlo a chleby Bohu; a protož mají býti svatými Bohu svému a neposkvrňovati jména jeho, alleluja.

Tichá modlitba

Církvi své, prosíme, Pane, uděl milostivě darů jednoty a míru, jež tajemně se naznačují přinesenými obětními dary! Skrze Pána našeho...

K přijímání. 1. Kor. 11.

Kdykoliv jísti budete chléb tento a z kalicha pítí, smrt Páně budete zvěstovati, dokavad nepřijde; kdokoliv tedy jísti bude

manducaverit panem, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis et sanguinis Domini, alleluja.

Postcommunio

Fac nos, quaesumus Domine, divinitatis tuae semipiterna fructione repleri: quam pretiosi Corporis et Sanguinis tui temporalis percipio praefigurat. Qui vivis et regnas...

chléb nebo pítí z kalicha Páně nehodně, vinen bude tělem a krví Páně, alleluja.

Po přijímání

Učiň, prosíme, Pane, abychom syceni byli věčným požíváním Božství tvého, jež předobrazuje drahocenného těla a krve tvé přijímání časné. Jenž jsi živ a kraluješ...

Neděle druhá po Svatém Duchu

„Pětí budu Pánu, jenž mi prokázal dobré; opěvovali budu jméno Pána svrchovaného.“

Jsmé dosud v oktávu Božského Těla a proto i dnešní mše svatá jest ještě v úzkém vztahu k němu. Pán se stal našim ochráncem ve Velebné Svátosti, a to jak ve sv. Přijímání, tak ve svatostánku. Chceme-li svou duši obcerstvit, nemůžeme jí dáti rozkošnějšího pokrmu nad Nejsvětější Svátost; a jsme-li zemleni životem a starostmi, odpočínáme si ve slínu Těla Páně, jež se chová na oltáři. — Co mu dáme výměnou za jeho pomoc? Král David nám vkládá v ústa odpověď: „Milovati tě budu, Pane, sílo má!“

Introitus. Ps. 17, 19-20.

Factus est Dominus protector meus, et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

Ps. ib. 2-3. Diligam te Domine virtus mea: Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Ÿ. Glória Patri...

Vstup. Ž. 17, 19-20.

Pán stal se obráncem mým a vyvedl mne na volné místo; vysvobodil mne, neboť si mne oblíbil.

Ž. tamt. 2-3. Miluji tě, Pane, sílo má. Pán jest tvrz má, útočiště mé a vysvoboditel můj.

Ÿ. Sláva Otci...

Oratio

Sancti nómínis tui Dómine timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum, quia numquam tua gubernatióne desistúis, quos in soliditate tuae dilectiúnis insistúis. Per Dóminum nostrum . . .

Připomínka oktávu Božího Těla. (Z předešlé mše sv.)

Lectio

Epístolae beáti Joánnis Apóstoli. 1. c. 3, 13-18.

Svatý Jan Miláček, který dovede obrácí se k nám i v tomto týdnu, v němž slavíme tajemství Lásky.

Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quóniam omnis homicida non habet vitam aetérnam in semetípso manentem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pòsuit: et nos debemus pro fratribus ánimas pónere. Qui habuerit substantiam hujus mundi, et viderit fratrem suum necessitátem habére, et cláuserit viscera sua ab eo;

Modlitba

Dej, Pane, abychom k svatému jménu tvému měli zároveň úctu a lásku ustavičnou, neboť nikdy nezavuješ svého vedení těch, které v dokonale lásce k sobě vychováváš. Skrze Pána našeho . . .

Čtení

z prvního listu sv. Jana Apóstola. 3, 13-18.

Bratři, nedivte se, když svět vás nenávidí. My víme, že jsme přešli ze smrti do života, neboť milujeme bratry; kdo nemiluje, zůstává ve smrti. Každý, kdo nenávidí bratra svého, jest vražedník; a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího. Z toho jsme poznali lásku Boží, že On položil život za nás; také my máme za bratry život položit. Kdo však má statek toho světa a vidí bratra svého, an trpí nouzi, a zavře před ním srdce své, kterak láska Boží zůstává v něm? Dítě, nemilujme slovem, ani

quómódo caritas Dei manet in eo? Filióli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritate.

Graduale. Ps. 119, 1-2.

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi, et exaudivit me. V. Dómine líbera ánimam meam a líbiis iníquis, et a lingua dolósa.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 7, 2. Dómine Deus meus in te sperávi: saluum me fac ex ómnibus persecuténtibus me, et líbera me. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 14.

Hostinou v dnešním Evangeliu se myslí především Církev svatá, do níž byli pozváni nejprve židé, ale pro své světské smýšlení pohrdli tím pozváním. Proto vyslal Pán apoštoly, aby přivedli k připravené hostině pohany. Pak znamená tato hostina také hody sv. Přijímání. Nevyhýbejme se jí pro časně nějaké ohledy, abychom pak nebyli Bohem k ní snad vůbec připuštěni a tím nepřišli o nesmírné milosti.

In illo tēpore: Dixit Jesus Pharisaeis parabolam hanc: Homo quidam fecit coenam magnam, et vocavit multos. Et misit servum suum hora coenae dicere invitatis ut venirent, quia jam parata sunt omnia. Et coeperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, et ne-

jazykem, nýbrž skutkem a v pravdě.

Stupňový zpěv. Ž. 119.

K Pánu v souzení svém volám; i vyslychám mne. V. Pane, vysvobod' duši mou ode rtů nešlechetných a od jazyka lstivého.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 7, 2. Pane, Bože můj, v tebe doufám; vysvobod' mne ode všech pronásledovatelů mých a spas mne. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 16-24.

Za onoho času Pán Jezus řekl učedníkům svým: „Jeden člověk učinil večeri velikou a pozval mnohých. I poslal služebníka svého v hodinu večere říci pozvaným, aby přišli, ježto všecko jest již hotovo. Ale oni všickni pomlouvali. První řekl jemu:

césse hábeo exíre, et vidére illam: rogo te habe me excusátum. Et alter dixit: Jaga boum emi quinque, et eo probáre illa: rogo te habe me excusátum. Et álius dixit: Uxórem duxi: et ídeo non possum veníre. Et reversus servus nuntiávit haec dómíno suo. Tunc irátus paterfamílias, dixit servo suo: Exi cito in platéas et vicinos civitátis: et paúperes, ac débiles, et caecos, et claudos íntroduc huc. Et ait servus: Dómine, factum est ut imperásti, et adhuc locus est. Et ait dómínus servo: Exi in vias, et sepes: et compélle ínteráre, ut impleátur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit coenam meam.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 6, 5.
Dómine convertere, et éripe ánimam meam: saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Secreta

Oblátio nos Dómine, tuo nómini dicánda purifícet: et de die in diem ad coe-

„Statek jsem koupil a musím vyjít a jej shlédnouti. Prosim tě, měj mne za omluvena.“ A druhý řekl: „Patero spržení volů jsem koupil, a jdu je zkusit; prosím tě, měj mne za omluvena.“ A jiný řekl: „Ženu jsem pojal a proto nemohu přijít.“ A služebník vrátil se, zvěstoval to pánu svému. Tu rozhňeval se hospodář a řekl svému služebníkovi: „Vyjdi rychle na silnice a ulice města a zmrazčelá a slepé i kulhavé uveď sem.“ I řekl služebník: „Pane, stalo se, jak jsi rozkázal, a ještě jest místo.“ A pán řekl služebníkovi: „Vyjdi na cesty ke plotům a přinůť vejít, ať se naplní dům můj. Pravím vám, že žádný z těch mužů, kteří byli pozváni, neokusí večere mé.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 6, 5.

Pane, obrať se ke mně a vyprosť duši mou; pomoz mi pro milosrdenství své.

Tichá modlitba

Oběť, Pane, kterou jménu tvému zasvěcujeme, nechť nás očistí a den ze

léstis vitae transférat actiónem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum... dne k vedení nebeského života uschopňuje. Skrze strum Jesum Christum... Pána našeho...

Připomínka oktávu Božího Těla. (Ze mše předchozí.)

Communio. Ps. 12, 6. K přijímání. Ž. 12, 6.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: et psallam nómini Dómini altíssimi. Pěti budu Pánu, jenž mi dobrých věcí udělil; opěvovati budu jméno Pána svrchovaného.

Postcommunio

Sumptis munéribus sacris, quaesumus Dómine, ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostrae salutis effectus. Per Dóminum nostrum...

Připomínka oktávu Božího Těla. (Ze mše předchozí.)

Po přijímání

Přijavše dary svaté, prosíme, Pane, aby častějším slavením Tajemství rostl účinek pro naši spásu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Neděle třetí po Svatém Duchu

„Slož na Pána starost svou a on tě zachová!“

Pocíťjeme-li svou opuštěnost a bídu duše i těla a shledáváme-li, že toneme ve hříších, nezoufejme, neboť Láska Boží čeká na první naše zavolání o pomoc. Povznesme svou duši k Bohu a budme jisti, že naše důvěra v něho nebude zahanbena.

Introitus. Ps. 24, 16 et 18. Vstup. Ž. 24, 16 a 18.

Réspice in me, et miserere mei, Dómine: quóniam únícus, et pauper sum ego: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimitte ómnia peccáta mea, Deus meus. Shlédni na mne a smiluj se nade mnou, Pane, neboť jsem opuštěn a ztrápen. Popať na mé ponížení a na mé trápení a odpusť mi všechny hříchy mé, Bože můj.

Ps. ib. 1-2. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Ž. tamt. 1-2. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svoji.

Deus meus in te confido,
non erubescam.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Protěctor in te sperantium, Deus, sine quo nihil est vřlídum, nihil sanctum: multiplica super nos misericordiam tuam; ut te receděre, te duce, sic transeámus per bona temporalia, ut non amittámus aetěrna. Per Dóminum nostrum...

Modlitba za přimlúvu Svatých, str. 127.
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae beati Petri Apostoli. 1. cap. 5, 6-11.

Ťivot zde na světě přináší s sebou mnohé strasti a boje, přimkněme se tedy celou svou důvěrou k silnému Bohu! Všechen plác se nám jednou promění v nekonečné blaho.

Carissimi: Humiliámni sub potěnlí manu Dei, ut vos exaltet in těmpore visitatiónis: omnem sollicitudinem vestram projiciénte in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sobrii estóte, et vigiláte: quia adversarius vester diabólus tamquam leo rúgiens circuit, quaerens quem devoret: cui resistite fortes in fide: sciénte eámdem passionem ei, quae in mundo est,

Bože můj, v tebe doufám; nedopusť, abych byl zahnan.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Ochránce v tebe doufajících, Bože, bez něhož není nic mocného a svatého, prokaž nám plnost milosrdensví svého, abychom pod tvou správou a tvým vedením tak prošli statky časnými, bychom neztratili věčných. Škrze Pána...

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apostola. 5, 6-11.

Miláckové, pokořte se pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v čas navštívení, složíce veškerou svou starost na něj, neboť on má péči o vás. Střízliví buďte a bděte, neboť protivník váš ďábel obchází jako lev řvoucí hledaje, koho by pohltil. Jemu odpírejte silní ve víře, věduce, že totěž utrpení děje se bratrstvu vašemu ve světě. Bůh pak

vestrae fraternitáti fieri. Deus autem omnis grátiae, qui vocávit nos in aeternam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perficiet, confirmábit, solidábitque. Ipsi glória, et impérium in saecula saeculorum: Amen.

Graduale. Ps. 54, 23, 17 et 19.

Jacta cogitatum tuum in Dómino: et ipse te enútriet. Ť. Dum clamárem ad Dóminum, exaudivit vocem meam ab his, qui appropinquant mihi.

Allelúja, Allelúja.

Ť. Ps. 7, 12. Deus iudex justus, fortis et pátiens, numquid irascitur per singulos dies? Allelúja.

všelíkě milosti, jenž nás povolal k věčné slávě své v Kristu Ježíši, po krátkém utrpení sám vás zdokonalí, utvrdí a upevní. Jemu (buď) sláva a panování na věky věků, amen!

Stupňový zpěv. Ť. 54.

Vrhní starost svou na Pána a on tě zachová.

Ť. Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj před těmi, kdož se ke mně (nepřátelsky) blíží.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ť. 7, 12. Bůh je soudce spravedlivý, mocný a shovívavý; což se hněvá každého dne? Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secundum Lucam. c. 15.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 15, 1-10.

Pán Ježíš sám nám na dvou podoběnstvích dokazuje, že se ujímá hříšníkú a že touží po našem spasení. Není-liž to pro nás nesmírná útěcha a důvod k naprosté důvěře v Boha?

In illo těmpore: Erant appropinquánte ad Jesum publicáni et peccatóres, ut audirent illum. Et murmurábant Pharisaei et Scribae, dicénte: Quia hic peccatóres récipit, et mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábola istam, di-

Za onoho času přiblížovali se k Pánu Ježíši celníci a hříšníci, aby ho slyšeli. A fariseové i zákoníci reptali, řkouce: „Tento přijímá hříšníky a jí s nimi.“ I pověděl jim podoběnství toto, řka: „Který člověk z vás, maje

cens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: et si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta-novem in deserto, et vadit ad illam, quae perierat, donec inveniat eam? Et cum invenierit eam, imponit in humeros suos gaudens: et veniens domum, convocat amicos et vicinos, dicens illis: Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quae perierat? Dico vobis, quod ita gaudium erit in coelo super uno peccatore poenitentiam agente, quam super nonagintanovem iustis, qui non indigent poenitentia. Aut quae mulier habens drachmas decem, si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam, et evértit domum, et quaerit diligenter, donec inveniat? Et cum invenierit, convocat amicas et vicinas, dicens: Congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram. Ita dico vobis: gaudium erit coram Angelis Dei super uno peccatore poenitentiam agente. Credo.

Offertorium. Ps. 9, 11, 12, 13. Obětování. Ž. 9.
Sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum Dó-

sto ovec a ztratil jednu z nich, nenechá devadesátí devíti na poušti a nejde po té, která se byla ztratila, až ji nalezne? A když ji nalezne, vloží ji s radostí na ramena svá a přijde domů svolá přátele a sousedy a řekne jim: Radujte se se mnou, neboť jsem nalezl ovci, která se byla ztratila. Pravím vám, že tak větší bude radost v nebesích nad jedním hříšníkem pokání činícím, než nad devadesátí devíti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují. Aneb která žena majíc deset drachem, ztratí-li jednu drachmu, nerozžehne svíce a nemete domu svého a nehledá pilně, až ji nalezne? A když ji nalezne, svolá přítelkyně i sousedky své a řekne: „Radujte se se mnou, neboť jsem nalezla drachmu, kterou jsem byla ztratila.“ Tak pravím vám, budou andělé mítí radost nad jedním hříšníkem pokání činícím.“

Následuje Credo.

Nechť doufají v tebe všichni, kdož poznali

mine: quóniam non derelinquis quaerentes te: psállite Dómino, qui hábitat in Sion: quóniam non est oblitus oratiónem pauperum.

Secreta

Réspice Dómine mún-era supplicántis Ecclesiae: et salúti credéntium pépétua sanctificatióne suménda concéde. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Luc. 15, 10.

Dico vobis, gáudium est Angelis Dei super uno peccatóre poeniténtiam agente.

Postcommunio

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivificent: et misericórdiae sempitérnae praeparent expiátos. Per Dóminum nostrum . . .

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle čtvrtá po Svatém Duchu

„Pomoz nám, Bože, — Spasiteli náš — a pro slávu jména svého vysvoboď nás, Pane!“

Také liturgie dnešní neděle chce v nás probudit velkou důvěru v Boha, jenž chrání svých věrných. Kdo nám můžeškodit, jestliže je Bůh s námi? I kdyby celý svět a celé peklo se postavilo proti nám, nemusíme se obávatí záhuby!

jméno tvé, Pane, neboť neopouštíš hledajících tebe. Pějte Pánu, jenž sídlí na Sionu, neboť nezapomněl modlitby utištěných.

Tichá modlitba

Shlédni, Pane, na dary pokorně prosící Cirkve a dej, ať je věřící za ustavičného posvěcování (sebe) přijímají, aby jim byly k spáse. Skrze Pána . . .

K přijímání. Luk. 15, 10.

Pravím vám: radost mají andělé Boží nad jedním hříšníkem pokání činícím.

Po přijímání

Svatosti tvé přijaté, Pane, ať nás oživí a (s tebou) smířené připraví pro milosrdenství věčné. Skrze Pána našeho . . .

Introitus. Ps. 26, 1-2.

Dóminus illuminatio mea, et salus mea, quem timebo? Dóminus defensor vitae meae, a quo trepidabo? qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Ps. ib. 3. Si consistant adversum me castra: non timebit cor meum.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Da nobis, quaesumus Dómine, ut et mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: et Ecclesia tua tranquilla devotioe laetetur. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přimluvu Svätých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae b. Pauli Apostoli ad Romanos. c. 8, 18-23.

Sebe větší útrapy tohoto světa nemohou se srovnávat se slávou a blažeností, která nám bude korunou za vítězně vedený boj! Nemalomyšlně tedy při žádné bolesti duše nebo těla a doufejme pevně, že Bůh nám všechno obrátí v radost!

Fratres: Existimo, quod non sunt condignae passionés hujus temporis ad futuram glóriam, quae revelabitur in nobis. Nam expectatio creatúrae, revelationem filiorum Dei expectat. Vanitati enim crea-

Vstup. Ž. 26, 1-2.

Pán jest světlo mé a spása má; koho bych se měl báti? Pán jest obránce života mého; před kým bych se měl třásti? Neprátele moji, kteří mne sužují, ti sami slábnou a padají.

Ž. tamt. 3. Byl se rozložil i tábor proti mně, nebude se báti srdce mé.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Dej nám, prosíme Pane, ať běh světa v pokoji pro nás tvým řádem řízen je a Církev tvá nerušené oddaností se těší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 8, 18-23.

Bratři, myslím, že utrpení nynějšího času nejsou ničím proti budoucí slávě, která se zjeví na nás. Vždyť i tvorstvo očekává s toužebností zjevení synů Božích. Neboť marností bylo poddáno tvorstvo, nikoli

túra subjéctá est, non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe: quia et ipsa creatúra liberabitur a servitute corruptionis, in libertatem glóriae filiorum Dei. Scimus enim quod omnis creatúra ingemiscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primitias spiritus habentes, et ipsi intractabiles, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 78, 9 et 10.

Propitius esto, Dómine, peccatis nostris: ne quando dicant gentes, ubi est Deus eorum? Ť. Adjuva nos Deus salutáris noster, et propter honorem nominis tui Dómine libera nos.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 9, 5 et 10. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas aequitatem, esto refúgium pauperum in tribulatione. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secundum Lucam. c. 5. podle Lukáše. 5, 1-11.

Spojíme-li se ve své práci s Kristem, bude tak plodná a požehnaná jako lov, jež za přítomnosti Spasitelovy učinili rybáři.

dobrovolně, nýbrž protoho, jenž je poddal s nadějí, že i tvorstvo bude osvobozeno od poroby porušení ve svobodu slávy synů Božích. Víme jistě, že veškeré tvorstvo spolu stěná a trpí bolest až dosavad. A nejen ono, nýbrž i my, ač máme prvotiny Ducha, i my sami v sobě stěnáme, očekávající synovství, (totiž) vykoupění těla svého (v Kristu Ježíši Pánu našem).

Stupňový zpěv. Ž. 78.

Odpusť, Pane, hříchy naše, aby snad neřekli pohané: „Kde jest Bůh jejich?“ Ť. Pomoz nám, Bože, Spasiteli náš, a pročest jména svého, Pane, vysvobod' nás.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ž. 9, 5 a 10. Bože, jenž sedíš na trůnu a soudíš po spravedlnosti, buď útočištěm ubohých v soužení. Aleluja.

Všimněme si však, že toto pozhánání uděllil Pán z lodičky Petrovy, která je obrazem pro Církev svatou!

In illo tempore: Cum turbae irruerent in Jesum, ut audirent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genesareth. Et vidit duas naves secus stantes stagnum: piscatores autem descenderant, et lavabant retia. Ascendens autem in unam navim, quae erat Simonis, rogavit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docebat de navicula turbas. Ut cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, et laxate retia vestra in capturam. Et respondens Simon, dixit illi: Praeceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent, concluserunt piscium multitudinem copiosam: rumpebatur autem rete eorum. Et annuerunt sociis, qui erant in alia navi, ut venirent et adjuvarent eos. Et venerunt, et impleverunt ambas naviculas, ita ut pene mergerentur. Quod cum vidisset Simon Petrus, proccidit ad genua Jesu, dicens: Exi a me, quia homo peccator sum, Domine. Stupor enim

circumdederat eum, et omnes, qui cum illo erant, in captura piscium, quam ceperant: similiter autem Jacobum et Joannem, filios Zebedaei, qui erant socii Simonis. Et ait ad Simonem Jesus: Noli timere: ex hoc jam homines eris capiens. Et subductis ad terram navibus, relictis omnibus, secuti sunt eum.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 12.

Illumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte: ne quando dicat inimicus meus, praevalui adversus eum.

Secreta

Oblationibus nostris, quaesumus Domine, placare susceptis: et ad te nostras etiam rebelles compelle propitius voluntates. Per Dominum nostrum...

Druhá modlitba za přmluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle líbosti.

Communio. Ps. 17, 3.

Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus, Deus meus, adjutor meus.

Postcommunio

Mysteria nos, Domine quaesumus, sumpta purifi-

ryb, ježž učinili, taktěž i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli společníky Simonovými. I řekl Ježíš Simonovi: „Neboj se, od toho času budeš lodi lovit.“ A přirazivše (lodi) k zemi, opustili všecko a šli za ním.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 12, 4-5.

Posilni oči mé, abych snad neupadnul ve spánek smrti, aby snad někde nepřítel můj: „Zvítězil jsem nad ním!“

Tichá modlitba

Přijatými oběťmi našimi, prosíme, Pane, usmíř se a podrob sobě milostivě naši vzpurnou vůli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání. Ž. 17, 3.

Pán jest tvrz má, útočiště moje a vysvoboditel můj. Bůh můj jest pomocník můj.

Po přijímání

Tajemství přijatá, Pane, prosíme, nechť nás očistí

cent, et suo múnere tueán- a svou mocí chrání. Skrze
tur. Per Dóminum nostrum Pána našeho Ježíše Krista,
Jesus Christum... Syna tvého...

Druhá modlitba za přímlovu Svatých, str. 131.
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle pátá po Svatém Duchu

„Popaťi, Bože, ochránce náš,
a vzhlédni na služebníky své!“

K plnění dvou největších příkázání je potřeba neustálé pomoci Boží. Volejme o ni slovy dnešního Vstupu a Modlitby.

Introitus. Ps. 26, 7 et 9. Vstup. Ž. 26, 7 a 9.

Exaúdi Dómine vocem Vyslyš, Pane, hlas můj,
meam, qua clamávi ad te: když volám k tobě. Po-
adjútor meus esto, ne de- mocníkem mým buď; ne-
relinquas me, neque de- opouštěj mne, aniž mnou
spicias me, Deus salutá- pohrdej, Bože, spásu má-
rius meus.

Ps. ib. 1. Dóminus illu- Ž. tamt. 1. Pán jest
minátio mea, et salus mea, světlo mé a spása má;
quem tímébo? koho bych se měl báti?

Ź. Glória Patri... Ź. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui diligéntibus te Bože, jenž jsi tebe milu-
bona invisibilia praeapar- jícím statky neviditelné
sti: infúnde córdibus no- připravil, vlej do srdcí
stris tui amóris afféctum; našich láskysvé vroucnost,
ut te in ómnibus, et super aby chom tebe ve všem a
ómnia diligéntes, promís- nade všechno milovali a
siones tuas, quae omne de- touhu převyšují, dosáhli.
sídérium súperant, conse- Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přímlovu Svatých, str. 127.
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae beáti Petri Apó- z prvního listu sv. Petra
stoli. 1. cap. 3, 8-15. Apoštola. 3, 8-15.

Konejme dobro bez ohledu na to, jak nám bude druhými odpla-
ceno. Naše účty budou jednou všechny vyrovnány. Jenom chovejme
Pána ve svých srdcích.

Caríssimi: Omnes uná- Miláčekové, všickni buďte
nimes in oratióne estóte, jednomyslní, soucitní, bra-
compatiéntes, fraternitátis, trů milovní, milosrdní, po-
amatóres, misericórdes, korní; neodplacujte zlým
modéstí, húmiles: non red- za zlé, ani spíláním za
déntes malum pro malo, spílání, nýbrž naopak že-
nec maledíctum pro male- hnejte, ježto jste povoláni
dicto; sed e contrário be- k tomu, abyste pozehnáni
nedicéntes: quia in hoc obdrželi dědictvím. Neboť
vocáti eslis, ut benedicti- kdo chce milovati život
nem haereditáte possideá- a viděti dobré dny, zdržuj
tis. Qui enim vult vitam jazyk svůj od zlého a rty
diligere, et dies vidére své od toho, aby nemlu-
bonos, coérceat linguam vily lstivě; odvráť se od
suam a malo, et lábia ejus zlého a číní dobré; hledej
ne loquántur dolum. Declí- pokoje a sháněj se po
net a malo, et fáciat bo- něm, neboť oči Páně (jsou
num: inquirat pacem, et obráceny) na spravedlivé
sequátur eam. Quia óculi a uši jeho ke prosbám
Dómini super justos, et au- jejich, ale hněv Páně proti
res ejus in preces eórum: těm, kteří činí zlé. A kdo
vultus autem Dómini super jest, jenž by vám uskokil,
fáciéntes mala. Et quis est budete-li horlieli o dobré?
qui vobis nóceat, si boni Ano byste i trpěli pro
aemulatóres fuéritis? Sed spravedlnost, jste blaho-
et si quid patímíni propter slaveni. Postrachu jejich
justítiam, beáti. Timórem však se nebojte ani ne-
autem eórum ne timuéri lekejte; ale Krista Pána
lis: et non conturbémíni. oslavujte ve svých srdcích.
Dóminum autem Chri-
stum sanctificáte in cór-
dibus vestris.

Graduale. Ps. 83, 10 et 9. Stupňový zpěv. Ž. 83.

Protector noster aspice
Deus: et respice super ser-
vos tuos. *Ž.* Dómine Deus
virtutum, exaudi preces
servorum tuorum.

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 20, 1. Dómine, in
virtute tua laetabitur rex:
et super salutare tuum ex-
sultabit vehementer. Alle-
lúja.

Popatři, Bože, ochránce
nás, a shlédni na služeb-
níky své. *Ž.* Pane, Bože
zástupů, vyslyš modlitby
služebníků svých.

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 20, 1. Pane, nad
silou tvou raduje se král
a nad spásou tvou plesá
velice. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii
secundum Matth. c. 5.

Bohu se nelíbí oběť člověka, jenž bližního svého nemiluje. Starý zákon zapovídal zabít člověka, Nový zákon však zapovídal i pouhou nenávisť bližního.

In illo tempore: Dixit
Jesus discipulis suis: Nisi
abundaverit iustitia vestra
plusquam Scribarum et
Pharisaeorum, non intrabi-
bitis in regnum coelorum.
Audistis, quia dictum est
antiquis: Non occides: qui
autem occiderit, reus erit
iudicio. Ego autem dico
vobis: quia omnis, qui iras-
citur fratri suo, reus erit
iudicio. Qui autem dixerit
fratri suo, raca: reus erit
concilio. Qui autem dixe-
rit, fatue: reus erit gehén-
nae ignis. Si ergo offers
munus tuum ad altare, et
ibi recordatus fueris, quia

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 5, 20-24.

Za onoho času Pán
Ježíš řekl učeníkům svým:
Nebude-li hojnější sprave-
dnost vaše nežli záko-
níkův a fariseů, nevejdete
do království nebeského.
Slyšeli jste, že řečeno jest
starým: Nezabiješ! Kdo
by pak zabil, hoden bude
soudu. Já však pravím
vám, že každý, kdo se
hněvá na bratra svého,
hoděn bude soudu. Kdo
by však řekl bratru svému
'racha', hoden bude vele-
rady, a kdo by řekl, blázne,
hoděn bude pekelného
ohně. Přinášíš-li tedy dar
svůj k oltáři, a tam se

frater tuus habet aliquid
adversum te: relinque ibi
munus tuum ante altare, et
vade prius reconciliari fra-
tri tuo: et tunc veniens
offeres munus tuum.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 15.
Benedicam Dóminum,
qui tribuit mihi intellectum:
providébam Deum in con-
spectu meo semper: quón-
iam a dextris est mihi,
ne commovear.

Secreta

Propitiare, Dómine, sup-
plicationibus nostris: et
has oblationes famulorum
famularumque tuarum be-
nignus assume; ut, quod
singuli obtulerunt ad ho-
norem nominis tui, cunctis
proficiat ad salutem. Per
Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 26, 4.

Unam petii a Dómino,
hanc requiram: ut inhábi-
tem in domo Dómini omni-
bus diébus vitae meae.

Postcommunio

Quos coelésti, Dómine,
dono salíastí: praesta quae-

rozpomeneš, že brať tvůj
má něco proti tobě, za-
nechej tam daru svého před
oltářem a jdi prve, smíř
se s bratrem svým, a potom
přijď, oběť dar svůj."

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 15, 7 a 8.

Dobrořečit budu Pánu,
že mne poučil; předsta-
vuji sobě Boha ustavičně,
neboť jest po pravici mé,
abych nekolísal.

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane,
snažným prosbám našim
a tyto oběti služebníků a
služebnic svých dobrotvě
přijmi, aby to, co jednot-
livci obětovali ke cti jména
tvého, všem prospělo k
spáse. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 130.

K přijímání. Ž. 26, 4.

O jednu věc prosívám
Pána, po té toužím: abych
směl přebývat v domě
Hospodinově po všechny
dny života svého.

Po přijímání

Nebeským nás, Pane, na-
sytiv darem, dej, prosíme,

sumus; ut a nostris mun- abychom od skrytých svých
demur occultis, et ab hó- hříchů očistěni a od neprá-
stium liberémur insidiis. telských úkladů osvobo-
Per Dóminum nostrum... zení byli. Skrze Pána ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle šestá po Svatém Duchu

„V tebe jsem, Pane, doufal;
kéž nepoznám nikdy zahanbení!“

Pán jest silou lidu svého — Církyve svatě. Společněme pouze
na něho; jenom tak budeme zachráněni od záhuby, která nám se
všech stran hrozí! — Není ušlechtilější prosby, nežli modlitba o
lásku k Bohu, jak nám ji dnes Církev klade na rty.

Introitus. Ps. 27, 8-9.

Vstup. Ž. 27, 8-9.

Dóminus fortitúdo plebis
suae, et prótector salutá-
rium Christi sui est: sal-
vum fac pópulum tuum Dó-
mine, et bēnedic haeredi-
táti tuae, et rege eos, us-
que in saeculum.

Pán jest síla lidu svého
a obránce spasný Poma-
zaného svého. Špas lid
svůj, Pane, a žehnej dě-
dictví svému; a spravuj
je až na věky.

Ps. ib. 1. Ad te Dómine
clamábo, Deus meus ne
síleas a me: ne quando tá-
ceas a me, et assimilábor
descendéntibus in lacum.

Ž. tamt. 1. K tobě, Pane,
volám! Bože můj, neod-
mlčuj se mi, neboť budeš-li
mně mlčeti, budu se po-
dobati těm, kdož klesají
do hrobu.

Ť. Glória Patri ...

Ť. Sláva Otci ...

Oratio

Modlitba

Deus virtútem, cuius est
totum quod est óptimum:
insere peccóribus nostris
amórem tui nóminis, et
praesta in nobis religiónis
augméntum: ut quae sunt

Bože mocností, jehož
jest všecko, co jest nej-
lepší, všěp do srdcí našich
lásku ke svému jměnu a
rozmnož v nás nábožnost;
živ, co dobrého jest v nás

bona, nūtrias, ac pietátis a to, co jest v nás ži-
stúdio, quae sunt nūtrita, veno, hórlivou zbožností
custódiás. Per Dóminum.. zachovej. Skrze Pána ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Čtení

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola
ad Romános. c. 6, 3-11. k Římanům. 6, 3-11.

Ve křtu svatém jsme zemřeli hřichu, jako Kristus smřil svou zničil
naše hřichy. A jako on k novému životu oživil, tak jsme také my
povoláni k novému životu pro Boha. Zachováme-li tento svůj nový
život neposkvřněným, dojdeme jednou slávy podobné oslavení Krista
v nebesích.

Frates: Quicumque ba-
ptizáti sumus in Christo Je-
su, in morte ipsius bapti-
zátii sumus. Consequétti
enim sumus cum illo per
baptismum in mortem: ut
quómodo Christus surréxit
a mórtuis per glóriam Pa-
tris, ita et nos in novitate
vitae ambulémus. Si enim
complantáti facti sumus si-
militúdini mortis ejus: si-
mul et resurrectiónis éri-
mus. Hoc sciéntes, quia
vetus homo noster simul
crucifixus est: ut destruá-
tur corpus peccátii, et ultra
non serviámus peccáto. Qui
enim mórtuus est, ju-
stificátus est a peccáto. Si
autem mórtui sumus cum
Christo: crédimus quia si-
mul étiam vivémus cum
Christo: sciéntes quod
Christus resúrgens ex mórtu-

Bratři, nevíte-li, že my
všickni, kteří jsme byli po-
křtěni v Krista Ježíše,
v jeho smřt jsme byli po-
křtěni? Byli jsme tedy po-
hřbeni s ním skrze křest
ve smřt, abychom tak,
jako Kristus byl vzkříšen
z mřtvých slávou Otcovou,
i my kráčeli v životě no-
vém. Neboť jestliže jsme
byli vřtěpeni v něj co do
podobnosti smřti jeho, za-
jistě i co do vzkřisení
(budeme v něj vřtěpeni),
to vědouce, že starý člověk
náš byl spolu (s ním) u-
křížován, aby se zničilo
tělo hřichu, (a to k tomu
konci), bychom nesloužili
již hřichu. Vždyť kdo ze-
mřel, jest sproštěn od hří-
chu. Jestliže však jsme ze-
mřeli s Kristem, věříme, že
také živi budeme s ním,

tuis, jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Jesu Domino nostro.

Graduale. Ps. 89, 13 et 1.

Convertere, Domine, aliquantum, et deprecare super servos tuos. V. Domine refugium factus es nobis, a generatione et progenie.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 30, 2-3. In te Domine speravi, non confundar in aeternum: in justitia tua libera me, et eripe me: inclina ad me aurem tuam, accelera, ut eripias me. Alléluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Marcum. c. 8.

Dnešní Evangelium líčí druhé zázračné rozmnožení chleba (první jest popisováno v Evangelu čtvrté neděle postní). Jest to důkaz Kristovy dobrotnosti a moci, jenž se opakuje neustále ve Velebné Svátosti.

In illo tempore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habent quod manducarent, convocatis discipu-

vedouce, že Kristus vstav z mrtvých již neumírá, smrt nad ním již nepanuje. Neboť že zemřel, zemřel pro hřích jednou, že však žije, žije pro Boha. Tak i vy mějte za to, že jste mrtví pro hřích, živi však pro Boha v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 89.

Obrať se (k nám), Pane, maličko a slituj se nad služebníky svými. V. Pane, útočiště naše jsi byl od pokolení do pokolení.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 30, 2-3. V tebe, Pane, doufám; na věky nebudu zahanben. Pro spravedlnost svou vysvobodí mne a vyprostí mne; nakloň ke mně ucha svého, rychle vysvobodí mne. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Marka. 8, 1-9.

lis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent: et si dimisero eos jejunos in domum suam, deficient in via: quidam enim ex eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui: unde illos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? et interrogavit eos: quot panes habetis? Qui dixerunt: septem. Et praecipit turbae discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agens fregit, et dabat discipulis suis, ut apponerent: et apposerunt turbas. Et habebant pisciculis paucos: et ipsos benedixit, et jussit apponi. Et manducaverunt, et saturati sunt, et sustulerunt quod superaverat de fragmentis, septem sportas. Erant autem qui manducaverant, quasi quatuor millia: et dimisit eos. Credo.

Offertorium. Ps. 16.

Percipe gressus meos in semitis tuis, ut non moveantur vestigia mea: inclina aurem tuam, et exaudi verba mea: mirifica misericordias tuas, qui sal-

učedníky své řekl jim: „Lítost mám nad zástupem, neboť hle, již tři dni tráví se mnou a nemají, co by jedli; a rozpustím-li je lačně do jejich domů, zemdli na cestě, neboť někteří z nich přišli z daleka.“ I odpověděli mu učedníci jeho: „Odkud bude kdo moci nasýtit je chleby zde na poušti?“ I otázal se jich: „Kolik chlebů máte? Oni pak řekli: „Sedm.“ I rozkázal zástupu, aby se rozložili na zemi. A vzav sedm chlebův a učiniv díky, rozlámal je a dával učedníkům svým, aby je předkládali. I předložili je zástupu. Také měli několik rybiček. I požehnal je a řekl, aby je také předkládali. A oni jedli a nasýtili se, a sebrali pozůstalé kousky, sedm košů. Bylo pak těch, kteří jedli, asi čtyři tisíce. I rozpustil je.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 16, 5 a 6-7.

Upevni kroky mé na stezkách svých, aby šlěpěje mé nekolísaly. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má. Divuplným učin milosrdenství své; ty vy-

vos facis sperantes in te, Domine.

Secreta

Propitiare, Domine, supplicatióibus nostris, et has pópuli tui oblatiões benignus assume: et, ut nullus sit irritum votum, nullus vácuá postulatio, praesta, ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 130.]]
Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 26, 6.

Circuibó, et immolábo in tabernáculo ejus hóstiam jubilatióis: cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Postcommunio

Repléti sumus, Domine, munéribus tuis: tribue quaesumus; ut eórum et mundémur efféctu, et muniamur auxilio. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 131.
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle sedmá po Svatém Duchu

„Přistupte k Pánu, a rozveselíte se; tvář vaše se nezardí hanbou!“

Vstup dnešní mše svaté nás vyzývá k radostnému uctívání Boha, jenž jest zároveň vznešený a pro hříšníky hrozný. V jeho moci tkví odvracení od nás všecko škodlivé a zahrnování nás tím, co je nám k časnému i věčnému prospěchu.

svobozuješ doufající v tebe, Pane.

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim a tyto oběti lidu svého dobrovolně přijmi; a aby nebylo nikoho z nás přání marno, nikoho prosba oslyšena, dej, abychom, oč v důvěře prosíme, toho skutečně došli. Skrze Pána...

K přijímání. Ž. 26, 6.

Obcházaje (oltář), budu obětovati ve svatostánku jeho s jásáním oběť díků; budu pěti a hráti Pánu.

Po přijímání

Naplněni jsme, Pane, dary tvými; uděl, prosíme, abychom očištěni byli jejich působením a ochráněni jejich pomocí. Skrze Pána našeho...

Introitus. Ps. 46, 2.
Omnes gentes plaudente máribus: jubiláte Deo in voce exsultatióis.

Ps. ib. 3. Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: Rex magnus super omnem terram.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Deus, cujus providéntia in sui dispositiõe non fálitur: te supplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 127.
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. c. 6, 19-23.

Svatý Apóstol Pavel vyzývá nás, kteří jsme byli na křtu svatém očištěni, abychom teď se stejnou píli sloužili Bohu, jako jsme dříve sloužili ďáblu a hříchu. Naším ziskem při této práci bude posvěcení a odměnou věčný život.

Fratres: Humánium dico, propter infirmitátem carnis vestrae: sicut enim exhibuistis membra vestra servire immunditiae, et iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra vestra servire justitiae in sanctificationem. Cum enim servi essetis peccati, liberi

Vstup. Ž. 46, 2.

Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s jásavým hlasem.

Ž. tamt. 3. Pán jest svrchovaný, hrozný, veliký Král nade vši zemí.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jehož prozřetelnost se ve svém úradku neklame, tebe pokorně prosíme, abys všecko škodlivé odvrátil a všeho prospěšného nám dopřál. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 6, 19-23.

Bratři, lidskou věc pravím pro slabost těla vašeho; neboť jako jste dávali údy své ve službu nečistotě a nespravedlnosti k nepravosti, tak nyní dejte údy své ve službu spravedlnosti ku posvěcení; vždyť, když jste byli služebníky hříchu, byli jste svobodni vzhle-

fuístis iustííae. Quem ergo fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc eru-béscitís? Nam finis illórum mors est. Nunc vero libe-ráti a peccáto, servi autem facti Deo, habéts fructum vestrum in sanctificatió-nem, finem vero vitam aetérnam. Stipéndia enim peccáti mors. Grátia autem Dei, vita aetérna, in Chri-sto Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 33, 12 et 6.

Venite filii, audite me: timórem Dómini docébo vos. *V.* Accédite ad eum, et illuminámini: et fácies vestrae non confundéntur.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 46, 2. Omnes gen-tes plaúdite mánuibus: jubilate Deo in voce exsul-tatiónis. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 7. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 7, 15-21.

Mnoho falešných učitelů snaží se svéstí křesťany. Poznáváme je lehce podle jejich života, neboť jako špatný strom nesou špatné ovoce. Jenom ti vyznavači křesťanství obdrží odměnu v nebi, kteří plní vůli nebeského Otce.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: At-téndite a falsis prophétis, Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Mějte se na pozor u před

dem ke spravedlnosti. Nu-že, který užitek měli jste tehdy? Věci, za které se nyní stydíte; neboť konec těch věcí je smrt. Nyní však byvše osvobozeni od hříchu, ale učinění slu-žebníky Božími, máte užitek svůj ku posvěcení, konec pak život věčný; neboť odplata hříchu jest smrt, milodarem Božím však (jest) život věčný v Kristu Ježíši, Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 33.

Pojďtež, dítky, poslyšte mne; bázní Hospodinově chci vás vyučovati. *V.* Přistupte k němu a radostí budete zářiti a tváře vaše nebudou zahanbeny.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 46, 2. Tleskejte rukama všichni národové; plesejte nad Bohem s já-savým hlasem. Aleluja.

qui véniunt ad vos in ve-stiméntis óvium, intrinsecus autem sunt lupi rapáces: a fructibus eórum cognoscétis eos. Numquid colligunt de spinis uvas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non poles arbor bona malos fructus fácere: neque arbor mala bonos fructus fácere. Omnis arbor, quae non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mit-tétur. Igitur ex fructibus eórum cognoscétis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum coelórum: sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in coelis est, ipse intrábit in regnum coelórum. Et dicitur Credo.

Offertorium. Dan. 3, 40.

Sicut in holocaustis arietum et taurórum, et sicut in millibus agnórum pinguium: sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi: quia non est confusio confidéntibus in te, Dómine.

Secreta

Deus, qui legálium dif-feréntiam hostiárum, unius

nepravými proroky, kteří přicházejí k vám v rouše ovčím, uvnitř však jsou vlci draví. Po ovoci jejich poznáte je: Zdali sbírají z trní hrozny aneb z bod-láčí fiky? Tak každý strom dobrý nese ovoce dobré, špatný strom ovoce špatné přináší. Nemůže strom dobrý nésti ovoce špatné, ani strom špatný přiná-šeti ovoce dobré. Všeliký strom, který nenese ovoce dobrého, bude vyřat a na oheň uvržen. Nuže tedy po ovoci jejich poznáte je. Ne každý, kdo mi říká „Pane, Pane,“ vejde do království nebeského, nýbrž kdo činí vůli Otce mého, jenž jest v nebe-sích, ten vejde do krá-lovství nebeského.“

Následuje Credo.

Obětování. Dan. 3, 40.

Jako zápalná oběť skop-ců a býků a tisíců ovec tučných, tak buď dnes oběť naše před tváří tvou, aby se líbila tobě; neboť nebudou zahanbeni dou-fající v tebe, Pane.

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi rozmanité starozákonní oběti jedinou

sacrificií perfectióne san-
xistí: accípe sacrificium a
devotís tibi fámulis, et pa-
ri benedictióne, sicut mú-
nera Abel, sanctífica; ut,
quod singuli obtulerunt ad
majestátis tuae honórem,
cunctis proficiat ad salú-
tem. Per Dóminum ...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libostí.

Communio. Ps. 30, 3.
Inclína aurem tuam, ac-
célera, ut erípias me.

Postcommunio

Tua nos, Dómine, medi-
cínális operátio, et a no-
stris perversitatibus cle-
mémenter expédial, et ad ea
quae sunt recta, perducát.
Per Dóminum nostrum ...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libostí.

Neděle osmá po Svatém Duchu

„Kdo je Bohem mimo tebe, Pane?“

Král David slovy dnešního Vstupu opěvoval nádhru chrámu Je-
rusalemského; my můžeme stejnými slovy opěvovat dobrotlivost a
milosrdenství Boží uprostřed Církve svađe, do níž jsme byli křtem
svatým přijati. — Jelikož nevíme, které prosby naše by se Bohu
libily, prosme, aby nám dal poznati, jaké skutky a myšlenky jsou
správné.

Introitus. Ps. 47, 10-11. Vstup. Ž. 47, 10-11.

Suscépinus Deus mise- Ricórdiam tuam in médio
Přijali jsme, Bože, mi-
losrdenství tvé uprostřed

dokonalou obětí posvětil,
přijmi oběť od oddaných
tobě služebníků a posvěť
ji stejným požeňnáním
jako dary Abelovy, aby,
co jednotlivci přinesli k
uctění tvé velebnosti, všem
prospělo k spáse. Skrze
Pána našeho ...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 130.

K přijímání. Ž. 30, 3.
Nakloň ucha svého
(k mým prosbám) a po-
spěš, abys mne vyprostíli!

Po přijímání

Tvoje hojivé působení,
Pane, nechť nás milostivě
od našich zvráćeností vy-
prosí a k tomu, co právě
jest, dovede. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista ...

templi tui: secúndum no-
men tuum, Deus, ita et laus
tua in fines terrae: justítia
plena est dextera tua.

Ps. ib. 2. Magnus Dó-
minus, et laudábilis nimis:
in civitaté Dei nostri, in
monte sancto ejus.

Ť. Glória Patri ...

Oratio

Largíre nobis, quaesu-
mus Dómine, semper spi-
ritum cogitándi quae recta
sunt, propítius et agéndi:
ut qui sine te esse non
póssumus, secúndum te
vivere valeámus. Per Dó-
minum nostrum ...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libostí.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Romános. 8, 12-17.

Epístola nás poučuje, že jsme se stali na křtu svatém dítkami
Božími a proto nesmíme už žítí podle těla, nýbrž podle duše.

Fratres: Debitóres su-
mus non carni, ut secún-
dum carnem vivámus. Si
enim secúndum carnem vi-
xéritis, moriémini: si autem
spíritu facta carnis morti-
ficavéritis, vivétis. Qui-
cúmque enim spíritu Dei
agúntur, ii sunt filii Dei.
Non enim accepístis spíri-

chrámu tvého! Jako jméno
tvé, Bože, tak i chvála
tvá (sahá) až do končin
země. Spravedlnosti plna
jest pravice tvá.

Ž. tamt. 2. Veliký jest
Pán a nad míru hoden
chvály, v městě Boha na-
šeho, na hoře svatě jeho.

Ť. Sláva Otci ...

Modlitba

Uštědři nám, prosíme,
Pane, povždy milostivě
Ducha správného smýšle-
ní a konání, abychom,
ježto bez tebe býti ne-
můžeme, podle tebe žítí
mohli. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista ...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Římanům. 8, 12-17.

Braťři, jsme povinni ni-
koli tělu, abychom podle
těla žili. Neboť budete-li
žítí podle těla, zemřete;
budete-li však duchem
kony těla umrtvovati, bu-
dete žítí. Vždyť všichni ti,
kteří se dávají věsti Du-
chem Božím, jsou synové
Boží. Nepřijali jste zajisté

tum servitútis iterum in timóre, sed accepístis spirítum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et haerédes: haerédes quidem Dei, cohaerédes autem Christi.

Graduale. Ps. 30, 3.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias.

Ž. Ps. 70, 1. Deus, in te sperávi: Dómine, non confundar in aetérnum.

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 47, 2. Magnus Dóminus, et laudábilis valde, in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secundum Lucam. c. 16. podlé Lukáše. 16, 1-9.

Podobenství Evangelia nás povzbuzuje, abychom s obezřetnou moudrostí činili si přátele v nebi pomocí statků, které nám Bůh světl, jako lidé světlší si je nepoctivým způsobem získávají na úkor svých pánů.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat villicum; et hic diffamátus est

ducha služebnosti, abyste ze zase strachovali, nýbrž přijali jste ducha synovství, ve kterém voláme: Abba, Otče. Ano i Duch vydává svědectví s duchem naším, že jsme dítkami Božími. Jsme-li však dítkami, (tedy) i dědici Božími a spoludědici Kristovými.

Stupňový zpěv. Ž. 30.

Budiž mi Bohem-ochráncem a místem útočiště, a bych byl tebou zachráněn.

Ž. Ž. 70, 1. Bože, v tebe doufám. Pane, ať nejsem nikdy zahanben.

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 47, 2. Veliký jest Pán a nad míru hoden chvály, v městě Boha našeho, na hoře svaté jeho. Aleluja.

apud illum, quasi dissipasset bona ipsius. Et vocávit illum, et ait illi: Quid hoc aúdio de te? redde rationem villicatiónis tuae: jam enim non póteris villicáre. Ait autem villicus intra se: Quid fáciam, quia dóminus meus auferat a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatiónem, recípiant me in domos suas. Convocátis itaque singulis debitóribus dómni sui, dicébat primo: Quantum debes dómno meo? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixitque illi: Accipe cautiónem tuam: et sede cito, scribe quinquaginta. Deinde álíi dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros trítici. Ait illi: Accipe litteras tuas, et scribe octoginta. Et laudávit dóminus villicum iniquitátis, quia prudénter fecisset: quia filii hujus saeculi prudentiores filii lucis in generatiónem sua sunt. Et ego vobis dico: fácite vobis amicos de mammona iniquitátis: ut cum defecéritis, recípiant vos in aetérna tabernácula.

Et dicitur Credo.

u něho, jako by rozplýtvával jeho majetek. I povolal ho k sobě a řekl jemu: „Co to slyším o tobě? Vydej počet ze správy své, neboť již nebudeš moci správu vésti.“ I řekl správce sám u sebe: „Co mám dělati? Neboť pán odnímá ode mne správcovství. Kopati nemohu, žebrati se stydím. Vím, co učiním, aby mě přijali do domů svých, když budu zbaven správcovství.“ A zavolav k sobě jednoho každého z dlužníků svého pána, řekl prvnímu: „Kolik jsi dlužen pánu mému?“ On pak řekl: „Sto tun oleje.“ I řekl mu: „Vezmi úpis svůj a sedna rychle, napiš padesát.“ Potom řekl druhému: „Ty pak, kolik dluhuješ?“ A on řekl: „Sto korců pšenice.“ Dí jemu: „Vezmi úpis svůj a napiš osmdesát.“ I pochválil pán správce nevěrného, že jednal opatrně; neboť lidé oddaní světu tomuto jsou opatrnější vzhledem k sobě vespolek, nežli lidé oddaní Bohu. I já pravím vám: Učiňte si přátele z mamony klamně, aby, když dokonáte, přijali vás do stanů svých.“ Credo.

Offertorium. Ps. 17. Obětovaní. Ž. 17, 28 a 32.

Pópulum hůmílem, sal- Lidu utišťenému pomá-
vum fácies Dómine, et ócu- háš, Pane, a oči pyšných
lossuperbórum humiliábis: pokořuješ, neboť kdo jest
quóniam quis Deus prae- Bohem kromě tebe, Pane?
ter te Dómine?

Secreta

Súscipe, quaesumus Dó-
mine, múnera, quae tibi de
tua largítate deférimus: ut
haec sacrosáncta mystéria,
grátiae tuae operánte vir-
túte, et praesénlis vitae nos
conversatióne sanctificent,
et ad gaúdia sempitérna
perducant. Per Dóminum..

Druhá modlitba za přímľuvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libostí.

Communio. Ps. 33, 9. K přijímání. Ž. 33, 9.

Gustáte et vidéte, quón- Okuste a vizte, jak
iam suávis est Dóminus: sladký jest Pán. Blaho-
beátus vir, qui sperat in eo. slaven člověk, jenž doufá
v něho.

Postcommunio

Sit nobis, Dómine, re-
parátio mentis et córporis
coeléstae mystérium: ut,
cujus exéquimur cultum,
sentiamus effectum. Per
Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímľuvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libostí.

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, Pane,
dary, které ti z tvé štěd-
rosti přinášíme. Nechť tato
přesvatá tajemství moci
milosti tvé nás v žití ny-
nějšího života posvěcují
a do radosti věčné vedou.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

Neděle devátá po Svatém Duchu

„Pane, Bože náš, jak podivuhodné jest jméno tvé
po vsi zemi!“

Naše spása jest ve jménu Božím, jenž nám pomáhá proti vnějším
i vnitřním nepřítelům, kdykoliv se pod jeho ochranu utečeme. Obra-
cejme se ve všech svých potřebách s důvěrou k Bohu a abychom
věděli, jak se máme modlití, bychom byli vyslyšeni, prosme Boha,
aby řídil naše srdce podle své vůle.

Introitus. Ps. 53, 6-7. Vstup. Ž. 53, 6-7.

Ecce Deus adjuvat me,
et Dóminus suscēptor est
ánimae meae: avérte ma-
la inimicis meis, et in ve-
ritate tua dispérde illos,
protēctor meus Dómine.

Ps. ib. 3. Deus in nómi-
ne tuo salvum me fac: et
in virtúte tua libera me.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Páteant aures misericór-
diae tuae, Dómine, préci-
bus supplicántium: et ut
peténtibus desiderata con-
cédas; fac eos, quae tibi
sunt plácita, postuláre. Per
Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímľuvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libostí.

Léctio

Epistolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla
ad Corinthios. 1. cap. 10. ke Korintským. 10, 6-13.

Bůh nedopouští na nás většního pokušení, nežli kterému můžeme
odolat, působíme-li s nabízenou nám milostí. Dějiny židovského
národa jsou celému světu výstrahou, jak Bůh trestá ty, kdož ne-
vyrtvají v dobrém.

Modlitba

Nechť se otevrou uši
milosrdenství tvého, Pane,
modlitbám pokorně pro-
sících, a abys přání ža-
datelů mohl vyplniti, učíš,
aby sobě žádali, co se
tobě líbí. Skrze Pána...

Ť. Sláva Otci...

Čtení

Fratres: Non simus concupiscētes malōrum, sicut et illi concupiērunt. Neque idolōlatrae efficiāmini, sicut quidam ex ipsis: quemādmōdum scriptum est: Sedit pōpulus manducāre et bībere, et surrexērunt lūdere. Neque fornicēmur, sicut quidam ex ipsis fornicāti sunt, et cecidērunt, una die viginti tria millia. Neque tentēmus Christum, sicut quidam eōrum tentavērunt, et a serpētibus periērunt. Neque murmuravēritis, sicut quidam eōrum murmuravērunt, et periērunt ab exterminatōre. Haec autem omnia in figurā contingēbant illis: scripta sunt autem ad correptiōnem nostram, in quos fines saeculōrum devenērunt. Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. Tentatio vos non apprehēdat, nisi humana: fidēlis autem Deus est, qui non patietur vos tentāri supra id quod potēstis, sed faciēt etiā cum tentatiōne provēntum, ut possitis sustinēre.

Graduale. Ps. 8, 2. Stupňový zpěv. Ž. 8, 2.

Dómine, Dóminus noster, quam admirābile est

Bratři, nebuďme žádostivi věci zlých, jakož i předkové naši jich zažádali; ani modláři nebuďme, jako (byli) někteří z nich, jakož jest psáno: „Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli.“ Ani nesmilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich v jednom dni dvacet tři tisíce; ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a zahynuli od hadů; ani nereptejte, jako někteří z nich reptali, a zahynuli od zhoube. Toto pak všechno událo se jim předobrazně, napsáno však k výstraze pro nás, na něž připadla doba poslední. A proto, kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl. Pokušení vás nezachvátilo, leč lidské; Bůh však jest věrný, jenž nedopusť vás pokoušeti nad to, co můžete (snést), nýbrž s pokušením učiní také úspěch, abyste mohli snéstí.

nomen tuum in univēsa terra! *Ž.* Quóniam elevāta est magnificētia tua super coelos.

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 58, 2. Eripe me de inimicis meis, Deus meus: at ab insurgētibz in me líbera me. Allelúja.

no tvé po vši zemi. *Ž.* Neboť tvoje velebnost rozkládá se po nebesích.

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 58, 2. Vyprosti mne od nepřátel mých, Bože můj! Od protivníků mých mne vysvoboď. Aleluja.

Evangelium

† Sequētia s. Evangelii secundum Lucam. c. 19. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 19, 41-47.

Také Jerusalem, na něž se doslova vyplnilo, co Kristus předpověděl, jest obrazem trestu pro ty, kdož nechali bez povšimnutí přejít čas milosti a shovívavosti Boží.

In illo témpore: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitatē, flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses et tu, et quidem in hac die tua, quae ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia vénient dies in te: et circumdabunt te inimici tui vallo, et circumdabunt te: et coangustábunt te úndique: et ad terram prostérnent te, et filios tuos, qui in te sunt, et non relinquent in te lápidem super lápidem; eo quod non cognóveris tempus visitatiōnis tuae. Et ingrēssus in templum, coepit ejicere vendētes in illo, et emē-

Za onoho času, když Ježíš se přiblížil k Jerúsalemu a město spafíl, zaplakal nad ním, řka: „Kdybys bylo poznalo i ty, a to (alespoň) v tento den svůj, co jest tobě ku poautem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia vénient dies in te: et circumdabunt te inimici tui vallo, et circumdabunt te a oblehnou tě a sevrou tě se všech stran, a na zem povalí tebe i dítky tvé, které jsou v tobě, a nenechají v tobě kamene na kameni, poněvadž jsi nepoznalo času navštívení svého.“ A vešel do chrámu počal vyháněti prodáváče a kupující v něm, řka

les, dicens illis: Scriptum est: quia domus mea domus orationis est. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat dicens quotidie in templo.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 18, 9, 10, 11 et 12. Obětování. Ž. 18.

Justitiae Domini rectae, laetificantes corda, et iudicia ejus dulciora super mel et favum: nam et servus tuus custodit ea.

Secreta

Concede nobis, quaesumus Domine, haec digne frequentare mysteria: quia, quoties hujus hostiae commemoratio celebratur, opus nostrae redemptionis exercetur. Per Dominum ..

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 130.
Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Jo. 6, 57.

Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, in me manet, et ego in eo, dicit Dominus.

Postcommunio

Tui nobis, quaesumus Domine, communio sacramenti, et purificationem conferat, et tribuat unitatem. Per Dominum ..

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 131.
Třetí modlitba dle libosti.

jim: „Psáno jest: Dům můj jest dům modlitby, vy však jste jej učinili peleší lotrovskou.“ Učil každého dne ve chrámě.

Následuje Credo.

Rozsudky Páně jsou spravedlivé, potěšují srdce; soudy jeho jsou sladší medu a strdí. Také služebník tvůj ostříhá jich.

Tichá modlitba

Dej nám, prosíme, Pane, abychom hodně obcovali těmto tajemstvím, neboť kolikrátkoliv památka této oběti se slaví, dílo našeho vykoupění se koná. Skrze Pána našeho ...

K přijímání. Jan 6, 57.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm“, praví Pán.

Pro přijímání

Přijeti tvé svátosti, prosíme, Pane, ať nám očistění přinese a udělí jednotu. Skrze Pána ...

Neděle desátá po Svatém Duchu

„Střež mne, Pane, jako zřítelnicí oka; ve stínu perutí svých mne ukryj!“

Vrhněme všechny své starosti na Boha a doufejme v jeho dobrotvost; pokorně důvěře nikdy neodolá a přispěchá okamžitě na pomoc!

Introitus. Ps. 54, 17, 18, 20 et 23. Vstup. Ž. 54.

Cum clamarem ad Dominum, exaudivit vocem meam, ab his, qui appropinquant mihi: et humiliavit eos qui est ante saecula, et manet in aeternum: jacta cogitatum tuum in Domino, et ipse te enutriet.

Ps. ib. 2. Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam: intende mihi, et exaudi me.

Ť. Glória Patri ...

Oratio

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime et miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam; ut ad tua promissa currentes, coelestium bonorum facias esse consortes. Per Dominum nostrum ...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 127.
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla ad Corinthios. 1. c. 12. ke Korintským. 12, 2-11.

Všecko, co není z Ducha Svatého, jest bludné. Jenom Duch

Když jsem volal k Pánu, vyslyšel hlas můj před těmi, kdož se ke mně (nepřátelsky) blíží. Pokořil je, kterýž jest od pravěku a zůstává na věky! Slož starost svou na Pána a on tě zachová.

Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, nepohrdej prosbou mou. Popať na mne a vyslyš mne.

Ť. Sláva Otci ...

Modlitba

Bože, jenž všemohoucnost svou nejvíce projevuješ, jestliže odpouštíš a se smilováváš, rozhojní nad námi milosrdenství své a učiň nás, kteří za tvými přísliby spějeme, účastny nebeských statků. Skrze Pána našeho ...

Čtení

Boží zná pravé cesty a vede ku Pravdě. Prosme tedy, aby nám ze své bohatosti udělil, abychom nebloudili na své cestě za cílem.

Fratres: Scitis, quoniam cum Gentes essétis, ad simulácula muta, prout ducébámini eúntes. Ideo notum vobis fácio, quod nemo in Spírítu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spírítu Sancto. Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spírítus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuique autem datur manifestátio Spírítus ad utilitátem. Alii quidem per Spírítum datur sermo sapiéntiae: alii autem sermo sciéntiae secundum eúndem Spírítum: álteri fides in eódem Spírítu: álíi grátia sanitátum in uno Spírítu: álíi operátio virtútum, álíi prophetía, álíi discretio spirítuum, álíi génera linguárum, álíi interpretátio sermónum. Haec autem ómnia operátur unus atque idem Spírítus, dividens singulis prout vult.

Graduale. Ps. 16, 8 et 2. Stupňový zpěv. Ž. 16.
Custódi me Dómine, ut Opatruj mne, Pane, jako pupíllam óculi: sub umbra zřítelnici oka; ve stínu

alárum tuárum prótege me. **Ž.** De vultu tuo iudicium meum pródeat: óculi tui videant aequitátem.

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 64, 2. Te decet hymnus, Deus, in Sion: et tibi reddétur votum in Jerúsalem. Allelúja.

perutí svých mne chraň. **Ž.** Od tváře tvé nechť vyjde soud nade mnou; oči tvé vidí správně.

Aleluja, aleluja.

Ř. Ž. 64, 2. Tobě, Bože, přísluší chvalozpěv na Sionu; tobě budíž splněn slib v Jerusalemě. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 18. podle Lukáše. 18, 9-14.

Pokora je nejpřijemnější ctnost před očima Boha; proto každý, kdo se poníží, bude povýšen a kdo si osobuje přednost před druhými, dojde zahanbujícího ponížení.

In illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justi, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascenderunt in templum ut orárent: unus pharisaeus, et alter publicánus. Pharisaeus stans, haec apud se orábat: Deus, grátias ago tibi, quia non sum sicut céteri hóminum: raptóres, iníusti, adúlteri: velut étiam hic publicánus. Jejúno bis in sábbato: decimas do ómnium, quae possídeo. Et publicánus a longe stans nolébat nec óculos ad coelum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, pro-

Za onoho času Pán Ježíš pověděl k některým lidem, kteří v sebe důvěřovali, že jsou spravedliví, a jinými pohrdali, podobensví toto: „Dva lidé vstoupili do chrámu, aby se modlili, jeden fariseus a druhý celník. Fariseus postaviv se, modlí se sám u sebe takto: ‚Bože, děkuji tobě, že nejsem jako jiní lidé, lupiči, nespravedliví, cizoložníci, aneb jako i tento celník. Postím se dvakrát za týden, desátky dávám ze všeho, co vytěžím.‘ Ale celník stoje zdaleka, nechtěl ani oči povzdvihnouti k nebi, nýbrž bil se

pilius esto mihi peccatōri.
Dico vobis: Descēdit hic
justificātus in domum suam
ab illo: quia omnis qui se
exāltat, humiliābitur: et
qui se humiliat, exaltābitur.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei: etenim univērsi, qui te exspectant, non confundentur.

Secreta

Tibi, Dómine, sacrificia dicata reddántur: quae sic ad honórem nómīnis tui deferēnda tribuisti, ut eadem remédia fieri nostra praestāres. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přímlyvu Svätých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 50, 21. K přijímání. Ž. 50, 21.

Acceptābis sacrificium Přejímáš oběť zákonnou,
justitiae, oblatiōnes, zápaly a celopaly na ol-
hocāusta, super altāre tării svém, Pane.

Postcommunio Po přijímání

Quaesumus, Dómine Prosíme, Pane, Bože
Deus noster: ut quos di- náš, abys dobrotivě těch,

v prsa svá a říkal: „Bože, buď milostiv mně hříšnému.“ Pravím vám: Tento odešel do svého domu ospravedlněn, onen nikoli, neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se ponížuje, bude povýšen.“ Následuje Credo.

Obětování. Ž. 24, 1-3.

K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou. Bože můj, v tebe doufám, nedopusť, abych byl zahanben a aby se mi vysmívali nepřátelé moji; vždyť nižádný, kdo v tebe doufá, nepozná zahanbení.

Tichá modlitba

Tobě, Pane, buďtež požádány zaslíbené oběti, jež dají nám popřál tak ke cti jména svého přinést, aby se staly zároveň našimi léky. Skrže Pána...

vínis reparare non desinis jež neustáváš božskými sacramētis, tuis non des- obnovovati svátostmi, ne- stituas benignus auxiliis. zanechával beze své po- Per Dóminum nostrum... moci. Skrže Pána...

Druhá modlitba za přímlyvu Svätých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle jedenáctá po Svatém Duchu

„Pane, volal jsem k tobě, a uzdravil jsi mne!“

V křesťanských chrámech, i v nejprostším vesnickém kostelíčku, nalezne člověk Boha zvláštním způsobem přítomného a čekajícího, že lidská srdce ve svých potřebách jej zde vyhledají. Je zde přítomen ve vši své slávě, před níž se řesou mocnosti pekelné, ale pokorným a prosícím duším je záštíťou a útěchou. Vyhledávejme jej zde často a cťme toto svaté místo, v němž je přítomno tolik nebeské velebnosti!

Introitus. Ps. 67, 6-7 et 36. Vstup. Ž. 67, 6-7 a 36.

Deus in loco sancto suo: Bůh sídlí v příbytku
unánimes in domo: ipse svatém svém; Bůh, jenž
dabit virtútem et fortitúdi- dáva jednomyslným by-
nem plebi suae. dletí v domě. On sám dá
moc a sílu lidu svému.

Ps. 1b. 2. Exsurgat Deus, Ž. tamt. 2. Povstaniž Bůh
et dissipentur inimici ejus: a rozprášení buďtež ne-
et fúgiant, qui odérunt eum, přátelé jeho. Ať prchají
a fácie ejus. před tváří jeho ti, kdož
jej nenáviděli.

Ź. Glória Patri...

Ź. Sláva Otcí...

Oratio

Modlitba

Omnípotens sempitérne Všemohoucí, věčný Bo-
Deus, qui abundántia pietá- že, jenž v přemíře dobro-
tatis tuae et mérita súplli- tivosti své dáváš prosícím
cum excēdis et vota: effún- více, než si zasluhují
de super nos misericórdi- a přejí, vylej na nás milo-
diam tuam; ut dimittas srdenství své a odpusť,
quae consciéntia méituí, čeho leká se svědomí, a

et adjicias quod oratio non prae-sumit. Per Dominum nostrum ... přidej, co vysloviti se ne-osměluje prosba. Skrze Pána našeho ...

Druhá modlitba za přimluvu Svätých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae b. Pauli Apostoli ad Corinthios. 1. c. 15.

Zkouejme se, můžeme-li se, jak sv. Pavlem říci: „Milost Boží nebyla ve mně nadarmo!“ Na křtu svatém jsme byli zrozeni k nadpřirozenému životu; odpovídá tomu všechno naše konání?

Fratres: Notum vobis facio Evangelium, quod praedicavi vobis, quod et accepistis, in quo et statis, per quod et salvamini: quia ratione praedicaverim vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim vobis in primis, quod et accipi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas: et quia sepultus est, et quia resurrexit tertia die secundum Scripturas: et quia visus est Cephae, et post hoc undecim. Deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul, ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormierunt. Deinde visus est Jacobo, deinde Apostolis omnibus: novissime autem omnium tamquam abortivo, visus

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Korintským. 15, 1-10.

Bratři, oznamuji vám evangelium, které jsem vám kázal, které jste také přijali, ve kterém též trváte, skrze něž i ke spáse přicházíte, ačli se ho držíte tak, jak jsem vám je kázal, leč byste byli uvěřili nadarmo. Podal jsem vám totiž mezi prvními věcmi to, co jsem také přijal, že Kristus umřel za hříchy naše podle Písem, a že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne podle Písmo a že se ukázal Petrovi a potom jedenácti. Potom se ukázal více než pěti stům bratrů najednou, z nichž většina žije dosavad, někteří však zesnuli. Potom se ukázal Jakobovi, poté všem apoštolům. Nejposléze pak ze všech jako nehodnému

est et mihi. Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei. Gratia autem Dei sum id quod sum, et gratia ejus in me vacua non fuit.

Graduale. Ps. 27, 7 et 1.

In Deo speravit cor meum, et adjutus sum: et respiciuit caro mea: et ex voluntate mea confitebor illi. V. Ad te, Domine, clamavi: Deus meus ne sis leas: ne discedas a me.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 80, 2-3. Exsultate Deo adjutori nostro, jubilate Deo Jacob: sumite psalmum jucundum cum cithara. Allelúja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Marcum. c. 7. † Slova sv. Evangelia podle Marka. 7, 31-37.

Člověk, jenž není ve spojení s Kristem, je hluchý k tomu, co mu našeptává Milost Boží a ústa jeho jsou němá pro slova Lásky. Měli-li jsme to neštěstí a těžkým hříchem se uvrhli do takového stavu, pospěšme rychle ke Kristu, aby také nad námi ve svátosti pokání proslvil: „Otevři se!“

In illo tempore: Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilaeae, inter medios fines Decapoleos. Et adducunt

ukázal se i mně. Neboť já jsem nejmenší z apoštolů, jenž nejsem hoden slouiti apoštolem, poněvadž jsem pronásledoval církev Boží. Milostí Boží však jsem to, co jsem, a milost jeho ke mně nebyla marná.

Stupňový zpěv. Ž. 27.

V Boha doufalo srdce mé, i bylo mi pomůženo! Rozkvetlo opět tělo mé; ochotně jej budu oslavovati. V. K tobě, Pane, volám; Bože můj, neodmlčuj se, neopouštěj mne.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 80, 2-3. Plesejte Bohu, pomocníku našemu, jásejte Bohu Jakobovu. Zapějte píseň libou s citharou. Aleluja.

Za onoho času Pán Ježíš, vyšed z končin Tyrských, přišel skrze Sidon k moři Galilejskému končinami desítiměstskými.

ei surdum et mutum, et deprecabántur eum ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas ejus: et éxspuens, téligit linguam ejus: et suspiciens in coelum, ingémuit, et ait illi: Ephphetha, quod est adaptáre. Et stálim apértae sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguae ejus, et loquebátur recte. Et praecépit illis, ne cui dicerent. Quanto autem eis praecipiébat tanto magis plus praedicábant: et eo ámplius admirabántur, dicétes: Bene ómnia fecit: et surdes fecit audíre, et mutos loqui.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 29, 2-3.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti me, nec delectásti inimicos meos super me: Dómine clamávi ad te, et sanásti me.

Secreta

Réspice, Dómine, quaesumus, nostram propítius servitútem: ut quod offérimus, sit tibi munus acceptum; et sit nostrae fra-

I přivedli mu hluchoněmého a prosili ho, aby vložil na něj ruku. A on pojav jej od zástupu v soukromí, vložil prsty své v uši jeho a nasliniv si prst, dotekl se jazyka jeho, a pohlédnuv k nebi, vzděchl a řekl jemu: „Efeta“, to jest: „Otevři se.“ A hned otevřely se uši jeho a rozvázala se vazba jazyka jeho, i mluvil správně. A přikázal jim, aby nikomu o tom neřikali. Ale čím více jim přikazoval, tím více to rozhlašovali. I divili se nad míru řkouce: „Dobře učinil všecky věci; i hluchým dává slyšeti a němým mluvit.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 29, 2-3.

Velebím tě, Pane, neboť jsi mne chránil a nedopustil jsi, aby jásali nademnou nepřátelé moji. Pane, volal jsem k tobě a uzdravil jsi mne.

Tichá modlitba

Shlédni milostivě, Pane, prosíme, na naši službu, aby to, co obětujeme, bylo tobě darem přijemným, naší pak křeh-

gilitátis subsidiúm. Per kosti podporou. Skrze Dóminum nostrum... Pána našeho...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Prov. 3, 9-10. K přijímání. Přisl. 3.

Honóra Dóminum de tua substántia, et de primitiis frugum tuárum: et implebúntur hórrea tua saturitáte, et vino torcularia redundábunt. Uctivej Pána svými statky a prvotinami úrody své; i naplněny budou stodoly tvé nadbytkem a vínem budou lisy přetékati.

Postcommunio

Po přijímání

Sentiámus, quaesumus Dómine, tui perceptiões sacraménti, subsidiúm mentis et córporis: ut in utróque salváti, coeléstis remédií plenitúdine gloriémur. Per Dóminum nostrum... Nechť okoušíme, prosíme, Pane, z přijetí svácrámění, subsidiúm mentis i tělo, abychom na obou odzdravení, z bohaté hojdií plenitúdine gloriémur. Per Dóminum nostrum... radovati mohli.

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvanáctá po Svatém Duchu

„Velebiti budu Pána každého času; vždycky bude v ústech mých chvála jeho!“

Bez Boha nemůžeme prospívat v dobrém; se všech stran nás obklopuje tolik nepřátel, že všechny naše přirozené síly proti nim zdaleka nevystačí. Volejme tedy Boha o pomoc, vždyť čeká na naše pokorné zavolání a chce nám pomoci!

Introitus. Ps. 69, 2-3. Vstup. Ž. 69, 2-3.

Deus, in adjutórium Bože, ku pomoci mé meum inténde: Dómine, vzhlédni. Pane na pomoc ad adjuvándum me fesúna: mi přispěj. Nechť jsou confundántur et reveaántur inimíci mei, qui quae-runt ánimam meam. zahanbeni a zardí se nepřátelé moji, již usilují o mou duši.

Ps. ib. 4. Avertántur re-
trórsum, et erubéscant, qui
cógitant mihi mala.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens et miséri-
cors Deus, de cuius mú-
nere venít, ut tibi a fidéli-
bus tuis digne et laudábili-
ter serviátur: tribue quae-
sumus nobis; ut ad pro-
missiónes tuas sine offen-
sione currámus. Per Dó-
minum nostrum...

Druhá modlitba za přímľuvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corinthios. 2. c. 3.

Starý zákon ukazoval sice svými předpisy člověku jeho hříšnost, nedával mu však síl k dobrému. Teprve Nový zákon, jenž přináší s Duchem Svatým život nadpřirozený, oživuje svoje vyznavače, kteří se řídí jeho duchem. Jak šťastní jsme, že jsme se stali jeho služebníky!

Frates: Fidúciám talem
habémus per Christum ad
Deum: non quod sufficién-
tes simus cogitáre áliiquid
a nobis, quasi ex nobis;
sed sufficiéntia nostra ex
Deo est: quia et idéneos
nos fecit ministros novi
testaménti; non líttera, sed
spírítu: líttera enim occí-
dit, spírítus autem vivíficat.
Quod si ministrátio mortis,

Ź. tamt. 4. Nechť se obrá-
tí nazpět a zardí se, kteří
obmýšlejí se mnou zlé.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Všemoňoucí a milo-
srdný Bože, z jehožto daru
pochází, že jest ti od
tvých věrných hodně a
chvalitebně slouženo, uděl
nám, prosíme, abychom
bez pohromy za tím, co
slibuješ, spěli. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

Čtení

z druhého listu sv. Pavla
ke Korintským. 3, 4-9.

Bratři, důvěru takovou
máme skrze Krista k Bohu,
ne že bychom sami od
sebe jako ze sebe byli
způsobili něco mysliti,
nýbrž že způsobilost naše
jest z Boha, který nás
také způsobil (k tomu),
abychom byli služebníky
zákona nového, nikoli li-
tery, nýbrž ducha; neboť
litera zabíjí, duch pak

litteris deformáta in lapí-
dibus, fuit in glória; ita ut
non possent inténdere filii
Israel in faciém Móysi,
propter glóriám vultus ejus,
quae evacuátur; quómodo
non magis ministrátio spí-
ritus erit in glória? Nam
si ministrátio damnatiónis
glória est: multo magis
abúndat ministérium justí-
tiae in glória.

Graduale. Ps. 33, 2-3.

Benedícám Dóminum in
omni témpore: semper laus
ejus in ore meo. Ź. In
Dómino laudábitur ánima
mea: aúdiánt mansuétí, et
laeténtur.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 87, 2. Dómine
Deus salútis meae, in die
clamávi et nocte coram
te. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 10.

Jsou toľiko dvě přikázání, na jejichž plnění závisí všechno naše blaho: láska k Bohu a láska k bližnímu. Jak vděční musíme býti Bohu, že jsme se v Novém zákoně dočkali toho, po čem lidstvo před námi toľik toužilo!

In illo témpore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Beátí
oculi qui vident quae vos
vidétis. Dico enim vobis,

oživuje. Jestliže však
služba smrti literami vrytá
na kamenech byla osla-
vena, takže synové isra-
elští nemohli pohleděti ve
tvář Mojžišovu pro záři
jeho obličejě, která po-
míjela, kterak nebude více
oslavena služba jeho du-
cha? Neboť jestli služba
odsouzení byla slávou,
mnohem více oplývá slá-
vou služba spravedlnosti.

Stupňový zpěv. Ź. 33.

Velebiti budu Pána kaž-
dého času; vždycky bude
chvála jeho v ústech mých.
Ź. V Pánu honosí se duše
má; nechť to uslyší mírní
a zaradují se.

Aleluja, aleluja.

Ź. Ź. 87, 2. Pane, Bože
spásy mé, ve dne volám
i v noci před tebou. Ale-
luja.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 10, 23-37.

Za onoho času Pán Ježíš
pravil k učedníkům svým:
„Blahoslavené oči, které
vidí, co vy vidíte. Neboť

quod multi prophetae et reges voluerunt videre quae vos videtis, et non videntur; et audire quae auditis, et non audiunt. Et ecce quidam legisperitus surrēxit, tentans illum, et dicens: Magister, quid faciēdo vitam aeternam possidēbo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quomodo legis? Ille respōdens, dixit: Diliges Dōminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ānima tua, et ex omnibus vīribus tuis, et ex omni mente tua: et prōximum tuum sicut teipsum. Dixitque illi: Recte respondisti: hoc fac, et vives. Ille autem volens justificāre seipsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus prōximus? Suscipiens autem Jesus, dixit: Homo quidam descendebat ab Jerūsalem in Jéricho, et incidit in latrōnes, qui etiā despoliaverunt eum: et plagis impōsitis abiērunt, semivivo relicto. Accidit autem, ut sacerdos quidam descenderet eādem via: et viso illo, praeteriuit. Similiter et Levīta, cum esset secus locum, et vidēret eum, pertrānsiit. Samaritānus autem qui-

pravím vám, že mnozi proroci a králové přáli si viděti, co vy vidíte, a neviděli, a slyšeti, co vy slyšíte, a neslyšeli.“ A hle, jeden zákoník vstal, aby ho pokoušel; i řekl: „Misiře, co musím učiniti, abych obdržel život věčný?“ On pak řekl jemu: „Co jest psáno v zákoně? Kterak (tam) čteš?“ A on odpověděv řekl: „Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého a z celé duše své a ze vsí síly své i ze vsí mysli své, a bližního svého jako sebe samého.“ I řekl jemu: „Dobře jsi odpověděl; to čiň a živ budeš.“ Ale on chtěje se ospravedlniti, řekl k Ježíšovi: „A kdo jest můj bližní?“ I ujal se Ježíš slova a řekl: „Člověk jeden šel z Jerusalema do Jericha a upadl mezi lotry, kteří ho nejen oloupili, nýbrž i zranili a odešli polomrtva ho nechavše. I přihodilo se, že kněz jeden šel tou cestou a užívej jej, pominul. Podobně i levita přibyv k tomu místu a užívej jej, pominul. Samaritán však jeden konaje cestu přišel k němu a spatřiv ho po-

dam iter faciēns, venit secus eum: et videns eum, misericōrdia motus est, et appropians, alligavit vūlnera ejus, infūdēns oleum et vinum: et impōnens illum in jumentum suum, duxit in stabulum, et curam ejus egit. Et altera die protulit duos denārios, et dedit stabulārio, et ait: Curam illius habe: et quodcumque supererogaveris, ego cum reddero, reddam tibi. Quis horum trium videtur tibi prōximus fuisse illi, qui incidit in latrōnes? At ille dixit: Qui fecit misericōrdiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, et tu fac similiter. Et dicitur Credo.

Offertorium: Exodi 32, 11, 13, 14. Obětování. 2 Mojž.

Precātus est Mōyses in conspēctu Dōmini Dei sui, et dixit: Quare Dōmine irāsceris in pópulo tuo? Parce irae ānimae tuae: memēnto Abraham, Isaac, et Jacob, quibus jurāsti dare terram fluēntem lac et mel: et placātus factus est Dōminus de malignitatē, quam dixit fácere pópulo suo.

Secreta

Hóstias, quaesumus Dōmine, propitiū intēnde,

hnu se milosrdenstvím. I přistoupil k němu a o-vázal jeho rány naliv na ně oleje a vína, a vloživ jej na své hovádko do-pravil ho do hospody a měl o něj péči. A druhého dne vyňav dva denáry, dal je hospodskému a řekl: Měj o něj péči, a co nad to vynaložíš, já ti nahradím, až se budu vraceti. Kdo z těch tří zdá se tobě, že byl bližním tomu, jenž upadl mezi lotry?“ A on řekl: „Ten, jenž mu prokázal milosrdenství.“ I řekl mu Ježíš: „Jdi, a čiň i ty podobně.“

Následuje Credo.

Modlil se Mojžíš před tváří Hospodina, Boha svého a pravil: „Proč, Hospodine, hněváš se na lid svůj? Utiš hněv duše své; rozpomeň se na Abraham, Isáka a Jakuba, jimž jsi přísahal dáti zem oplývající mlékem a medem.“ I usmířen byl Hospodín a upustil od zla, kterým byl hrozil lidu svému.

Tichá modlitba

Na oběti, prosíme, Pane, které na posvátné oltáře

quas sacris altáribus exhibémus: ut nobis indulgéntiam largiéndo, tuo nómini dent honórem. Per Dóminum nostrum...
klademe, milostivě shlédní; ať nám odpuštění vymohou a tak jménu tvému přinesou slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba za přímělu Svatých, str. 130.
Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 103, 13 et 14-15. K přijímání. Ž. 103.

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra: ut edúcas panem de terra, et vinum laetificet cor hómínis: ut exhíletet faciém in óleo, et panis cor hómínis confirmet.
Úrodou děl tvých, Pane, nasycena bude země. Dáváš růsti ze země chlebu a vínu, jež obveseluje srdce člověka; tvář jeho se stkví olejem, chléb pak sílí člověka.

Postcommunio

Po přijímání

Vivificet nos, quaesumus Dómine, hujus participatio sancta mystérii: et páriter nobis expiatióem tribuat, et munímen. Per Dóminum nostrum...
Nechť nás oživí, prosíme, Pane, svatá účast na tomto tajemství a zjedná nám zároveň usmíření i ochranu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba za přímělu Svatých, str. 131.
Třetí modlitba dle libosti.

Neděle třináctá po Svatém Duchu

„Ty jsi Bůh můj; v rukou tvých jsou osudy mé!“

I když Bůh nás někdy nechá čekat a nevyslychá hned našich prosb, nemalomyšlně a neustávejme v modlitbě; slíbil nám, že nenechá žádné pokorné modlitby bez vyslyšení. Hlavní starost musíme mít o svůj nadpřirozený život, neboť na něm závisí naše budoucnost po smrti; žádejme tedy Boha neustále o rozmnožení ctnosti Víry, Naděje a Lásky, které nám proklestí cestu až ke branám Nebe.

Introitus. Ps. 73, 20, 19 et 23.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas paúperum tuórum ne derelinquas in finem: exsúrge Dómine, et júdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quaeréntium te.

Ps. ib. 1. Ut quid Deus repulisti in finem: irátus est furor tuus super oves páscuae tuae?

Ť. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, et caritátis augméntum: et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod praecipis. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímělu Svatých, str. 127.
Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 3, 16-22. ke Galatům. 3, 16-22.

Galatským, kteří byli náchylní klonit se opět k židovství, ukazuje svatý Pavel, jak by to bylo pro ně jako křesťany nesprávné, kdyby se řídili předpisy Starého zákona. Tyto byly dány jenom pro to, aby živily v Židech milost Zaslíbení, kteráž se stává účinnou teprve ve víře v Krista. Jenom v Kristu je spása.

Fratres. Abrahae dictae súnt promissiónes, et sémini ejus. Non dicit: Et fratribus, quasi in multis; sed quasi in uno: Et sé-

Vstup. Ž. 73, 20, 19 a 23.

Pohled, Pane, na smlouvu svou a duše svých chudých neopouštěj docela. Povstaň, Pane, a rozhodni v při své; nezapomeň na hlasy hledajících tebe.

Ž. tamt. 1. Proč, Bože, zamítáš nás na věky? Proč plane hněv tvůj proti ovčím pastvy tvé?

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, rozmnož naši víru, naději a lásku; a abychom zasloužili dosáhnouti, co slibuješ, učni, ať milujeme, co přikazuješ. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

mini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico, testaméntum confirmátum a Deo: quae post quadringéntos et triginta annos facta est lex, non irritum facit ad evacuándam promissió-nem. Nam si ex lege haeréditas, jam non ex promissióne. Abrahæ autem per repromissiónem donávit Deus. Quid igitur lex? Propter transgressiónes pósitá est, donec veníret semen, cui promiserat, ordináta per Ángelos in manu mediátoris. Mediátor autem unus non est: Deus autem unus est. Lex ergo advérsus promissa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quae posset vivificáre, vere ex lege esset justítia. Sed conclusit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promissio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus.

Graduale. Ps. 75, 20, 19 et 22.

Réspice, Dómine, in testaméntum tuum: et ánimas paúperum tuórum ne obli-viscáris in finem. V. Exsúrge Dómine, et júdica causam tuam, memor esto op-próbrii servórum tuórum.

jednom: „A potomstvu tvému“; tím jest Kristus. Pravím (tím) toto: Ustanovení učiněného dřive od Boha neruší zákon daný po třech stech třiceti letech, tak aby zmařil to zaslíbení; Abrahamovi však Bůh je daroval zaslíbením. K čemu tedy zákon? Pro přestupy byl přidán, dokavad by nepřišlo potomstvo, jemuž zaslíbení bylo učiněno, byl zřízen skrze anděly v ruce prostředníka. Prostředník totiž není jednoho, Bůh však jest jeden. Je-li tedy zákon proti zaslíbením Božím? Rozhodně ne. Ano, kdyby zákon byl dán jako takový, který by mohl obživiti, spravedlnost byla by skutečně ze zákona. Avšak Písmo uzavřelo všecko pod hřích, aby zaslíbení dalo se z víry v Ježíše Krista těm, kteří věří.

Stupňový zpěv. Ž. 75.

Pohleď, Pane, na smlouvu svou a duše svých chudých neopouštěj do-cela. V. Povstaň, Pane, a rozhodni v při své; pámětliv buď pohanění slu-žebníků svých.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 89, 1. Dómine re-fúgium factus es nobis a generatióne, et progénie. Allelúja.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 89, 1. Pane, ty jsi býval útočiště naše od pokolení do pokolení. Ale-luja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi + Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 17. podle Lukáše. 17, 11-19.

Rozjímeje, zdali jsme Kristu vděční za to, že nás uzdravil z malomocnosti hříchů! Nebo jsme tak nevděční, jako oněch devět uzdravených, o nichž se mluví v dnešním Evangeliu?

In illo tempóre: Dum irret Jesus in Jerúsalem, transibat per mediam Samariam et Galilaeam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrunt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe; et levaverunt vocem, dicéntes: Jesu praecéptor, misere-re nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum, et cécidit in faciém ante pedes ejus, grátias agens: et hic erat Samaritanus. Respóndens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam

Za onoho času, když Ježíš se ubíral do Jerusalema, šel (po hranicích) mezi Samařskem a Galilejí. A když vcházel do jednoho městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteří stanuli zdaleka a pozdvihše hlasu pravili: „Ježíši, mistře, smiluj se nad námi.“ A on užřev je řekl jim: „Jděte, ukažte se kněžím.“ I stalo se, když šli, uzdravili se. Jeden pak z nich vida, že jest uzdraven, navrátil se, hlasem velikým velebě Boha, a padl na tvář k nohám jeho, čině mu díky. A ten byl Samaritán. I promluvil Ježíš a řekl: „Zdali nebylo jich deset uzdraveno? A kde jest jich devět? Neshledal-li se nikdo, jenž by se vrátil a vzdal chválu

Deo, nisi hic alienígena. Bohu, jediné cizozemec
Et ait illi: Surge, vade; tento?“ A řekl jemu: „Vstaň
quia fides tua te salvum a jdi, víra tvá tě uzdra-
fecit. Et dicitur Credo. vila.“ Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 50. Obětování. Ž. 30, 15-16.

In te sperávi, Dómine; V tebe doufám, Pane.
dixi: tu es Deus meus, in Říkám: Ty jsi Bůh můj, v
mánibus tuis témpora mea. rukou tvých jest osud můj.

Secreta

Tichá modlitba

Propitiáre, Dómine, pó- Milostiv buď, Pane, lidu
pulo tuo, propitiáre muné- svému, pohled milostivě
ribus: ut hac oblatióne ná na dary; a usmířen toulou
placátus, et indulgéntiam obětí, odpuštění nám daruj
nobis tríbuas, et postuláta a žádané uděl. Skrze
concedás. Per Dóminum.. Pána našeho ...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Sap. 16, 20. K přijímání. Moudr. 16.

Panem de coelo dedísti Chléb s nebe dal jsi
nobis Dómine, habéntem nám, Pane, mající všechnu
omne delectaméntum, et líbeznot a všelikou chuť
omnem sapórem suavitátis. sladkosti.

Postcommunio

Po přijímání

Sumptis, Dómine, coe- Přijavše, Pane, nebeské
léstibus sacraméntis: ad re- svátosti, prosíme, nechť
demptiónis aetérnae, quae- jsme věčnému vykopení
sumus, proficiámus aug- opět blíže. Skrze Pána...
mémentum. Per Dóminum ..

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle čtrnáctá po Svatém Duchu

„Lépe jest důvěřovati v Boha, nežli důvěřovati v lidi!“

Jak milý jest křesťanský chrám, v němž ve dne v noci přebývá Bůh a v otevřené náručí má připraveny dary pro ty, kdož o ně prosí! Zdali jest chrám i nám tak drahý a zdali alespoň v přede- psané dny sem spěcháme, není-li nám i v ostatní dni možno přijíti?

Introitus. Ps. 83, 10-11. Vstup. Ž. 83, 10-11.

Protéctor noster áspice, Popatři, Bože, ochránce
Deus, et réspice in fáciem náš, a vzhlédni na tvář Po-
Christi tui: quia mélior est mazaného svého! Lepší
dies una in átriis tuis su- jest jeden den v síních
per millia. tých nežli tisíce jiných.

Ps. ib. 2-3. Quam dilécta Ž. tamt. 2—3. Jak milé
tabernácula tua Dómine jsou stánky tvé, Pane zá-
virtutum! concupiscit, et stupů. Duše má touží a
díficit ánima mea in átria prahne po síních Paně.
Dómini.

Ź. Glória Patri ...

Ź. Sláva Otci ...

Oratio

Modlitba

Custódi, Dómine quae- Ochraňuj, Pane,
sumus, Ecclesiám tuam síme, Církev svou usta-
propitiátione perpétua: et vičnou milostivostí; a je-
quia sine te lábitur humá- likož bez tebe klesá smr-
na mortálitas, tuis semper telný člověk, nechť jest
auxiliis et abstrahátur a povždy vzdalován od věcí
nóxiis, et ad salutária di- škodlivých a ke spasitel-
rigátur. Per Dóminum ... ným veden. Skrze Pána ..

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Čtení

Epistolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola
ad Gálatas. c. 5, 16-24. ke Galatům. 5, 16-24.

Dokud žijeme ještě na tomto světě, bude tělo neustále bojovati proti duši. Ta se však nesmí poddati tělu v otroctví, neboť by celou věčnost za to trpěla. Křesťan dostává hojných milostí, aby tento boj šťastně vybojoval; nenechme jich tedy ležeti ladem!

Fratres: Spírítu ambu-
láte, et desidéria carnis
non perficiétis. Caro enim
concupiscit advérsus spí-
ritum, spírítus autem ad-
vérsus carnem: haec enim
sibi ínvicem adversántur,
ut non quaecúmque vultis,
illa faciátis. Quod si spí-
ritu ducímíni, non estis sub
lege. Manífesta sunt autem
ópera carnis, quae sunt
fornicatio, immundítia, im-
pudicítia, luxúria, idolórum
sérvitus, venefícia, inimi-
cítiae, contentiónes, aemu-
latiónes, irae, rixae, dis-
sensiónes, sectae, invidiae,
homicídiá, ebrietates, com-
messatiónes, et his similia;
quae praedicó vobis, sicut
praedíxi: quóniam, qui tá-
lia agunt, regnum Dei non
consequéntur. Fructus au-
tem Spírítus est: cáritas,
gaúdium, pax, patiéntia,
benígnitas, bónitas, longá-
nimitas, mansuetúdo, fi-
des, modéstia, continéntia,
cástitas. Advérsus hujús-
modi non est lex. Qui au-
tem sunt Christi, carnem
suam crucifixérunt cum ví-
tiis et concupiscéntiis.

Graduale. Ps. 117, 8 et 9.

Bonum est confídere in
Dómino, quam confídere

Braři, podle ducha žijte,
a žádostí těla nevykonáte.
Nebo tělo žádá proti du-
chu, duch pak proti tělu;
ti totiž jsou proti sobě,
abyste nečinili to, co byste
chtěli. Jste-li však vedeni
duchem, nejste pod zá-
konem. Zjevný pak jsou
skutky těla; jsou to smil-
ství, nečistota (nesyda-
lost), chlipnost, modlo-
služba, čarodějství, ne-
přátelství, sváry, řevni-
vosti, zlosti, osobivosti,
různice, roztržky, závisť,
vráždy, opilství, obzérství
a věci jim podobné; o
těch vám předpovídám,
jakož jsem byl již před-
pověděl, že kdo takové
věci dělají, království Bo-
žího nedojdou. Plodem
Ducha však jest láska,
radost, pokoj, trpělivost,
přívětivost, dobrotivost,
shovívavost, tichost, dů-
věra, mírnost, zdrželivost,
čistota. Proti takovým vě-
cem zákon není. Ti však,
kteří jsou Kristovi, ukři-
žovali tělo své i s váš-
němi a žádostmi.

Stupňový zpěv. Ž. 117.

Lépe jest důvěřovati v
Pána, než důvěřovati v člo-

in hómíne. V. Bonum est
speráre in Dómino, quam
speráre in princípibus.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 94, 1. Veníte, ex-
sultémus Dómino, jubilé-
mus Deo salutári nostro.
Allelúja.

věka. V. Lépe jest doufati
v Pána, nežli doufati v kní-
žata.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 94, 1. Pojďte,
veselme se v Pánu, ple-
sejme Bohu spasnému
svému. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi
secúndum Matth. c. 6.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 6, 24-33.

Pán Ježíš nám dnes v Evangelíu sám ukazuje, proč máme všecku
svou důvěru složit na Boha.

In illo témpore: Dixit
Jesus discipulis suis: Ne-
mo potest duóbus dómínis
servíre: aut enim unum
ódio habébit, et álterum dí-
liget: aut unum sustinébit,
et álterum contémnet. Non
potéstis Deo servíre, et
mammónae. Ideo dico vo-
bis, ne solíciti sitis ánimae
vestrae, quid manducétis,
neque córpori vestro, quid
induémini. Nonne ánima
plus est quam esca: et
corpus plus quam vesti-
méntum? Respícite volatí-
lia coeli, quóniam non se-
runt, neque metunt, neque
cóngregant in hórrea: et
Pater vester coeléstis pas-
cít illa. Nonne vos magis
pluris estis illis? Quis au-
tem vestrum cógitans, pot-

Za onoho času Pán
Ježíš řekl učedníkům
svým: „Nikdo nemůže
dvěma pánům sloužit;
neboť buď bude jednoho
nenávidět a druhého mí-
lovat, aneb jednoho se
přidrží a druhým pohrdne.
Nemůžete Bohu sloužit a
mamoně. Proto pravím
vám: nepěčujte úzkostlivě
o život svůj, co byste
jedli, ani o tělo své, čím
byste se odívali. Není-li
život více nežli pokrm,
a tělo více než oděv?
Pohlédte na ptactvo ne-
beské, že neseje, ani ne-
žne, ani neshromažďuje
do stodol, a Otec váš ne-
beský živí je. Nejste-li vy
dražší nežli ono? A kdo
z vás staraje se může

est adjicere ad statúram suam cúbitum unum? Et de vestiméto quid solíciti estis? Consideráte lilia agri, quómodo crescunt: non labórant, neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua cooperátus est sicut unum ex istis. Si autem foenum agri, quod hódie est, et cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos módicae fidei? Nolíte ergo solíciti esse, dicétes: Quid manducábitis, aut quid bibébitis, aut quo operiémur? Haec enim ómnia gentes inquirunt. Scit enim pater vester, quia his ómnibus indigétis. Querite ergo primum regnum Dei, et justítiam ejus: et haec ómnia adjiciéntur vobis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 33.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum, et erípiet eos: gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Secreta

Concéde nobis, Dómine quaesumus, ut haec hóstia salutáris, et nostrórum fiat

přidati k délce svého věku loket jeden? A proč pečujete úzkostlivě o svůj oděv? Pozorujte kvíří polní, kterak roste, nepracuje aniž přede; pravím pak vám, že ani Šalomoun ve vsí slávě své nebyl tak oděný, jako jedno z nich. Jestli tedy trávu polní, která dnes jest a zítra do peci vržena bývá, Bůh tak odívá, čím spíše vás, malověrní? Nepečujte tedy úzkostlivě, říkajíce: Co budeme jísti, aneb co budeme pít, aneb čím se budeme odívati? Neboť toho všeho pohané hledají; ví zajisté Otec váš (nebeský), že toho všeho potřebujete. Hleďte tedy nejprve království Božího a spravedlnosti jeho, a toto všechno bude vám přidáno.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 33, 8-9.

Hospodinův anděl táborí vůkol těch, kteří se ho bojí a vyprosí je. Okuste a zvíte, jak něžný jest Pán.

Tichá modlitba

Popřej nám, Pane, prosíme, aby tato oběť spasná stala se očistou našich

purgátio delictórum, et hříchů a usmířením tvé tuae propitiátio polestátis. Per Dóminum nostrum... Ježíše Krista...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Matth. 6, 33. K přijímání. Mat. 6, 33.

Primum quaerite regnum Dei, et ómnia adjiciéntur vobis, dicit Dóminus.

„Nejprve hleďte království Božího, a všechno (ostatní) bude vám přidáno“, praví Pán.

Postcommunio

Po přijímání

Purificent semper et múniant tua sacraménta nos, Deus: et ad perpétuae ductant salvatiónis effectum. Per Dóminum nostrum... Pána našeho...

Nechť nás vždycky, Bože, svátosti tvé očistí a chrání a k dosažení věčného spasení vedou. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle patnáctá po Svatém Duchu

„Sluší oslavovati Pána; opěvovati jméno Svrchovaného!“

Chceme-li dosáhnouti vyslyšení ve svých potřebách, musí býti naše modlitba vytrvalá, vroucí a důvěřivá; vzor takové modlitby nám podává Církev v dnešním Vstupu.

Introitus. Ps. 85, 1 et 2-3. Vstup. Ž. 85, 1 a 2-3.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exaúdi me: saluum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te: miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Nakloň, Pane, ucha svého ke mně a vyslyš mne. Spas, Bože můj, služebníka svého, jenž doufá v tebe! Smiluj se nade mnou, Pane, neboť k tobě jsem volal po celý den.

Ps. ib. 4. Laetifica ánimam servi tui: quia ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Ecclésiám tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat: et, quia sine te non potest salva consistere, tuos semper múnere gubernétur. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Gálatas. c. 5, 25-6, 10.

Kdo na křtu svatém se znovu zrodil z Ducha Svatého, ten musí také podle ducha žítí, neboť kdo se je v těle, tomu přinese tělo sklizeň záhuby.

Fratres: Si spírítu vívímus, spírítu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriae cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem ínvidéntes. Fratres, et si praeoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spírítuáles estis, hujúsmodi instrúite in spírítu lenitátis, considerans teípsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis existimat se áliquid esse, cum nihil sit,

Ž. tamt. 4. Potěš duši služebníka svého. K tobě, Pane, pozdvihuji duši svou.

Ź. Sláva Otcí...

Modlitba

Církev tvou, Pane, nechť ustavičná slitovnost očisťuje a chrání; a jelikož bez tebe nemůže bez pohromy obstátí, budíž vždycky tvou pomocí řízena. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola ke Galatům. 5, 25-6, 10.

Bratři, žijeme-li duchem, ducha také následujeme. Nebudme marné chvály žádostivi, vespolek se povouzejte a jedni druhým závidíce. Bratři, byl-li by někdo v přenáhlení i stržen k nějakému poklesku, vy, kteří jste duchovní, napravujte takového v duchu mírnosti, hledě (každý) sám na sebe, abys také nebyl pokoušen. Neste břemena jeden druhého a tak naplníte zákon Kristův; neboť domnívá-li se někdo,

ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquisque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquisque enim onus suum portábit. Commúniceť autem is, qui catechizátur verbo, ei, qui se catechizat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quae enim semináverit homo, haec et metet. Quóniam qui seminát in carne sua, de carne et metet corruptiónem: qui autem seminát in spírítu, de spírítu metet vitam aetérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus: tém-pore enim suo metémus, non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fidei.

Graduale. Ps. 91, 2-3.

Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. Ź. Ad annuntiándum mane miserericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 94, 3. Quóniam Deus magnus Dóminus, et

že jest něčím (velikým) nejša ničím, sám sebe klame. Každý však zkoumej dílo svoje, a tu bude mít chloubu toliko s ohledem na sebe, a nikoli s ohledem na jiného; neboť každý své břímě ponese. Kdo jest vyučován ve slově (Božím), měj úctavenství s učitelem (svým) ve všem dobru. Nemylte se, Bůh nenechá se posmívati, neboť co kdo bude sítí, to bude i žítí. Kdo totiž rozsévá na svém těle, z těla bude sklízet záhubu; kdo však rozsévá na duchu, z ducha bude sklízet život věčný. Dobré činme bez ustání, neboť časem svým budeme sklízeti, neochabneme-li. Nuže, pokud máme čas, činme dobré vůči všem, zvláště vůči domácím víry.

Stupňový zpěv. Ž. 91.

Dobré jest oslavovati Pána; opěvovati jméno tvé, Nejvyšší. Ź. Z rána již ohlašovali milosrdenství tvé a věrnost tvou za noci.

Aleluja, aleluja.

Ź. Ž. 94, 3. Hle; Bůh jest veliký Pán a Král ve-

rex magnus super omnem terram. Alléluja. líký nade vsí zemí. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii c. 7. † Slova sv. Evangelia secúndum Lucam. c. 7. podle Lukáše. 7, 11-16.

Jako probudil Kristus mrtvého mládence k životu tělesnému, tak nás všechny probudil na křtu svatém ze smrti hříchu k životu duše. Jsme si toho vědomi, že nás Bůh svou milostí navštívil?

In illo témpore: Ibat Jesus in civitatém, quae vocátur Naim: et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portae civitátis, ecce defúctus efferebátur filius únicus matris suae: et haec vídua erat: et turba civitátis multa cum illa. Quam cum vidísset Dóminus, misericórdiamotus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accessit, et tégit loculum. (Hi autem, qui portábant, steterunt.) Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit, qui erat mórtuus, et coepit loqui. Et dedit illum matri suae. Accépit autem omnes timor: et magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophéta magnus surrexit in nobis: et quia Deus visitávit plebem suam. Credo.

Za onoho času Pán Ježíš šel do města, které slove Naim, a šli s ním učedníci jeho a zástup veliký. Když pak se přibližoval ke bráně města, hle, vynášeli mrtvého, jediného to syna matky jeho, a ta byla vdova, a četný zástup lidu z města šel s ní. Spatřiv ji Pán, pohnul se milosrdenstvím nad ní a řekl jí: „Neplač.“ A přistoupiv dotekl se mar; ti pak, kteří (jej) nesli, zastavili se. — I řekl: „Mládenče, tobě pravím, vstaň.“ A posadil se ten, jenž byl mrtvý, a počal mluvit. I dal jej mateři jeho. Pojala pak všechny bázeň a velebili Boha řkouce: „Prorok veliký povstal mezi námi a Bůh navštívil lid svůj.“

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 39. Obětování. Ž. 39, 2, 3 a 4. Exspéctans exspéctávi Dóminum, et respéxit me: Toužebně očekával jsem Pána; pohlédl na mne a

et exaudívit deprecatió-nem meam, et immisit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro. vyslyšel prosbu mou. I vložil v ústa má píseň novou, chvalozpěv na (oslavu) Boha našeho.

Secreta

Tua nos, Dómine, sacraménta custódiat: et contra diabólicos semper tuántur incúrsus. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Joan. 6. Panis, quem ego dédero, caro mea est pro saeculi vila.

Postcommunio
Mentes nostras et córpore possídeat, quaesumus Dómine, doni coeléstis operátio: ut non noster sensus in nobis, sed júgiter ejus praevéníat efféctus. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Tichá modlitba

Tvoje svátosti, Pane, nechť nás chrání a proti dábelským útokům vždycky brání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Jan 6, 52.

Chléb, který já dám, tělo mé jest za život světa.

Po přijímání

Mysle naše a těla, prosíme, Pane, nechť působivost nebeského daru ovládá, aby nikoliv naše chtění v nás, nýbrž onoho vždycky převládal účinek. Skrze Pána našeho...

Neděle šestnáctá po Svatém Duchu

„Pějte Pánu píseň novou, neboť zázračně učinil věci!“

Milosrdenství Boží má připraveny bohaté dary pro ty, kdož je vzývají; vyznejme tedy pokorně chudobu a ubohost svou a převzděcíme se, jak je Bůh dobrý a laskavý!

Introitus. Ps. 85. Vstup. Ž. 85, 3 a 5.

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota neboť po celý den volám

die: quia tu Dómine suávis ac mitis es, et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Ps. ib. 1. Inclína Dómine aurem tuam mihi, et exáudi me: quóniam inops, et pauper sum ego.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Tua nos, quaesumus Dómine, grátia semper et praeveníat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter praestet esse inténtos. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímlyvu Svátých, str. 127.

Třetí modlitba dle libostí.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 3, 13-21. z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 3, 13-21.

Chceme-li už zde na světě poznati, jakým významením a štěstím jest náležeti mezi vyvolené, musíme pro Krista pripraviti věřící srdce a vkořeniti je do Lásky.

Fratres. Obscuro vos, ne deficiátis in tribulatióibus meis pro vobis: quae est glória vestra. Hujus rei grátia flecto génuá meá ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis paternitas in coelis et in terra nominátur, ut det vobis, secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroboráti per Spiritum ejus in inte-

to bĚ. Vždyť tys, o Pane, sladký a mírný a pln milosrdensví ke všem, kdož vyzývají tebe.

Ž. tamt. 1. Nakloň, Pane, ucha svého ke mně a vyslyš mne, neb bezmocný a ubohý jsem já.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Tvoje milost, prosíme, Pane, nechť nás vždycky předchází a provází a způsobí, abychom neustále o dobré skutky se snažili. Skrze Pána našeho...

Čtení

riorem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritatē radicáti, et fundáti, ut possitis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quae sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiae caritátem Christi, ut impleámíni in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem, qui potens est ómnia fácere superabundánter quam pétimus, aut intelligimus, secúndum virtútem, quae operátur in nobis: ipsi glória in Ecclésia, et in Christo Jesu, in omnes generatiónes saeculorum. Amen.

Graduale. Ps. 101, 16-17.

Timébunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terrae glóriam tuam. Ź. Quóniam aedificávit Dóminus Sion: et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 97, 1. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabilia fecit Dóminus. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 14.

posilněnu s ohledem na vnitřního člověka, (tak) aby Kristus přebýval skrze víru v srdcích vašich, zakořeněných a založených v lásce, byste mohli pochopiti se všemi věřícími, která jest šířka a délka i výše a hloubka, i poznati Kristovu lásku převyšující veškeré poznání, (a to k tomu konci), abyste byli naplněni ve veškerou plnost Boží. Tomu pak, jenž může učiniti všecko, mnohem více, nežli prosíme neb rozumíme, podle síly, kterou v nás působí, tomu budiž sláva v Církvi, a to v Kristu Ježíši po všecka pokolení na věky věkův. Amen.

Stupňový zpěv. Ž. 101.

Báti se budou národové jména tvého, Pane, a slávy tvé všichni králové země. Ź. Neboť Pán vzdělal Sion a zjeví se ve velebnosti své.

Aleluja, aleluja.

Ź. Ž. 97, 1. Pějte Pánu píseň novou, neboť zářná věc učinil Pán. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 14, 1-11.

Jenom pokorní mohou doufat u Boha milosrdnství; pokorné povyšuje a zvedá z jejich bídy, pyšné ponižuje a přenechává je v jejich bídě.

In illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam principis Pharisaeórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et respóndens Jesus dixit ad Legisperítos et Pharisaeos, dicens: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehénsus sanávit eum, ac dimísit. Et respóndens ad illos, dixit: Cujus vestrum ásinus, aut bos in púteum cadet, et non contínuo éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad haec respondére illi. Dicébat autem et ad invitátos parábolam, inténdens quómodo primos accúbitus eligérent, dicens ad illos: Cum invitátus fúeris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo, et véniens is, qui te, et illum vocávit, dicat tibi: Da huic locum: et tunc incípías cum rubóre novíssimum locum tenére. Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novíssimo lo-

Za onoho času Pán Ježíš vešel v sobotu do domu jednoho z náčelníků farisejských, aby tam poobědval, a oni ho pozorovali. A hle, jeden člověk vodnatelný byl před ním. I promluvil Ježíš a řekl k zákoníkům a fariseům: „Smí-li se v sobotu uzdravovati, či-li ne?“ Ale oni mlčeli. I ujav ho, uzdravil jej a propustil. A (promluviv) řekl k nim: „Kdo jest mezi vámi, jenž padne-li mu osel neb vůl do jámy, nevytáhne ho hned v den sobotní?“ A nemohli mu na to odpověděti. Pověděl pak také k pozvaným podoběnství pozoruje, kterak si vybírali přední místa; pravil: „Když budeš pozván od někoho na svatbu, neseď na místo přední, aby snad vzácnější než ty nebyl pozván od něho, a přijda ten, jenž pozval tebe i jeho, neřekl tobě: „Postup tomuto místo;“ a tehda počal mysle s hanbou seděti na místě posledním. Ale když budeš pozván, jdi, posaď se na posled-

co: ut, cum vénerit qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória coram simul discumbéntibus: quia omnis, qui se exállat, humiliábitur: et qui se humiliat, exaltábitur.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 39.

Dómine in auxiliúm meum respice: confundántur et revereántur, qui quaerunt ánimam meam, ut auferant eam: Dómine in auxiliúm meum respice.

Secreta

Munda nos, quaesumus Dómine, sacrificií praeséntis effectú, et pérfice miserátus in nobis, ut ejus mereámur esse participes. Per Dóminum nostrum ...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 70, 16-17 et 18. K přijímání. Ž. 70.

Dómine, memorábor justítiae tuae solius: Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque in senéctam et sénium, Deus ne derelinquas me.

Postcommunio

Purifica, quaesumus Dómine, mentes nostras be-

ním místě, aby když přijde ten, jenž tě pozval, řekl tobě: „Příteli, posedni výše.“ Tehdy budeš mít čest před spolustolujícími; neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen.“ Credo.

Obětování. Ž. 39, 14 a 15.

Pane, ku pomoci mé shlédni. Nechť se zahanbí a zastydí ti, kdož slídí po duši mé, aby ji zničili. Pane, ku pomoci mé shlédni.

Tichá modlitba

Očišť nás, prosíme, Pane, účinkem této oběti a způsob v nás milosrdně, abychom zasloužili účastní jí býti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

K přijímání. Ž. 70.

Pane, pamětliv budu spravedlnosti jediné tvé! Bože, tys mne tomu učil od mladosti mé. Však také ve stáří a v šedinách neopouštěj mne, Bože.

Po přijímání

Očišť, prosíme, Pane, dobrotivě mysle naše a

nígnus, et rénova coeléstibus sacraméntis: ut consequénter et córporum praesens páriter, et futúrum capiámus auxiliúm. Per Dóminum nostrum... obnov je nebeskými svátostmi, abychom takto i pro těla dosáhli pomoci v přítomné, jakož i budoucí době. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Druhá modlitba za přímlovu Svätých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle sedmnáctá po Svatém Duchu

„Pane, vyslyš modlitbu mou; volání mé nechť k tobě přijde!“

Zákony, jež Bůh dává, jsou spravedlivé; proto jich musíme poslouchati. Abychom však mohli plně dostáti svým povinnostem, potřebujeme k tomu milost Boží. Prosme tedy o ni, neboť pouze čistý život podle přikázání činí šťastným.

Introitus. Ps. 118. Vstup. Ž. 118, 137 a 124.

Justus es, Dómine, et rectum iudícium tuum: fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam.

Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Da, quaesumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia, et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Druhá modlitba za přímlovu Svätých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Modlitba

Dej, prosíme, Pane, aby lid tvůj vyhybal se nakazení dáblem a tebe, jediného Boha, s čistou následoval myslí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola ad Ephésios. c. 4, 1-6. k Efeským. 4, 1-6.

Svatý Pavel nám dnes připomíná, jak musíme pečovatí o to, abychom láskou a mírem zachovávali neporušenou jednotu Církve.

Fratres. Obsecro vos ego vincetus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdi-ne, cum patiéntia, suppor-tántes invicem in caritáte, solíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestrae. Unus Dóminus, una fides, unum baptisma. Unus Deus, et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Qui est benedíctus in saecula saeculórum. Amen.

Graduale. Ps. 32, 12 et 6.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in haereditátem sibi. Ź. Verbo Dómini coeli firmáti sunt: et spíritus oris ejus omnis virtus eórum.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 101, 2. Dómine exaudí oratióne meam,

Čtení

Bratři, napominám vás já vězeň v Pánu, abyste žili hodně toho povolání, kterým jste povoláni, s veškerou pokorou a tichostí, s trpělivostí, snášejíce se vespolek v lásce, snažíce se zachovávatí jednotu ducha ve svazku pokoje. Jedno tělo (jest) jeden duch, jak také jste byli povoláni v jedné nádeji povolání svého. Jeden (jest) Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který jest nade všemi a skrze všechny a ve všech (nás). Jenž jest pozehaný na věky věkův. Amen.

Stupňový zpěv. Ž. 32.

Blaze národu, jehož Bohem jest Pán, lidu, jež si Pán za dědice svého zvolil. Ź. Slovem Páně utvrzena jsou nebesa; dechem úst jeho všechna jejich moc.

Aleluja, aleluja.

Ź. Ž. 101, 2. Pane, vyslyš modlitbu mou a vo-

et clamor meus ad te per-
veniat. Allelúja.

lání mé nechť pronikne
k tobě. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Matth. c. 22.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 22, 34-46.

Celý Zákon a všichni Proroci
záních. Není větší povinnosti nad
kladě postavil Kristus Církev svou.

In illo tempore: Acces-
sérunt ad Jesum Pharisaei:
et interrogávit eum unus
ex eis legis doctor, tentans
eum: Magister, quod est
mandátum magnum in le-
ge? Ait illi Jesus: Diliges
Dóminum Deum tuum ex
toto corde tuo, et in tota
ánima tua, et in tota mente
tua. Hoc est máximum, et
primum mandátum. Secúndum
autem símile est huic:
Diliges próximum tuum, si-
cut teipsum. In his duóbus
mandátis univérsa lex pen-
det, et prophétae. Congre-
gáti autem Pharisaeis, in-
terrogávit eos Jesus, di-
cens: Quid vobis vidétur
de Christo? cujus filius
est? Dicunt ei: David. Ait
illis: Quómodo ergo Da-
vid in spíritu vocat eum
Dóminum, dicens: Dixit
Dóminus Dómino meo, se-
de a dextris meis, donec
ponam inimicos tuos sca-
bellum pedum tuórum? Si

Za ohoho času fariseové
sešli se ve spolek (k Pánu
Ježíši). I otázal se ho jeden
z nich, učitel zákona, po-
koušeje ho: „Mistře, které
příkázání v zákoně jest
veliké?“ Ježíš pak řekl
jemu: „Milovati budeš
Pána Boha svého z celého
srdce svého a z celé duše
své a ze vši mysli své. To
jest největší a první při-
kázání. Druhé pak jest po-
dobné jemu: Milovati bu-
deš bližního svého jako
sebe samého. Na těch
dvou příkázáních záleží
veškerý zákon i proroci.“
Když pak farizeové byli
pohromadě, otázal se jich
Ježíš řka: „Co se vám zdá
o Kristu? Cí jest syn?“
Řkou jemu: „Davidův.“
I řekl jim: „Kterak tedy
David nazývá jej v Duchu
Pánem pravě: Rekl Pán
Pánu mému: „Sed na pra-
pavici mé, dokavad nepo-
ložím nepřátel tvých za

ergo David vocat eum
Dóminum, quómodo filius
ejus est? Et nemo póterat
ei respondére verbum: ne-
que ausus fuit quisquam
ex illa die eum ámplius
interrogáre.

Et dicitur Credo.

podnoží nohou tvých. Na-
zývá-li jej tedy David Pá-
nem svým, kterak jest sy-
nem jeho?“ A nikdo ne-
mohl mu odpověděti slova,
aniž kdo již osmělil se
od toho dne otázati se ho.

Následuje Credo.

Offertorium. Dan. 9, 17, 18, 19. Obětování. Dan. 9.

Orávi Deum meum ego
Dániel, dicens: Exaúdi,
Dómine, preces servi tui:
illúmina fáciem tuam su-
per sanctuárium tuum: et
propítius inténde pópulum
istum, super quem invocá-
tum est nomen tuum, Deus.

Modlil jsem se k Bohu
svému, já — Daniel —
řka: Vyslyš, Pane, prosby
služebníka svého. Nech
zastkvíti se tvář svou nad
svatyní svou a pohled' mi-
lostivě na tento lid, nad
kterým vzýváno jest jméno
tvé, Bože.

Secreta

Majestátem tuam, Dó-
mine, suppliciter deprecá-
mur: ut haec sancta, quae
gérimus, et a praeléritis
nos delictis exúant, et fu-
túris. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Velebnost tvou, Pane,
pokorně prosíme, aby tyto
svaté oběti, které konáme,
oprostily nás od hříchů
minulých i přístích. Skrze
Pána našeho...

Druhá modlitba za přimluvu Svätých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 75, 12-13. K přijímání. Ž. 75, 12-13.

Vovéte, et réddite Dó-
mino Deo vestro omnes,
qui in circúitu ejus affér-
tis múnera: terríbili, et ei
qui aufert spíritum prin-
cipum: terríbili apud om-
nes reges terrae.

Sliby čiňte a plňte Pánu,
Bohu svému, všichni, kdož
jste vůkol něho a přiná-
šíte dary Hroznému, tomu,
jenž podtíná pýchu knížat,
hroznému veškerým krá-
lům země.

Postcommunio

Sanctificatió nibus tuis
omnipotens Deus, et vítia
nostra curéntur, et remé-
dia nobis aetérna prové-
niant. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Po přijímání

Svátostmi tvými, všemo-
houcí Bože, nechť chyby
naše se vyhojí a léky
pro věčnost nám vzejdou.
Skrze Pána našeho...

Neděle osmnáctá po Svatém Duchu

„Báti se budou, Pane, národové jména tvého;
všichni králové zemšlí slávy tvé!“

Bůh slíbil ústy Proroka a Apoštolů mír svému lidu, jenž doufá
a věří v pomoc jeho, neboť tímto ctnostmi uctivá svého Pána a
dává na jevo svou závislost na něm. Odeberme se tedy často do
chrámu a před tváří Páně, v jeho stánku skládáme všechny své sta-
rosti a bolesti!

Introitus. Sir. 36, 18.

Da pacem, Dómine, su-
stinéntibus te, ut Prophé-
tae tui fidéles inveniántur:
exaúdi preces servi tui, et
plebis tuae Israel.

Ps. 121, 1. Laetátus sum
in his, quae dicta sunt
mihi: in domum Dómini
ibimus.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Dirigat corda nostra,
quaesumus Dómine, tuae
miseratió nis operátio: quia
tibi sine te placére non

Vstup. Sir. 36, 18.

Dej mír, Pane, doufa-
jícím v tebe, aby proroci
tvoji pravdomluvnými shle-
dání byli. Vyslyš prosby
služebníka svého a lidu
svého Israele.

Ž. 121, 1. Zaradoval
jsem se nad tím, co mi
bylo řečeno: Do chrámu
Páně půjdeme.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Prosíme, Pane, nechť
působením tvého slito-
vání jsou řízena naše
srdce, protože nemůžeme

póssumus. Per Dóminum líbiti se tobě bez tebe.
nostrum...

Druhá modlitba za přímlyvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z prvního listu sv. Pavla
ad Corínthios. 1. c. 1, 4-8. ke Koríntským. 1, 4-8.

Skrze Krista jsme se stali bohatými na všecku milost; dbejme
jedy o to, abychom v den své smrti stanuli před ním bez hříchů!

Fratres. Grátias ago Deo
meo semper pro vobis in
grátia Dei, quae data est
vobis in Christo Jesu: quod
estis in illo, in omni verbo,
et in omni sciéntia: sicut
testimónium Christi con-
firmátum est in vobis: ita
ut nihil vobis desit in ulla
grátia, exspectántibus re-
velatió nem Dómini nostri
Jesu Christi, qui et confir-
mábit vos usque in finem
sine crimine, in die ad-
ventus Dómini nostri Jesu
Christi.

Graduale. Ps. 121, 1 et 7.

Laetátus sum in his quae
dicta sunt mihi: in domum
Dómini ibimus. Ť. Fiat pax
in virtú te tua, et abundán-
tia in túrribus tuis.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 101, 16. Timébunt
gentes nomen tuum Dómi-

Čtení

z prvního listu sv. Pavla
ke Koríntským. 1, 4-8.

Skrze Krista jsme se stali bohatými na všecku milost; dbejme
jedy o to, abychom v den své smrti stanuli před ním bez hříchů!

Bratři, děkuji Bohu své-
mu vždycky za vás pro tu
milost Boží, která vám
byla dána v Kristu Ježíši,
že ve všem jste v něm
zbohatli, ve všelikém slo-
vě i ve všelikém poznání,
jakož svědectví o Kristu
utvrzeno jest mezi vámi,
takže nejste pozadu v
žádné milosti, jakožto ta-
koví, kteří očekávají zje-
vení Pána našeho Ježíše
Krista; on vás utvrdí až
do konce, abyste byli bez
úhony v den (příchodu)
Pána našeho, Ježíše Krista.

Stupňový zpěv. Ž. 121.

Zaradoval jsem se nad
tím, co mi bylo řečeno:
Do chrámu Páně půjdeme.
Ť. Budiž pokoj v hradbách
tvých a hojnost ve věžích
tvých.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ž. 101, 16. Báti se bu-
dou národové jména tvého,

ne: et omnes reges terrae glóriam tuam. Allelúja. Pane, a všichni králové země slávy tvé. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi † Slova sv. Evangelia secúndum Matth. c. 9. podle Matouše. 9, 1-8.

Uzdravovali na duši a na těle může toliko Bůh. Jestliže Kristus uzdravil ochrnutlého na těle, dokázal zřejmým způsobem, že má božskou moc a tedy také moc odpouštětí hříchů.

In illo témpore: Ascéndens Jesus in naviculam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralyticum jacéntem in lecto. Et videns Jesus fidem illórum, dixit paralytico: Confide fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se: Hic blasphemáat. Et cum vidisset Jesus cogitátiones eórum, dixit: Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid est facilíus, dicere: Dimittúntur tibi peccáta tua; an dicere: surge et ámbula? Ut autem sciátis, quia filius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta, tunc ait paralytico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et surrexit, et ábiit in domum suam. Vidéntes autem turbae timuérunt, et glorificavé-

Za onoho času Pán Ježíš vstoupiv na lodičku, přepřávil se a přišel do města svého. A hle, přinesli k němu ochrnutého, ležícího na loži. A vida Ježíš víru jejich, řekl ochrnutému: „Doufej, synu, odpouštějí se tobě hříchové tvoji.“ A hle, někteří ze zákoníků řekli sami u sebe: „Tento se rouhá.“ A Ježíš vida myšlení jejich, řekl: „Proč myslíte zlé věci v srdcích svých? Co jest snáze říci: odpouštějí se tobě hříchové tvoji, aneb říci: Vstaň a chod? Abyste však věděli, že syn člověka má moc na zemi odpouštětí hříchů, tedy (dí ochrnutému) vstaň, vezmi lože své a jdi do domu svého.“ I vstal a odešel do domu svého. Uzřevše pak to zástupové, báli se a velebili Bo-

rum Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Exodi 24. Obětování. Ex. 24, 4 a 5.

Sanctificávit Móyses altáre Dómino, offerens super illud holocausta, et immolans víctimas: fecit sacrificium vespertinum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiúrum Israel.

Secreta

Deus, qui nos per hujus sacrificii veneranda commércia, unius summae divinitátis partícipes éfficias: praesta quaesumus; ut sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 95, 8-9. K přijímání. Ž. 95, 8-9.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Vezměte oběti a vejděte do síní jeho; klanějte se Pánu ve stánku svatém jeho.

Postcommunio

Grátias tibi réferimus, Dómine, sacro múnere vegetáti, tuam misericórdiam deprecántes: ut dignos nos

Po přijímání Diky tobě vzdáváme, Pane, nasycením jsouce svatým darem, a milosrdenství tvé prosíme, abys nás

ha, který dal takovou moc lidem.

Následuje Credo.

Obětování. Ex. 24, 4 a 5.

Zasvětil Mojžíš oltář Hospodinu, přinášeje na něm celopaly a obětuje zvířata. Přinášel před zraky synů israelských oběť večerní, aby byla vůni líbeznou Hospodinu Bohu.

Tichá modlitba

Bože, jenž nás vznešenými dary této oběti účastny činíš jediného nejvyššího Božství, uděl, prosíme, abychom, jelikož tvou poznáváme pravdu, ji také důstojnými osvědčovali mravy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

ejus participatióne perficiat. Per Dóminum... hodnými jeho úcastenství učinil. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímlovu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle devatenáctá po Svatém Duchu

„Nechť vstoupí modlitba má jako vůně kadidla před tvář tvou, Pane!“

Jedinou naší spásou jest Bůh. Všecko, co máme a co jsme, to máme od Boha. Kdyby nám náležel celý svět, nic by nám to ke štěstí nepomohlo, kdybychom nestavěli na Boha. Spasitel náš je ochoten nás vzít v ochranu, jestliže zachováme jeho zákony.

Introitus

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Ps. 77, 1. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, unívsera nobis adversántia propitiátus excludé: ut mente et córpore páriter expediti, quae tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum..

Druhá modlitba za přímlovu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Vstup

Spása lidu jsem já, praví Pán. V kterémkoliv protivenství volati budou ke mně, vyslyším je a budu jejich Pánem na věky.

Ť. Ž. 77, 1. Popatř, lide můj, na můj zákon. Na-kloněte ucha svého ke slovům úst mých.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí a milosrdný Bože, odvráť milostivě od nás všechna protivenství, abychom na duši a na těle stejně volni, svobodnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána našeho...

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 4, 23-28.

Na křtu svatém jsme se zrodili jest spravedlnost a svatosť. Jeho povinností načrtává svatý Pavel v dnešní Epištole.

Fratres. Renovámini spírítu mentis vestrae, et indúite novum hóminem, qui secúndum Deum creatús est in justítia, et sancítate veritátis. Propter quod deponétes mendácium, loquímíni veritátem unusquísque cum próxímo suo: quóniam sumus invicem membra. Irascímíni, et nolíte peccáre: sol non occídát super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diabólo: qui furabátur, jam non furétur; magis autem labóret, operándo mánibus suis, quod bonum est, ut hábeat unde tribuat necessitátem patiénti.

Graduale. Ps. 140, 2.

Dirigátur orátio mea, sicut incénsus in conspéctu tuo Dómine. Ť. Elevátio mánum meárum sacrificium vespertinum.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 104, 1. Confitémíni Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. Allelúja.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 4, 23-28.

Bratři, obnovte se na duchu myslí své a oblecte člověka nového, svofovéného podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravé. Proto odložte lež, mluďte pravdu jedenkaždý s bližním svým, neboť jsme vespolek údové. Hněvejte se, ale nehřešte; slunce nezapadej nad hněvem vaším, nedávejte místa ďáblu. Kdo kradl, již nekraď, nýbrž pracuj spíše, děláje rukama svýma dobré, aby měl z čeho udělit tomu, kdo má nouzi.

Stupňový zpěv. Ž. 140.

Nechť se vznesne modlitba má, Pane, jako vůně kadidla před tvář tvou. Ť. Pozdvižení rukou mých buďiž za oběť večerní.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ž. 104, 1. Chvalte Pána a vzyvejte jméno jeho. Zvěstujte mezi národy díla jeho. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secundum Matth. c. 22. podle Matouše. 22, 1-14.

Také my jsme pozváni k nebeské hostině, která se bude celou věčnost slaviti ke cti Syna Božího. Zkoumejme své nitro, jak jsme přijali toto pozvání, jehož se nám dostalo na křtu svatém. Neztratili jsme to čisté roucho svatební, jehož se nám tehdy dostalo a bez něhož nebudeme připuštěni do věčné radosti?

In illo tempore: Loquebatur Jesus Principibus sacerdotum et Phariseis in parabolis, dicens: Simile factum est regnum coelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias, et nolentibus venire. Iterum misit alios servos, dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei, et altaria occisa sunt, et omnia parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt et abiierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero tenuerunt servos suos, et contumelios affectos occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est: et missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, et civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis: Nuptiae quidem paratae sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo

Za onoho času Pán Ježíš mluvil k velekněžím a fariseům v podobenství říka: „Podobno jest království nebeské králi, kterýž učinil svatbu synu svému. I poslal služebníky své, aby povolali pozvané na svatbu; ale nechťeli přijíti. Opět poslal jiné služebníky říka: ‚Povězte pozvaným: Aj oběd svůj připravil jsem; volové moji a dobytek krmný pobíli jsou a všechno jest připraveno; pojdte na svatbu.‘ Ale oni nedbali a odešli, jeden do dvora svého, jiný po zaměstnání svém. Ostatní pak zjímavše služebníky jeho, potupili je a zabili. I rozhněval se král a poslav vojska svá zahubil ony vrahy a město jejich zapálil. Potom řekl služebníkům svým: ‚Svatba jest sice připravena, ale ti, kteří byli pozváni, nebyli hodni. Jděte tedy na roz-

ad exitus viarum, et quoscumque invenieritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes, quos invenerunt, malos et bonos, et implatae sunt nuptiae discumbentium. Intravit autem rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo hic intrasti, non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris: Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores: ibi erit fletus, et stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 137, 7.

Si ambulávero in medio tribulationis, vivificabis me Dómine: et super iram inimicorum meorum exténdes manum tuam, et salvum me faciet dextera tua.

Secreta

Haec múnera, quaesumus Dómine, quae óculis tuae majestatis offerimus, salutaria nobis esse concede. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přímělu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

cestí, a kohokoli naleznete, pozvete na svatbu. I vyšli služebníci jeho na cesty a shromáždili všechny, které nalezli, zlé i dobré, a naplnila se svatba hodovníky. Vyšel pak král, aby se podíval na hodovníky, spatřil tam člověka neoděného rouchem svatebním. I řekl jemu: ‚Příteli, kterak jsi sem vešel, nemaje roucha svatebního?‘ On pak oněměl. Tu řekl král služebníkům: ‚Svazte ruce i nohy jeho a uvrzte jej do temnosti vnější; tam bude pláč a skřípění zubů; neboť mnoho jest povolaných, ale málo vyvolených.‘

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 137, 7.

Když se budu potáceti uprostřed soužení, vzkrísíš mne, Pane; proti zlóbě nepřátel mých vztáhneš ruku svou a pravice tvá mne vysvobodí.

Tichá modlitba

Dej, prosíme, Pane, af tylo dary, které před zraky tvé velebnosti obětujeme, spasitelnými nám se stanou. Skrze Pána...

Communio. Ps. 118, 4-5. K přijímání. Ž. 118, 4-5.

Tu mandáti mandáta tua custodiri nimis: útinam dirigántur viae meae, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Postcommunio

Tua nos, Dómine, medicinális operátio, et a nostris perversitatibus clementer expédiat, et tuis semper faciát inhaerere mandátis. Per Dóminum..

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá po Svatém Duchu

„Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v pravý čas.“

Sílhneme-li nás nějaké neštěstí nebo bolest, vyznejme, že jsme si to zasloužili, neboť nesloužíme Bohu věrně. Společně však v pokorné důvěře, že Báh nám dá poznati své nekonečné milosrdenství, jestliže se k Němu opět vrátíme.

Introitus. Dan. 3, 31, 29 et 35. Vstup. Dan. 3.

Omnia, quae fecisti nobis, Dómine, in vero iudicio fecisti: quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obedivimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobiscum secúndum multitúdinem misericórdiae tuae.

Všecko, co jsi nám učinil, Pane, podle spravedlivého rozhodnutí jsi učinil, neboť jsme zhřešili před tebou a přikázání tvých neposlouchali. Dej však slávu jménu svému a nalož s námi podle množství milosrdenství svého.

Ps. 118, 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Largire, quaesumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente deséruiant. Per Dóminum...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 127.
Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Ephésios. c. 5, 15-21.

Doba naší zkoušky zde na světě je velice krátká; neztrácejme tedy ani okamžiku a využijme ji ke konání dobrých skutků.

Fratres. Vidéte quomodo caute ambulétis: non quasi insipientes, sed ut sapientes, redimétes tempus, quóniam dies mali sunt. Proptérea nolíte fieri imprudentes, sed intelligétes, quae sit volúntas Dei. Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria, sed implémini Spirítu Sancto, loquéntes vobismetipsis in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, cantántes, et psalléntes in córdibus vestris Dómino: grá-

Ž. 118, 1. Blahoslavení bezúhonní na cestě (životem), kteří chodí v zákoně Páně.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Usmíř se, prosíme, Pane, a uděľ svým věrným odpuštění a pokoje; nechť jsou zároveň očištěni ode všech hříchů a s bezpečnou tobě slouží myslí. Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 127.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Efeským. 5, 15-21.

Braťři, hleďte, kterak byste žili pečlivě, ne jako nemoudří, nýbrž jako moudří, vykupující čas, neboť dnové jsou zlí. Proto nebuďte nerozumní, nýbrž srozumějte, která jest vůle Boží. A neopíjejte se vínem, jest v tom prostopášnost, nýbrž naplňujte se Duchem Svatým, mluvte k sobě vespolek v žalmech a chvalozpěvech a v písních duchovních, zpívající a hrající ve svém srdci Pánu, děkující

lias agéntes semper pro ómnibus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo et Patri. Subjécti invicem in timóre Christi.

Graduale. Ps. 144, 15-16.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno. *Ů.* Aperis tu manum tuam, et implēs omne ánimá benedictióne.

Allelúja, allelúja.

Ů. Ps. 107, 2. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, et psallam tibi, glória mea. Allelúja.

vždycky za všeccko ve jménu Pána našeho Ježíše Krista Bohu a Otci. Podání buďte jedni druhým v bázni Kristově.

Stupňový zpěv. *Ž.* 144.

Oči všech upírají se s důvěrou k tobě, Pane, a ty dáváš jim pokrm v pravý čas. *Ů.* Ty otvíráš ruku svou a naplňuješ každého živočicha požeháním.

Aleluja, Aleluja.

Ů. *Ž.* 107, 2. Připraveno jest srdce mé; připraveno jest srdce mé; pěti budu a hrátí tobě, slávo má. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secundum Joánnem. c. 4.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 4, 46-53.

V dnešním Evangelii slyšíme, jak Spasitel odměňuje pokornou důvěru ve svou milosrdnou všemohoucnost.

In illo témpore: Erat quidam régulus, cujus filius infirmabátur Caphárnaum. Hic cum audisset, quia Jesus adveníret a Judaea in Galilaeam, ábiit ad eum, et rogábat eum ut descenderet, et sanáret filium ejus: incipiébat enim mori. Dixit ergo Jesus ad eum: Nisi signa et prodigia vi-

Za onoho času byl jeden úředník královský v Kafarnaum, jehož syn byl nemocen. Ten uslyšev, že Ježíš přichází z Judska do Galilee, odebral se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil syna jeho; neboť počínal umírat. I řekl k němu Ježíš: „Neuzříte-li divův a zázraků,

déritis, non créditis. Dicit ad eum régulus: Dómine, descénde príusquam moriátur filius meus. Dicit ei Jesus: Vade, filius tuus vivit. Crédidit homo sermóni, quem dixit ei Jesus, et ibat. Jam autem eo descendenté, servi occurrérunt ei, et nuntiavérunt dicéntes, quia filius ejus viveret. Interrogábat ergo horam ab eis, in qua mélius habúerit. Et dixérunt ei: quia heri hora séptima reliquít eum febris. Cognóvit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei Jesus: Fílius hora vivit: et crédidit ipse, et domus ejus tota.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 136, 1.

Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui Sion.

Secreta

Coeléstem nobis praebeant haec mystéria, quae sumus Dómine, medicínam: et vítia nostri cordis expúrgent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

neuvěříte.“ Dí jemu úředník královský: „Pane, pojd, prve než umře syn můj.“ Dí jemu Ježíš: „Jdi, syn tvůj jest živ.“ Člověk ten uvěřil slovu, které mu pravil Ježíš, a šel. Když pak byl již na cestě, služebníci jeho potkali se s ním a zvěstovali (mu) řkouce, že syn jeho jest živ. I otázal se jich na hodinu, ve kterou se mu ulevilo. A oni mu řekli: „Včera v jednu hodinu odpoledne přestala mu zimnice.“ Poznal tedy otec, že to byla ona hodina, ve které mu Ježíš řekl: „Syn tvůj jest živ.“ I uvěřil v něho on sám i celý dům jeho.

Následuje Credo.

Obětování. *Ž.* 136, 1.

Při řekách babylonských jsme sedávali a plakávali, když jsme si vzpomínali na tebe, Sione.

Tichá modlitba

Nebeským lékem, probe, Pane, ať nám jsou tato tajemství a nechť srdce naše hříchů zbaví. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Communio. Ps. 118. K přijímání. Ž. 118, 49-50.
Meménto verbi tui servo Pane, Pamatuj na slovo své
tu, Dómine, in quo mihi k služebníku svému, Pane,
spem dedísti: haec me kterýmž jsi mne ubezpečil;
consoláta est in humili- to jest mi útěchou v sou-
táte mea. zení mém.

Postcommunio Po přijímání
Ut sacris, Dómine, red- Abychom se stali, Pane,
dámur digni munéribus: hodnými posvátných darů,
fac nos, quaesumus, tuis učiti prosíme, bychom při-
semper obedire mandátis. kázání tvých vždycky po-
Per Dóminum nostrum... slouchali. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímělu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá prvá po Svatém Duchu

„Od věků až na věky jsi ty Bůh!“

Blahoslavení ti, kdož plní vůli Boha, neboť má moc je za to
odměnit! Všecka vzpurnost proti Bohu je marna, neboť nikdo ne-
může mu odolati. A proč se vzpouzeli proti Bohu, od něhož po-
chází všechno dobré a krásné?

Introitus. Esther 13. Vstup. Esth. 13, 9 a 10-11.

In voluntáte tua, Dómi- Na vůli tvé, Pane, vše-
ne, univérša sunt pómisa, cko spočívá a není, kdož
et non est qui possit re- by mohl vůli tvé vzdoro-
sístere voluntáti tuae: tu vati, neboť ty jsi učinil
enim fecísti ómnia, coe- všechno: nebo i zemi a
lum et terram, et univérša všechno, co okrsek ne-
quae coeli ámbitu conti- beský v sobě pojímá. Pán
néntur: Dóminus univer- vesmíru jsi ty.

Ps. 118, 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Ź. Glória Patri... Ź. Sláva Otci...

Oratio

Familiam tuam, quaesu- Rodinu svou, prosíme,
mus Dómine, continúa pie- Pane, ustavičnou dobroti-
táte custódi: ut a cunctis voslí ochraňuj, aby tvou
adversitátibus, te prote- záštitou byla zbavena
génte, sit líbera; et in bo- všech protivensví a v dob-
nis áctibus tuo nómini sit rých skutcích oddána jmé-
devóta. Per Dóminum... nu tvému. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přímělu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola
ad Ephésios. c. 6, 10-17. k Efeským. 6, 10-17.

Nebojme se ani útoků pekla ani světa! Vezměme na sebe zbroj
Boží, jak ji dnes popisuje svatý Pavel, a vítězství naše jest jisté!

Fratres. Confortámini in Bratři, nechte se po-
Dómino, et in poténtia vir- silňovati v Pánu, a to v
tútis ejus. Indúite vos ar- moci síly jeho. Oblecte
matúram Dei, ut possítis se v plnou zbroj Boží,
stare advérsus insidias di- abyste mohli čeliti úkla-
boli: quóniam non est no- dům ďablovým, neboť bo-
bis colluctátió advérsus jování naše není proti
carnem et sáanguinem: sed krvi a tělu, nýbrž proti
advérsus príncipes et po- knížectvím a mocnostem,
testátés, advérsus mundi proti světovládcům této
reclóres tenebrárum ha- temnosti, proti duchům
rum, contra spirítuália ne- zlým v pověří. Proto vez-
quítiae, in coeléstibus. míte plnou zbroj Boží,
Propitérea accípíte arma- abyste mohli odolati v den
túram Dei, ut possítis re- zlý a vykonajíce všechno
sístere in die malo, et in ó- státi (vítězně). Stújte tedy
mnibus perfécti stare. State (pohotově) jsouce opásáni
ergo succíncti lumbos ve- na bedrech pravdou, oble-
stros in veritáte, et indúti čení v pancíř spravedl-
loricam justítiae, et cal- nosti a obutí na nohou
ceáti pedes in praepara- hotovostí evangelia po-

tióne Evángelii pacis: in ómnibus suméntes scutum fidei, in quo possísit ómnia tela nequíssimi ígnea exstinguere: et gáleam salutis assumíte: et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

Graduale. Ps. 89, 1-2.

Dómine refúgium factus es nobis a generatióne et progénie. *Ź.* Priúsqvam montes fierent aut formaretúr terra et orbis: a saeculo, et usque in saeculum tu es Deus.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 113, 1. In éxitu Israel de Aegýpto, domus Jacob de pópulo bárbaro. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evángelii secúndum Matth. c. 18.

Bůh nám odpustil už tolikráté a tak těžké dluhy; buďme tedy ochotní odpouštíti také naším bližním, kteří se nečím proti nám provinili! Jinak by Bůh naložil i s námi podle přísné spravedlnosti!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Assímilatúm est regnum coelórum hómini regi, qui voluit ratió-nem pónere cum servis suis. Et cum coepisset ratió-nem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei

koje, vezmouce ke všemu tomu štít víry, kterým byste mohli uhasiti všechny ohnivé šípy nešlechtní-kovy, a vezměte přílbici spásy a meč Ducha, to jest slovo Boží.

Stupňový zpěv. *Ž.* 89.

Pane, tys býval útočištěm našim od pokolení od pokolení. *Ź.* Dříve než učiněny byly hory a vytvořena země a okresek zemský, od věků až na věky jsi ty, Bože.

Allelúja, Allelúja.

Ź. *Ž.* 113, 1. Israel vyšel z Egypta, dům Jakobův z národa cizího. Allelúja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 18, 23-35.

Za onoho času Pán Ježíš pověděl učedníkům podobenství toto: „Podobno jest království nebeské králi, který chtěl počít klásti se služebníky svými. A když počal počít klásti, přivedli mu jednoho, který mu byl dlužen

decem millia talénta. Cum autem non habéret unde rédderet, jussit eum dómínus ejus venúmdari, et uxórem ejus, et filios, et uxórem ejus, et filios, et ómnia quae habébat, et reddi. Prócídens autem servus ille, orábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dómínus servi illíus dimísit eum, et débitum dimísit ei. Egréssus autem servus ille, invénit unum de consérvis suis, qui debébat ei centum denários: et tenens suffocábat eum, dicens: Redde quod debes. Et pró-cídens consérvus ejus, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem nó-luit; sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débitum. Vidéntes autem consérvi ejus quae fié-bant, contristáti sunt valde: et venérunt et nar-ravérunt dómíno suo ómnia quae facta fuerant. Tunc vocávit illum dómí-nus suus: et ait illi: Serve nequam, omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nónné ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus

deset tisíc hřiven. Když pak neměl čím zaplatit, rozkázal jej pán jeho prodati, též manželku jeho i dítky a všecko, co měl, a zaplatit. Padnuv tedy služebník ten před ním, prosil ho řka: ‚Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě.‘ I slítoval se pán nad služebníkem oním, propustil ho a dluh mu odpustil. Vyšel pak služebník ten, nalezl jednoho ze svých spoluslužebníků, který mu byl dlužen sto denárů. I uchopil ho a hrdloval se s ním řka: ‚Zaplať, co’s dlužen.‘ Padnuv tedy spoluslužebník jeho před ním, prosil ho řka: ‚Poshověj mi, a všecko zaplatím tobě.‘ Ale on nechťel, nýbrž odešel, dal jej do žaláře, až by zaplatil dluh. U-zřevše pak spoluslužebníci jeho, co se událo, zamrmoutili se velice a přišedše, povědli pánu svého všecko, co se bylo stalo. Tu povolal ho pán jeho a řekl jemu: ‚Služeb-níku nešlechtný, všecken dluh odpustil jsem tobě, poněvadž jsi mě prosil; neměl-li jsi tedy také ty slítovatí se nad spoluslu-

sum? Et iratus dominus ejus, tradidit eum tortoribus, quoadusque redderet univrsum debitum. Sic et Pater meus coelestis faciet vobis, si non remisistis unusquisque fratri suo de cordibus vestris.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Job 1.

Vir erat in terra Hus nomine Job: simplex et rectus, ac timens Deum: quem Satan petiit, ut tentaret: et data est ei potestas a Domino in facultates, et in carnem ejus: perdiditque omnem substantiam ipsius, et filios: carnem quoque ejus gravi ulcere vulneravit.

Secreta

Suscipe, Domine, propitius hostias, quibus et te placari voluisti, et nobis salutem potentis pietate restitui. Per Dominum nostrum Jesum Christum...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 130.
Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 118, 81, 84, 86. K přijímání. Ž. 118.

In salutari tuo anima mea, et in verbum tuum duše má a ve slovo tvé speravi: quando facies de

žebníkem svým, jakož i já slítoval jsem se nad tebou? I rozněval se pán jeho a dal jej mučitelům, dokud by nezapltil všeho dluhu. Tak i Otec můj nebeský učiní vám, neodpustíte-li jedenkaždý bratru svému ze srdcí svých."

Následuje Credo.

Obětování. Job 1.

Byl muž v zemi Hus, jménem Job; prostý, upřímný a bohobojný. Toho vyžádal si satan, aby jej směl pokoušet. I byla mu dána moc od Pána nad jeho majetkem a nad jeho tělem. Zničil tedy všechny statek jeho a děti; také tělo jeho těžkým malomocenstvím zranil.

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, milostivé obětní dary, kterými usmiřován býti a v mocné dobrovolnosti své naši spásu obnovovati jsí chtěl. Skrze Pána našeho...

persequentibus me judicium? iniqui persecuti sunt me, adjuva me Domine Deus meus.

Postcommunio

Immortalitatis alimóniam consecuti, quaesumus Domine: ut quod ore percépinus, pura mente scétemur. Per Dominum...

Druhá modlitba za přimlúvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

nad mými pronásledovateli? Nešlechtníci mne pronásledují, pomoz mi, Pane, Bože můj.

Po přijímání

Nesmrtelnosti potravu přijavše, prosíme, Pane, abychom to, co jsme ústy pozili, čistou následovali myslí. Skrze Pána...

Neděle dvacátá druhá po Svatém Duchu

„Kdo se bojí Boha, doufají v něho; pomocník a ochránce jejich jest!“

Kdyby Bůh hleděl pouze na naše nepravosti, byli bychom do jednoho ztraceni. On jest však také nekonečně milosrdný všem, kdož se k němu s důvěrou utíkají.

Introitus. Ps. 129, 3-4.

Si iniquitates observaveris Domine, Domine quis sustinebit? quia apud te propitiatio est, Deus Israel.

Ps. ib. 1-2. De profundis clamavi ad te, Domine, Domine exaudi vocem meam.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus refugium nostrum, et virtus: adesto piis Ecclesiae tuae precibus, auctor ipse pietatis, et praesta;

Vstup. Ž. 129, 3-4.

Budeš-li na nepravosti, Hospodine, hleděti, Pane, kdož obstojí? Však u tebe jest smilování, Bože Israelův.

Ž. tamt. 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane; Pane, vyslyš moje volání.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, útočiště naše a sílo, vyslyš zbožné prosby Církve své, sám jsa zbožnosti původce; popřej,

ut, quod fideliter petimus, abychom, zač s důvěrou
efficaciter consequamur. prosíme, skutečně dosáhl.
Per Dóminum nostrum... Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přímluvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola
ad Philippenses. cap. 1. k Filippenským. 1, 6-11.

Církev svatá se ústy sv. Pavla i za nás modlí, aby naše láska
neustále vzrůstala a pudila nás k tomu, abychom se zachovali čistými
a bezúhonnými pro den Soudu.

Fratres. Confidimus in Braťři, důvěřuji (v Pánu
Dómino Jesu, quia qui Ježíši), že ten, jenž za-
coepit in vobis opus bo- počal ve vás dílo dobré,
num, perficiet usque in dokoná je až do dne
diem Christi Jesu. Sicut Krista Ježíše. Vždyť jest
est mihi justum hoc sentí- mi spravedlivo smýšleti
re pro omnibus vobis: eo to o všech vás, poněvadž
quod hábeam vos in corde vás mám v srdci jakožto
et in vinculis meis, et in ty, kteří jste všickni ú-
defensióne, et confirmatió- částni mé milosti jak v
ne Evangélii, sócios gaudii okovech mých, tak v há-
mei omnes vos esse. Testis jení a utvrzování evan-
enim mihi est Deus, quó- gelia; neboť Bůh jest mi
modo cúpiam omnes vos svědkem, jak toužím po
in viscéribus Jesu Christi. vás všech v srdci Ježíše
Et hoc oro, ut caritas ve- Krista. A za to se modlím,
stra magis ac magis abún- aby láska vaše víc a více
det in sciéntia, et in omni se rozmáhala v poznání
sensu: ut probétis potióra, a veškerém cítění, byste
ut silis sincéri, et sine of- schvalovali věci lepší (a
fénsa in diem Christi, re- to k tomu konci), abyste
pléti fructu justitiae per byli čistí a nepohoršivi
sum Christum in glóriam ke dni Kristovu, naplněni
et laudem Dei. jsouce ovocem spravedl-
nosti skrze Ježíše Krista
ke slávě a chvále Boží.

Čtení

Graduale. Ps. 132, 1-2. Stupňový zpěv. Ž. 132.

Ecce quam bonum, et Hle, jak dobré a utě-
quam jucundum, habitáre šené to jest, když bratři
fratres in unum. V. Sicut bydlí jednomyslně (po-
unguentum in cápite, quod spolu). V. Jest to jako
descéndit in barbam, bar- vonná masť na hlavě, kte-
bam Aaron. ráž stékala na bradu, na
bradu Aaronovu.

Allelúja, allelúja.

Aleluja, aleluja.

V. Ps. 113, 11. Qui ti- V. Ž. 113, 11. Kdož se
ment Dóminum, sperent in bojí Pána, doufají v něho.
eo: adjútor et protéctor On jest jejich pomocník
eórum est. Allelúja. a ochránce. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 22. podle Matouše. 22, 15-21.

Dejme každému, co mu patří! Světským vrchnostem jsme povinni
dávati to, k čemu jim dal Bůh právo; Boha jsme pak povinni po-
souchati ve všech jeho přikázáních.

In illo tempore: Abeún- Za onoho času fariseové
tes Pharisaei consilium odešedše radili se, kterak
inierunt, ut cáperent Jesum by Ježíše polapili v řeči.
in sermóne. Et mittunt ei I poslali k němu učedníky
discípulos suos cum Hero- své s herodiány řkouce:
diánis, dicéntes: Magister, „Mistře, víme, že pravdo-
scimus quia verax es, et mluvný jsi a cestě Boží
viam Dei in veritate doces, v pravdě učíš a nedbáš
et non est tibi cura de na nikoho, neboť nepatříš
áliquo: non enim respicias na osobu lidskou. Pověz
persónam hóminum: dic nám tedy, co se tobě zdá;
ergo nobis quid tibi vi- sluší-li dávati daň císaři,
détur, licet censum dare či nikoli?“ Ale Ježíš po-
Caesari, an non? Cógni- znav zlobu jejich řekl:
ta autem Jesus nequitia „Proč mě pokoušíte, po-
eórum, ait: Quid me ten- krytci? Ukažte mi peníz
tátis hypócritae? osténdite daně.“ I podali mu denár.

mihi numisma census. At illi obtulerunt ei denarium. Et ait illis Jesus: Cujus est imago haec, et scriptio? Dicunt ei: Caesaris. Tunc ait illis: Reddite ergo quae sunt Caesaris, Caesari; et quae sunt Dei, Deo. Credo.

Offertorium. Esther 14, 12 et 13. Obětování. Esther 14.

Recordare mei, Domine, omni potentatui domini: et da sermonem rectum in os meum, ut placeant verba mea in conspectu principis.

Secreta

Da, misericors Deus: ut haec salutaris oblatio, et a propriis nos reatibus indesinenter expediat, et ab omnibus tueatur adversis. Per Dominum nostrum...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Ps. 16, 6.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: inclina aurem tuam, et exaudi verba mea.

Postcommunio

Sumpsimus, Domine, sacri dona mysterii, humiliter deprecantes: ut quae in

A Ježíš řekl jim: „Či jest tento obraz i nápis?“ Rkou jemu: „Císařův.“ Tu řekl jim: „Dávejte tedy, co jest císařovo, císaři, a co jest Božího, Bohu.“

Následuje Credo.

Rozpomeň se na mne, Pane, panovníce nad velikou mocí; dej řeč spoutávanou v ústa má, aby se libila slova moje před tváří knížete.

Tichá modlitba

Dej, milosrdný Bože, at tato spasitelná obět nás od našich vlastních vin neustále zprošťuje a ode všech protivensví chrání. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Ž. 16, 6.

Já volám, neboť ty mne vyslycháš, Bože. Nakloň ucha svého a vyslyš slova má.

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, dary svatého tajemství a pokorně prosíme, aby to, co

tui commemoratióne nos facere praecepisti, in nostrae proficiant infirmitatibus auxiliium. Qui vivis et regnas...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Neděle dvacátá třetí po Svatém Duchu

„Z hlubokosti volám k tobě, Pane!
Pane, vyslyš modlitbu mou!“

Má-li tato neděle být poslední po Svatém Duchu, vezme se následující mše svatá (24. po Svatém Duchu) a neděle 23. se čte v předcházející sobotu.

Bůh jest Bohem míru a pokoje a netouží po tom, aby nás trestal. Stačí pokorně k Němu volat a okamžitě nás navštíví se svým milosrdenstvím. Připravil již pro nás přibýtky ve svém království, zatímco-li dostali se z otroctví hříchu.

Introitus. Jeremiae 29. Vstup. Jerem. 29, 11, 12 a 14,

Dicit Dominus: Ego cogitationes pacis, et non afflictionis: invocabitis me, et ego exaudiam vos: et reducam captivitatem vestram de cunctis locis.

Ps. 84, 2. Benedixisti Domine terram tuam: averstisti captivitatem Jacob.

W. Glória Patri...

Praví Hospodin: „Já obmyslím myšlenky pokoje a ne trápení. Volejte ke mně a já vás vyslyším a přivedu nazpět vaše zajaté se všech míst.“

Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí od Jakoba.

W. Sláva Otci...

Oratio

Absolve, quaesumus Domine, tuorum delicta populum: ut a peccatorum nexibus, quae pro nostra fragilitate contraximus, tua

Modlitba

Odpusť, prosíme, Pane, hříchy národů svých; alobchodem od vazeb hříchů, jež pro křehkost svou jsme na sebe uvalili, dobroti-

benignitate liberemur. Per vos in tuam liberationem facti.
Dómino nostrum... Skrze Pána našeho...

Druhá modlitba za přímluvu Svätých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Philippenses. cap. 3.

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Filipppským. 3,17-4,3.

Konec nepřátel Kříže bude hrozný! Proto žijme tak, jak se na nebeské dědice sluší; pak i naše ubohé tělo promění se v den Kristův v slávu, podobnou jeho.

Fratres. Imitatores mei estote, et observate eos, qui ita ambulat, sicut habebitis formam nostram. Multi enim ambulat, quos saepe dicam vobis (nunc autem et flens dico) inimicos crucis Christi: quorum finis interitus: quorum Deus venter est: et gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. Nostra autem conversatio in coelis est: unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis suae, secundum operationem, qua etiam possit subjicere sibi omnia. Itaque, fratres mei carissimi, et desideratissimi, gaudium meum et corona mea: sic state in Domino, et ego etiam rogo,

Braťři, buďte mými ná sledovníky a paříte na ty, kteří tak žijí, jak máte příklad na nás. Nebož mnoho žije těch, o nichž jsem vám často pravil, nyní pak i s pláčem pravím, že jsou nepřáteli kříže Kristova, jichžto konec jest zahynutí, jichž bohem jest břicho a sláva v hanbě jejich, těch (totiž), kteří myslí na věci pozemské. Vždyť naše obec jest v nebesích, odkud také jako Spasitele očekáváme Pána našeho Ježíše Krista, který promění tělo naší nizkosti, aby bylo podobno tělu slávy jeho, (a to) podle moci, kterou může také podmaniti si všecko. Proto, braťři moji rozmilí a přežádoucí, radosti má a korunu má, tak stůjte pevně v Pánu, miláckové. Evodii prosím a Syntychu žádám,

et Syntyche deprecor id ipsum sapere in Domino. Etiam rogo et te germane compar, adjuva illas, quae tecum laboraverunt in Evangelio cum Clemente, et ceteris adiutoribus meis, quorum nomina sunt in libro vitae.

Graduale. Ps. 43, 8-9.

Liberasti nos Domine ex afflictionibus nos: et eos, qui nos oderunt, confundisti. *Ź.* In Deo laudabimur tota die, et in nomine tuo confitebimur in saecula.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 129, 1-2. De profundis clamavi ad te Domine: Domine, exaudi orationem meam. Allelúja.

aby jednotlivě smýšlely v Pánu. Ano i tebe prosím, pravý Synzygu, pomáhej jim, neboť ony se mnou pracovaly v evangeliu i s Klementem a s ostatními spolupracovníky mými, jejichž jména jsou v knize života.

Stupňový zpěv. *Ž.* 43.

Osvobodil jsi nás, Pane, od sužovatelů našich a nenáviditelů našich. *Ź.* V Bohu honositi se budeme ustavičně; jméno tvé velebiti na věky.

Aleluja, aleluja.

Ź. *Ž.* 129, 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane, vyslyš modlitbu mou. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Matth. c. 9.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 9, 18-27.

Dnešní Evangelium ukazuje na dvou zázacích, že Kristus má moc nás nejen uzdraviti od všech béd, ale také vzkřísiti k novému životu v Poslední den!

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, et adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, et vivet. Et surgens Jesus sequebatur eum, et

Ze onoho času, když Pán Ježíš mluvil k zástupům, hle, představený jeden přistoupiv, klaněl se mu řka: „Pane, dcera má právě skonala, ale poďď, vlož na ni ruku svou, a bude žiti.“ I vstal Ježíš a šel za ním i učedníci

discípuli ejus. Et ecce mulier, quae sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimentí ejus. Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestiméntum ejus, salva ero. At Jesus convérsus, et videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est mulier ex illa hora. Et cum venisset Jesus in domum principis, et vidisset tibícnese, et turbam tumultuántem, dicebat: Recédite; non est enim mórtua puélla, sed dormit. Et deridébant eum. Et cum ejectione esset turba, intrávit, et tenuit manum ejus. Et surrexit puélla. Et exiit fama haec in univérsam terram illam. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 129. De profundis clamávi ad te, Dómine, Dómine exáudi orationém meam: de profundis clamávi ad te, Dómine.

Secreta

Pro nostrae servitútis augmento sacrificium tibi, Dómine, laudis offerimus: ut quod imméritis confu-

jeho. A hle, žena, která trpěla krvotokem dvanácte roků, přistoupila odzadu a dotkla se třepení roucha jeho, neboť byla řekla sama u sebe: „Dotknu-li se jen roucha jeho, budu uzdravena.“ Ale Ježíš obrátil se a užřev ji, pravil: „Buď dobré myslí, dcero, víra tvá tě uzdravila.“ I byla zdráva od té hodiny. Přišed pak Ježíš do domu představeného a spatřiv pištce i zástup hlučící, řekl: „Odejďte, neboť nemůřela dívka, nýbrž spí.“ I posmívali se mu. A když byl vypuštěn zástup, vešel a ujal ji za ruku její. I vstala dívka. A roznesla se pověst ta po celé té zemi.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 129, 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš modlitbu mou. Z hlubin volám k tobě, Pane.

Tichá modlitba

Na povznesení služebnosti své obětujeme ti, Pane, oběť chvály, abys to, co jsi nám bez naší

listi, propítius exsequáris. zásluhy daroval, milostivě per Dóminum nostrum... dokonat. Skrze Pána...

Druhá modlitba za přimlůvu Svatých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

Communio. Marci 11, 24. K přijímání. Marek 11.

Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite, quia accipiétis, et fiet vobis.

Amen, pravím vám: Začkoliv budete prosit v modlitbě, věřte, že obdržíte a stane se vám.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut quos divína tribuis participatióne gaudére, humanis non sinas subiacere periculis. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přimlůvu Svatých, str. 131.

Třetí modlitba dle libosti.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abys těm, kterým dáváš radovati se z účásti na Božském, lidským nebezpečím podlehnouti nedal. Skrze Pána...

Neděle 3., 4., 5. a 6.,

které přebývají po Zjevení Páně

Je-li některý rok po Svatém Duchu víc, než 24 neděl (což se stane, jsou-li Velikonoce dříve a nastane-li tedy dříve púst a zkrátí se doba po Zjevení Páně), berou se po 25. neděli mše sv. z neděl, které tenlo rok neměly po Zjevení Páně místa v církevním roce. Poslední neděli po Svatém Duchu jest však vždycky neděle 24., která se nalézá po následujících přebývajících nedělích po Zjevení Páně.

*

Všecko jako v neděli 23. po Svatém Duchu, kromě modlitby, epístoly, evangelia, tiché modlitby a modlitby po přijímání, jež jsou jako o 3., 4., 5. nebo 6. neděli po Zjevení Páně.

Neděle dvacátá čtvrtá a poslední po Svatém Duchu

„Bohem honosíme se neustále
a jméno jeho budeme velebliti věčně!“

V církevním roce nás církev provedla všemi tajemstvími a naučila nás všechny Milostí, které jí světil k opatrování Vykupitel. Ve své liturgii nám ukázala život dokonalého člověka a pohnula k důkům za všechny důkazy Božího milosrdenství, jichž se nám dostalo od kolébky až do této chvíle. Zдали jsme vždy poslechli hlasu svého svědomí? — Poslední neděle v církevním roce je připomínkou nejen posledního Soudu, na němž bude lidstvo souzeno, ale také soudu, jenž očekává každého z nás, když se posledním dechem naše duše odloučí od těla. Zamysleme se v tento den nad svým dosavadním životem a zkoumejme se, jak jsme použili času, jež nám Bůh poshověl k naší nápravě.

Introitus. Jeremiae 29. Vstup. Jerem. 29, 11, 12 a 14.

Dicit Dóminus: Ego cógito cogitationes pacis, et non afflictiónis: invocábitis me, et ego exaúdiám vos: et reducám captivitátem vestram de cunctis locis.

Ps. 84, 2. Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

Ů. Glória Patri...

Oratio

Excita, quaesumus Dómine, tuórum fidélium voluntátes: ut divini óperis fructum propénsius exsequentes, pietátis tuae remédia majóra percipiant. Per Dóminum nostrum...

Druhá modlitba za přimluvu Svatých, str. 127.

Třetí modlitba dle libosti.

Praví Hospodin: „Já obmyslím myšlenky pokoje a ne trápení. Volejte ke mně a já vás vyslyším a přivedu nazpět vaše zajaté ze všech míst.“

Ž. 84, 2. Požehnal jsi, Pane, zemi své; odvrátil jsi zajetí od Jakoba.

Ů. Sláva Otci...

Modlitba

Povzbud, prosíme, Pane, vůli svých věrných, aby si ovoce božského díla horlivěji přivlastňovali a tak od tvé dobrotivosti mocnějších léků obdrželi. Skrze Pána našeho...

Léctio

Epistolae b. Pauli Apóstoli z listu sv. Pavla Apoštola ad Colossénses. c. 1. ke Kolosským. 1, 9-14.

Na konci Církevního roku ještě jednou nám svatý Pavel vypočítává povinnosti křesťanského života: poznávání a plnění vůle Boží v dobrých skutcích. Děkujeme Bohu, že i nás vysvobodil z moci temnoty a připravil nám místo ve své světlé říši!

Fratres. Non cessámus pro vobis orántes et postulántes, ut impleámini agnitíone voluntátis Dei, in omni sapiéntia et intelléctu spiritali: ut ambulétis digné Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secundum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia, et longanimitáte cum gaudio, grátias ágéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lúmine: qui eripuit nos de potestate tenebrarum, et transtulit in regnum Filii dilectiónis suae; in quo habéamus redemptionem per sanguinem ejus, remissionem peccatorum.

Graduale. Ps. 43, 8-9. Stupňový zpěv. Ž. 43.

Liberásti nos, Dómine, ex affligéntibus nos: et eos, qui nos odérunt, confudísti.

Čtení

Bratři, nepřestáváme modlit se a prositi za vás, abyste byli naplněni poznáním vůle jeho ve vši moudrosti a rozumnosti duchovní (a to k tomu konci), abyste žili důstojně Boha, tak abyste se mu ve všem líbili, ve všelikém díle dobrém užitek přinášejíce i prospívajíce skrze poznání Boha, veškerou silou posilňování jsouce podle moci velebliti jeho k veškeré vytrvalosti a trpělivosti, s radostí děkujíce Otci, který nás učinil hodny, abychom měli účast v podíle věřících ve světle, který nás vytrhl z moci temnoty a přeložil do království milovaného Syna svého. V něm máme vykoupení skrze krev jeho, odpuštění hříchů.

Osvobodil jsi nás, Pane, od sužovatelů našich a nenávislníky naše jsi za-

¶ In Deo laudábumur tota die, et in nómine tuo confitébimur in saecula.

Allelúja, allelúja.

¶ Ps. 129, 1-2. De profúndis clamávi ad te Dómine, Dómine exáudi oratiómem meam. Allelúja.

hubil. ¶ V Bohu honositi se budeme ustavičně; jméno tvé velebiti na věky.

Aleluja, aleluja.

¶ Ž. 129, 1-2. Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš modlitbu mou. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii scúndum Matth. c. 24.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 24, 15-35.

Čtením dnešního Evangelia doléhá na všechny hříšníky, vlašně a lehkomyšlné, poslední napomenutí ku přípravě na Soudný den, jemuž nikdo neunikne.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vidéritis abominatiómem desolatiónis, quae dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat: tunc qui in Judaea sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto, non descéndat fóllere aliiquid de domo sua: et qui in agro, non revertátur fóllere túnícám suam. Vae autem praegnántibus et nutriéntibus in illis diébus. Oráte autem, ut non fiat fuga vestra in hieme, vel sábbato. Erit enim tunc tribulátió magna, qualis non fuit ab initio mundi usque modo, neque fiet. Et nisi breviáti fuissent dies illi, non fie-

Za onoho času Pán Jezus zříš řekl učedníkům svým: „Když uzzíte ohavné zpuštění, které jest předpověděno od proroka Daniele, ano stojí na místě svatém, — kdo to čte, rozuměj — tehda, kdo jsou v Judsku, utečte na hory, a kdo jest na střěše, nesestupuj, aby vzal něco z domu svého, a kdo na poli, nevracej se, aby vzal roucho své. Běda pak těhotným a kojícím v oněch dnech. Modlete se však, aby útek váš nenastal v zimě neb v sobotu; neboť tehdy bude soužení veliké, jakého nebylo od počátku světa až dosavad, aniž kdy bude. A kdyby nebyli

ret salva omnis caro: sed propter eléctos breviabúntur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus: aut illic: nolíte crédere. Surgent enim pseudochristi, et pseudo-prophéetae, et dabunt signa magna et prodígia, ita ut in errórem inducántur (si fieri potest) étiam elécti. Ecce praedíxi vobis. Si ergo dixerint vobis: ecce in desérto est, nolíte exíre: ecce in penetrálibus, nolíte crédere. Sicut enim fulgur exit ab Oriénte, et paret usque in Occidéntem: ita erit et advéntus Fílii hóminis. Ubicúmque fúerit corpus, illic congregabúntur et áquilae. Státim autem post tribulatiómem diérum illórum sol obscurábitur, et luna non dabit lumen suum, et stellae cadent de coelo, et virtútes coelórum commovebúntur: et tunc parébit signum Fílii hóminis in coelo: et tunc plangent omnes tribus terrae: et vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus coeli cum virtúte multa, et majestáte. Et mittet Angelos suos cum tuba, et voce magna: et congregabunt

ukrácení dnové ti, nebyl by zachován nížádný člověk; ale pro vyvolené budou ukrácení dnové ti. Tehdy řekne-li vám kdo: ‚Aj tuto jest Kristus anebo tamto,‘ nevěřte; neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a budou činíti divy veliké a zázraky, takže by se uvedli v blud, kdyby možno bylo, i vyvolení. Aj, předpověděl jsem to vám. Reknou-li vám tedy: ‚Aj, na poušti jest,‘ nevycházejte; ‚Aj, ve skrýších jest,‘ nevěřte. Neboť jako blesk vychází od východu a ukazuje se až na západ, tak bude i příchod Syna člověka. Kdekoli bude tělo, tam shromáždí se i orlové. A hned po soužení těch dnů slunce se zatmí a měsíc nedá světla svého a hvězdy budou padáti s nebe a moci nebeské budou se pohybovati. A tu ukáže se znamení Syna člověka na nebi; i budou kvíletí tehdy všechna pokolení země a uzří Syna člověka přicházeť v oblacích nebeských s mocí velikou a s velebností. A pošle anděly své s troubou a hlasem velikým; i shromáždí vyvo-

ellectos ejus a quatuor ventis, a summis coelorum usque ad terminos eorum. Ab arbore autem fici discite parabolas: cum jam ramus ejus tener fuerit, et folia nata, scitis quia prope est aestas: ita et vos cum vidéritis haec omnia scitote quia prope est in januis. Amen dico vobis, quia non praeteribit generatio haec, donec omnia haec fiant. Coelum et terra transibunt, verba autem mea non praeteribunt.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 129.

De profundis clamavi ad te Dómine, Dómine exaudi orationem meam: de profundis clamavi ad te, Dómine.

Secreta

Propitius esto, Dómine, supplicationibus nostris: et pópuli tui oblationibus, precibusque susceptis, omnium nostrum ad te corda convertite: ut a terrenis cupiditatibus liberati, ad coelestia desideria transeamus. Per Dóminum ...

Druhá modlitba za přimluvu Svátých, str. 130.

Třetí modlitba dle libosti.

lené jeho ode čtyř větrů, od končin nebes až do končin jejich. Od stromu fíkového pak naučte se podobenství. Když ratolest jeho již omládne a listí vyrazí, víte, že blízko jest léto; tak i vy, když uvidíte jeho již omládne a listí vyrazí, víte, že blízko jest léto; tak i vy, když uvidíte všechny věci tyto, vězte, že blízko jest přede dveřmi. Amen pravím vám: nepomine pokolení toto, až všechny tyto věci se stanou. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 129, 1-2.

Z hlubin volám k tobě, Pane. Pane, vyslyš modlitbu mou. Z hlubin volám k tobě, Pane.

Tichá modlitba

Milostiv buď, Pane, snažným prosbám našim, přijmi oběti a modlitby lidu svého a srdce nás všech k sobě obrať, abychom světských žádostí zproštěni, k nebeským tužbám se nesli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Communio. Marci 11, 24. K přijímání. Marek 11, 24. Amen dico vobis, quidquid orantes pétitis, crédite quia accipiéttis, et fiet vobis.

Postcommunio

Concéde nobis, quaeusumus Dómine: ut per haec sacramenta quae súmpsimus, quidquid in nostra mente vitiósum est, ipsórum medicatiónis dono curetur. Per Dóminum ...

Druhá modlitba za přimluvu Svátých, str. 131.
Třetí modlitba dle libosti.

Amen pravím vám: začkoliv budete prosili v modlitbě, věřte, že to obdržíte a stane se vám to.

Po přijímání

Popřej nám, prosíme, Pane, aby léčivou mocí těchto svátostí, jež jsme přijali, cokoliv v naší myslí jest nečestného, vyléčeno bylo. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

ZVLÁŠTNÍ SVÁTKY CÍRKEVNÍHO ROKU

(Proprium Missarum de Sanctis)

V neděli mezi 2. a 5. lednem

Nejsvětějšího Jména Ježíš

(Nepřipadá-li v tuto dobu neděle, slaví se tento svátek 2. ledna.)

„Není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom měli spasení býti!“

Jméno Boží bylo ve Starém Zákoně obklopeno hrůzou. Teprve v Ježíši Kristu stali jsme se dítkami Božími a dědici veškeré nádeje, milosti a slávy; proto jest nám jméno Spasitelovo tak sladké! A jako nám jméno „Ježíš“ je zárukou veškeré naší blaženosti, tak andělům jest předmětem nesmírné úcty a Satanu odsouzením. Kdykoliv toto nejkrásnější jméno pod sluncem vyslovíme s úctou a láskou, jest to hudba pro nebe a děs pro peklo. Užijevme ho tedy jako šípů, kterými zároveň dobýváme srdce Boha Otce a porážíme dábla!

Introitus. Philipp. 2.

In nómine Jesu omne genu flectátur, coeléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Ps. 8, 2. Dómine, Dóminus noster, quam admirábilis est nomen tuum in univérša terra!

† Glória Patri...

Oratio

Deus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocáři jussísti: concéde propítius, ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in coelis. Per eúdem Dóminum nostrum...

Lectio

Actuum Apostolorum. cap. 4, 8-12.

Ve jménu Ježíšově činili Apoštolové záznaky. Toto jméno jest dobrým lidem spásou, zlým však kamenem úrazu.

In diébus illis: Petrus replétus Spíritu Sancto, dixit: Príncipes pópuli, et senióres audíte. Si nos hódie dijudicámur in benefácto hómínis infirmi, in quo iste

Vstup. Filip. 2, 10-11.

Ve jménu Ježíšově poklekní veškeré koleno, nebeštanů, pozemštanů i pekelníků; a každý jazyk vyznávej, že Pán Ježíš Kristus v slávě jest Boha Otce.

Ž. 8, 2. Hospodine, Pane náš, jak podivuhodné jest jméno tvé po vši zemi!

† Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi jednorozeného Syna svého Spasitelem lidského pokolení ustanovil a Ježíšem zváti poručil, uděľ milostivě, abychom, jehož jméno svaté uctíváme na zemi, toho i patření poživali v Nebesích. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

ze Skutkův apoštolských. 4, 8-12.

V oněch dnech Petr, naplněn byv Duchem Svatým, řekl k nim: „Náčelníci lidu a starší, poslyšte: Jestliže my jsme dnes vyslýcháni pro dobrodiní na

salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis, aedificánibus: qui factus est in caput ánguli: et non est in álío álíquo salus. Nec enim álíud nomen est sub coelo datum homínibus, in quo oporteat nos salvos fieri.

Graduale. Ps. 105, 47.

Salvos fac nos, Dómine, Deus noster, et cógrega nos de natió nibus: ut confiteámurnómini sancto tuo, et gloriémur in glória tua.

† Isaias 63, 16. Tu, Dómine, pater noster et redemptor noster, a saeculo nomen tuum.

Allelúja, allelúja.

† Ps. 144, 21. Laudem Dómini loquétur os meum, et benedicat omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúja.

Evangélium

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Lucam. c. 2.

člověku nemocném, čím totiž on jest uzdraven, budíž známo všem vám i všemu lidu israelskému: Ve jménu Pána našeho Ježíše Krista Nazaretského, kterého jste vy ukřižovali, kterého však Bůh vzkřísil z mrtvých, — skrze toho stojí tento před vámi zdráv. To jest ten kámen, který byl zavvržen od vás stavitelů, který však se stal kamenem úhelním, a není v nikom jiném spásy; neboť není jiného jména pod nebem daného lidem, v němž bychom měli spaseni býti.“

Stupňový zpěv. Ž. 105.

Spas nás, Pane, Bože náš, a shromáždí nás z národů, abychom vyznávali jméno svaté tvé a honosili se slávou tvou.

† Is. 63, 16. Tys, Pane, otec náš a vykupitel náš, od věčnosti jest jméno tvé.

Aleluja, aleluja.

Ž. 144, 21. Chválu Páně hlásejte ústa moje a všechno tělo blahoslav jméno svaté jeho. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 21.

Jak významné jest to jméno, které bylo dáno našemu Spasiteli, vysvitá z toho, že mu bylo Bohem určeno ještě dříve, než Panna jej počala.

In illo tempore: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer: vocatum est nomen ejus Jesus, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 85.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, et glorificabo nomen tuum in aeternum: quoniam tu, Domine, suavis et mitis es: et multae misericordiae omnibus invocantibus te, alleluja.

Secreta

Benedictio tua, clementissime Deus, qua omnis viget creatura, sanctificet, quaesumus, hoc sacrificium nostrum, quod ad gloriam nominis Filii tui Domini nostri Jesu Christi offerimus tibi: ut majestati tuae placere possit ad laudem, et nobis proficere ad salutem. Per eundem Dominum nostrum...

Communio. Ps. 85, 9-10.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et ado-

Za onoho času, když se naplnilo dní osm, aby dítě bylo obřezáno, nazvali jméno jeho Ježíš, kterým bylo nazváno od anděla, prve než se počalo v životě.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 85, 12 a 5.

Vyznávat tě budu, Pane, Bože můj, z celého srdce svého a oslavovat budu jméno tvoje na věky, neboť ty, Pane, líbezný a něžný jsi a pln milosrdenství pro všechny, kdož vzývají tebe. Alleluja.

Tichá modlitba

Požehnaní tvé, nejmilostivější Bože, jimž všecko žije stvoření, nechť posvěti, prosíme, tuto obět naši, kterou na oslavu jména Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, tobě přinášíme, aby mohla velebnosti tvé líbiti se ke chvále a nám prospěti k spáse. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Ž. 85, 9-10.

Všichni národové, kterékoliv jsi stvořil, přijdou a

rábunt coram te, Domine, et glorificabunt nomen tuum: quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: tu es Deus solus, alleluja.

Postcommunio

Omnipotens aetérne Deus, qui creásti, et redemísti nos, respice propítius vota nostra: et sacrificium salutáris hóstiae, quod in honórem nóminis Filii tui Domini nostri Jesu Christi, majestáti tuae obtúlimus, plácido et benigno vultu suscipere dignéris; ut grátia tua nobis infusa, sub glorióso nómine Jesu, aetérnae praedestinátionis título gaudeámus nómina nostra scripta esse in coelis. Per eúndem Dóminum nostrum...

klaněti se budou před tebou, Pane, a budou oslavovatí jméno tvé, neboť veliký jsi ty a konající divy. Alleluja.

Po přijímání

Všemohoucí, věčný Bože, který jsi nás stvořil a vykoupil, shlédni milostivě na volání naše a obětování spasitelné oběti, kterou ke ctí jména Syna tvého, Pána našeho Ježíše Krista, velebnosti tvé přinášíme, s přívětivou a dobrotvou tváří přijmouti rač, abychom s milostí tvou nám vlitou pod ochranou slavného jména Ježíšova — věčného předurčení záruky — radovali se, že jména naše zapsána jsou v Nebi. Skrze téhož...

V neděli mezi oktávem Zjevení Páně

Svaté Rodiny

„Život náš skryt je s Kristem v Bohu!“

Slova dnešní mše svaté líčí nazaretskou idyllu, jak jí žila neposkvrněná Matka Boží a Pěstoun Páně v přítomnosti vtěleného Boha. Kolik síly, povzbuzení a půvabu je v tom krásném obrázku skryto pro křesťanské rodiny! Poutem všech členů Svaté Rodiny byla Láska, jejich odzobou Pokora, jejich bohatstvím Svatost a Čistota. S jakou rozkoší se kochalo Nebe pohledem na tyto tři krásné bytosti! Kéž by každá křesťanská rodina zvala Krista, aby i u nich přebýval a kéž by pochopila, že jenom život v Bohu přináší blaho do jejího příbytku!

Introitus. Prov. 23, 24, 25. Vstup. Přisl. 23, 24 a 25.

Exsultet gaudio pater Nechť radostí jásá otec
Justi, gaudeat Pater tuus Spravedlivého; nechť ra-
et Mater tua, et exsultet duje se Otec tvůj a Matka
quae genuit te. tvá a jásá, kteráž tě po-
rodila.

Ps. 83, 2-3. Quam di-
lecta tabernacula tua, Dó-
mine virtutum! concupís-
cit et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Dómine Jesu Christe,
qui, Mariae et Joseph sub-
ditus, domesticam vitam in-
effabilibus virtutibus con-
secrásti: fac nos, utriusque
auxilio, Famíliae sanctae
 tuae exémpis instrui; et
 consórtium cónsequi sem-
piternum. Qui vivis...

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Colossenses. c. 3.

Svatý Pavel vypočítává podmínky, za nichž jediné společný a
zvlášť rodinný život může se sláti zřídlem svatosti a radosti.

Fratres: Indúite vos si-
cut elécti Dei, sancti et
dilécti, víscera misericór-
diae, benignitátem, humi-
litétem, modéstiam, paciénti-
am: supportántes ínvi-
cem, et donántes vobis-
metípsis, si quis advérsus

Nechť radostí jásá otec
Spravedlivého; nechť ra-
duje se Otec tvůj a Matka
tvá a jásá, kteráž tě po-
rodila.

Ž. 83, 2-3. Jak milí jsou
příbytkové tvoji, Hospo-
dine zástupů! Duše má
touží a prahne po síních
Hospodinových.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Pane Ježíši Kriste, jenž
Marii a Josefovi poddán
jse, rodinný život nevý-
slovnými jsi posvětil ctno-
stmi, dej, abychom za po-
moci obou na příkladech
sv. Rodiny tvé se učili a
věčného společenství s ní
došli. Jenž jsi živ...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
ke Kolosským. 3, 12-17.

Bratři, oblectě se jako
vyvolení Boží, svatí a
milí, v srdečnou milosrd-
nost, dobrotu, pokoru,
mírnost, shovívavost, sná-
šejíce jeden druhého a
odpouštějíce si vespolek,
má-li kdo žalobu proti ji-

áliquem habet querélam: nému; jako i Pán odpustil
sicut et Dóminus donávit vám, tak i vy; ke všemu
vobis, ita et vos. Super tomu však mějte lásku,
omnia autem haec caritá- která je svazem dokona-
tem habéte, quod est vin- losti. A pokoj Kristův, ke
culum perfectiónis: et pax kterému také vy jste po-
Christi exsultet in córdi- voláni, abyste byli v jed-
bus vestris, in qua et vo- nom těle, vládní v srdcích
cáti estis in uno cópore: vašich, a buďte vděční.
et grati estóte. Verbum Slovo Kristovo přebývej
Christi hábitet in vobis ve vás hojně, tak abyste
abundánter, in omni sa- ve vši moudrosti poučovali
piéntia, docétes et com- a napomínali se vespolek
monéntes vosmetípsos žalmy, chvalo zpěvy a pí-
psalmis, hymnis et cánti- sněmi duchovními, v mi-
cis spirituálibus, in grátia losti je zpívající ve svých
cantántes in córdibus srdcích Bohu. A cokoli
vestris Deo. Omne, quod- činíte slovem neb skut-
cúmque fácitis in verbo kem, všechno činite ve jménu
aut in ópere, omnia in nó- Pána Ježíše Krista, děku-
mine Dómini Jesu Christi, jíce Bohu Otci skrze něho.
grátias ágéntes Deo et
Patri per ipsum.

Graduale. Ps. 26, 4.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram: ut inhábi-
tém in domo Dómini omni-
bus diébus vitae meae.

Ť. Ps. 83, 5. Beáti, qui
hábitant in domo tua, Dó-
mine: in saecula saeculó-
rum laudábunt te.

Allelúja, allelúja.

Ť. Isai. 45, 15. Vere tu
es Rex absconditus, Deus
Israél Salvátor. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ž. 26.

O jednu věc jsem prosil
Hospodina, po té toužím:
abych směl přebývat v do-
mě Hospodinově po všechny
dny života svého.

Ť. Ž. 83, 5. Blaze těm,
kdož přebývají v domě
tvém, Pane; na věky vě-
kův chváliti tě budou.

Aleluja, aleluja.

Ť. Is. 45, 15. Vpravdě,
tys Král skrytý, Bože Isra-
ele, Spasiteli. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangéliei † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 2. podle Lukáše. 2, 42-52.

Když svatá Rodička a svatý Pěstoun postrádali Krista, neustali, dokud jej nenalezli; tak kéž by to činila každá křesťanská rodina, neboť bez Krista není blaženosti v domě! Najdou jej vždycky v chrámě, a mohou jej uvést do domu svého. — Jak krásný příklad nám zanechal Syn Boží, jenž tak pokorně se poddal pouhým lidem a jich poslouchal!

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascéndentibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatisque diébus, cum redirent, remansit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognóvērunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post triduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quaerebámus te. Et ait ad

Když byl Ježíš ve dvádnácti letech, a oni podle obyčeje svátkového šli do Jerusalema a dokonavše dny sváteční se vraceli, pacholík Ježíš zůstal v Jerusalemě, aniž to zpozorovali rodiče jeho. Domnívali se pak, že jest v družině, ušli den cesty a hledali ho mezi příbuznými a známými, a nenalezše, navrátili se do Jerusalema, hledajíce ho. I stalo se, po třech dnech nalezli ho ve chrámě, an sedí mezi učiteli, poslouchaje a otazuje se jich. Zaslí pak všickni, kteří ho slyšeli, nad rozumností a odpověďmi jeho. A uzřevše jej (rodiče jeho) podívali se. I řekla k němu matka jeho: „Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec tvůj a já s bolestí hledali jsme tebe.“ I řekl k nim: „Co jest, že jste mě hledali? Zdali jste nevěděli, že já

illos: Quid est, quod me quaerebátis? Nesciebátis, quia in his, quae Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba haec in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et aetáte, et grátia apud Deum et hómines.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Luc. 2, 51.

Tulerunt Jesum paréntes ejus in Jerúsalem, ut sisterent eum Dómino.

Secreta

Placatiónis hóstiam offérimus tibi, Dómine, supplíciter deprecántes: ut, per intercessiómем Deiparae Virginis cum beáto Joseph, famíliis nostras in pace et grátia tua firmiter constítuas. Per eúndem...

Preface jako o Narození Páně, str. 31.

Communio. Luc. 2, 51.

Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

musím býti v tom, co jest otce mého?“ Ale oni neporozuměli slovu, které k nim mluvil. I odebral se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A matka jeho uchovávala všechna slova ta v srdci svém. A Ježíš prospíval moudrostí a věkem a milostí u Boha i u lidí.

Následuje Credo.

Obětování. Luk. 2, 51.

Vzali Ježíše rodičové jeho do Jerusalema, aby jej představili před Hospodinem.

Tichá modlitba

Oběť smírnou tobě přinášíme, Pane, snažně prosíme, abys na přimluvu Bohorodičky Panny se svatým Josefem, rodiny naše v míru a milosti své upevnil. Skrze téhož Pána našeho...

K přijímání. Luk. 2, 51.

Odebral se s nimi Ježíš a přišel do Nazareta a byl jim poddán.

Postcommunio

Quos caeléstibus réficis sacraméntis, fac, Dómine Jesu, sanctae Famíliae tuae exémpla júgiter imitari: ut, in hora mortis nostrae occurrénte gloriósa Virgine Matre tua cum beáto Joseph; per te in aetérna tabernácula récipi mereámur. Qui vivis ...

Po přijímání

Dej, Pane Ježíši, aby-
chom, které jsi nebeským
svátostmi občerstvil, při-
kladu svaté Rodiny tvé
neustále následovali, by-
chom zasloužili v hodinu
smrti své za přispění blahos-
slavené Panny-Matky se
svatým Josefem tebou do
věčných přibytků přijati
býti. Jenž jsi živ ...

Dne 2. února

Slavnost Očišfování blah. Panny Marie čili Hromnic

„Přijali jsme, Bože, milosrdenství své
uprosřed chrámu tvého.“

Dnešní slavnost se obírá dvojím tajemstvím: obětováním novorozeného Vykupitele v chrámě a očišfováním Panny Marie. Podle zákona Mojžíšova byla každá matka po narození dítky prohlášena za nečistou, t. j. nesměla vstoupiti do chrámu. Teprve po uplynutí určité lhůty musila na svou očistu obětovati v chrámě beránka a holubici; byla-li chudá, pouze dvě holubice. Jiný zákon pak nařizoval, že každý prvorozený syn náležel výhradně Hospodinu; proto se mu musil zasvětili a za jeho zpětné vydání bylo zaplatiti určitý peníz (5 stříbrných šeklů). Oba tyto zákony se však nehodily ani na Ježíše ani na jeho Matku, neboť ten Nejsvětější nepotřeboval posvěcení a ta Nejčistší očistění. Přece se však v pokorné poslušnosti oba zákony podvolili a zamezili tak zároveň pohoršení a nápadnost u těch, kdož jejich tajemství neznali.

Dnešního dne koná se v římské liturgii jeden z jejích nejslavnějších průvodů; jest vyhrazen tomuto dni, i když slavnost sama se musí z liturgických důvodů přeložiti na jiný den. Při průvodu, při němž se užívá fialové barvy na znamení kajcnosti a prosebnosti, nesou se rozžaté svíce jakožto symbol Krista. Vzpomíná se při tom zpěvy na prorocký Simeona, jenž tehdy při Obětování prohlásil novorozeného Spasitele za světlo národů. Rozžaté svíce představuje krásným způsobem Ježíše Krista. Její bělosíná a z vonných květů panenskými věčkami připravený vosk ukazuje na jeho nevinné, z panenské matky utvořené tělo. Také knot, jenž ji celou

postupuje, značí jeho skrytou lidskou duši, zažehnuté pak světlo jeho Božství, které jest odvěkým Světlem a které se s člověčenstvem spojilo.

Průvod s hořícími svícemi připomíná nám příchod Neposkvrněné Panny s Ježíškem, tímto „světlem ze světla“ do chrámu. Tak nám Panna Maria nejen darovala o Vánocích Spasitele, ale učí všechny, kdož Ji milují, milovati stále víc a více to „světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět!“

V naší vlasti se užívá svíce, k tomuto průvodu svěcených, také při hromobití, kdy se rozžihají a konají při nich modlitby za odvrácení bouře a jejich škod. Odtud se nazývají „hromnice“, kteréžto jméno se přenáší i na dnešní slavnost.

V hodinu, kdy se křesťan odebrává z tohoto světa, vtiskne se mu ještě do ruky tato svíce, aby její světlo v něm vzbudilo touhu po věčném Světle, do něhož se chystá vkročiti.

Dnes končí se okružní doba vánoční, kteréž trvá 40 dní a často zasahuje až do doby předpoští.

Svěcení svící

Ů. Dóminus vobiscum.

Ů. Pán s vámi.

Ř. Et cum spiritu tuo.

Ř. I s duchem tvým.

Orémus:

Modleme se:

Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus, qui ómnia ex nihilo creásti, et jussu tuo per ópera apum, hunc liquórem ad perfectiónem ceteri venire fecísti: et qui hodiérna die petitiónem justí Simeónis ímpleísti: te humíliter deprecámur; ut has Candélas ad usus hóminum, et sanitátem córporum et animárum, sive in terra, sive in aquis, per invocatiónem tui sanctíssimi nóminis, et per intercessiónem beatae Mariae semper Virginis, cujus hódie festá devóte

Hospodine svatý, Otče všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi všechno z ničeho stvořil a z jehož ustanovení prací včel tato šřáva dokonalostí vosku nabyla a jenž jsi dnešního dne prosbu spravedlivého Simeona splnil, pokorně tě prosíme, abys k užítku lidí a ke zdraví těla i duše, ať již na zemi nebo na vodách, pro vyzvání nej-
světějšího jména svého a na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny, jejížto slavnost dnes zbožně slavíme, a na prosby všech

celebrántur, et per preces ómnium Sanclórum tuórum, bene†dicere, et sanctifi†cáre dignéris: et hujus plebis tuae, quae illas honorífice in má nibus desíderat portáre, teque cantádo laudáre, exaúdiás voces de coelo sancto tuo, et de sede majestátis tuae: et propítius sis ómnibus clamántibus ad te, quos redemísti pretióso ságuine Filii tui. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saecula saeculórum.

Ř. Amen.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum, ulnis sancti Simeónis in templo sancto tuo suscipiéndum praesentásti: tuam supplices deprecámur cleméntiam; ut has Candélas, quas nos fámulu tui, in tui nóminis magnificéntiam suscipiéntes, gestáre cúpimus luce accénsas, bene†dicere et sanctifi†cáre, atque lúmine supérnae benedictiónis accéndere dignéris: quátenus eas tibi Dómino Deo nostro offeréndo digni, et sancto igne dulcíssimae

Svatých svých tyto svíce požehnati † a posvětiti † ráčil; a abys vyslyšel z nebe svatého svého a sídla velebnosti své hlas tohoto lidu svého, který si žádá v rukou je uctivé nésti a tebe chváliti, a milostiv byl všem volajícím k tobě, kteréž jsi vykoupil drahocennou krví Syna svého. Jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha Svatého Bůh, po všechny věky věkův.

Ř. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi dnešního dne Jednorozeného svého v chrámu svatém svém představil, aby mohl býtí svatěním Simeonem vzat na lokty, prosíme snažně tvou milostivost, abys tyto svíce, kteréž my — služebníci tvoji — k oslavení jména tvého přijmouti a světlem rozžalé nositi si žádáme, poťžeňati a posvětiti a světlem nebeského požehnání zanítiti ráčil, bychom, obětující je tobě Pánu Bohu svému hodni a svatým ohněm

caritátis tuae succénsi, in templo sancto glóriae tuae repraesentári mereámur. Per eúdem Dóminum..
Ř. Amen.

Orémus:

Dómine Jesu Christe, lux vera, quae illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: effúnde benedictiónem tuam super hos Céreos et sancti†fica eos lúmine grátiae tuae, et concéde propítius: ut sicut haec luminária igne visibili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras; ita corda nostra invisibili igne, idest, Sancti Spíritus splendóre illustráta, ómnium vitiórum caecitáte cáreant: ut, purgáto mentis óculo, ea cernere possimus, quae tibi sunt plácita, et nostrae salúti utilia: quátenus post hujus saeculi caliginósa discrimina, ad lucem indeficiéntem pervenire mereámur. Per te, Christe Jesu Salvátor mundi, qui in Trinitáte perfectá vivis et regnás Deus, per ómnia saecula saeculórum. Ř. Amen.

Orémus:

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fá-

přesladvé tvé lásky zaníceni, do svatého chrámu slávy tvé zasloužili uvedeni býti. Skrze téhož Pána...
Ř. Amen.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, světlo pravé, jež osvécuješ každého člověka, který přichází na tento svět, vylej požehnání † své na tyto voskovice a poťsvěť je světlem milosti své, a po přej milostivě, aby jako tato světla viditelným ohněm zažehnutá noční tmy zaplašují, tak i srdce naše osvicena neviditelným ohněm, to jest jásem Ducha Svatého, zbavena byla veškeré slepoty nepravosti, abychom očistěným zrakem duchovním poznávatí mohli, co se tobě líbí a naší spásě je prospěšné, a tak po chmurných nebezpečích tohoto života k nehasnoucímu světlu dospěti mohli. Skrze tebe, Kriste Ježíši, Spasiteli světa, jenž v dokonalé Trojici živ jsi a kraluješ Bůh, po všechny věky věkův.

Ř. Amen.

Modleme se:

Všemohoucí, věčný Bože, jenž jsi skrze služeb-

mulum tuum purissimum
ólei liquórem ad luminária
ante conspéctum tuum jú-
giter concinnánda praepa-
rári jussisti: benedicti-
onis tuae grátiam super hos
Céreos benignus infúnde:
quátenus sic administrent
lumen extérius, ut, te do-
nante, lumen Spíritus tui,
nostris non desit méntibus
intérius. Per Dóminum . . .
in unitáte ejúsdem Spíritus
Sancti Deus, per ómnia
saecula saeculórum.

℞. Amen.

Orémus:

Dómine Jesu Christe,
qui hodiérna die in no-
strae carnis substántia in-
ter hómines appárens, a
paréntibus in templo es
praesentátus: quem Sí-
meon venerábilis senex,
lúmíne Spíritus tui irradiá-
tus, agnóvit, suscepit, et
benedixit: praesta propít-
ius; ut ejúsdem Spíritus
Sancti grátia illumináti at-
que edócti, te veráciter
agnoscámus, et fidéliter
diligámus. Qui cum Deo
Patre in unitáte ejúsdem
Spíritus Sancti vivis et
regnas Deus, per ómnia
saecula saeculórum.

℞. Amen.

nika svého Mojžíše nařídil,
aby pro lampy, jež
měly stále před obličejem
tým hořeti, nejčistší olej
byl připravován, vylej do-
brotivě milost svého po-
žehnutí na tyto voskovi-
ce, aby tak skýtaly světla
zevnějšího, by tvou ště-
drostí také vnitřně nikdy
naším myslím nechybělo
světla Ducha tvého. Skrze
Pána . . . v jednotě téhož
Ducha Svatého Bůh, po
všecky věky věkův.

℞. Amen.

Modleme se:

Pane Ježíši Kriste, jenž
jsi dnešního dne v pod-
statě našeho těla mezi
lidmi se zjevil a rodiči
byl v chrámě představen,
a jež ctihodný stařec Sí-
meon, ozářen světlem Du-
cha tvého, poznal, vzal
v náruč a blahořečil, uděl
milostivě, abychom milo-
stí téhož Ducha Svatého
osvěcení a poučení tebe
opravdově poznávali a
věrně milovali. Jenž s Bo-
hem Otcem v jednotě té-
hož Ducha Svatého živ jsi
a kraluješ Bůh, po všechny
věky věkův.

℞. Amen.

Při rozdělení svíc se zpívá:

Antiphona. Luc. 2, 32.

Lumen ad revelatiónem
géntium: et glóriam plebis
tuae Israel.

Cantic. ib. 29-31. Nunc
dimittis servum tuum, Dó-
mine, secúndum verbum
tuum in pace.

(Po každém verši opakuje se hořejší Antifona.)

Quia vidérunt óculi mei
salutáre tuum.

Antiph. Lumen . . .

Quod parásti ante fá-
ciem ómnium populórum.

Antiph. Lumen . . .

Glória Patri, et Fílio,
et Spíritui Sancto.

Antiph. Lumen . . .

Sicut erat in princípíu, et
nunc, et semper, et in sae-
cula saeculórum. Amen.

Antiph. Lumen . . .

Antiphona. Ps. 43, 26.

Exsúrge Dómine, ádju-
va nos: et libera nos prop-
ter nomen tuum.

Ps. ib. 2. Deus, aúribus
nostris audívimus: patres
nostri anuntiavérunt nobis.

Ÿ. Glória Patri . . .

Et repetitur:

Exsúrge Dómine . . .

Antifona. Luk. 2, 32.

Světlo k osvěcení po-
hanů a slávy lidu tvého
israelského.

Zpěv tamt. 29-31. Nyní
propouštíš služebníka své-
ho, Pane, podle slova své-
ho v pokoji.

(Po každém verši opakuje se hořejší Antifona.)

Neboť uzřely oči mé
spasení tvé.

Antif. Světlo . . .

Které jsi připravil před
očima všech národů.

Antif. Světlo . . .

Sláva Otcí i Synu i Du-
chu Svatému.

Antif. Světlo . . .

Jakož bylo na počátku,
i nyní i vždycky a na vě-
ky věkův. Amen.

Antif. Světlo . . .

Antifona. Ž. 43, 26.

Povstaň, Pane, pomoz
nám a vysvoboď nás pro
jméno své.

Ž. tamt. 2. Bože, na vlast-
ní uši jsme to slychali,
otcové naši nám to vy-
právěli.

Ÿ. Sláva Otcí . . .

Opakuje se:

Povstaň, Pane . . .

Oratio

Exaúdi, quaesumus Dómine, plebem tuam, et quae extrinsecus ánnua t'ribuis devotióne venerári, intérius ássequi grátiae tuae luce concéde. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Modlitba

Vyslyš, prosíme, Pane, lid svůj, a cò nám dáváš každoročně zevně pobožností uctívati, toho nám popřej vnitřně světlem milosti své dosáhnouti. Skrze Krista Pána našeho. *R.* Amen.

Průvod

Jáhen: Vyjděmež v pokoji!

Sbor: Ve jménu Kristově. Amen.

Při průvodě zpívají se následující Antifony:

Antiphona

Adórna thálamum tuum Sion, et súscipe Regem Christum: ampléctere Mariam, quae est coeléstis porta: ipsa enim portat Regem glóriae novi lúminis: subsístit Virgo, addúcens mánibus Filium ante lucíferum génitum: quem accípiens Simeon in ulnas suas, praedicávit pópulis Dóminum eum esse vitae, et mortis, et Salvatórem mundi.

Antiphona. Luc. 2, 26, 27 et 28-29. Antifona. Luk. 2.

Respónsum accépit Simeon a Spirítu Sancto, non od Ducha Svatého, že nevisúrum se mortem, nisi uzří smrti, dokud by nevidéret Christum Dómini: viděl Pomazaného Páně.

Antifona

Vyzdob síň svou, Sione, a přivítej Krále Krista. Pojmi Marii, kteráž jest branou nebeskou; onať nese Krále slávy nového světla. Tu stojí Panna a přivádí na rukou Syna před jilfrenkou zplozeného. Jej béře Simeon na lokty své a oznamuje národům, že to jest Pán života a smrti a Spasitel světa.

et cum indúcerent púerum in templum, accépit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, in pace. *V.* Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas.

Když průvod vrací se do chrámu, zpívá se:

V. Obtulérunt pro eo Dómino par fúrturum, aut duos pullos columbárum: * Sicut scriptum est in lege Dómini. *V.* Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, utsísiterent eum Dómino. Sicut scriptum est... *V.* Glória Patri... Sicut scriptum est... *V.* Obětováni za něho Hospodinu dvě hrdličky aneb dvě holoubátka, jakož psáno jest v zákoně Hospodinově. *V.* Když se naplnili podle zákona Mojžíšova dnové očišťování Marie, vzali Ježíše do Jerúsálema, aby ho představili Hospodinu. Jakož psáno jest... *V.* Sláva Otci.. Jakož psáno jest..

Kněz obléká se v bílé roucho a počíná mši sv. Při evangeliu a od začátku kánonu až ku přijímání drží se v rukou rozžaté svíce.

Mše svatá

Introitus. Ps. 47, 10-11. Vstup. Ž. 47, 10-11.

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae: justítia plena est dextera tua. Přijali jsme, Bože, misericórdie tvé uprostřed chrámu tvého. Jako jméno tvé, Bože, tak také sláva tvá sahá až do končin země; spravedlnosti plna jest pravice tvá.

Ps. ib. 2. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

✠. Glória Patri...

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Filius tuus hodiérna die cum nostrae carnis substántia in templo est praesentátus: ita nos fácias purificátis tibi méntibus praesentári. Per eúmdem Dóminum...

Léctio

Malachíae Prophétae.
cap. 3, 1-4.

Haec dicit Dóminus Deus: Ecce ego mitto Angelum meum, et praeparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum suum Dominátor, quem vos quaeritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercituum, et quis póterit cogitare diem adventus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum: et sedébit conflans, et

Ž. tamt. 2. Veliký jest Pán a nadmiru chvály hoden v městě Boha našeho, na hoře svatě jeho.

✠. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, velebnost tvou pokorně vzýváme, abys tak, jako jednorozený Syn tvůj dnešního dne s podstatou našeho těla byl v chrámě tobě představen, i nás s očistěnou myslí sobě představil. Skrze téhož Pána našeho...

Čtení

z proroka Malachiáše.
3, 1-4.

Toto řekl Pán Bůh: Aj, já posílám anděla svého, aby připravil cestu přede mnou. Náhle pak přijde do chrámu svého panovník, po kterém vy toužíte; posel smlouvy, jež vy chcete, aj přichází, praví Hospodin zástupů. Kdo však snese den příchodu jeho, a kdož obstojí, až se objeví? Jeť on jako tavící oheň, a jako lužidlo, kterým se bílí. Zasedna bude tavit a čisťit; vyčisťí syny Leviovy, protřibí je

emúndans argéntum, et purgábit filios Levi, et colábit eos quasi aurum, et quasi argéntum: et erunt Dómino offeréntes sacrificia in justítia. Et placébit Dómino sacrificium Juda, et Jerusalem, sicut dies saeculi, et sicut anni antiqui: dicit Dóminus omnipotens.

Graduale. Ps. 47, 10-11 et 9.

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terrae. ✠. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Allelúja, allelúja.

✠. Senex púerum portábat: puer autem senem regébat. Allelúja.

Po Devítíniku místo Aleluja a verše říká se:

Tractus. Luc. 2, 29-32.

Nunc dimittis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace. ✠. Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. ✠. Quod parásti ante fáciem ómnium populórum. ✠. Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuae Israel.

jako zlato a stříbro, by Pánu obětovali v spravedlnosti; i bude se líbiti Pánu oběť Judy a Jerusalema, jako za dnů minulých věků, za let starobylých: řekl Pán všemohoucí.

Stupňový zpěv. Ž. 47.

Přijali jsme, Bože, milosrdenství tvé uprostřed chrámu tvého. Jako jméno tvé, Bože, tak také sláva tvá sahá až do končín země. ✠. Jako jsme slyšeli, tak jsme to i viděli, ve městě Boha našeho, na hoře svatě jeho.

Aleluja, aleluja.

✠. Stařec nesl dítě, ale dítě starce řídilo. Aleluja.

Traktus. Luk. 2, 29-32.

Nyní propouštíš služebníka svého, Pane, podle slova svého v pokoji. ✠. Neboť uzřely oči mé spasení tvé. ✠. Které jsi připravil před očima všech národů. ✠. Světlo k osvětlení pohanů a slávě lidu tvého israelského.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangéllii
secúndum Lucam. c. 2.

In illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Mariæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: quia omne masculínium adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Et ut darent hóstiam secúndum quod dictum est in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, expéctans consolatíonem Israel, et Spiritus Sanctus erat in eo. Et respónsum accéperat a Spírítu Sancto, non visúrum se mortem, nisi prius vidéret Christum Dómini. Et venit in spírítu in templum. Et cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum ver-

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 2, 22-32.

Za onoho času, když se naplnili dnové očísťování Marie podle zákona Mojžíšova, donesli jej do Jerusalema, aby ho představili před Hospodinem (jakož jest psáno v zákoně Páně: „Každý pacholík, jenž otvírá život, buď zasvěcen Pánu“), a aby dali oběť podle toho, jak pověděno jest v zákoně Páně, dvě hrdliček nebo dvě holoubátek. A hle, v Jerusalemě byl člověk, jehož jméno Simeon, a člověk ten byl spravedlivý i bohabojný a očekával potěšení Israelova, a Duch Svatý byl v něm. A on dostal zjevení od Ducha Svatého, že neumře, leč by dříve uzel Pomazaného Páně. I přišel v Duchu do chrámu, a když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby za něj učinili podle obyčeje zákona, vzal jej i on na lokte své a velebil Boha. I řekl: „Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého podle slova svého v pokoji, neboť viděly oči mé spásu tvou,

bum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum: Quod parásti ante fáciem ómnium populórum: Lumen ad revelatió-nem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel. Credo.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lá-biis tuis: proptérea benedíxit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi.

Secreta

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et, ut digna sint múnera, quae óculis tuæ majestátis offérimus, subsídium nobis tuæ pietátis impénde. Per Dóminum ..

Preface jako o Vánocích, str. 31.

Communio. Luc. 2, 26.

Respónsum accépit Símeon a Spírítu Sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Postcommunio

Quaesumus, Dómine Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quae pro reparatiónis nostrae munimine contulísti, intercedénte beáta Mariá semper Virgine, et praesens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum ..

kteřou jsi připravil před očima všech národů, světlo k osvícení pohanův a k slávě lidu svého israel-ského.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost naitech tvých, proto tě Bůh požehnal na věky a věky věkův.

Tichá modlitba

Vyslyš, Pane, prosby naše, a aby důstojnými byly dary, které očím tvé velebnosti přinášíme, pomoc milostí své nám daruj. Skrze Pána ...

K přijímání. Luk. 2, 26.

Přislíbení dostal Simeon od Ducha Svatého, že neuzří smrti, dokud by neviděl Pomazaného Páně.

Po přijímání

Prosíme, Pane Bože náš, abys svatosvatá tajemství, která jsi k zabezpečení spásy naší ustanovil, na přimluvu blahoslavené Marie vždy Panny učinil pro nás lékem časným i věčným. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Dne 19. března

Svatého Josefa,

vyznavače, snoubence blahoslav. Panny Marie

„Pro jeho věrnost a mírnost zasytěl jsi jej
a vyvolil jej z veškerého lidstva!“

Jaké svatosti a čistoty musil sv. Josef býti, když jej Bůh ustanovil za pěstouna Bohočlověka a snoubence panenské jeho Matky! Tuto svou dvojitou úlohu vykonával pokorně a rytířsky zároveň. Oba ty svěšené poklady chránil a skrýval podle přání Božího; nebylo pečlivějšího pěstouna a čistšího manžela! Od něho se mohou učít otcové dokonalému vykonávání povinností otcovských a manželé svatě uctě ke svým manželkám. Pro své skryté ctnosti za života byl po smrti Bohem odměněn velkou mocí přímlyvnou.

Obracejme se tedy k němu s věrou ve všech svých potřebách.

Introitus. Ps. 91, 13-14.

Vstup. Ž. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit:
sicut cedrus Libani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. (Allelúja, allelúja.)

Vsprávedlivý kvete jako palma, jako cedr na Libanu roste, zasazen v domě Hospodinově, v síních domu Boha našeho. (Allelúja, allelúja.)

Ps. ib. 2. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ž. tamt. 2. Sluší se oslavovati Hospodina; opěvovati jméno tvé, Svrchovaný.

Ź. Glória Patri...

Ź. Sláva Otci...

Oratio

Modlitba

Sanctíssimae Genitricis tuae Sponsi, quaesumus Dómine, méritis adjuvémur: ut, quod possibilitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis, et regnas..

Prosíme tě, Pane, by nám zásluhami Snoubence přesvaté Rodičky tvé bylo zpomoženo, aby, čeho naše síly dosáhnouti nemohou, jeho přímlyvou nám uděleno bylo. Jenž jsi živ..

Léctio

Čtení

libri Sapiéntiae. 45, 1-6.

z knihy Sirachovcovy.

Slava dnešní Epištoly byla sice původně řečena o Mojžíšovi, ale hodí se i k označení krásných vlastností svatého Josefa.

Diléctus Deo, et hominibus, cujus memoria in benedictione est. Símilem illum fecit in glória sanctorum, et magnificavit eum in timore inimicorum, et in verbis suis monstra placavit. Glorificavit illum in conspectu regum, et jussit illi coram populo suo, et ostendit illi glóriam suam. In fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum, et elegit eum ex omni carne. Audivit enim eum, et vocem ipsius, et induxit illum in nubem. Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae et disciplinae.

Milý Bohu byl i lidem, jehožto památka je v požehnání. Proslavil ho podobně jako svatý, a velkým učinil ho na postrach nepřátel. Slovy jeho přišerně úkazy zkrátit, slavným učinil ho před králi. Dal mu přikázání pro svůj národ, a svou velebnost mu ukázal. Pro jeho věrnost a tichost si zasytěl jej, vyvolil ho z veškerého lidstva. Dopřál mu slyšeti Boha, mluvu jeho, kázal mu též, aby vstoupil do oblaku. A tváří v tvář mu dal přikázání, zákon života a osvěcení.

Graduale. Ps. 20, 4-5.

Stupňový zpěv. Ž. 20.

Dómine, praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. Ź. Vitam pétiit a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in saeculum saeculi. Allelúja, allelúja.

Pane, přišel jsi mu vstříc se sladkými milostmi, vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Ź. Života žádal od tebe, i dal jsi mu mnohost dní na všechny věky věkův. Allelúja, allelúja.

Tractus. Ps. 111, 1-5.

Traktus. Ž. 111, 1-5.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátiis ejus cupit inimis. Ź. Potens in terra erit semen ejus: generatio rectórum benedi-

Blaze člověku, jenž se bojí Boha, jenž v příkázáních jeho velice si libuje. Ź. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení

cétur. *V.* Glória et divítiae
in domo ejus: et justítia
ejus manet in saeculum
saeculi.

V čase velikonočním místo Stupňového zpěvu a Traktu říká se:

Allelúja, allelúja.

V. Eccli. 45, 9. Amávit
eum Dóminus, et ornávit
eum: stolam glóriae induit
eum. Allelúja.

V. Oseae 14, 6. Justus
germinábit sicut lílium: et
florébit in aetérnum ante
Dóminum. Allelúja.

spravedlivých bude po-
něhnáno. *V.* Sláva a bo-
haství jest v domě jeho,
a spravedlivé skutky jeho
potrvají na věky věkův.

Alleluja, aleluja.

V. Sir. 45, 9. Miloval je
Pán a ozdobil jej; šatem
slávy přioděl jej. Alleluja.

V. Os. 14, 6. Spraved-
livý vypučí jako lilie, po-
kvetě na věky před Pánem.
Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Matth. c. 1.

Evangelium líčí zkoušku spravedlnosti sv. Josefa, z níž vyšel
toľik obohacen a obšťastněn jakožto tichý svědek úžasných tajemství
Božích.

Cum esset despósata
mater Jesu María Joseph,
ántequam convenírent, in-
vénta est in útero habens
de Spíritu Sancto. Joseph
autem vir ejus, cum esset
justus, et nollet eam tra-
dicere, vóluit occulte di-
mittere eam. Haec autem
eo cogitánte, ecce Angelus
Dómini apparuit in somnis
ei, dicens: Joseph fili Da-
vid, noli timére accipere
Mariám cónjugem tuam;
quod enim in ea natum

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 1, 18-21.

Když matka Ježíšova,
María, byla zasnoubena
Josefovi, nalezena jest
prve, než se sešli, těhot-
nou z Ducha Svatého.
Josef pak, muž její, ja
spravedlivý a nechtěje po-
stavit ji na obdiv, odhod-
lal se propustiti ji tajně.
Když však o tom pře-
mýšlel, hle, anděl Páně
ukázal se mu ve snách a
řekl: „Josefe, synu Davi-
dův, neboj se přijmouti
Marii, manželku svou; ne-

est, de Spíritu Sancto est.
Páriet autem filium: et vo-
cábis nomen ejus Jesum:
ipse enim salvum fáciét
pópulum suum a peccátis
eorum.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 88.

Véritas mea, et miseri-
córdia mea cum ipso, et
in nómine meo exaltábitur
cornu ejus. (Allelúja.)

Secreta

Débitum tibi, Dómine,
nostrae réddimus servítu-
tis, suppliciter exoránte:
ut, suffrágiis beáti Joseph
Sponsi Genitricis Filii tui
Jesu Christi Dómini nostri,
in nobis tua múnera tueá-
ris; ob cujus venerándam
festivitátem laudis tibi hó-
stias immolámus. Per eúm-
dem Dóminum nostrum
Jesum Christum...

Communio. Matth. 1, 20.

Joseph fili David, noli
timére accipere Mariám
cónjugem tuam: quod enim
in ea natum est, de Spíritu
Sancto est. (Allelúja.)

Postcommunio

Adésto nobis, quaesu-
mus miséricors Deus; et,

boť co se v ní počalo,
z Ducha Svatého jest. Po-
rodí pak syna, a nazveš
jméno jeho Ježíš (Spa-
sitel), neboť on spasí lid
svůj od hříchů jejich.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 88, 26.

Věrnost moje a milo-
srdenství moje bude s ním;
ve jménu mém zvelebí se
jeho moc. (Alleluja.)

Tichá modlitba

Povinnost služebnosti
své, Pane, vůči tobě plní-
me a snažně tě prosíme,
abys v nás darů svých na
přimlůvu svatého Josefa,
Snoubence Rodičky Syna
tvého Ježíše Krista, Pána
našeho, uchoval, k jehož
vznešeného svátku oslave-
ní oběti chvály tobě při-
nášíme. Skrze téhož Pána
našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Mat. 1, 20.

Josefe, synu Davidův,
neboj se přijmouti Marii,
manželku svou, neboť, co
v ní jest zplozeno, z Ducha
Svatého jest. (Alleluja.)

Po přijímání

Stůj při nás, prosíme,
milosrdný Bože, a na při-

intercedénte pro nobis
beáto Joseph Confessóre,
tua circa nos propitiátus
dona custódi. Per Dómi-
num nostrum...

Dne 25. března

Zvěstování Panny Marie

„Zdrávas Maria, milostí plná, Pán s tebou!“

Dnes slaví se právě ten okamžik, kdy Slovo počalo být tělem. Tisíce let uplynulo od té doby, kdy byla brána Ráje uzavřena a padlému lidstvu přislíben Vykupitel. Dnes stala se druhá osoba Nejsvětější Trojice člověkem v lůně neposkrývané Panny. Užasné toto tajemství se však uskutečnilo teprve tehdy, když pokorná a čistá Panna odvětila zvěstujícímu andělu: „Staniz mi se podle slova tvého!“ Vzdávajme tedy dnes vroucí díky nejen Kristu, jenž svým vtělením povzněl lidství a vykoupil je, ale také jeho panenské Matce, které při našem vykoupení připadá tak vznešená a důležitá úloha. Ke cti tohoto nevyšlovného Tajemství rozhlaholi se třikrát denně zvony v katolických zemích a zvou věřící, aby společně děkovali za Vtělení Syna Božího a pozdravili jeho panenskou Matku.

Introitus. Ps. 44, 13, 15 et 16.

Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis: adducéntur regi virginés post eam: próximae ejus adducéntur tibi in laetitia et exsultatione.

Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

✚. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui de beatae Mariae Virginis útero Verbum

mluvu svatého Josefa, vynovače, opatruj v nás milostivě dary svoje. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Vstup. Ž. 44, 13, 15 a 16.

Před tváří tvou kořiti se budou tobě všechna knížata lidu. Přivedeny budou za Ní Kráľi panny, družky její uvedou se k tobě s radostí a plesáním.

Ž. tamt. 2. Srdce moje nyní slastí, věnuji své dílo Kráľi.

✚. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi chtěl, aby Slovo tvé z lůna blahoslavené Marie Panny za

carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dóminum nostrum...

Lectio

Isaiae Prophetae.
7, 10-15.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pote tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excelsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audite ergo, domus David. Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concipiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel comedet, ut sciat reprobáre malum, et eligere bonum.

Graduale. Ps. 44, 3 et 5.

Diffúsa est grátia in lábis tuis: proptérea benedixit te Deus in aetérnum. ✚. Propter veritátem, et

zvěstování Anděla tělo na sebe přijalo, popřej nám, pokorně tě prosím, abychom, kteří ji v pravdě Bohorodičkou vyznáváme, její přímlouvou u tebe podporováni byli. Skrze téhož Pána našeho...

Čtení

z proroka Isaiaše.
7, 10-15.

V těch dnech mluvil Hospodin k Achazovi a řekl: „Požádej si znamení od Hospodina, Boha svého, (buď) hluboko, v podzemí, neb vysoko, na výsostech.“ I řekl Achaz: „Nebudu žádati, abych nepokoušel Hospodina.“ I řekl: „Slyšete tedy, členové domu Davidova! Jest vám málo roztrpčovati lidi, že i Boha mého roztrpčujete? Proto sám Hospodin dá vám znamení. Ať, panna počne a porodí syna, zván bude jménem „Emmanuel“, mléko a med bude jísti, až dovede zavrci zlé a voliti dobré.“

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Rozlita jest milost na rtech tvých, neboť požehnal tě Bůh na věky. ✚. Pro pravdu, mírnost a sprá-

mansuetudinem, et justitiam, et deducet te mirabiliter dextera tua.

Tractus. Ps. 44, 11 et 12.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: quia concupivit Rex speciem tuam.

Ź. Ps. ib. 13 et 10. Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis: filiae regum in honore tuo.

Ź. Ps. ib. 15-16. Adducuntur regi virginēs post eam: proximaē ejus afferentur tibi. Ź. Adducuntur in laetitia et exultatione: adducuntur in templum regis.

V době velikonoční říká se místo Stupňového zpěvu a Traktu :

Allelúja, allelúja.

Ź. Luc. 1, 28. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus. Allelúja.

Ź. Num. 17, 8. Virga Jesse floruit: virgo Deum et hóminem genuit: pacem Deus reddidit, in se reconcilians ima summis. Allelúja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Lucam. c. 1. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 26-38.

vednost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Traktus. Ź. 44, 11 a 12.

Poslyš, dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť touží po kráse tvé Král.

Ź. Ź. tamt. 13 a 10. Před tváří tvou kořiti se budou všechna knížata lidu, dcery královské jsou k oslavě tvé.

Ź. Ź. tamt. 15-16. Přivedeny budou za ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě. Ź. Přivedeny budou s radostí a plesáním; přivedeny budou do svatyně královny.

Aleluja, aleluja.

Ź. Luk. 1, 28. Zdráva buď, Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná tys mezi ženami. Aleluja.

Ź. 4. Mojž. 17, 8. Ratolest Jesse vykvetla, Panna Bohočlověka zrodila; Bůh navrátil pokoj, smířiv v sobě zemi s nebem. Aleluja.

In illo tempore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitatē Galilaeae, cui nomen Názareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis María. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quae cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas María: invenisti enim grátiam apud Deum: ecce concipies in útero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei: Spíritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elísabeth cognata tua, et

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku Panně, zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno Panny Maria. A vešel k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná s ty mezi ženami.“ Ona pak (uzřevši jej) užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Až počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš. Ten bude veliký a Synem Nejvyššího slouti bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, otce jeho, a bude kralovati v domě Jakobově na věky, a království jeho nebude konce.“ I řekla Maria k andělu: „Kterak se to stane, když muže nepoznávám?“ A odpovědv anděl řekl jí: „Duch Svátý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna ve

ipsa concépit filium in se-
neclúte sua: et hic mensis
sextus est illi, quae vocá-
tur stérilis: quia non erit
impossibile apud Deum
omne verbum. Dixit autem
María: Ecce ancilla Dó-
mini, fiat mihi secúndum
verbum tuum. Credo.

Offertorium. Luc. 1.

Ave María, grátia plena:
Dóminus tecum: benedicta
tu in muliéribus, et bene-
dictus fructus ventris tui.
(Allelúja.)

Secreta

In méntibus nostris, quae-
sumus Dómine, verae fidei
sacraménta confirma: ut,
qui concéptum de Virgine
Deum verum et hómínem
confitémur; per ejus salu-
tíferae resurrectiónis po-
téntiam, ad aetérnam me-
reámur pervenire laetí-
tiam. Per eúndem...

Communio. Isai. 7, 14.

Ecce Virgo concípiet, et
paríet filium: et vocábitur
nomen ejus Emmánuel.
(Allelúja.)

Postcommunio

Grátiam tuam, quae-
sumus Dómine, méntibus no-

stáří svém, a nyní jest již
v šestém měsíci, ta, která
slove neploďná, neboť ne-
možná není u Boha ni-
žádná věc.“ I řekla María:
„Aj já dívka Páně, staniž
mi se podle slova tvého.“

Následuje Credo.

Obětování. Luk. 1, 28 a 42.

Zdráva buď, Maria, mi-
losti plná, Pán s tebou,
požehnaná ty mezi žena-
mi a požehnaný plod ži-
vota tvého. (Aleluja.)

Tichá modlitba

V myslech našich, prosí-
me, Pane, tajemství pravé
víry utvrď, abychom, kteří
Počátého z Panny pravým
Bohem a člověkem vyzná-
váme, mocí spasného jeho
zmrtyvýchvstání zasloužili
věčné dojíti radostí. Skrze
téhož Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

K přijímání. Is. 7, 14.

Aj, Panna počne a po-
rodí syna a nazvou jméno
jeho Emmanuel. (Aleluja.)

Po přijímání

Milost svou, prosíme,
Pane, v mysl naši vlej,

stris infúnde: ut, qui An-
gelo nuntiánte, Christi Fílii
tui incarnatióem cognóvi-
mus, per passióem ejus
et cruce, ad resurrecti-
ónis glóriam perducámur.
Per eúndem Dóminum..

abychom, kteří jsme zvě-
stováním Anděla vřelí
Krista, Syna tvého, po-
znali, skrze umučení jeho
a kříž ke slávě vzkříšení
přivedeni byli. Skrze téhož
Pána našeho...

Dne 23. dubna

Svatého Vojtěcha, biskupa pražského, mučedníka

„Povstal pastýř dobrý,
jenž pro krále svého hoden byl zemřít!“

Svatý Vojtěch narodil se na Libici r. 958 ze slavné rodiny Slav-
níkovců. Stal se nástupcem prvního pražského biskupa Dětmara
r. 982. Pokřtil syna vévody Gejzy, Štěpána, jenž se stal později
králem uherským a byl prohlášen za svatého. Protože se mu činily
v Praze v jeho úřadě velké potíže, odešel se svolením papeže do
benediktinského kláštera na Monte Cassino v Itálii. Na prosbu
českého knížete Boleslava II. vrátil se do Čech. Přivedl s sebou
12 mnichů, s nimiž založil první mužský klášter v Břevnově u Prahy.
Když se mu činila nová protivensť, odešel navždy z Čech. Odebral
se kázati Evangelium do Pruska, kdež byl r. 997 proboden kopím
jednoho pohanského kněze.

Introitus. Ps. 63, 3.

Protexísti me Deus a
convéntu malignántium, al-
lelúja: a multitúdíne ope-
rántium iniquitátem, alle-
lúja, allelúja.

Ps. ib. 2. Exaúdi Deus
oratióem meam, cum dé-
precor: a timóre inimíci
éripe ánimam meam.

Ť. Glória Patri...

Vstup. Ž. 63, 3.

Ochránil jsi mne, Bože,
od shluku nešlechetníků,
alleluja; od množství pá-
chajících nepravost, alle-
luja, alleluja.

Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože,
modlitbu mou, když na-
říkám; z rukou hrozně-
ho nepřítelů zachraň život
můj.

Ť. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui beátum Adalbértum, Mártýrem tuum atque Pontíficem, glória et honóre coronáre dignátus es: tríbue quaesumus; ut quem salútis aetérnae ministrum habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dóminum nostrum...

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 5, 1-6.

Fratres: Omnis pónťifex ex homínibus assúptus, pro homínibus constítuitur in iis, quae sunt ad Deum, ut offerat dona, et sacrificia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et propterea debet, quemádmódu pro pópulo, ita étiam et pro semetipso offerre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut pónťifex fieret, sed qui locútus est ad eum: Filius meus es tu, ego hódie genui te. Quemádmódu et

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Vojtěcha, mučedníka svého a biskupa, slávou a cíli korunovali ráčil, uděl, prosíme, abychom, jehož jsme přísluhovatelem věčné spásy měli na zemi, přímluvcem zasloužili míti na nebi. Skrže Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 5, 1-6.

Bratři, každý velekněz, jsa brán z lidí, ustanovuje se pro lidi ve věcech, které se vztahují k Bohu, aby přinášel dary a oběti za hříchy (a to takový), který by mohl lítost míti nad nevědomými a bloudícími, jsa též sám obklíčen slabostí; a proto má za hříchy obětovati jak za lid, tak za sebe. A nikdo nebere té důstojnosti sobě sám, nýbrž jsa povolán od Boha, jakož i Aron. Tak ani Kristus neosobil si sám důstojnosti velekněze, nýbrž (dal mu ji ten), jenž k němu pravil: „Syn můj jsi ty; já dnes zplodil jsem tebe“, jakož i na jiném místě dí: „Ty

in alio loco dicit: Tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedech.

Alleluja, alleluja.

Ť. Surrexit pastor bonus, qui posuit animam suam pro ovibus suis: et pro rege suo mori dignatus est. Alleluja. Ť. Posuisti, Domine, super caput eius coronam de lapide pretioso. Alleluja.

jsi kněz na věky podle rádu Melchisedechova.“

Aleluja, aleluja.

Ť. Povstal pastýř dobrý, jenž položil život svůj za ovce své; a pro krále svého hoden byl zemřít. Aleluja. Ť. Položil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Joánnem. c. 10.

In illo tempore: Dixit Jesus pharisaeis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. Mercenarius autem, et qui non est pastor, cuius non sunt oves propriae, videt lupum venientem, et dimittit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispergit oves: mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, et non pertinet ad eum de ovibus. Ego sum pastor bonus: et cognosco meas, et cognoscunt me meae. Sicut novit me Pater, et ego cognosco Patrem: et animam meam pono pro ovibus meis. Et

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 10, 11-16.

Za onoho času Pán Ježíš řekl fariseům: Já jsem pastýř dobrý. Dobrý pastýř dává život za ovce své. Nájemník však a ten, kdo není (pravý) pastýř, jehož nejsou ovce vlastní, vida vlka, an jde, opouští ovce a utíká; a vlk lapá a rozhání ovce. Nájemník pak utíká, poněvadž jest nájemník a nezáleží mu na ovcích. Já jsem pastýř dobrý a znám své a znají mě moje, jako mě zná Otec, i já znám Otce; a život svůj dávám za ovce své. Mám ještě jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince; také ty musím

alias oves hábeo, quae non sunt ex hoc ovili: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam audient, et fiet unum ovile, et unus Pastor. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 20.

Posuísti, Dómine, in cápite eius corónam de lápide pretiósio: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, allelúja.

Secreta

Piae devotiónis múnera, quae in honóre beáti Adalbérta, Mártiris tui atque Pontíficis tuae offerimus majestáti, aetérna nos felicitáte dignos efficiant: ad quam ipse fuso pro te sanguine mérui pervenire. Per Dóminum nostrum...

Communio. Joan. 10, 14.

Ego sum pastor bonus, allelúja, et cognóscio oves meas et cognóscunt me meae, allelúja, allelúja.

Postcommunio

Pretiósí Córporis et Sanguinis tui Sacraménto refécti, quaesumus Dómine Deus noster: ut intercedente beáto Adalbéro, Mártiro tuo atque Ponti-

privéstí, a hlas můj šesti budou, a bude jeden ovčinec a jeden pastýř.

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 20, 4-5.

Položil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého; života zádal od tebe, i udělil jsi mu, allelúja.

Tichá modlitba

Dary vroucí zbožnosti, které ke cti svatého Vojtěcha, mučedníka tvého a biskupa, tvé velebnosti obětujeme, nechť učiní nás věčně blaženosti hodnými, kteréž on, vyhlí pro tebe krev, zasloužil si dojíti. Skrze Pána...

K přijímání. Jan 10.

Já jsem pastýř dobrý, allelúja, a znám ovce své a znají mne mé, allelúja, allelúja.

Po přijímání

Svatostí předraženého Těla a Krve tvé obcerstvení, prosíme, Pane Bože, abychom na přímluvu svatého Vojtěcha, mučedníka tvého a biskupa, čisté víry

fice, purae fidei júgiter adustavičně se přidržujice, haeréntes, ad promíssa fidelibus gaúdia pervenire přislíbených věrným radostí zasloužili si dojíti. mereámur. Per Dóminum Skrze Pána našeho Ježíše nostrum Jesum Christum.. Krista, Syna tvého...

Dne 16. května

Sv. Jana Nepomuckého, mučedníka

„Blahoslaven, kdo nechybil jazykem svým a kdo nesloužil nehodným sebe!“

Svatý Jan Nepomucký narodil se asi r. 1348 v Nepomuku v Čechách. Byl po studích vysvěcen na kněze a zastával důležité úřady církevní; byl také kazatelem v kostele Týnském. Chof krále Václava IV. chodila se k svatému Janu Nepomuckému zpovídati. Ukrutný a prchlivý král, jenž nebyl věren své choli, která mu jeho nevěrnost vytýkala, chtěl na jejím zpovědníku vyzvěděti, z čeho ona se zpovídá, aby měl proti ní také nějakou zbraň. To mu však svatý Jan odepřel, čímž si krále proti sobě popudil. Při jedné příležitosti dal král sv. Jana odvéci do mučírny, kde jej sám pochodněmi páčil. Pak jej dal vhoditi do Vltavy dne 20. března 1395. Nad tělem svatého Jana se ve vodě objevila světla jako pět hvězd, i bylo od rybářů nalezeno a od kanovníků u sv. Víta pohřbeno. Několik dní nebo týdnů později nazývá arcibiskup Pražský Jan z Jenštejna v úřední obžalobě, kterou proti Václavu IV. podal do Říma, Jana Nepomuckého „svatým mučedníkem“. Když bylo po letech tělo jeho opět vykopáno, byl jazyk nalezen neporušený. Lid sv. Jana ctíl hned po smrti jako světce a papež Benedikt XIII. jej po zjištění různých zázraků prohlásil r. 1729 za svatého. V celém světě jest tento neohrožený kněz uctíván jako mučedník zpovědního tajemství.

Introitus. Eccli. 51, 30. Vstup. Sir. 51, 30.

Dedit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et Dal mi Pán jazyk za mzdu mou; jím chválili jej in ipsa laudábo eum. (Allelúja, allelúja.) budu. (Allelúja, allelúja.)

Ps. 38, 2. Dixi, custódiam vias meas: ut non Osťřihati chci cest svých, abych nezhřešil svým jadelinquam in lingua mea. zykem.

Ž. Glória Patri...

Ž. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui ob invictum beati Joannis sacramentale siléntium nova Ecclesiam tuam Martýrii coróna decorásti: da, ut ejus exémplo et intercessióne, ori nostro custódiám ponéntes, beátis, qui lingua non sunt lapsi, annumeretur. Per Dóminum...

Léctio

libri Sapiéntiae. 21, 26-31.

Stultus a fenestra respiciet in domum: vir autem eruditus foris stabit. Stultitia hóminis auscultare per óstium: et prudens gravabitur contumélia. Lábia imprudentium stulta narrábunt: verba autem prudentium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum; et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledicít impius diábolum, maledicít ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: táctus, et sensátus honorábitur.

Graduale. Prov. 11, 13.

Qui ámbulat fraudulenter, revélat arcána: qui

Modlitba

Bože, jenž jsi pro neporušenou svátostní mlčelivost svatého Jana Církev svou novou mučednickou korunou ozdobil, dej, abychom po jeho příkladu a na jeho přimluvu úst svých sřezili a tak připočtení byli k svatým, kteří jazykem nechybili. Skrze Pána...

Čtení

z knihy Sirachovcovy.

Blázen dveřmi do domu nahlédává, ale muž ukázněný postojí venku. Neukázněný poslouchá skrze dveře, moudrý však nerad slýchá hanlivé řeči. Ústa nemoudrých nerozvázně mluví; ale moudří slova svá na vázkách váží. V ústech mívají bláhoví svoje srdce; ale moudří mívají ústa svá v srdci. Bezbožný když satanovi zlořečí, zlořečí tím samému sobě. Donašeč sebe sama poskvrňuje, mezi všemi bývá nenáviděn, i kdo s ním obcuje, docházívá zástí. Mlčelivý a rozumný, ten ctěn bývá.

Stupňový zpěv. Přísl. 11.

Kdo obchází lstně, vyvrátí naši tajnosti, ale kdo

autem fidélis est ánimi, jest věrného ducha, tají celat.

Ť. Ps. 14, 1 et 3. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requiescet in monte sancto tuo? Qui non egit dolum in lingua sua: nec fecit próximo suo malum.

Allelúja, allelúja.

Ť. Eccli. 25, 11. Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Allelúja.

V době velikonoční říká se:

Allelúja, allelúja.

Ť. Eccli. 25, 11. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Allelúja.

Ť. Prov. 10, 31. Lingua pravórum peribit: lingua autem sapiéntium est sánitas. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélie secúndum Matth. c. 11.

In illo témpore: Cum audisset Joannes in vinculis ópera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus?

jest věrného ducha, tají je.

Ť. Ž. 14, 1 a 3. Pane, kdo bude přebývat v stánku tvém, aneb kdo odpovídati na hoře svatě tvé? Kdo nejednal lstně jazykem svým, aniž bližnímu svému činil křivdy.

Aleluja, aleluja.

Ť. Sir. 25, 11. Blahoslavený, kdo jazykem svým nehřešil a kdo nesloužil nehodným sebe. Aleluja.

Aleluja, aleluja.

Ť. Sir. 25, 11. Blahoslavený, kdo jazykem svým nehřešil a kdo nesloužil nehodným sebe. Aleluja.

Ť. Přísl. 10, 31. Jazyk bezbožných zahyne, avšak jazyk moudrých zůstane zdrav. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 11, 2-10.

Za onoho času Jan uslyšev ve vězení o skutcích Kristových, poslal (k němu) dva z učedníků svých a vzkázal mu: „Ty-li jsi ten, který přijítí má,

Et respóndens Jesus, ait illis: Eúntes renuntiáte Joánni, quae audivístis et vidístis. Caeci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi áudiunt, mórtui resúrgunt, pauperes evangelizántur: et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, coepit Jesus dícere ad turbas de Joáanne: Quid existís in desértum vidére? Arúndinem vento agítátam? Sed quid existís vidére? Hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid existís vidére? Prophétam? Etiam dico vobis et plus quam Prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui praeparábit viam tuam ante te.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Eccli. 42. Non dúplices sermónem de revelatióne sermónis abscondítis, et eris vere sine confusióne: et invénies grátiam in conspéctu ómnium hóminum. (Allelúja.)

či-li jiného čekáme?“ A Ježíš odpovídaje řekl jim: „Jděte a zvěstujte Janovi, co jste slyšeli a viděli: slepí vidí, kulhaví chodí, malomocní se očisťují, hluchí slyší, mrtví vstávají z mrtvých, chudým zvěstuje se evangelium, a blahoslavený jest, kdo nebude se horšili nade mnou.“ Když pak oni odcházeli, počal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? řitnu-li větrem se klátící? Ale co jste vyšli vidět? člověka-li měkkým rouchem oděného? Aj ti, kteří měkká roucha nosí, v domech královských jsou. Ale co jste vyšli vidět? Proroka-li? Zajisté; pravím vám, i více nežli proroka; neboť tento jest to, o němž je psáno: Aj já posílám anděla svého před tváří tvou, který připraví cestu tvou před tebou.“

Následuje Credo.

Obětování. Sir. 42, 1. Neopětuj řečí zjevováním mluvy skryté a budeš vpravdě bez zahanbení a nalezeš milost před tváří všech lidí. (Allelúja.)

Secreta

Haec tua, Dómine, sacra mysteria illum in nobis, quaesumus, ignem accendant, quo inclytus Martyr, et Sacerdos tuus Joannes, ea peragendo, flagrabat. Per Dóminum nostrum ...

Communio. Is. 6, 6-7.

Volávit ad me unus de Séraphim: et in manu ejus calculus, quem túlerat de altári, et tégigit os meum. (Allelúja.)

Postcommunio

Fragilitátem nostram, Dómine, coeléstis haec mensa fórtium pane confirmet: qui beáti Mártiris, et Sacerdótis tui Joánnis tentátam contra honórem sacraménti constantiam júgiter áluit ad victóriam. Per Dóminum nostrum ...

Tichá modlitba

Tato svatá tajemství tvoje, prosíme, Pane, nechť zaníží v nás onen oheň, jímžto slavný mučedník a kněz tvůj Jan při konání jich planul. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

K přijímání. Is. 6, 6-7.

Přiletěl ke mně jeden ze Serafů, maje v ruce své řeřavý uhel, jež vzal z oltáře, i dotknul se úst mých. (Allelúja.)

Po přijímání

Křehkost naši, Pane, nechť nebeský tento stůl silných chlebem posilní, jež svatého mučedníka a kněze tvého Jana, pokoušeného proti zachování svátostné vážnosti, k vítězství povždy živil. Skrze Pána našeho ...

V pátek po oktávu Božího Těla Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

„Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete pokoj duším svým!“

Není to náhodou, že slavnost Nejsvětějšího Srdce klade se ihned po skončení oktávu Božího Těla; má býti oslavením lásky Kristovy, která ze soucitu s námi za nás trpěla. Srdce pláčí za sídlo a symbol lásky. Lidské Srdce Vykupitelovo, jako celé jeho tělo, bylo spojeno s druhou Božskou osobou, jejíž láska je plnila, a proto je hodno, abychom se mu v pokoře a vděčnosti klaněli a o jeho pokladech přemýšleli. Obrazy Srdce Spasitele mají nám znázorňovati jeho ne-

změrnou Lásku a připomínati nám, jak mu jsme po celou věčnost povinni za ni láskou oplácejí a jej chválíti a svá vlastní srdce mu darovali a s ním spojili. Hlavním cílem našeho uctívání Srdce Ježíšova musí býti snaha všecko naše smýšlení, slova, skutky a přání zaříditi dle jeho vůle a zalíbení. Plodem této pobožnosti pak bude vzrůst a pevnost v ctnosti a život čistě lásky k Bohu a bližnímu.

Pro celou církev byla slavnost Nejsvětějšího Srdce nařazena r. 1856 papežem Piem IX. Velkými cíteľkami Spasitelova Srdce byly však už ve XIII. stol. svatě benediktinky Gertruda a Mechtilda. Velikému rozšíření se těší tato pobožnost od konce 17. stol., kdy prostá řeholnice, svatá Maria Markéta Alacoque († 17. října 1690), byla Pánem vyhlédnuta k tomu, aby jí zvěstovala světu chuděmu na Lásku.

Introitus. Thren. 3, 32-35 et 25. **Vstup.** Pláč Jerem.

Miserébitur secúndum multítudinem miseratiónum suárum: non enim humiliávit ex corde suo, et abjecit filios hóminum: bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimae quaerénti illum. (Allelúja, allelúja.)

Ps. 88, 2. **Misericórdias** Dómini in aetérnum cantábo: in generatióne et generatióne.

✠. Glória Patri...

Oratio

Concede, quaesumus omnipotens Deus: ut qui in sanctíssimo dilecti Filii tui Corde gloriántes, praecipua in nos caritátis ejus beneficia recólimus: eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum...

Slitovává se podle množství milosrdenství svého, neboť neponižuje zajisté ze srdce svého, aniž zavrhuje synů lidských. Dobrý jest Pán těm, kteří doufají v něho, duši, která jej hledá. (Aleluja, aleluja.)

Ž. 88, 2. **Milosrdenství** Páně chci věčně opěvovati, od pokolení do pokolení.

✠. Sláva Otci...

Modlitba

Uděl nám, prosíme, všemohoucí Bože, kteří se honosíme v nejsvětějším Srdci tvého milovaného Syna, připomínající si zvláštních dobrodiní lásky jeho k nám, abychom zároveň i z jejich působení se radovali i z účinku. Skrze téhož Pána...

Lectio

Isaiae Prophetae. 12, 1-6.

Confitebor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: convérsus est furor tuus, et consolátus es me. Ecce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, et non timebo; quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gaudio de fontibus Salvatóris. Et dicétis in die illa; Confitemini Dómino, et invocáte nomen ejus: mementóte quóniam excélsus est nomen ejus. Cantáte Dómino quóniam magnifice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta, et lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Graduale. Jer. Thren. 1, 12.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

✠. Joan. 13, 1. Cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.

Allelúja, allelúja.

✠. Matth. 11, 29. Discite

Čtení

z proroka Isaiaše. 12, 1-6.

Tedy pak (ó Judo) řekneš: „Oslavuji tě, Hospodine, nebo když rozhorlil ses na mne, hněv tvůj se obrátil, a tys mne potěšil! Ejhle, Bůh je Spasitel můj! Doufati mohou bez obav. Ano, má síla a sláva je Hospodin, neboť on stal se mojí spásou.“ Vážíti budete vody s radostí ze studnice Spasitelovy. Tedy pak (ó Judovci) řeknete: „Oslavujte Hospodina, vzývající jméno jeho! Zvěstujte národům, co učinil, hlásejte vznešenost jména jeho. Pějte Pánu, že velebně jednal, oznamte to po zemi veškeré! Plesejte, jásejte, občané sionští, neboť velký jest mezi vámi Svátý národa israelského.“

Stupňový zpěv. Jer. Pláč.

O, vy všichni, kteří jdete kolem, pohledněte a vizte, je-li kde bolest podobná bolesti mojí.

✠. Jan 13, 1. Měv v lásce svoje, kteří byli ve světě, projevil jim svou lásku měrou nejvyšší.

Aleluja, aleluja.

✠. Mat. 11, 29. Učte se

a me, quia mitis sum, et humilis corde: et inveniētis requiem animabus vestris. Allelúja.

Ve mších votivních po Devítíku říká se místo Aleluja a verše následující Traktus:

Tractus. Ps. 21, 7-8 et 15. Traktus. Ž. 21, 7-8 a 15.

Ego autem sum vermis et non homo: opprobrium hóminum, et abjéctio plebis. *V.* Omnes vidéntes me, derisérunt me: locúti sunt lábiis, et movérunt caput. *V.* Sicut aqua effúsus sum, et dispérsa sunt ómnia ossa mea: factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Já pak červ jsem a ne člověk; lidem na posměch a chátře na opovržení. *V.* Všichni, kteří mne viděli, posmívali se mi; ústy pošklebovali a potřásali hlavou. *V.* Rozplývám se jako voda a všechny kosti mé se rozestupují; srdce mé jest jako vosk rozpouštějící se v útrokách mých.

V čase velikonočním říká se:

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 29, 3-4 et 12. Dómine, Deus meus, clamávi ad te, et sanásti me: eduxísti ab inférno ánimam meam. Allelúja. *V.* Converterísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et circumdedísti me laetitía. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii podle Joánnem. c. 19.

In illo témpore: Judaei, quóniam Parascéve erat, ut non remanérēt in cruce

ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem; a naleznete pokoj duším svým. Alleluja.

Já pak červ jsem a ne člověk; lidem na posměch a chátře na opovržení. *V.* Všichni, kteří mne viděli, posmívali se mi; ústy pošklebovali a potřásali hlavou. *V.* Rozplývám se jako voda a všechny kosti mé se rozestupují; srdce mé jest jako vosk rozpouštějící se v útrokách mých.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 29, 3-4 a 12. Pane, Bože můj, volal jsem k tobě, a uzdravil jsi mne. Vyvedl jsi z podsvětí duši mou. Alleluja. *V.* Obrátil jsi pláč můj v plesání; roztrhnul jsi roucho moje zíněné a přepásal jsi mne veselím. Alleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 19, 31-35.

Za onoho času, poněvadž byl pátek, tedy židé, aby nezůstala těla na kříži

ce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum lancea latus ejus aperuít, et continuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhibuit: et verum est testimónium ejus. Et dicitur Credo.

v sobotu, neboť den té soboty byl veliký, prosili Piláta, aby se jim zlámaly nohy a (oni) snáli se (s kříže). Přišli tedy vojáci a zlámali nohy jednomu i druhému, jenž s ním byl ukřižován. Když však přišli k Ježíšovi a uztřeli ho již mrtvého, nezlomili mu nohou, ale jeden z vojínů bodl jej kopím v bok, a hned vyšla krev a voda. A ten, jenž (to) viděl, vydal svědectví (o tom), a pravdivé jest svědectví jeho.

Následuje Credo.

Offertorium. Ps. 102.

Bénedic ánima mea Dómino, et noli oblivisci omnes retributiónes ejus, qui replet in bonis desidérium tuum. (Allelúja.)

Secreta

Tuere nos, Dómine, tua tibi holocausta offeréntes: ad quae, ut fervéntis corda nostra praeparéntur, flammis adure tuae divinae caritátis. Qui vivis et regnas...

Preface o Kříži, str. 36.

Communio. Ps. 68, 21. Improperium expectávit cor meum et misériam:

Obětováni. Ž. 102, 2 a 5.

Chvalořeč, duše má, Pánu a nezapomínej na žádne z dobrodiní jeho, neboť naplňuje dobrými věcmi žádost tvou. (Alleluja.)

Tichá modlitba

Chraň nás, Pane, kteříž tobě přinášíme žertvy tvoje; a aby srdce naše proně vroucněji byla připravena, zapal je plameny božské tvé lásky. Jenž jsi živ a kraluješ...

K přijímání. Ž. 68, 21.

Pohanění a bídu očekávalo srdce mé. Čekal

et susínui qui simul con-
tristaretur, et non fuit: et
qui consolarétur, et non
inveni. (Allelúja.)

Postcommunio

Pacificis pasti deliciis,
et salutaribus sacraméntis,
te supplices exorámus, Dó-
mine Deus noster: ut qui
mitis es et húmilis corde,
nos a vitiórum labe pur-
gáto, propénsius fácias a
supérbis saeculi vanitáti-
bus abhorrére. Qui vivis
et regnas...

Dne 29. června

Svatých Apoštolů Petra a Pavla

„Ustanovíš je knížaty nad vsi zemí, Pane.“

Svátek obou Apoštolů slaví se v jeden a týž den, neboť byli roku 67 v Římě v týž den popraveni; svatý Petr ukřizován hlavou dolů a svatý Pavel sřat. Tak spolu za živa pracovali na vinici Páně a spolu po vykonané práci se odebrali do nebes pro odměnu, která jim byla za věrné služby pro nebeského Krále připravena. Svatý Petr žije dále ve svých nástupcích, papežích, neboť jemu byla přislíbena Kristem moc otvírati a zavírati království nebeské: „Tobě dám klíče království nebeského!“ „Na tobě postavím Církev svou!“ Svatý Petr sice založil několik obcí křesťanských, ale pouze římská byla skropena jeho krví a chová jeho hrob. Od toho času jeho nástupcové v Římě dědí: jeho moc a jeho důstojnost.

Introitus. Act. 12, 11.

Nunc scio vere, quia misit
Dóminus Angelum suum:
et eripuit me de manu He-
ródís, et de omni expecta-
tíone plebis Iudaeórum.

jsem, kdo by měl se mnou
soustrast, avšak nebylo
žádného; a zdali mne kdo
potěší, a nenalezl jsem.
(Aleluja.)

Po přijímání

Nasytění pokojnými ho-
dy a spasnými svátostmi,
snažně tebe žádáme, Pa-
ne, Bože náš, abys, jenž
jsi tichý a pokorný srdcem,
nás od poskvrny hříchů
očistil a ochotnější učil
očistit s oškřivostí se odvrá-
ceti od zpupných marností
světa. Jenž jsi živ...

Vstup. Sk. ap. 12, 11.

Nyní vím vpravdě, že
Pán poslal anděla svého
a vytrhnul mne z ruky
Herodovy a ze všeho očē-
kávání lidu židovského.

Ps. 138, 1-2. Dómine,
probásti me, et cognovisti
me: tu cognovisti sessi-
onem meam, et resurrecti-
onem meam.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui hodiérnam
diem Apostolórum tuórum
Petri et Pauli martýrio con-
secrásti: da Ecclésiae tuae,
eórum in ómnibus sequi
praecéptum, per quos re-
ligiúnis sumpsit exórdium.
Per Dóminum nostrum...

Lectio

Actuum Apostolórum.
cap. 12, 1-11.

V Epištole se vypráví, jak sv. Petr byl zázračně andělem vysvo-
bozen z vězení. Na této příhodě můžeme pozorovati, že Bůh je
stále se svou Církví a že proti jeho vůli jí nikdo nemůže uskoditi.
I když Bůh někdy připouští, aby věřící byli pronásledováni, dovede
vždycky jejich útrapy proměnit nejen v radost věčnou, ale často
také časnou.

In diébus illis: Misit He-
ródés rex manus, ut affli-
geret quosdam de Ecclé-
sia. Occidit autem Jacó-
bum fratrem Joánnis glá-
dio. Videns autem quia
placéret Iudaeis, appósuit
ut apprehénderet et Pe-
trum. Erant autem dies Azy-
mórum. Quem cum appre-
hendisset, misit in cárce-
rem, tradens quátuor qua-

Ť. 138, 1-2. Hospodine,
Ty mne zpytuješ a znáš
mé usednutí i moje po-
vstání.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi dnešní
den mučednicvím Apo-
štolů svých Petra a Pavla
posvětil, dej Církvi své,
aby ve všem následovala
příkazů těch, skrze něž po-
čátek náboženství vzala.
Skrze Pána našeho...

Čtení

ze Skutků apoštolských.
12, 1-11.

V tom čase král Hero-
des vztáhl ruce, aby sou-
žil některé z Církve. I dal
usmrtni mečem Jakuba,
bratra Janova, a vida, že
se to líbí židům, dal nado
zajmouti i Petra. Byly však
právě Velikonoce. Jav ho
tedy, vsadil jej do žaláře
a dal ho sřiči čtyřem od-
dělením vojínův o čtyřech
mužích v úmyslu, že po

terniónibus militum custodiendum, volens post Pascha producere eum populo. Et Petrus quidem servabatur in cárcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo. Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duabus; et custodes ante ostium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Domini astitit: et lumen refulsit in habitaculo: percussóque látete Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et ceciderunt caténæ de manibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Praecingere, et calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestimentum tuum, et sequere me. Et éxiens sequébatur eum, et nesciébatur quia verum est, quod fiebat per Angelum: existimábat autem se visum videre. Transeúntes autem primam et secúndam custodiam, venerunt ad portam ferream, quae ducit ad civitatem: quae ultro apérta est eis. Et exeúntes processerunt vicum unum:

Velikonocích vyvede ho lidu. I byl Petr sice hlídán v žaláři, ale modlitba konala se za něj od Církvě k Bohu bez ustání. Když pak Herodes chtěl již jej vyvésti, Petr spal té noci mezi dvěma vojiny spoután dvěma řetězy, a strážní přede dveřmi ostříhali žaláře. A hle, anděl Páně postavil se (u něho) a světlo zazářilo v obydlí; a udeřiv Petra v bok, vzbudil ho a řekl: „Vstaň rychle.“ A řetězy spadly s rukou jeho. Rekl pak anděl k němu: „Opaš se a přivaž si dole sandály.“ I učinil tak. A řekl mu: „Oděj se pláštěm svým a pojď za mnou.“ I vyšel a šel za ním; a nevěděl, že jest skutečnost to, co se dělo skrze anděla, nýbrž domníval se, že má vidění. Prošedše pak stráží první i druhou, přišli ku bráně železné, která vede do města; ta otevřela se jim sama. A vyšedše přešli jednu ulici, a hned nato odstoupil anděl od něho. A tu Petr přišed sám k sobě řekl: „Nyní vím najisto, že Pán poslal anděla svého a vytrhl mě z ruky He-

et continuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et eripuit me de manu Heródis, et de omni expectatióne plebis Judaeórum.

Graduale. Ps. 44, 17-18.

Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nómínis tui, Dómine. *Ź.* Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: propterea populi confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja.

Ź. Matth. 16, 18. Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclesiám meam. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi secúndum Matth. c. 16. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 16, 13-19.

Evangelium líčí okamžik, v němž Kristus prohlašuje sv. Petra za nepřemožitelný základ své Církvě.

In illo tempore: Venit Jesus in partes Caesaréae Philippi, et interrogábat discipulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Filium hóminis? At illi dixerunt: Alíi Joánnem Baptistam: alíi autem Eliam: alíi vero Jeremíam, aut unum ex prophétis. Dicit

Za onoho času Pán Ježíš přišed do krajin Caesaré Filipovy, otázal se učedníků svých řka: „Kým pravi lidé býti Syna člověka?“ I řekli jemu: „Jedni Janem Křtitelem, jiní Eliášem, jiní Jeremiášem neb jedním z proroků.“ Dí jim Ježíš: „Vy pak kým mě

rodovy a ze všeho očekávání lidu židovského.“

Stupňový zpěv. *Ž.* 44.

Ustanovíš je knížaty po vší zemi; pamětlivi budou jména tvého, Pane. *Ź.* Místu otců tých zrodí se ti synové; proto chváliti tě budou národové.

Aleluja, aleluja.

Ź. Mat. 16, 18. Ty jsi Petr a na té skále vzdělám Církev svou. Aleluja.

illis Jesus: Vos autem quem me esse dicitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in coelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclesiám meam, et portae inferi non praevalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni coelórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in coelis: et quodcúmque solvéris super terram, erit solútum et in coelis. Credo.

Offertorium. Ps. 44.

Constítues eos principes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Secreta

Hóstias, Dómine, quas nómini tuo sacrádas offérimus, Apostólica prosequátur orátio: per quam nos expiári tríbuas, et deféndi. Per Dóminum...

Preface o sv. Apoštolích, str. 47.

býti pravíte?“ Odpověď děv Šimon Petr, řekl: „Ty jsi Kristus, Syn Boha živého.“ A Ježíš odvětil řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, syne Jonášův! neboť tělo a krev nezjevilo toho tobě, nýbrž Otec můj, jenž je v nebesích. I já pravím tobě: Ty jsi Petr (t. j. skála), a na té skále vzdělám Církev svou, a brány pekelné jí nepřemohou. A tobě dám klíče království nebeského, a cokoli svážeš na zemi, bude svázáno i na nebi; a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno i na nebi.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 44,17-18.

Ustanovíš je knížaty po vsi zemi; pamětlivi budou jména tvého, Pane, v každém kmenu a pokolení.

Tichá modlitba

Obětiny, Pane, které ku posvěcení jménu tvému přinášíme, nechť apoštolská provází modlitba, pro niž nám odpuštění i ochrany uděl. Skrze Pána...

Communio. Matth. 16, 18. K přijímání. Mat. 16.

Tu es Petrus, et super hanc petram aedificábo Ecclesiám meam. Ty jsi Petr a na té skále vzdělám Církev svou.

Postcommunio

Po přijímání

Quos coeléstí, Dómine, aliménto satiásti, Apostólicis intercessiónibus ab omni adversitaté custódi. Per Dóminum nostrum... Pane, kteréž jsi nebeským pokrmem nasýtil, skrym pokrme nasýtil, na přímluvy apoštolů ode všeho protivenství opatruj. Skrze Pána našeho...

Dne 2. července

Navštívení Panny Marie

„Srdce moje kypí slovem blahým; věnuji své dílo králi!“

Příhoda, jež se vypráví v dnešním odstavci sv. Evangelia, dala podnět k zavedení tohoto svátku na papežů Urbana VI. a Bonifáce IX. r. 1389. V Čechách byla zavedena tato slavnost již roku 1385 arcibiskupem Janem z Jenštejna, který sám složil pro ten den zvláštní officium a hymny. Církev svatá si dnes vzpomíná, jak panenská Matka Boží se svým pokladem pod srdcem spěchá do Judska, aby posloužila své příbuzné Alžbětě a jak sv. Jan Křtitel je už před svým zrozením posvěcen přítomností svého Pána. Při této příležitosti neposkvřněná Panna velebila Boha krásným chvalozpěvem „Magnificat“, jež denně Církev sv. ve svých hodinách opakuje.

Introitus. Sedulius.

Vstup. Sedulius.

Salve, sancta parens, enixa puérpera Regem; qui coelum, terrámque regit in saecula saeculórum. Zdráva buď, svatá Rodičko, porodivší Krále, jenž vládne nebem i zemi na věky věkův.

Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: diu exultávit cor meo ego ópera mea Regi. Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slastí, věnuji své dílo Králi.

Ź. Glória Patri...

Ź. Sláva Otci...

Oratio

Fámulis tuis, quaesumus
Dómine, coeléstis grátiae
munus imperfíre: ut qui-
bus beátae Virgínis partus
éxstitit salútis exórdium,
Visitátionis ejus votíva so-
lémnitas, pacis tribuat in-
creméntum. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum..

Léctio

libri Sapiéntiae.
Cant. 2, 8-14.

Ecce iste venit sáliens
in móntibus, transiliens
colles: símilis est diléctus
meus cápreae, hinnulóque
cervórum. En ipse stat post
pariétum nostrum, respi-
ciens per fenéstras, pro-
spiciens per cancellos. En
diléctus meus lóquitur mi-
hi: Surge, própera amíca
mea, colúmba mea, for-
mósa mea, et veni. Jam
enim hyems tránsiit, imber
ábiit, et recessit. Flores
apparuerunt in terra no-
stra, tempus putátionis ad-
venit: vox túrturis audíta
est in terra nostra: ficus
prótulit grossos suos: ví-
neae floréntes dedérunt
odórem suum. Surge, amí-
ca mea, speciósa mea, et
veni: colúmba mea in fo-

Modlitba

Služebníkům svým, pro-
síme, Pane, daru nebeské
milosti uděl, aby těm,
jimž porod blahoslavené
Panny stal se počátkem
spásy, památná slavnost
jejího Navštívení přinesla
rozmnožení pokoje. Skrze
Pána našeho...

Čtení

z Písne Šalomounovy.
2, 8-14.

Slyš, můj miláček — hle,
on přichází! Skáče po
horách, přebíhá pahorky.
Podoben milý můj srně
neb jelínku. Hle, on stojí
(už) za zdí naší; hledí
k oknu, patří k mřížce.
Aj, můj milý mluví ke
mně: „Povstaň, pospěš,
přítelko moje, holubice
má, krásko má, vyjdi!
Minulaf zima již, déšť pře-
stal, odešel. Květ vidět
u nás, čas přišel ořezu,
hrdličku slyšet v zemi
naší. Fík lije v raničky,
květ vinic voní. Povstaň,
má přítelko, krásko má,
vyjdi! Holubičko má, v
roklích skalních, v děrách
trhliny, ukaž mi tvář svou,
ať zní hlas tvůj sluchu

ramínibus petrae, in ca-
vérna macériae, osténde
mihi faciém tuam, sonet
vox tua in aúribus meis:
vox enim tua dulcis, et
facies tua decóra.

Graduale

Benedicta et venerabilis
es, virgo María: quae sine
tactu pudóris invénta es
mater Salvatóris. *Ź.* Virgo
Dei Génitrix, quem totus
non capit orbis, in tua se
clausit viscera factus ho-
mo.

Allelúja, allelúja.

Ź. Felix es, sacra virgo
María, et omni laude di-
gníssima: quia ex te ortus
est sol justítiae Christus
Deus noster. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 1.

In illo témpore: Exsúr-
gens María, ábiit in mon-
tána cum festinátione in
civitátem Juda: et intrávit
in domum Zachariae, et
salutávit Elisabeth. Et fac-
tum est, ut audívit saluta-
tíonem Mariae Elisabeth,
exsullávit infans in útero

mému! Jeř hlas tvůj sladký
a tvář tvá spanilá.“

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná
jsi, Panno Maria, která
jsi bez porušení cudnosti
shledána byla Matkou
Spasitele. *Ź.* Panno, Ro-
dičko Boží, ten, jehož ne-
obsáhne celý svět, stav
se člověkem, uzavřel se
v život tvůj.

Aleluja, aleluja.

Ź. Blažená jsi, svatá
Panno Maria a všeliké
chvály nejhodnější, neboť
z tebe vzešlo slunce sprá-
vedlnosti, Kristus, Bůh náš.
Aleluja.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 1, 39-47.

Za onoho času Maria
povstávi odešla s chva-
tena na hory do města Ju-
dova a vešedši do domu
Zachariášova, pozdravila
Alžbětu. I stalo se, jak
uslyšela Alžběta pozdra-
vení Mariino, dítko za-
plesalo v životě jejím a

ejus: et repléta est Spiritu Sancto Elisabeth, et exclamavit voce magna, et dixit: Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exsultavit in gaudio infans in útero meo. Et beata, quae credidisti, quoniam perficiantur ea, quae dicta sunt tibi a Domino. Et ait Maria: Magnificat ánima mea Dominum: et exsultavit spiritus meus in Deo salutári meo.

Et dicitur Credo.

Offertorium

Beata es, virgo Maria, quae ómnium portásti Creatórem: genuísti qui te fecit, et in aetérnum permanes virgo.

Secreta

Unigéniti tui, Domíne, nobis succúrre humánitas: ut qui natus de Virgine matris integritátem non minuit, sed sacrávit, in Visitationis ejus solénnis, nostris nos piáculis éxuens, oblationem nostram tibi fá-

Alžběta byla naplněna Duchem Svatým. I zvolala hlasem velikým řkouc: „Požehnaná's ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého. A odkud mi to, aby Matka Pána mého přišla ke mně? Neboť aj, jak došel hlas pozdravu tvého do mých uší, zaplesalo radostí dítko v životě mém. A blahoslavená, která jsi uvěřila, neboť se vyplní tvé věci, které tobě byly pověděny od Pána.“ I řekla Maria: „Velebí duše má Hospodina, a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém.“

Následuje Credo.

Obětování

Blahoslavená jsi, Panno Maria, která jsi nosila Stvořitele veškerenstva; porodila jsi toho, jenž tě stvořil, a na věky zůstáváš Pannou.

Tichá modlitba

Člověčenství Jednorozeného tvého, Pane, přispěj nám ku pomoci, aby ten, jenž narodiv se z Panny, neporušenosti matky nezmenšil, nýbrž posvětil, o slavnosti jejího Navštívení nás od vin hříchů našich

cial accéptam Jesus Christus, Dóminus noster: Qui tecum vivit, et regnat ...

Preface o blahoslav. Panně Marii, str. 43.

Communio

Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverunt aetérni Patris Filium.

Postcommunio

Súmpsimus, Domíne, celebrítatis ánnuae votiva sacramenta: praesta, quae sumus; ut et temporális bitae nobis remédia praeveant, et aetérnae. Per Dóminum nostrum ...

očistil a oběť naší tobě příjemnou učinil, Ježíš Kristus, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje ...

K přijímání

Požehnané útroby Marie Panny, jež nosily Syna věčného Otce.

P o přijímání

Přijali jsme, Pane, záležitosti ánnuae votiva slavnosti, i uděl, prosíme, aby nám poskytly léků pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Dne 4. července

Sv. Prokopa, opata, patrona Českého

„Blahoslaven člověk, jenž se bojí Boha, jenž v příkázáních jeho libuje si velice.“

Sv. Prokop narodil se v Chotouni u Kouřimě. Po svém vysvěcení na kněze vzal na sebe mnišské roucho sv. Benedikta a žil poustevnickým životem v sázavských lesích. Tam jej našel jednou při lovu kníže Oldřich a dal mu tam vystavěti kostel a klášter, jehož prvním opatem se sv. Prokop stal. Jeho pověst jako světce se záhy šířila, takže mnoho lidí putovalo tehdy na Sázavu. Z kláštera šířila se do okolí znalost rolnictví, stavitelství, sochařství, řezbářství a malířství. Sv. Prokop zemřel svatou smrtí r. 1053.

Introitus. Ps. 36, 30-31.

Os justí meditábitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium: lex Dei ejus in corde ipsius.

Vstup. Ž. 36, 30-31.

Ústa spravedlivého proptéj naší moudrost a jazyk jeho mluví, co pravé jest; zákon Boha jeho je v srdci jeho.

Ps. ib. 1. Noli aemulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Perféctam in nobis, Dómine, virtútis tuae operáre medélam: ut qui praeclára beátí Procópii Abbátis mérita venerámur, ipsíus adjúti suffrágiis, a cunctis animárum nostrárum languóribus liberémur. Per Dóminum nostrum...

Léctio

libri Sapiéntiae. 45, 1-6.

Diléctus Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est. Similem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae et disciplínae.

Ť. tamt. 1. Nezávid' zlym a nežárli na ty, kdož páší nepravost.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Vytvoř v nás, Pane, dokonahý lék síly své, abychnom, kteří přeslavné zásluhy svatého Prokopa, opata, uctíváme, podporováni jeho přimluvami, ode všech mdlob duší svých zproštěni byli. Skrze Pána našeho...

Čtení

z knihy Sirachovcovy.

Milý Bohu byl i lidem, jehožto památka je v požehnání. Proslavil ho podobně jako svatý, a velkým učinil ho na posrach nepřátel. Slovy jeho přišerné úkazy zkontrol, slavným učinil ho před králi. Dal mu přikázání pro svůj národ, a svou velebnost mu ukázal. Pro jeho věrnost a tichost si zasvětil jej, vyvolil ho z veškerého lidstva. Dopřál mu slyšet Boha, mluvu jeho, kázal mu též, aby vstoupil do oblaku. Dále — tváří v tvář mu dal přikázání, zákon života a osvětlení.

Graduale. Ps. 20, 4-5.

Dómine, praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posústi in cápíte ejus corónam de lápide pretióso. Ť. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in saeculum saeculi.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Libani multiplicábitur. Allelúja.

Stupňový zpěv. Ť. 20.

Pane, se sladkým požehnáním jsi mu přišel vsťříc; vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Ť. Života žádal od tebe, i dal jsi mu dlouhé dny na věky věkův.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ť. 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 19.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum sederit Filius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accípiet,

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 19, 27-29.

Za onoho času Petr řekl Ježíšovi: „Hle, my jsme opustili všechno a následovali jsme tebe; čeho se nám tedy za to dostane?“ Ježíš pak řekl jim: „Amen pravím vám, že vy, kteří jste mne následovali, při znovuzrození, kdy Syn člověka zasedne na slavné stolici své, seděti budete i vy na dvanácti stolicích, soudíce dvanáctero pokolení izraelských. A každý, kdo opustí dům neb bratry neb sestry neb otce neb matku neb manželku neb děti, neb pole pro jméno mé,

et vitam aeternam possi-
debit.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 20.

Desiderium animae ejus
tribuisti ei, Dómine: et vo-
luntáte labiórum ejus non
fraudasti eum: posuisti in
cápite ejus corónam de
lápile pretiósou.

Secreta

Accépta sit tibi, Dómine
quæsumus, oblatio hæc
salutáris, quæ ut nobis
ubérius proficiat, apud mi-
sericórdiam tuam beátus
Procópius Abbas precátor
accédaf. Per Dóminum ...

Communio. Luc. 12, 42.

Fidélis servus et pru-
dens, quem constituit dó-
minus super familiam
suam, ut det illis in tém-
pore tritici mensúram.

Postcommunio

Coeléstis mensae pasti
deliciis débitae tibi, Dó-
mine, servitútis propósi-
tum innovámus, et beáti
Procópii Abbátis exémplo
ac patrocínio, adhaerére
semper confídimus Dómi-
no nostro Jesu Christo Fi-
lio tuo: Qui tecum vivit
et regnat ...

stokrát více vezme a živou
věčný v dědictví dostane.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 20, 3 a 4.

Přání jeho srdce jsi mu
udělal, Pane, a žádosti rtů
jeho jsi mu neodepřel;
vstavil jsi na hlavu jeho
korunu z kamení drahého.

Tichá modlitba

Příjemná buď tobě, pro-
síme, Pane, tato spasná
oběť, která, aby nám hojn-
něji prospěla, nechť svatý
Prokop, opat, u tvého mi-
losrdenství jest přímluv-
cem. Skrze Pána ...

K přijímání. Luk. 12.

Věrný služebník a opat-
rný, ježž pán ustanovil nad
čeledí svou, aby jim dá-
val včas míru pšenice.

Po přijímání

Nasyčení rozkošnostmi
nebeského stolu, Pane, ob-
novujeme úmysl povinné
ti služebnosti a po příkla-
dě a pod ochranou sva-
tého Prokopa, opata, dou-
fáme, že vždycky budeme
lnouti k Pánu našemu Je-
žíši Kristu, Synu tvému.
Jenž s tebou živ jest ...

Dne 5. července

Sv. Cyrila a Metoděje, biskupů, vyznavačů, apoštolů slovanských

„Miloval je Pán a okrášlil je;
šatem slávy přioděl je! Aleluja!“

Sv. Cyril (původně se jmenoval Konstantin) a Metoděj byli sy-
nové vojenského náčelníka ze Soluně. Byli vychováni ve zbožnosti
a světských vědomostech. Oba se stali kněžími. Sv. Metoděj pů-
sobil nejprve v Bulharsku, kdež pokřtil krále Borise; sv. Cyril
odebral se k Černému moři, odkud přinesl tělo sv. Klementa. Na
žádost moravského knížete Rostislava odebrali se oba bratři r. 863
na Moravu. Jelikož zaváděli slovanskou bohosluzbu, byli od ně-
meckých biskupů obžalováni v Římě, kam se musili odebrati k od-
povídání. Papež se však přesvědčil o jejich pravověrnosti a velice
je vyznamenával. Sv. Cyril vstoupil do kláštera, kdež brzo zemřel,
a sv. Metoděj byl vysvěcen na biskupa a poslán do Panonie. Ně-
meckými biskupy byl uvězněn, ale na rozkaz papežův opět pro-
puštěn. R. 874 byl poslán jako arcibiskup na Moravu. Pokřtil asi
také českého knížete Bořivoje a jeho chof sv. Ludmilu. Ještě
jednou byl v Římě obžalován, ale opět ospravedlněn. Zemřel r. 885
na Velehradě.

Introitus. Ps. 131, 9-10.

Sacerdotes tui, Dómine,
induant iustítiam, et Sancti
tui exsultent: propter Da-
vid servum tuum, non avér-
tas faciém Christi tui.

Ps. ib. 1. Meménto Dó-
mine David: et omnis man-
suetúdinis ejus.

Ť. Glória Patri ...

Oratio

Omnípotens sempitérne
Deus, qui Slavóniae gen-
tes per beátos Confessó-
res tuos atque Pontífices
Cyrillum et Methódium ad

Vstup. Ž. 131, 9-10.

Kněží tvoji, Pane, nechť
obléknou se ve spravedla-
nost a svaří tvoji af plesa-
jí. Pro Davida, služebníka
svého, neodvracej tváře
od Pomazaného svého.

Ž. tamt. 1. Pamětliv buď,
Pane, Davida a všeliké
zbožnosti jeho.

Ť. Sláva Otci ...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jenž jsi skrze své svaté
vyznavače a biskupy Cy-
rila a Metoděje dal slo-
vanským národům přijíti

agnitióem tui nóminis venire tribuísti: praesta; ut quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. Per Dóminum..

Léctio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. c. 7, 23-27.

Fratres: Plures facti sunt sacerdotés, idcirco quod morte prohiberéntur permanére: Jesus autem eo quod máneat in aetérnum, sempitérnum habet sacerdotíum. Unde et salváre in perpétuum potest accedéntes per semetípsum ad Deum: semper vivens ad interpellándum pro nobis. Talis enim decébat, ut nobis esset pón-tifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus a peccatóribus, et excélsior coelis factus: qui non habet necessitátem quotidie, quemádmódu sacerdotés, prius pro suis delictis hóstias offerre, deinde pro pópuli: hoc enim fecit semel, seipsum offeréndo, Jesus Christus Dóminus noster.

Graduale. Ps. 131, 16-17.

Sacerdotés ejus induam salutári: et Sancti ejus ex-

k poznání svého jména, uděl, abychom, z jejich slavnosti se radujice, také v jejich společnosti připojeni byli. Skrze Pána..

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 7, 23-27.

Z potomků Leviových učiněno jest kněžími mnoho, poněvadž jim smrt bránila, aby nezůstávali, tento však má kněžství zůstává na věky; proto také může dokonale spasit ty, kteří přistupují k Bohu skrze něho, jsa vždycky živ, aby za ně orodoval. Takový zajisté příslušel nám velekněz, svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšenější nad nebesa, jenž nemá potřeby každého dne, jako velekněží, konati oběti nejprve za hříchy svoje, potom (za hříchy) lidu; toto učinil najednou, obětovav sebe sama (Ježíš Kristus, Pán náš).

Stupňový zpěv. Ž. 131.

Kněze jeho oblěknú v spásu a svatí jeho ra-

sultatióne exsultábunt. V. Illuc producám cornu David: parávi lucérnam Christum meo.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacerdos in aetérnum, secúndum órđinem Melchisedech. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 10.

In illo témpore: Desígnávit Dóminus et álíos septuagínta duos: et misit illos binos ante faciém suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Íte: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta, et néminem per viam salutavéritis. In quacúmque domum intravéritis, primúm dicite: Pax huic dómui: et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur.

dosť plesati budou. V. Od tamtud dám vzrústi moci Davidově, připravím světlo pro Pomazaného svého.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeť: „Ty budíš kněžem na věky, podle řádu Melchisedechova.“ Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 1-9.

Za onoho času Pán povolil ještě jiných sedmdesát dva a poslal je po dvou před sebou do každého města i místa, kam hodlal sám přijíti. I pravil jim: „Žeň sice mnohá jest, ale dělníků málo. Proste tedy Pána žní, aby poslal dělníky na žeň svou. Jděte; ať já posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste (s sebou) měšce, ani košny, ani obuvi, a nikoho na cestě nepozdravujte. Do kteréhokolí pak domu vejdete, napřed řekněte: ‚Pokoj domu tomuto‘. A bude-li tam člověk pokoje hodný, spočine na něm pokoj váš, pakli ne, vrátí se k vám. V tom domě pak zůstávejte jedouce a

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quae apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transire de domo in domum. Et in quamcúmque civitatē intravérítis, et suscēperint vos, manducáte quae apponúntur vobis: et curáte infirmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei. Et dicitur *Credo*.

Offertorium. Ps. 67, 36.

Mirábilis Deus in Sanctis suis: Deus Israel, ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suae: benedíctus Deus.

Secreta

Preces nostras, quaesumus Dómine, et tuórum respice oblatiões fídelium: ut tibi gratae sint in tuórum festivitáte Sanctórum, et nobis conferant tuae propitiatiónis auxiliū. Per Dóminum...

Communio. Matth. 10.

Quod dico vobis in ténebris, dícite in lumíne, dicit Dóminus: et quod in aure audíitis, praedicáte super tecta.

pijíce, co mají; neboť ho-den jest dělník mzdy své. Nepřecházejte z domu do domu. A do kteréhokoli města vejdete a přijmou vás, (tam) jezte, co vám předloží, a uzdravujte nemocné, kteří jsou v něm, a řcete jim: „Přiblížilo se k vám království Boží.“

Následuje *Credo*.

Obětování. Ž. 67, 36.

Divupný jest Bůh ve svých Svatých. Bůh Izraelův dává moc a sílu lidu svému! Pochválen budiž Bůh.

Tichá modlitba

Na naše modlitby, prosíme, Pane, a na oběti svých věrných shlédni, aby tobě byli o slavnosti tvých Svatých příjemné, nám pak zjednaly tvé slitovnosti pomoc. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Mat. 10, 27.

Co vám pravím ve tmách, povězte na světle a co slyšíte v ucho, hlásejte na střeších.

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus: ut, qui nobis múnere dignáris praebere coeléstia, intercéntibus sanctis tuis Cyrillo et Methodío, despícere terréna concédas. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, abys, jenž nám ráne- ra, dal nám na přímluvu svatých svých Cyrila a Metoděje i pohrdati věcmi pozemskými. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Dne 15. srpna

Nanebevzetí blahoslav. Marie Panny

„Vzata jest Maria na nebe, radují se andělé, aleluja!“

Dnes slaví Církev svatá zesnulí a slavné přijetí neposkvrněné Panny do Nebe, kdež byla korunována za Královnu Nebe i země. Od prvých dob křesťanství věřící jsou přesvědčeni, že s neposkvrněnou duší Panny bylo vzato na Nebe i její přesvaté a neporušené tělo. Není myslitelné, aby ta, která byla prosta nejen každého osobního, ale i dědičného hříchu a z jejíhož lillového těla utvořila Nejsv. Trojice tělo Bohočlověka, trpěla pod stejnou klebtou hříchu, jako druzí hříšníci. Prošla sice branou smrti, aby se ve všem podobala svému božskému Synu, ale je vyloučeno, aby její tělo až do soudného dne sdílelo trest smrti a hniloby, jejichž příčinou je hřích dědičný, jehož je ona jediná ze všech lidí světa prosta. O dnešním svátku se tedy všichni radujeme, že Syn Boží vzal na nebesa duši i tělo toho nejpokornějšího a nejčistšího stvoření, svou panenskou Matku, a že jí učinil Královnu všech andělských kůr a všech zástupů světců. Celá dnešní bohoslužba je prodrnuta mírem a vítězoslávou.

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino diem festum celebrántes sub honóre beátae Mariae Virginis: de cuius Assumptiõe gaudent Angeli, et collaudánt Fílium Dei.

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, slavice svátek na počest blahoslavené Marie Panny, z jejíhož Nanebevzetí radují se andělé a vespol chválí Syna Božího.

Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

✠ Glória Patri...

Oratio

Famulorum tuorum, quae-sumus Dómine, delictis ignosce: ut qui tibi placere de áctibus nostris non valémus; genitricis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit et regnat...

Lectio

libri Sapiéntiae. 24, 11b-2.

In ómnibus réquiem quaesívi, et in haereditáte Dómini morábor. Tunc praecépít, et dixit mihi Creator ómnium: et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábíta, et in Israel haereditáre, et in eléctis meis mitte raíces. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similitér requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in póculo honorificáto, et in parte Dei mei haeréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum

Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slastí, dílo svoje věnují Králi.

✠ Sláva Otci...

Modlitba

Odpusť, prosíme, Pane, provinění svých služebníkú, abychom, kteří se tobě skutky svými líbili nemůžeme, spasení byli přímouou Rodičky Syna tvého, Pána našeho. Jenž s tebou živ jest...

Čtení

z knihy Sirachovcovy.

U těch všech jsem hledala stálé bydliště, kde, v kterém údělu Páně bych mohla přebývat. Tehdy mi vykázal Tvůrce vesmíru stánek, a můj Původce mne usadil v něm. Rekl mi totiž: „V Jakobovi přebývej, v Israeli dědičný můj úděl, [a v mých vyvolencích kořeny zapusť!]“ Od počátku, před věky jsem stvořena, na věky pak býti nepřestanu. Ve svatostánku před ním službu jsem konala, a byla na Sionu tak ubytována. V městě svatém taktéž jsem se vkořenila, v úděl Boha mého, v dědictví je-

in Libano, et quasi cypresus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Caes, et quasi plantátio rosae in Jéricho. Quasi olíva speciósá in campis, et quasi plátanus exaltáta sum iuxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et balsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

Graduale. Ps. 44, 5, 11 et 12.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, et deducet te mirabiliter dextera tua. ✠ Audi Fíliá, et vide, et inclina aurem tuam: quia concupívit Rex spécíem tuam.

Allelúja, allelúja.

✠ Assúpta est María in coelum, gaudet exércitus Angelórum. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 10. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 10, 38-42.

Evangelium o Maríi a Martě, sestrách Lazarových, bylo od prvých počátkú bráno za obraz života rozjímavého a činného. Obě může však býti ladně v téže duši spojeno. Tak tomu bylo u blahoslavené Panny a proto Církev čte dnešní odstavec Evangelia. Zvláště se na ní hodí poslední slova: „María nejlepší stránku vyvolila, která nebude odňata od ní.“

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castél- Za onoho času Pán Ježíš vešel do jednoho mě-

ho, [a mezi zástupy svatých zdržují se]. Jak cedr na Libanu jsem vyvýšena, a jako cypřiš na hermonské hoře. Jak palma v Engaddi jsem vyvýšena, a jako růže štěpaná v Jerichu; jako spanilá olíva na rovinách, a jako javor tam, kudy vody se berou. Jako skořice, jak vonný balšám voním, jak myrha výborná líbeznou vůní dávám.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Pro pravdu, mírnost a spravedlnost, nechť provází tě podivuhodně práce tvá. ✠. Slyš, dcero a viz a nakloň ucha svého, neboť Král zatoužil po kráse tvé.

Aleluja, aleluja.

✠. Vzata jest María do nebe, radují se voje andělské. Aleluja.

lum: et mulier quaedam, Martha nomine, excépit illum in domum suam: et huic erat soror, nomine María, quae etiam sedens secus pedes Dómini, audiebat verbum illius. Martha autem satagebat circa frequens ministerium: quae stetit, et ait: Dómine, non est tibi curae, quod soror mea reliquit me solam ministrare? Dic ergo illi, ut me adjuvet. Et respondens dixit illi Dóminus: Martha, Martha, sollicita es, et turbaris erga plúrima. Porro unum est necessarium. María óptimam partem elégit, quae non auferetur ab ea.

Et dicitur Credo.

Offertorium

Assumpta est María in coelum: gaudet Angeli, collaudantes benedicunt Dóminum. Allelúja.

Secreta

Subvéniat, Dómine, plebi tuae Dei genitricis oratio: quam etsi pro conditione carnis migrasse cognoscimus; in coelésti glória apud te pro nobis intercedere sentiamus. Per eúndem Dóminum...

Preface o blahoslavené Panně Marii, str. 45.

stečka, a žena jedna jménem Marta přijala jej do domu svého. A ta měla sestru jménem Marii, která posadivši se k nohám Páně poslouchala slova jeho. Ale Marta zabírala se hojnou obsluhou; přistoupivši pak k němu pravila: „Pane, nedbáš-li toho, že sestra má nechala mě samu sloužiti? Řekni jí tedy, ať mi pomůže.“ Ježíš však odpověděv, řekl jí: „Marto, Marto, pečlivá jsi a znepokojuješ se ve mnoha věcech, ale jednoho jest potřebí. Maria nejlepší stránku vyvolila, která nebude odňata od ní.“

Následuje Credo.

Obětování

Vzata jest Maria do nebe, radují se voje andělské; chválí a blahoslaví vespol Pána, aleluja.

Tichá modlitba

Nechť přispěje, Pane, lidu tvému modlitba Rodičky Boží, abychom, ačkoliv víme, že podle povahy těla se od nás odebrala, pocífovali, že se vnebeské slávy u tebe za nás přimlouvá. Skrže téhož...

Communio. Luc. 10, 42. K přijímání. Luk. 10, 42.

Optimam partem elégit sibi María, quae non auferetur ab ea in aeternum.

Maria nejlepší stránku vyvolila, která nebude odňata od ní.

Postcommunio

Mensae coeléstis participes effecti, imploramus cleméntiam tuam, Dómine Deus noster: ut qui Assumptiónem Dei genitricis cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per eúndem Dóminum...

Po přijímání

Stolu nebeského účastni se stavše, zvíváme dobrotivost tvou, Pane, Bože náš, abychom, kteří Nanebevzeší Boží Rodičky slavíme, její přimlouvu od všeho hrozičoho zla vysvobození byli. Skrže téhož Pána našeho...

Dne 8. září

Narození blahoslavené Panny Marie

„Narození tvoje, panenská Bohorodičko, radost celému světu zvěstovalo.“

Panna Maria ukázala se na nebi spásy před Spasitelem, jako přichází ranní červánek před zlalým sluncem; nebyla sluncem, ale měla všecko svoje svělo od božského Slunce — Krista. Před její září pobledl jas všech světců Starého i Nového Zákona. Nevyšlo krásnějšího a milostnějšího tvora z rukou Sivořitelových, neboť tato Panna-Panen byla určena za Matku Bohočlověka. Nejsvětější Trojice ji vybavila tím nejkrásnějším, co měla pro stvoření připraveno. Spojme svou radost s jásaním Cirkve!

Introitus. Sedulius

Salve, sancta parens, qui coelum terrámque regis in saecula saeculorum.

Ps. 44, 2. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Ť. Glória Patri...

Vstup. Sedulius

Zdráva buď, svatá Rokenixa puérpera Regem: dičko, porodivší Krále, jenž vládne nebem i zemí.

Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slastí, věnuji své dílo Králi.

Ť. Sláva Otci...

Oratio

Fámulis tuis, quaesumus
Dómine, coelésis grátiae
munus impertire: ut quibus
beátae Vírginis partus ex-
stitit salútis exórdium, Na-
tívitátis ejus votíva solém-
nitas pacis tribuat incre-
méntum. Per Dóminum ..

Léctio

libri Sapiéntiae. Prov. 8.

Dóminus possédit me in
iníto víarum suárum, ánte-
quam quidquam fáceret a
principio. Ab aetérno ordi-
náta sum, et ex antiquis,
ántequam terra fieret. Non-
dum erant abyssi, et ego
jam concépta eram: nec-
dum fontes aquárum eru-
perant: necdum montes
gravi mole consúterant:
ante colles ego parlurié-
bar: adhuc terram non fé-
cerat, et flúmina, et cárdi-
nes orbis terrae. Quando
praeparábat coelos, áde-
ram: quando certa lege,
et gyro vallábat abýssos:
quando aethera firmábat
sursum, et librábat fontes
aquárum: quando circúm-
dabat mari términum suum,
et legem ponébat aquis,
ne transírent fines suos:
quando appendébat fun-

Modlitba

Služebníkům svým, pro-
síme, Pane, daru nebeské
milosti uděl, aby těm, jimž
porod blahoslavené Panny
stal se počátkem spásy,
památná slavnost jejího
Narození přinesla rozmno-
žení pokoje. Skrže Pána ..

Čtení

z knihy Přísloví. 8, 22-35.

Pán měl mne na po-
čátku díla svého, prve než
byl co činil, od pradávna.
Od věčnosti ustanovena
jsem, od věků, prve nežli
země byla. Před mořem
já jsem zrozena již byla;
prameny vod se ještě ne-
prýštily, hory ještě s obrov-
skou tíží svou nestály, před
pahorky já jsem zrozena
byla. (Bůh) ještě nebyl u-
činil zemi, řeky, ani prv-
počátky zemského kruhu.
Nebesa když zakládal, by-
la jsem tam; když dával
zákon, by obloha hradila
vody, když vkládal sílu do
mračen ve výšinách, vy-
datnost pramenů vodním
když odměřoval, moři když
do kruhu hranice vykazo-
val, zákon když stanovil
vodám, by nepřešly mezi
svých, a když odvažoval

daméнта terrae. Cum eo
eram cuncta compónens:
et delectábar per singulos
dies, ludens coram eo omni
témpace; ludens in orbe
terrárum: et delíctiae meae
esse cum filiis hóminum.
Nunc ergo, filii, audíte me:
beáti qui custódiunt vias
meas. Audíte disciplinam,
et estóte sapiéntes, et no-
líte abjícere eam. Beátus
homo, qui audit me, et qui
vigilat ad fores meas quo-
tidie, et obsérvat ad po-
stes ostíi mei. Qui me in-
venerit, invéniet vitam, et
háuriet salútem a Dómino.

Graduale

Benedícta et venerábilis
es, Virgo María: quae sine
tactu pudóris invénta es
mater Salvatóris. V. Virgo
Dei génitrix, quem totus
non capit orbis, in tua
se clausit víscera factus
homo.

Allelúja, allelúja.

V. Felix es, sacra Virgo
María, et omni laude di-
gníssima: quia ex te ortus
est sol justítiae, Christus
Deus noster. Allelúja.

základy země: s ním jsem
byla všechno pořádajíc, ko-
chala jsem se rozkoší den
každý, hrála jsem si před
ním ustavičně, hrála jsem
si na okruhu zemském,
rozkoš májíc v pokolení
lidském. Nyní tedy, děti,
poslyšte mne! Blahoslave-
ni, kteří dbají cest mých!
Slyšte poučení, a budete
moudří; nechtějte jím opo-
vrhovati! Blaze člověku,
který poslouchá mne, kte-
rý u dveří mých každý den
bdí, pozor dává a veřeji
bran mých. (Neboť) mne
kdo najde, nalezne život
a dojde pozeňání od
Hospodina.

Stupňový zpěv

Požeňaná a úctyhodná
jsi, Panno Maria, která
jsi bez porušení cudnosti
shledána byla matkou Spa-
sitele. V. Panno, Rodičko
Boží, ten, jehož neobsáhne
celý svět, stav se člověkem,
uzavřel se v život tvůj.

Aleluja, Aleluja.

V. Blažena jsi, svatá
Panno Maria, a všeliké
chvály nejhodnější, neboť
z tebe vzešlo slunce sprá-
vednosti, Kristus, Bůh náš.
Aleluja.

Evangelium

† Inítium s. Evangéliei
secúndum Matth. c. 1.

† Počátek sv. Evangelia
podle Matouše. 1, 1-16.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Judam, et fratres ejus. Judas autem genuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem genuit Eson. Eson autem genuit Aram. Aram autem genuit Amínadab. Amínadab autem genuit Naásson. Naásson autem genuit Salmon. Salmon autem genuit Booz de Rahab. Booz autem genuit Obed ex Ruth. Obed autem genuit Jesse. Jesse autem genuit David regem. David autem rex genuit Salomónem ex ea, quae fuit Uriae. Sálomon autem genuit Róboam. Róboam autem genuit Abíam. Abías autem genuit Asa. Asa autem genuit Jósaphat. Jósaphat autem genuit Joram. Joram autem genuit Ozíam. Ozías autem genuit Jóatham. Jóatham autem genuit Achaz. Achaz autem genuit Ezechíam. Ezechias autem genuit Manássen. Manássen autem genuit

Soupis rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova. Abraham zplodil Isáka, Isák zplodil Jakoba, Jakob zplodil Judu a bratry jeho. Juda pak zplodil Faresa a Záru z Thamar, Fares zplodil Ezrona, Ezron zplodil Arama, Aram zplodil Aminadaba, Aminadab zplodil Násona, Náson zplodil Salmona. Salmon zplodil Booza z Rahaby, Booz pak zplodil Obéda z Ruthy, Obéd zplodil Jessea, Jesse zplodil Davida krále, David pak král zplodil Šalomouna z té, která bývala Uriášovou. Šalomoun zplodil Roboama, Roboam zplodil Abiáše, Abiáš zplodil Asu, Asa zplodil Josafata, Josafat zplodil Jorama, Joram zplodil Ozíáše, Ozíáš zplodil Joathama, Joatham zplodil Achaza, Achaz zplodil Ezechíáše, Ezechíáš pak zplodil Manassa, Manasses zplodil Amona, Amon zplodil Josiáše, Josiáš pak zplodil Jechoniáše a bratry jeho za stěhování baby-

lonského. A po stěhování babylonském Jechoniáš zplodil Salathiele, Salathiel zplodil Zorobábele, Zorobábel zplodil Abiuda, Abiud zplodil Eliakima, Eliakim zplodil Azora, Azor zplodil Sadoka, Sadok zplodil Achima, Achim zplodil Eliudu, Eliud zplodil Eleazara, Eleazar zplodil Mathana, Mathan zplodil Jakoba, Jakob pak zplodil Josefa, muže Marie, z nížto se narodil Ježíš, jenž slove Kristus.

Následuje Credo.

Offertorium

Beáta es, Virgo María, quae ómnium portásti Creatórem: genuisti qui te fecit, et in aeternum pérmanes Virgo.

Secreta

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas: ut qui natus de Vírgine, matris integritátem non minuit, sed sacrávit; in Nativitátis ejus solémniis, no-

Obětování

Blahoslavená jsi, Panno María, která jsi nosila Stvořitele veškerenstva; porodila jsi toho, jenž tě stvořil, a na věky zůstáváš Pannou.

Tichá modlitba

Člověčenství Jednorozného tvého, Pane, přispěj nám ku pomoci, aby ten, jenž narodiv se z Panny, neporušenosti matky nezmenšil, nýbrž posvětil,

stris nos piáculis éxuens, oblatiónem nostram tibi fáciat accéptam Jesus Christus Dóminus noster. Qui tecum vivit et regnat...

Preface o Panně Marii, str. 45.

Communio

Beáta víscera Maríae Virginis, quae portáverunt aetérni Patris Filium.

Postcommunio

Súmpsimus, Dómine, celebrítátis ánnuae votíva sacraménta: praesta, quaesumus; ut et temporális vitae nobis remédia praebeant, et aetérnae. Per Dóminum nostrum...

o slavnosti jejího Narození nás od vin hříchů našich očistil a oběť naši tobě přijemnou učinil, Ježíš Kristus, Pán náš, jenž s tebou živ jest a kraluje...

K přijímání

Požehnané útroby Marie Panny, jež nosily Syna věčného Otce.

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, zásvětné svátosti výroční slavností, i uděl, prosíme, aby nám poskyly léků pro život časný i věčný. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Dne 12. září

nebo v neděli po svátku Narození P. Marie

Jména Panny Marie

„Zdrávas Maria, milosti plná!“

Význam jména Maria je mnohotvárný: Mořská hvězda, Paní, Milostná, Krásná, Myrrou vonící atd. Jedno je však jisté: křesťané neznají po jméne Ježíš krásnějšího a sladšího nad jméno Maria. Také před ním se třesou všechny mocnosti pekelné a s rozkoší mu naslouchají andělé a všichni, kdož Boha milují.

Tento svátek byl zaveden papežem Inocencem XI. z vděčnosti, že přímlovou neposkvrněné Panny byli roku 1683 poraženi Turci u Vídně.

Introitus. Ps. 44, 13, 15, 16. Vstup. Ž. 44, 13, 15, 16.

Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites ple- Před tváří tvou kořiti se budou tobě všechna kní-

bis: adducéntur Regi vírgines post eam: próxímae ejus adducéntur tibi in laetítia et exsultatíone.

Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Concéde, quaesumus omnipotens Deus: ut fidéles tui, qui sub sanctíssimae Virginis Maríae Nómíne et protectíone laetántur; ejus pia intercessíone, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gaúdia aetérna pervenire mereántur in coelis. Per Dóminum...

Připomínka neděle.

Lectio

libri Sapiéntiae. 24, 23-31.

Ego quasi vitis fructificávi suavítatem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchrae dilectíonis, et timóris, et agnítionis, et sanctae spei. In me grátia omnis viae et veritátis: in me omnis spes vitae et virtútis. Transíte ad me omnes, qui concupiscitis me, et a generatíonibus meis implémini: spiritus enim meus

žata lidu. Přivedeny budou za ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě s radostí a plesáním.

Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slastí, věnuji své dílo Králi.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, aby tvoji věřící, kteří se radují ze jména i ochrany nejsvětější Panny Marie, její dobrotivou přímlovou ze všeho zlého vysvobození byli na zemi a do radosti věčné zasloužili si přijíti na nebi. Skrze Pána...

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 24.

Já jako kmen vinný ráčím libovonně, z květů mých plody jsou skvostné a přebohaté. Já jsem matka krásného milování, bázně, poznání a svatě naděje. Ve mně je všechna milost k životu pravdy, ve mně je všechna naděje v životi ctivosti. Přistupte ke mně všichni, kdož toužíte po mně, abyste plody mémi se nasýtili. Neboť na

super mel dulcis, et haereditas mea super mel et favum: memoria mea in generationibus saeculorum. Qui edunt me, adhuc esurient, et qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur: et qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt.

Graduale

Benedicta, et venerabilis es, Virgo Maria, quae sine tactu pudoris, inventa es mater Salvatoris. *V.* Virgo Dei genitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit viscera factus homo.

Allelúja, allelúja.

V. Post partum, Virgo, inviolata permansisti: Dei genitrix intercede pro nobis. Allelúja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Lucam. c. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de do-

mne mysliti sladko je nad med, a míti mne za podíl plásti medu převyšuje. Pámátka má bude do posledních kolen. Kdož mne jedí, budou dále lačněti, a kdo mne piji, budou dále žízniiti. Kdo mne poslušen jest, nebude zahanben, a kteří o mne se namáhají, nezhrěši. Kteří mne vysvětlují, věčně žítí budou.

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná jsi, Panno Maria, která jsi bede porušení cudnosti shledána byla matkou Spasitele. *V.* Panno, Rodičko Boží, ten, jehož neobsáhne celý svět, stáv se člověkem, uzavřel se v život tvůj.

Aleluja, aleluja.

V. Porodivši, Panno, neporušenou jsi zůstala. Boží Rodičko, oroduj za nás. Aleluja.

mo David, et nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quae cum audisset, turbata est in sermone ejus: et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in aeternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua: et hic mensis sextus est illi, quae vocatur stérilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem

bylo Josef, z domu Davida, a jméno panny Maria. A vešed k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná's ty mezi ženami.“ Ona pak (uzřevši jej) užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Aj, počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš. Ten bude veliký a Synem Nejvyššího slouti bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, otce jeho, a bude kralovati v domě Jakobově na věky, a království jeho nebude konce.“ I řekla Maria k andělu: „Kterak se to stane, když muže nepoznávám?“ A odpověděv anděl řekl jí: „Duch Svätý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svaté, co se z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna ve stáří svém, a nyní jest již v šestém měsíci, ta, která slove neplodná, neboť nemožná není u Boha nižádná věc.“ I řekla Maria: „Aj, já dív-

María: Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28 et 42. Obětování. Luk. 1.

Ave María grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus: et benedictus fructus ventris tui.

Secreta

Tua, Dómine, propitiátione, et beátæ Mariæ semper Virgínis intercessióne, ad perpétuam, atque præsentem hæc oblatio nobis proficiat prosperitatém et pacem. Per Dóminum nostrum...

Připomínka neděle.

Preface o blahoslav. Panně Marii, str. 45.

Communio

Beáta viscera Mariæ Virgínis, quæ portavérunt aetérni Patris Filium.

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salutis nostræ subsidiis: da, quaesumus, beátæ Mariæ semper Virgínis patrocinis nos ubique prótegi; in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum nostrum...

Připomínka neděle.

Na konci mše svaté čte se Evangelium téže neděle.

ka Páně, staniž mi se podle slova tvého.“
Následuje Credo.

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého.

Tichá modlitba

Pro tvé slitování, Pane, a na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny, nechť nám tato obět prospívá k věčnému a časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání

Požehnané útroby Marie Panny, jež nosily Syna věčného Otce.

Po přijímání

Jelikož jsme, Pane, přijali pomoc své spásy, dej nám, prosíme, abychom byli všude chráněni záštitou blahoslavené Marie vždy Panny, k jejížto počtě jsme velebnosti tvé přinesli obět tuto. Skrze Pána...

Dne 15. září

Sedmibolestné Panny Marie

„O, vy všichni, kteří jdete cestou kolem, zastavte se a popaříte, je-li která bolest jako moje!“

Neposkvrněná Panna svým „Staň se“ nejenom že pojala do svého srdce moře blaženosti, ale také moře bolesti a utrpení. Vždyť věděla, že Syn Boží, jenž se uhostil pod jejím srdcem, bude umučen za svůj lid. Se Synem trpěla i Matka. Každý nový den jí jasněji připomínal, jakých muk jednou zakusí. Nesla je dobrovolně a oddána do vůle Boží. Jaké neskonale víry a pokorné poslušnosti byla, že se nevrhla na katany svého Syna, jak by to každá světská matka učinila!

U kříže stála a vypíla se svým Synem kalich utrpení až na dno. Tím spolupůsobila při našem vykoupení a právě v tomto nejbolestnějším okamžiku si zasloužila, aby Synem Božím byla prohlášena za Matku veškerého pokolení lidského. Tehdy se uskutečnilo proctví Simeonovo: „Tvou duši pronikne meč!“ Není matky, není člověka, jenž by byl kdy více trpěl než tato panenská Matka! Ale právě proto můžeme a máme se k ní utíkat ve všech svých bolestech, neboť zná jejich hořkost a její dobrotivé srdce dovede nám dát útěchy.

Introitus. Joann. 19, 25. Vstup. Jan 19, 25.

Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus Maria Cleophae, et Salóme, et María Magdaléne.

Ž. ib. 26 et 27. Múlier, ecce filius tuus: dixit Jesus: ad discípulum autem: Ecce mater tua.

Ž. Glória Patri...

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetám, dulcissimam animam gloriósae Virgínis, et matris Mariæ dolóris glá-

Stály u kříže Ježíšova jeho matka, a sestra matky jeho Maria Kleofášova, a Salome a Maria Magdalena.

Ž. tamt. 26 a 27. „Ženo, hle syn tvůj“, řekl Ježíš; učedníkovi pak: „Hle, matka tvá!“

Ž. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, při jehož umučení podle proctví Simeonova nejsladší duši přeslavné Panny a Matky Marie meč bolesti pronikl, popřej mi-

dius pertransiuit: concéde propitiús; ut qui dolóres ejus venerádo recólimus, passiónis tuae effectum felícem consequámur. Qui vivis et regnas...

Léctio

libri Judith. 13, 22 et 23-25.

Slova dnešní Epištoly promluvil Osiáš k hrdince Juditě, která s nasazením vlastního života usmrtila Holoferna, který zpupně škodil jejímu lidu. Judita je předobrazem Panny Marie, která za spásu lidstva obětovala vlastního Syna a tím přemohla úhlavního nepřítele lidí — Satana.

Benedixit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad nihilum redégit inimicos nostros. Benedicta es tu filia a Dómino Deo excélsio, prae ómnibus muliéribus super terram. Benedictus Dóminus, qui creávit coelum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédát laus tua de ore hóminum, qui mémoires fuérint virtútis Dómini in aetérnum, pro quibus non pepercísti animae tuae propter angústias et tribulationem géneris tui, sed subvenísti ruinae ante conspéctum Dei nostri.

Graduale

Dolorósa et lacrimábilis es Virgo María, stans juxta Crucem Dómini Jesu

lostivě, abychom, kdož bolestí jejích s úctou vzpomínáme, blahého účinku umučení tvého došli. Jenž jsi živ a kraluješ...

Čtení

z knihy Judit. 13, 22 a 23-25.

Požehnal tebe Hospodin mocí svou, nebo skrze tebe na nic přivedl nepřátele naše. Požehnaná's ty, dcero, od Hospodina, Boha nejvyššího, nade všechny ženy na zemi! Požehnaný Hospodin, který stvořil nebe i zemi, nebo dnes jméno tvé tak zvelebil, že nevyimizí chvála tebe z úst lidí, ale pamětlivi budou mocí Hospodinovy na věky, žes pro ně, pro líšeň a svizele národa svého nešetřila života svého, ale přispěla jsi na pomoc, aby nezahynul před obličejem Boha našeho.

Stupňový zpěv

Bolestná a usazená jsi, Panno Maria, stojíc u kříže Pána Ježíše, Syna své-

Filii tui Redemptóris. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, hoc Crucis fert supplicium auctor vitae factus homo.

Allelúja, allelúja.

Stabat Sancta María, coeli Regína, et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allelúja.

V době postní říká se:

Graduale

Dolorósa, et lacrimábilis es Virgo María, stans juxta crucem Dómini Jesu Filii tui Redemptóris. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, hoc Crucis fert supplicium auctor vitae factus homo.

Tractus

Stabat sancta María, coeli Regína, et mundi Dómina, juxta Crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa.

Thren. 1, 12. O vos omnes, qui transitís per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

V době velikonoční říká se:

Allelúja, allelúja.

Stabat Sancta María, coeli Regína, et mundi Dó-

ho, Vykupitele. Panno, Boží Rodičko, ten, jehož celý svět nemůže obsáhnouti, nese tuto pokutu kříže, vtělený původce života.

Aleluja, aleluja.

V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u kříže Pána našeho Ježíše Krista. Aleluja.

Stupňový zpěv

Bolestná a usazená jsi, Panno Maria, stojíc u kříže Pána Ježíše, Syna svého, Vykupitele. Panno, Boží Rodičko, ten, jehož celý svět nemůže obsáhnouti, nese tuto pokutu kříže, vtělený původce života.

Traktus

V bolestech stála svatá Maria, Královna nebes a Panovnice světa, u kříže Pána našeho Ježíše Krista.

Pláč Jerem. 1, 12. O, vy všichni, kteří jdete cestou kolem, pozorujte a vizte, je-li ještě bolest, jako bolest moje.

Aleluja, aleluja.

V bolestech stála svatá Maria, Královna ne-

mina, juxta crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorosa. Allelúja.

Ť. Thren. 1, 12. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor sicut dolor meus. Allelúja.

Sekvence

Tato něžná sekvence pochází pravděpodobně od františkána Jacopone da Todí († 1306).

Stabat Mater dolorosa, juxta Crucem lacrymosa, dum pendebat Filius.

Cujus ánimam gementem, contristatam et dolentem, petransivit gladius.

O quam tristis et afflicta fuit illa benedicta Mater Unigeniti!

Quae moerébat, et dolébat, pia Mater, dum videbat nati poenas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret, Matrem Christi si videret in tanto supplicio?

Quis non posset contristári, Christi Matrem contemplári dolentem cum Filio?

Pro peccátis suae gentis vidit Jesum in tormentis, et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum moriēdo desolatúum, dum emisit spíritum.

bes a Panovnice světa, u kříže Pána našeho Ježíše Krista. Aleluja.

Ť. Pláč Jerem. 1, 12. O, vy všichni, kteří jdete cestou kolem, pozorujte a vizte, je-li ještě bolest, jako bolest moje. Aleluja.

Stojí Matka zarmoucená, slzy prolévá a stěná u Kříže, kde Syn jí pněl.

Její duši bédující, plnou smutku, bolestící, pronik meč a v hrudi tkvěl.

Kterak sklácena je Panna, jak je smutná požehnaná, která Boží Matkou jest!

Jak jen lkala, nařikala, Rodička když nazírala na slavného Syna trest!

Kdož by mohl neplakati, kdyby viděl Krista Máti v tomto ponížení zlém!

Komu srdce nerozdírá, na Matku když Boží zírá, kterak truchlí se Synem!

Pro hřích z rodu svého lidí Syna na mučidlech vidí, vidí metly, přívál ran.

Zří jej zmírat oko Matky, zří, jak opuštěn Syn sladký, zří, jak pustil duši Pán.

Eja Mater fons amoris, me sentíre vim dolóris fac, ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum in amándo Christum Deum, ut sibi compláceam.

Sancta Mater, istud agas, crucifíxi fige plagas cordi meo válide.

Tui nati vulneráti, tam dignáti pro me pati, poenas mecum dívide.

Fac me tecum píe flere, crucifíxo condolére, donec ego víxero.

Juxta Crucem tecum stare, et me tibi sociáre in planctu desídero.

Virgo vírginum praeclára, mihi jam non sis amára: fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi mortem, passiónis fac consórtium, et plagas recólere.

Fac me plagis vulnerári, fac me cruce inebriári, et cruóre Fílii.

Flammis ne urar succénsus, per te, Virgo, sim defénsus in die Judícii.

Christe, cum sit hinc exíre, da per Matrem me veníre ad palmam victóriae.

Quando corpus moriétur, fac ut ánimae donétur Paradísi glória. Amen.

Eja, Matko, Lásky zdroji, dej mi cítit bolest tvoji, dej, bych s tebou zaplakal!

Dej, by srdce moje plálo, dej, by Boha milovalo, bych si Krista oblíbil!

Prosím o to, Matko milá, bys mi rány v srdce vryla, dej by můj byl Kristův Kříž, každá rána, jež mu dána! Muka Pána požehnaná se mnou Matko rozdělíš!

Dej mi s tebou slzy líti, se Synem dej soustrast mítí, dokud budu žítí jen!

Dej mi místo vedle Kříže, v společenství svojí tíže, dej, ať sdílím bol a sten!

Panno Panen, v celém žití nemáš mi již trpkou býtí, se mnou Matko sdílej pláč!

Dej, bych snesl, Pán že klesl, k účastenství muk se vznesl, sčítat rány — dáti rač, bych byl ranou Syna zraněn, Křížem opojen a chráněn, krví Syna očíštěn, zbaven věčných žárů trudu.

Skrze tebe chráněn budu Matko Páně v soudný den!

Až mi bude odtud jítí, Kriste, rač mi udělití Matkou palmu vítěznou!

Tělo bude umíratí, duši mé pak račíš dáti slávu Ráje blaženou! Amen.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secundum Joannem. c. 19. podle Jana. 19, 25-27.

Některá málo slovy načrtává dnešní Evangelium dojemný obraz: nejčistší z žen pod křížem svého Syna. Kristus odevzdává nás v osobě sv. Jana za dívky Marii Panně a nám všem Ji dává za Matku. S jakou tedy nesmírnou důvěrou se musíme k ní obracet!

In illo tempore: Stabant
juxta crucem Jesu mater
ejus, et soror matris ejus
Maria Cléophae, et Maria
Magdaléne. Cum vidisset
ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suae: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Credo.

Za onoho času stály u
kříže Ježíšova jeho matka
a sestra matky jeho Maria
Kleofášova a Maria Mag-
dalena. Tedy Ježíš užřev
matku a toho učedníka,
kterého miloval, an tu
stojí, řekl matce své: „Že-
no, hle, syn tvůj.“ Poté
řekl učedníkovi: „Hle,
matka tvá.“ A od té chví-
le přijal ji ten učedník
k sobě. Credo.

Offertorium

Rocordáre, Virgo mater
Dei, dum steteris in consp-
pectu Dómini, ut loquáris
pro nobis bona, et ut avér-
tat indignatióem suam a
nobis.

Secreta

Offérimus tibi preces et
hóstias, Dómine Jesu Chri-
ste, humíliter supplicátes:
ut, qui Transfixiónem dul-
cissimi spíritus beátae Ma-
riae matris tuae prócibus
recensémus, suae, suorum-
que sub cruce sanctorum

Obětování

Pomni, Panno, Matko
Boží, až budeš státi před
tváří Páně, abys přimlou-
vala se za nás a aby od-
vrátil hněv svůj od nás.

Tichá modlitba

Přinášíme ti modlitby a
oběti, Pane Ježíši Kriste,
pokorně prosíme, abychom,
kterážito na modlitbách Pro-
bodení nejsladší duše bla-
hoslašené Marie, Matky
tvé, vzpomínáme, na mno-
honásobnou nejobroti-

consortium multiplicato
piissimo interventu, méritis
mortis tuae, méritum. Qui
cum beatis habeamus. Qui
vixit et regnas...

Communio

Felices sensus beatae
Mariae Virginis, qui sine
morte meruerunt martyrii
palmas sub cruce Dó-
mini.

Postcommunio

Sacrificia, quae sumpsimus
Dómine Jesu Christe,
Transfixiónem matris tuae
et Virginis devóte cele-
brantes, nobis impetrent
apud cleméntiam tuam om-
nis boni salutáris effectum.
Qui vixit et regnas...

vější přímluvu její a Sva-
tých, s ní pod křížem sdrú-
žených, pro zásluhy smrti
tvé s blaženými odměnu
měli. Jenž jsi živ...

K přijímání

Šťastné smysly blaho-
slavené Marie Panny, které
beze smrti získaly palmu
mučednictví pod křížem
Páně.

Po přijímání

Oběti, které jsme při-
jali, Pane Ježíši Kriste,
slavice zbožné Probodení
Matky tvé a Panny, nechť
nám vymohou u dobroti-
vosti tvé všeho spasného
dobra. Jenž jsi živ a kra-
luješ...

Dne 16. září

Sv. Lidmila,

vdovy, mučednice, patronky České

„Knižata pronásledovala mne bez příčiny;
avšak jenom slov tvých bálo se srdce moje!“

Svatá Lidmila narodila se na hradě Pšově (nynější Mělník).
Stala se manželkou českého knížete Bořivoje. Když r. 874 přišli
navštívit moravského knížete Rostislava, dali se pokřtiti sv. Me-
todějem, jenž na Moravě šířil křesťanství se svým bratrem Cyrilem.
Když se vrátila sv. Lidmila s Bořivojem domů, pečovali horlivě
o to, aby se křesťanství rozšířilo v Cechách. Sv. Lidmila byla
babička sv. Václava. Matka sv. Václava, Drahomíra, žárčila na ni,
neboť sv. Lidmila byla pro svůj ctnostný a svatý život od lidu ve-
lice milována. Drahomíra dala ji zavraždit na hradě Tetíně; vra-
hové zardousili ji jejím vlastním závojem. Tělo sv. Lidmily je
uloženo v kostele sv. Jiří na hradě pražském.

Introitus. Ps. 118, 95-96.

Me expectáverunt peccatores, ut perderent me: testimonia tua, Domine, intelléxi: omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Ps. ib. 1. Beati immaculati in via: qui ambulat in lege Domini.

Ť. Glória Patri ...

Oratio

Adjuvent nos, quæsumus Domine, preces et mérita sanctæ Lúdmilæ Mártýris tuæ: ut ejus vestigiis inhaerentes, in fide inveniamur stábilis, et in sanctis opéribus effícaces. Per Dóminum nostrum ...

Léctio

libri Sapiéntiæ. Prov. 31.

Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de ultimis finibus pretium eius. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum omnibus diebus vite suae. Quæsit lanam et linum, et operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi navis in-

Vstup. Ť. 118, 95-96.

Na mne cíhali hříšníci, aby mne zahubili; já pak rozkazů tvých šetřila, Pane! Všeliké věci, jakkoliv dokonalé, viděla jsem konec, jenom přikázání tvé přesahuje všechny meze.

Ť. tamt. 1. Blahoslavení, kteří bez poskvrnění kráčeji, kteří chodí v zákoně Páně.

Ť. Sláva Otci ...

Modlitba

Nechť nám pomohou, prosíme, Pane, přimluvy a zásluhy svatě Lidmily, Mučednice tvé, abychom po jejich stopách kráčeji, nalezení byli stálými ve víře a horlivými ve svatých skutcích. Skrze Pána ...

Čtení

z knihy Přísloví. 31, 10-51.

Zdatnou ženu kdo nalezne? Nad skvosty zdaleka cenu má. Manžel na ni spoléhá, o zisk nemá nouze. Prospěch mu činí, ne škodu v každý den života svého. Pečuje o len a vlnu, pracuje radostnou rukou. Jest jak obchodní koráb, z dálky jenž dováží chleba. Když

stítoris, de longe portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque praedam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum. Gustavit et vidit, quia bona est negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius. Manum suam misit ad fortia, et digiti eius apprehenderunt fuscum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timēbit domui suae a frigoribus nivis: omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus, et purpura indumentum eius. Nobilis in portis vir eius, quando sederit cum senatoribus terrae. Sine domo fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chanaanéo. Fortitudo et decor indumentum eius, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua eius. Consideravit semitas domus suae, et panem otiosa non comedit. Surrexerunt

ještě noc je, vstává, rozdává stravu své rodině, služebným svým jídlo. Na pole myslí, a — koupí je; z výtěžku rukou svých vinaři. Ovijí silou svá bedra, uplatňuje své rámě. Vidí, že sladký je zisk její, nehasne v noci jí světlo. Ruce své na kužel klade, prsty pak třímají vřetenou. Ruku svou otvírá nuznému, dlaně své vztahuje k chudácu. Sněhu se pro svůj dům nebojí, jeť všecek oblečen dvojmo. Koberce hotoví sobě, kment a purpur šat její. Vážen je ve branách muž její, když sedí s předními kraje. Vyrábí, prodává plátno, pásky dodává kupci. Vliv a čest její roucho jest, s úsměvem v budoucno patří. Ústa svá otvírá v moudrosti, učení vlídné má na rtech. Pátrá, co v domě se děje, chleba bez práce její. Rostou jí děti a ctí ji; roste i muž její a chváli ji: „Mnoho žen vedlo si zdatně, tys je (však) předstihla všecky!“ Klamavá, prchavá krása jest; která se bojí Pána, tě ženě přísluší chvála! Dejte jí z jejího zisku,

filius eius, et beatissimam
praedicaverunt; vir eius, et
laudavit eam. Multae filiae
congregaverunt divitias: tu
supergressa es universas.
Fallax gratia, et vana est
pulchritudo: mulier timens
Dominum, ipsa laudabitur.
Date ei de fructu manuum
suarum et laudent eam in
portis opera eius.

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexisti iustitiam, et
odisti iniquitatem. *V.* Pro-
pterea unxit te Deus, Deus
tuus, oleo laetitiae.

Allelúja, allelúja.

V. Ib. 5. Spécie tua, et
pulchritudine tua intende,
prospera procede, et re-
gna. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii
secundum Matth. c. 13.

In illo tempore: Dixit
Jesus discipulis suis pa-
rabolam hanc: Simile est
regnum coelorum thesau-
ro abscondito in agro,
quem qui invenit homo,
abscondit, et prae gaudio
illius vadit, et vendit uni-
versa, quae habet, et emit
agrum illum. Iterum simile
est regnum coelorum hó-

stutky její ať slavi ji ve
branách!

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Milovala jsi spravedl-
nost a nenáviděla jsi ne-
pravosti. *V.* Proto pama-
zal tě Bůh, Bůh tvůj, ole-
jem radosti.

Aleluja, aleluja.

V. Tamt. 5. Spanilosti
svou a krásou svou počni,
šťastně pokračuj a vládni.
Aleluja.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 13, 44-52.

Za onoho času Pán Ježíš
řekl učedníkům svým po-
dobenství toto: „Podobno
jest království nebeské
pokladu skrytému v poli,
ježž člověk nalezna za-
kryje a radostí nad ním
jde a prodá všecko, co
má, a koupí pole to. Opět
podobno jest království
nebeské kupci, jenž hle-

mini negotiátóri, quaerénti
bonas margarítas. Invénta
autem una pretiósá mar-
garíta, ábiit, et véndidit
ómnia, quae hábuit, et
emit eam. Iterum simile
est regnum coelórum sa-
génae missae in mare, et
ex omni génere piscium
congregánti. Quam, cum
impléta esset, educéntes,
et secus líttus sedéntes,
elegérunt bonos in vasa,
malos autem foras misé-
runt: Sic erit in consum-
matione saeculi: exhibunt
Angeli, et separábunt ma-
los de médio justórum, et
mittent eos in caminum
ignis: ibi erit fletus, et strí-
dor déntium. Intellexístis
haec ómnia? Dicunt ei:
Etiam. Ait illis: Ideo om-
nis scriba doctus in regno
coelórum, similis est hó-
mini patri familias, qui pro-
fert de thesauro suo nova
et vétera. Credo.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis: propterea bene-
dixit te Deus in aetérnum,
et in saeculum saeculi.

Secreta

Múnera, quaesumus Dó-
mine, oblata sanctífica: et

dal dobrých perel, a když
nalezl jednu perlu draho-
cennou, odešel prodal
všecko, co měl, a koupil
ji. Také podobno jest krá-
lovství nebeské síti, která
byvši spuštěna do moře,
shromáždí ze všeho ro-
du ryb, když pak se na-
plní, vytáhnou ji na břeh
a posadí se vyberou
dobré do nádob, špatné
však odvrhnou pryč. Tak
bude při skonání světa:
vyjdou andělé a oddělí
zlé od spravedlivých a
uvrhnou je do peci ohni-
vé; tam bude pláč a skří-
pot zubů. Srozumělí jste
všemu tomu? „Řkou jemu:
„Ano.“ I dí jim: „Proto
každý učitel vyučený v krá-
lovství nebeském pod-
oben jest hospodáři, který
vynáší ze své zásoby věci
nové i staré.“

Následuje Credo.

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na
rtech tvých, proto požeh-
nal tě Bůh pro věčnost a
na věky věkův.

Tichá modlitba

Obětované dary, prosí-
me, Pane, posvěť a do

córdibus nostris eam dilectionem validius infunde, qua beata Lúdmila mortis torménta superávit. Per Dóminum nostrum...

Communio. Ps. 118, 161-162.

Principes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum: lætábor ego super elóquia tua, quasi qui invénit spólia multa.

Postcommunio

Sumpto salutári Sacraménto, quaesumus Dómine: ut sicut iste panis coeléstis sanctae Lúdmilæ non defuit ad grátiam, ita nobis semper proficiat ad medélam. Per Dóminum...

srdcí našich mocněji livj onu lásku, kterou svatá Lidmila muka smrlí přemohla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Ž. 118.

Knížata pronásledovala mne bez příčiny, avšak jenom slov tvých bálo se srdce moje; radovali se budu z řečí tvých, jako ten, kdo nalézá hojnou kořist.

Po přijímání

Přijavše spasnou Svátost, prosíme, Pane, aby jako tento Chléb nebeský nescházel svaté Lidmile k milosti, tak nám prospíval vždycky k spáse. Skrze Pána našeho...

Dne 28. září

Sv. Václava, vévody, mučedníka, patrona Českého

„Vévodo české země,
nedej zahynouti nám i budoucím!“

Sv. Václav byl synem českého knížete Vratislava a jeho manželky Drahomíry. V náboženství a všelike zbožnosti vychovávala jej jeho babička sv. Lidmila. Položil základ ke chrámu sv. Víta na hradě pražském a šířil úsilovně křesťanské učení a mravy na povznesení svého národa. To nelibilo se mnohým pohanským zemanům a popudili proti němu jeho bratra Boleslava. Ten dal jej ve Staré Boleslavi zavraždit r. 929, právě když sv. Václav zrůna ubíral se ke mši svaté do kostela. Byl pochován v chrámě sv. Víta.

Introitus. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, lætábitur justus: et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimae ejus tribuísti ei.

Ps. ib. 4. Quónim praevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui beátum Venesláum per Martýrii palmam a ferréno principátu ad coeléstem glóriam transtulísti: ejus précibus nos ab omni adversitaté custódi, et ejúdem tribue gaudére consórtio. Per Dóminum nostrum...

Léctio

libri Sapiéntiae. 6, 10-22.

Ad vos reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodiérint justa juste, justificábúntur: et qui didicerint ista, invénient quid spóndeat. Concupiscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplinam. Clara est, et quae nunquam marcescit sa-

Vstup. Ž. 20, 2-3.

Nad silou tvou, Pane, raduje se spravedlivý a nadu pomoci tvou přeslá převelice. Přání srdce jeho jsi mu vyplnil.

Ž. tamt. 4. Přišel jsi mu vsřích se sladkým požehláním. Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi svatého Václava palmou mučednictví z pozemského knížectví do slávy nebeské přenesl, na jeho přimluvy nás ode všeho protivenství ochraňuj a ze společnosti s ním nám radovali se po přej. Skrze Pána...

Čtení

z knihy Moudrosti. 6, 10-22.

K vám tedy, králové, jsou tyto řeči moje, byste se naučili moudrosti a neklesli. Neb kteří dbáti budou spravedlivě toho, co spravedlivo, budou (na soudě) ospravedlněni, a kteří dají se poučit o těch věcech, najdou, čím by se omluvili. Buďte tedy žádostivi mých řečí, milujte je a dojdete umrav-

piéntia, et fácite vidétur ab his, qui diligunt eam, et invenitur ab his, qui quaerunt illam. Praeóccupát, qui se concupiscunt, ut illis se prior osténdat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit: assidéntem enim illam fóribus suis invéniet. Cogitáre ergo de illa, sensus est consummátus: et qui vigiláverit propter illam, cito securus erit. Quóniam dignos se ipsa circúit quaerens, et in viis osténdit se illis hiláriter, et in omni providéntia occurrít illis. Inítium enim illius, verissima est disciplínae concupiscéntia. Cura ergo disciplínae, diléctio est: custoditio autem legum, consummátio incorruptiónis est: incorruptio autem facit esse próximum Deo. Concupiscéntia itaque sapiéntiae dedúcit ad regnum perpétuum. Si ergo delectámíni sédibus et sceptris, o reges pópuli, dilígite sapiéntiam, ut in perpétuum regnétis.

Graduale. Ps. 111, 1-2.
Beátus vir, qui timet Dó-
minum: in mandátis ejus

nění. Stkvělá jest a nikdy nevadne moudrost, a snadno dá se těm spatřit, kteří ji milují, dá se naléztí od těch, kteří ji hledají. Předchází ty, kdož jsou jí žádostivi, aby prve jim se ukázala. Tomu, kdo si na ni přivstane, netřeba námahy: neboť ji nalezne, ana mu sedí u dveří. Jeť o ní přemýšletí dokonaly rozum, a kdo bdí pro ni, brzy je bez starostí. Neb ona obchází, hledajíc těch, kdož jsou hodni jí, na cestách ukazuje se jim ochotně, při každém pomýšlení s nimi se setkává. Jeť její počátek upřímná touha poučit se, a péče o poučení láska (k ní) jest; láska pak (k ní) jest šetřítí přikázání jejích, šetřítí přikázání jejích je jistá nesmrtnost; nesmrtnost pak činí, že člověk blízko jest Bohu. Žádost tedy moudrosti vede k věčnému království. Protož máte-li zálibu v trůnech a žezlech, králové národů, milujte moudrost, abyste na věky kralovali!

Stupňový zpěv. Ž. 111.
Blaze člověku, jenž se
bojí Pána, jenž v přikázá-

cupit nimis. **Ž.** Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedícetur.

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 20, 4. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretiósó. Allelúja.

ních jeho libuje si velice. **Ž.** Mocné bude na zemi simě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude.

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 20, 4. Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z drahého kamení. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi
secúndum Matth. c. 16.

† Slova sv. Evangelia
podle Matouše. 16, 24-27.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam. Qui autem perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómíni, si mundum univérsum lucrétur, ánimae vero suae detriméntum patiatúr? Aut quam dabit homo commutatió-nem pro ánima sua? Fílius enim hómínis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: et tunc red-det unicuique secúndum ópera ejus.

Et dicitur Credo.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Chce-li kdo za mnou přijít, zapřít sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne! Neboť, kdo by chtěl život svůj zachovati, ztratí jej; kdo by však ztratil život svůj pro mne, nalezne jej. Neboť co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu trpěl? Aneb jakou dá člověk výměnu za duši svou? Syn člověka zajisté přijde ve slávě Otce svého s anděly svými a tehda odplatí jednomu každému podle skutků jeho.“

Následuje Credo.

Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta

Oblatióem hanc, omnípotens Deus, altári tuo superpósitam, beáti Venceslávi Mártýris intercessio tibi reddat accéptam, et nobis júgiter faciát esse salutárem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum..

Communio. Matth. 16, 24.

Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Postcommunio

Quaesumus, omnípotens Deus: ut coeléstia sacraménta, quae súmpsimus, intercedénte beáto Venceslávo Mártýre tuo, a peccátiis absolútos, ad sum faciánt purióres veníre princípium. Per Dóminum nostrum...

Slávou a důstojností jsi jej ověnil a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

Oběť tuto, všemohoucí Bože, která jest na oltáři tvůj položena, nechť přimluva svatého Václava, mučedníka, učiní tobě příjemnou a nám povždy spasitelnou. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Mat. 16, 24.

Kdo chce za mnou přijít, zapře sebe sám a vezme kříž svůj a následuj mne.

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, aby nebeské svatosti, které jsme přijali, na přimluvu svatého Václava, mučedníka tvého, hříchů nás zbavily a tak čistější nás k našemu přivedly počátku. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Panny Marie — Královny sv. Růžence

„Blahoslaven člověk, jenž mne poslouchá, jenž u dveří mých každý den bdí!“

Dnešní svátek byl ustanoven nejprve papežem Řehořem XIII. (1575), když bylo nebezpečí turecké r. 1571 zažehnáno, což se přisovalo mocné modlitbě růžence. Na celou církev byl rozšířen papežem Klementem XI., když byl znovu Turci poražen r. 1716, kteréhožto vítězství bylo dobytí opět po veřejné modlitbě růžence.

Introitus

Gaudeamus omnes in Dómino diem festum celebrantes sub honóre beatae Mariae Virginis: de cuius solemnitate gaudent Angeli, et collaudant Fílium Dei.

Ps. 44, 2. Eructávit cor meum verbum bonum: di-cio ego ópera mea Regi.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Deus, cuius Unigénitus per vítam, mortem, et resurrectionem suam nobis salutis aeternae praemia comparávit: concéde, quaesumus; ut haec mysteria sacratissimo beatae Mariae Virginis Rosário recolentes, et imitemur quod continent, et quod promittunt, assequámur. Per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum...

Vstup

Radujme se všichni v Pánu, svátek slavice na počest blahoslavené Marie, Panny, z jejíž slavnosti radují se Andělé, chválíce jednomyslně Syna Božího.

Ž. 44, 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi.

Ź. Sláva Otcí...

Modlitba

Bože, jehož Jednorozený svým životem, smrtí a vzkříšením nám odměnu věčného spasení zjednal, popřej, prosíme, abychom připomínajíce si tato tajemství ve svatém Růženci blahoslavené Marie Panny, i následovali toho, co obsahují, i dosáhli toho, co slibují. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Dóminus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a principio. Ab aetérno ordináta sum, et ex antiquis, ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. Nunc ergo, filii, audíte me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplinam, et estóte sapiéntes, et nolíte abii cere eam. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et ob sérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino.

Graduale. Ps. 44, 5, 11 et 19.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabiliter dextera tua. *Ť.* Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spécíem tuam.

Allelúja, allelúja.

Ť. Solémnitas gloriósaе Virginis Maríaе ex sémine Abrahae, oríae de tribu Juda, clara ex stirpe David. Allelúja.

Pán měl mne na počátku díla svého, prve než byl co činil od pradávna. Od věčnosti ustanovena jsem, od věků, prve nežli země byla. Před mořem já jsem zrozena již byla. Nyní tedy, děti, poslyšte mne! Blahoslavení, kteří dbají cest mých! Slyšte poučení, a budete moudří; nechtějte jím opovrhovati! Bláze člověku, který poslouchá mne, který u dveří mých každý den bdí, pozor dává u veřejí bran mých. (Neboť) mne kdo najde, nalezne život a dojde požehnání od Hospodina.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Pro pravdu, mírnost a spravedlnost, nechť provází tě podivuhodně pravice tvá. *Ť.* Slyš, dcero, a viz a nakloň ucha svého, neboť Král zatoužil po kráse tvé.

Aleluja, aleluja.

Slavnost je slavné Panny Marie ze semene Abrahamova, vyšlé z pokolení Judova, z jasného rodu Davidova. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 1.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 26-38.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitatém Galilaeae, cui nomen Názareth, ad virginem desponsátam viro, qui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et ingræssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. Quae cum audisset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries filium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Filius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in aetérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam vírum non cognóscó? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrá-

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně, zasnoubené muži, jemuž jméno bylo Josef, z domu Davidova, a jméno panny Maria. A vešel k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná's ty mezi ženami.“ Ona pak (uzřevši jej) užasla nad řečí jeho a myslila, jaké by to bylo pozdravení. I řekl jí anděl: „Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha. Až počneš v životě a porodíš syna a nazveš jméno jeho Ježíš. Ten bude veliký a Synem Nejvyššího slouiti bude, a Pán Bůh dá mu trůn Davida, otce jeho, a bude kralovati v domě Jakobově na věky, a království jeho nebude konce.“ I řekla Maria k andělu: „Kterak se to stane, když muže nepoznávám?“ A odpověděv anděl řekl jí: „Duch Svatý sestoupí v tebe, a moc Nejvyššího zastíní tě; proto také to svaté, co se

bit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua: et hic mensis sextus est illi, quae vocatur stérilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Dómini, fiat mihi secundum verbum tuum. *Credo.*

Offertorium. Eccli. 24, 25; 39, 17. Obětování. Sir. 24.

In me grátia omnis viae et veritátis, in me omnis spes vitae et virtútis: ego quasi rosa plantata super rivos aquárum fructificávi.

Secreta

Fac nos, quaesumus Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: et per sacratíssimi Rosárii mystéria, sic vitam, passiónem, et glóriam Unigéniti tui recólere, et ejus digni promissionibus efficiámur. Per eúdem Dóminum nostrum...

Communio. Eccli. 39, 19. K přijímání. Sir. 39, 19.

Floréte, flores, quasi lílium, et date odórem, et

z tebe narodí, slouti bude Syn Boží. A aj, Alžběta, příbuzná tvá, i ona počala syna ve stáří svém, a nyní jest již v šestém měsíci, ta, která slove naplodná, neboť nemožná není u Boha nižádná věc.“ I řekla Maria: „Aj já dívka Páně, staniž mi se podle slova tvého.“

Následuje Credo.

Ve mně jest všeliká milost k dosažení cíle a pravdy; ve mně všeliká naděje života a ctnosti. Já jako růže vsazená u tekoucích vod jsem vydala plody.

Tichá modlitba

Učiň, prosíme, Pane, abychom se náležitě přizpůsobili těmto darům, jež se budou obětovati, a tajemství svátého Růžence tak si život, umučení a slávu Jednorozeného tvého připomínali, abychom se jeho zaslíbení hodnými stali. Jenž s tebou živ jest..

K přijímání. Sir. 39, 19.

Kveřte, kvítí, jako lilie a vydejte vůni; vydávejte

frondéte in grátiam, colaudáte cánticum, et benedicite Dóminum in opéribus suis.

ratolesti milostné, prozpěvujte vespól píseň a dobrořečte Pánu v dílech jeho.

Postcommunio

Sanctíssimae Genitricis tuae, cuius Rosárium celebrámus, quaesumus Dómine, precibus adjuvémur: ut et mysteriórum, quae recólimus, virtus percipiátur, et sacramentórum, quae súmpsimus, obtineátur effectus. Qui vivis...

Po přijímání

Přímůva nejsvětější Růžence tvé, jejíž Růžence oslavujeme, prosíme, Pane, nechť nám je ku pomoci, abychom i okoušeli moci těch tajemství, která si připomínáme, i dosáhli účinku svátostí, které jsme přijali. Jenž jsi živ...

Dne 1. listopadu

Slavnost Všech Svatých

„Radujte se a pesejte, neboť odměna vaše jest velká v nebesích!“

Není možno, aby v Církevním roce byl zvláštním svátkem uctěn každý světec a svěťce, jichž jsou nepřehledné řady. Právě proto Církev ustanovila jeden den v roce, kdy její na zemi žijící údové vzdávají Bohu díky za přebohatou žeh svatosti, která vyrostla pod papsky jeho Milostí. Významně je tento svátek položen ke konci liturgického roku, jakoby Církev přehlížela po žni nebeské sýpky, v nížž je nahromaděno tolik drahocenné úrody!

Svěťci jsou našimi bratřími a proto máme právo se dnes s nimi radovali z jejich slávy. Co mohli oni, můžeme i my, budeme-li pracovati s Milostí, kterou Bůh každému z nás nabízí. Budiž nám tedy dnešní svátek také pobídkou k následování našich svatých bratří a sester. Aby se nám však lehčeji šlo v jejich šlépějích, volejme si je často na pomoc.

Introitus

Gaudeámus omnes in Dómino diem festum celebrátes sub honóre Sanctórum ómnium: de quorum

Vstup

Radujme se všichni v Pádu, svátek slavíce na počeť všech Svatých, z jejichž slavnosti radují se

solemnitate gaudent Ange-
li, et collaudant Filium Dei.

Ps. 32, 1. Exsultate justi
in Dómino, rectos decet
collaudatio.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Omnipotens sempitérne
Deus, qui nos ómnium
Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebri-
tate venerári: quaesumus;
ut desiderátam nobis tuae
propitiatiónis abundán-
tiam, multiplicátis interces-
sóribus largiáris. Per Dó-
minum nostrum...

Léctio

libri Apocalýpsis b. Joán-
nis Apóstoli. c. 7, 2-12.

Dvanáct pokolení, která sv. Jan vidí ve svém Zjevení, předsta-
vuje Církev svatou. Ty stočtyřicet čtyři tisíce označují určité velké
nějaké číslo, které je však pouze Bohu známo. Modleme se usta-
vícně, abychom i my náleželi do počtu těch vyvolených.

In diébus illis: Ecce ego
Joánes vidi álterum Ange-
lum ascendéntem ab oru-
solis, habéntem signum
Dei vivi: et clamávit voce
magna quátuor Angelis,
quibus datum est nocére
terrae et mari, dicens: no-
lite nocére terrae, et mari
neque arbóribus, quoadús-
que signémus servos Dei

Andělé, chválice jedno-
myslně Syna Božího.

Ž. 32, 1. Plesejte, spra-
vedliví, v Pánu; spraved-
livým sluší prozpěvovati
chválu.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bo-
že, jenž jsi nám dal jednou
slavností zásluhy všech
svých Svatých velebití,
prosíme, uděľ nám na pří-
mluvu tolika orodovníků
žádoucí hojnosti slitování
svého. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

Čtení

z Apokalýpsy či Zjevení
sv. Jana Apoštola. 7, 2-12.

V těch dnech, hle, já
Jan viděl jsem jiného an-
děla, an vystupuje od vý-
chodu slunce, maje pečeť
Boha živého, a ten zvolal
hlasem velikým ke čtyřem
andělům, jimž bylo dáno
škoditi zemi a moři, řka:
„Neškodte zemi ani moři
ani stromům, dokavad ne-
poznamenáme služebníků

nostrí in fróntibus eórum. Et
audívi númerum signa-
tórum, centum quadraginta
quátuor millia signáti, ex
omni tribu filiórum Israel.
Ex tribu Juda duódecim
millia signáti. Ex tribu Ru-
ben duódecim millia signá-
ti. Ex tribu Gad duódecim
millia signáti. Ex tribu Aser
duódecim millia signáti. Ex
tribu Néptali duódecim
millia signáti. Ex tribu Ma-
násse duódecim millia sig-
náti. Ex tribu Simeon
duódecim millia signáti.
Ex tribu Levi duódecim
millia signáti. Ex tribu Is-
sachar duódecim millia sig-
náti. Ex tribu Zábulon
duódecim millia signáti.
Ex tribu Joseph duódecim
millia signáti. Ex tribu
Bénjamin duódecim millia
signáti. Post haec vidi tur-
bam magnam, quam dinu-
meráre nemo póterat ex
ómnibus géntibus, et tribu-
bus, et pópulis, et linguis,
stantes ante thronum, et in
conspéctu Agni, amicti sto-
lis albis, et palmae in má-
nibus eórum: et clamábant
voce magna, dicéntes: Sa-
lus Deo nostro, qui sedet
super thronum, et Agno. Et
omnes Angeli stabant in
circúitu throni, et senió-

Boha našeho na čelech
jejich.“ A uslyšel jsem po-
čet znamenáných, sto čtyř-
řicet čtyři tisíce znamena-
ných ze všeho pokolení
synů israelských: z poko-
lení Judova dvanáct tisíc
znamenáných, z pokolení
Rubenova dvanáct tisíc,
z pokolení Gadova dva-
náct tisíc, z pokolení Ase-
rova dvanáct tisíc, z po-
kolení Neftalimova dva-
náct tisíc, z pokolení Ma-
nassesova dvanáct tisíc,
z pokolení Simeonova dva-
náct tisíc, z pokolení Le-
viova dvanáct tisíc, z po-
kolení Issacharova dvanáct
tisíc, z pokolení Zabulo-
nova dvanáct tisíc, z po-
kolení Josefova dvanáct
tisíc, z pokolení Benjami-
nova dvanáct tisíc zname-
naných. Potom jsem viděl
zástup veliký, jehož spo-
čítati nikdo nemohl, ze
všech národů a pokolení
a kmenů i jazyků, ani stojí
před trůnem a před Be-
ránkem oděni v roucha
bílá a mají palmy v ru-
kou svých; a volali hlasem
velikým řkouce: „Spása
Bohu našemu, jenž sedí
na trůně, a Beránkovi.“
A všickni andělé stáli ko-
lem trůnu a starců a čtyř

rum, et quatuor animálíum: et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum, dicéntes: Amen. Benedictio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro, in saecula saeculórum. Amen.

Graduale. Ps. 33, 10 et 11.

Timéte Dóminum omnes Sancti ejus: quóniam nihil deest timéntibus eum. *Ź.* Inquiréntes autem Dóminum, non deficient omni bono.

Allelúja, allelúja.

Ź. Matth. 11, 28. Veníte ad me omnes qui laborátis, et oneráti estis: et ego reficiam vos. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secundum Matth. c. 5. podle Matouše. 5, 1-12.

Svatí už dosáhli toho blahoslavenství, neboť se řídili dokonale ve svém životě podle učení Kristova. Čiňme i my to, za co Kristus nám slíbje blahoslavenství.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicéns: Beáti pauperes spírítu: quóniam ipsórum est

živóčichů; i padli před trůnem na své tváře a klaněli se Bohu řkouce: „Amen, chvála a sláva a moudrost a dík a čest i moc a síla Bohu našemu na věky věků. Amen.“

Stupňový zpěv. *Ž.* 33.

Bojte se Pána, všichni Svatí jeho, neboť nemají nedostatku, kdož se ho bojí. *Ź.* Kdož pak hledají Pána, nebudou zkráceni v žádném dobru.

Aleluja, aleluja.

Ź. Mat. 11, 28. Pojďte ke mně všickni, kdož se olupíte a obříženi jste, a já vás občerstvím. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia secundum Matth. c. 5. podle Matouše. 5, 1-12.

Za onoho času Pán Jezíš užvzvě zástupy, vystoupil na horu a když se posadil, přistoupili k němu učedníci jeho. I otevřel ústa svá a učil je řka: „Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest

regnum coelórum. Beáti mítes: quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti qui lugent: quóniam ipsi consolabúntur. Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes: quóniam ipsi misericórdiam consequéuntur. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacifici: quóniam filii Dei vocabúntur. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum coelórum. Beáti estis cum maledixerint vobis, et persecúti vos fuerint, et dixerint omne malum advérsus vos mentíentes, propter me: gaudéte, et exsultáte, quóniam merces vestra copiósá est in coelis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Sap. 3, 1-2 et 3. Obětování. Moudr. 9.

Justórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiae: visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace, allelúja.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostrae devotiónis offéri-

království nebeské. Blahoslavení tiší, neboť oni zemí vládnouti budou. Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou. Blahoslavení, kteří lačnější a žíznější po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou. Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou. Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou. Blahoslavení, kteří protivenství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské. Blahoslavení jste, když pro mne budou vás lupiti a pronásledovati a mluvíti všecko zlé proti vám lhouce: radujte se a veselte se, neboť odplata vaše hojná jest v nebesích.“ Credo.

Duše spravedlivých v ruce Boží jsou a nedotknou se jich muka zloby. Zdají se očím bláznů umíratí, ale oni jsou v pokoji, aleluja.

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti, Pane, obětujeme, které

mus: quae et pro cuncto-
rum tibi grata sint honore
justorum, et nobis salutá-
ria, te miseránte, reddán-
tur. Per Dóminum...

Communio. Matth. 5, 8-10.

Beátí mundo corde, quó-
niam ipsi Deum videbunt:
beátí pacífici, quóniam filii
Dei vocabúntur: beátí qui
persecutiónem patiúntur
propter justítiam, quóniam
ipsórum est regnum coe-
lorum.

Postcommunio

Da, quaesumus Dómine,
fidélibus pópulis ómnium
Sanctórum semper vene-
ratióne laetári: et eórum
perpétuasupplicatióneu-
niri. Per Dóminum...

Dne 2. listopadu

Památka všech věrných zemřelých

(Dušiček)

„Odpočinutí věčné dej všem zemřelým, o Pane!“

Včera jsme se radovali z našich bratří a sester, kteří už do-
šli blaženého palení na Boha a neskonale radosti — dnes Matka-
Církev zve nás k tomu, abychom přispěli svými modlitbami bratřím
a sestrám, kteří přebývají dosud v Očistci a čekají s nevyslovnou
touhou vysvobození z těchto míst. Duše v Očistci nemohou si už
získati nijakých zásluh, ale my, kteří jsme dosud neodešli z tohoto
žítva, můžeme jim svými prosbami u Boha pomoci, aby doba
jejich očistování byla zkrácena. Čiňme tak horlivě, neboť i my

nechť ti pro uctění všech
Spravedlivých příjemny
jsou, nám pak pro milo-
srdenství tvé spasnými se
stanou. Skrze Pána...

K přijímání. Mat. 5, 8-10.

Blahoslavení čistého
srdce, neboť oni Boha vi-
děti budou. Blahoslavení
pokojní, neboť oni synové
Boží slouží budou. Blaho-
slavení, kteří protivěn-
ství trpí pro spravedlnost,
neboť jejich jest králov-
ství nebeské.

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, aby
věrný lid se vždy z uctí-
vání všech Svatých veselil
a jejich ustavičnou přímlu-
vou byl chráněn. Skrze
Pána našeho...

jednou očitme se v těch místech a budeme také toužiti po mi-
lodrných srdcích, která by za nás obětovala. Duše, kterým jsme
pomáhali, pomohou jistě i nám, až toho budeme také polbovatí.
Ani ta nejkratší modlitba za ně nezůstane bez odměny.

Zavedení tohoto svátku připisuje se dobrotivému svatému opatu
Odlilovi z Cluny († 1048). V nejnovější době papež Benedikt XV.
(1915) vyznamenal tento den výsadou, z které se těší ještě jenom
Vánoce: každý kněz má právo dnes přinést tři oběti mše sv.

K první mši

Introitus

Réquiem aeternam do-
na eis, Dómine: et lux
perpétua luceat eis.

Ps. 64, 2-3. Te decet
hymnus Deus in Sion, et
tibi reddetur votum in Jeru-
salem: exaúdi oratiónem
meam, ad te omnis caro
veniet.

Neříká se „Sláva Otci...“, nýbrž opakuje se: „Odpočinutí
věčné...“, až k žalmu.

Oratio

Fidélium Deus ómnium
Cónditor et Redemptor,
animábus famulórum fa-
mularúmque tuárum, re-
missiónem cunctórum trí-
bue peccatórum; ut in-
dulgéntiam, quam semper
optavérunt, piis suppli-
catióibus consequántur.
Qui vivis et regnas...

Lectio

Epistolae b. Pauli Apóstoli
ad Corinthios. 1. c. 15.

Fratres: Ecce mystérium
vobis dico: Omnes quidem

Vstup

Odpočinutí věčné dej
jim, Pane, a světlo věčné
ať jim svítí.

Ž. 64, 2-3. Tobě, Bože,
náleží chvalozpěv na Sio-
nu; tobě budíž plněn slib
v Jerusalemě. Vyslyš mod-
litbu mou, k tobě přijde
všeliké tělo.

Modlitba

Bože, všech věřících
Stvořiteli a Vykupiteli, u-
děl duším svých služební-
ků a služebnic odpuštění
všech hříchů, aby promi-
nutí, kterého si vždycky
žádali, pokornými prosba-
mi dosáhli. Jenž jsi živ a
kraluješ...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla
ke Korintským. 15, 51-57.

Bratři, hle tajemství
vám pravím: všickni ne-

resurgemus, sed non omnes immutabimur. In momento, in ictu oculi, in novissima tuba: canet enim tuba, et mortui resurgent incorrupti: et nos immutabimur. Opórtet enim corruptibile hoc induere incorruptionem: et mortále hoc induere immortalitatem. Cum autem mortále hoc induerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: absorpta est mors in victoria. Ubi est mors victoria tua? Ubi est mors stimulus tuus? Stimulus autem mortis peccatum est: virtus vero peccati lex. Deo autem gratias, qui dedit nobis victoriam per Dóminum nostrum Iesum Christum.

Graduale

Réquiem aeternam dona eis Dómine: et lux perpetua luceat eis.

Ź. Ps. 111, 7. In memoria aeterna erit justus: ab auditione mala non timébit.

Tractus

Absólve, Dómine, animas ómnium fidelium defunctorum ab omni vinculo

zemřeme, ale všickni budeme proměněni pojednou v okamžiku, při troubě poslední; neboť trouba zazní, a mrtví vstanou neporušitelní, a my budeme proměněni. Musí zajisté porušitelné toto (tělo) obléci neporušitelnost a smrtelné toto (tělo) obléci nesmrtelnost. Když pak (to porušitelné tělo obleče neporušitelnost a toto) smrtelné obleče nesmrtelnost, tehdá se naplní to slovo, které jest napsáno: „Pohlceť jest smrt ve vítězství. Kde jest, ó smrti, vítězství tvé? Kde jest, ó smrti, ostentvůj?“ Ostnem pak smrti jest hřích, a mocí hřichu (jest) zákon. Ale díky Bohu, který nám dává vítězství skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Stupňový zpěv

Odpočínutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí.

Ź. Ž. 111, 7. V paměti věčné bude spravedlivý, pověstí zlé se nemusí báti.

Traktus

Vyprosť, Pane, duše všech věřících zemřelých od všelikých pout hříchů.

delictorum. Ź. Et gratia tua illis succurréte, mereantur evadere iudicium solum. Ź. Et lucis aeternae beatitudine perfrui.

Ź. Nechť za přispění tvé milosti zaslouží uniknouti soudu pomsty. Ź. A požívati svělla blaženosti věčné.

Sekvence

Dies irae, dies illa, solvet saeculum in favilla: teste David cum Sibylla.

„Onen den, den hněvu kvavý zruší čas, dým vzestete David cum Sibylla. Jde tmavý“, David, Sibylla tak praví.

Quantus tremor est futurus, quando Iudex est venturus, cuncta stricte discussurus!

„Strašné chvění, bázeň hrozná, až se tvorstvo Soudci přizná, jenž hned řeší vše a pozná.

Tuba mirum spargens sonum per sepúlchra regionum, coget omnes ante Thronum.

Zní hlas trouby divně duně, volá spáče v hrobu lůně, Pán kde sedí na svém trůně.

Mors stupébit et natura, cum resurget creatura, judicanti responsura.

Smrt a příroda tu trnou, když se těla z hrobu hrnou k Soudci, každý s hříšnou skvrnou.

Liber scriptus proferetur, in quo totum continetur, unde mundus judicetur.

Přinesena psaná kniha, je v ní všechna hříchů tíha, z ní pak Soudce viny stíhá.

Iudex ergo cum sedébit, quidquid latet, apparebit: nil inultum remanébit.

Soudce zasedat až bude, zjeví se, co skryto všude. Bez pomsty zda něco zbude?

Quid sum miser tunc dicturus? Quem patrónum rogaturus? Cum vix justus sit securus?

Co mám, běda, promluvíti? Obhájcem kdo má mi býti, když i dobrý hrůzu cítí?

Rex treméndae majestatis, qui salvandos salvas gratis, salva me, fons pietatis.

Hrůzně Velebnosti Králi! Spasíš, kdož si spásy přáli. Spas mne, Lásky zdroji stálý!

Recordáre Jesu pie,
quod sum causa tuae viae,
ne me perdas illa die.

Quaerens me, sedisti
lassus: redemisti cruce
passus: tantus labor non
sit cassus.

Iuste iudex ultiónis, do-
num fac remissionis ante
diem ratiónis.

Ingemisco, tamquam
reus: culpa rubet vultus
meus: supplicánti parce
Deus.

Qui Mariám absolvisti,
et latrónem exaudisti, mi-
hi quoque spem dedisti.

Preces meae non sunt
dignae: sed tu bonus fac
benigne, ne perénni cre-
mer igne.

Inter oves locum praesta,
et ab hoedis me sequéstra,
státuens in parte dextra.

Confutátis maledictis,
vommis ácribus addictis,
voca me cum benedictis.

Oro supplex et acclínis,
cor contrítum quasi cinis;
gere curam mei finis.

Lacrymósa dies illa, qua
resúrget ex favilla, judi-
cándus homo reus.

Vzpomeň si, o Jesu milý,
že s' šel pro mne k svému
cíli. Nezatrať mne v oné
chvíli!

Klesls, hledaje mne, zna-
ven. Pro mne byl kůl Kří-
že vstaven. Nebuď čin ten
plodů zbaven!

Soudce pomsty spra-
vedlivé, dej dar odpuštění
dříve, než-li sečeš činy
křivé!

Sténám pod vinami svý-
mi, líce hřichy růmění
mi. Slituj se nad vzdechy
mými!

Marií's dal rozhřešení,
lotr hříšníkem již není, já
též čekám vykoupění.

Nehodně tě prosím, Pa-
ne, dobrotou však tvou se
stane: kol mne oheň ne-
zaplane.

Rač mne mezi ovce vzíti,
od kozlů mne oddělití, dej
mi po pravici dlítí!

Až se zachvějí kdys
kladí, až je ostrý plamen
schvátí, rač mne k sobě
povolati!

Duše prosí, lká, se
rmoutí, v popel mé se
srdce hroulí, rač smrt
dobrou poskytnouti!

Slzavým dnem bude, Pa-
ne, o němž vinník k Soudu
vstane z hrobového svého
lože.

Huic ergo parce Deus:
pie Jesu Dómine, dona eis
requiem. Amen.

Tohoto pak šetři, Bože!
Milý Pane Ježíši, dej jim
odpočinutí! Amen.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Joánnem. c. 5.

† Slova sv. Evangelia
podle Jana. 5, 25-29.

In illo témpore: Dixit
Jesus turbis Judaeórum:
Amen, amen dico vobis,
quia venit hora, et nunc
est, quando mórtui aúdiunt
vocem Filii Dei: et qui au-
diérint, vivent. Sicut enim
Pater habet vitam in se-
metípso, sic dedit et Filio
habére vitam in semetípso:
et potestátem dedit ei ju-
dícium fácere, quia Filius
hóminis est. Nolíte mirári
hoc, quia venit hora, in
qua omnes, qui in monu-
méntis sunt, aúdiunt vocem
Filii Dei: et procedent, qui
bona fecerunt, in resur-
rectiónem vitae: qui vero
mala egérunt, in resurrec-
tiónem judicii.

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl zástupům židov-
ským: „Amen, amen, pra-
vím vám: Přichází hodina
a nyní jest, kdy mrtví u-
slyší hlas Syna Božího, a
ti, kteří uslyší, živi budou;
neboť jako Otec má život
sám v sobě, tak dal i Syn-
u, aby měl život sám
v sobě, a dal mu moc ko-
natí soud, poněvadž jest
Syn člověka. Nedyte se
tomu, neboť přichází ho-
dina, ve které všickni, kte-
ří v hrobech jsou, uslyší
hlas jeho, a půjdou ti, kte-
ří dobře činili, na vzkří-
šení k životu, ti však, kteří
zlé páchali, na vzkříšení
k soudu.“

Offertorium

Dómine Jesu Christe,
Rex glóriæ, libera ánimas
ómnium fidélium defunctó-
rum de poenis inférni, et
de profúndo lacu: libera
eas de ore leónis, ne ab-
sórbeat eas tártarus, ne

Obětování

Pane Ježíši Kriste, Krá-
li slávy, vysvobď duše
všech věřících zemřelých
od útrap pekla a od hlu-
boké propasti; vysvobď
je z lamy lví, aby jich
nepohltila pekelná hlubi-

cadant in obscurum: sed signifer sanctus Michael repraesentet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahae promisisti, et semini ejus. *Ź.* Hostias et preces tibi, Domine, laudis offerimus: tu suscipe pro animabus illis, quarum hodie memoriam facimus, fac eas Domine de morte transire ad vitam. Quam olim Abrahae promisisti, et semini ejus.

Secreta

Hostias, quaesumus Domine, quas tibi pro animabus famularum famularumque tuarum offerimus, propitiatus intende: ut, quibus fidei christianae meritum contulisti, dones et praemium. Per Dominum...

Communio

Lux aeterna luceat eis Domine: * Cum Sanctis tuis in aeternum: quia pius es. *Ź.* Requiem aeternam dona eis Domine: et lux perpetua luceat eis. Cum Sanctis tuis in aeternum: quia pius es.

Postcommunio

Animabus, quaesumus Domine, famularum famu-

na, aby neupadly do temnosti, nýbrž ať korouhevnik, svatý Michael, uvede je do svatého světla, které jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho. *Ź.* Oběti a modlitby chvály ti, Pane, přinášíme; ty je přijmi za ony duše, jejichž památku dnes konáme. Dej jim, Pane, přejítí ze smrti do života, který jsi kdysi přislíbil Abrahamovi a semeni jeho.

Tichá modlitba

Na oběti, prosíme, Pane, které ti za duše služebníků a služebnic tvých přinášíme, milostivě pohlédni a dej těm, které jsi obdaril zásluhou víry, i její odplatu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání

Světlo věčné ať jim svítí, Pane; se Svatými tvými na věky, neboť dobrotvivý jsi. *Ź.* Odpočinutí věčné dej jim, Pane, a světlo věčné ať jim svítí. Se Svatými tvými na věky, neboť dobrotvivý jsi.

Po přijímání

Duším služebníků a služebnic tvých, prosíme, Pa-

larumque tuarum oratio proficiat supplicantium: ut eas et a peccatis omnibus exuas, et tuae redemptionis facias esse participes. Qui vivis et regnas...

ne, nechť prospěje pokorná modlitba prosících, abys je i ode všech hříchů oprostil i vykoupení svého účastny učinil. Jenž jsi živ a kraluješ...

Ke druhé mši

Všecko jako k první mši, vyjímaje tyto části:

Oratio

Deus, indulgentiarum Domine, da animabus famularum famularumque tuarum, refrigerii sedem, quietis beatitudinem, et luminis claritatem. Per Dominum nostrum...

Lectio

libri Machabaeorum.

In diebus illis: Vir fortissimus Judas, facta collatione, duodecim millia drachmas argenti misit Jerosolymam, offerri pro peccatis mortuorum sacrificium, bene et religiose de resurrectione cogitans, (nisi enim eos qui ceciderant, resurrecturos speraret, superfluum videretur et vanum orare pro mortuis;) et quia considerabat quod hi, qui cum pietate dormitionem acciperant, optimam haberent reposi-

Modlitba

Bože, Pane slitování, dej duším služebníků a služebnic svých sídlo občerstvení, blaženost pokoje a jasnost světla. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Čtení

z 2. Mach. 12, 43-46.

V těch dnech Juda, muž velestátečný, učiniv sbírku poslal dvanácte tisíc drachem střibra do Jerusalema, aby podána byla oběť za hříchy mrtvých, dobře a zbožně smýšleje o vzkříšení, — kdyby totiž nebyl měl naděje, že padlí vstanou, bylo by se domnívati, že je zbytečno a neúčitečno modliti se za mrtvé, — a maje na zřeteli, že ti, kteří zbožně zemřeli, mají výbornou odměnu složenou. Proto

tam grátiam. Sancta ergo, et salúbris est cogitátio pro defúntis exoráre, ut a peccátiis solvántur.

Evangelium]

† Sequéntia s. Evangelii secúndum Joánnem. c. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descéndi de coelo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Haec est autem volúntas ejus, qui misit me Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Haec est autem volúntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Filium, et crédit in eum, hábeat vitam aetérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Secreta

Propitiáre, Dómine, supplicatióniibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, pro quibus tibi offerimus sacrificium laudis: ut eas

svatá a spasitelná jest myšlenka za mrtvé se modlití, aby hříchů zproštěni byli.

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 37-40.

Za onoho času řekl Pán Ježíš k zástupům židovským: „Všecko, co mi dává Otec, přijde ke mně, a toho, kdo ke mně přijde, nevyvrhnu ven, neboť jsem sestoupil s nebe, nikoliv abych činil vůli svou, nýbrž vůli toho, jenž mě poslal. Toto pak jest vůle toho, jenž mě poslal (Otce), abych neztratil nic z toho, co mi dal, nýbrž abych to vzkřísil v den poslední. Neboť to jest vůle Otce mého, který mne poslal, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já ho vzkřísím v den poslední.“

Tichá modlitba

Buď milostiv, Pane, našim pokorným prosbám za duše služebníků a služebnic tvých, za něž tobě přinášíme oběť chvály, abys je ke společnosti svých

Sanctorum tuorum consortio sociare digneris. Per Dóminum nostrum ...

Postcommunio

Praesta, quaesumus Dómine, ut ánimae famulórum famularúmque tuárum, his purgátae sacrificiis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiunt sempitérnam. Per Dóminum ...

Svatých přidružití ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Po přijímání

Uděl, prosíme, Pane, aby duše služebníků a služebnic tvých, těmito očistěny oběťmi, prominutí zároveň i věčného odpočinku došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista ...

Ke třetí mši

Všecko jako k první mši, vyjímaje následující části:

Oratio

Deus, véniae largitor, et humánae salútis amátor: quaesumae cleméntiam tuam, ut ánimas famulórum famularúmque tuárum, quae ex hoc saeculo transiérunt, beáta María semper Virgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuae beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Dóminum nostrum ...

Modlitba

Bože, štědrý dárcе odpuštění a milovníče lidské spásy, prosíme dobrotivostí, abys duším služebnic tvých, které z tohoto světa odešly, na přímluvu blahoslavené Marie vždy Panny se všemi Svatými tvými, účastenství věčné blaženosti dojíti dopřál. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého ...

Lectio

libri Apocalýpsis b. Joánis Apóstoli. c. 14, 13.

In diébus illis: Audívi vocem de coelo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mór-

Čtení

ze Zjevení (Apokalypse) sv. Jana Apóstola. 14, 13.

V těch dnech uslyšel jsem hlas s nebe, an praví mi: „Napiš: Blaho-

tui, qui in Dómino moriúntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiescant a laboribus suis: ópera enim illórum sequúntur illos.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélie secúndum Joánnem. c. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judaeórum: Ego sum panis vivus qui de coelo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in aetérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi víta. Litigábant ergo Judaei ad ínvicem, dicétes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico vobis: nisi manducáveritis carnem Filii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, habet vitam aetérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Secreta

Deus, cujus misericórdiae non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostrae: et ani-

slavení mrtví, kteří v Pánu umírají, od té chvíle. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých námah, neboť skutky jejich jdou s nimi.“

† Slova sv. Evangelia podle Jana. 6, 51-55.

Za onoho času řekl Ježíš zástupům židovským: „Já jsem chléb živý, jenž s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti z chleba toho, živ bude na věky. A chléb, který já dám, tělo mé jest, (které dám) za život světa.“ Tu hádali se židé vespolek řkouce: „Kterak může tento dáti nám tělo své k jídlu?“ Proto řekl jim Ježíš: „Amen, amen, pravím vám: Nebudete-li jísti těla Syna člověka a pítí jeho krve, nebudete mítí v sobě života. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v den poslední.“

Tichá modlitba

Bože, jehož milosrdenství není počtu, přijmi milostlivě prosby pokory naší a duším všech věřících.

mábus ómnium fidélium defunctórum, quibus tui nóminis dedisti confessiõem, per haec sacraménta salutis nostrae, cunctórum remissiõem tribue peccatórum. Per Dóminum...

Postcommunio

Praesta, quae sumus omnipotens et misericors Deus: ut animae famulorum famularumque tuarum, pro quibus hoc sacrificium laudis tuae obtulimus maledicti; per hujus virtutem sacraménti a peccátis ómnibus expiátae, lucis perpetuae, te miserante, recipiant beatitudinem. Per Dóminum nostrum...

zemřelých, jimž jsi dal vyznávatí jméno své, těmito svátostmi naší spásy odpuštění všech hříchů uděl. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest...

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, aby duše služebníků a služebnic tvých, za které jsme tuto oběť chvály velebnosti tvé přinesli, mocí této svátosti od všech hříchů očistěné, pro tvé milosrdenství blaženosti světla věčného dosáhly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Dne 8. prosince

Neposkrvněného Početí blahoslavené Panny Marie

„Všecka krásná jsi, Maria, a skvrny dědičné není na tobě!“

Dnes radujeme se nejen z toho, že byla pod srdcem své matky počata žena, která byla už na prahu Říše slíbená padlému lidstvu, ale hlavně z toho, že tato žena jedinečnou výsadou mezi lidstvem byla pro zasluhy Vykupitele už předem prosta veškeré skvrny, i skvrny dědičného hříchu, kterou si každý člověk přináší na svět. Byla určena za Matku Nejsvětějšího a proto nesmělo na ni býti ani té nejmenší skvrny. Jaká úžasná krása a nádhera zdobí tuto požehnanou mezi ženami! Její nevyсловná čistota a nevinnost je kouzlem, které nás k ní tolik vábí a nás tolik dojímal! Na ní vidíme, že všecka Krása pramení jenom z cudnosti a nevinnosti, že všechen půvab tkví v čistotě a svatosti. A tato nejkrásnější a nejsvětější ze všech žen byla nám dána za Matku! Jak musíme býti

na takovou Matku hrdí a jak děkovati Bohu za přemíru těch Milostí, kterými ji naplnil! Neustáíme nikdy vděkovati vůni této milostiplné Lilie a dívati se do tohoto Zrcadla bez poskvrny!

Dnešní svátek je půvabným červánkem před východem Slunce, které se nám o Vánocích ukáže.

Introuitis. Isaiae 61, 10.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia induit me vestimentis salutis: et indumentis iustitiae circumdedit me, quasi sponsam ornátam monilibus suis.

Ps. 29, 2. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimicos meos super me.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparásti: quaesumus; ut qui ex morte ejúsdem Filii tui praevisa eam ab omni labe praeservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum ...

Připomínka předchozí adventní neděle.

Lectio

libri Sapiéntiae. 8, 22-35. z knihy Přísloví. 8, 22-35.

Dnešní lekce používá slov, která jsou původně řečena pro nestvořenou Božskou Moudrosti, pro označení počátků neposkvřené

Panny, která je známa věčným Božím úradkům právě tak, jako samo Vtělení Bohočlověka.

Dóminus possédit me in initio viarum suarum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab aetérno ordináta sum, et ex antiquis, ántequam terra fieret. Non dum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquarum erupérant: necdum montes gravi mole cónsístant: ante colles ego parturíbar: adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terrae. Quando praeparábat coelos, áderam: quando certa lege, et gyro vallábat abýssos: quando aethera firmábat sursum, et librábat fontes aquarum: quando circumdabat marí términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terrae. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per singulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrarum: et deliciae meae esse cum filiis hóminum. Nunc ergo, filii, audíte me: Beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplinam, et estóte sapiéntes, et no-

Pán měl mne na počátku díla svého, prve než byl co činil, od pradávna. Od věčnosti ustanovena jsem, od věků, prve nežli země byla. Před mořem já jsem zrozena již byla; prameny vod se ještě nepřýštily, hory ještě s obrovskou tíží svou nestály, před pahorky já jsem zrozena byla; (Bůh) ještě nebyl učinil zemi, řeky, ani prvopočátky zemského kruhu. Nebesa když zakládal, byla jsem tam; když dával zákon, by obloha hradila vody, když vkládal sílu do mračen ve výšinách, vydatnost pramenům vodním když odměřoval, moři když do kruhu hranice vykazoval, zákon když stanovil vodám, by nepřešly mezi svých, a když odvažoval základy země: s ním jsem byla všechno pořádajíc, kochala jsem se rozkoší den každý, hrála jsem si před ním ustavičně, hrála jsem si na okruhu zemském, rozkoš majíc v pokolení lidském. Nyní tedy, děti, poslyšte mne! Blahoslavení, kteří dbají cest mých! Slyšte poučení, a budete

lite abjicere eam. Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostium mei. Qui me invenierit, inveniet vitam, et habebit salutem a Domino.

Graduale. Judith. 13, 23.

Benedicta es tu, Virgo Maria, a Domino Deo excelsio, prae omnibus mulieribus super terram.

Ź. ibid. 15, 10. Tu gloria Jerusalems, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Alleluja, alleluja.

Ź. Cant. 4, 7. Tota pulchra es, Maria: et macula originalis non est in te. Alleluja.

moudří; nechtějte jim opovrhovati! Blaze člověku, který poslouchá mne, který u dveří svých každý den bdí, pozor dává u veřejí bran svých. (Neboť) mne kdo najde, nalezne život, a dojde požehnání od Hospodina.

Stupňový zpěv. Judit 13.

Požehnaná jsi, Panno Maria, od Pána, Boha svrchovaného, přede všemi ženami na zemi.

Ź. tamt. 15, 10. Ty jsi slávu Jerusalema, ty jsi radostí Israele, ty jsi cíl lidu našeho.

Aleluja, aleluja.

Ź. Velep. 4, 7. Všecka krásná jsi, Maria, a poskvrny prvotní není u tobě. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii secundum Lucam. c. 1.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 1, 26-28.

Přímou z úst archanděla Gabriela slyšíme, že ta nejpokornější a nejčistší Panna jest Milostí plná.

In illo tempore; Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitate Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vir-

Za onoho času anděl Gabriel poslán byl od Boha do města galilejského, jemuž jméno Nazaret, ku panně, zasnoubené muži, jemuž jméno Josef, z domu Davidova, a jméno panny

ginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave, gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Credo.

Maria. A vešed k ní anděl, řekl: „Zdráva buď, milosti plná, Pán s tebou, požehnaná s ty mezi ženami.“

Následuje Credo.

Offertorium. Luc. 1, 28.

Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Alleluja.

Obětování. Luk. 1, 28.

Zdráva, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty mezi ženami. Alleluja.

Secreta

Salutarem Hostiam, quam in solemnitate Immaculatae Conceptionis Beatae Virginis Mariae tibi, Domine, offerimus, suscipe, et praesta: ut sicut illam tua gratia praeveniente ab omni labe immunem profitemur; ita ejus intercessionis a culpis omnibus liberemur. Per Dominum ..

Tichá modlitba

Spasitelnou obět, Pane, kterou ti o slavnosti neposkvrněného Početí blahoslavené Panny Marie přinášíme, přijmi a uděl, jako ji předcházející milostí tvou veliké poskvrny prostou vyznáváme, tak abychom na její přimluvu od velikých vin zproštěni byli. Skrze Pána ...

Připomínka předchozí adventní neděle.

Communio

Gloriosa dicta sunt de te, Maria: quia fecit tibi magna qui potens est.

K přijímání

Přeslavné věci pověděny jsou o tobě, Maria, neboť veliké věci učinil tobě, jenž mocný jest.

Postcommunio

Sacramenta quae sumpsimus, Domine Deus no-

Po přijímání

Svátosti, jež jsme přijali, Pane, Bože náš, nechť

ster: illius in nobis culpae
vulnera réparent; a qua
Immaculátam Beátae Ma-
ríaie Conceptionem singu-
láríter praeservásti. Per
Dóminum nostrum...
vyléčí v nás rány oné vi-
ny, od níž jsi jedinečně
Početí blahoslavené Ma-
rie neposkvrněné uchoval.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

Připomínka předchozí adventní neděle.

VŠEOBECNÉ MŠE PRO SVÁTKY SVATÝCH (Commune Sanctorum)

„Commune Sanctorum“ nazývá se ona část Mísálu, jež obsa-
huje mše na svátky svatých a světic, které nemají zvláštního for-
muláře jako svátky v Proprium Sanctorum.

Ve svatvečer svátku Apoštola

„Já jsem jako oliva plodná v domě Páně!“

Formulář následující mše podává obsah života a působení apo-
štolského. Sv. Apoštol je skutečně plodnou olivou, kterou zasadil
Pán v domě svém a která vydala a vydává ještě nepřehledný počet
plodů — křesťanů. Její větve rozrostly do všech úhlů světa a neko-
nečně blažen člověk, jenž do stínu jejího se posadil! — Avšak
také každá duše křesťanská jest ratolístkou olivovou; zamysleme
se tedy nad sebou, zdali neseme ty plody, jež od nás Pán očekává!
Rozpalme se pro věc Boží na příkladu sv. Apoštola!

Introitus. Ps. 51, 10 et 11. Vstup. Ž. 51, 10 a 11.

Ego autem sicut olíva Já jsem jako oliva plod-
fructifera in domo Dómi- ná v domě Páně; doufal
ni, sperávi in misericórdia jsem v milosrdenství Boha
Dei mei: et exspectábo svého. Toužití budu po
nomen tuum, quóniam bo- jménu tvém, neboť jest
num est ante conspéctum sladké před tváří Svatých
Sanctorum tuorum. tvých.

Ps. ib. 3. Quid gloriáris Ž. tamt. 3. Co se chlu-
in malítia: qui potens es in bíš zlobou, ty, jenž jsi
in iniquitate? mocný v nepravosti?

Ź. Glória Patri...

Ź. Sláva Otcí...

Oratio

Modlitba

Da quaesumus omnípo- Dej, prosíme, všemo-
tens Deus: ut beáti N. houcí Bože, aby ctihodná
Apóstoli tui, quam praeve- slavnost svatého N., apo-

nimus, veneránda solém-
nitas, et devotiónem nobis
aúgeat, et salutem. Per
Dóminum nostrum...

štola tvého, jejíž svatve-
čer slavíme, zbožnost na-
ši rozhojňovala i spásu.
Skrze Pána našeho...

Léctio

libri Sapiéntiae.
44, 25-27 et 45, 2-4, 6-9.

Čtení

z knihy Sirachovcovy.
44, 25-27 a 45, 2-4, 6-9.

Apoštolové jsou jako patriarchové Božího lidu. Jako vyvolená zem byla rozdělena 12 synům Jakobovým, tak svět byl svěřen péči a práci těchto 12 novozákonních patriarchů. Jako Mojžíš, tak také Apoštol je vůdcem a učitelem lidu svého. Biskupové a kněží mohou čerpat pro svou námahu hojně útěchy z dnešního čtení; i když se jim zdá, že všechna jejich práce byla marna, není tomu tak. „Požehnáni Hospodinovo na hlavě spravedlivého.“

Benedictio Dómini super caput iusti. Ideo dedit illi Dóminus haereditátem, et divisit illi partem in tribubus duódecim: et invénit grátiam in conspéctu omnis carnis. Et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et iussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide, et lenitáte ipsius sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Et dedit illi coram praecépta, et legem vitae, et disciplínae: et excésum fecit illum. Státuit ei testaméntum aeternum, et circumcínxit eum zona iustitiae: et induit eum Dóminus corónam glóriae.

Požehnáni Hospodinovo snese se na hlavu spravedlivého. Proto dal mu Hospodin dědictví a rozdělil úděl (jeho) mezi dvánáct pokolení; a nalezl milost přede všemi lidmi. Proslavil ho na postrach nepřátel a slovy jeho příšerné úkazy zkroutil. Slavným učinil ho před králi a dal mu příkázání pro svůj národ a svou velebnost mu ukázal. Pro jeho věrnost a lichost zaslavil si jej, vyvolil ho z veškerého lidstva. Tváří in tvář mu dal příkázání, zákon života a osvětlení, a povýšil jej. Učinil s ním smlouvu na věčné časy, ošatil jej oblekem spravedlnosti; Hospodin oblékl jej šatem slavným.

Graduale. Ps. 91, 13 et 14. Stupňový zpěv. Ž. 91.

Justus ut palma florébit:
sicut cedrus Libani multi-
plicábitur in domo Dómini.

Ž. Ib. 3. Ad annuntián-
dum mane misericórdiam
tuam, et veritátem tuam
per noctem.

Spravedlivý jako palma
pokvete; jako cedr na Li-
banu rozmnoží se v domě
Hospodinově.

Ž. Tamt. 3. Aby hlásal
za jitra milosrdenství tvé
a věrnost tvou za noci.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánnem. c. 15. podle Jana. 15, 12-16.

Nejen Apoštol a pastýřové duší, ale my všichni jsme povinni mluvit se vespolek a přinášeti užitek. Chceš, aby Bůh tvoji modlitbu vyslyšel? Prokazuj svému bližnímu lásku a pros ve jménu Ježíšově!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est praecéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Majórem hac dilectiόnem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis, quae ego praecipio vobis. Jam non dicam vos servos, quia servus nescit, quid faciát dóminus ejus. Vos autem dixi amicos: quia ómnia, quaecúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegistis: sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat: ut quodcúmque petíeritis

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Toto jest přikázání mé, abyste se milovali vespolek, jako jsem já miloval vás. Větší lásky nemá nikdo nad tu, aby kdo položil život svůj za své přátele. Vy jste přáteli můji, činíte-li, co já prikazuji vám. Již nenazývám vás služebníky, neboť služebník neví, co činí pán jeho, ale nazval jsem vás přáteli, neboť jsem vám oznámil všechno, co jsem slyšel od Otce svého. Ne vy jste mne vyvolili, nýbrž já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užiti-

Patrem in nómine meo, det vobis.

Offertorium. Ps. 8.

Glória, et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta

Apostólici reveréntia cúl-minis offeréntes tibi sacra mystéria, Dómine, quæsumus: ut beáti N. Apóstoli tui suffrágiis, cujus natalítia praevenimus, plebs tua semper et sua vota de-prómat, et desideráta percipiat. Per Dóminum...

Communio. Ps. 20, 6.

Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam, et magnum decórem impónes super eum, Dómine.

Postcommunio

Sancti Apóstoli tui N. quæsumus Dómine, supplicatióne placátus, et véniam nobis tríbue, et remédia sempitérna concéde. Per Dóminum...

tek, a užitek váš aby zůstával, by začali byste poprosili Otce ve jménu mém, dal vám.“

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností korunoval jsi jej a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

V úctě k apoštolské důstojnosti obětuje ti, Pane, svatá tajemství a prosíme, aby na přímluvu svatého N., Apoštola tvého, jehož umučení svatvečer slavíme, lid tvůj prosby svoje předkládal a žádaného došel. Skrze Pána..

K přijímání. Ž. 20, 6.

Veliká je sláva jeho ze spásy tvé: slávu a velikou skvělost vložíš naň, Pane.

Po přijímání

Svatého Apoštola tvého N. snažnou přímluvou usmířen, uděl nám, prosíme, Pane, odpuštění a po-přej nám prostředků k věčné spáse. Skrze Pána...

I. V den mučedníka, biskupa mimo čas velikonoční

„Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého.“

Pán volí si za své zástupce, koho chce; na toho pak přenáší část svého lesku. Není větší důstojnosti nad kněžskou! Není důležitějšího úkolu nad pastýřství duší! Kež by všichni kněží zachovali svou důstojnost na věky! Povinností věřících jest modliti se za jejich vytrvalost, neboť člověk s líhou nese břímě své slabé a vratké přirozenosti. Nejen kněžstvo, ale i věřící laikové musejí zachováti důstojnost svého kněžství, vždyť všichni jsou „královským kněžstvem“, jež obětuje Otci v modlitbách Syna za svou spásu.

Introitus. Eccli. 45, 30.

Státuit ei Dóminus te-staméntum pacis, et Príncipem fecit eum: ut sit illi Sacerdótii dignitas in aetérnum.

Ps. 131, 1. Meménto Dómine David, et omnis mansuetúdinis ejus.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Infirmitátem nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus próprie actionis gravat, beáti N. Mártýris tui atque Pontificis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum...

Lectio

Epístolae b. Jacóbi Apóstoli. cap. 1, 12-18.

Každé důstojenství přináší člověku zde na zemi kromě lesku i břímě. Křtem svatým stali jsme se dítkami Božími, jest nám však dosud přemáháti těžká pokušení; korunu života pak obdrží pouze

Vstup. Sir. 45, 30.

Uzavřel s ním Pán smlouvu pokoje a knížetem jej učinil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky.

Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké zbožnosti jeho.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Na slabost naši shlédni, všemohoucí Bože, a ježto břímě našich skutků tíží, nechť svatého N., mučedníka tvého a biskupa, přímluva slavná nás chrání. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Čtení

z listu sv. Jakuba Apoštola. 1, 12-18.

ten, kdo ve všech zkouškách vytrvá. Dnešní světec nám ukazuje, že člověk musí předem přemoci svou vlastní žádostivost; není to snadná věc, ale láska k Bohu nás lehce přes všechny překážky přeneše.

Carissimi. Beátus vir, qui suffert tentationem; quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se. Nemo cum tentatur, dicat, quoniam a Deo tentatur: Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat. Ut quisque vero tentatur a concupiscentia sua abstractus, et illuctus. Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem. Nolite itaque errare, fratres mei dilectissimi. Omne datum optimum, et omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre lumine, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudo in obumbratio. Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus in initium alicuius creaturae ejus.

Graduale. Ps. 88, 21-23.

Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliabitur ei, et br-

Nejmilejší, blahoslavený člověk, jenž vytrvá v pokušení, neboť když bude zkušěn, obdrží korunu života, kterou Bůh zaslíbil těm, kteří ho milují. Nikdo jsa pokoušen neříkej: „Od Boha jsem pokoušen,“ neboť Bůh nemůže být pokoušen ke zlému, sám pak nepokouší nikoho. Ale každý bývá pokoušen jsa lákán a vnaděn od své (vlastní) žádosti; potom žádost počavši, rodí hřích; hřích pak byv dokonán, plodí smrt. Nemylte se (tedy), milovani bratři moji; všechno dáni dobré a každý dar dokonaly jest shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož není proměny ani z obratu zastínění. Dobrovolně zajisté zplodil nás slovem pravdy, abychom byli jakousi protivinou tvorstva jeho.

Stupňový zpěv. Ž. 88.

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého; svatým olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu

chium meum confortabit eum. *Ů.* Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocabit ei.

Allelúja, allelúja.

Ů. Ps. 109, 4. Tu es Sacerdus in aeternum, secundum ordinem Melchisedech. Allelúja.

Po Devítíku vynechává se Alleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desiderium animae ejus tribuisti ei: et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. *Ů.* Quoniam praeveneris eum in benedictionibus dulcedinis. *Ů.* Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

bude pomáhati; rámě mé jej posílí. *Ů.* Nic nepořídí nepřítel proti němu, syn nepravosíi neuškojí jemu.

Aleluja, aleluja.

Ů. Ž. 109, 4. Ty jsi knězem na věky, podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

Tractus. Ž. 20, 3-4.

Touhu duše jeho jsi vyplnil a přání rtů jeho jsi mu neodpřel. *Ů.* Předehšel jsi jej sladkým pozeňáním. *Ů.* Vstavil jsi na hlavu jeho korunu z dráheho kamení.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secundum Lucam. c. 14. podle Lukáše. 14, 26-33.

Chce-li se kdo státi učedníkem Kristovým, nesmí ničemu na světě dávat přednost před Ním. Ten nejuzší krevní anebo i manželský svazek jest překážkou k cestě do Nebe, netrvá-li ve vztahu k Bohu. Kdo nepohrdne světem, t. j. vším, což není ve spojení s Bohem, ten není učedníkem Kristovým a kdo nepohrdne vlastním životem, žádá-li ho Bůh na něm, ten není ve spojení se svým Místrem. Každý z nás musí nésti svůj kříž, nezoufejme však a popatřme na život dnešního mučedníka, jak Pán nám pomáhá i v nejkrutějších mukách!

In illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et

Za onoho času řekl Ježíš k zástupům: „Jde-li kdo ke mně a nemá v neustávající otce svého a matky své i manželky a dítek a bratrův i sester svých, ano

ánimam suam, non potest meus esse discipulus. Et qui non bájulát crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discipulus. Quis enim ex vobis volens turrim aedificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necesárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteaquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perficere, omnes, qui vident, incipiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo coepit aedificáre, et non potuit consummáre? Aut quis rex itúrus committere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem míllibus occurrere ei, qui cum viginti míllibus venit ad se? alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quae pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúnciat ómnibus, quae pósidet, non potest meus esse discipulus.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

i života svého, nemůže býti mým učedníkem. A kdo nenese kříže svého a nejde za mnou, nemůže býti mým učedníkem. Neboť kdo z vás chtěje vystavěti věž, nesedne dříve a nepočítá potřebného nákladu, má-li dosti, aby dořídil, by snad, kdyby položil základ a nemohl dokončiti, všickni ti, kteří by to viděli, nepočali se mu posmívati říkouce: 'Tento člověk počal stavěti a nemohl dokončiti.' Aneb, který král chtěje počíti válku proti jinému králi, nesedne dříve a nepřemýšlí, je-li s to, aby s desíti tisíci utkal se s tím, jenž s dvaceti tisíci táhne na něho? Sic jinak, pokud tento ještě opodál jest, odešle poselství a žádá za jednání o mír. Tak tedy každý z vás, jenž neodřiká se všeho, co má, nemůže býti mým učedníkem."

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milosrdenství moje bude s ním a ve jménu mém zyelebí se moc jeho.

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beáti N. Mártýris tui, atque Pontificis dicátas méritis, benignus assúme: et ad perpétuum nobis tribue provenire subsidium. Per Dóminum nostrum...

Communio. Ps. 88, 36, 37 et 38. K přijímání. Ž. 88.

Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in aetérnum manébit: et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfectá in aetérnum, et testis in coelo fidélis.

Postcommunio

Reflecti participatióne múnérís sacri, quaesumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártýre tuo, atque Pontífice, sentiamus effectum. Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Oběti tobě, Pane, zásluhami svatého N., mučedníka tvého a biskupa, posvěcené dobrotivě přijmi a dej, aby se nám ustavičnou stály pomocí. Skrze Pána našeho...

Jednou přísáhl jsem ve svatyni své: símě jeho zůstane na věky a trůn jeho jako slunce před tváří mou a jako úplněk na věky. A svědek (toho) na nebi jest věrný.

Po přijímání

Občerstvení jsouce účastenstvím na daru svatém prosíme, Pane, Bože náš, abychom na přímluvu svatého N., mučedníka tvého a biskupa, pocítili účinek toho, co slavíme. Skrze Pána našeho...

II. V den mučedníka, biskupa (Jiná mše)

„Tentof jest kněz, jezž korunoval Pán!“

Slova Vstupu značí, jaký úkol mají kněží — velebiti Pána; jsou mu zvláštním způsobem zasvěceni. Celý jejich život a všechno jejich počínání má býti jedinou nepřetržitou modlitbou — neboť dostal za úkol prostředkovati mezi Bohem a Jeho lidem. Oni mají vyzývati svaté a pokorně srdcem — věřící lid — aby neustávali chváliti Bohai.

Introitus. Dan. 3, 84 et 87.

Sacerdotes Dei benedicite Dóminum: Sancti, et húmiles corde laudate Deum.

Ps. ib. 57. Benedicite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in saecula.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártýris tui, atque Pontificis, ánnua solemnitate laetificas: concéde propitius; ut, cujus natalitia cólimus, de ejúsdem étiám protectione gaudeámus. Per Dóminum nostrum...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2, c. 1.

Ze svých vlastních sil bychom nemohli odvážit se na cestu Svatosťi, pomáhá nám však Milost Boží a jeho milosrdenství a útěcha, plynoucí ze zadosťučnění Kristova.

Fratres. Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolatiónis, qui consolatur nos in omni tribulatióne nostra: ut possimus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortationem, qua

Vstup. Dan. 3, 84 a 87.

Kněží Boží, velebte Pána! Svátí a pokorní srdcem, chvalte Boha.

Ž. tamt. 57. Velebte všechna díla Páně Pána. Chvalte a velebte jej na věky.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž nás svatého N., mučedníka svého a biskupa, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom též poživali ochrany toho, jehožto narozeniny slavíme. Skrze Pána našeho...

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Korintským. 1, 3-7.

Bratři, veleben budiž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy, který nás potěšuje ve všelikém souzení našem, abychom mohli těšiti ty, kteří jsou ve všelikém souzení, (a to) účehou, kterou my sami býváme

exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis: ita et per Christum abúndat consolátio nostra. Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salutē, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salutē, quae operátur tolerántiam earúndem passiónum, quas et nos pátimur: ut spes nostra firma sit pro vobis; sciéntes, quod, sicut scícti passiónum estis, sic éritis et consolatiónis: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 8,6-7.

Glória, et honóre coronásti eum. Ť. Et constituísti eum super ópera mánum tuárum, Dómine.

Allelúja, allelúja.

Ť. Hic est sacerdos, quem coronávit Dóminus, Allelúja.

Po Devítíku vynechává se Alleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Ť. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedi-

potěšování od Boha. Neboť jako utrpení Kristova plynou hojně na nás, tak hojná jest skrze Krista i útěcha naše. Avšak buďto že jsme souzeni, (děje se to) pro vaši útěchu a spásu, aneb jsme potěšováni, (jest to) pro vaši útěchu, která se jeví působivou ve snášení týchž utrpení, jež také my trpíme. A (tak) pevná jest naše naděje o vás, neboť víme, že jako jste s námi účastni utrpení, tak (budete účastni) i naši útěchy (v Kristu Ježíši, Pánu našem).

Stupňový zpěv. Ž. 8.

Slávou a důstojností jsi jej ověncil. Ť. A ustanovil jsi jej (vládcem) nad díly rukou svých, Pane.

Aleluja, aleluja.

Ť. Tento jest kněz, jež korunoval Pán. Aleluja.

Allelúja.

Traktus. Ž. 111, 1-3.

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v příkázáních jeho libuje si ve lice. Ť. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení

cétur. *V.* Glória, et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii secundum Matth. c. 16. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 16, 24-27.

Všle Boží nám musí býti nade všecko, neboť „co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu utrpěl?“ K svatosti, již od nás Bůh žádá, dospějeme jenom tehdy, jestliže vezmeme na sebe oddaně kříž, jež Bůh vložil na naše bedra.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me. Qui enim voluerit animam suam salvam facere, perdet eam. Qui autem perdidit animam suam propter me, inveniet eam. Quid enim prodest homini, si mundum univérsam lucrétur, animae vero suae detrimentum patiatúr? Aut quam dabit homo commutatió-nem pro ánima sua? Filius enim hominis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: et tunc reddet unicuique secundum ópera ejus.

Offertorium. Ps. 88. Obětování. Ž. 88, 21-22.

Invéni David servum meum, óleo sancto meo
Vyyolil jsem Davida, služebníka svého; svatým

spravedlivých požehnáno bude. *V.* Sláva a bohatství v domě jeho a spravedlnost jeho zůstává na věky věkův.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Chce-li kdo za mnou přijíti, zapři sebe sám a vezmi kříž svůj a následuj mne. Neboť kdo by chtěl život svůj zachovati, ztratí jej; kdo by však ztratil život svůj pro mne, nalezne jej. Neboť co prospěje člověku, byť celý svět získal, na duši však škodu trpěl? Aneb jakou dá člověk výměnu za duši svou? Syn člověka zajisté přijde ve slávě Otce svého s anděly svými a tehda odplatí jednomu každému podle skutků jeho.“

unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto N. Mártýre tuo, atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum...

Communio. Ps. 20, 4.

Posuisti Dómine in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Postcommunio

Haec nos Commúnio, Dómine, purget a crimine: intercedénte beáto N. Mártýre tuo, atque Pontífice, coeléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum...

III. V den mučedníka, který nebyl biskupem

„Blaze člověku, jenž bojí se Pána; jenž v přikázáních jeho líbuje si velice!“

Světec, k jehož cti jest sloužena tato mše, dosáhl již své dokonalosti a blaženosti. U Boha nalezl všecko, co si lidské srdce může přát. Svého vítězství dosáhl mocnou láskou k Bohu, jež mu postavila drahocennou korunu na hlavu. Neří pro nás důležitější modlitby nad prosbu o posílení lásky Boží v nás.

Introitus. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, laetábitur justus: et super raduje se spravedlivý a

olejem svým pomazal jsem jej. Proto ruka má mu bude pomáhati; rámě mé jej posílí.

Tichá modlitba

Dary tobě, Pane, obětované, posvěť a usmířenými, na přímluvu svatého N., mučedníka svého a biskupa, na nás milostivě pohleď. Skrze Pána...

K přijímání. Ž. 20, 4.

Vstávil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého.

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od hříchů a na přímluvu svatého N., mučedníka tvého a biskupa, nechť nás učiní účastny nebeského léku. Skrze Pána našeho...

salutare tuum exultabit vehementer: desiderium animae ejus tribuisti ei.

Ps. ib. 4. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut, qui beati N. Martyris tui natalitia colimus, intercessionem ejus in tui nominis amore roborémur. Per Dóminum nostrum...

Lectio

libri Sapiéntiae. 10, 10-14. z knihy Moudrosti. 10.

Budeme-li konati poctivě a spravedlivě, co poznáváme jako vůli Boží, můžeme být jisti, že Bůh u nás se svou pomocí neustále dí. Ani peklo ani svět nás nemůže zmocit!

Justum deduxit Dóminus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum: dishonestavit illum in laboribus, et complévit labores illius. In fraude circumventium illum affuit illi: et honestum fecit illum. Custodivit illum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, et certamen forte dedit illi, ut vinceret,

nad pomoci tvou plesá převelice. Prání srdce jeho jsi mu vyplnil.

Ť. tamt. 4. Přišel jsi mu vsťříc se sladkým požehláním. Vstavl jsi na hlavu jeho korunu z kameni drahého.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Uděl, prosíme, všemohoucí Bože, abychom slávice narozeniny svatého N., mučedníka tvého, na jeho přimluvu v lásce k jménu tvému posilnění byli. Skrze Pána našeho...

Čtení

z knihy Moudrosti. 10.

Spravedlivce vedl Pán cestami přímými, ukázal mu království Boží, znalost svatých věcí mu udělal, dovedl ho k bohatství námahami, a plody práce jeho rozmnožil. Když ho oklamat chtěli, byl u něho, a zámožnost mu zjednal. Ostříhal ho před nepřátelei, když měl být přepaden, zabezpečil jej, v zápasu tuhém získal mu ví-

et sciret, quoniam omnium poténtior est sapiéntia. Haec vénditum justum non dereliquit, sed a peccatoribus liberavit eum, descenditque cum illo in fóveam, et in vinctulis non dereliquit illum, donec afferret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsus eos, qui eum deprimébant: et mendaces osténdit, qui maculaverunt illum: et dedit illi claritatem aetérnam, Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 111, 1-2.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Ť. Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedictúr.

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 20, 4. Posuisti Dómine super caput ejus coronam de lapide pretioso. Allelúja.

Po Devítníku vynechává se říká se:

Tractus. Ps. 20, 3-4.

Desiderium animae ejus tribuisti ei: et voluntate laborum ejus non fraudasti eum. Ť. Quoniam praevenisti eum in benedictioni-

těžství, aby zvěděl, všechno že zmůže moudrost. Ta spravedlivce, když prodán byl, neopustila, ale hříšníkům ho uchránila. Sestoupila s ním do vězení, ani v poutech ho neopustila, až mu přinesla žezlo královské vlády, a moc nad jeho utlačovateli, až ze lži usvědčila ty, kteří ho černili, a jemu slávu věčnou udělil — Pán Bůh náš.

Stupňový zpěv. Ť. 111.

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. Ť. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ť. 20, 4. Vstavl jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z drahého kameni. Aleluja.

Aleluja s následujícími veršem a

Traktus. Ť. 20, 3-4.

Prání srdce jeho jsi mu vyplnil a tužby rtů jeho jsi mu nezamítil. Ť. Přišel jsi mu vsťříc se sladkým požehláním. Ť. Vstavl

bus dulcédinis. **V.** Posuísti jsi na hlavu jeho korunu in cápíte ejus corónam de z drahého kamení. lápide pretiósó.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia secúndum Matth. c. 10. podle Matouše. 10, 34-42.

Povinnosti křesťana jsou těžké; sílu k plnění jich můžeme čerpat pouze z lásky k Bohu, učme se jí od světci! Kristus nepřišel na svět, aby nám získal jeho rozkoše a radosti, ale aby nás naučil vztahovati všecko na Boha. Co se nedá sloučiti s láskou k Bohu, to jest hřích a to nutno zavrhnout!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolite arbitrári, quia pacem vénerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim separare hóminem advérsus patrem suum, et filiam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suam: et inimici hóminis, doméstici ejus. Qui amat patrem, aut matrem plus quam me, non est me dignus. Et qui amat filium, aut filiam super me, non est me dignus. Et qui non accipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Qui invénit ánimam suam, perdet illam; et qui perdidit ánimam suam propter me, invéniet eam. Qui récipit vos, me récipit: et qui me récipit, récipit eum, qui me misit. Qui récipit Prophétam in nómine

Za onoho času Pán Jezus řekl učedníkům svým: „Nedomnívejte se, že jsem přišel uvést pokoj na zem; nepřišel jsem uvést pokoj, nýbrž meč. Přišel jsem zajistě, abych rozdvojl člověka proti otci jeho a dceru proti matce její a nevěstu proti tchyni její, a nepřátelé člověka jsou domácí jeho. Kdo miluje otce neb matku více nežli mne, není mne hoden, a kdo miluje syna neb dceru více nežli mne, není mne hoden. A kdo nebéře kříže svého a nenásleduje mne, není mne hoden. Kdo nalezne život svůj, ztratí jej, a kdo ztratí život svůj pro mne, nalezne jej. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijímá proroka ve jméno proroka, obdrží od-

Prophétae, mercédem Prophétae accipiet: et qui récipit justum in nómine justí, mercédem justí accipiet. Et quicúmque potum déderit uni ex minimis istis cálicem aquae frígidae tantum in nómine discipuli: amen dico vobis, non perdet mercédem suam.

Offertorium. Ps. 8, 6-7.

Glória, et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta

Munéribus nostris, quaesumus Dómine, precibúsq-ue suscéptis: et coeléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum...

Communio. Matth. 16, 24. K přijímání. Mat. 16.

Qui vult venire post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Postcommunio

Da, quaesumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne Sanctórum, temporáli gratulámur officio, ita perpétuo laetémur aspéctu. Per Dóminum nostrum...

platu proroka, a kdo přijímá spravedlivého ve jméno spravedlivého, obdrží odplatu spravedlivého. A kdokoli by podal pítí jednomu z malíčkých těchto číši vody studené toliko ve jméno učedníka, amen, pravím vám, neztrafí odplaty své.“

Obětování. Ž. 8, 6-7.

Slávou a důstojností jsi jej ověncil a ustanovil jsi jej nad díly rukou svých, Pane.

Tichá modlitba

Dary naše, prosíme, Pane, a modlitby přijmi, nebeskými tajemstvími náš očisť a milostivě vyslyš. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Dej, prosíme, Pane, Bože náš, abychom jako se časným slavením památky tvých Svatých těšíme, tak abychom se věčně z patřetí na ně radovali. Skrze Pána našeho...

IV. V den mučedníka, který nebyl biskupem (Jiná mše)

„Života žádal od tebe, i dal jsi jemu!“

Mnoho příkoří, úzkostí a bolestí musil mučedník vytrpěti. Ne-
přestal však doufat a proto se nyní raduje. — Také my musíme
kráčeti křížovou cestou; kéž by nám dobrotivý Bůh pomohl svou
Milostí, abychom v těchto zkouškách obstáli!

Introitus. Ps. 63, 11. Vstup. Ž. 63, 11.

Lactabitur justus in Dó- Plesati bude spravedlivý
mino, et sperabit in eo: nad Pánem a doufatí bude
et laudabuntur omnes recti v něho; a chválení budou
corde. všichni, kteří jsou spra-
vedliví srdcem.

Ps. ib. 2. Exaúdi Deus, když úpím,
oratióne meam, cum dé- modlitbu mou, když úpím
precor: a timóre inimicí k tobě; zachraň před hroz-
éripe ánimam meam. ným nepřítelem život můj.

Ť. Glória Patri... Ť. Sláva Otci...

Oratio Modlitba

Praesta, quaesumus, om- Uděl, prosíme, všemo-
nipotens Deus: ut, inter- houcí Bože, abychom byli
cedente beáto N. Mártýre v přímluvu svatého N.,
tuo, et a cunctis adversi- mučedníka tvého, ode
tátibus liberémur in cór- všech protivství vysvo-
pore, et a pravis cogitatió- bození na těle a od zlých
nibus mundémur in mente. myšlenek očištění na duši.
Per Dóminum nostrum... Skrze Pána našeho...

Lectio Čtení

Epistolae b. Pauli Apóstoli z druhého listu sv. Pavla
ad Timótheum. 2. c. 2. k Timotheovi. 2, 8-10 a 3, 10-12.

Sv. Pavel dosvědčuje svými slovy, že následovník Ježíše Krista
bude trpěti mnohá příkoří a pronásledování. Neklesejme na mysl,
neboť ze všech nás vytrhne Pán, který čeká jen, až se k Němu
obrátime s prosbou o pomoc.

Carissime: Memor esto
Dóminum Jesum Christum
resurrexisse a mórtuis ex
sémine David, secúndum
Evangélium meum, in quo
labóro usque ad víncula,
quasi male óperans: sed
verbum Dei non est alli-
gátum. Ideo ómnia susti-
neo propter eléctos, ut et
ipsi salútem consequántur,
quae est in Christo Jesu,
cum glória coelésti. Tu
autem assecútus es meam
doctrínam, institutióne,
propósitum, fidem, lon-
ganimitátem, dilectióne,
persecutiónes, patiéntiam,
passiões: quália mihi
facta sunt Antiochiáe, Ico-
nii, et Lystris: quales per-
secutiões sustinui, et ex
ómnibus erípuit me Dómi-
nus. Et omnes, qui pie vo-
lunt vívere in Christo Jesu,
persecutióne patiéntur.

Nejmilejší, pamatuj na
Ježíše Krista, jenž jsa z po-
tomstva Davidova, vstal
z mrtvých podle evangelia
mého, ve kterém snášim
utrpení až do vazby jako
zločinec; avšak slovo Bo-
ží není přivázáno. Proto
všecko snášim pro vyvo-
lení, aby také oni dos-
áhli té spásy, která jest
v Kristu Ježíši, i se slávou
věčnou. Ty jsi však násle-
doval mého učení, způ-
sobu života, úmyslu, mé
víry, shovívavosti, lásky,
trpělivosti, mých pronásle-
dování, utrpení, která se
mi přihodila v Antiochii,
v Ikonii, v Lystře, proná-
sledování, jaká jsem vy-
trpěl, a ze všech vytrhl
mě Pán. Ale také všickni,
kteří chtějí pobožně žiti
v Kristu Ježíši, budou pro-
následování.

Graduale. Ps. 36, 24. Stupňový zpěv. Ž. 36.

Justus cum ceciderit, I když spravedlivý u-
non collidétur: quia Dó- padl, neuskodí mu to,
minus suppónit manum svou.
suam.

Ť. Ps. ib. 26. Tota die
miserétur, et cómmodat: Den co
et semen ejus in bene- den se slitovává a půjčuje,
dictiõe erit. a proto símě jeho bude
požehnáno.

Allelúja, allelúja.

Aleluja, aleluja.

Ť. Joan. 8, 12. Qui séquitur me, non ambulat in ténébris; sed habébit lumen vitae aetérnae, Alleluja.

Po Devítníku vyneschává se Aleluja s následujícíím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Ť. Potens in terra erit semen ejus: generatio rectórum benedictúr. Ť. Glória, et divítiae in domo ejus: et justítia ejus manet in saeculum saeculi.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangéllii secúndum Matth. c. 10. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 10, 26-32.

Pán Ježíš sám nám dodává naděje na ukončení našich utrpení. Nikdo a nic nám nemůže uskodit, aniž Bůh toho dopustil a o tom věděl. Přejde brzy čas, kdy budou křesťané v podobné slávě zříti jako Kristus, ježž následovali v jeho utrpení. Pak nás On sám prohlásí za své; a koho Syn miluje, toho miluje i Otec!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nichil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Quod dico vobis in ténébris, dicite in lúmíne: et quod in aure audíitis, praedicáte super tecta. Et nolíte timére eos, qui occidunt corpus, ánimam autem non possunt occidere: sed pótius timéte eum, qui potest et

Ť. Jan 8, 12. Kdo mne následuje, nechodí ve tmách, nýbrž bude mít světlo života věčného. Aleluja.

Traktus. Ť. 111, 1-3.

Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v příkázáních jeho libuje si velice. Ť. Mocné bude na zemi símě jeho; pokolení spravedlivých požehnáno bude. Ť. Sláva a bohatství v domě jeho a spravedlnost jeho zůstává na věky věkův.

ánimam, et corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pásseres asse véneunt; et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri autem capilli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ego timére: multís passéribus meliôres estis vos. Omnis ergo, qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in coelis est.

Offertorium. Ps. 20.

Posuísti Dómine in cápite ejus corónam de lápide pretiôso: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, alleluja.

Secreta

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defértur. Per Dóminum nostrum...

Communio. Joan. 12, 26.

Qui mihi mínistrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et mínister meus erit.

Postcommunio

Refécti participatióne múnieris sacri, quaesumus,

tratiti do pekla. Zdali neprodávají dvou vrabců za penízek? a nespadne z nich ani jeden na zem bez vůle Otce vašeho. Vaše však i vlasy na hlavě jsou všechny sečteny. Nebojte se tedy; dražší jste nad mnoho vrabců. Každého tedy, kdo mě vyzná před lidmi, vyznám i já před Otcem svým, jenž jest v nebesích.

Následuje Credo.

Obětování. Ť. 20, 4-5.

Vstabil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z draheho kamení; života žádal od tebe, i dal jsi jemu. Aleluja.

Tichá modlitba

Přijemná budiž před tváří tvou, Pane, naše zbožná oběť a spasnou se nám staniž na přímluvu toho, k jehož oslavě jest přinesena. Skrze Pána...

K přijímání. Jan 12.

Slouží-li mi kdo, následuj mne; a kde jsem já, tam bude i služebník můj.

Po přijímání

Občerstveni účastí na oběti svaté, prosíme, Pane,

Dómine Deus noster: ut, Bože náš, abychom na přicujus exséquimur cultum, mluvu svatého N., mučedintercedénte beáto N. Mártynika tvého, pocítili účinekityre tuo, sentiámus effécum toho, co obřadem ctíme. tum. Per Dóminum... Skrze Pána našeho...

Jiné Epištoly: Jak. 1, 2-10; 1 Petr 4, 15-19.

Jiné Evangelium: Jan 12, 24-26.

V den několika mučedníků

mimo čas velikonoční

I.

„Jako zlato v ohni vyzkoušel je
a jako celopalnou oběť je přijal!“

Svatí mučedníci byli jisti, že Bůh je přivede ke konečnému vítězství; vždyť jejich záležitost jest zároveň Boží záležitostí, jde o jeho čest, o jeho národ, o jeho chrám! Bůh dopouští na svůj lid sice někdy pronásledování, ale pouze proto, aby pobloudilé potrestal a dobré vyzkoušel! Konečné rozhodnutí si však ponechává pro Den Soudu! — Volejme svaté mučedníky k přimluvě za nás, aby Anděl Strážce nemusil snad nařikati nad naší duší: „Bože, pohané (hříchy) vtrhli do dědictví tvého, poskvrnili svatý chrám tvůj!“

Introitus. Ps. 78, 11, 12 et 10.

Intret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: redde vicinis nostris septúplum in sinu eórum: vindica sáanguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est.

Ps. ib. 1. Deus, venérunt Gentes in haereditátem tuam, polluéruunt templum sanctum tuum: posuéruunt Jerúsalem in pomórum custódiám.

✠. Glória Patri...

Vstup. Ž. 78, 11, 12 a 10.

Nechafvstoupí před tvář tvou, Pane, vzdychání uvězněných! Odplaf sousetím našim sedmeronásob do klínů jejich. Pomsli krev Svatých svých, jež prolila byla.

Ž. tamt. 1. Bože, pohané vtrhli do dědictví tvého, poskvrnili svatý chrám tvůj, obrátili Jerúsalem v chatrč pro hlídače ovoce.

✠. Sláva Otci...

Oratio

Beatórum Mártýrum, patrítérque Pontíficum N. et Slavností svatých mučedníků a spolu biskupů N. a N. nos, quaesumus Dómine, prosíme, Pane, nechf festa tueántur: et eórum modlitba jejich odporučí. rum comméndet orátio venéránda. Per Dóminum... Skrze Pána našeho...

Jestliže nebyli biskupy, modlitby říkají se ze mše následující.

Léctio

libri Sapiéntiae. c. 3, 1-8. z knihy Moudrosti. 3, 1-8.

Marně výskají hříšníci nad smrtí mučedníků! Životem na zemi není skončeno všechno! Ten jest pouze přípravou a počátkem věčného života buď v Nebi nebo v pekle! Kdo neklade život, čas a svět ve vztah k věčnosti, ten jim nemůže porozumět, neboť není poneháno nic samo sobě, ale všechno jest řízeno neviditelným Bohem! Patřme na všechno, co se nám přihází, ve světle věčnosti, a budeme plni sladké naděje ve svých největších útrapách.

Iustórum ánimae in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt oculis insipiéntium se nemoudrým, že je veta mori: et aestimáta est afflicto éxitus illórum: et quod a nobis est iter, ex terminium: illi autem sunt in pace. Et si coram hominibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocaustia in témpore erit respéctus Duše spravedlivých jsou nedočkne se jich. Zdálo se nemoudrým, že je veta po nich, za neštěstí měli odchod jejich, a že se od nás odebrali, za zkázu; ale oni v pokoji jsou. Neboť jestli podle mínění lidí trpěli muky, všechna důvěra jejich tkvěla v nesmrtnosti; maličko trstání byvše dojdou hojného blaha, ježto Bůh zkusil jich a shledal, že ho jsou hodni. Jako zlato v ohni vyzkoušel je, a jako celopalnou oběť je přijal; přijde pak doba, kdy dojdou povšimnutí. Stkvíti se bu-

illorum. Fulgébunt justi, et tamquam scintillae in arundineto discurrent. Iudicábunt nátiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábít Dóminus illorum in perpétuum.

Graduale. Exodi 15, 11.

Gloriósus Deus in Sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia.

✠ Ib. 6. Déxtera tua, Dómine, gloriósa est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimicos.

Allelúja, allelúja.

✠ Eccli. 44, 14. Córpora sanctórum in pace sepulta sunt, et nómina eórum vivent in generatióne, et generatióne. Allelúja.

Po Devítniku vynechává se říká se:

Tractus. Ps. 125, 5-6.

Qui séminat in lácrymis, in gaudio metent. ✠. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua. ✠. Veniéntes autem véntent cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Lucam. c. 21. † Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 21, 9-19.

dou lidé spravedliví a jako jiskry po strnisku poběží. Soudit budou lidstvo, ovládat národy, a jejich králem bude Hospodin na věky.

Stupňový zpěv. Ex. 15.

Přeslavný jest Bůh ve svých Svatých, podivuhodný ve (své) velebnosti, činně zázraky.

✠ Tamt. 6. Pravice tvá, Pane, proslavila se silou; pravá ruka tvá rozdrtila nepřátele.

Allelúja, alelúja.

✠ Sir. 44, 14. Těla svatých pochována jsou v pokoji a jména jejich žítí budou od pokolení do pokolení. Allelúja.

Allelúja s následujícím veršem a

Traktus. Ž. 125, 5-6.

Kdož se slzami rozševají, s radostí žítí budou. ✠. Vycházeli a plakali, rozševajíc semena svá. ✠. Vracejí se však s jásotem, nesouce své snopy.

Pán Ježíš mluví nám jasně o tom, že budeme pro jeho jméno pronásledováni; často i od těch, kteří nám stojí nejbliže! Nelekejme se však, neboť ani vlas z hlavy naší nezahyne a vytráme-li, jsou naše duše zachráněny od věčné bolesti a určeny pro věčné blaho!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis praelia, et sedi-tiões, nolíte terréri: opór-tet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terraemótus magni erunt per loca, et pestiléntiae, et fa-mes, terrorésque de coelo, et signa magna erunt. Sed ante haec ómnia injicient vobis manus suas, et persequéntur, tradéntes in synagógas, et custódias, tra-héntes ad reges, et praesi-der, propter nomen meum: con-finget autem vobis in testi-mónium. Pónite ergo in córdibus vestris, non praemeditári qaemádm-odum respondeátis. Ego enim dabo vobis os, et sapiéntiam, cui non potérunt resistere, et contradicere omnes adversárii vestri. Tradémini autem a paréntibus, et frátribus, et co-gnátis, et amícis, et morte afficient ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter no-men meum: et capillus de

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Když uslyšíte o válkách a rozbrojích, nelekejte se; neboť musí to prve nastati, nebude však ihned konec.“ Nato pravil k nim: „Povstane národ proti národu a království proti království, a budou země-třesení veliká po místech a hlad i mor, budou i hrůzy a znamení se nebe veliká. Ale přede všemi věcmi těmi vztáhnou na vás ruce své a budou vás pronásledovati, vydávající vás do synagoga a do ža-lářů a vodíce vás ke krá-lům a vladařům pro jméno mé. Přihodí se vám to na svědectví. Vložte si tedy v srdce své, že nebudete přemýšleti napřed, kterak byste se hájili; neboť já vám dám výmluvnost a moudrost, které veškerí protivníci vaši nebudou moci odolati ani odmlou-vati. Budou pak vás vydá-vati rodiče a bratři a pří-buzní a přátelé; i usmřít ódio ómnibus propter no-men meum: et capillus de

cápíte vestro non peribit.
In patiéntia vestra possi-
débitis ánimas vestras.

Offertorium. Ps. 67, 36.

Mirábilis Deus in Sanc-
tis suis: Deus Israel, ipse
dabit virtútem, et fortitú-
dinem plebi suae: bene-
dictus Deus. Allelúja.

Secreta

Adésto, Dómine, suppli-
cationibus nostris, quas in
Sanctórum tuórum com-
memoratióne deférimus:
ut, qui nostrae justítiae fi-
dúciám non habémus, eó-
rum, qui tibi placuerunt,
méritis adjuvémur. Per Dó-
minum nostrum...

Communio. Sap. 3, 4, 5 et 6.

Et si coram hominibus
torménta passi sunt, Deus
tentávit eos: tamquam au-
rum in fornáce probávit
eos, et quasi holocáusta
accépit eos.

Postcommunio

Quaesumus Dómine, sa-
lutáribus repléti mystériis:
ut, quorum solémnia ce-
lebrámus, eórum oratióni-
bus adjuvémur. Per Dó-
minum nostrum...

jméno mé; ale ani vlas
s hlavy vaší nezahyne.
Vytrvalostí svou získáte
duše své.“

Obětování. Ž. 67, 36.

Podivuhodný jest Bůh ve
Svatých svých: Bůh Israe-
lův sám dá moc a sílu
lidu svému. Pochválen bu-
diž Bůh. Aleluja.

Tichá modlitba

Slyš, Pane, prosby na-
še, které v den památky
Svatých tvých přinášíme,
a jelikož vlastní spravedl-
nosti nedůvěřujeme, nechť
podporování jsme záslu-
hami těch, kdož se líbili
tobě. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

K přijímání. Moudr. 3.

A jestliže podle minění
lidí trpěli muka, Bůh je
zkoušel! Jako zlato v ohni
vyzkoušel je a jako celo-
palnou oběť je přijal.

Po přijímání

Nasytění spasitelnými
tajemstvími, prosíme tě,
Pane, aby nám pomůže-
no bylo přímluvami těch,
jejichž slavnost konáme.
Skrze Pána našeho...

II. V den několika mučedníků

(Jiná mše)

„Plesejte, spravedliví, v Pánu;
spravedlivým sluší prozpěvovati chválu!“

Jak byli moudří světci, že věřili v Boha a v Ježíše Krista,
Syna Božího! Jak byli moudří, že žádnou bolestí a žádným pro-
následováním nenechali si vzít naději na konečné blaho a že
ničím nenechali odloudit se od Krista! — Kéž bychom i my byli
připočteni k těmto jedině moudrým!

Introitus. Eccli. 44. Vstup. Sir. 44, 15 a 14.

Sapiéntiam Sanctórum Moudrost Svatých nechť
narrent pópuli: et laudes vyprávějí národové a chvá-
eórum nuntiet Ecclésia: lu jejich až zvěstuje shro-
nómína autem eórum vi- máždění. Jména pak jejich
vent in saeculum saeculi. žiti budou na věky věkův.

Ps. 32, 1. Exsultáte justi
in Dómino: rectos decet
collaudátio.

Ž. 32, 1. Plesejte, sprá-
vedliví, v Pánu; spraved-
livým sluší prozpěvovati
chválu.

Ť. Glória Patri...

Ť. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui nos concedis
sanctórum Mártýrum tuó-
rum N. et N. natalítia có-
lere: da nobis in aeterna
beatitúdine de eórum so-
cietáte gaudére. Per Dó-
minum nostrum...

Jestliže byli biskupy, modlitby říkají se ze mše předchozí, což
platí i pro následující mše.

Modlitba

Bože, jenž nám popřá-
váš svatých mučedníků
tvých N. a N. narozeniny
slaviti, dej, ať se z jejich
společnosti radujeme v bla-
ženosti věčné. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

Lectio

libri Sapiéntiae. 5, 16-20. z knihy Moudrosti. 5, 16-20.

Hříšní tohoto světa pokládají světce za nemoudré, neboť ne-
chápeou jejich sebezapírání a v jejich smrti vidí zničení. Jak však
budou žasnouti, až je spatří jednou v slávě a radosti! Jak budou

Čtení

sebe proklínati, až si uvědomí, že jejich vlastní život byl sebe-klamem a bezcenným!

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitatio illórum apud Altíssimum. Ideo accipient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam dextera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos. Accipiet armatúram zelus illius, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accipiet pro gálea iudicium certum. Sumet scutum inexpugnábile, aequitátem.

Graduale. Ps. 123, 7-8.

Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium. **V.** Láquens contrítus est, et nos liberáti sumus: adiutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit coelum, et terram.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 67, 4. Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: et delecténtur in laetítia. Allelúja.

Po Devitníku vynechává se Allelúja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. **Ž.** 125, 5-6.

(Jako ve mši předchozí)

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi † Slova sv. Evangelia secúndum Lucam. c. 6. podle Lukáše. 6, 17-23.

Chceme-li i my býti moudřími, následujme světce v jejich životě! Pak se dostane také nám, co Pán Ježíš v sedmeru blahoslavenství slíbil.

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multítúdo copiósa plebis ab omni Judaea, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui venérant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus imúndis, curabántur. Et omnis turba quaerébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse elevátis óculis in discipulos suos, dicébat: Beáti paúperes: quia vestrum est regnum Dei. Beáti, qui nunc esurítis: quia saturabímmini. Beáti, qui nunc fletis: quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Filium hóminis. Gaudéte in illa die, et exsultáte: ecce enim mer-

Za onoho času Pán Ježíš sestoupiv (s hory) stánu na rovině (jakož i) zástup učedníků jeho a četné množství lidu ze všeho Judska i z Jerusalema a z přímořské krajiny tyrské a sidonské, kteří přišli, aby jej poslechli a byli uzdraveni od neduhů svých. A byli uzdravováni také ti, kteří byli trápeni od duchů nečistých. A veškeren zástup hledal se ho dotknouti, neboť moc vycházela od něho a uzdravovala všechny. A tu on pozdvihl oči na své učedníky pravil: „Blahoslavení (jste vy) chudí, neboť vaše jest království Boží. Blahoslavení, kteří nyní lačníte, neboť budete nasyceni. Blahoslavení, kteří nyní pláčete, neboť budete se smát. Blahoslavení budete, když lidé budou vás nenáviděti a když vás vyobcují a potupí a jméno vaše jako špatné vyvrhnou pro Syna člověka. Radujte

ces vestra multa est in coelo.

Offertorium. Ps. 149.

Exsultábunt Sancti in glória, laetabúntur in cubilibus suis: exaltatiónes Dei in faucibus eórum. (Allelúja.)

Secreta

Múnera tibi, Dómine, nostrae devotiónis offéri-mus: quae et pro tuórum tibi grata sint honóre iustórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum ..

Communio. Luc. 12, 4.

Dico autem vobis amicis meis: ne terreámini ab his, qui vos persequúntur.

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. ut quod ore catingimus, pura mente capiámus. Per Dóminum...

III. V den několika mučedníků

(Třetí mše)

„Volali spravedliví a Pán je vyslyšel a ze všeho souzení je vysvobodil!“

Netoužeme po štěstí hříšníků a nechťejme se těšiti zpusťou radostí nespravedlivých! Jest pouze klamem a krátkého trvání! Ce-

se v ten den a veselte se, neboť aj, odplata vaše hojna jest v nebesích.“

Obětování. Ž. 149, 5-6.

Plesati budou Svatí nad (svou) slávou, radovali se budou v přibytých svých; chvalozpěvy na Boha v ústech jejich. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Dary oddanosti své ti, Pane, přinášíme, kteréž nechť milé ti jsou k uctění spravedlivých tvých, nám pak nechť pro milosrdenství tvé spasnými se stanou. Skrze Pána...

K přijímání. Luk. 12, 4.

Pravím pak vám, přátelům svým: nebojte se těch, kteří vás pronásledují.

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přímluvu svatých mučedníků svých N. a N., abychom, čeho se dotýkáme ústy, to s čistou přijímali myslí. Skrze Pána...

kejme všechno svoje blaho od Pána, jenž jedině má moc nás učiniti věčně šťastnými! Mučedníci, kteří nás předešli, okoušejí již pravdy těchto slov! Povzbudme se tedy jejich příkladem!

Introitus. Ps. 36, 39.

Salus autem iustórum a Dómino: et protector eórum est in tempore tribulatiónis.

Ps. ib. 1. Noli aemulári in malignántibus: neque zelaveris faciéntes iniquitatem.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártýrum tuórum N. et N. solemnitáte laetificas: concede propítius; ut quorum gaudemus méritis, accendámur exémples. Per Dóminum nostrum...

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Hebraeos. 10, 32-38.

Oslava jest konečným cílem životní dráhy světců; cesta k němu však vede přes mnohá utrpení a boly, nadějí a vytrvalost. Žijme z Víry a brzy octneme se u svého cíle; naše životní pout na zemi trvá nepatrný okamžik, pak nastane věčné blaho!

Fratres. Rememorámini pristinos dies, in quibus illumináti, magnum certámen sustinuistis passiónum: et in áltero quidem opprobriis, et tribulatióibus spectáculum facti: in

Vstup. Ž. 36, 39.

Spása spravedlivých (přichází) od Pána; obráncem jejich je v čas souzení.

Ž. tamt. 1. Nezávid' zlosynům (jejich štěstí) a nezářli na ty, kdož páší nepravost.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž nás výroční slavností svatých mučedníků svých N. a N. oblažuješ, popřej milostivě, abychom rozněcovali se příklady těch, z jejichž radujeme se zasluh. Skrze Pána našeho...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Židům. 10, 32-38.

Bratři, rozpomínejte se na předešlé dny, ve kterých byvše osvíceni přeměn stáli jste velký boj utrpení, jednak potupami a útky staveni jsouce na odví, jednak stavše se účastníky

altero autem sócii táli-
ter conversántium effécti.
Nam et vincitis compássi
estis, et rapinam bonórum
vestrórum cum gaudio
suscepistis, cognoscéntes
vos habére meliorem, et
manéntem substántiam.
Nolíte itaque amittere con-
fidéntiam vestram, quae
magnam habet remunera-
tiónem. Patiéntia enim vo-
bis necessária est: ut vo-
luntátem Dei faciéntes, re-
portétis promissionem. Ad-
huc enim módicum ali-
quántulum, qui ventúrus
est, véniet, et non tardá-
bit. Justus autem meus ex
fide vivit.

Graduale. Ps. 33, 18-19.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudivit eos: et
ex ómnibus tribulatióni-
bus eórum liberávit eos.
Ź. Juxta est Dóminus his,
qui tribuláto sunt corde:
et húmiles spíritu salvábit.

Allelúja, allelúja.

Ź. Te Mártýrum candi-
dátus laudat exércitus, Dó-
mine. Allelúja.

Po Devítniku vynechává se
říká se:

Traktus. Ź. 125, 5-6.

(Viz stránku 598.)

těch, jimž se takto vedlo.
Vždyť nejen jste se ukázali
soucintní s vězni, nýbrž i
s radostí jste snesli ode-
brání svého majetku vě-
douce, že máte statek lepší
a to trvalý. Neodmítejte
tedy své důvěry, která má
velikou odplatu. Vytrva-
lostí zajisté jest vám po-
řebí, abyste vykonávajíce
vůli Boží, obdrželi statek
zaslíbený; neboť ještě vel-
mi malíčko a přijde ten,
jenž přijíti má, a nebude
meškati. Spravedlivý pak
můj živ jest z víry.

Stupňový zpěv. Ź. 33.

Volali spravedliví a Pán
je vyslyšel a ze všech
soužení je vysvobodil. Ź.
Blízko jest Pán těm, je-
jichž srdce je souzeno, a
uzdravuje ty, kdož jsou
zdraceni na duchu.

Aleluja, aleluja.

Ź. Tebe, Pane, mučed-
níků běloskvoucí chválí
sbor. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Lucam. c. 12. podle Lukáše. 12, 1-8.

Bude na nás dorážeti mnoho falešných proroků, kteří se pro-
hlásí za spasitele světa a kteří nás chtějí svéstí. Nenechme se
však nikým oloupiti o naději ve věčnou odplatu v Nebi. Vpusťme
hluboko do srdce slova dnešního Evangelia, v němž nás pravý
Spasitel poučuje, varuje a povzbuzuje! Jeho slovy přec uvěřil
nescetný počet světců a světic; jest vyloučeno, aby se klamal
pravě vřkvět nejkrásnějších a nejdokonalejších lidí!

¶ In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: At-
téndite a fermentó Phari-
saeórum, quod est hypó-
crisis. Nihil autem opér-
tum est, quod non reve-
létur: neque absconditum,
quod non sciátur. Quó-
niam quae in ténebris di-
xistis, in lúmine dicéntur:
et quod in aurem locútí
estis in cubículis, praedi-
cábitur in tectis. Dico au-
tem vobis amicis meis:
Ne terreámini ab his, qui
occidunt corpus, et post
haec non habent ámplius
quid fáciant. Osténdam au-
tem vobis quem timeátis:
timeíte eum, qui postquam
occiderit, habet potestá-
tem mittere in gehénnam.
Ita dico vobis, hunc timeíte.
Nonne quinque pásseres
véneunt dipóndio, et unus
ex illis non est in obliuio-
nem coram Deo? Sed et capílli
cápitis vestri omnes nume-
ravit. Ano, pravím vám,
svým přátelům: Nebojte se
těch, kteří zabíjejí tělo, a
potom nemají více, co by
učinili. Ukáží však vám,
koho se máte báti; bojte
se toho, jenž, když usmrtí,
má moc uvrhnouti do pekla.
Ano, pravím vám, toho se
bojte. Zdali neprodávají
pět vrbáčů za dva penízky?
A ani jeden z nich není
v zapomenutí před Bohem.
Vždyť i vlasy na hlavě
vaší jsou všechny sečteny.
Nebojte se tedy; dražší
jste nad mnoho vrbáčů.

rāti sunt. Nolite ergo timere: multis passeribus pluris estis vos. Dico autem vobis; omnis quicumque confessus fuerit me coram hominibus, et Filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei.

Offertorium. Sap. 3, 1-2 et 3. Obětovaní. Moudr. 3.

Justorum animae in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum malitiae: visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace. (Alleluja.)

Secreta

Obláti, quaesumus Domine, placare munéribus: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. a cunctis nos defende periculis. Per Dóminum...

Communio. Matth. 10.

Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, dicit Dóminus: et quod in aures auditis, praedicáte super tecta.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Domine, purget a crimine: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. coeléstis remédii faciát

Pravím pak vám: Každý, kdo mě vyzná před lidmi, toho i Syn člověka vyzná před anděly Božími.“

Obětovaní. Moudr. 3.

Duše spravedlivých v ruce Boží jsou a nedotknou se jich muka zloby. V očích nemoudrých zdáli se zemřítí, oni však jsou v pokoji. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Dary obětovanými, prosíme, Pane, usmíř se a na přímluvu svatých mučedníků svých N. a N. ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána...

K přijímání. Mat. 10, 27.

„Co vám pravím ve tmách, povězte na světle“, praví Pán, „a co slyšíte v ucho, hlásejte na střechách.“

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očistí od viny a na přímluvu svatých mučedníků tvých N. a N. účastný nás učiní nebeské-

esse consórtes. Per Dómino léku. Skrze Pána naminum nostrum... šeho Ježíše Krista...

Ve mších, jež se čtou v den několika mučedníků, mohou se čísti ještě jiné Epístoly: Moudr. 10, 17-20; Řím. 8, 18-23; 2. Kor. 6, 4-10; Žid. 6, 17-23; Zj. sv. J. 7, 13-17.

Jiná Evangelia: Mat. 24, 3-13; Mat. 5, 1-12; Mat. 11, 25-30; Luk. 11, 47-51; Luk. 10, 16-20.

Všeobecné mše

ve dny mučedníků v době velikonoční

I. V den mučedníka

„Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane!“

Peklo a svět nenávidí těch, kdož žijí s Bohem ve spojení; jest to sice nepochopitelné tajemství (mysterium iniquitatis), avšak skutečnost. Věrní však nemají se čeho báti, neboť všemocný Bůh je dovede a chce ochrániti. Svět může sice z dopuštění Božího usmrtiti těla mučedníků, duši však škoditi nemůže. — Prosme o přímluvu těch, kdož si už životní zkoušku odbyli; budme jisti, že s námi mají útrpku, neboť sami na sobě zakusili všecken lidský bol.

Introitus. Ps. 63, 3. Vstup. Ž. 63, 3.

Protexísti me Deus a Ochránil jsi mne, Bonconvéntu malignántium, al- leluja; a multitudíne operántium iniquitátem, alleluja, alleluja.

Ps. ib. 2. Exaúdi Deus orationem meam, cum deprecor: a timóre inimici éripe ánimam meam. Ž. tamt. 2. Vyslyš, Bože, modlitbu mou, když úpím (k tobě), zachraň duši mou před hrozným nepřitelem.

Ť. Glória Patri...

Ť. Sláva Otci...

Modlitba, Tichá modlitba a Po přijímání béou se:

1. Pro mučedníka-biskupa ze mše Statuit (str. 579) nebo ze mše Sacerdotes (str. 584).
2. Pro mučedníka ze mše In virtute tua (str. 587) nebo ze mše Laetabitur (str. 592).

libri Sapiéntiae. 5, 1-5. z knihy Moudrosti. 5, 1-5.

Stájme pevně na zvolené cestě spásy a odolávejme útokům světa, ale také své vlastní zkažené přirozenosti! Celý svět jednou uzří, že ti, kteří mu byli na posměch a které tupit bylo jeho zvykem, byli moudřejší než všichni jejich pronásledovatelé.

Stabunt justí in magna constántia advérsus eos, qui se angustia véruunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur tímóre horribili, et mirabúntur in subitatioéne insperátae salútis, dicéntes intra se, poeniténtiam agéntes, et prae angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derisum, et in similitúdinem improperii. Nos insensáti vitam illórum aestimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómódo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

Může se také vzít Epištola ze mše Laetabilur (str. 592).

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 88, 6. Confitebúntur coeli mirabilia tua, Dómine: étenim veritátem tuam in Ecclesia sanctórum. Allelúja.

Ť. Ps. 20, 4. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso. Allelúja.

Tehdy stát budou spravedliví s velikou důvěrou proti těm, kteří (kdysi) suzovali je, a kteří mařili námahy jejich. Vidouce to budou zděšeni hroznou bází, a budou se hroziti nenadále spásy. Říkat budou si vespolek kajíce se, z duše sklíčené budou hořekovat: „To jsou ti, kteří byli nám kdysi na posměch, a které tupit bylo naším zvykem. My nemoudří mněli jsme, že jejich život je šilenství, a jejich konec že jest bezectný. Až, kterak připočtení jsou k synům Božím, a mezi svatými jest úděl jejich.“

Aleluja, aleluja.

Ť. Ž. 88, 6. Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění svatých. Aleluja.

Ť. Ž. 20, 4. Vstavil jsi, Pane, na hlavu jeho korunu z kamení drahého. Aleluja.

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secúndum Joánnem. c. 15. podle Jana. 15, 1-7.

Chce-li kdo přinášeti užitek, musí býti ve spojení s Kristem. Pouze v tomto soužití může se líbit Bohu, jeho modlitba svolává s nebe požehnání a jeho život stává se dokonalým, jak to zříme na dnešním světcích.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem palmitem in me non feréntem fructum, tollét eum: et omnem, qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Jam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánsérít in kmeni, tak ani vy, nezústáte-li ve mně. Já jsem ve mně manséřit. Ego sum vitis, vos pálmities: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánsérít, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et colligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséřit in me, et verba mea in vobis mánsérint: quodcumque voluérítis, petétis, et fiet vobis.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Já jsem vinný kmen a Otec můj jest vinař. Každou ratolesť ve mně, která nenese ovoce, odejme a každou, která nese ovoce, očistí, aby více ovoce nelsa. Vy jste již čisti tím slovem, které jsem vám mluvil. Zústaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolesť nemůže nésti ovoce sama od sebe, nezústane-li ve kmeni, tak ani vy, nezústáte-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy (jste) ratolesti; kdo zústává ve mně a já v něm, ten přináší ovoce mnoho, neboť beze mne nemúžete činiti nic. Jestliže kdo ve mně nezústane, vyvržen bude ven jako ratolesť; i uschne a seberou ji a vrhnou na oheň a bude hořeti. Zústanete-li ve mně a slova má zústanou-li ve vás, coúmque voluérítis, proste a stane se vám.“

Offertorium. Ps. 88, 6.

Confitebuntur coeli mirabilia tua Domine: et veritate tua in Ecclesia sanctorum, alleluja, alleluja.

Communio. Ps. 63, 11.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo: et laudabuntur omnes recti corde, alleluja, alleluja.

První Epistola a Evangelium ze mše pro mučedníka v době velikonoční mohou se vzít i pro několik mučedníků, a opačně.

II. V den několika mučedníků

„Drahocenná jest v očích Páně smrt svatých jeho!“

Svatí velebí po skončené zkoušce Boha, neboť vyplnil všechnu jejich naději a touhu a odplatil všechna jejich muka nevýslovně bohatě; děkují mu za milost, která jim pomohla překonat všechny překážky. Svět nám vypráví také tak silnou Naději, abychom s útěchou nesli svůj kříž!

Introitus. Ps. 144, 10-11.

Sancti tui, Domine, benedicient te: glória regni tui dicent, alleluja, alleluja.

Ps. ib. 1. Exaltábo te Deus meus Rex: et benedicam nómini tuo in saeculum, et in saeculum saeculi.

W. Glória Patri...

W. Sláva Otci...

Modlitba, Tichá modlitba a Po přijímání bérů se:

1. Pro několik mučedníků — biskupů — ze mše Intret (str. 596).
2. Pro několik mučedníků ze mše Sapientiam (str. 601) nebo ze mše Salus autem (str. 605).

Obětování. Ž. 88, 6.

Oslavovati budou nebesa divy tvoje, Pane, a věrnost tvou ve shromáždění spravedlivých, alleluja, alleluja.

K přijímání. Ž. 63, 11.

Radovati se bude spravedlivý v Pánu a doufati bude v něho; i budou chváleni srdce, alleluja, alleluja.

Lectio

Epistola e beati Petri Apostoli. 1. c. 1, 3-7.

I sv. Apoštol Petr nás povzbuzuje k naději na brzké skončení svého žalu.

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam, per resurrectionem Jesu Christi ex mortuis, in haereditatem incorruptibilem, et incontaminatam, et immarcescibilem, conservatam in coelis in vobis, qui in virtute Dei custodimini per fidem in salutem, paratam revelari in tempore novissimo. In quo exsultabitis, modicum nunc si oportet contristari in variis tentationibus: ut probatio vestrae fidei multo pretiosior auro (quod per ignem probatur) inveniatur in laudem, et gloriam, et honorem, in revelatione Jesu Christi Domini nostri.

Alleluja, alleluja.

W. Sancti tui Domine, sicut odor balsami erunt ante te. Alleluja.

Čtení

z prvního listu sv. Petra Apoštola. 1, 3-7.

Veleben budíž Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, jenž podle velikého milosrdenství svého nás znovuzrodil k živé naději, per resurrectionem Ježíše Krista, k dědictví neporušitelnému a nevodnucímu, uchovanému v nebesích pro vás, kteří jste mocí Boží chráněni skrze víru ke spáse připravené (k tomu), aby se zjevila v čase posledním, ve kterém budete plesati, nyní nakrátko, třeba-li, se zarmoutivše v rozličných pokušeních, aby zkoušení vaší víry, (jsouc dražší nad zlato, které (ač pomíjející jest, přece) ohněm se zkušuje, bylo shledáno k (vaší) chvále a slávě a cti při zjevení se Ježíše Krista, Pána našeho.

Alleluja, alleluja.

W. Svati tvoji, Pane, kvésti budou jako lilie a jako vůně balsámu budou před tebou. Alleluja.

Ť. Ps. 115, 15. Pretiósá ná jest v očích Páně smrt
in conspectu Dómini, mors svatých jeho. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia
secúndum Joánn. c. 15. podle Jana. 15, 5-11.

Dnes slavení svatí mučedníci byli plodnými ratolestmi na vinném kmeni, jimž jest Kristus. Plnili příkázání jeho a tím dávali na jevo svou lásku k němu; za to jim on teď splácí stejnou láskou. Rozjmejme o slovech dnešního Evangelia, neboť Pán Ježíš je pravik k naší útěše a radosti!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis, vos pálmies: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit: mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si mánséritis in me, et verba mea in vobis mánsérint: quodcúmque voluérítis, petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis, et efficiámíni mei discipuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si praecépta mea servavérítis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei praecépta servávi, et máneo in

Ť. Ž. 115, 15. Drahocen-
ná jest v očích Páně smrt
svatých jeho. Aleluja.

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti; kdo zůstává ve mně a já v něm, ten přináší ovoce mnoho, neboť beze mne nemůžete činiti nic. Jestliže kdo ve mně nezůstane, vyvržen bude ven jako ratolest; i uschne a seberou ji a vyvrhnou na oheň, a bude hořeti. Zůstanete-li ve mně a slova má zůstanou-li ve vás: cokoli budete chtít, proste a stane se vám. V tom jest oslaven Otec můj, abyste přinášeli mnoho užitku a stali se dokonalými učedníkyými. Jak mne miloval Otec, i já jsem miloval vás. Zůstaňte v lásce mé. Budete-li zachovávatí příkázání má, zůstanete v lásce mé, jakož i já jsem zachoval

ejus dilectióne. Haec locútus sum vobis, ut gaúdium meum in vobis sit, et gaúdium vestrum impleátur.

příkázání Otce svého a zůstávám v lásce jeho. Toto mluvil jsem vám, aby radost má byla ve vás a radost vaše se naplnila.“

Offertorium. Ps. 31, 11.

Laetámini in Dómino, et exsultáte justí; et gloriámíni omnes recti corde, alleluja, alleluja.

Obětování. Ž. 31, 11.

Radujte se v Pánu a plesejte, spravedliví, a selte se všichni, kdož jste upřímného srdce, alleluja, alleluja.

Communio. Ps. 32, 1.

Gaudéte justí in Dómino, alleluja: rectos decet collaudátio, alleluja.

K přijímání. Ž. 32, 1.

Plesejte, spravedliví, v Pánu, alleluja! Spravedlivým sluší prozpěvovati chválu, alleluja!

Jiná Epištola: Zjevení sv. Jana 19, 1-9.

Jiné Evangelium: Jan 16, 20-22.

Všeobecné mše v den vyznavače biskupa

I. V den vyznavače biskupa

„Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil!“

Pán sám volí si svoje zástupce na zemi — biskupy a kněze — volaje je svou Milostí. Činí z nich knížata a pastýře svého lidu, aby mu vládli a vedli jej k zachování zákonů Božích. Kéž by všem těmto pastýřům zůstala důstojnost kněžská na věky, jako dnes slavenému biskupu! Lid křesťanský musí pro svůj vlastní prospěch modlití se o milost pro své duchovní vůdce a o povolání pro další pracovníky na vinici Páně!

Introitus. Eccli. 45, 30.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis: et prínci-

Vstup. Sir. 45, 30.

Uzavřel s ním Pán smlouvu míru a knížetem jej učí-

pem fecit eum: ut sit illi sacerdotií dignitas in aeternum. (Alleluja, alleluja.)

Ps. 131, 1. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.

✠. Glória Patri...

Oratio

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui, atque Pontificis veneránda solémnitás, et devotióne nobis augeat, et salútem. Per Dóminum nostrum...

Lectio

libri Sapiéntiae. Eccli. 44, 16a, 17, 20bc, 22, 25, 26a, 27; 45, 3ac, 8, 19cd, 20c.

Dnes nám Církev předvádí obraz dokonalého kněze, jenž byl spravedlivý k Bohu a k těm, kdož mu byli svěřeni. Slova Epístoly připomínají nám úlohu kněží: Bohu obětovatí a prosíedkovatí mezi Ním a lidem. Líbilí se Bohu není však pouze nutností pro kněžstvo, ale i pro každého křesťana; to pak může se státí pouze tehdy, když dáme Bohu, co Mu náleží, a bližnímu, k čemu jsme povinni příkázáním Lásky.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiae factus est reconciliátió. Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benedictióne omnium gén-

nil, aby mu zůstala důstojnost kněžství na věky. (Aleluja, aleluja.)

Ž. 131, 1. Pamětliv buď, Pane, Davida a všeliké jeho zbožnosti.

✠. Sláva Otci...

Modlitba

Dej, prosíme, všemohoucí Bože, aby úctyhodná slavnost svatého N., vyznavače tvého a biskupa, zbožnost naší rozmnožila i spásu. Skrže Pána našeho Ježíše Krista...

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 44, 16a, 17, 20bc, 22, 25, 26a, 27; 45, 3ac, 8, 19cd, 20c.

Ejhle, kněz veliký, jenž Bohu ve dnech svých líbil se, a byl shledán mužem spravedlivým, že se stal v dobách hněvu spásitelem. Nebyl nalezen podobný jemu slávou, který by šelil tak zákona Nejvyššího. Proto, jak se přisahal, že zavázal, dal mu Pán, že vzrostl národ jeho.

tium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Agnóvit eum in benedictiúnibus suis: conservávit illi misericórdiam suam: et invenit grátiam coram óculis Dómini. Magnificávit eum in conspéctu regum: et dedit illi corónam glóriae. Státuit illi testaméntum aeternum, et dedit illi sacerdotiúm magnum: et beatificávit illum in glória. Fungit sacerdotio, et habere laudem in nómine ipsius; et offerre illi incénsus dignum, in odórem suavitátis.

Graduale. Eccli. 44, 16.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo.

✠. Ib. 20. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Alleluja, alleluja.

✠. Ps. 109, 4. Tu es sacérdos in aeternum, secúndum órđinem Melchisedech. Alleluja.

Po Devítáku vynechává se Alleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 111, 1-3.

Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus

Požehnání všech národů dal mu Hospodin, a jeho sliby na hlavu se mu snesly. Uznal, že mu přísluší požehnání, zachoval mu milosrdenství své, a našel milost před zrakem Hospodinovým. Slavným učinil ho před králi, a dal jemu korunu slávy. Učinil s ním smlouvu na věčné časy, udělal mu velekněžství, a rouchem nádherným oblažil ho, úrad kněžský aby konal, bohoslužbu, (lidu svému aby žehnal) ve jménu Páně, a řádně kadidlo páčil mu v příjemnou vůni.

Stupňový zpěv. Sir. 44.

Hle, kněz veliký, jenž ve dnech svých Bohu se líbil.

✠. Tamt. 20. Nikdo nebyl nalezen, jenž by podobně jako on zachovával zákona Nejvyššího.

Aleluja, aleluja.

✠. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja.

cupit nimis. *Ź.* Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur. *Ź.* Glória, et divitiarum in domo ejus: et justitia ejus manet in saeculum saeculi.

V čas velikonoční vynesává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Alleluja, alleluja.

Ź. Ps. 109, 4. Tu es sacerdos in aeternum, secundum ordinem Melchisedech. Alleluja. *Ź.* Hic est sacerdos, quem coronavit Dominus. Alleluja.

Aleluja, aleluja.

Ź. Ž. 109, 4. Ty jsi kněz na věky podle řádu Melchisedechova. Aleluja. *Ź.* Tentof jest kněz, ježž korunoval Pán. Aleluja.

Evangelium

† Sequentia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secundum Matth. c. 25. podle Matouše. 25, 14-23.

Každý z nás dostal hřivny od Boha, abychom jimi moudře hospodařili. Nezakopali jsme jich také do lhostejnosti a pohodlnosti? Chceme-li, aby Pán nás nazval dobrými a věrnými služebníky jako dnes slaveného biskupa, pak užijeme s velkou pečlivostí všech svých schopností, jichž jsme nedostali pouze pro sebe, ale také k oslavě Boha a ku pomoci bližnímu!

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, et profectus est statim. Abiit autem qui

Za onoho času Pán Ježíš pověděl učedníkům, svým podoběnství toto: „Člověk jeden odcházeje z domova, povolal k sobě služebníky své a odevzdal jim statek svůj. I dal jednomu pět hřiven, druhému dvě a jinému jednu, každému podle schopnosti jeho, a odešel ihned. Odešel

quinque talenta accéperat, et operatus est in eis, et lucratus est alia quinque. Similiter et qui duo accéperat, lucratus est alia duo. Qui autem unum accéperat, abiens, fodit in terram, et abscondit pecuniam domini sui. Post multum vero temporis, venit dominus servorum illorum, et pósuit rationem cum eis. Et accedens qui quinque talenta accéperat, obtulit alia quinque talenta, dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Ait illi dominus ejus: Euge, serve bone, et fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui. Accessit autem, et qui duo talenta accéperat, et ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dominus ejus: Euge serve bone, et fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam, intra in gaudium domini tui.

pak ten, jenž obdržel pět hřiven, těžil jimi a vytěžil jiných pět hřiven. Taktěž i ten, jenž obdržel dvě, vyzískal dvě jiné. Ten však, který dostal jednu, odešel zakopal ji v zemi a skryl peníze pána svého. Po dlouhém čase pak přišel pán oněch služebníkův a skládal účet s nimi. I přistoupil ten, jenž byl obdržel pět hřiven, a podal jiných pět hřiven řka: „Páne, pět hřiven odevzdal jsi mi, hle, jiných pět jsem vyzískal.“ Rekl mu pán jeho: „Dobře, služebníku dobrý a věrný; že jsi nad málem byl věrný, nad mnoha věcmi ustanovil tebe, vejdi v radost pána svého.“ Přistoupiv pak i ten, kterýž byl obdržel dvě hřivny, řekl: „Páne, dvě hřivny odevzdal jsi mi, hle, jiné dvě jsem vyzískal.“ Rekl mu pán jeho: „Dobře, služebníku dobrý a věrný, že jsi nad málem byl věrný, nad mnoha věcmi ustanovil tebe; vejdi v radost pána svého.“

Offertorium. Ps. 88. Obětování. Ž. 88, 21-22.

Invéni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: manus enim

Vyvolil jsem Davida, služebníka svého, olejem svatým pomazal jsem jej.

mea auxiliábitur ei, et brá-
chium meum confortábit
eum. (Allelúja.)

Secreta

Sancti tui, quaesumus
Dómine, nos ubique laetíficent:
ut dum eórum mé-
rita recólimus, patrocínia
sentiamus. Per Dóminum..

Communio. Luc. 12, 42.

Fidélis servus, et pru-
dens, quem constituit dómi-
nus super familiam suam:
ut det illis in témpore trífici
mensúram. (Allelúja.)

Postcommunio

Praesta, quaesumus om-
nipotens Deus: ut de per-
céptis munéribus grátias
exhibéntes, intercedénte
beáto N. Confessore tuo,
atque Pontífice, beneficia
potióra sumámus. Per Dó-
minum nostrum...

II. V den vyznavače biskupa

(Jiná mše)

„Blahoslavený služebník, ježž pán, přijde,
nalezne bdícího!“

Oslavovaný dnes biskup byl dle slov Vstupu jako David, jenž s velkým zápalem, námahou a obětmi věnoval se službě Boží. Na jeho zásluhy můžeme se odvolati a prositi Boha, aby dal i jiným kněžím podobného ducha „spravedlnosti“, t. j. ctnosti, jichž vyžaduje jejich vysoké povolání prostředníka mezi Bohem a lidmi. Mnohé z těchto ctností mají však být majetkem každého křesťana a proto nechť sv. biskup oroduje za nás všechny.

Proto bude ruka má mu
pomáhati a rámě mé jej
posílí. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Svatí tvoji, prosíme, Pa-
ne, ať nás všudy potěšují,
abychom zásluhy jejich
velebíce, ochranu jejich
pocítovali. Skrze Pána...

K přijímání. Luk. 12, 42.

Věrný služebník a opa-
trný, ježž ustanovil pán
nad čeledí svou, aby jim
dával v čas miru pšenice.
(Alleluja.)

Po přijímání

Uděl, prosíme, všemo-
houcí Bože, abychom za
přijaté dary díky vzdáva-
jíce, na přímluvu svatého
N., vyznavače tvého a bi-
skupa, ještě hojnějších
dobrodiní dosáhli. Skrze
Pána našeho...

Introitus. Ps. 131, 9-10.

Sacerdótes tui, Dómine,
índuant justítiam, et sancti
tui exsúltent: propter Da-
vid servum tuum, non avér-
tas fáciem Christi tui. (Al-
lelúja, allelúja.)

Ps. ib. 1. Meménto Dó-
mine David: et omnis
mansuetúdinis ejus.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Exaúdi, quaesumus Dó-
mine, preces nostras, quas
in beáti N. Confessoris tui,
atque Pontíficis solemni-
táte deférimus: et qui tibi
digne méruiť famulári, ejus
intercedéntibus méritis ab
ómnibus nos absolve pec-
cátis. Per Dóminum...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Hebraeos. c. 7, 23-27.

Sv. Pavel ukazuje na Krista, jakým má každý kněz býti. Krista máme následovati sice všichni, ještě větší povinností však k tomu má ten, jenž ve jménu a rozkazu Ježíše Krista vstupuje jako kněz do svatyně. Dokonalý křesťan „obléká na sebe Krista“, takže se jeví „jako druhý Kristus“; světec námi slavený pak jistě vzorným způsobem napodoboval ty vlastnosti, jež sv. Pavel slaví na věčném Knězi Kristu.

Fratres. Plures facti sunt
sacerdótes, idcirco quod
morte prohiberéntur per-
manére: Jesus autem eo

Vstup. Ť. 131, 9-10.

Kněží tvoji, Pane, nechť
se obléknou ve spravedl-
nost a svatí tvoji ať ple-
sají. Pro Davida, služeb-
níka svého, neodvracej
tváře od Pomazaného své-
ho. (Alleluja, alleluja.)

Ť. tamť. 1. Paměťliv buď,
Pane, Davida a všeliké
zbožnosti jeho.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Vyslyš, prosíme, Pane,
prosby naše, které o slav-
nosti svatého N., vyznava-
če tvého a biskupa, pro-
nášíme a pro zásluhy toho,
jenž ti tak věrně sloužil,
ode všech nás sprost' hří-
chů. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola
k Židům. 7, 23-27.

Bratři, (z potomků Le-
sacerdótes, idcirco quod
morte prohiberéntur per-
manére: Jesus autem eo
smrt bránila, aby zůstá-

quod máneat in aetérnum, sempitérnum habet sacerdotium. Unde et salvare in perpétuum potest accedentes per semetípsum ad Deum: semper vivens ad interpellándum pro nobis. Talis enim decébat, ut nobis esset pónitifex, sanctus, innocens, impollútus, segregátus a peccatóribus, excelsior coelis factus: qui non habet necessitatem quotídie, quemádmódum sacerdotés, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro pópuli: hoc enim fecit semel, seípsum offeréndo, Jesus Christus Dóminus noster.

Graduale. Ps. 131, 16-17.

Sacerdotés ejus induum salutári: et sancti ejus exsultatíone exsultábunt. *Ź.* Illuc prodúcám cornu David: parávi lucérnam Christo meo.

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacerdos in aetérnum, secúndum ordinem Melchisedech. Allelúja.

Po Devítíku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

vali, tento však má kněžství nepomíjející, poněvadž zůstává na věky; proto také může dokonale spasit ty, kteří přistupují k Bohu skrze něho, jsa vždycky živ, aby za ně orodoval. Takový zajisté přislušel nám velekněz, svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšenější nad nebesa, jenž nemá potřeby každého dne, jako velekněží, konati oběti nejprve za hříchy svoje, potom za hříchy lidu; toto učinil najednou, obětovav sebe sama Ježíš Kristus, Pán náš.

Stupňový zpěv. *Ž.* 131.

Kněze jeho obléknu v spásu a svať jeho radostí plesati budu. *Ź.* Odtamtud dám vzrůstí moci Davidově, připravím světlo pro Pomazaného svého.

Aleluja, Aleluja.

Ź. *Ž.* 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeť: „Ty budiž knězem na věky podle řádu Melchisedechova!“ Aleluja.

Traktus. *Ž.* 111, 1-3.

(Str. 617.)

V čas velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 109, 4. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: Tu es sacerdos in aetérnum, secúndum ordinem Melchisedech. Allelúja.

Ź. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. Allelúja.

Aleluja, aleluja.

Ź. *Ž.* 109, 4. Přisáhl Pán a nebude toho želeť: „Ty budiž knězem na věky podle řádu Melchisedechova!“ Aleluja.

Ź. Sir. 45, 9. Miloval jej Pán a ozdobil jej; rouchem slávy přioděl jej. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secúndum Matth. c. 24. podle Matouše. 24, 42-47.

Smrt přichází nečekaně a neslyšně jako zloděj a překvapuje člověka v tom okamžiku, kdy jí nejméně čeká. Blaze tomu člověku, jenž byl smrti zastížen ve věrné službě Pánu! Učme se přípravě na smrt od dnešního svéte, jež Kristus ústy Círky nazývá služebníkem věrným a opatrným!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitote, quóniam si sciret paterfamilias, qua hora fur ventúrus esset, vigilaret ítique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo et i vos estóte paráti: quia qua nescitis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus, et prudens, quem constituit

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Bděte, neboť nevíte, v kterou hodinu Pán váš přijde. To pak vězte: Kdyby hospodáři věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, bděl by a nenechal by podkopati domu svého. Protož i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou nevíte. Kdo medle jest ten sluzebník věrný a opatrný, jehož ustanovil pán jeho

dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constituet eum.

Offertorium. Ps. 88, 25.

Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. (Allelúja.)

Secreta

Sancti N. Confessóris tui, atque Pontíficis, quæsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis officia, et illum beáta retribúctio comitétur, et nobis grátiae tuæ dona concíliet. Per Dóminum nostrum...

Communio. Matth. 24, 46-47.

Beátus servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constituet eum. (Allelúja.)

Postcommunio

Deus, fidélium remunerátor animárum, praesta:

nad čeledí svou, aby jim dával pokrm včas? Blahoslavený jest služebník ten, jehož pán jeho přijde nalezne, že tak činí. Amen pravím vám, že ustanoví jej nad vším statkem svým.“

Obětování. Ž. 88, 25.

Věrnost má a milost s ním, a ve jménu mém zvelebí se moc jeho. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Výroční slavnost svatého N., vyznavače tvého a biskupa, prosíme, Pane, nechť nás dobrotivostí tvé učiní příjemnými, aby těmito úkony zbožného smíření její blažená odplata provázela, nám pak dary milosti tvé zjedнала. Skrze Pána našeho...

K přijímání. Mat. 24.

Blahoslavený služebník, jež pán, přijde, nalezne bdícího. Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví. (Aleluja.)

Po přijímání

Bože, odplatiteli věrných duší, popřej, abychom na

ut beáti N. Confessóris tui, atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, precibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum...

prosby svatého N., vyznavače tvého a biskupa, jevož ctihodnou památku slavíme, odpuštění došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Všeobecná mše v den Učitele Církve

„Zákon Boha jeho jest v srdci jeho!“

Kristus posílá čas od času vyvolené, kteří svým životem a svou prací stávají se obzvláštním způsobem učitelé jeho Církve. Jejich učení jest čisté a lahodné jako voda ze zdravé studánky, neboť Pán sám to jest, jenž je naplňuje duchem moudrosti a rozumu. Slova Učitelů církevních dovedou rodmýchali lásku k Bohu ve velké plameny, což opět získává člověku hojně Milosti; jest proto irestem nebo zkouškou křesťanů, jestliže jim Bůh některou dobu odírá takových učitelů nebo jestliže slova těchto vůdců míjejí srdce lidu bez ozvěny. Modleme se za dorost kněžstva, jež jest postaveno uprosřed Církve, aby jí vzdělávalo a vedlo k Bohu.

Introitus. Eccli. 15, 5.

In médio Ecclésiæ aperuit os ejus: et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ induit eum. (Allelúja allelúja.)

Ps. 91, 2. Bonum est confitíri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui pópulo tuo aetérnae salútis beátum N. ministrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus

Vstup. Sir. 15, 5.

Uprosřed shromáždění otevřel Pán ústa jeho a naplnil jej duchem moudrosti a rozumu; rouchem slávy přioděl jej. (Aleluja, aleluja.)

Ž. 91, 2. Sluší oslavovatí Pána; jméno tvé opěvovatí, Svrchovaný.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Bože, jenž jsi lidu svému svatého N. za přísluhovatele věčné spásy udělil, popřej, prosíme, abychom toho, jehož jsme

in terris, intercessórem habé-
bére mereámur in coelis.
Per Dóminum nostrum Je-
sum Christum...

Léctio

Epístolae b. Pauli Apóstoli z druhého listu sv. Pavla
ad Timótheum. 2. c. 4, 1-8.

V Epístole líčí sv. Pavel těžké a namáhavé povinnosti duchov-
ního pastýře. Běže-li dnes Církev tuto Epístolu, chce tím naznačiti,
že Církevní Učitel tyto vlastnosti měl a že „dobrý boj bojoval, běh
dokonal a víru zachoval“.

Carissime. Testificor Nejmilejší, zapřisahám
coram Deo, et Jesu Christo před Bohem a Kristem
qui judicaturus est vivos, Ježišem, jenž bude soudit
et mortuos, per adventum živé i mrtvé, skrze příchod
ipsius, et regnum jeho a království jeho, hlá-
sej slovo, naléhej včas i nevčas, usvědčuj, přimlou-
ve, kárej, (a to) se vši trpělivostí a moudrostí učitel-
ska. Erit enim tempus, cum san- skou. Neboť bude čas,
nam doctrinam non susti- kdy zdravého učení nesou,
nébunt, sed ad sua desi- nýbrž nashromáždí
déria coacervábunt sibi si učitelů podle vlast-
magistros pruriéntes auri- ních chřtífů, majíce šim-
bus: et a veritate quidem rání v uších, a (kdy) od
auditum avértent, ad fá- pravdy sluch svůj odvrátí
bulas autem converténtur. a obrátí se k bájím. Ty
Tu vero vígila, in ómnibus však buď strážliv ve všem,
labóra, opus fac Evange- snášej zlé, konej dílo hla-
listae, ministérium tuum satele evangelia, naplň
imple. Sóbrius eslo. Ego službu svou. Neboť já již
enim jam delibor, et tem- jsem vydáván v oběť a čas
pus resolutionis meae in- mé smrti nastává. Dobrý
stat. Bonum certámen cer- boj jsem bojoval, běh jsem
távi, cursum consummávi, dokonal, víru jsem zacho-
fidem servávi. In réliquo val; pro budoucnost jest

učitelem života na zemi
měli, zasloužili si přimlův-
cem na nebi míti. Skrze
Pána našeho...

Čtení

z druhého listu sv. Pavla
k Timotheovi. 4, 1-8.

repósita est mihi coróna mi uložena koruna spra-
justítiae, quam reddet mihi vedlosti, kterou mi dá
Dóminus in illa die justus Dóminus in onen den Pán, spraved-
judex: non solum autem livý soudce, a nejen mně,
mihi, sed et iis, qui dili- nýbrž i všem těm, kteří
gant advéntum ejus. milovali příchod jeho.

Někdy čte se místo předcházející Epístoly čtení z knihy Mou-
drosti. — Církevní Učitel, jenž vyučoval Církev ve věčných prav-
dách a tím jí posvěcoval, nezapomínal na své vlastní posvěcování,
nýbrž cestou moudrosti a spravedlnosti snažil se o zdokonalování
sebe samého a proto památka jeho nezahyne.

Graduale. Ps. 36, 30-31. Stupňový zpěv. Ž. 36.

Os justí meditábitur sa- Ústa spravedlivého pro-
piéntiam, et lingua ejus lo- nášej moudrost a jazyk
quétur iudicium. V. Lex jeho mluví to, co pravé
Dei ejus in corde ipsius: et jest. V. Zákon Boha jest
non supplantábuntur gres- v srdci jeho; proto neko-
sus ejus. lisají se kroky jeho.

Allelúja, allelúja.

V. Eccli. 45, 9. Amávit Aleluja, aleluja.
eum Dóminus, et ornávit V. Sir. 45, 9. Miloval
eum: stolam glóriæ induit jej Pán a ozdobil jej;
eum. Allelúja. rouchem slávy přioděl jej.
Alleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícími veršem a
říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.

(Str. 617.)

V čase velikonocním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho
říká se:

Allelúja, allelúja.

V. Eccli. 45, 9. Amávit Aleluja, aleluja.
eum Dóminus, et ornávit V. Sir. 45, 9. Miloval
eum: stolam glóriæ induit jej Pán a ozdobil jej;
eum. Allelúja. rouchem slávy přioděl jej.
Alleluja.

V. Osee 14, 6. Justus V. Oseáš 14, 6. Spra-
germinábit sicut lílium: et vedlivý vypučí jako lilie a
florébit in aetérnum ante kvěsti bude na věky před
Dóminum. Allelúja. Pánem. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélie † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 5. podle Matouše. 5, 13-19.

Církevní Učitel činil a učil tomu, co hlásají zákony Boží a neodchyloval se od zjevené Pravdy; sluje teď velikým v království nebeském. Ani my se nesmíme odchylovati od vůle Boží, jak jí z přikázání známe, neboť jinak bychom buď dosáhli jenom nepatrné pochvaly nebo si připravili dokonce věčnou záhubu.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terrae. Quod si sal evanúerit, in quo sal liétur? ad nihilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab hominibus. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscondi supra montem posita. Neque accéndunt lucernam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut luceat ómnibus, qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvete legem, aut Prophétas: non veni sólvete, sed adimplére. Amen quippe dico vobis, donec tráns-eat coelum et terra, jota unum, aut unus apex non praeleribit a lege, donec ómnia fiant. Qui ergo sól-verit unum de mandátis islis mínimis, et docúerit

Za onoho času Pán Je-sus žil řekl učedníkům svým: „Vy jste sůl země: jestli-že sůl se zkazí, čím se osolí? K ničemu nehodí se již, leč aby byla vyvržena ven a pošlapána od lidí. Vy jste světlo světa. Nemůže ukrytí se město na hoře ležící, aniž rozsvěcují svíci a kladou ji pod kbelík, nýbrž na svícen, aby svítila všem, kteří jsou v domě. Tak světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré a velebí Otce vašeho, jenž jest v nebesích. Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. V pravdě zajiště pravím vám: dokavad nepomine nebe a země, nepomine jediné písmě neb jediná čárka ze zákona, až se všecko stane. Kdo by tedy zrušil jedno z přikázání těchto nejmenších a vyučil tak

sic hómines, mínimus vo-cábitur in regno coelórum: qui autem fécerit, et do-cúerit, hic magnus vocá-bitur in regno coelórum.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 91, 13.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quae in Lí-bano est, multiplicábitur. (Allelúja.)

Secreta

Sancti tui N. nobis, Dó-mine, pia non desit oratio, quae et múnera nostra concíliet; et tuam nobis in-dulgéntiam semper obtí-neat. Per Dóminum no-strum Jesum Christum ...

Communio. Luc. 12, 42.

Fidélis servus, et pru-dens, quem constituit dó-minus super familiam suam: ut det illis in tém-pore trífici mensúram. (Al-lelúja.)

Postcommunio

Ut nobis, Dómine, tua sacrificia dent salútem: beátus N. Conféssor tuus, et Doctor egrégus, pre-cátor accédát. Per Dómi-num nostrum ...

Jiná Epištola v den Učitele Církyve: Str. 39, 6-14.

lidi, nejmenším slouží bu-de v království nebeském; kdo by však činil a učil, ten bude velikým slouží v království nebeském.“

Říká se Credo.

Obětování. Ž. 91, 13.

Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Lí-banu poroste. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Svatého N., biskupa (ne-ní-li biskupem: vyznavače) tvého a učitele, dobrotivá ať nám neschází modlitba, jež by dary naše tobě zpří-jemnila a tvé nám odpuště-ní vždycky vymohla. Skrze Pána našeho ...

K přijímání. Luk. 12.

Věrný služebník a o-patrný, jež ustanovil pán nad čeledí svou, aby jim dával v čas míru pšenice. (Aleluja.)

Po přijímání

Aby nám, Pane, tvé oběti přinesly spásu, nechť svatý N., biskup (ne-ní-li biskupem: vyznavač) tvůj a Učitel vý-borný, jest přimlucvem. Skrze Pána našeho ...

Všeobecné mše v den vyznavače, který nebyl biskupem

I.

„Věrnost má a milosrdenství mé s ním!“

Chce-li někdo být spravedlivým, což jest stejné jako **řvatým**, musí rozjímat o pravé moudrosti a nesmí věnovat sluchu tomu, co svět vydává za moudrost. Jedinou moudrostí jest Boha milovat a jemu jedinému sloužiti! Ustavná myšlenka na Boha a konání všecko v jeho přítomnosti jsou cesty moudrosti, jimiž se světci brali. Neslavme je tedy pouze ústy, ale napodobujme je také ve svých skutcích.

Introitus. Ps. 36, 30-31. Vstup. Ž. 36, 30-31.

Os justí meditábitur sapientiam, et lingua ejus loquétur iudicium: lex Dei ejus in corde ipsius. (Alleluja, alleluja.)

Ps. ib. 1. Noli aemulari in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Ź. Glória Patri... Ź. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitate laetificas: concede propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam acciónes imitémur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž nás svatého N., vyznavače svého, výroční slavností oblažuješ, popřej milostivě, abychom, jehožto narozeniny slavíme, také skutky napodobovali. Skrze Pána...

Lectio

libri Sapientiae. 31, 8-11. z knihy Sirachovcovy. 31.

Bůh stvořil všecko pro sebe, dal však nám lidem svobodnou vůli, abychom dobrovolně rozhodli se pro Něho. Nikdo nemůže si

stěžovati, že mu je nemožno sloužiti Bohu. I světci byli lidé našic h kostí a naší krve, na něž dorážel satan, svět a vlastní zkažená přítrozenost. Ačkoliv tedy mohli přestoupiti přikázání Boží, nepřestoupili, ačkoliv mohli zlé činiti, neucínili tak! Jejich příklad jest velkou útěchou a povzbuzením pro nás, kteří dosud na zemi bojujeme a ve strachu a bázni pracujeme o své spáse.

Beátus vir, qui inventus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. Qui probátus est in illo, et perfectus est, erit illi glória aetérna: qui póuit transgredi, et non est transgressus: fácere mala, et non fecit: ídeo stabilita sunt bona illius in Dómino, et elemósynas illius enarrábit omnis Ecclésia sanctorum.

Graduale. Ps. 91, 13 et 14. Stupňový zpěv. Ž. 91.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini.

Ź. Ib. 3. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Alleluja, alleluja.

Ź. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fuerit, accipiet corónam vitae. Alleluja.

Spravedlivý jako palma pokvete; jako cedr na Líbanu poroste.

Ź. Tamt. 3. Aby zvěstováno bylo za jitra milosrdenství tvé a za noci věrnost tvá.

Aleluja, aleluja.

Ź. Jak. 1, 12. Blahoslavený člověk, jenž snášá pokušení, neboť když bude zkušén, obdrží korunu života. Aleluja.

Po Devítníku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.
(Str. 617.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja. Aleluja, aleluja.
Ž. Jac. 1, 12. Beátus vir, qui suffert tentationem: quóniam cum probátus fuerit, accipiet coronam vitae. Allelúja.
Ž. Eccli. 45, 9. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii † Slova sv. Evangelia secundum Lucam. c. 12. podle Lukáše. 12, 35-40.

Všichni jsme služebníky Boha a čekáme, až nás zavolá. Naše služebnost jest naší slávou, neboť Bohu sloužití jest více, než býti králem. Pán Ježíš vypočítává v dnešním Evangéliu, kterých vlastností vyžaduje u svého služebníka. — Bděme tedy, af nás nalezneme náš Pán připraveny na svůj příchod, jako nalezi svoje svatě!

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánicibus vestris: et vos similes hominibus expectántibus dómínium suum: quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, confestím aperiant ei. Beáti servi illi, quos cum vénerit dómínus, invénerit vigílantes: amen dico vo-

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: „Budtež bedra vaše přepásána a hořte svíce (v rukou vašich), a vy buďte podobni lidem, kteří čekají na pána svého, až se vrátí ze svatby, aby, když přijde a zatluče, ihned mu otevřeli. Blažení služebníci ti, kteréž pán přijda nalezne, ani bdí: amen, pravím vám, že se přepásá-

bis, quod præcínget se, et fáciat illos discumbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret paterfamilias, qua hora fur veniret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti: quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis veniet.

Offertorium. Ps. 88, 25. Obětování. Ž. 88, 25.
Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus. (Allelúja.)
Věrnost má a milosrdství mé s ním a ve jménu mém zvelebí se moc jeho. (Aleluja.)

Secreta

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuorum commemoratióne Sanctórum: quibus nos et præsentibus éxui malis confidimus, et futuris. Per Dóminum nostrum...

Communio. Malth. 24, 46-47.

Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus, invénerit vigílantem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constituet eum. (Allelúja.)

a ke stolu je posadí a přecházejí bude je obsluhovat. A jestliže přijde o druhém neb i o třetím bdění nočním a tak je nalezne, blažení jsou služebníci ti. To však vezte: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, bděl by a nenechal by podkopati domu svého. Také vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kterou netušíte.“

Tichá modlitba
Tobě, Pane, přinášíme na památku tvých Svatých obětí chvály, pro něž doufáme, že budeme zbaveni béd přítomných i budoucích. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Mat. 24.
Blažený služebník, ježž pán, přijda, nalezne bdícího! Amen, pravím vám, nad vším statkem svým jej ustanoví. (Aleluja.)

Postcommunio

Refecti cibo, potúque
coelésti, Deus noster, te
súpplices exorámus: ut in
cujus haec commemorati-
óne percépimus, ejus mu-
niámur et précibus. Per
Dóminum nostrum...

Po přijímání

Občerstvení pokrmem a
nápojem nebeským, Bože
náš, snažně tebe prosíme,
abychom chráněni byli
prosbami toho, na jehož
památku jsme toto přijali.
Skrze Pána našeho...

II. V den vyznavače, který nebyl biskupem

(Jiná mše)

„Vy, kteří jste opustili všechno, stokrát více vezmete!“

Spravedlivý jako krásná palma upíná se k nebesům a jako mo-
hutný cedr rozkládá větve svého příkladu po celém světě. Této
krásy však dosáhl jenom proto, že dlel v domě Pána — v Církvi.
Bez Milosti Boží není člověk schopen krásy a ctnosti duše; svou
Milostí nás Bůh ospravedlnil a povznesl do nadpřirozených výší a
svou Milostí vypěstil květy a ovoce našich duší. — Nespoléhejme
na své slabé síly a přestě se stálou pomocí Milosti Boží.

Introitus. Ps. 91, 13-14.

Vstup. Ž. 91, 13-14.

Justus ut palma florébit,
sicut cedrus Libani multi-
plicábitur: plantábitur in do-
mo Dómini, in átriis do-
mus Dei nostri. (Alleluja,
alleluja.)

Spravedlivý jako palma
pokvete, jako cedr na Li-
banu poroste; všlípěn v
domě Páně, v síních do-
mu Boha našeho. (Aleluja,
aleluja.)

Ps. ib. 2. Bonum est con-
fiteri Dómino: et psállere
nómini tuo, Altíssime.

Ž. tamt. 2. Sluší oslavo-
vatí Pána, opěvovati jmé-
no tvé, Svrchovaný.

Ź. Glória Patri...

Ź. Sláva Otcí...

Oratio

Adésto, Dómine, suppli-
catióibus nostris, quas in
beáti N. Confessoris tui
solemnitate deférimus: ut
qui nostrae justítiae fidu-

Modlitba

Vyslyš, Pane, snažné
prošby naše, které o slav-
nosli svatého N., vyzna-
vače tvého, pronášíme,
abychom, ježto ve spra-

ciam non habémus, ejus
qui tibi plácuít, précibus
adjuvémur. Per Dóminum
nostrum...

vedlost svou důvěry ne-
máme, prosbami toho, jenž
se tobě líbil, podporování
byli. Skrze Pána...

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli
ad Corinthios. 1. c. 4, 9-14.

Čtení

z prvního listu sv. Pavla
ke Korintským. 4, 9-14.

Nemysleme si, že můžeme být dobrými křesťany, budeme-li žít
pohodlně podle vlastních domněnek a vlastní vůle. Sv. Pavel uká-
zuje, co všechno člověk musí na sebe vzít, aby byl spravedlivým ve
smyslu křesťanství. Neohlížejme se na to, co nám svět radí, a neustu-
pujme před jeho výsměchem. Nežijme křesťanství, jak jsme si je
sama vytvořili, nýbrž držíme se toho, čemu nás Církev Kristova učí.

Fratres. Spectáculum
sumus mundo, et An-
gelis, et homínibus. Nos
stulti propter Christum, vos
autem prudéntes in Chri-
sto: nos infírmi, vos autem
fortes: vos nóbiles, nos
autem ignóbiles. Usque in
hanc horam, et esurímus,
et sitímus, et nudi sumus,
et cólaphis caedimur, et la-
borámus operántes mámbus
nostris: maledícimur, et
benedícimur: persecutió-
nem pátimur, et sustiné-
mus: blasphemámur, et ob-
secrámus: tamquam pur-
gaménta hujus mundi facti
sumus, ómnium peripsé-
ma usque adhuc. Non ut con-
fúdam vos, haec scribo,
sed ut filios meos caríssi-
mos móneo: in Christo
Jesu Dómino nostro.

Bratři, stali jsme se di-
vadlem světa, jak andě-
lům, tak lidem. My jsme
blázny pro Krista, vy roz-
umní v Kristu; my slabí,
vy však silní; vy slavní,
ale my bezectní. Až do té
chvilě lačníme i žízníme
a jsme nazí a býváme po-
ličkováni a bez obydlí stá-
lého; a lopotíme se pracu-
jíce rukama svýma; jsou-
ce tupeni žehnáme, jsouce
pronásledováni snášíme to,
jsouce pomlouváni modlí-
me se; jako smeti tohoto
světa jsme se stali, po-
vrhelem u všech až do-
savad. Nepíši to, abych
vás zahanbil, nýbrž na-
pomínám jako milované
dítky své v Kristu Ježíši,
Pánu našem.

Graduale. Ps. 36, 30-31. Stupňový zpěv. Ž. 36.

Os iusti meditabuntur sapientiam, et lingua ejus loquetur iudicium. V. Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabuntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 111, 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.

Po Devítíku vynechává se Allelúja s následující veršem a říká se:

Traktus. Ž. 111, 1-3.

(Str. 617.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

Ž. Ps. 111, 1. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.

Ž. Osee 14, 6. Justus germinabit sicut lilium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

Ústa spravedlivého našejí moudrost a jazyk jeho mluví to, co pravé jest. V. Zákon Boha jeho je v srdci jeho, proto nezakolísají se kroky jeho.

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 111, 1. Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. Aleluja.

Aleluja s následující veršem a říká se:

Aleluja, aleluja.

Ž. Ž. 111, 1. Blaze člověku, jenž se bojí Pána, jenž v přikázáních jeho libuje si velice. Aleluja.

Ž. Oseáš 14, 6. Špravedlivý vypučí jako lilie a pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii podle Slova sv. Evangelia secúndum Lucam. c. 12. podle Lukáše. 12, 32-34.

Pro ty, kdož chtějí se státi dokonalými, dává Kristus radu, aby rozdali všechno, co mají a tak mohli bez překážek věnovati se službě Boží. Není to rozkaz, nýbrž rada, kterou uskutečnili svatí; neměli smyslu pro světské bohatství, neboť celý svůj poklad hledali u Boha. Není každému možno zřít se všeho a odejít do ústraní, každému je však možno odpoutati se od všeho pozemského ve svém srdci; blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské.

In illo témpore, Dixit Jesus discipulis suis: Nolíte timére pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Véndite, quae possidétis, et date eleemosynam. Facíte vobis sácculos, qui non veteráscunt, thesáurum non deficientem in coelis: quo fur non appropíat, neque línea corrúmpit. Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit.

Offertorium. Ps. 20, 2-3.

In virtúte tua, Dómine, laetábitur justus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimae ejus tribuísti ei. (Allelúja.)

Secreta

Praesta nobis, quaesumus omnipotens Deus: ut nostrae humilitátis oblatio, et pro tuórum líbi grata sit honóre Sanctórum, et nos córpore páriter et mente purificet. Per Dóminum..

Communio. Matth. 19, 28 et 29. K přijímání. Mat. 19.

Amen dico vobis, quod vos, qui reliquistis ómnia, et secúti estis me, centumplum accipíetis, et vítam

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým: „Neboj se, malé stáde, neboť zalíbilo se Otci vašemu dáti vám království. Prodejte, co máte, a dejte almužnou. Udělejte si měšce, které nevetšejí, poklad nepomíjející na nebi, kdežto zloděj se nepřibližuje, ani mol nekazí. Neboť kde jest poklad váš, tam bude i srdce vaše.“

Obětování. Ž. 20, 2-3.

Z moci tvé, Pane, radovati se bude spravedlivý a nad spásou tvou jásatí bude velice; přání srdce jeho jsi mu vyplnil. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Popřej nám, prosíme, všemohoucí Bože, aby pokorná naše oběť tobě příjemná byla ke cti Svatých tvých a nás na těle očistila jakož i na duši. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

aeternam possidébilitis. (Al-
leluja.)

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens
Deus: ut qui coeléstia ali-
ménta percépimus, inter-
cedénte beáto N. Confes-
sóre tuo, per haec contra
omnia advérsa muniámur.
Per Dóminum nostrum ...

Jiná Epištola: Filip. 3, 7-12.

Jiné Evangelium: Luk. 19, 12-26.

V den opata

„Věrný služebník a opatrný,
ježž pán ustanovil nad čeledí svou!“

Svatost není ničím jiným než spravedností! Člověk musí být
nejen spravedlivý k Bohu a k bližnímu, ale také k sobě. Zákonem
mu nesmí být vlastní žádosti, rada světa nebo pokušení satanovo,
nýbrž vůle Boží. Tu nalézá uloženu v jeho příkázáních; aby jí však
poznal, musí neustále ve svém srdci o zákonech Božích uvažo-
vat. — Nedostal jsi snad jako svatý opat povolání pro klášter,
avšak ani nesmíš závidět nešlechelným, že se jim dobře vede a
nesmíš toužít po zpustlé vlnosti a nezávanosti hříšníků; jejich
štěstí je nesmírně krátké, třeba za ně zaplatili životem své duše!

Introuitus. Ps. 36, 30-31.

Os iusti meditábitur sa-
piéntiam, et língua ejus
loquétur iudícium: lex Dei
ejus in corde ipsius. (Alle-
luja, alleluja.)

Ps. ib. 1. Noli aemulári
in malignántibus: neque
zeláveris faciéntes iniqui-
tátem.

✠. Glória Patri ...

vot věčný v dědictví do-
stanete. (Aleluja.)

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bo-
že, abychom, kteří jsme
nebeské pokrmy přijali,
na přímluvu svatého N.,
vyznavače tvého, jimi proti
všem protivenstvím chrá-
něni byli. Skrze Pána ...

Vstup. Ž. 36, 30-31.

Ústa spravedlivého pro-
nášejí moudrost a jazyk
jeho mluví, co pravé jest;
zákon Boha jeho je v srdci
jeho. (Alleluja, alleluja.)

Ž. tamt. 1. Nezávid' zlým
a nežárli na ty, kdož páší
nepravost.

✠. Sláva Otci ...

Oratio

Intercéssio nos, quae-
sumus Dómine, beáti N.
Abbátis comméndet: ut,
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dóminum
nostrum ...

Lectio

libri Sapiéntiae. 45, 1-6. z knihy Sirachovcovy. 45.

Svatí opatové byli milí Bohu a svým duchovním synům, které
vedli ve spravedlnosti, mírnosti a lásce. Tak moudře řízený klášter
stal se postrachem pekla, pomocí pro okolí — šlépnicí pro Nebe.
Klášteří život jest vzorem pro křesťanskou rodinu i pro každého
jednotlivce zvláště; neboť je školou pro křesťanskou dokonalost.

Diléctus Deo et homí-
nibus, cujus memória in
benedictióne est. Similem
illum fecit in glória Sanc-
tórum, et magnificávit eum
in timóre inimicórum, et
in verbis suis monstra pla-
cávit. Glorificávit illum in
conspéctu regum, et iussit
illi coram pópulo suo, et
osténdit illi glóriam suam.
In fide et lenitáte ipsius
sanctum fecit illum, et elé-
git eum ex omni carne.
Audiuit enim eum, et vo-
cem ipsius, et indúxit illum
in nubem. Et dedit illi co-
ram praecépta, et legem
vitae et disciplinae.

Graduale. Ps. 20, 4-5.

Dómine, praevenísti eum
in benedictiónibus dulcé-

Modlitba

Přímluva svatého N.,
opata, prosíme, Pane, necht
nás doporučí, abychom
to, čeho svými zásluhami
nejsme schopni, jeho po-
mocí dosáhli. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista ...

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 45.

Milý Bohu byl i lidem,
jehožto památka je v po-
benedictióne est. Similem
jako svatý, a vel-
kým učinil ho na postrach
nepřátel. Slovy jeho pří-
běhné úkazy zkrotil, slav-
ným učinil ho před králi.
Dal mu příkázání pro svůj
národ, a svou velebnost
mu ukázal. Pro jeho věr-
nost a tichost si zasvětil
jej, vyvolil ho z veškerého
lidstva. Dopřál mu slyšet
Boha, mluvu jeho, kázal
mu též, aby vstoupil do
oblaku. Dále — tvář v tvář
mu dal příkázání, zákon
života a osvětlení.

Milý Bohu byl i lidem,
jehožto památka je v po-
benedictióne est. Similem
jako svatý, a vel-
kým učinil ho na postrach
nepřátel. Slovy jeho pří-
běhné úkazy zkrotil, slav-
ným učinil ho před králi.
Dal mu příkázání pro svůj
národ, a svou velebnost
mu ukázal. Pro jeho věr-
nost a tichost si zasvětil
jej, vyvolil ho z veškerého
lidstva. Dopřál mu slyšet
Boha, mluvu jeho, kázal
mu též, aby vstoupil do
oblaku. Dále — tvář v tvář
mu dal příkázání, zákon
života a osvětlení.

Stupňový zpěv. Ž. 20.

Pane, se sladkým po-
žehnáním jsi mu přišel

dinis: posuisti in cápite ejus coronam de lápide pretiósó. *V.* Vitam petítiu a te, et tribuisti ei longitúdinem diérum in saeculum saeculi.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

Po Devítánu vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus. *Ž.* 111, 1-3.

(Str. 617.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 91, 13. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

V. Osee 14, 6. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in aetérnum ante Dóminum. Allelúja.

vstříc; vložil jsi na hlavu jeho korunu, z kamení drahého. *V.* Života žádal od tebe, i dal jsi mu dlouhé dny na věky věkův.

Aleluja, aleluja.

V. *Ž.* 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja.

Aleluja, aleluja.

V. *Ž.* 91, 13. Spravedlivý jako palma pokvete, jako cedr na Libanu poroste. Aleluja.

V. Oseáš 14, 6. Spravedlivý vypučí jako lilie a pokvete na věky před Pánem. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secundum Matth. c. 19. podle Matouše. 19, 27-29.

Pán Ježíš nemyslí, aby každý skutečně všechno tak opustil jako dnešní světec, žádá však na nás, abychom lidí a věci nemilovali pro ně samé, nýbrž pouze ve vztahu k Bohu; jenom takový člověk toto všechno pravdivě opouští. Kdo se naučil milovati všechno jenom ve vztahu k Bohu, ten už zde na zemi poznal, jak jeho blaho z lásky k lidem a věcem jest mnohem větší, než když je miloval bez myšlenky na Boha.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Filius hóminis in sede majestátis suae, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam aetérnam possidébit.

Offertorium. Ps. 20.

Desidérium ánimae ejus tribuisti ei, Dómine, et voluntáte labiórnum ejus non fraudásti eum: posuisti in cápite ejus coronam de lápide pretiósó. (Allelúja.)

Secreta

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas sanctus N. Abbas, quae-sumus, in salútem nobis proveníre depóscat. Per Dóminum nostrum...

Za onoho času Petr řekl Ježíšovi: „Hle, my jsme opustili všechno a následovali jsme tebe; čeho se nám tedy za to dostane?“ Ježíš pak řekl jim: „Amen pravím vám, že vy, kteří jste mne následovali, při znovuzrození, kdy Syn člověka zasedne na slavné stolici své, seděti budete i vy na dvanácti stolicích, soudíce dvanáctero pokolení israelských. A každý, kdo opustí dům neb bratry neb sestry neb otce neb matku neb manželku neb dítky neb pole pro jméno mé, stokrát více vezme a život věčný v dědictví dostane.“

Obětování. *Ž.* 20, 3 a 4.

Přání srdce jeho jsi mu udělal, Pane, a žádosti rtů jeho jsi mu neodpěl; vložil jsi na hlavu jeho korunu z kamení drahého. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Prosíme, Pane, nechť svatý N., opat, vyžádá nám, aby oběti, na svatě oltáře položené, ke spásě nám byly. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Luc. 12, 42. K přijímání. Luk. 12, 42.

Fidélis servus, et prudens, quem constituit dominus super familiam suam: ut det illis in tempore tritici mensuram. (Alleluja.)

Postcommunio

Protegat nos, Domine, cum tui perceptioe sacramenti beatus N. Abbas, pro nobis intercedendo, ut et conversatioe ejus experiamur insignia, et intercessioe percipiamus suffragia. Per Dominum...

Věrný služebník a opatrný, jež pán ustanovil nad čeledí svou, aby jim dával v čas míru pšenice. (Aleluja.)

Po přijímání

Nechť nás ochraňuje, Pane, s přijetím tvé svátosti svatý N., opat, přimlouvaje se za nás, abychom účinků jeho (vzorného) života okusili a pomocí jeho přimlavy znamenali. Skrze Pána...

Všeobecné mše ve dny panen

I. V den panny-mučednice

„Blahoslavena, která kráčí bezúhonně cestou životní, která chodí podle zákona Páně!“

Svaté panenství, jež kráčí neposkvrněnou cestou životní, jest neohrožené vzhledem k lidem a pokorné vzhledem k Bohu. Kromě lásky k Bohu nemůže Čistoty nic přemoci; třeba na výsost něžná, jest přece úžasné silná!

Introuitus. Ps. 118, 46-47. Vstup. Ž. 118, 46-47.

Loquēbar de testimoniis tuis in conspectu regum, et non confundēbar: et meditābar in mandatis tuis, quae dilēxi nimis. (Alleluja, alleluja.)

Ps. ib. 1. Beati immaculati in via: qui ambulat in lege Domini.

Ť. Glória Patri...

Mluvila jsem o svědectvích tvých před králi a nebyla jsem zahanbena; a budu rozjímati o příkazích tvých, která miluji velice. (Aleluja, aleluja.)

Ž. tamt. 1. Blaze těm, kdož kráčí neposkvrněni, kteří chodí v zákoně Páně.

Ť. Sláva Otci...

Oratio

Deus, qui inter cetera etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut qui beatae N. Virginis et Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum...

Lectio

libri Sapiēntiae. 51, 1-8a, 12. z knihy Sirachovcovy. 51.

Svatá Panna nemusí se báti úkladů a bolestí, které jí připravuje svět, neboť Bůh stojí po jejím boku a vysvobodí ji ze všech zkoušek. Svět myslí, že jí zničil, když zmučil její tělo, zatím co její duše s radostí spěchá do náručí Boží!

Confitebor tibi, Domine, et collaudabo te Deum Salvatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adjutor, et protector factus es mihi, et liberasti corpus meum a perditione, a laqueo linguae iniquae, et a labiis operantium mendacium, et in conspectu astantium factus es mihi adjutor. Et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a rugientibus praeparatis ad escam, de manibus quarentium animam meam, et de portis tribulationum, quae circumdederunt me: a pressura flammae, quae circumdedit me, et in me-

Modlitba

Bože, jenž jsi mezi ostatními zázraky své moci také slabému pohlaví vítězství mučednictví propůjčil, popřej milostivě, abychom svatě N., panny a mučednice tvé, narozeniny slavice, podle jejího příkladu k tobě spěli. Skrze Pána...

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 51.

Oslavovat budu tě, Pane, Králi, chválit tě, Bohu, Spasitele svého. Oslavovat budu jméno tvoje, že jsi byl pomocník a ochránce můj. Vysvobodils tělo mé ze záhuby, z osidla jazyka nešlechetného, a od rtů těch, kteří páchají lež; proti mým nepřátelům zastal ses mne. Dle množství slitování jména svého zbavils mne dravců řvoucích po kořisti, rukou těch, kdož mi o život ukládali, nesčetných soužení, která mne obklíčila, plamene, který mne vůkol tísnil, z ohně, kterého já jsem nepodpálila; hlubokých útroeb pekla a od jazyka

dio ignis non sum aestuá-
ta: de altitúdine ventris in-
feri, et a lingua coinqui-
nata, et a verbo mendácií,
a rege iníquo, et a lingua
injústa: laudábit usque ad
mortem ánima mea Dómi-
num, quóniam éruis susli-
néntes te, et líberas eos
de mánibus géntium, Dó-
mine Deus noster.

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexísti justítiam, et odí-
stí iniquitátem. *Ź.* Propté-
rea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo laetitiae.

Allelúja, allelúja.

Ź. ib. 15 et 16. Adducén-
tur Regi vírgines post eam,
próximae ejus afferéntur
tibi in laetitía. Allelúja.

Po Devítíku vynechává se
říká se:

Tractus

Veni sponsa Christi, á-
cipe corónam, quam tibi
Dóminus praeparávit in
aetérnum: pro cufus amó-
re sánguinem tuum fudísti.

Ź. Ps. 44, 8. Dilexísti ju-
stítiam, et odísti iniquitá-
tem: proptérea unxit te
Deus, Deus tuus, óleo lae-
titiae prae consórtibus tuis.

zprzněného, řečí lživých
před bezbožným králem,
ano, jazyka nespravedli-
vého. Chválíti bude až do
smrti Pána má duše. Ne-
boť vytrhuješ toho, kdo
v tebe doufá, a z rukou
národů jej vysvobozuješ,
Hospodine, Bože náš!

Stupňový zpěv. *Ž.* 44.

Milovala jsi spravedli-
nost a nenáviděla jsi ne-
pravosti. *Ź.* Proto poma-
zal tě Bůh, Bůh tvůj, ole-
jem radosti.

Aleluja, aleluja.

Ź. tamt. 15 a 16. Panny
přivádějí se s ní ke Králi,
družky její přivádějí se
k tobě za jásootu. Aleluja.

Traktus

Pojď, nevěsto Kristova,
vezmi korunu, kterou tobě
Pán připravil na věky, pro
jehož lásku jsi krev svou
vylila.

Ź. *Ž.* 44, 8. Milovala jsi
spravedlnost a nenáviděla
jsi nepravosti; proto po-
mazal tě Bůh, Bůh tvůj,
olejem radosti před druž-
kami tvými.

Ź. ibid. 5. Spécie tua,
et pulchritúdine tua in-
ténde, prospere procéde,
et regna.

V čase velikonočním vynechává se
říká se:

Allelúja, allelúja.

Ź. Ps. 44, 15 et 16. Addu-
céntur Regi vírgines post
eam, próximae ejus affe-
réntur tibi in laetitía. Al-
lelúja.

Ź. ibid. 5. Spécie tua,
et pulchritúdine tua in-
ténde, prospere procéde,
et regna. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 25. podle Matouše. 25, 1-13.

Bděme jako tato svatá panna a pečujme o to, aby plamen
lásky neuhasl v našich srdcích, nýbrž byl stále živěn a rozdmý-
cháván dobrými skutky.

In illo témpore: Dixit
Jesus discipulis suis pará-
bolam hanc: Símile erit
regnum coelórum decem
virgínibus: quae accipién-
tes lámpades suas, exiér-
unt óbviam sponso, et
sponsae. Quinque autem
ex eis erant fátae, et quin-
que prudéntes: sed quin-
que fátae, accéptis lám-
pádibus, non sumpsérunt
óleum secum: prudéntes
vero acceperunt óleum in

Za onoho času Pán Je-
žíš řekl učedníkům svým
podobensví toto: „Po-
dobno bude království ne-
beské desíti pannám, kte-
ré vzavše lampy své, vy-
šly naproti ženichovi a ne-
věstě. Pět z nich bylo po-
šetilých a pět opatrných;
neboť pošetilé vzavše lam-
py své, nevzaly s sebou
oleje, opatrné však vzaly
spolu s lampami také olej
ve svých nádobách. Když

vasis suis cum lampádi-
bus. Moram autem faciēte
sponso, dormitavērunt om-
nes et dormiērunt. Média
autem nocte clamor factus
est: Ecce sponsus venit,
exite óbviam ei. Tunc sur-
rexērunt omnes vírgines
illae, et ornavērunt lámpa-
des suas. Fátuae autem
sapiéntibus dixerunt: Date
nobis de óleo vestro, quia
lámpades nostrae exstingu-
úntur. Respondērunt prud-
éntes, dicētes: Ne forte
non sufficiat nobis, et vo-
bis, ite pótius ad vendē-
tes, et émite vobis. Dum
autem irent émere, venit
sponsus: et quae parátae
erant, intravērunt cum eo
ad núptias, et clausa est
jánua. Novissime vero vé-
niunt et réliquae vírgines,
dicētes: Dómine, Dómi-
ne, áperi nobis. At ille re-
spóndens, ait: Amen dico
vobis, nescio vos. Vigilate
ítaque, quia nescitis diem,
neque horam.

Offertorium. Ps. 44. Obětování. Ž. 44, 15 a 16.

Afferēntur regi vírgines
post eam: próximae ejus
afferēntur tibi in laetitia,
et exsultatióne: adducēntur
in templum Regi Dó-
mino. (Allelúja.)

ženich prodléval, zdřimly
všecky a usnuly. O půl
noci však nastal křik: „Aj,
ženich přichází; vyjděte
mu naproti.“ Tu vstaly
všecky panny ty a upra-
vily lampy své. Pošetilé
pak řekly opatrným: „Dej-
te nám z oleje svého, ne-
boť naše lampy hasnou.“
Opatrně odpověděly řkou-
ce: „Nikoli; nedostalo by
se nám ani vám; jděte
raději ku prodavačům a
kupte sobě.“ Když pak šly
nakoupit, přišel ženich, a
ty, které byly pohotově,
věšly s ním na svatbu;
i uzavřeny jsou dveře.
Později přišly také ostatní
panny řkouce: „Pane, Pa-
ne, otevři nám.“ Ale on
odpověděv řekl: „Amen
pravím vám, neznám vás.“
Bděte tedy, neboť nevíte
dne ani hodiny.“

Panny přivádějí se s ní
ke Králi, družky její při-
vádějí se k tobě za já-
sotu a radosti; uvádějí se
do svatyně Krále Pána.
(Aleluja.)

Secreta

Súscipe Dómine mune-
ra, quae in beátae N. Vir-
ginis et Mártiris tuae so-
lemnitate deférimus: cujus
nos confidimus patrocínio
liberári. Per Dóminum ...

Communio. Ps. 118, 78 et 80.

Confundántur superbi,
quia iníuste iniquitatem fe-
cērunt in me: ego autem
in mandátis tuis exercébör,
in tuis justificatióibus, ut
non confúdar. (Allelúja.)

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dó-
mine, sumpta mystéria: et
intercedénte beáta N. Vir-
giné et Mártire tua, sem-
pitérna faciánt protectiόne
gaudere. Per Dóminum
nostrum ...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které
ti o slavnosti svaté N., pan-
ny a mučednice tvé, při-
nášíme, ježž ochranou dou-
fáme dojíti spásy. Skrze
Pána našeho ...

K přijímání. Ž. 118.

Zahanbeni budtež pyšní,
protože nepravém mi křiv-
dili; já pak ve prikázáních
tvých cvičím se, ve tvých
ustanoveních, abych ne-
byla zahanbena. (Aleluja.)

Po přijímání

Nechť nám jsou nápo-
mocna, Pane, přijatá ta-
jemství a na přímluvu sva-
té N., panny a mučednice
tvé, ať učiní, bychom z u-
stavičné záštity těšiti se
mohli. Skrze Pána ...

II. V den panny-mučednice

(Jiná mše)

„Čhají na mne hříšníci, aby mne zahubili,
ale já rozkažú tvých šelřím!“

Všecky svody a všecky pohružky světa nedovedou čistou duši
odvrátiti od cesty Nevinnosti; ona potírá své nepřátele tím, že se
opírá o prikázání Boží. Tak se stane, že jednou uvidí zničeny i ty
nejchytřejší plány světa, kdežto plány Boží potrvají na věky. Blaho-
slaven, kdo neztrácí statků věčných pro zdánlivě třeptné statky
pozemské!

Introitus. Ps. 118, 95-96. Vstup. Ž. 118, 95-96.

Me exspectavērunt pec- Na mne číhali hříšníci,
catores, ut pérderent me: aby mne zahubili; já pak

testimónia tua, Dómine, in-
telli: omnis consumma-
tiónis vidi finem: latum
mandátum tuum nimis.
(Allelúja, allelúja.)

Ps. ib. 1. Beáti immacu-
láti in via: qui ámbulant
in lege Dómini.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Indulgéntiam nobis, quae-
sumus Dómine, beáta N.
Virgo et Martyr implóret:
quae tibi grata semper éx-
tílit, et mérito castitátis, et
tuae professióne virtútis.
Per Dóminum nostrum...

Léctio

libri Sapiéntiae. 51, 13-17.

Panenská mučednice, jejíž svátek dnes slavíme, raduje se na věčnosti, že Bůh vyslyšel její volání o pomoc a vysvobodil ji z drápů hříšníků. Vezměme si příklad z její pevné víry a nepochybujme o pomoci Boží, i když budou sebe více kolem nás nepřátelé zuřiti!

Dómine Deus meus ex-
altásti super terram ha-
bitatióne meam, et pro
morte defluente deprecáta
sum. Invocávi Dóminum
patrem Dómini mei, ut non
derelinquat me in die tri-
bulatiónis meae, et in témpore
superbórum sine ad-
iutorio. Laudábo nomen

rozkazů tvých jsem šetřila,
Pane. Všeliké věci, jakko-
liv dokonalé, viděla jsem
konec, jenom přikázání
tvé přesahuje všechny me-
ze. (Allelúja, alelúja.)

Ť. tamt. 1. Blahoslavení,
kteří bez poskvrnění krá-
čejí, kteří chodí v zákoně
Páně.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Odpuštění, prosíme, Pa-
ne, nechť nám svatá N.,
panna a mučednice, vy-
žádá, která tobě vždycky
milá byla pro zásluhu či-
stoty a pro vyznání tvé
moci. Skrze Pána...

Čtení

z knihy Sirachovcovy. 51.

Hospodine, Bože můj,
ze země vysoko vysílala
jsem lkání svá, a smrt aby
pro mne minula, jsem prosila.
Vzývala jsem Boha, otce
pána mého, aby mne ne-
opouštěl v den mého sou-
labnění, a v dobu zpupných,
pomoci kdy nebylo. Chvá-
lit budu jméno tvé usta-

tuum assidue, et collaudá-
bo illud in confessióne, et
exaudita est oratio mea.
Et liberásti me de perdi-
tióné, et eripuísti me de
témpore iniquo. Propterea
confitébor, et laudem di-
cam tibi, Dómine Deus
noster.

Graduale. Ps. 45, 6. Stupňový zpěv. Ť. 45.

Adjuvabit eam Deus vul-
tu suo: Deus in médio ejus,
non commovébitur.

Ť. Ib. 5. Flúminis ímpe-
tus laetificat civitatém Dei:
sanctificávit tabernáculum
suum Altíssimus.

Allelúja, allelúja.

Ť. Haec est virgo sá-
piens, et una de número
prudéntum. Allelúja.

Po Devítníku vynechává se Allelúja s následujícím veršem a říká se:

Traktus

(Str. 644.)

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

Ť. Haec est virgo sá-
piens, et una de número
prudéntum. Allelúja.

Ť. Sap. 4, 1. O quam
pulchra est casta generá-
tio cum claritate! Allelúja.

vičně, budu je oslavovat
vzdávajíc díky, že má pros-
ba byla vyslyšena. Nebť jsi
mne vysvobodil ze záhuby,
vytrhl jsi mne ze zlých
časů; proto slavít a chvá-
lit budu tebe, dobrořečící
jménu Hospodinovu.

Pomáhá jí Bůh (milosti-
vou) tváří svou; Bůh jest
v ní, nepohne se.

Ť. Tamt. 5. Řeky proud
obveseluje město Boží:
posvětil svůj stánek Nej-
vyšší.

Alelúja, alelúja.

Ť. Totof jest panna
moudrá a jedna z počtu
opatrných. Allelúja.

Alelúja, alelúja.

Ť. Totof jest panna
moudrá a jedna z počtu
opatrných. Allelúja.

Ť. Moudr. 4, 1. O jak
krásné je cudné plémě
v lesku (ctnosti). Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangéliei † Slova sv. Evangelia
secúndum Matth. c. 13. podle Matouše. 13, 44-52.

Úspěchy zloby jsou jen zdánlivé; Bůh netrestá hned hříšníka, neboť je trpělivý a čeká, že se tento polepší a také proto, že jeho zloby používá k třešení vyvolených. Přejde však den, kdy každý obdrží odměnu svou. Blaženost a nádhra království nebeského jest věru hodna, abychom za ni vyměnili všecko ostatní.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Simile est regnum coelorum thesauro abscondito in agro: quem qui invenit homo, abscondit, et prae gaudio illius vadit, et vendit universa, quae habet, et emit agrum illum. Iterum simile est regnum coelorum homini negotiatori, quaerenti bonas margaritas. Inventa autem una pretiosa margarita, abiit, et vendidit omnia, quae habuit, et emit eam. Iterum simile est regnum coelorum saginae missae in mare, et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impleret esset, educentes, et secus litus sedentes, elegerunt bonos in vasa, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione saeculi: exibunt Angeli, et separabunt malos de medio iustorum, et mittent eos in caminum ignis; ibi erit

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobenství toto: „Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, ježž člověk nalezna, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všecko, co má, a koupí pole to. Opět podobno jest království nebeské kupci, jenž hledal dobrých perel, a když nalezl jednu perlu drahoucennou, odešel prodal všecko, co měl, a koupil ji. Také podobno jest království nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromazduje ze všeho rodu ryb, když pak se naplní, vytáhnou ji na břeh a posadíce se vyberou dobré do nádob, špatné však odvrhnou pryč. Tak bude při skonání světa: vyjdou andělé a oddělí zlé od spravedlivých a uvrhnou je do peci ohnivě; tam bude pláč a skřípot zubů. Srozuměli jste vše-

fletus, et stridor dentium. Intellexistis haec omnia? „Ano“. I dí jim: „Proto Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno coelorum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova et vetera.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Secreta

Hóstias tibi, Dómine, beatae N. Virginis et Márytis tuae dicatas méritis, benignus assume: et ad perpétuum nobis tribue provenire subsidium. Per Dóminum nostrum...

Communio Ps. 118, 121, 122 et 128. K přijímání

Feci iudicium et iustitiam, Dómine, non calumniatur mihi superbí: ad omnia mandata tua dirigébar, omnem viam iniquitatis odio hábui. (Allelúja.)

Postcommunio

Divini muneris largitate satiati, quaesumus Dómine Deus noster: ut, inter-

mu tomu?“ Řkou jemu: „Ano“. I dí jim: „Proto každý učitel vyučený v království nebeském podoben jest hospodáři, který vyváší ze své zásoby věci nové i staré.“

Obětování. Luk. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Dary, které tobě, Pane, zásluhami svaté N., panny a mučednice tvé, zasvěceny jsou, dobrotvě přimíj a dej, aby ustavičnou nám prospívaly pomocí. Skrze Pána našeho...

Činila jsem, co pravé a spravedlivé jest, Pane, nechť mi neutrhují pyšni. Podle všech přikázání tvých jsem se řídila, všeliké cesty nepravosti jsem nenáviděla. (Aleluja.)

Po přijímání

Božského daru štědrosti nasyceni, prosíme, Pane, Bože náš, abychom na

cedénte beáta N. Virgine přimluvu svaté N., panny et Mártýre tua, in ejus a mučednice tvé, v jeho semper participatióne vivámus. Per Dóminum... Skrze Pána našeho...

Jiné Evangelium: Mat. 19, 3-12.

V den několika panen-mučednic říká se všechno jako ve mši v den Panny-mučednice, vyjma následující modlitby a Epištoly 1. Kor. 7, 25-34, která se čte ze mše (Vultum tuum) v den Panny (str. 658).

Oratio

Da nobis, quaesumus Dómine Deus noster, sanctárum Virginum et Mártýrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum nostrum...

Secreta

Inténde quaesumus Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Virginum et Mártýrum tuárum N. et N. festivitáte propósita: ut, sicut per haec beáta mystéria illis glóriam contulisti; ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus Dómine, intercedéntibus sanctis Virgínibus et Mártýribus tuis: ut, quod

přimluvu svaté N., panny a mučednice tvé, v jeho účasti stále žítí mohli. Skrze Pána našeho...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane Bože náš, vítězné palmy panen a mučednic tvých N. a N. ustavičnou zbožností uctívatí, abychom ty, kterých nedovedeme hodně oslavovati, alespoň pokornými uctívali službami. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Tichá modlitba

Shlédni, prosíme, Pane, na dary položené na oltáře tvé k slavnosti panen a mučednic tvých N. a N., abys, jako jsi jim skrze tato blahá tajemství slávu udělil, tak nám odpustění daroval štědře. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pane, na přimluvu svatých panen a mučednic tvých N. a N., abychom, čeho

ore contingimus, pura mente ústy dotýkáme, to čistou přijímali myslí. Skrze Pána našeho...

III. V den panny, jež nebyla mučednicí

„Srdce moje kypí blahem; věnují své dílo Králi!“

Skutečnou pannou může být pouze bytost, jež miluje spravedlnost; která jest spravedlivá k Bohu, k sobě a bližnímu, což jinými slovy znamená — plnit ve všem velkém i malém vůli Boží. Taková spravedlnost nenávidí veškeré nepravosti, jež zkracuje práva Boží. Jaká síla jest tedy ukryta v pravé panenskosti! Taková světiice je dojemně něžná, ale při tom hrdinsky silná. Naučme se všichni této silné něžnosti!

Introitus. Ps. 44, 8. Vstup. Ž. 44, 8.

Dilexisti justítiam, et odisti iniquitátem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae prae consórtibus tuis. (Allelúja, allelúja.)

Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Ź. Glória Patri...

Oratio

Exaúdi nos Deus salutaris noster: ut, sicut de beátee N. Virgínis tuae festivitáte gaudémus; ita pia devotióne erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Léctio

Epístola b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2. c. 10, 17-18 et 11, 1-2.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti, proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, rozkošným olejem, vyvoliv tě z družek tvých. (Aleluja, aleluja.)

Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi.

Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svaté N., panny tvé, tak zušlechťování byli citem zbožnosti vroucí. Skrze Pána našeho...

Čtení

z druhého listu sv. Pavla ke Koríntským. 10, 17-18 a 11, 1-2.

Pravá ctnost, tedy i panenskost, není možná bez milosti Boží; v NĚm se může každý chlubit z té duševní krásy, kterou získal, neboť taková chloubka je vzdávání diků Bohu. — Kristus je zářlivý ochránce své panenské nevěsty.

Fratres. Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat. Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiae meae, sed et supportáte me: Despón-di enim vos uni viro vir-ginem castam exhibére Christo.

Braři, kdo se chlubit, v Pánu se chlub, neboť ne ten jest osvědčen, kdo sám se chválí, nýbrž ten, koho Bůh chválí. Kéž snese ode mne trochu nemoudrosti mé, ano sneste to ode mne. Neboť já horlím o vás horlivostí Boží; vždyť jsem vás zasnoubil muži jednomu, Kristu, abych mu vás představil jako pannu čistou.

Graduale. Ps. 44, 5. Stupňový zpěv. Ž. 44.

Spécie tua, et pulchritúdine tua: inténde, prospere procéde, et regna. Propter veritátem, et mansuelúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Allelúja, allelúja. Aleluja, aleluja.

Ps. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetífia. Allelúja.

Ž. Ž. tamt. 15-16. Přivedeny budou za ní Králi panny, družky její uvedou se k tobě. Aleluja,

Po Devítniku vynechává se Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Tractus. Ps. 44, 11 et 12. Traktus. Ž. 44, 11 a 12.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: quia slyš, dcero, a viz a na-kloň ucha svého, neboť

concupívit Rex spécíem tuam. Král zatoužil po kráse tvé.

Ps. ib. 13 et 10. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: filiae regum in honóre tuo.

Ž. tamt. 13 a 10. Všechna bohatá knížata lidu kořiti se budou před tváří tvou; dcery královské budou tvořili tvůj čestný průvod.

Ps. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetífia, et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

Ž. tamt. 15-16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny; družky její přivedeny budou k tobě. Přivedeny budou s radostí a jáсотem; uvedeny budou do paláce Krále.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

Aleluja, aleluja.

Ps. 44, 15 et 16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi in laetífia. Allelúja.

Ž. Ž. 44, 15 a 16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny; družky její přivedeny budou k tobě s radostí. Aleluja.

Ps. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja.

Ž. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii secúndum Matth. c. 25. † Slova sv. Evangelia podle Matouše. 25, 1-13.

Kdo chce zůstat čistý a panenský, musí býti neustále na stráži a nesmí si hovět v duchovním životě. Nevíme dne ani hodiny, kdy Ženich našich duší se ukáže; nenechme se tedy překvapiti nepřipraveni a držme v rukou rozsvícenou lampu své lásky, jako ji držela i panna, jejíž svátek dnes slavíme!

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis pará- žiž řekl učedníkům svým

bolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem vírgínibus: quae accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso, et sponsae. Quinque autem ex eis erant fátuae, et quinque prudéntes: sed quinque fátuae, accéptis lámpádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lámpádibus. Moram autem faciéntes sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illae, et ornávérunt lámpades suas. Fátuae autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostrae exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quae parátae erant, intravérunt cum eo ad nuptias, et clausa est jánuá. Novíssime vero véniunt et reliquae vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, ápe-

podobnosti toto: „Podobno bude království nebeské desíti pannám, které vzavše lampy své, vyšly naproti ženichovi a nevěstě. Pět z nich bylo pošetilých a pět opatrných; neboť pošetilé vzavše lampy své, nezaly s sebou oleje, opatrné však zaly spolu s lampami také olej ve svých nádobách. Když ženich prodléval, zdřímly všechny a usnuly. O půl noci však nastal křik: ‚Aj, ženich přichází; vyjděte mu naproti.‘ Tu vstaly všechny panny ty a upravily lampy své. Pošetilé pak řekly opatrným: ‚Dejte nám z oleje svého, neboť naše lampy hasnou.‘ Opatrné odpověděly řkouce: ‚Nikoli; nedostalo by se nám ani vám; jděte raději ku prodavačům a kupte sobě.‘ Když pak šly nakoupit, přišel ženich, a ty, které byly pohotově, vešly s ním na svatbu; i uzavřeny jsou dveře. Později přišly také ostatní panny řkouce: ‚Pane, Pane, otevři nám.‘ Ale on odpovídvě řekl: ‚Amen pravím vám, neznám vás.‘ Bděte tedy,

ri nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, nescio vos. Vigilate itaque, quia veniscitis diem, neque horam.

Offertorium. Ps. 44, 10.

Filiae regum in honóre tuo, ástítit regina a dextris tuis in vestítu deauráto, circumdata varietáte. (Allelúja.)

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátae plebis oblátio, pro tuórum honóre Sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percipisse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum...

Communio. Matth. 25, 4 et 6.

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasisuis cum lámpádibus: média autem nocte clamor factus est: ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino. (Allelúja.)

Postcommunio

Satiásti Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus quaesumus semper interventióne nos réfove, cujus solénnia celebrámus. Per Dóminum..

neboť nevíte dne ani hodiny.“

Obětování. Ž. 44, 10.

Dcery královské jsou v čestném průvodě tvém. Po pravici tvé stanula královna ve zlatohávu, zahalená v pestrou nádheru. (Aleluja.)

Tichá modlitba

Příjemná buďi tobě, Pane, oběť, kterou ku počtě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána...

K přijímání. Mat. 25.

Pět opatrných panen vzalo s lampami také olej ve svých nádobách. O půlnoci pak nastal křik: „Aj, Ženich přichází, vyjděte naproti Kristu Pánu!“ (Aleluja.)

Po přijímání

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; pro síme, občerstvuj nás stále na přímluvu té, jejíž kofové, cujus solénnia celebráme slavnost. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

IV. V den panny, která nebyla mučednicí (Jiná mše)

„Tatoť jest Panna moudrá a jedna z počtu opatrných!“

Bytost, která je panenská duší i tělem, může o sobě tvrditi, že věnovala své myšlenky, svá slova a své skutky Králi, neboť jenom touto oddaností nabyla takové oslňující čistoty a nevinnosti. Před takovou světicí koří se celé nebe, všichni svatí a světice, tito jediná boháči mezi lidmi. Kéž by nás radost z její slavnosti povzniesla také do čistých výšin!

Introitus. Ps. 44, 13 et 15-16. Vstup. Ž. 44, 13 a 15-16.

Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis: adducéntur Regi virgines post eam: proxima e jus adducéntur tibi in laetitia, et exultatione. (Alleluja, alleluja.)

Ps. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Exaúdi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatae N. Virginis tuae festivitáte gaudemus; ita piaev devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Lectio

Epístolae b. Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. c. 7.

Jak dobře se na každou svatou Pannu hodí slova svatého Pavla ke konci dnešní Epístoly: „Žena nevdaná, panna, myslí na věci Páně, aby byla svatá tělem i duchem v Kristu Ježíši, Pánu našem!“

Před tváří tvou kořiti se budou všechna bohatá knížata lidu; za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jástotem. (Aleluja, aleluja.)

Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi.

Ť. Sláva Otci...

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, spasiteli náš, abychom, jako se radujeme ze slavnosti svatě N., panny tvé, tak z uslechťování byli citem zbožnosti vroucí. Skrže Pána našeho...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla ke Koríntským. 7, 25-34.

Fratres. De virgíibus praeceptum Dómini non hábeo: consilium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quaerere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quaerere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccávi: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudentes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: praeterit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est, quae Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quae sunt mundi,

Bratři, v příčině panen nemám příkazu Páně, ale radu dávám jako takový, jenž jsem došel milosrdenství od Pána, abych byl věrným (rádcem). Myslím tedy, že jest dobré pro přítomnou potřebu, ano že jest dobré člověku tak býti. Jsi-liž vázán k manželce? Nehledej rozvazu. Prost-li jsi manželky? Nehledej manželky. Oženil-li se však, nezhrěšíš, a vdá-li se panna, nezhrěší; avšak útrapy tělesné budou míti (lidé) takoví; já pak vás šetřím. Pravím však toto: Bratři, čas jest krátký; zbývá, aby také ti, kteří mají manželky, byli tak, jako by jich neměli, a ti, kteří pláčí, jako by neplakali, a kteří se radují, jako by se neradovali, a kteří kupují, jako by v držení nebyli, a kteří užívají toho světa, jako by neužívali; neboť tvářnost světa toho pomíjí. Přeji si však, abyste byli bez starosti. Kdo není ženat, stará se o věci Páně, kterak by se zalíbil Pánu. Kdo však se oženil, stará se o věci světské, kterak by se zalíbil ženě, a jest rozdělen. A žena nevdaná,

quómodo pláceat uxóri, et divisus est. Et múlier in-núpta, et virgo, cógitat quae Dómini sunt; ut sit sancta cópore et spírítu: in Chri-sto Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 44, 12.

Concupívit Rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus.

Ť. ibid. 11. Audi filia, et vide, et inclína auram tuam.

Allelúja, allelúja.

Ť. Haec est virgo sá-piens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Po Devítniku vynechává se Alleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ps. 44, 12.

Quia concupívit Rex spéciem tuam..

Ť. Ps. ib. 13 et 10. Vul-tum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: filiae regum in honóre tuo.

Ť. ib. 15-16. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximae ejus afferéntur tibi. Ť. Afferéntur in lae-títia, et exsultatióne: addu-céntur in templum Regis.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

totíž panna, myslí na věci Páně, aby byla svata tě-lem i duchem v Kristu Je-žíši Pánu našem.

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Zatoužil Král po spani-losti tvé, vždyť jest Pánem, Bohem tvým.

Ť. tamt. 11. Slyš, dce-ro, a viz, a nakloň ucha svého.

Alleluja, aleluja.

Ť. Totof jest Panna moudrá a jedna z počtu opatrných. Alleluja.

Traktus. Ž. 44, 12.

Jelikož Král zatoužil po spanilosti tvé.

Ť. Ž. tamt. 13 a 10. Před tváří tvou kořiti se budou všechna bohatá knížata li-du; dcery královské budou tvořiti tvůj čestný průvod.

Ť. tamt. 15-16. Za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přive-deny budou k tobě. Ť. Při-vedeny budou s radostí a jáso-tem; uvedeny budou do paláce Krále.

Allelúja, allelúja.

Ť. Haec est virgo sá-piens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Ť. Sap. 4, 1. O quam pulchra est casta generatio cum claritate! Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi secúndum Matth. c. 13.

¶ In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis pa-rábolam hanc: Simile est regnum coelórum thesauro abscondito in agro, quem qui invénit homo, abscondit, et prae gaudio illius vadit, et vendit univér-sa, quae habet, et emit agrum illum. Iterum simile est regnum coelórum hómini negotiátóri, quærénti bonas margarítas. Inventa autem una pretiósa mar-garíta, ábiit, et vendidit ómnia, quae hábuit, et emit eam. Iterum simile est regnum coelórum sa-génae missae in mare, et ex omni genere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus litus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misé-runt. Sic erit in consum-

Alleluja, aleluja.

Ť. Totof jest Panna moudrá a jedna z počtu opatrných. Alleluja.

Ť. Moudr. 4, 1. O, jak krásné je cudné plémě v lesku ctnosti. Alleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 44-52.

Za onoho času Pán Je-žíš řekl učedníkům svým podobensví toto: „Po-dobno jest království ne-beské pokladu skrytému v poli, jež člověk nalez-na, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všechno, co má, a koupí pole to. Opět podobno jest krá-lovství nebeské kupci, jenž hledal dobrých perel, a když nalezl jednu perlu drahocennou, odešel pro-dal všechno, co měl, a koupil ji. Také podobno jest království nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromažďuje ze všeho rodu ryb, když pak se naplní, vytáhnou ji na břeh a posadí se vy-berou dobré do nádob, eleganté však odvrhnou pryč. Tak bude při sko-nání světa: vyjdou anděl

mati6ne saeculi: exhibunt Angeli, et separabunt malos de medio iust6rum, et mittent eos in caminum ignis: ibi erit fletus, et stridor dentium. Intellexistis haec 6mnia? Dicunt ei: Etiam. At illis: Ideo omnis scriba doctus in regno coel6rum, similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova et v6tera.

Nebo Evangelium (Mat. 25, 1-13): „Podobno bude kr6lovstv6 nebesk6 des6ti pann6m“, jako na str. 655.

Offertorium. Ps. 44. Ob6t6van6. Ž. 44, 15-16.

Afferentur Regi virgines post eam: proxima e jus afferentur tibi in laetitia, et exultatione: adducentur in templum Regi D6mino. (Alleluja.)

Secreta

Acc6pta tibi sit, D6mine, sacratae plebis obl6tio, pro tu6rum hon6re Sanctorum: quorum se m6ritis de tribulatione percipisse cognoscit auxilium. Per D6minum nostrum ...

Communio. Matth. 13, 45-46.

Simile est regnum coel6rum homini negotiatori, quaerenti bonas margaritas: inventa autem una

a odd6li zl6 od spravdiv6ch a uvrhnou je do peci ohniv6; tam bude pl66 a skr6pot zub6. Srozum6li jemu: „Ano.“ I d6 jim: „Proto každ6 u6itel vyu6en6 v kr6lovstv6 nebesk6m podob6n jest hospod6ři, kter6 vyn66i ze sv6 z6soby v6ci nov6 i star6.“

Za n6 uvedeny budou ke Kr6li panny; dručky jeji privedeny budou k tob6 s radost6 a j6sotem, uvedeny budou do pal6ce Kr6le, P6na. (Alleluja.)

Tich6 modlitba

Prijemn6 bud6z tob6, P6ne, ob6ř, kterou ku poct6 Sv6t6ch tv6ch pr6n66i posv6cen6 lid, jenž pozn6v6, že pro jejich z6sluhy dostalo se mu pomoci v souzen6. Skrze P6na ...

K p6rij6m6n6. Mat. 13.

Podobno jest kr6lovstv6 nebesk6 člov6ku kupci, hledaj6cimu dobr6ch perel; a když naleznu jednu

preti6sa margarita, dedit perlu drahocennou, da6 6mnia sua, et comparavit eam. (Alleluja.)

Postcommunio

Sati6sti, D6mine, fam6liam tuam mun6ribus sacris: ejus, quaesumus, semper intervent6ne nos r6fove, cujus sol6mnia celebramus. Per D6minum ...

Po p6rij6m6n6

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu sv6t6mi dary; prosime, ob6erstvuj n6s st6le na p6rmluvu t6, jejiž kofove, cujus sol6mnia celebramus. Per D6minum ...

Ve dny sv6t6ch žen

V den sv6t6 ženy-mu6ednice

„Chv6liti bude ažd do smrti m6 duše P6na!“

Marn6 satan a jeho lid66i n6sledovnic6 pokoušej6 se ztop6ti v bahnu h6ichu, v n6mz sami v6zi, duši, ve kter6 byl rozk6s6n ohe6 l6sky k Bohu. T6ebas snad kdysi zd6la se jim v6novati sluchu a dopust6la, aby ji poskvrnila jejich šp6na, te6 vřak str6vil ohe6 jeji l6sky každ6 n6dech h6ichu a ona nad sn6h b6lejš6 odpo6v6 v n6ru6i Boží.

Introitus. Ps. 118, 95-96.

Me expectaverunt peccat6res, ut p6rderent me: testim6nia tua, D6mine, intell6xi: omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis. (Alleluja, alleluja.)

Ps. ib. 1. Be6ti immaculati in via, qui ambulat in lege D6mini.

Ź. Gl6ria Patri ...

Vstup. Ž. 118, 95-96.

Na mne 6hali h6iřnic6, aby mne zahubili; j6 pak rozkaz6 tv6ch řetřila, P6ne. Vřelik6 v6ci, jakkoliv dokonal6, vid6la jsem konec, jenom p6rik6z6n6 tv6 p6esahuje vřecky meze. (Alleluja, aleluja.)

Ž. tamt. 1. Blahoslaven6, kter6 bez poskvrn6n6 kr66eji, kter6 chod6 v z6kon6 P6n6.

Ź. Sl6va Otci ...

Oratio

Deus, qui inter cetera potentiae tuae miracula, etiam in sexu fragili victoriam martyrii contulisti: concede propitius; ut, qui beatae N. Martyris tuae natalitia colimus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dominum nostrum...

Lectio

libri Sapiéntiae. 51, 1-8a, 12. z knihy Sirachovcovy. 51.

Epistola líčí, z kolika nebezpečí vyvázne ten, kdo si zvolí Boha za svého pomocníka.

Confitebor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjútor, et prófector factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone, a láqueo linguae iniquae, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiae nóminis tui a rugiéntibus praeparátis ad escam, de mánibus quae réntium ánimam meam, et de portis tribulátionum, quae circumdedérunt me: a pressúra flammae, quae circumdedit me, et in médio ignis non sum aestuá-

Modlitba

Bože, jenž jsi mezi ostatními zázraky své moci také slabému pohlaví vítězství mučednictví propůjčil, popřej mi milostivě, abychom svatě N., mučednice tvé, narozeniny slavíce, podle jejího příkladu k tobě spěli. Skrze Pána...

Čtení

Oslavovat budu tě, Pane, Králi, chválit tě, Boha, Spasitele svého. Oslavovat budu jméno tvoje, že jsi byl pomocník a ochránce můj. Vysvobodils tělo mé ze záhuby, z osidla jazyka nešlechetného, a od rtů těch, kteří páchají lež; proti mým nepřátelům zastal ses mne. Dle množství slitování jména svého zbavils mne dravců řvoucích po kořisti, rukou těch, kdož mi o život ukládali, nesčetných soužení, která mne obklíčila, plamene, který mne vůkol tísnivě dusil, z ohně, kterého já jsem nepodpálila; hlubokých útroby pekla a od jazyka zprzněného, ře-

ta: de altitúdine ventris in-feri, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iniquo, et a lingua injústa. Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de mánibus Géntium, Dómine, Deus noster.

Graduale. Ps. 44, 8.

Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem. *Ź.* Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae.

Allelúja, allelúja.

Ź. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja.

Po Devítíku vynechává se *Allelúja* s následujícím veršem a říká se:

Tractus

Veni sponsa Christi, accipe corónam, quam tibi Dóminus praeparávit in aetérnum: pro cuius amóre sanguinem tuum fudisti.

Ź. Ps. 44, 8. Dilexisti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo laetitiae prae consórtibus tuis.

čí živých před bezbožným králem, ano, jazyka nespravedlivého. Chváliti bude až do smrti Pána má duše. Neboť vytrhuješ, kdo v tebe doufá, a z rukou národů jej vysvobozuješ, et líberas eos de mánibus Géntium, Dómine, Deus noster.

Stupňový zpěv. 44, 8.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti. *Ź.* Proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj olejem radosti.

Allelúja, allelúja.

Ź. tamt. 5. Ve spanilosti své a krásě své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. *Allelúja.*

Traktus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila.

Ź. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými.

Ť. ib. 5. Spécie tua, et pulchritúdíne tua: inténde, prospere procéde, et regna.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

Ť. ib. 44, 5. Spécie tua, et pulchritúdíne tua: inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja.

Ť. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirábiliter délixtera tua. Allelúja.

Ť. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

Allelúja, alelúja.

Ť. tamt. 44, 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Allelúja.

Ť. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelii scúndum Matth. c. 13.

I dnešní světice, když nalezla vota, obětovala za ní všechno, co

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc: Símile est regnum coelórum thesauro abscondito in agro: quem qui invenit homo, abscondit, et prae gaudio illius vadit, et vendit universa quae habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum coelórum hómini negotiátóri, quaerénti bonas margarítas. Inventa autem una pretiosa margaríta, abiit et vendidit ómnia, quae hábuit, et emit

† Slova sv. Evangelia podle Matouše. 13, 44-52.

drahocennou perlu věčného žité, aby ji získala.

Za onoho času Pán Ježíš řekl učedníkům svým podobensví toto: „Podobno jest království nebeské pokladu skrytému v poli, jež člověk nalezna, zakryje a radostí nad ním jde a prodá všechno, co má, a koupí pole to. Opět podobno jest království nebeské kupci, jenž hledal dobrých perel, a když nalezl jednu perlu drahou, odesed prodal všechno, co měl, a koupil ji. Také podobno jest krá-

eam. Iterum símile est regnum coelórum sagénae missae in mare, et ex omni genere piscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educétes, et secus litus sedétes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatione saeculi: exhibunt Angeli, et separábunt malos de médio iustórum, et mittent eos in caminum ignis; ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis haec ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno coelórum, símilis est hómini patrifamilias, qui profert de thesauro suo nova et vétera.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffúsa est grátia in lábiis tuis: propterea benedixit te Deus in aetérnum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Secreta

Súscipe, Dómine, múnera, quae in beátae N. Mártýris tuae solemnitáte deférimus: cujus nos confidimus patrocínio liberári. Per Dóminum nostrum...

lovství nebeské síti, která byvši spuštěna do moře, shromažďuje ze všeho rodu ryb, když pak se naplní, vytáhnou ji na břeh a posadíce se vyberou dobré do nádob, špatné však odvrhnou pryč. Tak bude při skonání světa: vyjdou andělé a oddělí zlé od spravedlivých a uvrhnou je do peci ohněvé; tam bude pláč a skřípot zubů. Srozměli jste všemu tomu? Řkou jemu: „Ano.“ I dí jim: „Proto každý učitel vyučený v království nebeském podoben jest hospodáři, který vynáší ze své zásoby věci nové i staré.“

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Allelúja.)

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, dary, které ti o slavnosti svaté N., mučednice tvé, přinášíme, jež ochranou doufáme dojíti spásy. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Communio. Ps. 118, 161-162, K přijímání. Ž. 118.

Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum: laetabor ego super eloquia tua, quasi qui invénit spólia multa.

Knižata pronásledovala mne bez příčiny, avšak jenom slov tvých bálo se srdce mé; já radovali se budu z řečí tvých jako ten, kdo našel hojnou kořist.

Postcommunio

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et, intercedénte beáta N. Mártýre tua, sempitérna fáciant protectióne gaudére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Po přijímání
Nechť nám jsou nápo-
mocna, Pane, přijatá ta-
jemství a na přímluvu sva-
té N., mučednice tvé, ať
učini, bychom z ustavičné
zášlifty těšiti se mohli.
Skrze Pána našeho...

V den několika svatých žen-mučednic

Všecko jako v předešlé mši, vyjma následující modlitby:

Oratio

Da nobis, quaesumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártýrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquijs. Per Dóminum nostrum...

Dej nám, prosíme, Pane
Bože náš, vítězné palmy
mučednic tvých N. a N.
ustavičnou zbožností ucti-
vati, abychom ty, kterých
nedovedeme hodně osla-
vovati, alespoň pokornými
uctívali službami. Skrze
Pána našeho...

Secreta

Inténde, quaesumus Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Mártýrum tuárum N. et N. festi-

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pane
Bože náš, vítězné palmy
mučednic tvých N. a N.
ustavičnou zbožností ucti-
vati, abychom ty, kterých
nedovedeme hodně osla-
vovati, alespoň pokornými
uctívali službami. Skrze
Pána našeho...

Tichá modlitba

Shlédni, prosíme, Pane,
na dary položené na oltáře
tvé k slavnosti mučednic
tvých N. a N., abys, jako

vitáte propósita: ut, sicut per haec beáta mystéria illis glóriam contulisti; ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum...

jsi jim skrze tato blahá
tajemství slávu udělit, tak
nám odpuštění daroval
štědře. Skrze Pána naše-
ho Ježíše Krista...

Postcommunio

Praesta nobis, quaesumus Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis: ut, quod ore contín-
gimus, pura mente capiámus. Per Dóminum...

Po přijímání

Uděl nám, prosíme, Pa-
ne, na přímluvu svatých
mučednic tvých N. a N.,
abychom, čeho se ústy
dočykáme, to čistou příji-
mali myslí. Skrze Pána...

V den svaté ženy, která nebyla mučednicí

„Klamná jest milost a prchavá jest krása;
žena, která se bojí Pána, ta bude chválena!“

Bázeň Boží a čistota srdce jsou znaky svaté a krásné ženy.
Pevná, vroucí víra a osvědčená pokora jsou její silou.

Introitus. Ps. 118, 75, 120. Vstup. Ž. 118, 75 a 120.

Cognóvi, Dómine, quia aequitas iudicia tua, et in veritate tua humiliásti me: confige timóre tuo carnes meas, a mandátis tuis tímui. (Alleluja, alleluja.)

Poznala jsem, že jsou
spravedliví soudové tvoji
a že jsi mne věrností svou
pokoril. Protkni tělo mé
bázní před tebou; soudů
tvých se bojím. (Aleluja,
aleluja.)

Ps. ib. 1. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Ž. tamt. 1. Blahoslaveni
bežuhonní na cestě životní,
kteří krácejí podle zá-
kona Páně.

Ź. Glória Patri...

Ź. Sláva Otci...

Oratio

Exaúdi nos, Deus salutaris noster: ut, sicut de beátae N. festivitáte gau-

Modlitba

Vyslyš nás, Bože, spa-
siteli náš, abychom, jako
se radujeme ze slavnosti

démus; ita pie devoti6nis
erudiámur afféctu. Per
D6minum nostrum...
svat6 N., tak zušlechťová-
ni byli citem zbožnosti
vr6cí. Skrze Pána...

Léctio

libri Sapiéntiæ. 31, 10-31. z knihy Pøísloví. 31, 10-31.

Duch Svatý v dnešním 6tení sám maluje obraz dokonale ženy, moudré, pečlivé a starostlivé hospodyně, soucitné přítelkyně chudých, vzorné matky a něžné manželky. Její všecka zdatnost tkví v bázni Boží.

Mulierem fortem quis inveníet? procul, et de últimis finibus prætium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et sp6liis non indigebit. Reddet ei bonum, et non malum, 6mnibus diæbus vitæ suæ. Quæsivit lanam, et linum, et operata est consilio mánuum suarum. Facta est quasi navis insit6ris, de longe portans panem suum. Et de nocte surr6xit, deditque prædam dom6sticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudinem lumbos suos, et roboravit brachium suum. Custavit, et vidit, quia bona est negotiatio ejus: non exstinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et digiti ejus apprehenderunt fuisum. Manum suam aperuit

Zdatnou ženu kdo nalezne? Nad skvosty zdaleka cenu má. Manžel na ni spoléhá, o zisk nemá nouze. Prosp6ch mu 6tíní, ne škodu v každý den života svého. Pečuje o len a vlnu, pracuje radostnou rukou. Jest jak obchodní koráb, z dálky jenž dováží chleba. Když ještě noc je, vstává, rozdává stravu své rodině, služebným svým jídlo. Na pole myslí, a — koupí je; z výtěžku rukou svých vinaří. Ovíví silou svá bedra, uplatňuje své rámě. Vidí, že sladký je zisk její, nehasne v noci jí světlo. Ruce své na kuzel klade, prsty pak třímají vřetenó. Ruku svou otvívá nuznému, dlaně své vztahuje k chudšas. Sněhu se pro svůj dům nebojí, jeť všecek oblečen dvojmo. Koberce hotoví sobě, kment

Čtení

inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suae a frigoribus nivis: omnes enim dom6stici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus, et purpura indumentum ejus. N6bilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terrae. Sindenem fecit, et vendidit, et cingulum tradidit Chanaanæ. Fortitudo, et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Consideravit semitas domus suae, et panem otioša non comedit. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam praedicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens D6minum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu mánuum suarum, et laudent eam in portis 6pera ejus.

a purpur šat její. Vážen je ve branách muž její, když sedí s předními kraje. Vyrábí, prodává plátno, pásy dodává kupci. Vliv a 6st její roucho jest, s úsměvem v budoucno patří. Usta svá otvívá v moudrosti, učení vlídne má na rtech. Pátrá, co v domě se děje, chleba bez práce nejí. Rostou jí děti a ctí ji; roste i muž její a chválí ji: „Mnoho žen vedlo si zdatně, tys je (však) předstihla všecky!“ Klamavá, prchavá krása jest; která se bojí Pána, té ženě přísluší chvála! Dejte jí z jejího zisku, skutky ať slaví jí ve branách!

Graduale. Ps. 44, 3. Stupňový zpěv. Ž. 44.

Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum. Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky.

Ť. ib. 5. Propter veritatem, et iustitiam: et deducet te mirabiliter dextera tua.

Allelúja, allelúja.

Ť. 5. Spécie tua, et pulchritudine tua: inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja.

Po Devítniku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus

Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus praeparavit in aeternum.

Ť. Ps. 44, 8. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae prae consórtibus tuis.

Ť. ibid. 5. Spécie tua, et pulchritudine tua: inténde, prospere procéde, et regna.

V čase velikonočním vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

Ť. Ps. 44, 5. Spécie tua, et pulchritudine tua: inténde, prospere procéde, et regna. Allelúja.

Ť. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: et deducet te mirabiliter dextera tua. Allelúja.

Ť. tamt. 5. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným.

Aleluja, aleluja.

Ť. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Traktus

Pojď, nevěsto Kristova, vezmi korunu, kterou tobě Pán připravil na věky, pro jehož lásku jsi krev svou vylila.

Ť. Ž. 44, 8. Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti; proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj, olejem radosti před družkami tvými.

Ť. tamt. 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni.

Aleluja, aleluja.

Ť. Ž. 44, 5. Ve spanilosti své a kráse své povstaň, šťastně pokračuj a vládni. Aleluja.

Ť. Pro pravdu, mírnost a spravedlnost; i nechť naučí tě pravice tvá činům podivuhodným. Aleluja.

Evangelium

Jako v předešlé mši se.

Offertorium. Ps. 44, 3.

Diffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in aeternum, et in saeculum saeculi. (Allelúja.)

Secreta

Accépta tibi sit, Dómine, sacratae plebis oblatio, pro tuorum honore Sanctórum: quorum se méritis de tribulatione percipisse cognoscit auxilium. Per Dóminum nostrum...

Communio. Ps. 44, 8.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae prae consórtibus tuis. (Allelúja.)

Postcommunio

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quaesumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum..

V den svatě vdovy čte se Epištola:

Lectio

Epístola b. Pauli Apóstoli ad Timótheum. 1. cap. 5.

Obětování. Ž. 44, 3.

Rozlita jest milost na rtech tvých, proto požehnal ti Bůh na věky a na věky věkův. (Allelúja.)

Tichá modlitba

• Příjemná budíž tobě, Pane, oběť, kterou ku počtě Svatých tvých přináší posvěcený lid, jenž poznává, že pro jejich zásluhy dostalo se mu pomoci v soužení. Skrze Pána...

K přijímání. Ž. 44, 8.

Milovala jsi spravedlnost a nenáviděla jsi nepravosti, proto pomazal tě Bůh, Bůh tvůj olejem radosti před družkami tvými. (Allelúja.)

Pro přijímání

Nasytil jsi, Pane, svou rodinu svatými dary; prosíme, obcerstvuj nás stále na přímluvu té, jejíž konáme slavnost. Skrze Pána našeho...

Čtení

z prvního listu sv. Pavla k Timotheovi. 5, 3-10.

Carissime. Viduas hono-
ra, quae vere viduae sunt.
Si qua autem vidua filios,
aut nepotes habet, discat
primum domum suam ré-
gere, et mútuam vicem
reddere paréntibus: hoc
enim accéptum est coram
Deo. Quae autem vere ví-
dua est, et desoláta, speret
in Deum, et instet obse-
cratióibus, et oratióibus
nocte, ac die. Nam quae
in deliciis est, vivens mórtua
est. Et hoc praecipe,
ut irreprehensibiles sint.
Si quis autem suórum, et
máxime domesticórum cu-
ram non habet, fidem ne-
gávit, et est infidéli deté-
rior. Vidua eligátur non
minus sexagínta annórum,
quae fuerit unius viri uxor,
in opéribus bonis testimó-
nium habens, si filios edu-
cávit, si hospítio recépít, si
sanctórum pedes lavit, si
tribulatióem patiéntibus
subministrávit, si omne
opus bonum subsecúta
est.

Ve výročí posvěcení chrámu

„Hle, stánek Boha s lidmi a přebývati bude s nimi!“

Bůh jest síce všudypřítomný a vyplňuje Nebe i zemi, ale péče
si přejíe prokazovati nám zvláštní milosti na zvláštních k tomu po-

Nejmilejší, vdovy měj
v úctě, ty (tofiž), které jsou
vskutku vdovami. Má-li
však která vdova dítky
neb vnuky, ať oni se učí
nejprve dům svůj chovati
v úctě a odpláceli před-
kům, neboť to jest přijem-
né před Bohem. Ta, která
jest skutečně vdovou a
osamělou, složila svou na-
ději v Boha, a trvá na
prosbách a modlitbách
dnem i nocí, ta však, která
žije v rozkoších, jest za
živa mrtva. A toto přikazuj,
aby byly bez úhony. Ne-
stará-li se kdo o svoje a
zvláště o domácí své, za-
přel víru a jest horší nežli
nevěřící. Jako vdova budíž
do seznamu zapsána ne
méně nežli šedesátiletá,
která byla manželkou jed-
noho muže a má svědectví
v dobrých skutcích, jestli
dítky vychovala, jestli po-
cestně do domu přijímala,
jestli věčím nohy umýva-
la, jestli souženým pomá-
hala, jestli o všeliký skutek
dobrý se vynasnažovala.

svěcených místech, kde bychom si neobyčejně živě dovedli uvě-
domiti, s jakou důstojností se musíme k Bohu blížit. Takovými
místy jsou chrámy. Katolický chrám je hlavním místem, kde se vě-
řícím rozdávají poklady Milosti. Zde prožívá Církev opět a opět
všechna tajemství života Spasitele, který je tady ve svatostánku
pod způsobou chleba neustále přítomen a který zde denně na
oltářích obnovuje svou nekrvavou oběť za nás. Zde se modlí kněz
za přechýny a hříchy lidu. Sem chodí hříšník usmířiti se s Bohem,
když byl hřešil, a obnoviti svoje předsevzetí, neboť každý z nás
se křtem sv. stal chrámem Ducha Svatého.

Jest tedy pochopitelné, že Církev svatá s takovou okázalostí
světlí toto místo Milosti a že s pokornou vděčností ve výročí den
vzpomíná tohoto posvěcení a všech milostí, kterých se jejím dítkám
zde po celý rok dostalo.

Introitus. Gen. 28, 17. Vstup. 1. Mojš. 28, 17.

Terribilis est locus iste: Hrozně jest místo toto!
hic domus Dei est, et porta Zde jest dům Boží a brána
coeli: et vocabitur aula nebeská; a slouti bude
Dei. (Allelúja, allelúja.) síň Boží. (Aleluja, ale-
luja.)

Ps. 83, 2-3. Quam di-
lécta tabernacula tua, Dó-
mine virtútum! concupi-
scit, et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Ť. Glória Patri ...

Ž. 83, 2-3. Jak rozkošná
jsou stánkové tvoji, Bože
zástupů! Duše má touhou
skomírá po síních Páně.

Ť. Sláva Otci ...

Oratio

Deus, qui nobis per sín-
gulos annos, hujus sancti
templi tui consecratiónis
réparas diem, et sacris
semper mystériis repraes-
éntas incólumes: exáudi
preces pópuli tui, et prae-
sta: ut quisquis hoc tem-
plum beneficia petitúrus
ingréditur, cuncta se im-
petrásse laetétur. Per Dó-
minum nostrum ...

Modlitba

Bože, jenž každoročně
nám obnovuješ den po-
svěcení tohoto chrámu a
bez pohromy povždy dá-
váš obcovati svatým ta-
jemstvím, vyslyš prosby
lidu svého a uděl, aby,
kdokoliv do tohoto chrá-
mu vstupuje prositi za do-
brodini tvoje, mohl se ra-
dovati, že všeho dosáhl.
Skrze Pána našeho ...

libri Apocalýpsis b. Joán- z Apokalypse čili Zjevení
nis Apóstoli. c. 21, 2-5. sv. Jana Apoštola. 21, 2-5.

Svatý Jan zřít ve svém Zjevení celou Církev sv. pod obrazem obdivuhodné stavby „nového Jerusalema“, jehož drahocenným zdí- vem jsou věřící, kteří jsou spojeni v nádherný celek jednotou Lásky.

In diébus illis: Vidi sanc- tam civitátem Jerusalem novam descendentem de coelo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus: et abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fá- cio ómnia.

Graduale

Locus iste a Deo factus est, inaeestimábile sacraméntum, irreprensibilis est. *V.* Deus, cui adstat Angelórum chorus, exaúdi precés servórum tuórum.

Allelúja, allelúja.

V. Ps. 137, 2. Adorábo

V těch dnech viděl jsem město svaté, Jerusalem nový, an sestupuje s nebe od Boha, jsa připraven jako nevěsta ozdobená pro muže svého. A uslyšel jsem hlas veliký s nebe, an praví: „Hle, stánek Boží s lidmi a přebývali bude s nimi, a oni budou jeho lidem, a on, Bůh, s nimi bude jejich Bohem; a (Bůh) setře velikou slzu s očí jejich, a smrti nebude již; ani zármutku, ani křiku, ani bolesti nebude již, neboť první věci pomínuly.“ I řekl ten, jenž seděl na trůně: „Hle, obnovuji všecko.“

Stupňový zpěv

Místo toto je Bohem zří- zeno, nevýslovné svatosti, bez hany jest. *V.* Bože, ježž obklopují andělské kůry, vyslyš modlitby slu- žebníků svých.

Aleluja, aleluja.

V. Ž. 137, 2. Klaněti se

ad templum sanctum tuum, budu směrem k chrámu
et confitébor nómini tuo. tvému a vyznávati budu
Allelúja. Allelúja.

Po Devítíku vynechává se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus. Ps. 124, 1-2.

Traktus. Ž. 124, 1-2.

Qui confidunt in Dómi- no, sicut mons Sion: non commovébitur in aetér- num, qui hábitat in Jerú- salem. *V.* Montes in circúitu ejus, et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Kdo doufají v Pána, jsou jako hora Sionská; ne- pohne se na věky, kdo přebývá v Jerusalemě. *V.* Jako hory jsou vůkol ně- cítu ejus, et Dóminus az svého, od tohoto času az na věky.

V době velikonoční vynechává se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Allelúja, allelúja.

Aleluja, aleluja.

V. Ps. 137, 2. Adorábo

V. Ž. 137, 2. Klaněti se

ad templum sanctum tuum: budu směrem k chrámu
et confitébor nómini tuo. tvému a vyznávati budu
Allelúja. Allelúja.

buď směrem k chrámu tvému a vyznávati budu jméno tvé. Alleluja.

V. Bene fundáta est do- mus Dómini supra firmam petram. Allelúja.

V. Bezpečně založen jest dům Páně na pevné skále. Alleluja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangélii
secúndum Lucam. c. 19.

† Slova sv. Evangelia
podle Lukáše. 19, 1-10.

Podobně jako Pán se přiblížil milostivě k domu Zacheovu a přijal dobrohlivě tohoto hříšníka a dlel s ním pod jednou střechou, tak se nyní děje ustavičně v chrámech Páně, kde dlel Bůh uprositěd pokání činících hříšníků.

In illo témpore: Ingrés- sus Jesus perambulábat Jé- richo. Et ecce vir nómine Zachaeus: et hic prínceps erat publicanórum, et ipse

Za onoho času Ježíš vešel ubíral se skrze Je- richo. A hle, byl tu muž, jménem Zacheus, a ten byl vrchním nad celníky,

dives: et quaerébat vidére Jesum, quis esset: et non póterat prae turba, quia statúra pusillus erat. Et praecúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venisset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachaeae, festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hómínem peccatórem divertisset. Stans autem Zachaeus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid álíquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Jesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse filius sit Abrahae. Venit enim filius hómínis quaerere, et salvum fácere, quod perierat. Credo.

Offertorium. 1. Paral. 29, 17 et 18. Obětování.

Dómine Deus, in simplicitate cordis mei laetus nosti srdce svého obětováti univérsa: et pópulum tuum, qui repértus est,

a byl bohat. I hleděl spatřiti Ježíše, který to jest, ale nemohl pro zástup, neboť byl postavy malé. Běžel tedy napřed a vystoupil na strom planého fíku, aby ho uviděl, neboť tudy měl jíti. A když Ježíš přišel k tomu místu, pohleděv vzhůru, spatřil jej a řekl k němu: „Zachae, sestup spěšně dolů, neboť dnes musím v domě tvém zůstatí.“ I sestoupil spěšně a přijal ho s radostí. A všickni vidouce to, reptali řkouce: „K člověku hříšnému zavítal.“ Zachaeus však přistoupiv, řekl ku Pánu: „Aj, polovici majetku svého, Pane, dávám chudým, a oklamal-li jsem koho v čem, navráším čtvrtinásobně.“ A Ježíš řekl jemu: „Dnes stalo se spasení domu tomuto, neboť i on jest syn Abrahamův. Vždyť Syn člověka přišel hledat a spasit, co bylo zahynulo.“

Následuje Credo.

vidi cum ingénti gaudio: Deus Israel, custódi hanc voluntátem, allelúja.

Mímo chrám, jehož se výročí Tiché modlitbě slova v závorce.

Secreta

Anue, quaesumus Dómine, precibus nostris: (ut quicumque intra templi hujus, cujus anniversárium dedicatiónis diem celebrámus, ámbitum continémur, córporis et ánimae devotiónem placeámus;) ut, dum haec vota praesentia rédimus, ad aetérna praemia, te adjuvánte, pervenire mereámur. Per Dóminum...

Communio. Matth. 21, 15.

Domus mea, domus oratiónis vocabitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit: et qui quaerit, invenit, et pulsánti aperietur. (Allelúja.)

Postcommunio

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus aetérnum majestáti tuae praeparas habitáculum: auxiliáre pópulo tuo supplicánti; ut, quod Ecclesiáe tuae corporálibus próficit spátiiis,

vil, viděl jsem nacházeti se u velké radosti. Bože Israele, zachovej tuto vůli, aleluja.

Tichá modlitba

Nakloň se, prosíme, Pane, k prosbám našim, (abychom všichni, kdož dlíme v prostorách chrámu tohoto, jehož výročí posvěcení slavíme, plnou a dokonale oddaností těla i duše tobě se libili) bychom, ježto tyto modlitby nyní přinášíme, s tvou pomocí zasloužili si dojíti odměny věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

K přijímání. Mat. 21.

Dům můj domem modlitby slouiti bude, praví Pán; v něm každý, kdo prosí, obdrží, a kdo tluče, tomu otevřeno bude. (Aleluja.)

Po přijímání

Bože, jenž z živých a vyvolených kamenů připravuješ velebnosti své věčný přibýtek, pomoz lidu svému pokorně prosícímu, aby, co k hmotnému rozporálibus prospívá,

spirituálibus amplificétur duchovně bylo zvelebo
augméntis. Per Dóminum.. vzrůstem. Skrze Pána..

Ve vlastní den Posvěcení a po jeho oktáv, jakož i tehdy, když hořejších modliteb bylo už ve mši užito, říká se všechno jako v předchozí mši o výročí Posvěcení, vyjímaje následující modlitby:

Deus, qui invisibiliter
omnia cónlines, et tamen
pro salute géneris humáni
signa tuae poténtiae visi-
bilitate osténdis: templum
hoc poténtia tuae inhabi-
tatiónis illústra, et con-
cede; ut omnes qui hic
deprecatúri convéniunt, ex
quacúmque tribulatióne ad
te clamáverint, consolatió-
nis tuae beneficia conse-
quántur. Per Dóminum...

Secreta

Deus, qui sacrandórum
tibi auctor es múnernm,
effúnde super hanc oratió-
nis domum benedictiódem
tuam: ut ab ómnibus in ea
invocántibus nomen tuum,
defensiónis tuae auxiliúm
sentiátur. Per Dóminum..

Postcommunio

Quaesumus omnipotens
Deus: ut in hoc loco, quem
nómini tuo indígni dedicá-
vimus, cunctis peténtibus
aures tuae pietátis accóm-
modes. Per Dóminum...

duchovně bylo zvelebo
vzrůstem. Skrze Pána..

Bože, jenž neviditelně
všecko obsaháš, a přece
pro spásu pokolení lid-
ského znamení své moci
viditelně zjevuješ, zvele-
chrám tento mocným svým
přebýváním a uděl, aby
všichni, kdož prosit sem
se scházejí, v kterémkoliv
souzení by k tobě volali,
dobrodiní útěchy tvé došli.
Skrze Pána našeho Ježíše
Krista, Syna tvého...

Tichá modlitba

Bože, jenž jsi darů tobě
posvěcovaných původce,
vylej na tento dům mod-
litby požehnání svoje, aby
všichni, kdož v něm vzý-
vají tvé jméno, pocífovali
ochrany tvé pomoc. Skrze
Pána našeho...

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí
Bože, abys na tomto místě,
které nehodní jsme jménu
tvému zasvětili, sluch své
dobrotivosti všem prosícím
nachýlil. Skrze Pána...

O svátcích nejblahosl. Panny Marie

Introitus. Sedulius

Salve sancta Parens,
enixa puérpera Regem:
qui coelum terrámque re-
git in saecula saeculórum.
(Allelúja, allelúja.)

Ps. 44, 2. Eructávit cor
meum verbum bonum: di-
co ego ópera mea Regi.
Ź. Glória Patri...

Oratio

Concede nos fámulos
tuos, quaesumus Dómine
Deus, perpétua mentis et
córporis sanitáte gaudere:
et gloriósa beátae Maríae
semper Virginis interces-
sióne, a praesénti liberári
tristítia, et aetérna pérfrui
laetítia. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum...

Lectio

libri Sapiéntiae. Eccli. 24, 14-16. z knihy Sirachovcovy.

Ab initio, et ante sae-
cula creáta sum, et usque
ad futúrum saeculum non
desinam, et in habitatióne
sancta coram ipso mini-
strávi. Et sic in Sion fir-
máta sum, et in civitaté
sanctificáta similitér re-
quíevi, et in Jerúsalem po-

Vstup. Sedulius

Zdrávas, svatá Rodičko,
matko porodivší Krále,
jenž nebem a zemí vládne
na věky věkův. (Aleluja,
aleluja.)

Ž. 44, 2. Srdce moje
kypí slovem blahým, vě-
nuji své dílo Králi.
Ź. Sláva Otci...

Modlitba

Popřej nám, služební-
kům svým, prosíme, Pane
Bože, abychom se ze stá-
lého zdraví duše i těla tě-
šili, a na slavnou přimlúvu
blahoslavené Marie, vždy
Panny, od zármтку ny-
nějšího života vysvoboze-
ni byli a věčně požívali
radosti. Skrze Pána...

Čtení

Od počátku, před věky
jsem stvořena, na věky
pak býti nepřestanu. Ve
svatostánku před ním jsem
službu konala, a byla na
Sionu tak ubytována. V
městě svatém jsem taktéž
se usadila, v Jerusalemě
jest moje vláda. V národ

téstas mea. Et radicavi in pópulo honorificató, et in parte Dei mei haeréditas illius, et in plenitúdine sanctórum deféntio mea.

Graduale

Benedicta et venerábilis es, Virgo María: quae sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. *Ů.* Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja.

Ů. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercède pro nobis. Allelúja.

V Adventu místo předchozího

Allelúja, allelúja.

Ů. Luc. 1, 28. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. Allelúja.

Po Devítníku vynechá se Aleluja s veršem a říká se:

Tractus

Gaude María Virgo, cunctas haereses sola interemísti. *Ů.* Quae Gabriélis Archángeli dictis credidísti. *Ů.* Dum Virgo Deum et hóminem genuísti: et post partum, Vir-

slavný jsem se vkořenila, v úděl Boha mého, v dědicství jeho, a mezi zástupci py svatých zdržuji se.

Stupňový zpěv

Požehnaná a úctyhodná jsi, Panno Maria, která jsi bez porušení cudnosti shledána byla Matkou Spasitele. *Ů.* Panno, Rodičko Boží, ten, jehož neobsáhne celý svět, stavse člověkem, uzavřel se v život tvůj.

Aleluja, aleluja.

Ů. Po porodu jsi, Panno, zůstala neporušenou; Boží Rodičko, oroduj za nás. Aleluja.

Verše říká se:

Aleluja, aleluja.

Ů. Luk. 1, 28. Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

Traktus

Raduj se, Maria Panno, neboť samojediná jsi potřela všechny bludy. *Ů.* Kteráz jsi slovům Archanděla Gabriele uvěřila. *Ů.* Jeličkož jsi, Panno, Boha a člověka porodila, zůstala

go, invioláta permansísti. *Ů.* Dei Génitrix, intercède pro nobis.

V čase velikonočním vynechá se říká se:

Allelúja, allelúja.

Ů. Num. 17, 8. Virga Jesse flóruit: Virgo Deum et hóminem genuit: pacem Deus réddidit, in se reconcilians ima summis. Allelúja.

Ů. Luc. 1, 28. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus. Allelúja.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi secúndum Lucam. c. 11.

In illo témpore: Loquén- te Jesu ad turbas, extóllens, vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quae suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Offertorium. Luc. 1, 28 et 42.

Ave María grátia plena: Dóminus tecum: benedictus fructus ventris tui. (Allelúja.)

jsi, Panno, i po porodu neporušena. *Ů.* Boží Rodičko, oroduj za nás.

se Stupňový zpěv a místo něho říká se:

Aleluja, aleluja.

Ů. 4 Mojž. 17, 8. Rato- lest Jesse vykveľa, Panna zrodila Boha a člověka; Bůh vrátil pokoj, smířiv v sobě zemi s nebem. Aleluja.

Ů. Luk. 1, 28. Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami. Aleluja.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 11, 27-28.

Za onoho času, když Ježíš mluvil k zástupům, jedna ze zástupu pozdvihla hlasu a řekla jemu: „Blahoslavený život, který tebe nosil, a prsy, kterých jsi požíval.“ Ale on pravil: „Ovšem blahoslavení, kteří slyší slovo Boží a ostrihají ho.“

Obětování. Luk. 1.

Zdrávas, Maria, milosti plná, Pán s tebou; požehnaná ty's mezi ženami a požehnaný plod života tvého. (Aleluja.)

Secreta

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátae Maríaes semper Virgínis intercessióne, ad perpétuam atque praesentem haec oblatiō nobis proficiat prosperitatem et pacem. Per Dóminum nostrum...

Communio

Beáta viscera Maríaes Virgínis, quae portaverunt aetérni Patris Fílium. (Aleluja.)

Postcommunio

Sumptis, Dómine, salútis nostrae subsidiis: da quaesumus, beátae Maríaes semper Virgínis patrocinis nos ubique prótegi; in cuius veneratióne, haec tuae obtúlimus majestáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Tichá modlitba

Tyou slitovností, Pane, a přimlouvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému blahu a míru. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

K přijímání

Blažené útroby Marie Panny, které nesly Syna Otce věčného. (Aleluja.)

Po přijímání

Přijavše, Pane, potravu spásy své, prosíme, abychom byli chráněni přispěním blahoslavené Marie, vždy Panny, na jejíž počest jsme tolo obětovali velebnosti tvojí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Mše svatě

v sobotu ke cti nejbl. Panny Marie

(Možno jich použítí též jakožto mší votivních)

I. V adventě

Od první neděle adventní až do Narození Páně mše „Rorate“ na str. 59.

II. Od oktávu Zjevení Páně

(Nebo ve mších votivních od 26. prosince až včetně do 1. února)

Introitus. Ps. 44. Vstup. Ž. 44, 13 a 15-16.

Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis: adducuntur Regi virginis post eam; proxima ejus adducuntur tibi in laetitia et exultatione.

Ps. ib. 2. Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea Regi.

Ť. Glória Patri...

Oratio

Deus, qui salútis aetérnae, beátae Maríaes virginitate fecúnda, humáno géneri praemia praestitisti: tribue quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctórem vitae suscipere, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit et regnat...

Podle rubrik říká se:

2. O Duchu Svatém

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spíritu recta sapere, et de ejus semper consolatione gaudere.

Před tváří tvou kořili se budou všechna bohatá knížata lidu; za ní uvedeny budou ke Králi panny, družky její přivedeny budou k tobě s radostí a jásolem.

Ž. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi.

Ť. Sláva Otcí...

Modlitba

Bože, jenž jsi plodným panenstvím blahoslavené Marie lidskému pokolení udělal dar spásy věčné, dej, prosíme, abychom pocítovali, že se za nás přimlouvá ta, skrze niž jsme zasloužili obdržeti původce života, Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého, jenž s tebou živ jest a kraluje...

3. Proti pronásledovatelům Církve

Ecclésiæ tuæ, quaesumus Dómine, preces placatus admittit: ut, destructis adversitatibus et erroribus universis, secúra tibi sérviat libertate. Per Dóminum nostrum...

Církve své, prosíme, Pane, modlitby milostivě přijmi, aby po přemožení všechy protivenství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužiti mohla. Skrze Pána našeho...

Nebo 3. za Papeže

Deus ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ praesse voluisti, propitius respice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito perveniat sempiternam. Per Dóminum nostrum...

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, milostivě shlédni; dej mu, prosíme, těm, jež řídí, prospívati slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána...

Léctio

Epistolae b. Pauli Apóstoli ad Titum. c. 3, 4-7.

Caríssime: Appáruit benignitas, et humanitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiae, quae fé-cimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus Sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvátorem nostrum: ut justificáti

Čtení

z listu sv. Pavla Apoštola k Titovi. 3, 4-7.

Nejmilejší, ukázala se dobrota a lidumilnost Boha, Spasitele našeho; a to nikoli ze skutků učiněných ve spravedlnosti, které bychom byli vykonali my, nýbrž podle svého milosrdenství Bůh spasil nás skrze koupel znovuzrození a obnovy Ducha Svatého, jehož vylil na nás hojně skrze Ježíše Krista

grátia ipsíus, haerédes simus secúndum spem vitae aetérnae, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 44, 3.

Spéciósus forma prae filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ť. ib. 2. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi: lingua mea cálamus scribae velóci-ter scribentis.

Allelúja, allelúja.

Ť. Post partum, Virgo, invioláta permansisti: Dei Génitrix, intercede pro nobis. Allelúja.

Po Devítiníku vynechává se Allelúja s následujícím veršem a říká se:

Tractus

Gaude María Virgo, cunctas haereses sola interemisti. Ť. Quae Gabriélis Archángeli dictis credidisti. Ť. Dum Virgo Deum, et hóminem genuísti: et post partum, Virgo invioláta permansisti. Ť. Dei Génitrix, intercede pro nobis.

Evangelium

† Sequéntia s. Evangelíi secúndum Lucam. c. 2.

Spasitele našeho, abychom byvše ospravedlněni milostí jeho, stali se podle nádeje dědici života věčného,

Stupňový zpěv. Ž. 44.

Krásnější jsi podobou nad syny lidské; milost rozlita jest na rtech tvých.

Ť. tamt. 2. Srdce moje kypí slovem blahým, věnuji své dílo Králi. Jazyk můj jest jako pero rychlo-pisce.

Aleluja, aleluja.

Ť. Po porodu jsi, Panno, zůstala neporušena; Boží Rodičko, oroduj za nás. Alleluja.

Aleluja s následujícím veršem a říká se:

Traktus

Raduj se, María Panno, neboť samojediná jsi potřela všechny bludy. Ť. Kteráz jsi slovům Archanděla Gabriele uvěřila. Ť. Jeli-kož jsi, Panno, Boha a člověka porodila, zůstala jsi, Panno, i po porodu neporušena. Ť. Boží Rodičko, oroduj za nás.

† Slova sv. Evangelia podle Lukáše. 2, 15-20.

In illo tempore: Pastores loquebantur ad invicem: Transeamus usque Bethlehem, et videamus hoc verbum, quod factum est, quod Dominus ostendit nobis. Et venierunt festinantes: et invenerunt Mariam, et Joseph, et infantem positum in praesepio. Videntes autem cognoverunt de verbo, quod dictum erat illis de puero hoc. Et omnes, qui audierunt, mirati sunt, et de his, quae dicta erunt a pastoribus ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba haec, conferens in corde suo. Et reversi sunt pastores glorificantes, et laudantes Deum in omnibus quae audierant, et viderant, sicut dictum est ad illos.

Offertorium

Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iustitiae, Christus Deus noster.

Secreta

Tua, Domine, propitiatio, et beatae Mariae semper Virginis intercessio, ad perpetuam, atque praesentem haec oblata

Za onoho času pastýři pravili k sobě vespolek: „Pojďme až do Betlema a vizme tu událost, kterou Pán oznámil nám.“ I přišli s chvátáním a nalezli Marii a Josefa i dítka položené v jeslích. A užřevše je, vypravovali věc, která jim byla pověděna o dítku. A všickni, kteří to slyšeli, divili se těm věcem, které jim byly pověděny od pastýřů. Maria však zachovávala ta slova, uvažujíc je v srdci svém. I navrátili se pastýři, velebíce a chválíce Boha ze všeho, co byli slyšeli a viděli, jak jim bylo pověděno.

Obětování

Blažená jsi zajisté, svatá Panno Maria, a veškeré chvály nejhodnější, neboť z tebe vzešlo slunce spravedlnosti, Kristus, Bůh náš,

Tichá modlitba

Tvou slitovností, Pane, a přimluvou blahoslavené Marie, vždy Panny, nechť nám tato oběť prospívá k věčnému i časnému bla-

hu a míru. Skrže Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

2. O Duchu Svatém

Múnera, quaesumus Domine, oblata sanctifica: et me, Pane, posvěť a srdce corda nostra Sancti Spiritus illustratione emunda.

Dary obětované, prosímě, Pane, posvěť a srdce naše osvěcením Svatého Ducha očisť.

3. Proti pronásledovatelům Cirkve

Prótege nos, Domine, tuis mysteriis servientes, ut, divinis rebus inhaerentes, et corpore tibi famulemur, et mente. Per Dominum nostrum...

Chraň, Pane, nás, tvých tajemství služebníky, abyut, divínis rebus inhaerentes, et corpore tibi famulujeme, et mente. Per Dóminum našeho Ježíše Krista...

Nebo 3. za Papeže

Oblátis, quaesumus Domine, placare munéribus: et famulum tuum N. quem pastorem Ecclesiae tuae praeesse voluisti, assidua protectione guberná. Per Dominum nostrum...

Usmiř se, prosíme, Hospodine, obětovanými dary a služebníky svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Cirkve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrže Pána...

Communio

Beata viscera Mariae Virginis, quae portavérunt aeterni Patris Filium.

K přijímání

Blahoslavené útroby Marie Panny, které nesly Syna Otce věčného.

Postcommunio

Haec nos commúnio, Domine, purget a crimine: et, intercedente beata Virgine Dei Genitrice Maria, caeléstis remédii fá-

Po přijímání

Toto přijímání, Pane, nechť nás očisťí od viny a na přimluvu blahoslavené Panny Bohorodičky Marie učiní účastnými ne-

ciat esse consórtes. Per eúndem Dóminum... beského léku. Skrze téhož Pána našeho...

2. O Duchu Svatém

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fecúndet. Vlití Svatého Ducha, Pane, nechť srdce naše očistí a zúrodní hluboko vnikající skropením své rosy.

3. Proti pronásledovatelům Círke

Quaesumus Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére periculis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum... Prosíme, Hospodine, Bože náš, abys nás, kterýmž dopráváš z božského účastenství se radovati, lidským nebezpečím podléhati nenechával. Skrze Pána našeho...

Nebo 3. za Papeže

Haec nos, quaesumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et famulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti, una cum commisso sibi grege salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum... Toto přijetí božské svátosti, prosíme, Pane, nechť nás ochraňuje a služebníka tvého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církev své ustanovil, ať zároveň se stádcem jemu svěřeným zachová povždy a obrání. Skrze Pána...

III. Od 3. února

Až do soboty po 1. neděli po Devítníku (Sexagesima); jako votivní mše až do středy svatého Týdnu.

Vstup, Modlitba a Epištola jako ve mši „O svátcích nejblahosl. P. Marie“ str. 681. Druhá a třetí modlitba jako v předchozí mši.

Stupňový zpěv „Benedicta“ (str. 682) k tomu:

Allelúja, allelúja.

Aleluja, aleluja.

Ž. Num. 17, 8. Virga Ž. 4. Mojž. 17, 8. Rato-

Jesse flóruit: virgo Deum et hómíne genuit: pa- cem Deus réddidit, in se reconcílians ima summis. Allelúja. lest Jesse vykvetla, Panna zrodila Boha a člověka; Bůh vrátil pokoj, smířiv v sobě zemi s nebem. Aleluja.

Traktus, Evangelium, Přijímání, Po přijímání ve mši sv. str. 681. Obětování, Tiché modlitby, druhá a třetí modlitba Po přijímání jako v předchozí mši.

IV. V době velikonoční

Mše sv. jest stejná (ale bez Creda) jako „O svátcích nejbl. Panny Marie“ str. 681.

Druhá a třetí modlitba jako ve II. mši str. 685. Evangelium jako o svátku Sedmibolesné Panny Marie str. 538.

V. Od soboty po oktávu Božího Těla až do Adventu

(Jako votivní mše od pondělí po oktávu svatočušním až do soboty před první nedělí adventní)

Mše sv. je stejná (bez Creda) jako „O svátcích nejbl. Panny Marie“ str. 681.

Druhá a třetí modlitba jako ve II. mši str. 685.

(Má-li se v některou sobotu mezi jednoduchým oktávem nějakého mariánského svátku sloužit mše sv. ku počtě nejbl. Panny Marie, vezme se mše sv. dotyčného svátku a přibere se druhá a třetí modlitba podle liturgické doby církevního roku.)

RŮZNÉ MODLITBY

Ríkají se dle libosti kněze ve mších, ve kterých to liturgická pravidla dovolují

1. Za přímmluvu Svatých

Oratio

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus: ut intercésio sanctæ Dei Genitricis Mariæ, sanctorumque omnium Apostolorum, Mátyrum, Confesorum, atque Virginum, et omnium electorum tuorum, nos ubique laetificet; ut dum eorum mérita recólimus, patrocinia sentiámus. Per eúndem Dóminum...

Secreta

Oblátis, Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáta Mariá semper Virgine, cum omnibus Sanctis tuis, a cunctis nos defénde periculis. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Súpsimus, Dómine, beátæ Mariæ semper Virginitis et omnium Sanctorum tuorum memóriam recólentés, sacraménta cae-

Modlitba

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože, aby nás přímmluva blahoslavené Boží Rodičky Marie a všech svatých Apoštolů, Mučedníků, Vyznavačů a Panen i všech vyvolených tvých všude oblažovala, bychom, zásluh jejich si připomínajíce, pocítili i ochrany jejich. Skrze téhož Pána našeho...

Tichá modlitba

Dary, Pane, obětovanými se usmíř a na přímmluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, i všech Svatých tvých, ode všech nás nebezpečí ochraňuj. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, nebeské svátosti, připomínajíce si památku blahoslavené Marie, vždy Panny, a všech Svatých tvých;

léstia: praesta, quæsumus; ut, quod temporáliter gérimus, aeternis gaudiis consequámur. Per Dóminum nostrum...

uděl, prosíme, abychom, co v tomto čase konáme, toho dosáhli v radosti věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

2. Jiná modlitba za přímmluvu Svatých

Oratio

A cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde periculis: et intercedénte beáta et gloriósa semper Virgine Dei Genitricis Mariæ, cum beáto Joseph, beáteis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benignus et pacem; ut destrúctis adversitatibus et erróribus universis, Ecclesiá tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúndem Dóminum...

(Jeli patronem kostela nějaký sv. Anděl nebo sv. Jan Křtitel, klade se jméno jejich před jméno sv. Josefa.)

Secreta

Exáudi nos, Deus, salutáris noster: ut, per hujus sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris; grátiam tríbuens in praesénti, et glóriam in futúro. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Ode všech nás, prosíme, Pane, duše a těla ochraňuj nebezpečí a na přímmluvu blahoslavené a a přeslavné vždy Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, jakož i se svatým N. (jméno svatého patrona chrámu) a všemi Svatými, uděl nám dobrotivě spásu a mír, aby po zničení protivensví a bludů všelikých, Církev tvoje s bezpečnou svobodou tobě sloužiti mohla. Skrze téhož Pána našeho...

Tichá modlitba

Vyslyš nás, Bože, Spasitelí náš, a mocí této Svátosti nás ode všech nepřátel duše a těla ochraňuj, nyní milost uděluje v budoucnu slávu. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Postcommunio

Mundet et múniat nos, quaesumus, Dómine, divini sacraménti múnus oblátum: et intercedente beáta Vírgine Dei Genitricé María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et per-versitatibus expiátos, et ad-versitatibus expeditos. Per eúndem Dóminum...

3. Za všechny stupně důstojství v Církvi

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, cujus spírítu totum corpus Ecclésiae sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordinibus supplicántes; ut, grátiae tuae múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum...

Secreta

Da fámulis tuis, Dómine, indulgéntiam peccatórum, consolationem vitae, gubernatióem perpétuam: ut, tibi servientes, ad tuam júgiter misericórdiam pervenire mereántur. Per Dóminum nostrum...

Po přijímání

Nechť očistí a ochrání nás, prosíme, Pane, obětovaný dar božské Svátosti; a na přímluvu blahoslavené Panny Rodičky Boží Marie se svatým Josefem, svatými Apoštoly tvými Petrem a Pavlem, jakož i se svatým N. a všemi Svatými, ať nás ze všech zvráceností vyhojí a všech protivností sprostí. Skrze téhož Pána...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jehož duchem veškeré tělo Církve je posvěčováno a řízeno, vyslyš nás, kteří za všechny řády duchovní prosíme, aby darovanou milostí tvou všechny stupně tobě věrně sloužily. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Dej, Pane, služebníkům svým prominutí hříchů, útěchu v životě a stálé vedení, aby, sloužíc ti, neustále zasluhovali si docházeti milosrdenství tvého. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Postcommunio

Libera, quaesumus, Dómine, a peccátis et hóstibus fámulos tuos, tibi supplicántes: ut in sancta conversatióne vivéntes, nullis afficiántur advérsis. Per Dóminum nostrum...

4. Za Papeže

Oratio

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluísti, propítius respice: da ei, quaesumus, verbo et exémplo, quibus praeest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, perveniat sempitérnam. Per Dóminum...

Secreta

Oblátis, quaesumus, Dómine, placare munéribus: et fámulum tuum N., quem pastórem Ecclésiae tuae praeesse voluísti, assídua protectióne guberná. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Haec nos, quaesumus, Dómine, divini sacraménti percéptio próteget: et fá-

Po přijímání

Vysvoboď, prosíme, Pane, od hříchů a nepřátel služebníky své, kteří tě prosí, aby ve svatém obcování žijíce, žádným protiventstvím nebyli stíháni. Skrze Pána našeho...

Modlitba

Bože, všech věřících pastýři a vůdce, shlédni milostivě na služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil; dej mu, prosíme, těm, jež řídí, prospívatí slovem a příkladem, aby spolu se stádcem sobě svěřeným života věčného dospěl. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Usmíř se, prosíme, Pane, obětovanými dary a služebníka svého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ustavičnou ochranou spravuj. Skrze Pána...

Po přijímání

Toto přijetí božské Svátosti, prosíme, Pane, nechť nás ochraňuje a služební-

mulum tuum N., quem pastorium Ecclesiae tuae praeessis voluisti; una cum commissis sibi grege salvet semper et munit. Per Dóminum nostrum...

(Ve výročí zvolení nebo posvěcení biskupa říkají se tyto modlitby, avšak ke slovu Církve místo „své“ přidá se jméno diecése.)

5. Za duchovní představené a družiny jim svěšené

Oratio

Omnípotens sempiternus Deus, qui facis mirabilia magna solus: praetende super famulos tuos, et super congregaciones illis commissas, spiritum gratiae salutáris; et, ut in veritate tibi compléant, perpétuum eis rorem tuae benedictionis infunde. Per Dóminum nostrum...

Secreta

Hóstias, Dómine, famulorum tuorum placátus intende: et quas in honórem nóminis tui devóta mente pro eis celebrámus, proficere sibi sentiant ad medelam. Per Dóminum...

Postcommunio

Quos caelésti récreas múnere, perpétuo Dómi-

ka tvého N., jehož jsi nejvyšším pastýřem Církve své ustanovil, ať zároveň se sládcem jemu svěřeným zachová povždy a chrání. Skrze Pána našeho...

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž sám jediný divy veliké konáš, rozestři nad služebníky svými a nad družinami jim svěšenými ducha milosti spasné a, aby v pravdě se tobě líbili, ustavičnou rosu svého požehnání jim vlévej. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Tichá modlitba

Na obětní dary, Pane, služebníků svých usmířen shlédni, a nechť pocítí, že ty oběti, které za ně pročest jména tvého zbožnou myslí slavíme, jim prospívají jako lék. Skrze Pána...

Po přijímání

Kterěž nebeským darem občerstvuješ, Pane, usta-

ne, comitáre praesidio: et quos fovére non desinis, dignos fieri sempiternam redemptionem concéde. Per Dóminum nostrum...
vičnou provázej ochranou; a těm, o něž nepřestáváš pečovat, dopřej, aby věčného spasení hodnými se stali. Skrze Pána...

6. Za obec, družinu nebo rodinu

Oratio

Defénde, quaesumus, Dómine, beáta María semper Virgine intercedénte, istam ab omni adversitate familiam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstiis propítius tuere cleménte insidiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Secreta

Súscipe, quaesumus, omnípotens Deus, oblatiónem nostrae devotiónis: et per virtútem hujus sacraménti, famulos tuos a cunctis adversitatibus prótege. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Sumptis redemptionis nostrae munéribus: praesta, quaesumus, misericors Deus; eorum nobis celebratióne, tuae protectiόνis contra omnes adversitates subsidium. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Ochraňuj, prosíme, Pane, na přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, tuto rodinu od všech protivností; a celým srdcem se tobě kořící, proti úkladům nepřátel milostivě a dobrovitě braň. Skrze Pána našeho...

Tichá modlitba

Přijmi, prosíme, všemohoucí Bože, oběť zbožnosti naší a moci této svátosti služebníky své ode všech protivností ochraňuj. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Přijavše dary svého vykoupení, prosíme, milosrdný Bože, uděl nám pro jejich slavení pomoc své záštity proti všem protivnostem. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

7. Proti pronásledovatelům Církve

Oratio

Ecclésiæ tuæ, quaesumus, Domine, preces placatus admittit: ut, destructis adversitatibus et erroribus universis, securâ tibi serviat libertate. Per Dominum nostrum...

Secreta

Protege nos, Domine, tuis mysteriis servientes: ut, divinis rebus inhaerentes, et corpore tibi famulemur et mente. Per Dominum nostrum...

Postcommunio

Quaesumus, Domine, Deus noster: ut, quos divina tribuis participatiōne gaudere, humanis non sinas subjacere periculis. Per Dominum nostrum Jesum Christum...

8. Proti nepřátelům a zlostníkům

Oratio

Hóstium nostrorum, quaesumus, Domine, elide superbiám: et eorum contumaciám dexteræ tuæ virtute prosterne. Per Dominum nostrum...

Modlitba

Církve své, prosíme, Pane, modlitby milostivě přijmi, aby po přemožení veškerých protivensství a bludů tobě v bezpečí a svobodě sloužili mohli. Skrze Pána našeho...

Tichá modlitba

Chraň, Pane, nás, tvých tajemství služebníky, abychom k božským věcem lnouce, tělem tobě sloužili i duší. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Prosíme, Hospodine, Bože náš, abys nás, kterýmž dopřáváš z božského účastenství se radovati, lidským nebezpečím podléhati nenechával. Skrze Pána našeho...

Modlitba

Nepřátel našich, prosíme, Pane, vyhlad' pýchu a vzdor jejich mocí pravice své potři. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Secreta

Hujus, Domine, virtute mysterii, et a propriis mundemur occultis, et ab inimicorum liberemur insidiis. Per Dominum...

Postcommunio

Protector noster, aspice, Deus, et ab inimicorum nos defende periculis: ut, omni perturbatiōne submota, liberis tibi mentibus serviamus. Per Dominum...

Tichá modlitba

Mocí tohoto tajemství, Pane, ať jsme i od vlastních skrytých chyb očistěni, i nepřátelských nástrah zbaveni. Skrze Pána...

Po přijímání

Ochránce náš, Bože, shlédni a braň nás proti nebezpečím nepřátel, abychom po odvrácení všeho zmatku klidnou tobě sloužili myslí. Skrze Pána...

9. V kterékoli v potřebě

Oratio

Deus, refugium nostrum et virtus: adesto piis Ecclésiæ tuæ precibus, auctor ipse pietatis, et praesta; ut, quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum nostrum...

Secreta

Da, misericors Deus: ut haec salutaris oblatio et a propriis nos reatibus independenter expediat, et ab omnibus tueatur adversis. Per Dominum nostrum...

Postcommunio

Súpsimus, Domine, sacri dona mysterii, humiliter

Modlitba

Bože, útočiště naše a sílo, přispěj ke zbožným prosbám Církve své, sám jsa původcem zbožnosti, a uděl, abychom, čeho důvěrně žádáme, skutečně dosáhli. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Dej, milosrdný Bože, aby tato spasná oběť i od vlastních vin nás bez ustání zbavovala, i ode všech protivensství chránila. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Přijali jsme, Pane, dary posvátného tajemství, po-

deprecánte: ut, quae in
tui commemoratióem nos
facere praecepisti, in no-
strae proficiant infirmitáti
auxílium: Qui vivis...
korně prosíce, aby to, co
jsi nám na svou památku
činíti rozkázal, naši slabos-
ti prospívalo na pomoc:
Jenž jsi živ a kraluješ...

10. V kterémkoliv soužení

Oratio

Ne despicias, omnípo-
tens Deus, pópulum tuum
in afflictiónē clamántem:
sed, propter glóriam nómi-
nis tui, tribuláti succúrre
placátus. Per Dóminum...

Secreta

Súscipe, Dómine, pro-
pítius hóstias, quibus et te
placári voluisti, et nobis
salútem poténti pietáte re-
sístui. Per Dóminum...

Postcommunio

Tribulatióem nostram,
quaesumus, Dómine, ré-
spice: et iram tuae indi-
gnatiónis, quam juste me-
rémur, avérte. Per Dómi-
num nostrum...

11. V čas hladu

Oratio

Da nobis, quaesumus, Dej
Dómine, piaae supplicatió-
nis effectum: et famem
a hladu milostivě odvráť,

Modlitba

Nepohrdni, všemohoucí
Bože, lidem svým v utrpe-
ní volajícím, ale pro slávu
jména svého souženým u-
smířen přispěj. Skrze Pá-
na našeho...

Tichá modlitba

Přijmi, Pane, milostivě
oběti, jimiž i ty usmiřován
chtěl jsi býti, i nám spásu
mocnou dobrotivostí ob-
novovati. Skrze Pána...

Po přijímání

Na soužení naše, prosí-
me, Pane, milostivě shléd-
ni a hněv své nevole, je-
hož si spravedlivě zaslú-
hujeme, odvráť. Skrze Pá-
na našeho...

Modlitba

Dej nám, prosíme, Pa-
ne, zač zbožně prosíme,
a hlad milostivě odvráť,

propiliátus avérte; ut mor-
tálíum corda cognóscant,
et te indignánte tália fla-
gella prodíre, et te mise-
ránte cessáre. Per Dómi-
num nostrum...

Secreta

Deus, qui humáni géne-
ris utrámque substántiam,
praeséntium múnerum et
aliménto végetas, et réno-
vas sacraménto: tríbue,
quaesumus, ut eórum et
corpóribus nostris subsi-
dium non desit et ménti-
bus. Per Dóminum...

Postcommunio

Gubérna, quaesumus,
Dómine, temporálibus ali-
méntis: quos dignáris ae-
ternis informáre mystériis.
Per Dóminum nostrum...

Tichá modlitba

Bože, jenž obojí pod-
statu lidského pokolení
přítomných darů i pokr-
mem živiš, i svátostí ob-
novuješ, uděl, prosíme,
aby pomoc jejich neschá-
zela nám pro tělo ani pro
duši. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista...

Po přijímání

Opatř, prosíme, Pane,
časnými pokrmy ty, jež
ráčíš vzdělávati tajemství-
mi věčnými. Skrze Pána
našeho Ježíše Krista...

12. Na vyprošení deště

Oratio

Deus, in quo vivimus,
movémur et sumus: plú-
viam nobis tríbue con-
gruéntem; ut, praeséntibus
subsidiis sufficiénter ad-
júti, sempitérna fiduciá-
lius appetámus. Per Dó-
minum nostrum...

Modlitba

Bože, v němž žijeme,
pohybujeme se a trváme,
uděl nám příhodného de-
ště, abychom přítomnou
pomocí dostatečně pod-
porování jsouce, důvěrně-
ji dychtili po věcech věč-
ných. Skrze Pána...

Secreta

Oblátis, quaesumus Dómine, placáre munéribus: et opportunum nobis tríbue plúviae sufficiéntis auxilií. Per Dóminum...

Postcommunio

Da nobis, quaesumus, Dómine, plúviam salutárem: et áridam terrae fáciem fluéntis caeléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum nostrum...

13. Za jasné počasí

Oratio

Ad te nos, Dómine, clamántes exáudi: et áeris serenitátém nobis tríbue supplicántibus; ut, qui juste pro peccátis nostris affligimur, misericórdia tua praeveniénte, cleméntiam sentiámus. Per Dóminum nostrum...

Secreta

Praevéniat nos, quaesumus, Dómine, grátia tua semper et subsequátur: et has oblatiónes, quas pro peccátis nostris nómini tuo consecrándas deférimus, benignus assúme; ut, per intercessiónem Sanctórum

Tichá modlitba

Obětovanými dary, prosíme, Pane, usmíř se a uděľ nám včasnou pomoc dostatečného deště. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Dej nám, prosíme, Pane, spasného deště a vypřahlou tvář země nebeskými proudy milostivě zavlaž. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Modlitba

Vyslyš, Pane, nás, kteří k tobě voláme, a jasné povětrnosti nám snažně prosícím uděľ, abychom, kteří za hříchy své spravedlivě trpíme, pro vstříc nám přicházející milosrdenství tvé dobrotivost tvou pocítili. Skrze Pána...

Tichá modlitba

Nechť nás, prosíme, Pane, milost tvá vždycky předchází i následuje; a přijmi laskavě tyto dary, které za hříchy své jménu tvému ku posvěcení přinášíme, aby nám všem na přímluvu Svatých tvých

tuórum, cunctis nobis proficiant ad salutem. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Quaesumus, omnipotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coerceas ímbrium, et hilaritátém vultus tui nobis imperfíri dignéris. Per Dóminum...

prospívaly k spáse. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Prosíme, všemohoucí Bože, dobrotivost tvou, abys záplavu dešťů zastavil a jasnosti tváře své nám uděľiti ráčil. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

14. Za odvrácení bouří

Oratio

A domo tua, quaesumus, Dómine, spirítales nequitiae repellántur: et aëreárum discédant malignitas tempestátum. Per Dóminum nostrum...

Secreta

Offérimus tibi, Dómine, laudes et múnera, pro concéssis beneficiis grátias referéntes, et pro concedédis semper suppliciter deprecántes. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos et castigándo, do sanas, et ignoscéndo, consérvas: praesta supplí-

Modlitba

Nechť jsou, prosíme, Pane, od domu tvého zapuzena zlobná působení zlých duchů a ustoupí zloba větrných bouří. Skrze Pána našeho...

Tichá modlitba

Přinášíme ti, Pane, chvály a dary, díky vzdávající za prokázaná dobrodíní a snažně vždy prosíce za udělení nových. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nás i káráje hojíš, i odpouštíje zachováváš, uděľ, pokorně tě prosícím,

cibus tuis; ut et tranquillitátibus hujus optátae consolationis laetémur, et dono tuae pietátis semper utámur. Per Dóminum...

15. V čas pádu dobytká

Oratio

Deus, qui labóribus hóminum étiam de multis animálibus solátia subrogásti: supplices te rogámus; ut, sine quibus non álitur humana condició, nostris fáciás úsibus non perire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum...

Secreta

Sacrificiis, Dómine, placátus oblátis: opem tuam nostris tempóribus cleménter impénde. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Benedictiónem tuam, Dómine, pópulus fidélis accípiat, qua córpore salvétur et mente: et cóngruam tibi exhibeat servitútem, et propitiatiónis tuae beneficia semper invéniat. Per Dóminum nostrum...

abychom se i těšili z klidu této žádané útěchy, i užívali stále daru tvé otcovské lásky. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Modlitba

Bože, jenž jsi lidem na úlevu v pracech i v němém živočištvu pomoc připravil, pokorně tebe prosíme, učiň, ať není odňato naší potřebě, bez čehož naše živnost obstátí nemůže. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Tichá modlitba

Obětmi, Pane, usmířen přinesenými, pomoc svou dobrotivě našim časům uděl. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Požehnání tvé, Pane, nechť lid věrný dostane, jímž by ozdravěl na těle i na duši, aby i patřičnou tobě prokazoval službu, i dobrodiní tvého milování vždycky nalézal. Skrze Pána našeho...

16. Za odpuštění hříchů

Oratio

Deus, qui nullum réspuis, sed quamtúmvis peccántibus, per paeniténtiam pia miseratióne placáris: réspice propítius ad preces humilitátis nostrae, et illúmina corda nostra; ut tua valeámus implére praecépta. Per Dóminum...

Secreta

Praesens sacrificium, Dómine, quod tibi pro delictis nostris offerimus, sit tibi munus accéptum: et tam vivéntibus quam defúntis proficiat ad salutem. Per Dóminum...

Postcommunio

Exáudi preces famíliae tuae, omnipotens Deus: et praesta; ut sancta haec, quae a te sumpsimus, incorrupta in nobis, te donante servéntur. Per Dóminum nostrum...

Modlitba

Bože, jenž nikoho nesed quamtúmvis peccántibus, nýbrž pokáním i největších hříchů v la-skavé slitovnosti se usmíruješ, shlédni milostivě na pokorné prosby naše a srdce naše osvěť, aby chom přikázání tvá plnili mohli. Skrze Pána našeho...

Tichá modlitba

Přítomná oběť, Pane, kterou ti za hříchů své přinášíme, budíž tobě darem příjemným a jak živým, tak i mrtvým ke spáse prospějž. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Vyslyš modlitby rodiny své, všemohoucí Bože, a uděl, aby tyto svátosti, které jsme od tebe přijali, tvou štědrostí neporušené v nás zachovány byly. Skrze Pána...

17. Na zapuzení zlých myšlenek

Oratio

Omnipotens et mítissimus Deus, réspice propítius ad preces nostras:

Modlitba

Všemohoucí a nejlaskavější Bože, shlédni milostivě na prosby naše a

et líbera corda nostra de malárum tentatióibus cogitatiónum; ut Sancti Spiritus dignum fieri habitáculum mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti...

Secreta

Has tibi, Dómine, offerimus oblatiões pro salute nostra: quátenus ánimas nostras ab immúndis cogitatióibus purges, illaésásque custódiás, et Sancti Spíritus grátia illumináre dignéris. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti...

Postcommunio

Deus, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: illúmina, quaésumus corda nostra grátiae tuae splendóre; ut digna ac plácita majestáti tuae cogitáre semper, et te sincére dilígere valeámus. Per Dóminum...

18. Prosba za cudnost

Oratio

Ure igne Sancti Spiritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi

vysvobodí srdce naše od pokušení zlych myšlenek, abychom důstojným stánkem Ducha Svatého byli hodni se státi. Skrže Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Tichá modlitba

Tyto oběti, Pane, přinášíme ti pro spásu svou, abys duše naše od nečistých myšlenek očistil a neporušené zachoval a milostí Ducha Svatého osvitil ráčil. Skrže Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Po přijímání

Bože, jenž osvěcuješ každého člověka, který přichází na tento svět, osvět, prosíme, srdce naše lehkem milostí tvé, abychom vždy důstojně a velebností tvé libezné věci myslili a tebe upřímně milovali mohli. Skrže Pána...

Modlitba

Spaluj ohněm Ducha Svatého ledví naše a srdce naše, Pane, abychom ti

casto corpore serviamus et mundo corde placeamus. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem...

Secreta

Dirúmpe, Dómine, vincula peccatórum nostrórum: et, ut sacrificáre tibi hóstiám laudis absolutá libertáte ac munda mente possimus, retribuere quae ante tribuísti; et salva nos per indulgéntiam, quos dignátus es salváre per grátiam. Per Dóminum...

Postcommunio

Dómine, adjútor et prótector noster, ádjuva nos: et reflóreat cor et caro nostra vigóre pudicitiae et castimóniae novitáte; ut per hoc sacrificium, quod tuae obtúlimus pietáti ab ómnibus tentatióibus emundémur. Per Dóminum nostrum...

19. Prosba za pokoru

Oratio

Deus, qui supérbis resistis et grátiam praestas humílibus: concéde nobis verae humilitátis virtútem, cujus in se formam fidéli-

cudným tělem sloužili a čistým srdcem se líbili. Skrže Pána... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Tichá modlitba

Rozlom, Pane, pouť a hříchů našich, a abychom ti obět chvály s úplnou svobodou a čistou myslí zasvěcovati mohli, uděl opět, čeho jsi už prve udělil, a spas nás odpustěním, které jsi ráčil spásiti milostí. Skrže Pána našeho...

Po přijímání

Bože, pomocníku a ochránce náš, pomoz nám; a nechť znovu zkvele srdce a tělo naše jarou stydlivostí a novou cudností, abychom touto obětí, kterou jsme dobrotivostí tvé přinesli, ode všech pokušení očistěni byli. Skrže Pána našeho...

Modlitba

Bože, jenž se pyšným protivíš a milost dáváš pokorným, uděl nám ctnost pravé pokory, jejíž vzor Jednorozený tvůj věřícím

bus Unigénitus tuus exhibuit; ut numquam indignationem tuam provocemus eláti, sed potius grátiae tuae capiámus dona subiecti. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Secreta

Haec oblatio, Dómine, quaesumus, verae nobis humilitátis grátiam obtineat: simulque a córdibus nostris concupiscéntiam carnis et oculórum, atque ambitiónem saeculi auferat; quatenus, sóbrie, iuste piéque vivéntes, praemia consequámur aeterna. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Hujus, Dómine, sacraménti percéptio, peccatorum nostrórum máculas abstérget: et nos per humilitátis exhibitiónem ad caeléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum...

20. Prosba za trpělivost

Oratio

Deus, qui Unigénití tui patientia antiqui hostis contrivisti supérbiam: da nobis, quaesumus, quae

na sobě ukázal, abychom nikdy vvyšňováním nevyžvali hněvu tvého, nýbrž spíše ponížením dosáhli darů tvé milosti. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Tichá modlitba

Tato oběť, Pane, prosíme, nechť nám zjedná milost pokory a zároveň vyhostí ze srdcí našich žádostivost těla a očí i tížďadost světskou, abychom střídě, spravedlivě a zbožně žijíce, odměny dosáhli věčné. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Po přijímání

Přijetí této svátosti, Pane, nechť smyje skvrny našich hříčů a nás projevováním pokory do království nebeského přivede. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

Modlitba

Bože, jenž jsi trpělivostí Jednorozeného svého přítel pýchu odvěkého nepřítel, dej nám, prosíme,

idem pie pro nobis pétulit, digne recólere; sicque, exémplo ejus, nobis adversántia aequanimiter tollerare. Per eúmdem Dóminum nostrum...

Secreta

Múnera nostrae oblatiónis, quaesumus, Dómine, súscipe placátus: quae, ut nobis patientiae donum largíri dignéris, majestáti tuae, devóta offérimus actióné. Per Dóminum...

Postcommunio

Mystéria, Dómine, sacrosánta, quae súmpsimus, amíssam nobis, quaesumus, reconcíliant grátiam: atque munus patientiae in illátis ómnibus, semper et ubique protegéndo, impértiant. Per Dóminum nostrum...

21. Prosba za lásku

Oratio

Deus, qui diligéntibus te facis cuncta prodésse: da córdibus nostris inviolábiltem tuae caritátis affectum; ut desidéria, defuncta inspiratióne concépta, nulla possint tentatióne mutári. Per Dóminum...

co on z lásky k nám trpěl, důstojně si připomínati a takto po příkladu jeho protivenství svá klidně snášeti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista...

Tichá modlitba

Dary naší oběti, prosíme, Pane, přijmi usmířen, kteréž, abys nám dar trpělivosti ušlédřiti ráčil, velebnosti tvé úkonem obětujeme zbožným. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Tajemství, Pane, svato-svatá, která jsme přijali, ať nám ztracenou, prosíme, znovu získají milost a vždy a všude nás chráníce, ve všech příkročích nám daru trpělivosti udělí. Skrze Pána našeho...

Modlitba

Bože, jenž činíš, že milující těbe všechno prospívá, dej srdcím našim neoblomný cit lásky své, aby touhy, jež tvým vnuknutím povstávají, žádným pokušením nemohly změněny býti. Skrze Pána...

Secreta

Deus, qui nos ad imáginem tuam sacramentis rénovas et praecéptis: pèrfice gressus nostros in sémitis tuis; ut caritátis donum, quod fecisti a nobis sperári, per haec, quae offérimus sacrificia, fácias veráciter apprehénderi. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Sancti Spiritus grátia, quaesumus, Dómine, corda nostra illúminet; et pèrfectae caritátis dulcedine abundánter reficiat. Per Dóminum... in unitate ejúsdem Spiritus Sancti...

Tichá modlitba

Bože, jenž nás k obrazu svému svátostmi a příkazy obnovuješ, zdokonal kroky naše na cestách svých, abys daru lásky, v nějž jsi nám dal doufati, skrze tyto oběti, které přinášíme, dal nám vpravdě dosíci. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Po přijímání

Milost Ducha Svatého, prosíme, Pane, ať srdce naše osvítí a sladkostí dokonalé lásky hojně občerství. Skrze Pána našeho... v jednotě téhož Ducha Svatého...

22. Za přátele

Oratio

Deus, qui caritátis dona per grátiam Sancti Spiritus tuorum fidélium córdibus infudisti: da famulis et famulábus tuis, pro quibus tuam deprecáncur cleméntiam, salútem mentis et córporis; ut te tota virtúte diligant et, quae tibi plácita sunt, tota dilectióne pèrficiant. Per Dóminum... in unitate ejúsdem...

Modlitba

Bože, jenž jsi dary lásky milostí Ducha Svatého do srdcí svých věřících vлил, dej služebníkům a služebnicím svým, za něž dobrovolností svou prosíme, spásu duše a těla, aby tě vši silou milovali a co se tobě líbí, se vši láskou konali. Skrze Pána našeho Ježíše Krista... v jednotě téhož Ducha Svatého...

Secreta

Miserére, quaesumus, Dómine, famulis et famulábus tuis, pro quibus hoc sacrificium laudis tuae offerimus majestáti: ut, per haec sancta, supérnae benedictiónis grátiam obtineant, et glóriam aeternae beatitúdinis acquirant. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Divina libántes mystéria, quaesumus, Dómine: ut haec salutária sacramenta illis proficiant ad prosperitátem et pacem; pro quorum quarúmque dilectióne haec tuae obtúlimus majestáti. Per Dóminum...

Tichá modlitba

Milostiv buď, prosíme, Pane, služebníkům a služebnicím svým, za něž tuto oběť chvály velebnosti tvé přinášíme, aby skrze tyto svátosti milost svrchovaného pozhennání obdrželi a získali slávu blaženosti věčné. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Božských okusivše tajemství, prosíme, Pane, aby tyto spasné svátosti prospívaly ke zdaru a pokoji těm, pro jejichž lásku jsme je obětovali velebnosti tvé. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

23. Za živé i mrtvé

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniumque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse praenóscis: te supplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrevimus, quosque vel praesens saeculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus

Modlitba

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými vládnáš zároveň i nad mrtvými, mi a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvidáš; pokorně tebe zvýváme, aby ti, pro něž vydávati modlitby jsme si umínili a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí zbavené těla již přijal, na přímluvu

ómnibus Sanctis tuis, pietatis tuae cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum...

Secreta

Deus, cui soli cógnotus est númerus electórum in supérna felicitáte locándus: tribue, quaesumus; ut intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, univérsórum, quos in oratióne commendátos suscépimus, et ómnium fidélium nóminis beatae praedestinatiónis liber adscripta retineat. Per Dóminum nostrum...

Postcommunio

Purificent nos, quaesumus, omnipotens et miséricors Deus, sacraménta quae súmpsimus: et, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, praesta; ut, hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad poenam, sed intercessio salutáris ad véniam: sit ablútió scélerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium remissio ómnium delictórum. Per Dóminum nostrum...

všech Svatých tvých z milostivé dobrotivosti tvé dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Tichá modlitba

Bože, jemuž jedinému znám jest počet vyvolených pro svrchovanou blaženost určených, dej, prosíme, aby na přímlovu všech Svatých tvých jména všech, již nám v modlitbu doporučení byli, jakož i jména všech věřících, kniha blaženého předurčení obsahovala vepsaná. Skrze Pána našeho...

Po přijímání

Nechť očistí nás, prosíme, všemohoucí a milosrdný Bože, Svátosti, jež jsme přijali, a na přímlovu všech Svatých svých uděl, aby tato tvoje Svátost nebyla nám obviněním pro trest, nýbrž přímlovou za spásu; budiž smytím vin, budiž posilou křehkostí, budiž proti všem nebezpečím světa záštitou, budiž pro živé i mrtvé věřící odpuštěním všech poklesků. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, Syna tvého...

PŘÍDAVEK

Litanie ke všem Svatým

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, audi nos.	Kriste, uslyš nás.
Christe, exáudi nos.	Kriste, vyslyš nás.
Pater de coelis, Deus, miserere nobis.	Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi.
Fili, Redemptor mundi, Deus,	Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Spiritus Sancte, Deus,	Duše Svatý, Bože,
Sancta Trinitas, unus Deus,	Svatá Trojice, jeden Bože,
Sancta María, ora pro nobis.	Svatá Maria, oroduj za nás.
Sancta Dei Génitrix,	Svatá Boží Rodičko,
Sancta Virgo Virginum,	Svatá Panno Panen,
Sancte Michaël,	Svatý Michaeli,
Sancte Gábríel,	Svatý Gabrieli,
Sancte Ráphaël,	Svatý Rafaeli,
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte...	Všichni svatí Andělé i Archandělé, orodujte...
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines,	Všichni svatí blahoslavených Duchův řádové,
Sancte Joánes Baptista,	Svatý Jene Křtíteli,
Sancte Joseph,	Svatý Josefe,
Omnes sancti Patriárchae et Prophétae,	Všichni svatí Patriarchové a Proroci,
Sancte Petre,	Svatý Petře,
Sancte Paule,	Svatý Pavle,
Sancte Andréa,	Svatý Ondřeji,
Sancte Jacóbe,	Svatý Jakube,
Sancte Joánes,	Svatý Jene,
Sancte Thoma,	Svatý Tomáši,

Sancte Jacóbe, ora pro nobis, Svatý Jakube, oroduj za nás.
 Sancte Philippe, Svatý Filipe,
 Sancte Bartholomáee, Svatý Bartoloměji,
 Sancte Mattháee, Svatý Matouši,
 Sancte Simon, Svatý Šimone,
 Sancte Thaddáee, Svatý Tadeáši,
 Sancte Matthía, Svatý Matěji,
 Sancte Bárnaba, Svatý Barnabáši,
 Sancte Luca, Svatý Lukáši,
 Sancte Marce, Svatý Marku,
 Omnes sancti Apóstoli et Evangelístae, Všichni svatí Apoštolové a Evangelisté,
 Omnes sancti Discípuli Dómini, Všichni svatí Učedníci Páně,
 Omnes sancti Innocéntes, Všecka svatá Neviňátka,
 Sancte Stéphané, Svatý Štěpáne,
 Sancte Laurénti, Svatý Vavřínče,
 Sancte Vincénti, Svatý Vincenci,
 Sancti Fabiáne et Sebastíáne, Svatí Fabiáne a Šebastíáne,
 Sancti Joánnes et Paule, Svatí Jene a Pavle,
 Sancti Cosma et Damiáne, Svatí Kosmo a Damiáne,
 Sancti Gervási et Protási, Svatí Gervási a Protási,
 Omnes sancti Mártyres, Všichni svatí Mučedníci,
 Sancte Silvéster, Svatý Silvestře,
 Sancte Gregóri, Svatý Rehoři,
 Sancte Ambrosí, Svatý Ambroži,
 Sancte Augustíne, Svatý Augustíne,
 Sancte Hierónyme, Svatý Jeronyme,
 Sancte Martíne, Svatý Marline,
 Sancte Nicoláe, Svatý Mikuláši,
 Omnes sancti Pontífices et Confessóres, Všichni svatí Biskupové a Vyznavači,
 Omnes sancti Doctóres, Všichni svatí Učitelové církevní,
 Sancte Antóni, Svatý Antoníne,
 Sancte Benedícte, Svatý Benedikte,

Sancte Bernárde, ora pro nobis, Svatý Bernarde, oroduj za nás.
 Sancte Dominice, Svatý Dominiku,
 Sancte Francisce, Svatý Františku,
 Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, Všichni svatí Kněží a Levíté,
 Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, Všichni svatí Mnichové a Poustevníci,
 Sancta María Magdaléna, Svatá Maří Magdaleno,
 Sancta Agatha, Svatá Hátó,
 Sancta Lúcia, Svatá Lucie,
 Sancta Agnes, Svatá Anežko,
 Sancta Caecília, Svatá Cecilie,
 Sancta Catharina, Svatá Kateřino,
 Sancta Anastásia, Svatá Anastasie,
 Omnes sanctæ Virgines et Víduæ, Všechny svaté Panny a Vdovy,
 Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercedite pro nobis. Všichni Svatí a Svěťice Boží, přimlouvejte se za nás.
 Propítius esto, parce nobis, Dómine. Milostiv buď, odpusť nám, Pane.
 Propítius esto, exaúdi nos, Dómine. Milostiv buď, uslyš nás, Pane.
 Ab omni malo, libera nos, Dómine. Ode všeho zlého, vysvobod' nás, Pane.
 Ab omni peccáto, Ab ira tua, A subitánea et improvísá morte, Od všelikého hříchu, Od hněvu svého, Od náhlé a nenadálé smrti,
 Ab insidiis diaboli, Od úkladů ďáblových,
 Ab ira et ódio, et omni mala voluntáte, Od hněvu, nenávisli i ode vší zlé vůle,
 A spírítu fornicatiónis, Od ducha smilného,
 A fúlgure et tempestáte, Od blesku a bouře,
 A flagélló terraemótus, Od metly zemětřesení,
 A peste, fame et bello, Od moru, hladu a války,
 A morte perpétua, Od věčné smrti,

Per mystérium sanctae Incarnatiónis tuae, libera nos, Dómine.

Per advéntum tuum,
Per nativitém tuam,
Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum,

Per crucem et passióem tuam,
Per mortem et sepultúram tuam,

Per sanctam resurrectiónem tuam,

Per admirábilem ascensióem tuam,

Per advéntum Spiritus Sancti Parácliti,

In die júdicii,

Peccatóres, Te rogámus audi nos.

Ut nobis parcas,
Ut nobis indúlgeas,

Ut ad veram poeniténtiam nos perdúcere dignéris,

Ut Ecclesiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris,

Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris,

Ut inimicos sanctae Ecclesiae humiliáre dignéris,

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris,

Pro tajemství svatého vtělení svého, vysvobod nás, Pane.

Pro příchod svůj,
Pro narození své,

Pro křest a svatý půst svůj,

Pro kříž a umučení své,

Pro smrt a pohřeb svůj,

Pro svaté vzkříšení své,

Pro podivuhodné nanebevstoupení své,

Pro příchod Utěšitele Duchy Svatého,

V den soudný,

My hříšníci, Tě prosíme, uslyš nás.

Abys nás ušetřil,
Abys nám odpustil,

Abys nás k pravému pokání přivésti ráčil,

Abys svatou Církev svou řídití a zachovati ráčil,

Abys náměstka Apoštolského a veškeren církevní stav ve svatém náboženství zachovati ráčil,

Abys nepřátele Církve své pokořití ráčil,

Abys králům a knížatům křesfanským pokoje a svornosti dáti ráčil,

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et uniatém largiri dignéris, Te rogámus audi nos.

Ut omnes errántes ad unitátem Ecclesiae revocáre et infidèles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris,

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortáre et conserváre dignéris,

Ut mentes nostras ad caeléstia desidéria érigas,

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retribuas,

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab aetérna damnatióne erípias,

Ut fructus terrae dare et conserváre dignéris,

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem aetérnam donáre dignéris,

Ut nos exaudíre dignéris, Fili Dei,

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Abys všemu lidu křesfanskému pokoje a jednoty udělití ráčil, Tě prosíme, uslyš nás.

Abys všechny bloudící k jednotě Církve nazpět povolati a veškeré pohaný k světlu Evangelia přivésti ráčil,

Abys nás ve svaté službě své posilnití a zachovati ráčil,

Abys myslí našich k nebeským žádostem pozdvihнул,

Abys všem dobrodincům našim věčnými statky odplatil,

Abys duše naše, bratří, příbuzných a dobrodinců našich od věčného zatracení vytrhl,

Abys úrodu zemskou dáti a zachovati ráčil,

Abys všem věřícím zemřelým odpočinutí věčné dáti ráčil,

Abys nás vyslyšeti ráčil, Synu Boží,

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uslyš nás, Pane.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.

Pater noster ...

Ť. Et ne nos indúcas in
tentatiónem.
Ř. Sed libera nos a malo.

Psalmus 69

Deus in adjutórium me-
um inténde: Dómine, ad
adjuvándum me festína.

Confundántur et reve-
reántur, qui quaerunt áni-
mam meam.

Avertántur retrórsus et
erubéscant, qui volunt mi-
hi mala.

Avertántur statim eru-
bescéntes, qui dicunt mi-
hi: Euge, euge.

Exsúltent et laeténtur in
te omnes, qui quaerunt te,
et dicant semper: Magni-
ficétur Dóminus; qui dili-
gant salutáre tuum.

Ego vero egénus et pau-
per sum: Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et libe-
rátor meus es tu: Dómi-
ne, ne moréris.

Glória Patri ...

Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.
Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.
Pane, smiluj se nad námi.

Otče náš ...

Ť. A neuvoď nás v poku-
šení.
Ř. Ale zbav nás od zlého.

Žalm 69

Bože, k pomoci mé
shlédni; Hospodine, při-
spěj mi na pomoc.

Zahanbení ať jsou a za-
stydí se, kteří hledají bez-
zívolí mého.

Ustupte nazpět a zardě-
te se, kteří si žádají ne-
štěstí mého.

Ať se ihned odvrátí, za-
rdívající se, kteří se mi
posmívají.

Nechť plesají a radují
se nad tebou, kteří hle-
dají tebe. Nechť říkají
vždy: „Veslaven budíž
Pán!“ ti, kteří touží po
pomoci tvé.

Já pak chudý a nuzný
jsem, Bože, spomož mi.

Pomocník můj a vysvo-
boditel můj jsi ty, Pane,
neprodlevej.

Sláva Otci ...

Ť. Salvos fac servos
tuos.

Ř. Deus meus, sperán-
tes in te.

Ť. Esto nobis Dómine,
turris fortitúdinis.

Ř. A fácie inimíci.

Ť. Nihil proficiat inimí-
cus in nobis.

Ř. Et filius iniquitátis
non appónat nocére nobis.

Ť. Dómine, non secún-
dum peccáta nostra fácias
nobis.

Ř. Neque secúndum ini-
quitátes nostras retríbuas
nobis.

Ť. Orémus pro Pontifi-
ce nostro N.

Ř. Dóminus consérvet
eum et vivíficet eum, et
beátum fácíat eum in terra,
et non tradat eum in áni-
mam inimicórum ejus.

Ť. Orémus pro benefac-
tóribus nostris.

Ř. Retribúere dignáre,
Dómine, ómnibus nobis
bona faciéntibus propter
nomen tuum vítam aetér-
nam. Amen.

Ť. Orémus pro fidélibus
defunctis.

Ř. Réquiem aetérnam
dona eis, Dómine, et lux
perpétua líceat eis.

Ť. Requiéscant in pace.
Ř. Amen.

Ť. Spasiž služebníky
své.

Ř. Bože můj, doufající
v tebe.

Ť. Budiž nám, Pane,
věži mocnou.

Ř. Proti tváři nepřitele.

Ť. Nic neprospívej ne-
přítel nad námi.

Ř. A syn nepravosti ne-

přičiníž nám škody.

Ť. Pane, nečiň nám po-
dle hříchů našich.

Ř. Aníž podle nepravo-
stí našich odplácej nám.

Ť. Modleme se za nej-
vyššího biskupa našeho N.

Ř. Hospodin zachovejž
a oživuj ho, a blaženým
učin ho na zemi a nevy-
dávej ho v ruce nepřátel
jeho.

Ť. Modleme se za do-
brodince své.

Ř. Odplatiti rač, Pane,
všem dobře nám činícím
pro jméno tvé životem věč-
ným. Amen.

Ť. Modleme se za ze-
mřelé věřící.

Ř. Odpocinutí věčné
dejž jim, Pane, a světlo
věčné ať jim svítí.

Ť. Ať odpocívají v po-
koji. Ř. Amen.

Ť. Pro frátribus nostris abséntibus.

Ř. Salvos fac servos tuos, Deus meus, speránte in te.

Ť. Mitte eis, Dómine, auxiliúm de sancto.

Ř. Et de Sion tuére eos.

Ť. Dómine, exáudi oratióne meam.

Ř. Et clamor meus ad te veniat.

Ť. Dóminus vobiscum.

Ř. Et cum spírítu tuo.

Orémus

Deus, cui próprium est miserére semper et párcere: súscipe deprecatióne nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuae pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quaesumus, Dómine, súpplicum preces, eť confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbus benígnum et pacem.

Ineffábilém nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a poenis, quas pro his merémur, erípias.

Ť. Modleme se za své bratry nepřítomné.

Ř. Spasiž služebníky své, Bože můj, doufající v tebe.

Ť. Sešli jim, Pane, pomoc se svatyně.

Ř. A se Sionu ochraňuj je.

Ť. Pane, vyslyš modlitbu mou.

Ř. A volání mé k tobě přijď.

Ť. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Modleme se

Bože, jehož vlastností je smilovávatí se vždycky a odpouštětí, přijmi úpěnlivou modlitbu naši, aby nás a všechny služebníky tvé, které pouto hříchů svírá, slitování tvé dobrořivosti milostivě vyprostilo.

Vyslyš, prosíme, Pane, prosby pokorně tě žádajících a vyznávajícím se tobě hříchy promiň, abys zároveň nám odpuštění daroval i pokoj.

Nevýslovné milosrdenství své nám, Pane, laskavě prokaž, abys nás spolu i z hříchů všech vyprostil i od trestů za ně zasloužených vytrhl.

Deus, qui culpa offéndis, poeniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius respice; et flagélla tuae iracúndiae, quae pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontifici nostro N., et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis aetérnae: ut te donánte, tibi placíta cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dedita, et, hóstium sublata formídine, témpora sint tua protéctioe franquilla.

Ure igne Sancti Spírítus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémpctor, ani mábus famulórum, famularúmque tuárum remissióne cunctórum tríbus peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónebus consequántur.

Bože, jenž vinou urážen, pokáním však usmiřen býváš, na prosby snažně prosícího lidu svého milostivě shlédni a mely hněvu svého, jichž za hříchy své zasluhujeme, odvráť.

Všemohoucí, věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým, Papežem naším N., a řiď jej podle laskavosti své na cestu věčné spásy, aby s tvou milostí, co se ti líbí, žádal a s veškerou silou dokonal.

Bože, od něhož svatě touhy, pravé rady a spravedliví skutkové pocházejí, dej služebníkům svým ten pokoj, jehož svět dáti nemůže, aby i srdce naše prikázáním tvým oddána, i časy naše pod ochranou tvou po odvrácení strachu nepřátelského klidny byly.

Spaluj ohněm Ducha Svatého ledví naše a srdce naše, Pane, abychom ti cudným tělem sloužili a čistým srdcem se líbili.

Bože, všech věřících Stvořiteli a Vykupiteli, uděľ duším svých služebníků a služebnic odpuštění všech hříchů, aby prominutí, kterého si vždycky žádali, pokornými prosbami dosáhli.

Actiões nostras, quæsumus, Dómine, adspirándo præveni et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra oratio et operatio a te semper incipiat, et per te coepta finiatur.

Omnipotens, sempiternus Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris, quos tuos fide et opere futuros esse prænocis: te supplices exoramus; ut, pro quibus effundere preces decrévimus, quosque vel præsens saeculum adhuc in carne retinet vel futurum jam exiit corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuae clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dóminum nostrum...

Ź. Dóminus vobiscum.

Ř. Et cum spiritu tuo.

Ź. Exáudiat nos omnipotens et misericors Dóminus.

Ř. Amen.

Ź. Et fidélium animae per misericórdiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Činy naše, prosíme, Páne, vnuáním svým předcházej a pomoci provázej, aby všechna naše modlitba a práce od tebe vždy se začínala a začata, tebou skončena byla.

Všemohoucí, věčný Bože, jenž nad živými vládeš zároveň i nad mrtvými a smilováváš se nade všemi, jež věrou a skutky jednou svými býti předvidáš; pokorně tebe vzýváme, aby ti, za něž vysílají modlitby jsme si umínili, a které buď časný věk v těle dosud zdržuje, nebo budoucí zbavené těla již přijal, na přímluvu všech Svatých tvých z milostivé dobrovolnosti tvé dosáhli odpuštění všech hříchů. Skrze Pána našeho Ježíše Krista...

Ź. Pán s vámi.

Ř. I s duchem tvým.

Ź. Vyslyš nás všemohoucí a milosrdný Hospodin.

Ř. Amen.

Ź. A duše věrných zemřelých nechť pro milosrdenství Boží odpočívají v pokoji.

Ř. Amen.

Litanie k nejsv. Srdci Ježíšovu

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Patēr de coelis, Deus, miserere nobis.

Fili, Redemptor mundi, Deus,

Spiritus Sancte, Deus, Sancta Trinitas unus Deus,

Cor Jesu, Filii Patris aeterni,

Cor Jesu, in sinu Virginis Matris a Spiritu Sancto formátum,

Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter unitum,

Cor Jesu, majestatis infinitae,

Cor Jesu, templum Dei sanctum,

Cor Jesu, tabernaculum Altissimi,

Cor Jesu, domus Dei et porta coeli,

Cor Jesu, fornax ardens caritatis,

Cor Jesu, justitiae et amoris receptaculum,

Cor Jesu, bonitatis et amoris plenum,

Cor Jesu, virtutum omnium abyssus,

Páne, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi.

Páne, smiluj se nad námi.

Kriste, uslyš nás.

Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.

Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Duchu Svatý, Bože, Svatá Trojice, jeden Bože,

Srdce Ježíše, Syna Otce věčného,

Srdce Ježíšovo, v lůně panské Matky od Ducha Svatého vytvořené,

Srdce Ježíšovo, se Slovem Božím podstatně spojené,

Srdce Ježíšovo, neskonale velebnosti,

Srdce Ježíšovo, svatý chrám Boží,

Srdce Ježíšovo, stánku Nejvyššího,

Srdce Ježíšovo, dome Boží a bráno nebeská,

Srdce Ježíšovo, výhni láskou planoucí,

Srdce Ježíšovo, schránko spravedlnosti a lásky,

Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,

Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností,

Cor Jesu, omni laude dignissimum, miserere nobis.

Cor Jesu, rex et centrum omnium cordium,

Cor Jesu, in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae,

Cor Jesu, in quo habitat omnis plenitudo divinitatis,

Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complacuit,

Cor Jesu, de cujus plenitudine omnes nos accipimus,

Cor Jesu, desiderium columinum aeternorum,

Cor Jesu, patiens et multae misericordiae,

Cor Jesu, dives in omnes qui te invocant,

Cor Jesu, fons vitae et sanctificatis,

Cor Jesu, propitiatio pro peccatis nostris,

Cor Jesu, saturatum operibus,

Cor Jesu, attritum propter scelera nostra,

Cor Jesu, usque ad mortem obediens factum,

Cor Jesu, lancea perforatum,

Cor Jesu, fons totius consolationis,

Cor Jesu, vita et resurrectio nostra,

Srdce Ježíšovo, všeliké chvály nejdohnější, smiluj se nad námi.

Srdce Ježíšovo, králi a střede všech srdcí,

Srdce Ježíšovo, v němž jsou všechny poklady moudrosti a umění,

Srdce Ježíšovo, v němž všechna plnost božství přebývá,

Srdce Ježíšovo, v němž se Otcí dobře zalíbilo,

Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti my všichni jsme obdrželi,

Srdce Ježíšovo, žádosti pahrbků věčných,

Srdce Ježíšovo, trpělivé a mnohého slitování,

Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem, kteří tě zývají,

Srdce Ježíšovo, zdroji životů a svatosti,

Srdce Ježíšovo, smíření za hříchy naše,

Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,

Srdce Ježíšovo, pořízené pro hříchy naše,

Srdce Ježíšovo, poslušné až k smrti,

Srdce Ježíšovo, kopím probodené,

Srdce Ježíšovo, zdroji všelikého potěšení,

Srdce Ježíšovo, živote náš a vzkříšení naše,

Cor Jesu, pax et reconciliatio nostra, miserere nobis.

Cor Jesu, victima peccatorum,

Cor Jesu, salus in te sperantium,

Cor Jesu, spes in te morientium,

Cor Jesu, deliciae Sanctorum omnium,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

✠ Jesu, mitis et humilis Corde.

✠ Fac cor nostrum secundum Cor tuum.

Srdce Ježíšovo, pokoji a smíre náš, smiluj se nad námi.

Srdce Ježíšovo, oběti hříšníků,

Srdce Ježíšovo, spásu v tebe doufajících,

Srdce Ježíšovo, naděje v tobě umírajících,

Srdce Ježíšovo, rozkoši všech Svatých,

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

✠ Ježíši, tichý a pokorný srdcem.

✠ Učiň srdce naše podle Srdce svého.

Orémus

Omnipotens sempiternus Deus, respice in Cor dilectissimi Filii tui, et in laudes et satisfactiones, quas in nomine peccatorum tibi persolvit, iisque misericordiam tuam petentibus, tu veniam concede placatus, in nomine ejusdem Filii tui Jesu Christi: qui tecum vivit et regnat

Modleme se

Všemohoucí, věčný Bůž, shlédni na Srdce přelictissimi Syna svého a na chvály a dostiučení, které ti jménem hříšníků porádá, jim pak o milosrdenství tvé žádajícím, milostivě odpouštěj, jménem téhož Syna svého Ježíše Krista, jenž s tebou živ jest a kraluje v jednotě

in unitate Spíritus Sancti Ducha Svatého Bůh, po
Deus, per ómnia saecula všechny věky věkův.
saeculórum. Amen. Amen.

Litanie k nejsv. Jménu Ježíš

Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Christe, eléison.	Kriste, smiluj se nad námi.
Kýrie, eléison.	Pane, smiluj se nad námi.
Jesu, audi nos.	Ježíši, uslyš nás.
Jesu, exáudi nos.	Ježíši, vyslyš nás.
Pater de caelis, Deus, mi- serére nobis.	Otče s nebes, Bože, smi- luj se nad námi.
Fili, Redéptor mundi, Deus,	Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Spíritus Sancte, Deus, Sancta Trínitas unus Deus,	Duchu Svatý, Bože, Svatá Trojice, jeden Bože,
Jesu, Fili Dei vivi,	Ježíši, Synu Boha živého,
Jesu, splendor Patris,	Ježíši, odlesku Otce,
Jesu, candor lucis aetér- nae,	Ježíši, jase světla věčné- ho,
Jesu, rex glóriae,	Ježíši, králi slávy,
Jesu, sol justítiae,	Ježíši, slunce spravedlno- sti,
Jesu, Fili Mariae Virgínis,	Ježíši, Synu Marie Panny,
Jesu, amábilis,	Ježíši, přemilý,
Jesu, admirábilis,	Ježíši, podivuhodný,
Jesu, Deus fortis,	Ježíši, Bože silný,
Jesu, pater futúri saeculi,	Ježíši, otče budoucího věku,
Jesu, magni consílii An- gele,	Ježíši, velké rady Anděle,
Jesu, potentíssime,	Ježíši, nejmocnější,
Jesu, patientíssime,	Ježíši, nejtrpělivější,
Jesu, obedientíssime,	Ježíši, nejposlušnější,
Jesu, mitis et húmilis cor- de,	Ježíši, tichý a pokorný srdcem,

Jesu, amátor castitátis, miserére nobis.	Ježíši, milovníku cudnosti, smiluj se nad námi.
Jesu, amátor noster, Jesu, Deus pacis, Jesu, auctor vitae,	Ježíši, milovníku náš, Ježíši, Bože pokoje, Ježíši, původce života,
Jesu, exémplar virtútum, Jesu, zelátor animárum, Jesu, Deus noster, Jesu, refúgium nostrum, Jesu, pater páuperum, Jesu, ihesáurus fidélium, Jesu, bone pastor, Jesu, lux vera,	Ježíši, vzore ctností, Ježíši, horliteli duší, Ježíši, Bože náš, Ježíši, útočiště naše, Ježíši, otče chudých, Ježíši, poklade věřících, Ježíši, pastýři dobrý, Ježíši, světlo pravé,
Jesu, sapiéntia aetérna, Jesu, bónitas infinita, Jesu, via et vita nostra,	Ježíši, moudrosti věčná, Ježíši, dobroto neskonalá, Ježíši, cesta naše a života nás,
Jesu, gáudium Angelórum, Jesu, rex Patriarchárum, Jesu, magister Apostoló- rum, Jesu, doctor Evangelistá- rum, Jesu, fortitúdo Mártýrum, Jesu, lumen Confessórum, Jesu, púritas Virgínium, Jesu, coróna Sanctórum ómnium,	Ježíši, radosti andělů, Ježíši, králi patriarchů, Ježíši, mistře apoštolů, Ježíši, učiteli evangelistů, Ježíši, sílo mučedníků, Ježíši, světlo vyznavačů, Ježíši, čistoto panen, Ježíši, koruno všech Sva- tých,
Propítius esto. Parce no- bis Jesu.	Milostiv buď. Odpusť nám, Ježíši.
Propítius esto. Exáudi nos Jesu.	Milostiv buď. Uslyš nás, Ježíši.
Ab omni malo, líbera nos Jesu.	Ode všeho zlého, vysvo- boď nás, Ježíši.
Ab omni peccáto, Ab ira tua, Ab insídiis diabóli,	Od všelikého hříchu, Od hněvu svého, Od úkladů ďáblových,

A spírítu fornicatiónis, líbera nos Jesu.
 A morte perpétua,
 A negléctu inspiratiónum tuárum,
 Per mystérium sanctae incarnationis tuae,
 Per nativítatem tuam,
 Per infántiam tuam,
 Per diviníssimam vitam tuam,
 Per labóres tuos,
 Per agóniam et passiónem tuam,
 Per crucem et derelictiónem tuam,
 Per languóres tuos,
 Per mortem et sepultúram tuam,
 Per resurrectionem tuam,
 Per ascensiónem tuam,
 Per sanctíssimae Eucharistiae institutiónem tuam,
 Per gáudia tua,
 Per glóriam tuam,
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Jesu.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Jesu.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis Jesu.
 Jesu, audi nos.
 Jesu, exáudi nos.

Od ducha smilného, vysvoboď nás, Ježíši.
 Od věčné smrti,
 Od nedbání vnuknutí tvých,
 Skrze tajemství svatého vtělení svého,
 Skrze narození své,
 Skrze děství své,
 Skrze přebožský život svůj,
 Skrze práce své,
 Skrze smrtelnou úzkost a utrpení své,
 Skrze kříž a opuštěnost svou,
 Skrze smrtelné mdloby své,
 Skrze smrt a pohřeb svůj,
 Skrze zmrtychvstání své,
 Skrze nanebevstoupení své,
 Skrze své ustanovení nejsvětější Svátosti oltární,
 Skrze radosti své,
 Skrze slávu svou,
 Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Ježíši.
 Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Ježíši.
 Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi, Ježíši.
 Ježíši, uslyš nás.
 Ježíši, vyslyš nás.

Orémus

Dómine Jesu Christe, qui dixisti: Péтите, et accipiétis; quaerite, et inveniétis; pulsáte, et aperietur vobis: quaesumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amoris afectum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua nunquam laude cessemus.

Sancti Nómínis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum; quia nunquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuae dilectiúnis instítuis. Qui vivis et regnas in saeculum saeculi. Amen.

Litanie Loretanská

Kýrie, eléison.
 Christe, eléison.
 Kýrie, eléison.
 Christe, audi nos.
 Christe, exáudi nos.
 Pater de coelis, Deus, miserére nobis.
 Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
 Spírítus Sancte, Deus, miserére nobis.
 Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Modleme se

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi řekl: Proste a obdržíte, hleďte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno, prosíme, uděl nám žádajícím vroucnost božské lásky tvé, abychom tebe celým srdcem, ústy i skutkem milovali a tebe chválili nikdy nepřestávali.

Uděl nám, Pane, abychom svaté jméno Tvé ustavičně ctili a je zároveň i milovali, poněvadž nikdy vedení svého neodnímáš těm, které v pevnosti milování svého vzděláváš. Jenž jsi živ a kraluješ na věky věkův. Amen.

Pane, smiluj se nad námi.
 Kriste, smiluj se nad námi.
 Pane, smiluj se nad námi.
 Kriste, uslyš nás.
 Kriste, vyslyš nás.
 Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi.
 Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi.
 Duchu Svatý, Bože, smiluj se nad námi.
 Svatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad námi.

Sancta María, ora pro nobis. Svatá Maria, oroduj za nás.

Sancta Dei Génitrix,
Sancta Virgo virginum,
Mater Christi,
Mater divinae grátiae,
Mater puríssima,
Mater castíssima,
Mater invioláta,
Mater intemeráta,
Mater amábilis,
Mater admirábilis,
Mater boni consilii,
Mater Creatóris,
Mater Salvatóris,
Virgo prudentíssima,
Virgo veneránda,
Virgo praedicánda,
Virgo potens,
Virgo clemens,
Virgo fidélis,
Spéculum iustítiae,
Sedes sapiéntiae,
Causa nostrae laetitiae,
Vas spirituale,
Vas honorábile,
Vas insigne devotiónis.

Rosa mystica,
Turris Davidica,
Turris eburnea,
Domus aurea,
Foederis arca,
Janua coeli,
Stella matutina,
Salus infirmorum,
Refúgium peccatorum,
Consolatrix afflictorum,

Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,
Matko Kristova,
Matko božské milosti,
Matko nejčistší,
Matko nejčistotnější,
Matko neporušená,
Matko neposkvrněná,
Matko lásky hodná,
Matko podivuhodná,
Matko dobré rady,
Matko Stvořitele,
Matko Spasitele,
Panno nejmoudřejší,
Panno ctihodná,
Panno slavná,
Panno mocná,
Panno dobrotivá,
Panno věrná,
Zrcadlo spravedlnosti,
Stolice moudrosti,
Příchono naší radosti,
Nádobo duchovní,
Nádobo počestná,
Nádobo vznešená pobožnosti,

Růže tajemná,
Věže Davidova,
Věže ze slonové kosti,
Dome zlatý,
Archo úmluvy,
Bráno nebeská,
Hvězdo jitřní,
Uzdavení nemocných,
Útočiště hříšníků,
Potěšení zarmoucených,

Auxilium Christianorum, ora pro nobis.

Regína Angelorum,
Regína Patriarcharum,
Regína Prophetarum,
Regína Apostolorum,
Regína Mátyrum,
Regína Confessorum,
Regína Virginum,
Regína Sanctorum omnium,

Regína sine labe originali concépta,

Regína sacratissimi Rosárii,

Regína Pacis,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Ů. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.

Ř. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus

Concede nos famulos tuos, quaesumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudere: et gloriósa beátæ Mariæ semper Virginis, intercessiône, a praesenti liberári

Pomocnice křesťanů, oroduj za nás.

Královno andělů,

Královno patriarchů,

Královno proroků,

Královno apoštolů,

Královno mučedníků,

Královno vyznavačů,

Královno panen,

Královno všech Svatých,

Královno bez poskrny hřichu prvotního počatá,

Královno posvátného Růžence,

Královno míru,

Beránku Boží, jenž snímáš hřichy světa, odpusť nám, Pane.

Beránku Boží, jenž snímáš hřichy světa, uslyš nás, Pane.

Beránku Boží, jenž snímáš hřichy světa, smiluj se nad námi.

Ů. Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko.

Ř. Abychom hodní učiněni byli zaslíbení Kristových.

Modleme se

Popřej nám služebníkům svým, prosíme, Pane Bože, abychom se těšili ze stálého zdraví duše a těla a na slavnou přímluvu blahoslavené Marie, vždy Panny, od zármutku

tristitia, et eterna perfrui
laetitia. Per Christum Do-
minum nostrum. Amen.

Litanie k svatému Josefu

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de coelis, Deus, mi-
serere nobis.
Fili, Redemptor mundi,
Deus, miserere nobis.
Spiritus Sancte, Deus, mi-
serere nobis.
Sancta Trinitas, unus Deus,
miserere nobis.
Sancta Maria, ora pro
nobis.
Sancte Joseph,
Proles David inclyta,
Lumen Patriarcharum,
Dei Genitricis sponse,
Custos pudice Virginis,
Filii Dei nutritie,
Christi defensor sedule,
Almae Familiae praeses,
Joseph iustissime,
Joseph castissime,
Joseph prudentissime,
Joseph fortissime,
Joseph obedientissime,
Joseph fidelissime,
Speculum patientiae,

nynějšího života vysvobo-
zeni byli a věčné poživali
radosti. Skrze Krista Pána
našeho. Amen.

Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, smiluj se nad námi.
Pane, smiluj se nad námi.
Kriste, uslyš nás.
Kriste, vyslyš nás.
Otče s nebes, Bože, smi-
luj se nad námi.
Synu, Vykupiteli světa, Bo-
že, smiluj se nad námi.
Duchu Svatý, Bože, smi-
luj se nad námi.
Svatá Trojice, jeden Bože,
smiluj se nad námi.
Svatá Maria, oroduj za
nás.
Svatý Josefe,
Slavný potomku Davidův,
Světlo patriarchů,
Ženichu Rodičky Boží,
Cudný strážce Panny,
Pěstouně Syna Božího,
Bedlivý ochránce Kristův,
Hlavo svatě Rodiny,
Josefe nejspravedlivější,
Josefe nejčistotnější,
Josefe nejmoudřejší,
Josefe nejstatečnější,
Josefe nejposlušnější,
Josefe nejvěrnější,
Zrcadlo trpělivosti,

Amátor paupertatis, ora
pro nobis.
Exemplar opificum,
Domesticae vitae decus,
Custos virginum,
Familiarum columen,
Solatium miserorum,
Patrone morientium,
Terror daemonum,
Protector sanctae Ecclé-
siae,

Milovníče chudoby, oro-
duj za nás.
Zvobore dělníků,
Ozdobo života domácího,
Ochránce panen,
Oporo rodin,
Utěcho ubohých,
Naděje nemocných,
Patrone umírajících,
Postrachu zlých duchů,
Záštito Církve svatě.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cata mundi, parce no-
bis, Domine.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cata mundi, exaudi nos,
Domine.
Agnus Dei, qui tollis pec-
cata mundi, miserere
nobis.
✠. Constituit eum dómi-
num domus suae.
✠. Et principem omnium
possessionis suae.

Beránku Boží, který sní-
máš hříchy světa, od-
pusť nám, Pane.
Beránku Boží, který sní-
máš hříchy světa, vy-
slyš nás, Pane.
Beránku Boží, který sní-
máš hříchy světa, smi-
luj se nad námi.
✠. Ustanovil ho pánem
domu svého.
✠. A správcem všeho
statku svého.

Orémus

Deus, qui ineffabili pro-
videntia beátum Joseph
sanctissimae Genitricis
tuae sponsum eligere di-
gnatus es: praesta, quae-
sumus; ut quem protectó-
rem venerámur in terris,
intercessórem habere me-
reámur in coelis: Qui vi-
vis et regnas in saecula
saeculorum. Amen.

Modleme se

Bože, který jsi nevy-
slovnou prozřetelností sva-
tého Josefa za snoubence
nejsvětější Rodičky své
vyvolili ráčil, dej, prosí-
me, abychom toho, jež
uctíváme jako ochránce
na zemi, zasloužili si mít
přímluvcem v nebi. Jenž
jsi živ a kraluješ na věky
věkův. Amen.

O SV. ZPOVĚDI

Svatost Pokání jest nesmírným dobrodiním Božím. Hříšníku zjednává odpuštění hříchů, kterých se po křtu sv. dopustil, a smíruje jej opět s Bohem. Nevědomí získávají v ní vědomostí potřebné k správnému a dokonalému životu, lehkomyšní a nedbalí jsou pobízení k větší horlivosti, úzkostliví uklidňováni, zpupní varováni, zarmoucení potěšováni, rozdvojení smířování, škody odčiňovány. Všecko, čeho jest k dokonalému a bohumilnému životu potřebí, získáváme při dobré sv. zpovědi.

Platně sv. zpověď koná, kdo na sebe žaluje a nezamlčí vědomě žádného těžkého hříchu. Zpověď, při které se schválně nebo z velké nedbalosti nevyjeví některý těžký hřích, je svatokrádežná a hříšník svolává na sebe ještě nové těžké tresty Boží.

Smrtelného čili těžkého hříchu se dopouští ten, kdo v nějaké důležité věci dobrovolně přestupuje příkázání Boží nebo církevní, ačkoliv měl při činu vědomí, že je takový skutek Bohem přísně zakázán.

Těžce hříšným může být nejenom skutek, ale i myšlenka, při níž se někdo dobrovolně zdržuje a zlou žádost vzbuzuje. To jest si pamatovati zvláště při hříších proti Cístitě. Těžce hřeší také ten, kdo nekoná některou svou povinnost, ke které je těžce zavázán (na př. kdo bez důležité příčiny zanedbává v neděli nebo zasvěcený svátek mši sv., když rodičové nevěnují potřebné péče svým dítkám).

U těžkých hříchů je nutno udati vždycky také počet nebo okolnost, která jeden druh hříchů mění v jiný (na př. krádež na posvátném místě je svatokrádeží, hřích proti čistotě s osobou příbuznou je krvesmilstvím, s osobou vdanou nebo ženatou cizoložstvím).

Lehkých hříchů není třeba ve zpovědi udávati, ale jest to neobyčejně užitečno a hříšník snadným způsobem získává odpuštění hříchů i trestů. Je-li někdo

v pochybách, je-li jeho hřích těžký nebo lehký, musí jej udati ve sv. zpovědi.

Snaž se, aby tvoje sv. zpověď byla upřímná, neboť před Bohem není nic skrytého. Pečlivě se na ni připrav, bez zbytečné však úzkostlivosti.

Zpytování svědomí

Vzývej Ducha Svatého, aby osvětlil mysl tvou a tys mohl poznati, čím jsi urazil Boha, který s takovou láskou o tebe pečuje a s takovou shovívavostí čeká, až se k němu vrátíš. Potom uvaž následující a podobné otázky a upřímně si na ně odpověz.

Desatero Božích přikázání

První přikázání. Modlil jsem se ráno, v poledne a večer? Zanedbal jsem dlouhou dobu modlitbu? Byl jsem při modlitbách dobrovolně roztržitý? Pochyboval jsem dobrovolně o pravdách katolické víry? Mluvil jsem proti víře? Poslouchal rád takové řeči? Četl jsem nevěrecké noviny a knihy? Dával je čísti jiným? Navštěvoval jsem nevěrecké schůze? Styděl jsem se za svou víru? Byl jsem pověřivý? Zoufal jsem v milosrdenství Boží? Oповážlivě jsem na ně spoléhal a hřešil? Reptal jsem proti Bohu a Jeho Prozřetelnosti? Byl jsem v neštěstí a protivnosti malomyslný a netrpělivý?

Druhé přikázání. Vyslovoval jsem lehkomyšlně jméno Boží? Jeho Svátých? Klel jsem? Posmíval jsem se svatým věcem? Přisahal jsem bez potřeby? Krivě? Slibu jsem nesplnil?

Třetí přikázání. Konal jsem v neděli a zasvěcené dny bez potřeby služebné práce? Zameškal jsem vlastní vinou v těch dnech mši sv.? Přišel jsem pozdě na mši sv.? Předčasně jsem odešel? Byl jsem při mši sv. dobrovolně roztržitý a nepozorný? Dal jsem v kostele pohoršení?

Čtvrté přikázání. Byl jsem neuctivý k rodičům, učitelům, představeným? Byl jsem k nim vzdorovitý, nelaskavý, hrubý, umíněný? Neposlouchal jsem je v tom, v čem mi mohou poroučeti? Bil jsem je? Prál jsem jim smrti? Byl jsem vůči duchovní nebo světské vrchnosti vzdorovitý? Nesnášel jsem se se sourozenci? Hádal jsem se s nimi? Hněval? Sváděl je ke zlému? — Staral jsem se o výchovu svých dětí (podřízených)? Trpěl jsem jim něco zlého (špatnou společnost, nedovolenou známost, zlou příležitost)?

Páté přikázání. Uškodil jsem někomu na těle? na zdraví? Bitím, poraněním? Rval jsem se? Hádal jsem se? Popouzel jsem k zlosti, hněvu a nenávisti vůči jiným? Byl jsem pomstychtivý? Žil jsem v nepřátelství? Prál jsem jinému zlé? Uškodil jsem někomu na duši? Pohoršil jsem jiné? Dal jsem špatný příklad? Sváděl k hříchu radou, svolením, chválením lidmi? Podněcováním? Scházal jsem se se špatnými lidmi?

Šesté a deváté přikázání. Myslíl jsem se zalíbením na necudné věci? Vyvolával jsem dobrovolně nečisté pocity? Žádal jsem si něco nemravného viděti, slyšeti, konati? Mluvil, poslouchal, zpíval, četl, díval jsem se se zalíbením na necudné věci (biograf, divadlo)? Dotýkal jsem se neslušně sám sebe? Jiných? Cinil jsem něco nemravného sám? S jinými? Dopustil jsem, aby jiní se ke mně nemravně chovali? Měl jsem hříšné styky a známosti? Dopustil jsem se nemravných zvráceností (perversity)? Zhřešil jsem proti povinnosti manželské?

Sedmé a desáté přikázání. Kradl jsem? Poškodil jsem cizí majetek? Podváděl jsem? Užíval špatných měr a vah? Dodával jsem špatné zboží? Nepracoval jsem poctivě? Žádal jsem přemrštěné ceny? Zpronevěřil jsem co? Nahradil jsem škodu? Utrácel jsem lehkověžně svůj majetek?

Osmé přikázání. Lhal jsem? Uškodil jsem někomu svou lží? Přetvařoval jsem se? Nadával jsem jiným? Utrhal jsem na cti? Zjevoval jsem bez nutné příčiny chyby druhých? Pomlouval jsem je? Podezřívával? Odsuzoval?

Patero přikázání církevních. Postil jsem se v ustanovené dny? Přijal jsem o Velikonocích platně sv. Svátosti? Zúčastnil jsem se v nedovolený čas zakázaných zábav (tanců)?

Sedm hlavních hříchů. Byl jsem pyšný? Ješitný? Marnivý? Opovrhoval jsem jinými? Upoutával jsem své srdce hříšným způsobem k vezdejšímu statkům? Dával jsem almužnu? Byl jsem nepřejcí? Závistivý? Škodolibý? Opíjel jsem se? Byl jsem lenivý v učení, práci, modlitbě?

Stavovské povinnosti. Jak jsem plnil své povinnosti jako svobodný, ženatý (vdaná), vdovec (vdova), představený, chlebodárc, zaměstnanec?

Který je můj obyčejný hřích?

Vzbuzení lítosti a dobrého předsevzetí

Nejdůležitější částkou Svátosti pokání je lítost. Bez ní nejsou hříšníkovi odpuštěny jeho hříchy, i kdyby kněz nad ním vyslovil rozhřešení. Pros tedy Pána Boha, aby obměkčil tvé srdce. Mysli na ohyzdnost hříchu, kterým se špatně odvděčuješ Bohu, který tě stvořil, vykoupil a posvěcuje; na tresty v Pekle, které pro své hříchy zasluhuješ, a na krásu Nebe, jež jimi ztrácíš. Máš-li jenom lehké hříchy na svědomí, myslí na muka duše v Očistci.

Umiň si, že všechno napraviš, škody nahradíš, příležitostem ke hříchu se vyhneš, hříšné známosti přerušíš, že se budeš ovládat, užívaj prostředků k nápravě, vykonáš uložené pokání.

Zpověď

U zpovědnice buď soustředěný a pokorně si veď. Trpělivě čekej, až na tebe dojde řada. Nechoď tak blízko, abys slyšel zpověď druhých. Zaslechneš-li však náhodou něco, jsi pod hříchem zavázán s nikým o slyšeném nemluvíti.

Ve zpovědnici poklekní, poznamenej se křížem a když obdržíš požehnání, řekni: „Zpovídám a vyznávám se Bohu všemohoucímu a vám, Otče duchovní, že jsem od své poslední zpovědi, která se stala... (na př. před měsícem, rokem), těchto hříchů se dopustil.“

Hříchy svoje říkej pomalu, zřetelně, ale ne nahlas. Buď upřímný, pokorný, neužívej neslušných slov. Nemluv zbytečné věci o chybách druhých, nýbrž myslí stále na to, že se máš zodpovídati za své vlastní svědomí. Máš-li něco těžkého nebo zahanbujícího na srdci, řekni to nejprve.

Ukonči své vyznání těmito slovy: „Těchto a všech svých nevědomých hříchů srdečně lituji a polepšení slibuji. Zádám vás, ctihodný Otče, za spasitelné pokání a kněžské rozhřešení.“

Kněz má povinnost položit ti otázky, je-li toho k úplnosti zpovědi třeba; odpovídej mu ochotně a pravdivě. Jeho napomenutí přijímej rád a s důvěrou. Rozhřešení přijmi v pokorné zbožnosti; jest to nejdůležitější okamžik ve svátosti Pokání.

Po sv. zpovědi poděkuj Bohu vroucně za obdržené odpuštění a vykonej pokud možno hned uložené pokání. Vyzvej Pannu Marii a všecky svaté za jejich ochranu.

Před sv. Přijímáním

Vzbuzení Víry

Věřím v tebe, pravý, ve třech osobách jediný Bože, Otče, Synu a Duše Svatý, jenž jsi všechno stvořil,

všecko zachovááš a spravuješ, jenž dobré odměňuješ a zlé tresceš. Věřím, že Syn Boží se vtělil, aby nás vykoupil, a že Duch Svatý svou milostí nás posvěcuje. Věřím, že duše naše nesmrtelná, milost pak Boží nám ke spáse nevyhnutelně potřebná jest. Věřím a vyznávám všecko, čemu Ježíš Kristus učil, co svatí apoštolé kázali a čemu svatá římsko-katolická církev věřiti velí. Tomu všemu věřím, protože jsi, Bože, věčná a neskonalá pravda a moudrost, kteréž nelze, aby oklamala, aniž lze, aby byla oklamána. Bože, rozmnož víru mou!

Vzbuzení Naděje

Doufám, Bože, a důvěřuji se pevně, že mi pro zásluhu Ježíše Krista ráčíš dáti spásu věčnou, kterou jsi přislíbil všem, kdož tvá přikázání zachovávají. Proto doufám od tebe, že mi odpustíš hříchy mé i dáš všechny potřebné milosti, abych si zasloužil věčnou blaženost. Toto všecko doufám od tebe, poněvadž jsi všemohoucí, nejvyšší dobrotitivý, milosrdný a věrný a proto splnití můžeš a chceš, co jsi přislíbil. V této naději chci žíti a umřítí. Bože, posilni naději mou!

Vzbuzení Lásky

Bože a Pane můj! Miluji tě z celého srdce svého a ve vši síly své, protože jsi tak neskonale slavný, dobrý a dokonalý. Ty, věčný Otče, stvořil jsi všecko, i také mne. Ty, Pane Ježíši, jsi mne na kříži vykoupil, ty, Duše Svatý, mne posvěcuješ. Zdaž je možná láska větší, než jest láska tvá! Trojjediný Bože, dej mi, bych tě nade všecko miloval, poněvadž ty jsi mne od věčnosti miloval a nade všechno lásky hoden jsi. A miluji-li tebe, kterak bych mohl nemilovati toho, jehož milovati mi kážeš? Jest to bližní můj. Každého člověka, přítele i nepřítel, chci

milovati jako sebe samého pro tebe a v tobě, ukřižovaný Ježíši můj! V této svatě lásce k tobě a bližnímu dej mi žítí a umřítí, i všechno raději trpětí, než jediným hříchem zarmoutití tvé srdce láskou planoucí. Bože, rozněcej ve mně tuto lásku k tobě vždy víc a více i dej, abych v této lásce s tebou spojen setrval na věky. Amen.

Vzbuzení dokonalé lítosti

Bože můj, jelikož jsi svrchovaně dokonalý, neskonale dobrý, proto tě miluji nade všechno; a poněvadž tě miluji, proto lituji srdečně všech svých hříchů a mám je v největší nelibosti, neboť jsem jimi tebe, neskonalou Dobrotu, urazil a rozněval. Odpusť mi; s pomocí tvé milosti již nikdy tebe, Bože lásky nejhodnější, hříchem nechci rozněvati.

Po sv. Přijímání

Ježíši, již jsi ke mně přišel, již jsi v mém srdci. Pozdravuji tě, milý Spasiteli! Klaním se ti, objímám tě, vinu tě k svému srdci. Děkuji ti, že jsi ráčil do mého ubohého srdce zavítati. Maria, můj svatý Anděle Strážný, moji svatí patronové, vzdávejte díky Pánu Ježíši za mne!

Dobrý Ježíši, tys se mi zcela daroval, také já se ti zcela daruji, a proto chci od této chvíle tvým, zcela tvým býti. Chci, aby moje duše zcela tobě náležela, by mé tělo, všechny mé mohutnosti, mé smysly jen tobě sloužily a jen tobě líbily se snažily. Tobě, Ježíši, zasvěcují všechny své myšlenky, svá přání, své náklonnosti, své řeči, své skutky, svůj celý život. Dostí dlouho jsem tě urážel, tohoto dne a ostatních dní svého života chci zcela k tomu použítí, bych tě miloval. Čiň se mnou a se vším, co mého jest, jak se ti líbí.

Blahoslavená Rodičko Boží, ty jsi nám Spasitele s nebe přivolala; tvým prostřednictvím dostalo se i mně té nevýslovné milosti, že týž Spasitel do srdce mého sestoupil. Proto sjednocuji se s pocity, jimiž oplývala duše tvá, když jsi Boha ve svém lůně chovala, a v nadšeném chvalozpěvu, jenž tehdy vytryskl ze srdce tvého, volám:

„Velebí duše má Hospodina, a duch můj zaplesal v Bohu, Spasiteli mém, že vzhlédl na ponížení služebnice své, neboť aj, od této chvíle blahoslaviti mě budou všechna pokolení. Neboť veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný; a svatě jest jméno jeho a milosrdenství jeho trvá od pokolení do pokolení, těm, kteří se ho bojí. On učinil mocné věci ramenem svým. Rozptýlil pyšně smýšlením srdce jejich, sesadil mocné s trůnu a povýšil nízké. Lačné naplnil dobrými věcmi, a bohaté propustil prázdné. Ujal se Israele, služebníka svého, pamětliv svého milosrdenství, jakož byl mluvil k otcům našim, s hledem k Abrahamovi a potomstvu jeho na věky.“

Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému, jakož bylo na počátku, i nyní i vždycky, a na věky věkův. Amen.

Duše Kristova, posvěť mne,
Tělo Kristovo, uzdrav mne,
Krví Kristova, napoj mne!
Vodo z boku Kristova, obmyj mne.
Umučení Kristovo, silíš mne!
O dobrý Ježíši, vyslyš mne!
Ve své rány ukryj mne,
odloučit nedej od sebe,
úkladu zlého uchraň mě!
V hodině smrti navštiv mne,
přijítí k sobě přikaž mně,
na nebi věčně ať chválím tě
na věky věkův! Amen.

Modlitba sv. Růžence

Růženec je modlitba, kterou se zvláště uctívá Panna Maria. Tato modlitba je zároveň rozjímáním o vtělení, utrpení a oslavení Ježíše Krista. V nynějším uspořádání pochází od sv. Dominika, zakladatele řádu kazatelského; její počátky sahají však až do V. století.

Růženec se nazývá také mariánským žaltářem, neboť jako tento se skládá ze 150 žalmů Davidových, tak celý růženec pozůstává ze 150 pozdravení andělských (Zdrávasů). Dělí se na 15 oddílů (desátek) po 10 Zdrávasích. Každý desátek počíná chválou na Nejsv. Trojici (Sláva Otci i Synu . . .) a Otčenášem. Při jednotlivých desátech rozjímá se některé tajemství ze života Páně a Panny Marie. Podle těchto tajemství rozeznává se trojí Růženec: radostný, bolestný a slavný. Každá tato část Růžence počíná úvodní modlitbou: apoštolským Vyznáním víry, Otčenášem a trojím Zdrávasem.

Modlitba Růžence je výbornou modlitbou pro všechny stavy, neboť uspokojí i člověka prostého i vzdělance. Ten, kdo miluje Matku Boží, opakuje rád slova andělského pozdravení, neboť mu jsou drahá. Nábožná modlitba Růžence přináší ctitelům Panny Marie zvláštní milosti, umlčuje Peklo, znemožňuje hříchy, posiluje ctnosti, odvádí srdce od tohoto světa, rozmnožuje louhu po Nebi a vymáhá odpuštění a milosrdenství od Boha.

Růženec je obdařen přehojnými odpustky.

Úvod

Věřím v Boha. Otče náš. Zdrávas Maria.

1. Který v nás Víru rozmnož.
2. Který v nás Naději posilniž.
3. Který v nás Lásku rozniťiž.

Tajemství Růžence radostného

1. Kterého jsi, Panno, z Ducha Svatého počala.
2. S kterým jsi, Panno, sv. Alžbětu navštívila.
3. Kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila.
4. Kterého jsi, Panno, v chrámě obětovala.
5. Kterého jsi, Panno, v chrámě nalezla.

Tajemství Růžence bolestného

1. Který se pro nás krví potil.
2. Který pro nás bičován byl.

3. Který pro nás trním korunován byl.
4. Který pro nás těžký kříž nesl.
5. Který pro nás ukřižován byl.

Tajemství Růžence slavného

1. Který z mrtvých vstal.
2. Který na Nebe vstoupil.
3. Který Ducha Svatého seslal.
4. Který tě, Panno, na Nebe vzal.
5. Který tě, Panno, na Nebi korunoval.

Anděl Páně

Ť. Anděl Páně zvěstoval Marii.

Ř. A počala z Ducha Svatého.
Zdrávas Maria . . .

Ť. (I řekla Maria:) Aj, já dívka Páně.

Ř. Staniž mi se podle slova tvého.
Zdrávas Maria . . .

Ť. A Slovo tělem stalo se.

Ř. A přebývalo mezi námi.
Zdrávas Maria . . .

Ť. Oroduj za nás, Svatá Boží Rodičko.

Ř. Abychom hodní učinění byli zaslíbení Kristových.

Modleme se

Milost svou, prosíme, Páne, v mysl naši vlej, abychom, kteří jsme zvěstováním Andělovým vtělení Krista, Syna tvého, poznali, skrze umučení jeho a kříž k slávě vzkříšení přivedeni byli. Skrze téhož Krista Pána našeho.

Ř. Amen.

V době velikonoční říká se místo Anděl Páně následující modlitba:

Královno Nebes, vesel se, aleluja,
Neboť ten, jehož jsi zasloužila nositi, aleluja,

Povstal, jak byl řekl, aleluja,
Pros za nás Boha, aleluja.

Ů. Raduj a vesel se, Panno Maria, aleluja.
Ř. Neboť Pán vstal vpravdě, aleluja.

Modleme se

Bože, jenž jsi zmrtvýchvstáním Syna svého Pán
našeho Ježíše Krista svět obveseliti ráčil, uděl, pro
síme, abychom skrze jeho Rodičku Pannu Marii do
sáhli radosti života věčného. Skrze téhož Krista Pán
našeho.

•Ř. Amen.